ΠΟΛΛΩΝΙΌΥ ΤΟΥ͂ ῬΟ-
δίου Ἀργοναυτικῶν βιβλία δ.

LONII RHODII
icωn libri IIII.

ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ͂ ῬΟ-
δίου Ἀργοναυτικῶν βιβλία δ.

APOLLONII RHODII
Argonauticωn libri IIII.

Scholia vetusta in eosdem libros, quæ palmam inter alia omnia in alios poetas scripta, obtinere existimantur.

CVM ANNOTATIONIBVS HENrici Stephani: ex quibus, quantam in hanc editionem contulerit diligentiam, cognosci poterit.

ANNO M. D. LXXIIII,
Excudebat Henricus Stephanus.

HENRICVS STEPHANVS
GERARDO FALKENBVRGIO SVO S. D.

MEAM de Apollonii editione fidem longo pòſt tempore libero, mi Falkenburgi. Imò ſat citò (dices) ſi ſat bene. Equidẽ talis ſaltem eſt hæc editio, vt nec quiſquam in ea diligentiã meam deſiderare, nec me quantum ea profecerim pœnitere poſſit. Præſertim verò dedi operam ne ea quã in illo μεγαλογραμμάτῳ poetarum principum opere præſtiterã circa interpunctionẽ, hîc deſideraretur. Vt autem paruus non eſt hic in interpungendo labor, ita etiam non parum vtilem lectoribus eſſe, atque adeo aptam & accuratam interpunctionem pleriſque locis vicem expoſitionis præſtare, ſatis noſti. Quàm multis autem hoc modo lucem attulerim, ii quos hanc editionem cum ſuperioribus conferre non pigebit, cognoſcent. In ipſo certè limine, huius diligentiæ exemplum extat. quum enim in illis ita legantur hi verſus, -ὥς μιν ὀπίσσω,
Μοῖρα μένει στυγερὴ τοῦδ' ἀνέρος, ὅντιν' ἴδοιτο,
Δημόθεν οἰοπέδιλον ὑπ' ἐννεσίῃσι δαμῆναι: ego, qui præuiderem aberraturos hîc pleroſque lectores, iungentes μοῖρα cum ἀνέρος, & ſequẽtia cũ δαμῆναι: (quũ ſit contrà hic loci iſtius ſenſus, ὥς μιν μένει μοῖρα στυγερὴ, δαμῆναι ὑπ' ἐννεσίῃσι τοῦδ' ἀνέρος ὅντιν' ἴδοιτο δημόθεν οἰοπέδιλον) duabus interpũctionibus cauere lectoribus volui, hoc modo, -ὥς μιν ὀπίσσω
Μοῖρα μένει στυγερὴ, τοῦδ' ἀνέρος, ὅντιν' ἴδοιτο
Δημόθεν οἰοπέδιλον, ὑπ' ἐννεσίῃσι δαμῆναι. Vides enim vt interpungendo poſt στυγερὴ & poſt οἰοπέδιλον, lectoribus viam quã tenere in explicatione huius loci debent, monſtrem, aut etiam in viam aliquos iam aberrãtes reducam. Quòd ſi in exemplis pergere vellem, non multo vlterius progrediendum mihi eſſet: ſed eam diligẽtiam, quæ ſe oſtendere

ipſa poteſt, non committam vt oſtẽtaſſe dicar. Enimuero nõ omnibus hunc laborem eſſe neceſſarium, obiiciet aliquis. Ego certè id verum eſſe fatebor. Siquidem Falkenburgium (vt longè non abeam) huiuſmodi labore poſſe carere ſcio: ſed hoc ſcio viciſſim, paucos extare Falkenburgios: id eſt, æquè in Græcorum poetarũ lectione exercitatos, & qui eandem quam ex Nonno reportauit laudẽ, reportare poſſint. Quinetiam hoc addo: nonnullos eſſe locos vbi interpunctio commoda magnum vel illis qui in eorum lectione ſunt exercitatiſſimi, afferre adiumentũ, & cautiores ſaltẽ reddere poſſit. Cuius rei luculentiſſimũ in ſcholiaſte huius poetæ teſtimoniũ habemus. Quis enim ignorat, quis nõ fatetur, illum omnium qui ad nos peruenerunt, eſſe longè doctiſſimum? Ecce tamen, praua interpunctione in magnũ errorẽ impulſum eſſe animaduerti. Is eſt libro quarto: vbi hæc ſunt Medeæ quiritantis verba,

Δείσατε συνθεσίας τε καὶ ὅρκια, δείσατ᾽ ἐριννὺν
Ἱκεσίην, νέμεσίν τε θεῶν, ἐς χεῖρας ἰοῦσαν
Αἰήτεω, λώβῃ πολυπήμονι δῃωθῆναι.

Hîc enim ſcholiaſtes, dum non animaduertit interpungendum eſſe poſt θεῶν, & non poſt ἰοῦσαν (quod certè nec in editionibus quæ hanc meam præceſſerunt animaduerſum fuit) in abſurdam quãdam expoſitionem dat ſe præcipitem: & perſuadere vult lectori, ideo νέμεσιν ἰοῦσαν ἐς χεῖρας τῶν θεῶν dici, quòd ἐνώπιον τῶν θεῶν ἱστάμενοι ἱκετεύομεν. διὸ καὶ αἰδούμεθα τοὺς ἱκετεύοντας. Imò tu, quiſquis es qui hæc ſcribis, animaduerte interpungẽdum eſſe poſt θεῶν, non poſt ἰοῦσαν: & non erit cur tibi crucẽ hîc figas. Statim enim videbis hunc eſſe ſenſum, δείσατ᾽ ἐριννὺν ἱκεσίην, νέμεσίν τε θεῶν, ἐμὲ ἰοῦσαν ἐς χεῖρας Αἰήτεω, δῃωθῆναι λώβῃ πολυπήμονι. Quod autẽ ad hunc infinitiuum adiuuandum requiritur, facilè in mentem lectori venire poteſt: ſeu velit intelligere, ὥστε ἐμὲ aut διὰ τὸ ἐμὲ δῃωθῆναι, ἰοῦσαν &c. ſiue aliud ſubaudire, quod huic loco aptum eſſe videatur.

Verùm vt ab hac circa τὰς διαστίξεις diligentia (quam etiam ita moderatus sum, meo more, vt nullã ponerẽ nisi quæ cõtrouersia caritura esse videretur: potiúsq; locos nõnullos sensum ancipitẽ præ se ferẽtes, ipsi lectori interpũgẽdos relinquerẽ) ad aliã veniã, qua vsus sum & in editione illius operis quod paulo antè μεγαλογράμματον vocaui: multis vocabulis hos libros me repurgasse dico, quæ simi lia illis pseudhomericis erãt, Ὑπόδρομος, Ὑψίμερον, Ὑποπηλεές, Ὑπέμβρυον, Ἐνδάπεδον, Ἐπικτέρεα, Ἐπαύλιος, Καταδέμνια, Περικάμμορε, Πολυκέρδιον, Καταβουκολέοντο. Quemadmodũ enim in editiones Homeri, quæ meam præcesserunt, tales voces compositæ, inuito, vel potiùs ne conscio quidem Homero, irrepserãt, vt in præfatione declaraui: ita etiam in hos Apollonii libros irrepsisse cõperi cũ alia, tũ verò ista, Καρημογέοντι, Διάπλατυς, Ἐνδάπεδον (quod & inter pseudhomerica recẽsui) Ἐπιμείλια, Ὑπαρωγῇ, Ὑπαμνεσίῃσι, siue Ὑπεννεσίῃσι, Ὑπειρεσίῃσι: de quo tamen postremo tãtùm admonui in annotationibus. Scilicet lingua Græca non satis cõpositorũ diues quibusdam visa est, his illam ideo ditare volẽtibus. Neque verò in his poetis duntaxat, sed & in aliis idem ausi sunt: & quidẽ in tragicis etiã. Visi sunt autem aliquas harum vocum & Græci lexicographi comprobare: veluti ὑπέμβρυον Hesychius. Quum alioqui hoc esset animaduertendum, nõ Hesychium, sed eum qui eius librum descripsisset, præpositionem ὑπὸ nomini ἔμβρυον annexuisse: quũ Hesychius exponat νεόγνον βρέφος ὑπέβαλεν: verbo ὑπέβαλεν explicans Homericũ ἧκεν: quod omissum eadem incuria fuit. Ita enim scripserat ipse Hesychius, ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν. At Suidas credi possit errore illo deceptus: quippe qui exponat τοὔπο τῇ θηλαζούσῃ νεόγνον. Ad ἐπιμείλια autẽ quod attinet, ne in hoc numero ponere id dubitẽ vetat scholiastes. Quid igitur iam facient quos illa superioribus annis excusa lexica in vocibus huiusmodi ad Apollonium

remittēt? Nimirū se in Apollonio suum Apollonium nō
inuenire cōquerētur. Verùm hoc illis in aliis etiam pleris-
que autoribus eueniat necesse est. Apud quem enim hæc
vocabula reperiēt, quæ in lexicis illis tanquam ex proba-
tissimis scriptoribus afferuntur? Ἀναυλαστίοντες, Ἀπυρωτεζοφὴ,
Ῥινοτορωκυθέρεια, Ἀχθηνήλιθος, Ἀμφιθερμοπύλας, Γόνανθος, Ἀβεβα-
δούλη, Ἀρειηκάτοχος, Φειδωποιούμενος, Χαλκοκεκαυμένος, Σφιτεθῆναι,
Πολυνικῶ. Vide mi Falkenburgi, cum quibus non voca-
bulis, sed vocabulorū portentis, in excudendo meo The-
sauro luctandum mihi fuerit: quorum memoriam mihi
renouarunt illa quibus me Apollonium repurgasse di-
xi. Sed quoniam vereor ne huius barbariei mentio pa-
rum sit auribus tuis grata, hunc sermonem missum faciēs,
de Apollonio nostro dicā quod sentio. Magnam illi, atq;
ipsis etiam Musis, iniuriam fecisse vidētur qui eum in or-
dinē cogendū esse cēsuerunt. Vicissímq; magna, mea qui-
dem sententia, & Homerum & Musas ipsas iniuria quidā
affecit, qui hoc poema cū Homerico, quo res ad Troiam
gestas canit, conferre ausus est. Verùm si Apollonius non
is est qui cum Homero conferri possit, non ideo honore
suo fraudandus est. Neque enim (vt prudenter scripsit
Marcus Tullius) in poetis Homero soli locus est, aut Ar-
chilocho, aut Sophocli, aut Pindaro: sed horum vel secun
dis, vel etiam infra secundos. Certè Apollonio nec in-
uentio nec verba inuentione sua digna defuisse videntur:
sic tamen vt nonnulla duriore quadam licentia sibi per-
mittere, nec vbiq; venā æquabiliter fluentē habere videa-
tur. Siquis iudicium quoque alicubi in eo desiderat, is se
desiderare sciat quod cum in aliis plerisq; poetis, tum ve-
rò in poetarū principe, multis in locis desideratur. Siquis
non tantum ingenii comparere alicubi dicat, quantum
res poscere videbatur, is recordetur Nasonianæ de Calli-
macho sententiæ, Quanuis ingenio non valet, arte valet.
Neque tamen quisquam est qui cogendum in ordinē esse

Callimachum, dicere ausit. Sed quid pluribus opus est? An putamus Maronem ex Apollonio quicquam mutuaturũ fuisse, nisi magni eum fecisset? At mutuatum ex eo esse non pauca videmus: & quidem in eo etiam sui operis libro, qui velut princeps inter cæteros esse videtur. Ita enim suum librum quartum inchoat, de sua Didone,
At regina, graui iamdudũ saucia cura, Vulnus alit venis: quũ de Medea dixisset Apollonius, βέλος δ' ἐνεδαίετο κούρῃ Νέρθεν ὑπὸ κραδίῃ, πυρὶ εἴκελον. Addit ille,
Multa viri virtus animo multúsque recursat
Gentis honos: hærent infixi pectore vultus,
Verbáque: nec placidam membris dat cura quietem.
Nimirum ex alio nostri poetæ loco, vbi de eadem canit,
Πρόσσω δ' ἐκ ὀφθαλμῶν ἔτι οἱ ἰνδάλλετο πάντα,
Αὐτός θ' οἷος ἔην &c. Et aliquanto pòst, -ἐν οὔασι δ' αἰὲν ὀρώρει Αὐδή τε, μῦθοί τε μελίφρονες, οὓς ἀγόρευσε. Neque verò ad hos tantùm sed etiam ad alios Apollonii nostri locos respexisse videri possit, quũ illos versus cecinit. Quibus & hũc addere possumus, -illũ absens absentẽ audítq; vidétque. Illa quidẽ certè ex initio libri IIII, sicut alia pleraq;, fuisse scio qui ante me obseruarint: fortasse tamẽ & ipse aliqua obseruarim quæ alii omiserint. Veluti hoc de Didone,
Incipit effari, mediáque in voce resistit. Hoc enim antea in Medea exprimentis Apollonii vena velut luxuriauerat,
Μῦθος δ' ἄλλοτε μέν οἱ ἐπ' ἀκροτάτης ἀνέτελλε
Γλώσσης, ἄλλοτ' ἔνερθε κατὰ στῆθος πεπότητο.
Πολλάκι δ' ἱμερόεν μὲν ἀνὰ στόμα θῦεν ἐνισπεῖν,
Φθογγῇ δ' οὐ προὔβαινε παροιτέρω. At quidam contrà perperã verba illa, Vox faucibus hæsit, quæ de AEnea obstupefacto dicuntur, primis illis similia putat, Μῦθος δ' ἄλλοτε &c.

Neque verò Maronem tantùm, sed Nasonem quoque nonnullos Apollonii nostri locos mutuatũ esse, ad nonnullos velut alludere voluisse existimo.

Qualia enim de Medea noſter dicit, Δὴν δὲ κατ' αὐτόθι μίμνεν ἐνὶ προδόμῳ θαλάμοιο, Αἰδοῖ ἐεργομένη, & quæ ſequuntur: talia Naſonẽ de puella amore capta dixiſſe cõperiemus. Quid? longã illã pudoris cum amore ſiue amoris cũ pudore luctã, quæ ibidem extat, Naſonem ſibi ante oculos in quodam ſuæ Metamorphoſεως loco poſuiſſe negabimus? Sed libet oſtendere quomodo & pulcherrimam quandã γνώμην noſtri poetæ Naſo non imitari tantùm ſed aliqua etiã ex parte interpretari velle videatur. Canit Apollonius,

Ἀλλὰ γὰρ οὔποτε φῦλα δυηπαθέων ἀνθρώπων
Τερπωλῆς ἐπέβημεν ὅλῳ ποδί· σὺν δέ τις αἰεὶ
Πικρὴ παρμέμβλωκεν ἐυφροσύνῃσιν ἀνίη.

Naſo autem, -vſqueadeo nulla eſt ſincera voluptas,
Sollicitúmq; aliquid lætis interuenit. Quinetiam alias apud eundem poetã ſentẽtias ex aliis poetis Græcis ſumptas obſeruaui, quæ alioqui ex eius ingenii vena (quæ certè fuit vberrima) manaſſe exiſtimantur. Quarũ è numero eſt iſta, -laudatáq; virtus Creſcit. Dictũ enim fuit multis ante natũ Ouidiũ annis, Ἀρετὰ ἐπαινεομένα ἀέξεται. Verùm de his alius erit dicendi locus, necnon de aliis quæ ad hãc editionẽ pertinent. Huic pauculas in Apollonium annotationes adiunxi: erámque adiuncturus & in ſcholia quas inter excudendum obſeruaram emendationes: niſi vidiſſem fore vt meam de hac editione fidem ne longo quidẽ pòſt tẽpore liberare poſſem, ſed tibi diu ὑπερήμερος τοῦ ὀφλήματος eſſem. Tibi, inquam, cui gratificari modis omnibus cupio, cũ ob Muſas, cõmunes amicas, tũ propter eum quẽ & cum Muſis & inter nos cõmunem habemus amicũ, nobiliſsimũ & ornatiſsimum virum, Thomam Redingerũ: quẽ merito ſuo non amo ſolùm, ſed colo etiã & obſeruo. Illi (quũ digniſsimus ſit in cuius manus taliũ editionum primitiæ veniant) alterum Apollonii exemplar meo nomine dones, ſimúlque ea quam tibi impertitus ſum ſalute, illum participes velim. Vale.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ ἈΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἀρχόμενος σέο Φοῖβε, παλαιγενέων κλέα φωτῶν
Μνήσομαι, οἳ πόντοιο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας
Κυανέας, βασιλῆος ἐφημοσύνῃ Πελίαο,
Χρύσειον μετὰ κῶας ἐΰζυγον ἤλασαν Ἀργώ.
Τοίην γὰρ Πελίης φάτιν ἔκλυεν, ὥς μιν ὀπίσσω
Μοῖρα μένει στυγερή, τοῦδ' ἀνέρος, ὅντιν' ἴδοιτο
Δημόθεν οἰοπέδιλον ὑπ' ἐννεσίῃσι δαμῆναι.
Δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα τεὴν κατὰ βάξιν Ἰήσων
Χειμερίοιο ῥέεθρα κιὼν διὰ ποσσὶν Ἀναύρου,
Ἄλλο μὲν ἐξεσάωσεν ὑπ' ἰλύος, ἄλλο δ' ἔνερθε
Κάλλιπεν αὖθι πέδιλον ἐνισχόμενον προχοῇσιν.
Ἵκετο δ' ἐς Πελίην αὐτοσχεδὸν ἀντιβολήσων
Εἰλαπίνης, ἣν πατρὶ Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις

ΣΧΟΛΙΑ εἰς τὸ πρῶτον τῶν Ἀπολλωνίου Ἀργοναυτικῶν.

Ἀρχόμενος] Ἀπὸ περιεκτικοῦ ῥήματος ἡ μετοχὴ ἐσχημάτισται. περιεκτικὰ δέ ἐστιν ὅσα δρᾶσιν καὶ πάθος ἐμφαίνουσιν· οἷον Βιάζομαι, Δωροῦμαι, Σφαγιάζομαι. οὕτω καὶ τὸ Ἄρχομαι. τὸ μέν τι σημαίνει, ἀπὸ σοῦ τὴν ἀρχὴν ποιοῦμαι (ἔθος γὰρ ἀπὸ θεῶν προοιμιάζεσθαι· Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα) τὸ δέ τι σημαίνει, ἐξουσιαζόμενος ὑπὸ σοῦ, οἷον ἐνθουσιῶν. παραπλησίως γὰρ τοῖς μαινομένοις οἱ ποιηταὶ ἐνθουσιῶσιν. ἔνιοι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀρξάμενος κεῖσθαί φασι τὸ ἀρχόμενος. ὁ οὖν λόγος, Ἀρξάμενος ἀπὸ σοῦ, εἰς μνήμην ἄξω τὰ ἔνδοξα τῶν Ἀργοναυτικῶν ἔργα. Ἀργώ] Ὁ μὲν Ἀπολλώνιος καλεῖ τὴν Ἀργώ, ἀπὸ Ἄργου τοῦ κατασκευάσαντος· Φερεκύδης δὲ ἀπὸ Ἄργου τοῦ Φρίξου υἱοῦ. ταύτην δέ φασι πρώτην ναῦν γενέσθαι μακράν. ἄλλοι δὲ λέγουσι, Δαναὸν διωκόμενον ὑπὸ Αἰγύπτου, πρῶτον κατασκευάσαι· ὅθεν καὶ Δαναῒς ἐκλήθη. Εὔζυγον] ἤγουν εὐκάθεδρον. Τοίην γὰρ Πελίης.] Τὸ τοίην τίθεται καὶ ἀνταποδοτικῶς καθ' ὁμοίωσιν πρὸς τὰς παραβολάς· Οἵη γὰρ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν. καὶ ἀναφορικῶς, Ἀλλὰ καὶ ὣς τοίη περ ἐοῦσα. νῦν δὲ δύναται μὲν ἐπὶ θαυμασμοῦ κεῖσθαι τοῦ κατ' ἀναίρεσιν λόγου· δύναται δὲ καὶ κατ' ἀναφορὰν πρὸς τὰ ἐπιφερόμενα. Ἄναυρον λέγει τὸν χείμαρρον. οἱ γὰρ ἐξ ὑετῶν συνιστάμενοι ποταμοὶ οὕτω καλοῦνται. Προχοῇσι] τῶν ποταμῶν οἱ συμβάλλοντες τόποι τῇ θαλάσσῃ, προχοαὶ λέγονται. ὡς Ὅμηρος, Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι.

Ῥέζε θεοῖς· Ἥρης δὲ Πελασγίδος οὐκ ἀλέγιζεν.
Αἶψα δὲ τόνδ᾽ ἐσιδὼν ἐφράσατο· καί οἱ ἄεθλον
Ἔντυε ναυτιλίης πολυκηδέος· ὄφρ᾽ ἐνὶ πόντῳ
Ἠὲ καὶ ἀλλοδαποῖσι μετ᾽ ἀνδράσι νόστον ὀλέσσῃ.
Νῆα μὲν οὖν οἱ πρόσθεν ἔτι κλείουσιν ἀοιδοὶ
Ἄργον ἀθηναίης καμέειν ὑποθημοσύνῃσι.
Νῦν δ᾽ ἂν ἐγὼ γενεήν τε καὶ οὔνομα μυθησαίμην
Ἡρώων, δολιχῆς τε πόρους ἁλὸς, ὅσσα τ᾽ ἔρεξαν
Πλαζόμενοι. Μοῦσαι δ᾽ ὑποφήτορες εἶεν ἀοιδῆς.
Πρῶτά νυν Ὀρφῆος μνησώμεθα, τόν ῥά ποτ᾽ αὐτὴ
Καλλιόπη Θρήϊκι φατίζεται εὐνηθεῖσα
Οἰάγρῳ, σκοπιῆς Πιμπληίδος ἄγχι τεκέσθαι.
Αὐτὰρ τόνγ᾽ ἐνέπουσιν ἀτειρέας οὔρεσι πέτρας
Θέλξαι ἀοιδάων ἐνοπῇ, ποταμῶν τε ῥέεθρα.
Φηγοὶ δ᾽ ἀγριάδες, κείνης ἔτι σήματα μολπῆς,
Ἀκτῆς Θρηϊκίης ζώνης ἔπι τηλεθόωσαι
Ἑξείης στιχόωσιν ἐπήτριμοι· ἃς ὅγ᾽ ἐπιπρὸ
Θελγομένας φόρμιγγι κατήγαγε Πιερίηθεν.
Ὀρφέα μὲν δὴ τοῖον ἑῶν ἐπαρωγὸν ἀέθλων
Αἰσονίδης, Χείρωνος ἐφημοσύνῃσι πιθήσας,
Δέξατο Πιερίῃ Βιστωνίδι κοιρανέοντα.
Ἤλυθε δ᾽ Ἀστερίων αὐτοσχεδὸν· ὅν ῥα κομήτης
Γείνατο δινήεντος ἐφ᾽ ὕδασιν Ἀπιδανοῖο
Πιρεσίας, ὄρεος Φυλληΐου ἀγχόθι ναίων·
Ἔνθα μὲν Ἀπιδανός τε μέγας καὶ δῖος Ἐνιπεὺς,
Ἄμφω συμφορέονται ἀπόπροθεν εἰς ἓν ἰόντες.

Ἥρης δὲ Πελασγίδος] Ὁμηρικῶς τὴν Ἥραν Πελασγίδα εἶπεν, ἐκ τῆς Θεσσαλικῆς χώρας. Πελασγοὶ γὰρ ἐλέγοντο οἱ τὴν Φθιωτικὴν κατῴκουν, ὥς φησιν Ὅμηρος, Νῦν δ᾽ αὖ τοὺς ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον· ἀφορίζων αὐτὸ τῆς Πελοποννήσου, ἣν Ἀχαϊκὸν Ἄργος καλεῖ.

Πρῶτά νυν Ὀρφῆος] Ἡρόδωρος δύο εἶναι Ὀρφεῖς φησίν· ὧν τὸν ἕτερον συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις· Φερεκύδης ἐν τῇ ϛ, Φιλάμμωνα φησὶ καὶ οὐκ Ὀρφέα συμπεπλευκέναι. εἶναι δὲ Ὀρφέα, κατὰ μὲν Ἀσκληπιάδην, Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης· κατὰ δὲ ἐνίους, Οἰάγρου καὶ Πολυμνίας. ζητεῖται δὲ διὰ τί Ὀρφεὺς ἀσθενὴς ὢν συνέπλει τοῖς ἥρωσιν. ὅτι μάντις ὢν ὁ Χείρων, ἔχρησε μὴ δύνασθαι τὰς Σειρῆνας παρελθεῖν αὐτοὺς Ὀρφέως μὴ συμπλέοντος. οὕτως Ἡρόδωρος.

Πιμπληίδος] Πιμπλειὰς χωρίον κατὰ Πιερίαν. οἱ δὲ, ὄρος Θρᾴκης. οἱ δὲ, κρήνην καὶ κώμην τῆς Πιερίας. Θέλξαι] ἀπατῆσαι καὶ τέρψαι. τάσσεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῆς μετὰ βλάβης ἀπάτης. νῦν δὲ ὑπερβολικῶς κεῖται. ἀοιδάων δὲ ἐνοπῇ, τῇ τῶν ᾠδῶν εὐρυθμίᾳ. οὐκ εὖ δέ. ἡ γὰρ ἐνοπὴ καὶ ἐπὶ θορύβου τίθεται. Θρηϊκίης ζώνης] Ζώνη ἐστὶν ὀρεινὸς τόπος οὕτω καλούμενος· καὶ πόλις ὁμώνυμος, ὥς φησι Νίκανδρος. Ἐξείης στιχόωσιν] στοιχηδὸν εἰσὶ καὶ ἑξῆς πυκναί. Πιερίηθεν] Πιερία ὄρος Θρᾴκης, ἐν ᾧ διέτριβεν Ὀρφεύς. φησὶ δὲ Ἡρόδωρος ὅτι παρῄνεσεν ὁ Χείρων τῷ Ἰάσονι ὅπως τὸν Ὀρφέα σὺν τοῖς Ἀργοναύταις παραλάβῃ. Ἀπιδανοῖο] Ἀπιδανὸς καὶ Ἐνιπεὺς, ἀμφότεροι Θεσσαλίας ποταμοί. τὸ δὲ Φυλλῆον, ὄρος Μακεδονίας. ἡ δὲ Πιρεσία, χώρα, ἢ πόλις· ἧς ἐγγὺς ἦν τὸ Φυλλῆον.

Λάρισσαν δ' ἐπὶ τοῖσι λιπὼν Πολύφημος ἵκανεν
Εἰλατίδης, ὃς πρὶν μὲν ἐρισθενέων Λαπιθάων,
Ὁππότε Κένταυροι Λαπίθαις ἐπεθωρήσσοντο,
Ὁπλότερος πολέμιζε· τότ' αὖ βαρύθεσκέ οἱ ἤδη
Γυῖα, μένεν δ' ἔτι θυμὸς ἀρήιος, ὡς τὸ πάρος περ.
Οὐδὲ μὲν Ἴφικλος Φυλάκῃ ἔνι δηρὸν ἐλείπετο,
Μήτρως Αἰσονίδαο. κασιγνήτην γὰρ ὄπυιεν
Αἴσων Ἀλκιμέδην Φυλακηίδα· τῆς μιν ἀνώγει
Πηοσύνη καὶ κῆδος ἐνικρινθῆναι ὁμίλῳ.
Οὐδὲ Φεραῖς Ἄδμητος ἐϋρρήνεσσιν ἀνάσσων,
Μίμνεν ὑπὸ σκοπιὴν ὄρεος Χαλκωδονίοιο.
Οὐδ' Ἀλόπῃ μίμνον πολυλήιοι Ἑρμείαο
Υἱέες, εὖ δεδαῶτε δόλους, Ἔρυτος καὶ Ἐχίων.
Τοῖσι δ' ἔπι τρίτατος γνωτὸς κίε νισσομένοισιν
Αἰθαλίδης. καὶ τὸν μὲν ἐπ' Ἀμφρυσσοῖο ῥοῇσιν
Μυρμιδόνος κούρη Φθιὰς τέκεν Εὐπολέμεια·
Τὼ δ' αὖτ' ἐκγεγάτην Μενετηίδος Ἀντιανείρης.
Ἤλυθε δ' ἀφνειὴν προλιπὼν Γυρτῶνα Κόρωνος

Λάρισσαν δ' ἐπὶ τοῖσι] Λάρισσαν τὴν Θεσσαλικὴν λέγει, ἣν ἔκτισεν Ἀκρίσιος· ἥτις ὠνομάσθη ἀπὸ Λαρίσσης τῆς Πελασγοῦ, ὥς φησιν Ἑλλάνικος. εἰσὶ δὲ Λάρισσαι τρεῖς· ἀρχαιοτάτη μὲν, ἡ Ἀργείων, ἥτις ἐστὶν αὐτὴ ἡ ἀκρόπολις. δευτέρα δὲ, ἡ ἐν τῷ Πελασγικῷ τῆς Θεσσαλίας· ἣν Ὅμηρος Ἀργισσον φησὶ, πλησίον τῆς Γυρτώνης. ἧς νῦν ὁ Ἀπολλώνιος μέμνηται. ἔστι δὲ καὶ περὶ Τροίαν, ἧς Ὅμηρος μνημονεύει, Φῦλα Πελασγῶν. τὸν δὲ Πολύφημον, Ἐλάτου παῖδα εἶπεν Ἀπολλώνιος· Ἰσοκράτης δὲ καὶ Εὐφορίων, Ποσειδῶνος. οἱ δὲ Λαπίθαι ἀπὸ Λαπίθου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Στίλβης νύμφης ὠνομάσθησαν. Οὐδὲ μὲν Ἴφικλος] Ἴφικλος υἱὸς ἦν Φυλάκου καὶ Κλυμένης τῆς Μινύου. τοῦτον Ἡσίοδος ἐπὶ πυρίνων ἀθέρων τρέχειν φησὶ, Δημάρατος δὲ ἐπὶ τῆς θαλάσσης. ἐπισημαίνεσθαι δὲ ἄξιον ὡς οὔτε Ἡσίοδος οὔτε Φερεκύδης φησὶ συμπεπλευκέναι τοῖς Ἀργοναύταις Ἴφικλον. τὸ δὲ Οὐ δηρὸν, ἀντὶ τοῦ τάχιστα, ὁ τρόπος ἀντίφρασις. ἰστέον δὲ ὅτι Φερεκύδης μὲν συμφωνεῖ Ἀπολλωνίῳ, λέγοντι Ἀλκιμέδην μητέρα εἶναι Ἰάσονος, τὴν Φυλάκου θυγατέρα· Ἡρόδωρος δὲ Πολυφήμην φησὶν εἶναι τὴν Ἰάσονος μητέρα, θυγατέρα δὲ Αὐτολύκου. Ἄνδρων δὲ ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν συγγενειῶν, Θεογνήτην τὴν Λαοδίκου, μητέρα Ἰάσονος γεγονέναι φησίν. Κασιγνήτην γὰρ ὄπυιεν] διὰ τοῦ παρεπομένου τὸ προηγούμενον δηλοῖ, τὸ ἐγεγαμήκει. ἤτοι ἀπὸ τῶν ὠπῶν ἐσχηματισμένης τῆς λέξεως, ὅ ἐστιν ὀφθαλμῶν· ὁ ὀπίσω καὶ ἐπιτηρῶν· ἢ ἀπὸ τῆς ὀπὸς τῆς φωνῆς, διὰ τὰς τῶν ἀνδρῶν πρὸς τὰς γυναῖκας ὁμιλίας· ἀφ' οὗ καὶ ὄαροι αἱ γυναῖκες. Οὐ δὲ Φεραῖς Ἄδμητος] αἱ Φεραὶ ὠνομάσθησαν ἀπὸ Φέρητος τοῦ Κρηθέως, τοῦ Ἀδμήτου παιδός. Εὐρρήνεσσι δὲ, ἀντὶ τοῦ πολυπροβάτοις. τὸ δὲ Χαλκωδόνιον, ὄρος ὑπεράνω Φερῶν. Οὐδ' Ἀλόπῃ μίμνον] Θεσσαλίας πόλις, ἡ Μαγνησίας. Πολυλήιοι δὲ, ἤτοι ἀπὸ τοῦ ληίου, τοῦ σιτοφόρου πεδίου· ἢ ἀπὸ τῆς λείας· ὅπερ βέλτιον. ἐπιφέρει γὰρ Δεδαῶτε δόλους. ἱστοροῦνται δὲ ἄϋπνοι καὶ δεινοὶ καὶ φερέπονοι. Αἰθαλίδης] κύριον, παρωνυμικοῦ τύπον ἔχον. Ἀμφρυσσοῖο] γράφεται καὶ διὰ τοῦ β, ὡς Διονύσιος. ἔστι δὲ ποταμὸς Θεσσαλίας. προπαροξύνεται δὲ, ὡς ἐν τῇ η τῆς καθόλου. Γυρτῶνα Κόρωνος] ἣν Ὅμηρος φησὶ Γυρτώνην. ἔστι δὲ πόλις Θεσσαλίας, ἡ Περαιβίας. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Γυρτώνης τῆς Φλεγύου. ὁ δὲ Κόρωνος, υἱός ἐστι Καινέως. μυθολογοῦσι δὲ τὸν Καινέα πρότερον γεγονέναι γυναῖκα, εἶτα Ποσειδῶνος αὐτῇ πλησιάσαντος, μεταβληθῆναι εἰς ἄνδρα. τοῦτο γὰρ ᾔτησε καὶ ἀτρωσίαν. ἤρισε δὲ καὶ Ἀπόλλωνι, καὶ ἐνικήθη. οὗτος ἐκέλευε τοὺς παριόντας ὀμνύναι τὸ δόρυ αὐτοῦ. ἔνθεν ἡ

παροιμία, τὸ Καινέως δόρυ. τινὲς δέ φασι Καινέα συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις, οὐ Κόρωνον. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος παρὰ Πινδάρου εἴληφε, λέγοντος, Ὁ δὲ χλωρῆς ἐλάτῃσι τυπεὶς ᾤχετο Καινεὺς, σχίσας ὀρθῷ ποδὶ γᾶν. τοῦτο δὲ αὐτῷ συνέβη διὰ τὸ μήτε θύειν τοῖς θεοῖς, μήτε εὔχεσθαι, ἀλλὰ τῷ ἑαυτοῦ δόρατι. διὸ Ζεὺς ἐφορμᾷ αὐτῷ τοὺς Κενταύρους, οἵτινες κατὰ γῆν αὐτὸν ὠθοῦσιν.

Καινείδης, ἐσθλὸς μὲν, ἐὼν δ' οὐ πατρὸς ἀμείνων.
Καινέα γὰρ ζωόν περ ἔτι κλείουσιν ἀοιδοὶ
Κενταύροισιν ὀλέσθαι, ὅτε σφέας οἶος ἀπ' ἄλλων
Ἤλασ' ἀριστήων. οἱ δ' ἔμπαλιν ὁρμηθέντες
Οὔτε μιν ἐγκλῖναι προτέρω σθένον, οὔτε δαΐξαι·
Ἀλλ' ἄρρηκτος, ἄκαμπτος ἐδύσετο νειόθι γαίης,
Θεινόμενος στιβαρῇσι καταΐγδην ἐλάτῃσιν.
Ἤλυθε δ' αὖ Μόψος Τιταρήσιος, ὃν περὶ πάντων
Λητοΐδης ἐδίδαξε θεοπροπίας οἰωνῶν.
Ἠδὲ καὶ Εὐρυδάμας Κτιμένου πάϊς. ἄγχι δὲ λίμνης
Ξυνιάδος Κτιμένην Δολοπηΐδα ναιετάασκεν.
Καὶ μὴν Ἄκτωρ υἷα Μενοίτιον ἐξ Ὀπόεντος
Ὦρσεν, ἀριστήεσσι σὺν ἀνδράσιν ὄφρα νέοιτο.
Εἵπετο δ' Εὐρυτίων τε καὶ ἀλκήεις Ἐρυβώτης·
Υἷες, ὁ μὲν, Τελέοντος, ὁ δ', Ἴρου Ἀκτορίδαο.
Ἤτοι ὁ μὲν Τελέοντος, ἐϋκλειὴς Ἐρυβώτης,
Ἴρου δ' Εὐρυτίων. σὺν καὶ τρίτος ἦεν Ὀϊλεὺς,
Ἔξοχος ἠνορέην, καὶ ἐπαΐξαι μετόπισθεν
Εὖ δεδαὼς δηΐοισιν, ὅτε κλίνωσι φάλαγγας.
Αὐτὰρ ἀπ' Εὐβοίης Κάνθος κίε· τόν ῥα Κάνηθος
Πέμπεν Ἀβαντιάδης λελιημένον. οὐ μὲν ἔμελλε
Νοστήσειν Κήρινθον ὑπότροπος. αἶσα γὰρ ἦεν
Αὐτὸν ὁμῶς Μόψον τε δαήμονα μαντοσυνάων,
Πλαγχθέντας, Λιβύης ἐνὶ πείρασι δῃωθῆναι.

Μόψος Τιταρήσιος] Ἀμπύκου υἱὸς ὁ Μόψος, τοῦ Τιτάρωνος, μητρὸς δὲ Χλωρίδος. Ἄγχι δὲ λίμνης Ξυνιάδος] Ξυνιὰς λίμνη τῆς Θεσσαλίας. τινὲς δὲ πόλιν παρακειμένην τῇ Βοιβηΐδι λίμνῃ. ἀπὸ δὲ τῆς πόλεως εἴρηκε Ξυνιάδα, ἐπειδὴ πλησίον αὐτῆς ἐστὶν ἡ πόλις. οἱ δέ φασι Ξυνιάδα εἰρῆσθαι διὰ τὸ ξυνὸν εἶναι τὸ κοινόν. ταύτην δὲ, κοινὴν εἶναι Θεσσαλίας καὶ Βοιωτίας. Κτιμένην Δολοπηΐδα] Κτιμένη πόλις τῆς Θεσσαλίας. Δολοπηΐδα δὲ τὴν Θεσσαλίαν εἶπε. Δόλοπες γὰρ ἔθνος Θεσσαλίας. Ὅμηρος, Ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσων. Ἐξ Ὀπόεντος] Ὀποῦς πόλις τῆς Λοκρίδος, ἀπὸ Ὀπόεντος τοῦ Ἠλείου. Ὅμηρος, Οἳ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε. Μενοιτίου δὲ καὶ Σθενέλης Πάτροκλος. Καὶ ἀλκήεις Ἐριβώτης] ἰσχυρός. παραγωγῶς δὲ ἐσχημάτισται παρὰ τὴν ἀλκὴν, ὡς φωνήεις παρὰ τὴν φωνήν. Ἡρόδωρος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς τοῦτον Εὐρυβάτην καλεῖ, καί φησιν αὐτὸν Τελέοντος υἱόν. Ἄκτορος δὲ υἱοὶ, Μενοίτιος καὶ Ἶρος. τούτων δὲ υἱοὶ, Μενοιτίου μὲν, Πάτροκλος, Ἴρου δὲ, Εὐρυτίων. Καὶ ἐπαΐξαι] ἀντὶ τοῦ ἐπιδιῶξαι. περιττὸν μὲν τὸ μετόπισθεν. λείπει δὲ ὁ καί· ν ἦ. καὶ ὅτε κλίνωσι φάλαγγας, εἰς φυγὴν τρέψαν. Κάνθος κίε] τὸν Κάνθον καὶ ὁ Κλέων καταλέγει. ἔστι δὲ Κανήθου υἱὸς, ἀφ' οὗ ὄρος ἐν Βοιωτίᾳ. ὁ δὲ ἦν Ἄβαντος παῖς. ἀφ' οὗ οἱ Εὐβοεῖς Ἄβαντες. Δῃωθῆναι]

κοινότερον νῦν δηλῶσαι τὸ φθαρῆναι. ἑξῆς δὲ ὁ ποιητὴς, ὡς δυσφορῶν ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν ἡρώων, ἐπιφωνεῖ, Ὣς οὐκ ἀνθρώποισι κακ.

"Ὣς οὐκ ἀνθρώποισι κακὸν μήκιστον ἐπαυρεῖν·
Ὁππότε κἀκείνους Λιβύῃ ἔνι ταρχύσαντο,
Τόσσον ἑκὰς Κόλχων, ὅσσον τέ περ ἠελίοιο
Μεσσηγὺς "δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ εἰσορόωνται.
Τῷ δ' ἄρ ἔπι Κλυτίος τε καὶ Ἴφιτος ἠγερέθοντο,
"Οἰχαλίης ἐπίουροι, ἀπηνέος Εὐρύτου υἷες·
Εὐρύτου, ᾧ πόρε τόξον ἑκηβόλος, οὐδ' ἀπόνητο
Δωτίνης. αὐτῷ γὰρ ἑκὼν ἐρίδηνε δοτῆρι.
Οὐδ' "ὁμόθεν. νόσφιν γὰρ ἀλευάμενοι κατένασθεν
Αἰγίνης, ὅτε Φῶκον ἀδελφεὸν ἐξενάριξαν
Ἀφραδίῃ· Τελαμὼν μὲν ἐν ἀτθίδι νάσσατο νήσῳ,
Πηλεὺς δὲ Φθίῃ ἔνι δώματα ναῖε λιασθείς.
"Τοῖς δ' ἔπι κεκροπίηθεν ἀρήϊος ἤλυθε Βούτης,
Παῖς ἀγαθοῦ Τελέοντος, "ἐϋμελίης τε Φάληρος.
"Ἄλκων μιν προέηκε, πατὴρ ἑός" οὐ μὲν ἔτ' ἄλλους
Γήραος υἷας ἔχεν βιότοιό τε κηδεμονῆας·
Ἀλλά ἑ "τηλύγετόν περ ὁμῶς καὶ μοῦνον ἐόντα,
Πέμπεν, ἵνα θρασέεσσι μεταπρέποι ἡρώεσσι.
"Θησέα δ', ὃς περὶ πάντας ἐρεχθεΐδας ἐκέκαστο,

Ὣς οὐκ ἀνθρώποισιν] Ὁ δὲ νοῦς, Οὐδέν ἐστι μέγιστον κακὸν οὗ ἄνθρωπος ἀποτυγχάνει. ἔδει οὖν διὰ τοῦ α, ἀπαυρεῖν. ἢ ὅτι οὐδὲν κακὸν μέγιστον ὃ μὴ ἀνθρώποις ἀχερὲς ἐπαυρεῖν, ὅ ἐστιν ἐπιτυχεῖν. Δύσιές τε καὶ ἀντολαί] τοσοῦτον φησὶ κεχωρισμένους τῆς τῶν Κόλχων χώρας ὅσον τῶν ἀνατολῶν αἱ δύσεις ἀφεστήκασιν. ἐπεὶ ἡ μὲν Λιβύη πρὸς δύσιν, ἡ δὲ Κολχὶς πρὸς ἀνατολήν. Οἰχαλίης ἐπίουροι] οἱ τῆς Ἀντιόπης παῖδες. Οἰχαλίαν δὲ οἱ μὲν νεώτεροι ἐν Εὐβοίᾳ φασὶν εἶναι, Ὅμηρος δὲ ἐν τῷ Πελασγικῷ Ἄργει καταλέγει, "Οἵ τ' ἔχον "Οἰχαλίην, πόλιν "Εὐρύτου Οἰχαλιῆος. οἱ δὲ ὁμώνυμον φασίν. Τὸ δὲ, Οὐ μὲν, ἀντὶ τοῦ οὐ μήν. Οὐδ' ὁμόθεν] οὐδ' ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου. διῳκίσθησαν γὰρ διὰ τὸν Φώκου φόνον· καὶ ὁ μὲν ἐν Σαλαμῖνι κατῴκησεν, ἣν ἔφη νῆσον Ἀτθίδα· ὁ δὲ ἐν Φθίᾳ, ὁ Πηλεύς. Τοῖς δ' ἔπι κεκροπίηθεν] ἀντὶ τοῦ, σὺν τούτοις ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς. Κεκροπία γὰρ λέγεται ἡ Ἀττική, ἀπὸ Κέκροπος τοῦ βασιλεύσαντος. ἕτερος δέ ἐστιν ὁ Τελέων οὗτος, ὁ Βούτου πατὴρ, παρὰ τὸν πρότερον εἰρημένον τοῦ Ἐριβώτου πατέρα. Ἐϋμελίης δὲ, ὁ πολεμικὸς, ἀπὸ τῆς μελίας. Ἄλκων] Ἄλκωνα τὸν Φαλήρου πατέρα Πρόξενος φησὶν υἱὸν Ἐρεχθέως. φυγεῖν δὲ αὐτὸν λέγει ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς μετὰ τῆς θυγατρὸς Χαλκιόπης εἰς Εὔβοιαν· ἐξαιτοῦντος δὲ τοῦ πατρὸς οὐκ ἐκδοῦναι τοὺς Χαλκιδέας. τὸ δὲ Τηλύγετον, ἐνταῦθα οὐ τὸν μονογενῆ (πρόσκειται γὰρ, καὶ μοῦνον ἐόντα) ἀλλὰ καταγηράσαντι αὐτῷ γενόμενον. οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῶν παίδων εἰσὶ προσφιλεῖς.

Θησέα δ' ὃς περὶ πάντας] Θησεὺς καὶ Πειρίθους, ὁ μὲν, ἐκ Διὸς, ὁ δὲ, ἐκ Ποσειδῶνος· οἷς ἐφαμίλλους ἐποιοῦντο τὰς πράξεις. καὶ ὁ μὲν Θησεὺς τῆς Ἑλένης ἐρασθεὶς, ἔσχεν συμπράττοντα αὐτῷ τὸν Πειρίθουν· ὁ δὲ Πειρίθους τὴν Περσεφόνην ἁρπάσαι βουληθεὶς, ἀναγκαίως εἶχε τὸν Θησέα ἑπόμενον. καὶ δὴ διὰ Ταινάρου εἰς ᾅδου κατελθόντες, καὶ ἐπί τινος πέτρας καθεσθέντες, αὖθις ἀναστῆναι οὐ δεδύνηνται. Ἡρακλῆς δὲ ὕστερον κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον, τὸν μὲν Θησέα ἀπέσωσεν, ὡς μὴ ἑκόντι κατελθόντα· τὸν δὲ Πειρίθουν εἴασεν, ἐπειδὴ προαιρέσει ἰδίᾳ κα-

ἐπῆλθεν. ἐπεστράτευσαν δὲ κατὰ τῆς Τροιζῆνος οἱ Διόσκουροι διὰ τὴν ἀδελφὴν, Θησέως ὄντος ἐν ᾅδου· καὶ πορθήσαντες, ἔλαβον αἰχμάλωτον Αἴθραν τὴν Θησέως μητέρα.

Ταιναρίῳ ἀΐδηλος ὑπὸ χθόνα δεσμὸς ἔρυκε,
Πειρίθῳ ἑσπόμενον κεινὴν ὁδόν. ἦ τέ κεν ἄμφω
Ῥηΐτερον καμάτοιο τέλος πάντεσσιν ἔθεντο.
Τῖφυς δ' Ἁγνιάδης Σιφαέα κάλλιπε δῆμον
Θεσπιέων· ἐσθλὸς μὲν ὀρινόμενον προδαῆναι
Κῦμ' ἁλὸς εὐρείης, ἐσθλὸς δ' ἀνέμοιο θυέλλας
Καὶ πλόον ἠελίῳ τε καὶ ἀστέρι τεκμήρασθαι.
Αὐτή μιν Τριτωνὶς ἀριστήων ἐς ὅμιλον
Ὦρσεν Ἀθηναίη, μετὰ δ' ἤλυθεν ἐλδομένοισιν.
Αὐτὴ γὰρ καὶ νῆα θοὴν κάμε. σὺν δέ οἱ Ἄργος
Τεῦξεν Ἀρεστορίδης κείνης ὑποθημοσύνῃσιν.
Τῷ καὶ πασάων προφερεστάτη ἔπλετο νηῶν,
Ὅσσαι ὑπ' εἰρεσίῃσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης.
Φλείας δ' αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν Ἀραιθυρέηθεν ἵκανεν,
Ἔνθ' ἀφνειὸς ἔναιε, Διωνύσοιο ἕκητι
Πατρὸς ἑοῦ, πηγῇσιν ἐφέστιος Ἀσωποῖο.
Ἀργόθεν αὖ Ταλαὸς καὶ Ἀρήϊος υἷε Βίαντος.

Ταιναρίῳ] Φερεκύδης ἐν τῇ θ φησὶν ὅτι Ἔλατος ὁ Ἰκάρου γαμεῖ Ἐρυμήδην τὴν Δαμασίκλου. τούτου δὲ γίνεται Ταίναρος· ἀφ' οὗ Ταίναρον καλεῖται ἡ πόλις, καὶ ἡ ἄκρα, καὶ ὁ λιμήν. Κεινὴν ὁδὸν] γράφεται καὶ κείνην. κεινὴν μὲν, ἤγουν κενὴν καὶ ματαίαν· κείνην δὲ, ἀναφορικῶς. τὴν δὲ ἀνδρίαν ἑκατέρου τῶν ἡρώων διασαφῶν ὁ Ἀπολλώνιος, φησὶν ὅτι εἴπερ συνέπλευσαν ἀμφότεροι τοῖς Ἀργοναύταις, ἔπαυσαν ἂν αὐτοὺς μεγάλων μόχθων. τίθησι δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ μὴ συμπλεῦσαι αὐτούς. Προδαῆναι] προμαθεῖν. ἀρίστου γὰρ αὕτη τέχνη κυβερνήτου. ὁ δὲ λόγος, Ἀγαθὸς μὲν καὶ ἡμέρας τῷ ἡλίῳ, νυκτὸς δὲ πρὸς ἵνα τῶν ἀστέρων τὸν καιρὸν τοῦ πλοῦ τεκμήρασθαι. Τριτωνὶς] Τρίτωνες τρεῖς, Βοιωτίας, Θεσσαλίας, Λιβύης· ἐν δὲ τῇ κατὰ Λιβύην ἐτέχθη ἡ Ἀθηνᾶ. Ἀραιθυρέηθεν ἵκανεν] πόλις Πελοποννήσου ἡ Ἀραιθυρέα, ἐν ὁρίοις τῆς Σικυῶνος κειμένη· ἡ νῦν ὀνομαζομένη Φλιοῦσα, ἀπὸ Φλιοῦντος τοῦ Διονύσου καὶ Χθονοφύλης. καὶ αὐτὸς δὲ Διόνυσος Φλυοῦς ὠνομάζετο, ἀπὸ τοῦ φλύειν τὸν οἶνον, ὅ ἐστιν ἀθηνεῖν. Ἀσωποῖο] Ἀσωπὸς ποταμὸς Θηβῶν, ἔχων τὰς πηγὰς ἐν Ἀραιθυρέᾳ. ἐκεραυνώθη δὲ ὑπὸ Διὸς διώκων αὐτὸν, διὰ τὸ ἡρπακέναι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Αἴγιναν, ὡς Καλλίμαχος φησίν. Ἀργόθεν αὖ Ταλαὸς] Ἀμυθάονος, τοῦ Κρηθέως, τοῦ Αἰόλου, τοῦ Ἕλληνος, τοῦ Διὸς καὶ Δωρίππης, γίνεται Μελάμπους, ὥς φησι Δηιοχίδας. κληθῆναι δὲ αὐτὸν οὕτως διὰ τὸ τεκοῦσαν τὴν μητέρα ἐκθεῖναι αὐτὸν εἰς σύνδενδρον τόπον· τοὺς δὲ πόδας μελανθῆναι τῷ ἡλίῳ, ἀσκίοις ὄντας. ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις μεγάλαις ἠοίαις λέγεται ὡς ἄρα Μελάμπους ἀποδημῶν κατέλυσε παρὰ Πολυφάτῃ· θύοντος δ' ἐκείνου δράκων ἀνερπύσας κατέφαγε τὸν θεράποντα. ἀναιρεθεὶς δὲ ἐτάφη ὑπὸ Μελάμποδος. τὰ δὲ ἔκγονα αὐτοῦ ἐκτραφέντα, καὶ περιλείχοντα τὰ ὦτα τοῦ Μελάμποδος, ἐνέπνευσαν αὐτῷ τὴν μαντικήν. φωραθέντα δ' ἐπὶ κλωπείᾳ τῶν βοῶν Ἰφίκλου τοῦ Φυλάκου, καὶ συλληφθέντα ὑπ' αὐτοῦ τὸν Μελάμπουν. ἐπειδὴ γὰρ τὸ στέγος ἔμελλεν ὅσον οὔπω πεσεῖσθαι τῆς οἰκίας, κατανενοηκότα ὑπὸ μαντικῆς, ἐν δεσμωτηρίῳ κατεχόμενον, εἰπεῖν τῇ θεραπαίνῃ. ὁ δὲ Ἴφικλος, μαθὼν τὸ προῤῥημα, αὐτός τε ἀπαλλάττεται τοῦ δεινοῦ, καὶ Μελάμποδα αἰδεσθεὶς ἀπέλυσεν, ἐπιδοὺς αὐτῷ καὶ τὰς βοῦς, ἃς ἀφίκετο κλέψαι.

Ἤλυθον ἴφθιμός τε λεωδόκος· οὓς τέκε πηρὼ
Νηληΐς. τῆς δ' ἀμφὶ δύην ἐμόγησε βαρεῖαν
Αἰολίδης σταθμοῖσιν ἐν ἰφίκλοιο μελάμπους.
Οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίην κρατερόφρονος ἡρακλῆος
Πευθόμεθ' αἰσονίδαο λιλαιομένου ἀθερίξαι.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἄϊε βάξιν ἀγειρομένων ἡρώων,
Νεῖον ἀπ' ἀρκαδίης λυγκήϊον ἄργος ἀμείψας,
Τὴν ὁδὸν ᾗ ζωὸν φέρε κάπριον· ὅς ῥ' ἐνὶ βήσσης
Φέρβετο λαμπείης, ἐρυμανθίου ἀμ μέγα τῖφος·
Τὸν μὲν ἐνὶ πρώτησι μυκηναίων ἀγορῆσι
Δεσμοῖς ἰλλόμενον μεγάλων ἀπεθήκατο νώτων·
Αὐτὸς δ' ᾗ ἰότητι παρὲκ νόον εὐρυσθῆος
Ὡρμήθη. σὺν καί οἱ ὕλας κίεν, ἐσθλὸς ὀπάων,
Πρωθήβης, ἰῶν τε φορεύς, φύλακός τε βιοῖο.
Τῷ δ' ἔπι δὴ θείοιο κίεν δαναοῖο γενέθλη
Ναύπλιος. ἦ γὰρ ἔην κλυτονήου ναυβολίδαο·
Ναύβολος αὖ λέρνου. λέρνον γε μὲν ἴδμεν ἐόντα
Προίτου ναυπλιάδαο. ποσειδάωνι δὲ κούρη
Πρίν ποτ' ἀμυμώνη δαναῒς τέκεν εὐνηθεῖσα
Ναύπλιον, ὃς περὶ πάντας ἐκαίνυτο ναυτιλίησιν.
Ἴδμων δ' ὑστάτιος μετεκίαθεν, ὅσσοι ἔναιον
Ἄργος· ἐπεὶ δεδαὼς τὸν ἑὸν μόρον οἰωνοῖσιν
Ἤιε, μή οἱ δῆμος ἐϋκλείης ἀγάσαιτο.
Οὐ μὲν ὅγ' ἦεν ἄβαντος ἐτήτυμον, ἀλλά μιν αὐτὸς
Γείνατο κυδαλίμοις ἐναρίθμιον αἰολίδῃσιν

Οὐδὲ βίην] ὁ ἑξῆς λόγος οὕτως. ἐπειδὴ ἤκουσε πλὴν τοὺς Ἀργοναύτας ὁ Ἡρακλῆς, νεωστὶ διεληλυθὼς τὸ Ἄργος, καθ' ἣν ὁδὸν ἐκόμιζε τὸν κάπρον ζῶντα ἐκ τοῦ Ἐρυμάνθου ὄρους, ὅπου κατὰ τὰς βήσσας ἐνέμετο Λαμπείας τε καὶ Ἐρυμάνθου, ἦλθεν ὡς Ἰάσονα. Λάμπεια, ὄρος Ἀρκαδίας, ἀφ' οὗ καὶ ποταμὸς ῥεῖ Ἐρύμανθος. Νεῖον ἀπ' Ἀρκαδίης] προσφάτως, ἀντὶ τοῦ νεωστί· ὀξυτόνως δὲ, τὸ νῦν. Λυγκήϊον] ἀπὸ Λυγκέως τοῦ βασιλεύσαντος τῆς Ἄργους. ἐὰν δὲ Λυρκήϊον, ἀπὸ ὄρους Ἀργείου ἀκουστέον, ἀφ' οὗ ὁ Ἴναχος καταφέρεται ποταμός. Τῖφος] τῖφος ὁ κάθυγρος τόπος. περὶ δὲ τοῦ κάπρου καὶ Ἡρόδωρος φησίν, ὅτι ἐπὶ τὰς πύλας τῶν Μυκηνῶν κομίσας αὐτὸν ἀπέθετο. Ἰλλόμενον δέ, δεδεμένον. διὰ δὲ τοῦ ἀπεθήκατο, τοῦ βαστάζοντος ἐπιδείκνυται ἡ δύναμις, ὅτι ἀχρῶς. Ὕλας] Ἡρακλέους ἐρώμενος, υἱὸς Θεοδάμαντος τοῦ Δρύοπος. οὕτω Μνασέας. Ἑλλάνικος δὲ Θειομένητα Θειοδάμαντος καλεῖ. Φύλακος] Ἰωνικῶς ὁ Φύλακος ἀπὸ τοῦ Φύλαξ, ὥσπερ καὶ τὸ Μάρτυρος, ὀξυτονητέον τὴν προτέραν. Ἡρωδιανὸς δὲ τὴν τελευταίαν ὀξύνει. Φορεὺς δέ, ὁ φέρων. Ναύπλιος] ἀπόγονος τοῦ Ἀρχαίου, τοῦ Ποσειδῶνος υἱοῦ καὶ Ἀμυμώνης τῆς Δαναοῦ. Προίτου δὲ λέγει, τοῦ Βελλεροφόντου ἐχθροῦ. Ἴδμων δ' ὑστάτιος] Χαμαιλέων φησὶ τὸν Θέστορα, Ἴδμονα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις καλεῖσθαι, διὰ ἐμπειρίαν. ἄλλοι φασὶ καὶ Θέστορα συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις· Δηΐοχος δὲ καὶ Ἀμφιάραον. ὁ δὲ Ἴδμων, ὡς ἱστορεῖ Φερεκύδης, παῖς ἦν Ἀστερίας τῆς Κορώνου καὶ Ἀπόλλωνος. οὗ, καὶ Λαοθόης, Θέστωρ· τοῦ δὲ Κάλχας. ἀναιρεῖται δὲ Ἴδμων ἐν Μαριανδυνίᾳ ὑπὸ κάπρου. ἔστι δὲ Ἄβαντος φησὶ νομισθῆναι τὸν Ἴδμονα. συμμαρτυρεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Ἡρόδωρος. Αἰολίδῃσιν] Αἰόλου γὰρ τοῦ Ἕλληνος Κρηθεὺς καὶ

Ἀθάμας Κρηθέως δὲ Αἴσων. Αἴσονος δὲ ὁ Ἰάσων. Ἄβας δὲ, Μελάμποδος ἦν τοῦ Ἀμυθάονος τοῦ Κρηθέως, τοῦ Αἰόλου.

Λητοΐδης. αὐτὸς δὲ θεοπροπίας ἐδίδαξεν,
Οἰωνούς τ' ἀλέγειν, ἠδ' ἔμπυρα σήματ' ἰδέσθαι.
Καὶ μὴν αἰτωλὶς κρατερὴν πολυδεύκεα λήδη
Κάστορά τ' ὠκυπόδων ὦρσεν δεδαημένον ἵππων
Σπάρτηθεν· τοὺς δ' ἥγε δόμοις ἔνι τυνδαρέοιο
Τηλυγέτους ὠδῖνι μιῇ τέκεν. οὐδ' ἀπίθησεν
Νισσομένοις· Ζηνὸς γὰρ ἐπάξια μήδετο λέκτρων.
Οἵ τ' ἀφαρητιάδαι λυγκεὺς καὶ ὑπέρβιος ἴδας
Ἀρήνηθεν ἔβαν, μεγάλῃ περιθαρσέες ἀλκῇ
Ἀμφότεροι. λυγκεὺς δὲ καὶ ὀξυτάτοις ἐκέκαστο
Ὄμμασιν· εἰ ἐτεόν γε πέλει κλέος ἀνέρα κεῖνον
Ῥηϊδίως καὶ νέρθε κατὰ χθονὸς αὐγάζεσθαι.
Σὺν δὲ περικλύμενος νηλήϊος ὦρτο νέεσθαι,
Πρεσβύτατος παίδων ὅσσοι πύλῳ ἐξεγένοντο,

Αἰτωλὶς] εἰκότως Αἰτωλὶς ἡ Λήδα, ἐπεὶ Αἰτωλὸς ὁ Θέστιος. καὶ εἴρηκεν ἀπὸ τῆς χώρας, ὡς εἴποις τὸν Συρακούσιον, Σικελόν. ὁ δὲ Ἴβυκος Πλευρωνίαν φησίν, Ἑλλάνικος δὲ Καλυδωνίαν. ἦν δὲ Θεστίου θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῆς Αἰτωλίας, Ἄρεως υἱοῦ καὶ Ἀνδροδίκης. Γλαύκου δὲ αὐτὴν τοῦ Σισύφου, ἐκ παιδὸς, ἐν Κορινθιακοῖς λέγει Εὔμηλος καὶ Πανταιδυίας μητρός. ἱστοροῦν ὅτι τῶν ἵππων ἀπολομένων, ἦλθεν εἰς Λακεδαίμονα ὁ Γλαῦκος· καὶ ἐκεῖ ἐμίγη Πανταιδυίᾳ, ἣν ὕστερον γήμασθαι Θεστίῳ. τὴν δὲ Λήδαν, οὖσαν Γλαύκου, κληθῆναι Θεστίου. Αἰτωλὶς δὲ, ἤτοι διὰ τὴν χώραν, ἢ ἀπὸ Αἰτωλοῦ τοῦ ἥρωος. Φερεκύδης δ' ἐν τῇ β, ἐκ Λαοφόντης τῆς Πλευρῶνος Λήδαν καὶ Ἀλθαίαν Θεστίῳ γενέσθαι φησίν. ὅτι δὲ Γλαύκου ἐστὶ θυγάτηρ καὶ Ἀλθαίας, αἰνίττεται, λέγων, Τοὺς τέκε θυγάτηρ Γλαύκῳ μάκαιρα. φασὶ τὸν μὲν Πολυδεύκη, Διός· τὸν δὲ Κάστορα, Τυνδάρεω. Τηλυγέτους δὲ νῦν ἀντὶ τοῦ ἀγαπητούς· Ὅμηρος δὲ τοὺς ἐν γήρᾳ γενομένους. Ἀρήνηθεν ἔβαν οἱ Ἀφαρητιάδαι] Φερεκύδης τὴν μητέρα τῶν περὶ Ἴδαν, Ἀρήνην φησίν, ἀφ' ἧς ἡ πόλις· Πείσανδρος, Πολυδώραν· Θεόκριτος, Λαοκόωσαν. οὗτοι δὲ συνήκμαζον τοῖς Διοσκούροις. Ἀρήνη δὲ, πόλις Πελοποννήσου, πλησίον Πύλου. καὶ Ὅμηρος, Οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινήν. Πύλος δὲ αὕτη ἡ Νέστορος, ἡ καὶ ἀμμώδης. Σὺν δὲ Περικλύμενος] Νηλεὺς ἔσχε παῖδας, ἐκ μὲν Χλωρίδος, Νέστορα, Περικλύμενον, Χρόμιον· ἐκ δὲ διαφόρων γυναικῶν, Ταῦρον, Ἀστέριον, Λυκάονα, Δηΐμαχον, Εὐρύβιον, Ἐπιλέοντα, Φράσιον, Ἀντιμένη. ὡς δὲ Ἀσκληπιάδης φησὶ, καὶ Ἀλάστορα. καὶ ὁ ποιητής, Δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν. ὅτι Νηλέως παῖς Περικλύμενος δῆλον. φησὶ γὰρ ὁ ποιητής, Νέστορά τε, Χρόμιόν τε, Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον. τοῦτον δὲ ὡς ἔγγονον αὐτοῦ ὁ Ποσειδῶν (Νηλεὺς γὰρ Ποσειδῶνος) ἄλλοις τε ἐκόσμησε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ εἰς πάντα μεταβάλλεσθαι. ὡς καὶ ὁ Εὐφορίων, Ὅς ῥά τε πᾶσιν ἔϊκτο, θαλάσσιος ἠΰτε Πρωτεύς. ἀναιρεῖ δὲ αὐτὸν Ἡρακλῆς εἰς μυῖαν μεταβληθέντα ἐν τῷ πρὸς Πυλίους πολέμῳ, κατὰ συμβουλὴν Ἀθηνᾶς τῷ ῥοπάλῳ πλήξας ἐμπαγέντα, ὥσπερ μέλισσαν τῷ κέντρῳ. Ἡσίοδος δὲ μεταβληθέντα εἰς ἕνα τῶν συνήθων μορφῶν ἐπικαθεσθῆναι τῷ ὀμφαλῷ τοῦ ζυγοῦ τῶν Ἡρακλέους ἵππων, βουλόμενον εἰς μάχην καταστῆναι τῷ ἥρωϊ. τὸν δὲ Ἡρακλέα καιρίως αὐτὸν κατατοξεῦσαι, τῆς Ἀθηνᾶς ὑποδειξάσης. φησὶ δὲ οὕτως, —Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον, Ὄλβιον, ᾧ πόρε δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων Παντοῖ'. ἄλλοτε μὲν γὰρ ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσκεν Αἰετός, ἄλλοτε δ' αὖτε πελέσκετο, θαῦμα ἰδέσθαι, Μύρμηξ. ἄλλοτε δ' αὖτε μελισσέων ἀγλαὰ φῦλα· Ἄλλοτε δεινὸς ὄφις, καὶ ἀμείλιχος. εἶχε δὲ δῶρα Παντοῖ', οὐκ ὀνομαστά, τά μιν καὶ ἔπειτα δόλωσεν Βουλῇ Ἀθηναίης.

Νηλῆος θείοιο. Ποσειδάων δέ οἱ ἀλκὴν
Δῶκεν ἀπειρεσίην· ἠδ' ὅ,τι κεν ἀρήσαιτο
Μαρνάμενος, τὸ πέλεσθαι ἐνὶ ξυνοχῇ πολέμοιο.
Καὶ μὴν Ἀμφιδάμας, Κηφεύς τ' ἴσαν Ἀρκαδίηθεν,
Οἳ Τεγέην καὶ κλῆρον Ἀφειδάντειον ἔναιον·
Υἷε δύω Ἀλεοῦ· τρίτατός γε μὲν ἕσπετ' ἰοῦσιν
Ἀγκαῖος· τὸν μέν ῥα πατὴρ Λυκόοργος ἔπεμπε·
Τῶν ἄμφω γνωτὸς προγενέστερος. ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
Γηράσκοντ' Ἀλεὸν λίπετ' ἂμ πόλιν, ὄφρα κομίζῃ,
Παῖδα δ' ἑὸν σφετέροισι κασιγνήτοισιν ὄπασε.
Βῆ δ' ὅγε Μαιναλίης ἄρκτου δέρος, ἀμφίτομόν τε
Δεξιτερῇ πάλλων πέλεκυν μέγαν. ἔντεα γάρ οἱ
Πατροπάτωρ Ἀλεὸς μυχάτῃ ἐνέκρυψε καλιῇ,
Αἴκέν πως ἔτι καὶ τὸν ἐρητύσειε νέεσθαι.
Βῆ δὲ καὶ Αὐγείης, ὃν δὴ φάτις Ἠελίοιο
Ἔμμεναι. Ἠλείοισι δ' ὅγ' ἀνδράσιν ἐμβασίλευεν,
Ὄλβῳ κυδιόων· μέγα δ' ἵετο Κολχίδα γαῖαν
Αὐτόν τ' Αἰήτην ἰδέειν σημάντορα Κόλχων.
Ἀστέριος δὲ καὶ Ἀμφίων Ὑπερασίου υἷες
Πελλήνης ἀφίκανον Ἀχαιΐδος· ἥν ποτε Πέλλης
Πατροπάτωρ ἐπόλισεν ἐπ' ὀφρύσιν αἰγιαλοῖο.
Ταίναρον αὖτ' ἐπὶ τοῖσι λιπὼν πολύφημος ἵκανε.
Τόν ῥα Ποσειδάωνι ποδωκηέστατον ἄλλων
Εὐρώπη Τιτυοῖο μεγασθενέος τέκε κούρη.

Οἱ Τεγέην] Τεγέα πόλις Ἀρκαδίας. κλῆρον δὲ, τὴν βασιλείαν τοῦ Ἀφείδαντος. ὁ γὰρ Ἀλεὸς ἱστορεῖται Ἀφείδαντος υἱὸς εἶναι τοῦ Ἀρκάδος. Ἀφείδας δὲ ὁ Ἀρκάδος ἀρχαῖος ἥρως ἐβασίλευσε Τεγέας· ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα Ἀρκαδία. δύο δέ εἰσι Κηφεῖς· ὁ μὲν, Ἀλεοῦ, οὗ μνημονεύει Ἀπολλώνιος· ὁ δὲ ἕτερος οὗ μνημονεύει Ἑλλάνικος ἐν τῷ περὶ Ἀρκαδίας. Ἀγκαῖος] Λυκούργου καὶ Ἀντινόης Ἀγκαῖος καὶ Ἔποχος. τιμᾶται δὲ παρ' Ἀρκάσιν, ὥς φησιν Ἀρισομένης. μνημονεύει καὶ Ὅμηρος τούτου τοῦ Λυκούργου· τὸν Λυκόοργος ὑποφθὰς Δουρὶ μέσον περόνησε. καὶ ἄγεται μωλεία ἑορτὴ παρ' Ἀρκάσιν, ἐπειδὴ Λυκοῦργος λοχήσας κατὰ τὴν μάχην εἷλεν Ἐρευθαλίωνα. μῶλος δὲ ἡ μάχη. Βῆ δ' ὅγε Μαιναλίης] Μαίναλον, ὄρος Ἀρκαδίας καὶ πόλις, ἀπὸ Μαινάλου τοῦ Ἀρκάδος, οὗ πατὴρ Λυκάων. καλιῇ δὲ, αὐτῇ τῇ οἰκίᾳ. κυρίως δὲ ἡ ἐκ κάλων κατεσκευασμένη. κάλα δὲ τὰ ξύλα. ξυλίναις γὰρ ἐχρῶντο τὸ παλαιὸν οἰκίαις, λίθων μηδέπω ἐπινοηθέντων. Βῆ δὲ καὶ Αὐγείης] οὗτος λόγῳ μὲν ἦν Ἡλίου, τῇ δὲ ἀληθείᾳ, Φόρβαντος, ἐκ τῆς Νηλέως Ὑρμίνης. οἱ δέ φασιν ἀπὸ τῆς Νυκτέως. οἱ δὲ αὐτὴν Ἐπόχου θυγατέρα φασίν. ἐδόκουν δὲ ἀκτῖνες ἀπολάμπειν αὐτοῦ τῶν ὀφθαλμῶν. τούτου τῶν βοσκημάτων ὁ Ἡρακλῆς τὴν κόπρον ἐκάθηρεν. Ἀστέριος δὲ] Ἀστέριον τὸν Ἀστερίωνα λέγει, ἀπὸ Ὑπερασίου βασιλέως τῆς Ἀχαΐας. καὶ πόλις Ὑπερασία. Ὅμηρος, Οἵ θ' Ὑπερασίην. Πελλήνης] ἡ Ἀχαϊκὴ Πελλήνη διὰ τοῦ ε· ἡ δὲ ἑτέρα, ἡ τῆς Ἀρκαδίας, διὰ τοῦ α γράφεται Παλλήνη. Ἀχαῒς δὲ, μέρος τῆς Θεσσαλίας, ἧς ἡ Πελλήνη. Ταίναρον] ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς, ἀπὸ Ταινάρου τοῦ Ποσειδῶνος. Εὐρώπη Τιτυοῖο] τοῦ Ἐλάρης παιδός. οὗτος δὲ ἐν ᾅδου τετιμώρηται, διὰ τὸ ἐν Πυθῶνι σελλομένην καταισχεῖν τὴν Λητώ. ὡς καὶ Ὅμηρος, Τιτυὸν γαίης υἱόν. ὁ δὲ Εὐφορίων Ἀρτέμιδος φησὶν αὐτὸν ἧφθαι, καὶ διὰ τοῦτο τιμωρεῖσθαι.

Κεῖνος ἀνὴρ καὶ πόντου ἐπὶ γλαυκοῖο θέεσκεν
Οἴδματος, οὐδὲ θοοὺς βάπτεν πόδας, ἀλλ' ὅσον ἄκροις
Ἴχνεσι τεγγόμενος διερῇ πεφόρητο κελεύθῳ.
Καὶ δ' ἄλλω δύο παῖδε ποσειδάωνος ἵκοντο·
Ἤτοι ὁ μὲν πτολίεθρον ἀγαυοῦ μιλήτοιο
Νοσφισθεὶς Ἐργῖνος, ὁ δ' ἰμβρασίης ἕδος ἥρης,
Παρθενίης ἀγκαῖος ὑπέρβιος. ἴσορε δ' ἄμφω
Ἠμὲν ναυτιλίης ἠδ' ἄρεος εὐχετόωντο.
Οἰνείδης δ' ἐπὶ τοῖσιν ἀφορμηθεὶς καλυδῶνος
Ἀλκείης μελέαγρος ἀνήλυθε, λαοκόων τε.
Λαοκόων οἰνῆος ἀδελφεός. οὐ μὲν ἰῆς γε
Μητέρος, ἀλλά ἑ θῆσσα γυνὴ τέκε. τὸν μὲν ἄρ' οἰνεὺς
Ἤδη γηραλέον κοσμήτορα παιδὸς ἴαλλεν·
Ὧδ' ἔτι κουρίζων περιθαρσέα δῦνεν ὅμιλον
Ἡρώων· τοῦ δ' οὔτιν' ὑπέρτερον ἄλλον ὀίω
Νόσφιν γ' ἡρακλῆος ἐπελθέμεν, εἴ κ' ἔτι μοῦνον
Αὖθι μένων λυκάβαντα μετετράφη αἰτωλοῖσιν.
Καὶ μὴν οἱ μήτρως αὐτὴν ὁδόν, εὖ μὲν ἄκοντι,

Διερῇ] διερὴ κυρίως ἡ ἐκ Διὸς γινομένη κάθυγρος γῆ. ἐξ οὗ καὶ διαίνω τὸ βρέχω. εἴληπται. παρὰ τὸ Ὁμηρικόν, „ Αἱ δ' ὅτε „ δὴ σκιρτῷεν ἐπὶ „ ζείδωρον ἄρουραν, καὶ τὰ ἑξῆς. Καὶ δ' ἄλλω δύο παῖδε, ὁ μὲν Ἀγκαῖος, υἱός. (Ἀστυπαλαίας γὰρ ἦν τῆς Φοίνικος καὶ Ποσειδῶνος) Ἐργῖνος δὲ, ἀπόγονος. Κλυμένου γὰρ ἦν τοῦ Πρεσβῶνος, καὶ Βουζίγης τῆς Λύκου. ὁ δὲ Μίλητος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις Μίλητος, Εὐξαντίου τοῦ Μίνωος ἦν. οἱ δέ φασιν αὐτὸν Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρείας τῆς Κλεόχου. ἐκλήθη δὲ Μίλητος ὅτι ἐκρύβη ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐν μίλακι. οἱ δέ φασιν ὑπὸ Σαρπηδόνος τοῦ Διὸς Μίλητον κτισθῆναι, ὀνομασθεῖσαν ἀπὸ τῆς ἐν Κρήτῃ. ὀνομασθῆναι δὲ αὐτὴν πρῶτον λέγουσι Πιτυοῦσαν, οἱ δὲ Ἀστερίαν, εἶτα Ἀνακτόρειον, εἶτα Μίλητον. καὶ Ἀριστοκλῆς φησὶν ὅτι Ἀρεία θυγάτηρ ἐγένετο Κλεόχου. ἧς καὶ Ἀπόλλωνος γενέσθαι βρέφος, καὶ τοῦτο ἐκτεθῆναι εἰς μίλακα. τὸν δὲ Κλεόχον ἀνελέσθαι, καὶ ὀνομάσαι ἀπὸ τῆς μίλακος Μίλητον. τοῦτον δὲ ἀνδρωθέντα, καὶ φθονούμενον ὑπὸ τοῦ Μίνωος, ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν Σάμον· ἀφ' οὗ καὶ τόπος ἐστὶ Μίλητος· καὶ ἀπὸ τῆς Σάμου μεταβὰς εἰς τὴν Καρίαν, ἔκτισε πόλιν, Μίλητον ἀφ' ἑαυτοῦ καλέσας. Ὁ δ' Ἰμβρασίης] Τὴν Σάμον φησίν. Ἴμβρασος γὰρ ποταμὸς Σάμου, ὃς μετεκλήθη Παρθένιος· διὰ τὸ ἐκεῖ παρθένον οὖσαν τετράφθαι τὴν Ἥραν. καὶ Καλλίμαχος μέμνηται. ὁ δὲ Ταῤῥαῖος οὕτως, Παρθενία δὲ ἡ Σάμος ἀπὸ Παρθενίας τῆς Σάμου γυναικὸς ὠνομάσθη. Παρθενίης Ἀγκαῖος] Ἀριστοτέλης φησὶ περὶ Ἀγκαίου, ὅτι φιλογέωργος ὢν, καὶ φυτεύων ἀμπελῶνα, βαρὺς ἐπέκειτο τοῖς οἰκέταις. εἷς δὲ τῶν οἰκετῶν ἔφη μὴ μεταλήψεσθαι τὸν δεσπότην τοῦ καρποῦ. ὁ δὲ Ἀγκαῖος, ἐπειδὴ ὁ καρπὸς ἔφθακει, χαίρων ἐτρύγα, καὶ τὸν οἰκέτην ἐκέλευσε κεράσαι αὐτῷ. μέλλων δὲ τὴν κύλικα προσφέρειν τῷ στόματι, „ ὑπεμίμνησκεν αὐτὸν τοῦ λόγου. ὁ δὲ ἔφη, Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου. τούτων ἔτι λεγομένων, ἧκέ τις ἀγγέλλων ὡς ὑπερμεγέθης σῦς λυμαίνεται τὸν ὄρχατον. ὁ δὲ Ἀγκαῖος, ἀποβαλὼν τὴν πόσιν, ἐπὶ τὸν σῦν ὥρμησε· καὶ πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐτελεύτησεν. ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν παρὰ προσδοκίαν τι πραττόντων. καὶ Φερεκύδης ἐν τῇ η, φησὶ τὸν Ἀγκαῖον ὑπὸ τοῦ Καλυδωνίου συὸς πληγέντα τὸν μηρὸν ἀποθανεῖν. Ἀλλά ἑ θῆσσα] Θῆσσα ἡ δούλη. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τὰς πενιχρὰς γυναῖκας θήσσας λέγουσιν· ἀπὸ τοῦ θητεύειν ἐπὶ μισθῷ, διὰ τὸ ἐνδεεῖς εἶναι τῶν ἐπιτηδείων. καὶ ὥσπερ τῷ Κρὴς παράκειται τὸ Κρῆσσα, οὕτω καὶ τῷ θὴς, θῆσσα.

Εὖ δὲ καὶ ἐν σταδίῃ δεδαημένος ἀντιφέρεσθαι,
Θεστιάδης Ἴφικλος ἐφωμάρτησε κιόντι.
Σὺν δὲ Παλαιμόνιος Λέρνου πάϊς Ὠλενίοιο·
Λέρνου ἐπίκλησιν, γενεήν γε μὲν Ἡφαίστοιο.
Τοὔνεκ᾽ ἔην πόδα σιφλός. ἀτὰρ δέμας οὔ κέ τις ἔτλη
Ἠνορέην τ᾽ ὀνόσασθαι· ὃ καὶ μεταρίθμιος ἦεν
Πᾶσιν ἀριστήεσσιν, Ἰήσονι κῦδος ἀέξων.
Ἐκ δ᾽ ἄρα Φωκήων κίεν Ἴφιτος, Ὀρνυτίδαο
Ναυβόλου ἐκγεγαώς. ξεῖνος δέ οἱ ἔσκε πάροιθεν,
Ἦμος ἔβη Πυθῶδε θεοπροπίας ἐρεείνων
Ναυτιλίης· τόθι γάρ μιν ἑοῖς ὑπεδέξατο δόμοισιν.
Ζήτης αὖ Κάλαΐς τε Βορήϊοι υἷες ἵκοντο.
Οὕς ποτ᾽ Ἐρεχθηῒς Βορέῃ τέκεν Ὠρείθυα
Ἐσχατιῇ Θρήκης δυσχειμέρου. ἔνθ᾽ ἄρα τήνγε
Θρηΐκιος Βορέης ἀνερείψατο Κεκροπίηθεν,
Ἰλισσοῦ προπάροιθε χορῷ ἔνι δινεύουσαν.
Καί μιν ἄγων ἕκαθεν, Σαρπηδονίην ὅθι πέτρην
Κλείουσιν, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Ἐργίνοιο,

Ἴφικλος] Ἀλθαία καὶ Ἴφικλος ἀδελφοὶ ἐκ Δηϊδαμείας τῆς Περιήρους. Ὠλενίοιο] Ὤλενοι τῆς Ἀχαΐας δύο. Ὅμηρος, Οἳ « Γλαφυρῶν ἐνέμοντο « καὶ Ὤλενον. Σιφλός] ἀντὶ τοῦ κεκακωμένος. οἱ δὲ τὸν κακόποδα καὶ ἐπιμώμητον ἀπέδοσαν. σίφλος δὲ ὁ μῶμος. Ἐκ δ᾽ ἄρα Φωκήων] οἱ Φωκεῖς ἐκλήθησαν ἀπὸ Φώκου τοῦ Αἰακοῦ. τὸν δὲ Ἴφιτον γενεαλογοῦσι Ναυβόλου καὶ Περινείκης τῆς Ἱππομάχου. ἡ δὲ Πυθὼ, πόλις Φωκίδος ἔνθα τὸ μαντεῖον· ἀπὸ τοῦ πυνθάνεσθαι τῶν μαντείων οὕτω κληθεῖσα, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ σεσῆφθαι τὸν δράκοντα.

Ζήτης αὖ Κάλαΐς τε] Τούτους ἐκ διαφόρων τόπων συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις φασίν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ Θράκης, ὡς Ἀπολλώνιος· Ἡρόδωρος δὲ, ἐκ Δαυλίδος· Δοῦρις δὲ, ἐξ Ὑπερβορέων. καταλέγει δὲ τούτους καὶ Ἀντίμαχος. Φανόδημος δὲ ἐν α Δηλιακῶν ἐξ Ὑπερβορέων αὐτοὺς ἐλθεῖν ἐπὶ τὸν πλοῦν. τὴν δὲ Ὠρείθυαν Σιμωνίδης ἀπὸ Βριλισσοῦ φησὶν ἁρπαγεῖσαν, ἐπὶ τὴν Σαρπηδονίαν πέτραν τῆς Θράκης ἐνεχθῆναι. ἔστι γὰρ καὶ τῆς Κιλικίας ὁμώνυμος, ὡς Καλλισθένης. Στησίχορος δὲ ἐν τῇ Γηρυονίδι, καὶ νῆσόν τινα ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει Σαρπηδονίαν φησί. περὶ δὲ τῆς Θρακίας Σαρπηδονίας πέτρας, ὅτι πρὸς τῷ Αἵμῳ ὄρει ἐστὶ, Φερεκύδης φησὶ, περὶ τῆς ἁρπαγῆς ἱστορῶν τῆς Ὠριθύας. Χοιρίλος δὲ ἁρπασθῆναι φησὶν αὐτὴν ἄνθη ἀμέλγουσαν ὑπὸ τὰς τοῦ Κηφισσοῦ πηγάς. Ἡσαγόρας δὲ ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς τὸν τὴν Ὠρείθυαν ἁρπάσαντα Βορέαν, υἱὸν Στρυμόνος φησὶν, οὐχὶ δὲ τὸν ἄνεμον. ἡ δὲ Ὠρείθυα, Ἐρεχθέως θυγάτηρ. ἣν ἐξ Ἀττικῆς ἁρπάσας ὁ Βορέας ἤγαγεν εἰς Θρᾴκην, κἀκεῖσε συνελθὼν ἔτικε Ζήτην καὶ Κάλαϊν, ὡς Σιμωνίδης ἐν τῇ ναυμαχίᾳ. Φινεὺς δὲ Κλεοπάτραν τὴν Ὠρειθύας πρότερον ἔγημεν. μετὰ ταῦτα δὲ Ἰδαίαν τὴν Δαρδάνου· ἥτις ἀπεχθῶς ἔχουσα πρὸς τοὺς προγόνους, λέγω δὴ τοὺς ἀπὸ Κλεοπάτρας υἱοὺς, ἐπειρᾶτο τυφλῶσαι αὐτούς. οἱ δὲ, ὅτι ὁ πατὴρ ἐτύφλωσεν αὐτοὺς, διαβαλλούσης τῆς μητρυιᾶς πρὸς αὐτόν. Κέκροπος δὲ, Κρέουσα, Ὠρείθυα, Πρόκρις. Ὠρειθύας δὲ καὶ Βορέου, Χιόνη, Χθονία, Κλεοπάτρα, Ζήτης καὶ Κάλαϊς. ὁ δὲ Βορέας ἰδὼν Ὠρείθυαν παίζουσαν ἐν τῷ Ἰλισσῷ, ἠράσθη αὐτῆς· ἐξ ἧς οὗτοι. Κεκροπίηθεν] ἡ ἀκρόπολις τῆς Ἀττικῆς, Κεκροπία ἐκαλεῖτο πρότερον. Σαρπηδονίην ὅθι] πόλις τῆς Ἀττικῆς ἀπὸ Σαρπήδοντος τοῦ τῆς Θράκης βασιλέως, ἀδελφοῦ Πόλτυος. τὰ δὲ ἑφεξῆς προσέθηκεν ἐπεὶ καὶ ἑτέρα ἐστὶ Σαρπηδονία πέτρα τῆς Κιλικίας.

Λυγαίοις ἐδάμασσε περὶ νεφέεσσι καλύψας.
Τὼ μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισι ποδῶν ἑκάτερθεν ἐρεμνὰς
Σεῖον ἀειρομένω πτέρυγας, μέγα θάμβος ἰδέσθαι,
Χρυσείαις φολίδεσσι διαυγέας. ἀμφὶ δὲ νώτοις
Κράατος ἐξ ὑπάτοιο καὶ αὐχένος ἔνθα καὶ ἔνθα
Κυάνεαι δονέοντο μετὰ πνοιῇσιν ἔθειραι.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτοῖο πάϊς μενέαινεν Ἄκαστος
Ἰφθίμου Πελίαο δόμοις ἔνι πατρὸς ἑῆος
Μιμνάζειν, Ἄργος τε θεᾶς ὑποεργὸς Ἀθήνης·
Ἀλλ' ἄρα καὶ τὼ μέλλον ἐνικρινθῆναι ὁμίλῳ.
Τόσσοι ἄρ' Αἰσονίδῃ συμμήστορες ἠγερέθοντο.
Τοὺς μὲν ἀριστῆας Μινύας περιναιετάοντες
Κίκλησκον μάλα πάντας, ἐπεὶ Μινύαο θυγατρῶν
Οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἀφ' αἵματος εὐχετόωντο
Ἔμμεναι· ὣς δὲ καὶ αὐτὸν Ἰήσονα γείνατο μήτηρ
Ἀλκιμέδη Κλυμένης Μινυηΐδος ἐκγεγαυῖα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δμώεσσιν ἐπαρτέα πάντ' ἐτέτυκτο,
Ὅσσα περ ἐντύνονται ἐπαρτέες ἔνδοθι νῆες,
Εὖτ' ἂν ἄγῃ χρέος ἄνδρας ὑπεὶρ ἅλα ναυτίλλεσθαι·
Δὴ τότ' ἴσαν μετὰ νῆα δι' ἄστεος, ἔνθα περ ἀκταὶ

Λυγαίοις] σκοτεινοῖς, κατὰ μετωνυμίαν. λύγος γὰρ τὸ σκότος, ἀπὸ τοῦ λύγου τοῦ φυτοῦ, ὅπερ ἐστὶ πυκνὸν καὶ δασύ. Ἐπ' ἀκροτάτοισι ποδῶν] τοῖς σφυροῖς, ἢ τοῖς ἀστραγάλοις. Ἐρεμνὰς δὲ, ἤτοι κατὰ συγκοπὴν ἐρεβεννάς. τοῦτ' ἔστι καταπληκτικάς. σκοτεινὰς κυρίως, ἐξ οὗ μελαίνας. Φολίδεσσι] ταῖς στίξεσι, τοῖς ποικίλμασι τῶν πτερῶν. Κράατος ἐξ ὑπάτοιο] ἄκρας κεφαλῆς. ὁ δὲ λόγος, ἔσειον ἐρεμνὰς πτέρυγας κινούμενοι, καταπληκτικὰς τοῦ ἰδέσθαι. Οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτοῖο πάϊς] Ἄκαστος Πελίου υἱὸς ἔγημεν Κρηθηΐδα, ἤ, ὥς τινες, Ἱππολύτην. ἡ δὲ, Πηλέως ἐρασθεῖσα, αὐτή, ὡς ἀπετύγχανε δεομένη, προλαβοῦσα τὸν Πηλέα τῷ ἀνδρὶ κατηγόρει, ὡς πειραθέντα αὐτῆς. ὁ δὲ, ἐξαγαγὼν τὸν Πηλέα ὡς ἐπὶ θήραν εἰς τὸ Πήλιον, κατέλιπεν αὐτὸν ἄοπλον ἐν τῷ Πηλίῳ, ἵνα ὑπὸ θηρίων διαφθαρῇ. ἐπιστὰς δὲ ὁ Ἑρμῆς, ἤ, ὥς τινες, Χείρων, ἔδωκεν αὐτῷ ἡφαιστότευκτον μάχαιραν. ᾗ τά τε ἐπιόντα τυγχάνων τῶν θηρίων ἀνῄρει, καὶ εἰς τὴν πόλιν ἐπανελθὼν, τήν τε Ἀκάστου γυναῖκα, καὶ αὐτὸν, ὥς φασι τινὲς, ἀνεῖλε τὸν Ἄκαστον. εἰ δὲ ἐπὶ κίνδυνον αὐτοὺς ἔπεμπεν ὁ Πελίας, διὰ τί ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐξήρχετο; καὶ οὗτος μέν φησιν, ἄκοντος τοῦ πατρός· Δημάγητος δὲ, ὅτι ἐκέλευσεν ὁ Πελίας τὴν Ἀργὼ ἀραιοῖς γόμφοις παγῆναι, ἵνα ταχέως ἀπολέσῃ αὐτούς. ὁ δὲ Ἄργος τοὐναντίον πεποίηκεν. τὸ δὴ πιστὸν ἔχων παρὰ τοῦ τέκτονος ὁ Ἄκαστος ἐπέβη. διὰ τοῦτο ὁ ποιητής φησιν Ἀθηνᾶς ὑποθημοσύνῃσι γενέσθαι αὐτήν. Ἄργος τε θεᾶς] διὰ τὸ τὴν Ἀργὼ κατασκευάσαι Ἀθηνᾶς προνοίᾳ. Ἐπεὶ Μινύαο θυγατρῶν] ὁ γὰρ Μινύας πολλὰς εἶχεν θυγατέρας. καὶ γὰρ ὁ Ἰάσων Ἀλκιμέδης ἐστὶ τῆς Κλυμένης, τῆς Μινύου θυγατρός. Στησίχορος Ἐποκλυμένης φησίν. Φερεκύδης δὲ, Ἀλκιμέδης τῆς Φυλάκου. Ἡσιόνης δὲ τῆς Δαναοῦ καὶ Διὸς γίνεται Ὀρχομενός· ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις Ὀρχομενὸς καλεῖται. Ὀρχομενοῦ δὲ καὶ Ἑρμίππης τῆς Βοιωτοῦ γίνεται Μινύας ἐπίκλησιν, φύσει δὲ Ποσειδῶνος, ὃς οἰκεῖ ἐν Ὀρχομενῷ. ἀφ' οὗ ὁ λαὸς Μινύαι ἐκλήθησαν. ἐκ δὲ Μινύου καὶ Κλυτοδώρας γίνεται Πρέσβων καὶ Περικλυμένη καὶ Ἐποκλυμένη. ἐκ δὲ Φανοσύρας τῆς Παίονος καὶ Μινύου πάλιν Ὀρχομενὸς καὶ Διοχθώνδης καὶ Ἀθάμας. ὁ δὲ Σκήψιος Δημήτριος φησὶ τοὺς περὶ τὴν Ἰωλκὸν οἰκοῦντας, Μινύας προσαγορεύεσθαι.

Κλείονται Παγασαὶ Μαγνήτιδες· ἀμφὶ δὲ λαῶν
Πληθὺς ἐπερχομένων ἄμυδις θέεν· οἱ δὲ φαεινοὶ
Ἀστέρες ὡς νεφέεσι, μετέπρεπον· ὧδε δ' ἕκαστος
Ἔννεπεν εἰσορόων σὺν τεύχεσιν ἀΐσσοντας·
Ζεῦ ἄνα, τίς Πελίαο νόος; πόθι τόσσον ὅμιλον
Ἡρώων γαίης Παναχαιΐδος ἔκτοθι βάλλει;
Αὐτῆμάρ κε δόμους ὀλοῷ πυρὶ δηώσειαν
Αἰήτεω, ὅτε μή σφιν ἑκὼν δέρος ἐγγυαλίξῃ.
Ἀλλ' οὐ φυκτὰ κέλευθα, πόνος δ' ἄπρηκτος ἰοῦσιν.
Ὥς φάσαν ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ πτόλιν· αἱ δὲ γυναῖκες
Πολλὰ μάλ' ἀθανάτοισιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ἄειρον,
Εὐχόμεναι νόστοιο τέλος θυμηδὲς ὀπάσσαι.
Ἄλλη δ' εἰς ἑτέρην ὀλοφύρετο δακρυχέουσα,
Δειλὴ Ἀλκιμέδη, καὶ σοὶ κακὸν ὀψέ περ ἔμπης
Ἤλυθεν, οὐδ' ἐτέλεσσας ἐπ' ἀγλαΐῃ βιότοιο.
Αἴσων αὖ μέγα δή τι δυσάμμορος· ἦ τέ οἱ ἦεν
Βέλτερον, εἰ τὸ πάροιθεν ἐνὶ κτερέεσσιν ἐλυσθεὶς,
Νειόθι γαίης κεῖτο κακῶν ἔτι νῆϊς ἀέθλων.
Ὡς ὄφελεν καὶ Φρίξον, ὅτ' ὤλετο παρθένος Ἕλλη,

Παγασαὶ] ἀκρωτήριον Μαγνησίας· ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πεπῆχθαι τὴν Ἀργώ. ὁ δὲ Σκήψιος, ἀπὸ τοῦ πηγὰς περιῤῥέεσθαι τοὺς τόπους. ἔστι δὲ καὶ Παγασαίου Ἀπόλλωνος ἱερόν. Ἀστέρες ὡς νεφέεσι] πρὸς τὸ γένος καὶ τὴν τύχην καὶ τὴν ἀνδρίαν ἀπιδὼν, ἀστέρας μὲν τοὺς ἥρωας φησὶ, νεφέλας δὲ, τὸν δημοτικὸν ὄχλον. Πόθι τόσσον ὅμιλον] οὐχ ὑγιῶς τὸ πόθι. ἔστι γὰρ τῆς ἐν τόπῳ σχέσεως δηλωτικόν. τὸ δὲ, ἔκτοθι βάλλει, ἀντὶ τοῦ ἀποστέλλει. Παναχαιΐδα δὲ τὴν Θεσσαλίαν φησὶν, ὅτι αὕτη πρώτη ἐκλήθη Ἀχαΐα, ἀπὸ Ἀχαιοῦ τοῦ Ξούθου. Πυρὶ δηώσειαν] συμφλέξειαν. ἢ πολεμήσειαν, καταστρέψειαν. δόμους δὲ, τὴν χώραν, τὴν γῆν, συνεκδοχικῶς. Ἀλλ' οὐ φυκτὰ κέλευθα] ἀλλ' οὐκ ἐκφεύξιμος αὐτοῖς ἡ ὁδός. κατ' ἀνάγκην γάρ ἐστιν. οὐδὲ ἄπρακτος ὁ ἆθλος. ἀνύουσι γὰρ ῥᾳδίως. ἀλλὰ δυσκατορθώτως. Ἢ, οὐ φυκτὰ καὶ οὐκ εὔπλοα, διὰ τοὺς ἐν μέσῳ κινδύνους. Πόνος δ' ἄπρηκτος ἰοῦσιν] ἤγουν ἐν τῷ πλῷ ὁ κίνδυνος. ἢ κατὰ κοινοῦ τὸ, οὐ· ἵνα ᾖ, ἀλλ' οὐ φυκτὰ κέλευθα, οὐδὲ ὁ πόνος ἄπρακτος· πρὸς τὸ, Αὐτῆμαρ δὲ δόμους ὀλοῷ πυρὶ δηώσειαν Αἰήτεω, ὅτε μή σφιν ἑκὼν δέρος ἐγγυαλίξῃ. Οἱ δὲ οὕτως, ἄπρηκτος, δύσπρακτος, δυσεργὴς, δυσκατόρθωτος. Νόστοιο τέλος θυμηδὲς] θυμῆρες. καὶ τοῦτο ὡς πρὸς γυναικείαν φύσιν. ἄγαν θαυμαστῶς πρὸς τὰς φύσεις καὶ τοὺς λόγους ἀμφοτέρων ἀνέπλασεν. τοῖς μὲν γὰρ ἀνδράσιν, ἐπεὶ θρασυτέρα ἡ φύσις, ἄνυσιν καὶ τέλος τῶν μελλόντων εἰσάγει· ταῖς δὲ γυναιξὶν, ἐπεὶ ἀσθενέστεραι, εὐχὰς καὶ ἱκεσίας ποιεῖ. τοιαῦται γὰρ ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ φοβερῶν πραγμάτων αἱ γυναῖκες. Δειλὴ Ἀλκιμέδη] ἐπίπνε. ὁ δὲ νοῦς, εἰ καὶ ὀψὲ, ὅμως δ' οὖν ἦλθε καὶ σοὶ κακὸν Ἀλκιμέδη (λείπει δὲ ἡ διὰ πρόθεσις) καὶ οὐ διετέλεσας λαμπρῶς τὸν βίον αὐχοῦσα ἐπὶ τοιούτῳ υἱῷ. Ἦ τέ οἱ ἦεν] πρὸ τοῦ τὸν ἆθλον ἐπιστῆναι. κακῶν δὲ, ἤτοι τῶν ἰδίων, ἢ τῶν μελλόντων ἐπιτελεῖσθαι τοῖς Ἀργοναύταις. Ὡς ὄφελεν καὶ Φρίξον] λέγεται γὰρ ὅτι τῆς Ἕλλης καταπεσούσης ἀγωνιῶντι τῷ Φρίξῳ κατὰ Διὸς βούλησιν ἐφθέγξατο θαρσύνων αὐτὸν ὁ κριὸς, διασώσειν αὐτὸν εἰς τὴν Σκυθίαν. τοῦτο δὲ αὐτῇ τῇ Ἀλκιμέδῃ ἔμελλε κακὸν γενέσθαι, τοῦ υἱοῦ ἐκεῖσε στελλομένου. ὅτι δὲ ἐλάλησεν ὁ κριὸς, καὶ Ἑκαταῖος φησίν. ἔνιοι δέ φασιν αὐτὸν ἐπὶ κριοπρῴρου σκάφους πλεῦσαι. Διονύσιος δὲ ἐν β, κριόν φησι Φρίξου τροφέα γενέσθαι, καὶ συμπεπλευκέναι αὐτῷ εἰς Κολχούς. διὸ καὶ μεμύθευται τὰ περὶ τῆς τοῦ κριοῦ θυσίας αὐτόθι.

Κῦμα μέλαν κριῷ ἅμ' ἐπικλύσαι. ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
Ἀνδρομέην προέηκε κακὸν τέρας, ὥς κεν ἀνίας
Ἀλκιμέδῃ μετόπισθε καὶ ἄλγεα μυρία θείη.
Αἱ μὲν ἄρ' ὡς ἀγόρευον ἐπὶ προμολῇσι κιόντων.
Ἤδη δὲ δμῶές τε πολεῖς δμωαί τ' ἀγέροντο·
Μήτηρ δ' ἀμφ' αὐτὸν βεβολημένη. ὀξὺ δ' ἑκάστην
Δῦνεν ἄχος· σὺν δέ σφι πατὴρ ὀλοῷ ὑπὸ γήρᾳ
Ἐντυπὰς ἐν λεχέεσσι καλυψάμενος γοάασκεν.
Αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα κατεπρήϋνεν ἀνίας
Θαρσύνων, δμώεσσι δ' ἀρήϊα τεύχε' ἀείρειν
Πέφραδεν. οἱ δὲ σῖγα κατηφέες ἠείροντο.
Μήτηρ δ' ὡς τὰ πρῶτ' ἐπεχεύατο πήχεε παιδί,
Ὣς ἔχετο κλαίουσ' ἀδινώτερον ἠΰτε κούρη
Οἰόθεν ἀσπασίως πολιὴν τροφὸν ἀμφιπεσοῦσα
Μύρεται, ᾗ οὐκ εἰσὶν ἔτ' ἄλλοι κηδεμονῆες,
Ἀλλ' ὑπὸ μητρυιῇ βίοτον βαρὺν ἠγηλάζει·
Καί ἑ νέον πολέεσσιν ὀνείδεσιν ἐστυφέλιξεν.
Τῇ δέ τ' ὀδυρομένῃ δέδεται κέαρ ἔνδοθεν ἄτῃ,
Οὐδ' ἔχει ἐκφλύξαι τόσσον γόον ὅσσον ὀρεχθεῖ.
Ὣς ἀδινὸν κλαίεσκεν, ἑὸν παῖδ' ἀγκὰς ἔχουσα,

Ἐπὶ προμολῇσι] τῇ ἐξόδῳ τῶν ἀριστέων. ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ ἔμπροσθεν μολεῖν. ἐντεῦθεν καὶ τὰς πρώτας προβάσεις τῶν ὀρῶν προμολὰς λέγουσι. Βεβολημένη] λύπῃ βλαβεῖσα, ἢ δυσθυμοῦσα. Ὀξὺ δ' ἑκάστην] μετενήνεκται ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν ἀφήν. ὡς παρ' Ὁμήρῳ, Ὡς δ' ὅταν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὀξύ. Ἄχος δέ ἐστι σύγχυσις ψυχῆς, λύπη ἐπιτεταμένη. σαφὲς δὲ ἐκ τοῦ λέγειν τὸν ποιητήν, Ἡ δ' ἄχεϊ οὗ παιδὸς ἀπέφθιτο. Ἐντυπὰς ἐν λεχέεσσιν] ἄγαν περιεσφιγμένος, ὡς πάντα τὰ μέλη ἐκτυποῦσθαι ἐκ τῆς σφίγξεως. Ὅμηρος, Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος. ἐντυπὰς δὲ λέγεται καὶ ὁ περιβεβλημένος κατὰ τῆς ὄψεως, οὕτως ὡς καὶ τὸν τύπον διὰ τοῦ ἱματίου θεωρεῖσθαι. Κατηφέες] κατάστυγνοι διὰ τὴν λύπην. τὸ δὲ ἠείροντο, παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ κεῖται τοῦ ἤειρον. Ἐπεχεύατο] ἀντὶ τοῦ ἐπέθηκεν, ἐπέβαλεν. Ἀδινώτερον ἠΰτε κούρη] ὅμοιον τὸ σχῆμα τῷ, μελάντερον ἠΰτε πίσσα. τὸ γὰρ συγκριτικὸν ἔλαβεν ἀντὶ τοῦ ἀπολελυμένου. Ἠΰτε κούρη] ἀκαταλλήλως τὴν παραβολὴν τέθεικεν. ὑποτίθεται γὰρ γραῦν μὲν τὸν Ἰάσονα, κόρην δὲ, τὴν μητέρα. ἔδει δὲ, φησί, κατὰ τὸ ἐναντίον ταῦτα τάξαι. ἀλλ' ἐροῦμεν ὅτι προσφόρως ὑπόκειται ὁ Ἰάσων, οὐ κατὰ τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν γηροκομίαν τῇ μητρί. καὶ γὰρ ἡ γραῦς τὴν κόρην ἀνατρέφει, ὡς ἡ μήτηρ, πρός τε τὸ ἀφερέπονον, διὰ τὴν ἡλικίαν (καὶ γὰρ τὸ γῆρας καὶ ἡ βραχεῖα ἡλικία παρεοίκασι) καὶ πρὸς τὸ χρῄζειν τῆς τρεφούσης. μητρυιὰ δὲ ὥσπερ ἀπηνὴς ἐπικειμένη ἐστὶν ὁ Πελίας. τὸ δὲ Κηδεμονῆες κατὰ πλεονασμόν, ἀπὸ τοῦ κηδεμόνας. οὕτω δὲ λέγονται οἱ κατὰ γάμον οἰκεῖοι, οἱ κηδεσταὶ καὶ κηδόμενοι. Ἧ οὐκ εἰσὶν] Τοῦτο καὶ πρὸς τὴν Ἀλκιμέδην, ᾗ οὐκ εἰσὶν ἄλλοι παῖδες. Βίοτον βαρὺν] λείπει τὸ οὖσα. ὑπὸ μητρυιᾷ οὖσα, κακὴν ζωὴν διάγει. τίθεται γὰρ τὸ βίοτος καὶ ἐπὶ τῆς ζωῆς, ὡς νῦν· καὶ ἐπὶ τοῦ πλούτου. τὸ δὲ ἠγηλάζει, καὶ ἠγηλάσκει, κατὰ τοῦ αὐτοῦ πράγματος κεῖται. δηλοῖ δὲ τὸ ἐπὶ τῷ αὐτῷ τόπῳ διατρίβειν καὶ ἐνέχεσθαι, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀναστρέφεσθαι. ἐπὶ γὰρ τῶν μυιῶν φησὶν Ὅμηρος, αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσι. καί, ὅπῃ κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλασκάζει. Ἐκφλύξαι] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν. φλύζειν δὲ κυρίως τοὺς λέβητας φαμὲν καιομένους, ἀναβάλλειν τῇ θερμότητι τὸ ὕδωρ. παρὰ ταῦτα δὲ τὸ ὀρεχθεῖν, ὡς ποιεῖν. ἔστι δὲ μύκημα φωνῆς ἀνάρθρου. Ὅμηρος, πολλοὶ

μὴ βόες ὀρέχθεον. δεῖ δὲ μᾶλλον ἀκούεσθαι ἐπὶ τοῦ στένειν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ τραχύνεσθαι. Ὅμηρος, — ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρέχθων. ἔοικε δὲ τὸ μὲν περισπώμενον εἶναι διὰ τοῦ ο. τὸ δὲ βαρύτονον, διὰ τοῦ ε, ἐρέχθω.

Ἀλκιμέδη· καὶ τοῖον ἔπος φάτο κηδοσύνῃσιν,
Αἴτ' ὄφελον κεῖν' ἦμαρ, ὅτ' ἐξειπόντος ἄκουσα
Δειλὴ ἐγὼ Πελίαο κακὴν βασιλῆος ἐφετμὴν,
Αὐτίκ' ἀπὸ ψυχὴν μεθέμεν, κηδέων τε λαθέσθαι,
Ὄφρ' αὐτός με τεῇσι φίλαις ταρχύσαο χερσὶν,
Τέκνον ἐμόν. τὸ γὰρ οἶον ἔην ἔτι λοιπὸν ἐέλδωρ
Ἐκ σέθεν, ἄλλα δὲ πάντα πάλαι θρεπτήρια πέσσω.
Νῦν γε μὲν ἡ τὸ πάροιθεν Ἀχαιϊάδεσσιν ἀγητὴ,
Δμωῒς ὅπως κεν ἑοῖσι λελείψομαι ἐν μεγάροισιν,
Σεῖο πόθῳ μινύθουσα δυσάμμορος· ᾧ ἔπι πολλὴν
Ἀγλαΐην καὶ κῦδος ἔχον πάρος, ᾧ ἔπι μούνῳ
Μίτρην πρῶτον ἔλυσα καὶ ὕστατον. ἔξοχα γάρ μοι
Εἰλείθυια θεὰ πολέος ἐμέγηρε τόκοιο.
Ὤ μοι ἐμῆς ἄτης· τὸ μὲν οὐδ' ὅσον οὐδ' ἐν ὀνείρῳ
Ὠϊσάμην, εἰ Φρίξος ἐμοὶ κακὸν ἔσσετ' ἀλύξας.
Ὣς ἥ γε στενάχουσα κινύρετο. ταὶ δὲ γυναῖκες
Ἀμφίπολοι γοάασκον ἐπισταδόν. αὐτὰρ ὁ τήν γε
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παρηγορέων προσέειπεν,
Μή μοι λευγαλέας ἐνιβάλλεο μῆτερ ἀνίας
Ὧδε λίην. ἐπεὶ οὐ μὲν ἐρητύσεις κακότητος,
Δάκρυσιν, ἀλλ' ἔτι κεν καὶ ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἄροιο.
Πήματα γάρ τ' ἀίδηλα θεοὶ θνητοῖσι νέμουσιν·
Τῶν μοῖραν κατὰ θυμὸν ἀνιάζουσά περ, ἔμπης

Ἀχαιϊάδεσσιν] ταῖς Θεσσαλαῖς, ἀπὸ Ἀχαιοῦ τοῦ Φθίου. Ὅμηρος, Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο, καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἀχαιοί. Δμωῒς ὅπως] ἐν τῇ προεκδόσει οὕτως ἔχει, Δμωῒς ὅπως κεν ἑοῖσι βιώσομαι ἐν μεγάροισιν. Καὶ τὸ ἑξῆς οὕτως, ὀϊζυρὴ ἀχέεσσι δυσάμμορος. εὕρηται δὲ καὶ οὕτως, Σεῖο πόθῳ φίλε κοῦρε δυσάμμορος· ᾧ ἔπι μούνῳ. ἐπὶ ἄρρενος δεῖ νοεῖν. εἶχε γὰρ καὶ ἀδελφὴν Ἰάσων Ἱππολύτην, ὡς φησὶν Ἴβυκος. Μίτρην πρῶτον ἔλυσα] Λύουσι γὰρ τὰς ζώνας αἱ πρώτως τίκτουσαι, καὶ ἀνατιθέασιν Ἀρτέμιδι. ὅθεν καὶ λυσιζώνης Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν Ἀθήναις. Κινύρετο] ἐθρήνει. κυρίως δὲ κινύρεσθαι ἐπὶ βοός. καὶ εἴρηται παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐρὰν, ἐν τῷ μυκᾶσθαι. καὶ Ἀπίων δὲ εὑρὼν τὴν ἐτυμολογίαν παρὰ Ἀπολλοδώρῳ ταύτην, ὅτι ταῦρος λέγεται παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν, μετέθηκε τὴν εὕρεσιν τῆς ἐτυμολογίας. Ἐπισταδὸν] ἐφεστηκυῖαι. Ὧδε λίην] πάνυ τετηρημένως. ἀδύνατον γὰρ μητέρα εἰς τοσοῦτον κίνδυνον ἐξιόντος τοῦ παιδὸς μὴ κλαίειν. Ἐπεὶ οὐ μὲν] πρὸς τὸ παρ' Ὁμήρῳ, Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο. Ἀλλ' ἔτι κεν] πρὸς τὸ Ὁμηρικὸν καὶ τοῦτο, — πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθα. Ἄροιο] λάβῃς. ὅθεν καὶ τὸν Ἄρη τινὲς ἐτυμολογοῦσιν, ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν, καὶ ὠφελεῖσθαι ἐν πολέμῳ. ὁ δὲ λόγος, ἐπὶ κακῷ κακὸν ἀποίσῃς. Ἀνιάζουσά περ] ὁ περ σύνδεσμος τίθεται πολλάκις ἀντὶ τοῦ γε, καὶ δή. Μηδ' οὕτως ἀγαθός περ ἐών. οὕτως Ἀρίσταρχος ἀπέδωκεν. ἐν γὰρ τῷ, — ἀγαθός περ ἐὼν, τὸν περ μεταλαμβάνει εἰς τὸν δή. καὶ ἐνταῦθα γοῦν τὸν περ μεταλαμβάνει εἰς τὸν δή. ἀγαθὸς δὴ ὤν. καὶ, — φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον. φυγόντι δή. ἢ τὸ ἑξῆς οὕτως, τὴν μοῖραν κατὰ θυμὸν ἀνιάζουσα, ὅμως τλῆθι φέρειν.

Τλῆθι φέρειν. θάρσει δὲ συνημοσύνῃσιν ἀθήνης,
Ἠ δὲ θεοπροπίῃσιν· ἐπεὶ μάλα δεξιὰ φοῖβος
"Ἔχρη·" ἀτὰρ μετέπειτά γ' ἀριστήων ἐπαρωγῇ.
"Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθι μετ' ἀμφιπόλοισιν ἕκηλος
Μίμνε δόμοις," μηδ' ὄρνις ἀεικελίη πέλε νηΐ.
"Κεῖσε δ' ὁμαρτήσουσιν "ἔται δμῶές τε κιόντι.
Ἦ, καὶ ὁ μὲν "προτέρωσε δόμων ἐξώρτο νέεσθαι.
"Οἷος δ' ἐκ νηοῖο θυώδεος εἶσιν ἀπόλλων
"Δῆλον ἀν' ἠγαθέην, ἠὲ κλάρον, ἢ ὅγε πυθώ,
Ἢ λυκίην εὐρεῖαν ἐπὶ ξάνθοιο ῥοῇσι,
Τοῖος ἀνὰ πληθὺν δήμου κίεν. ὦρτο δ' ἀϋτὴ
"Κεκλομένων ἄμυδις." τῷ δὲ ξύμβλητο γεραιὴ
Ἰφιὰς ἀρτέμιδος πολιηόχου ἀρήτειρα.
Καί μιν δεξιτερῆς χειρὸς κύσεν." οὐδέ τι φάσθαι
Ἔμπης ἱεμένη, δύνατο προθέοντος ὁμίλου·
Ἀλλ' ἡ μὲν λίπετ' αὖθι παρακλιδὸν οἷα γεραιὴ
Ὁπλοτέρων, ὁ δὲ πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐλιάσθη.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥα πόληος ἐϋδμήτους λίπ' ἀγυιάς,

Ἔχρη] ἀντὶ τοῦ ἐχρησμῴδησε περὶ τῆς ναυτιλίας. Ἀτὰρ μετέπειτά γ'] ἐπὶ δὲ τοῖς προειρημένοις, τῇ τε Ἀθηνᾷ καὶ ταῖς θεοπροπίαις ἔτι θάρσει, καὶ ἐπὶ τῇ τῶν ἀριστέων ἀρωγῇ, τοῦτ' ἔστι βοηθείᾳ. Ἀλλὰ σὺ μὲν] παρὰ » τὸ Ὁμηρικὸν, Ἀλλ' » εἰς οἶκον ἰοῦσα. Μηδ' ὄρνις] πάλιν τὸ » Ὁμηρικὸν, —μηδέ » μοι αὐτὴ Ὄρνις ἀει» κελίη. Κεῖσε δ' ὁμαρτήσουσιν] τὸ κεῖσε, εἰς τὴν Κολχίδα, ἢ εἰς τὸν λιμένα. τὸ δὲ ὁμαρτεῖν, ἐνταῦθα μὲν τὸ ἀκολουθεῖν, ἀλλαχοῦ δὲ καὶ τὸ ὁμοῦ τυχεῖν. ἔται δὲ ἀντὶ τοῦ ἑταῖροι. οὐκ ἔστι δὲ συνώνυμος ἡ λέξις, κατ' ἀποκοπὴν δὲ ἐξενήνεκται. πρῶτος δὲ Ὅμηρος κέχρηται, λέγων, —κασίγνητοί τε ἔται τε. διὸ καὶ κατὰ τὸ πλεῖ» στον ἐκ πλήρους ἐκφέρεται. Οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι. Προτέρωσε] ἀντὶ τοῦ » εἰς τοὔμπροσθεν. Ὅμηρος, Οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον. Οἷος δ' ἐκ νηοῖο] οἰκεία ἡ παραβολή. ὅ, τε γὰρ Ἰάσων, νέος, καὶ ὁ Ἀπόλλων νέος. Δῆλον ἀν' ἠγαθέην] Δῆλος, μία τῶν Κυκλάδων νήσων, ἱερὰ Ἀπόλλωνος. ἡ πρὶν μὲν, Δῆλος, ὕστερον δὲ Ἀστερία, διὰ τὸ σχῆμα. πάλιν δὲ Ὀρτυγία, ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς τῆς Λητοῦς. Ἠὲ Κλάρον] Κλάρος πόλις πλησίον Κολοφῶνος, ἱερὰ Ἀπόλλωνος. καὶ χρηστήριον τοῦ θεοῦ ἀπὸ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς καθιδρυμένον. ἢ ἀπὸ Κλάρου τινὸς ἥρωος, ὡς Θεόπομπος. Νέαρχος δέ φησιν ὅτι κατὰ κλῆρον ὁ Ἀπόλλων ἔλαχε τὴν πόλιν, καὶ ἀπὸ τοῦ κλήρου οὕτως αὐτὴν ὠνομάσθαι. οἱ δὲ τὴν Θηβαΐδα γεγραφότες φασὶν ὅτι ὑπὸ τῶν ἐπιγόνων ἀκροθίνιον ἀνετέθη Μαντὼ ἡ Τειρεσίου θυγάτηρ εἰς Δελφοὺς πεμφθεῖσα· καὶ κατὰ χρησμὸν Ἀπόλλωνος ἐξερχομένη περιέπεσε Ῥακίῳ τῷ Λέβητος υἱῷ, Μυκηναίῳ τὸ γένος· καὶ γημαμένη αὐτῷ (τοῦτο γὰρ περιεῖχε τὸ λόγιον, γαμεῖσθαι ᾧ ἂν συναντήσειεν) συναπῆλθεν ἐκείνῳ εἰς Κολοφῶνα. κἀκεῖ δυσθυμήσασα, ἐδάκρυσε διὰ τὴν τῆς πατρίδος πόρθησιν. διόπερ ὠνομάσθη Κλάρος, ἀπὸ τῶν δακρύων. συγγενὲς γὰρ τῷ λ τὸ ρ· ὡς ὑδρηλοὶ, ἀντὶ τοῦ ὑδρηροί. λέγεται δὲ καὶ κρήνην ἀναβλύσαι ἀπὸ τῶν δακρύων Μαντοῦς κατὰ Κλάρον, καὶ μαντεῖον ἐκεῖ Ἀπόλλωνος αὐτὴν κατασκευάσαι. οἱ δὲ Κλάρον φασὶ κληθῆναι διὰ τὸ κληρώσασθαι ἐκεῖ Ποσειδῶνα καὶ Ἄρην. ὁ δὲ Ῥάκιος οὕτως ὠνομάζετο διὰ τὴν πενιχρότητα καὶ κακοειμονίαν. Κεκλομένων ἄμυδις] πάντων ὁμοῦ κελευομένων καὶ ἐπευφημούντων. Τῷ δὲ ξύμβλητο] Τοῦτο ξύμβολον ἀγαθὸν, ὅτι τε γεραιὰ καὶ ὅτι ἱέρεια ἡ Ἰφιάς. Οὐδ' ἔτι φάσθαι] Προσληπτέον τὸν καί. ὅμως δὲ καὶ λαλῆσαι προθυμουμένη, οὐκ ἔφθασε. τὸ γὰρ ἔμπης νῦν ἀντὶ τοῦ ὅμως.

Ἀκτὴν

Ἀκτὴν δ' ἵκανεν παγασηΐδα, τῇ μιν ἑταῖροι
Δειδέχατ', ἀργώῃ ἄμυδις παρὰ νηῒ μένοντες·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ προμολῆς, οἱ δ' ἀντίοι ἠγερέθοντο.
Ἐς δ' ἐνόησαν ἄκαστον ὁμῶς ἄργον τε πόληος
Νόσφι καταβλώσκοντας· ἐθάμβησαν δ' ἐσιδόντες
Πασσυδίῃ πελίαο παρὲκ νόον ἰθύνοντας. (μοις
Δέρμα δ' ὁ μὲν ταύροιο ποδηνεκὲς ἀμφέχετ' ὤ-
Ἄργος ἀρεστορίδης λάχνῃ μέλαν· αὐτὰρ ὁ καλὴν
Δίπλακα, τήν οἱ ὄπασσε κασιγνήτη πελόπεια.
Ἀλλ' ἔμπης τὼ μέν τε διεξερέεσθαι ἕκαστα
Ἔσχετο, τοὺς δ' ἀγορήνδε συνεδριάασθαι ἄνωγεν.
Αὐτοῦ δ' ἰλλομένοις ἐπὶ λαίφεσιν ἠδὲ καὶ ἱστῷ
Κεκλιμένῳ μάλα πάντες ἐπισχερὼ ἑδριόωντο.
Τοῖσιν δ' αἴσονος υἱὸς ἐϋφρονέων μετέειπεν,
Ἄλλα μὲν ὅσσα τε νηῒ ἐφοπλίσσασθαι ἔοικεν,
Πάντα γὰρ εὖ κατὰ κόσμον ἐπαρτέα κεῖται ἰοῦσιν·
Τῷ οὐκ ἂν δηναιὸν ἐρυκοίμεθα τοῖο ἕκητι
Ναυτιλίης, ὅτε μοῦνον ἐπιπνεύσουσιν ἀῆται.
Ἀλλὰ φίλοι, ξυνὸς γὰρ ἐς ἑλλάδα νόστος ὀπίσσω,
Ξυναὶ δ' ἄμμι πέλονται ἐς αἰήταο κέλευθοι·
Τούνεκα νῦν τὸν ἄριστον ἀφειδήσαντες ἕλεσθε
Ὄρχαμον ὑμείων, ᾧ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτο
Νείκεα συνθεσίας τε μετὰ ξείνοισι βαλέσθαι.
Ὣς φάτο· πάπτηναν δὲ νέοι θρασὺν ἡρακλέα,
Ἥμενον ἐν μέσσοισι· μιῇ δέ ἑ πάντες ἀϋτῇ
Σημαίνειν ἐπέτελλον. ὁ δ' αὐτόθεν ἔνθα περ ἧστο,
Δεξιτερὴν ἀνὰ χεῖρα τανύσσας, φώνησέν τε,
Μή τις ἐμοὶ τόδε κῦδος ὀπαζέτω. οὐ γὰρ ἔγωγε
Πείσομαι· ὥστε καὶ ἄλλον ἀναστήσασθαι ἐρύξω.
Αὐτὸς ὅτις ξυνάγειρε, καὶ ἀρχεύοι ὁμάδοιο.
Ἦ ῥα μέγα φρονέων· ἐπὶ δ' ἤνεον ὡς ἐκέλευεν
Ἡρακλέης. ἀνὰ δ' αὐτὸς ἀρήϊος ὤρνυτ' ἰήσων
Γηθόσυνος, καὶ τοῖα λιλαιομένοις ἀγόρευεν.

Δειδέχατ'] ἐδέξαντο, ἢ προσεδέχοντο. Καταβλώσκοντας] κατερχομένους. καταμολίσκοντας. τὸ β ἀντὶ τοῦ μ. συγγενὲς γὰρ τὸ β τῷ μ. ὅθεν καὶ ὁ ψωμὸς, βλωμὸς, ἀπὸ τοῦ βλώσκειν διὰ τοῦ λαιμοῦ, ὅ ἐστι κατέρχεσθαι. καὶ πίτυν βλωθρὴν Ὅμηρος, τὴν ἄχρι τοῦ αἰθέρος μολίσκουσαν. Δέρμα δ' ὁ μὲν] συνήθες τοῖς ἥρωσι τὸ δερματοφορεῖν.

Εἰ μὲν δή μοι κῦδος ἐπιτρωπᾶτε μέλεσθαι,
Μηκέτ᾽ ἔπειθ᾽, ὡς καὶ πρίν, ἐρητύοιτο κέλευθα.
Νῦν γε μὲν ἤδη φοῖβον ἀρεσσάμενοι θυέεσσιν,
Δαῖτ᾽ ἐντυνώμεσθα παρασχεδόν. ὄφρα δ᾽ ἵωσιν
Δμῶες ἐμοὶ σταθμῶν σημάντορες, οἷσι μέμηλεν
Δεῦρο βόας ἀγέληθεν ἐὺ κρίναντας ἐλάσσαι,
Τόφρα κε νῆ᾽ ἐρύσαιμεν ἔσω ἁλός· ὅπλα τε πάντα
Ἐνθέμενοι πεπάλαχθε κατὰ κληῖδας ἐρετμά.
Τείως δ᾽ αὖ καὶ βωμὸν ἐπάκτιον ἐμβασίοιο
Θείομεν ἀπόλλωνος· ὅ μοι χρείων ὑπέδεκτο
Σημανέειν, δείξειν τε πόρους ἁλός, εἴ κε θυηλαῖς
Οὗ ἕθεν ἐξάρχωμαι ἀέθλων βασιλῆϊ·
Ἦ ῥα, καὶ εἰς ἔργον πρῶτος τράπεθ᾽. οἱ δ᾽ ἐπανέσταν
Πειθόμενοι· ἀπὸ δ᾽ εἵματ᾽ ἐπήτριμα νηήσαντο
Λείῳ ἐπὶ πλαταμῶνι, τὸν οὐκ ἐπέβαλλε θάλασσα
Κύμασι, χειμερίη δὲ πάλαι ἀπέκλυσεν ἅλμη.
Νῆα δ᾽ ἐπικρατέως ἄργου ὑποθημοσύνῃσιν
Ἔζωσαν πάμπρωτον ἐϋστρεφεῖ ἔνδοθεν ὅπλῳ
Τεινάμενοι ἑκάτερθεν, ἵν᾽ εὖ ἀραροίατο γόμφοις
Δούρατα, καὶ ῥοθίοιο βίην ἔχοι ἀντιόωσαν.
Σκάπτον δ᾽ αἶψα κατ᾽ εὖρος, ὅσον περιβάλλετο χῶ-
Ἠδὲ κατὰ πρῶραν, ἔσω ἁλός, ὁσσάτιόν περ (ρος.
Ἑλκομένη χείρεσσιν ἐπιδραμέεσθαι ἔμελλεν.
Αἰεὶ δὲ προτέρω χθαμαλώτερον ἐξελάχαινον
Στείρης, ἐν δ᾽ ὁλκῷ ξεστὰς στορέσαντο φάλαγγας.
Τὴν δὲ κατάντη κλῖναν ἐπὶ πρώτῃσι φάλαγξιν,
Ὥς κεν ὀλισθαίνουσα δι᾽ αὐτάων φορέοιτο.
Ὕψι δ᾽ ἄρ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα μεταστρέψαντες ἐρετμὰ
Πηχυῖον προὔχοντα περὶ σκαλμοῖσιν ἔδησαν.
Τῶν δ᾽ ἐναμοιβαδὶς αὐτοὶ ἐνέσταθεν ἀμφοτέρωθεν,
Στέρνα θ᾽ ὁμοῦ καὶ χεῖρας ἐπήλασαν. ἐν δ᾽ ἄρα Τῖ-
Βήσαθ᾽, ἵν᾽ ὀτρύνειε νέους κατὰ καιρὸν ἐρύσσαι. (φυς
Κεκλόμενος δ᾽ ἤϋσε μάλα μέγα. τοὶ δὲ παρᾶσσον

Ὦ κράτεϊ βρίσαντε μιῇ συνέλιξαν ἐρωῇ
Νειόθεν ἐξ ἕδρης· ἐπὶ δ' ἐρρώσαντο πόδεσσιν
Προπροβιαζόμενοι. ἡ δ' ἕσπετο Πηλιὰς Ἀργὼ
Ῥίμφα μάλ'· οἱ δ' ἑκάτερθεν ἐπίαχον ἀΐσσοντες.
Αἱ δ' ἄρ' ὑπὸ τρόπιδι στιβαρῇ στενάχοντο φάλαγγες
Τειβόμεναι· περὶ δέ σφιν ἀϊδνὴ κήκιε λιγνὺς
Βριθοσύνῃ, κατόλισθε δ' ἔσω ἁλός. οἱ δέ μιν αὖθι
Ἂψ ἀνασειράζοντες ἔχον προτέρωσε κιοῦσαν.
Σκαλμοῖς δ' ἀμφὶς ἐρετμὰ κατήρτυον· ἐν δέ οἱ (ἱστὸν
Λαίφεά τ' εὐποίητα καὶ ἁρμαλιὴν ἐβάλοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα περιφραδέως ἀλέγυναν,
Κληῖδας μὲν πρῶτα πάλῳ διεμοιρήσαντο,
Ἄνδρ' ἐντυναμένω δοιὼ μίαν· ἐκ δ' ἄρα μέσσην
Ἥρεον Ἡρακλῆϊ, καὶ ἡρώων ἄτερ ἄλλων
Ἀγκαίῳ, Τεγέης ὅς ῥα πτολίεθρον ἔναιεν.
Τοῖς μέσσην οἰοισιν ἀπὸ κληῖδα λίποντο
Αὔτως, οὔτι πάλῳ. ἐπὶ δ' ἔτρεπον αἰνήσαντες
Τῖφυν "εὐστείρης "οἰήια νηὸς ἔρυσθαι.
Ἔνθεν δ' αὖ λάϊγγας ἁλὸς σχεδὸν ὀχλίζοντες
"Νήεον αὐτόθι βωμὸν "ἐπακτίου Ἀπόλλωνος·
Ἀκτίου ἐμβασίοιό τ' ἐπώνυμον. ὦκα δὲ τοίγε
Φιτροὺς ἀζαλέης στόρεσαν καθύπερθεν ἐλαίης·
"Τείως δ' αὖτ' ἀγέληθεν ἐπιπροέηκαν ἄγοντες
Βουκόλοι αἰσονίδαο "δύω βόε. τοὺς δ' ἐρύσαντο
"Κουρότεροι ἑτάρων βωμοῦ σχεδόν. οἱ δ' ἄρ' ἔπειτα
"Χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε παρέσχεθον. αὐτὰρ ἰήσων
Εὔχετο κεκλόμενος πατρώϊον Ἀπόλλωνα.
Κλῦθι ἄναξ παγασάς τε πόλιν τ' "αἰσωνίδα ναίων,
Ἡμετέροιο τοκῆος ἐπώνυμον. ὅς μοι ὑπέστης
Πυθοῖ χρειομένῳ, ἄνυσιν καὶ πείραθ' ὁδοῖο

Εὐστείρης] ἀγαθοπήδος. Οἰήια δὲ, τὰ πηδάλια, οἷον οἰήσια. ἐπειδὴ οἰήσεως χρεία τῷ κυβερνήτῃ. οἱ δὲ γλωσσογράφοι τοὺς οἴακας. Νήεον αὐτόθι] ᾠκοδόμουν, κατεσκεύαζον. ἀπὸ τῆς τῶν λίθων συνθέσεως, ἥ ἐστι νήησις. ἢ ἐσώρευον. ἔνθεν καὶ νηδύς. καὶ ναῦς, ἐν ᾗ σωρεύεται ὁ φόρτος. Ἐπακτίου] Ἐπάκτιος, ὁ ἐν τῇ ἀκτῇ τιμώμενος. Τείως δ' αὖτ' ἀγέληθεν] ἐν τοσούτῳ ἐν ὅσῳ ταῦτα ἐποίουν. ἡ δὲ περὶ πρόθεσις νῦν ἐστί που δηλωτική ἀντὶ τοῦ, εἰς τὸ ἔμπροσθεν. ὡς τὸ, "Ἐκ δ' ἄγαγε προφόωσδε. Δύω βόε] εἰκότως ἐπὶ δυσὶ προσηγορίαις, Ἀκτίου Ἐμβασίου τε, δύο βοῦς ἄγουσιν. Κουρότεροι] ἐπεὶ ἴσως ἀεὶ νέος ὁ θεὸς, καὶ οἱ τῶν ἑταίρων νεώτεροι τὴν θυσίαν ἐπιτελοῦσιν. καὶ Ὅμηρος, ἐπὶ τῆς τῶν νέων θυσίας, "Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο. ἤτοι οὖν συγκριτικῶς ἐστὶν, ἢ προσωποτύπως. Χέρνιβα] χέρνιβας μὲν οἷς τὰς χεῖρας νίπτουσιν· οὐλοχύτας δὲ οἱ μὲν τὰ κανᾶ, ἐπεὶ δι' αὐτῶν φέρεται τὰ πρὸς θυσίαν· οἱ δὲ τὰς κριθὰς, ἐπειδὴ ὅλας ἐνέβαλλον τοῖς βωμοῖς. Αἰσονίδα] Αἰσονὶς πόλις τῆς Μαγνησίας, ἀπὸ τοῦ παιδὸς Ἰάσονος, ὡς καὶ Πίνδαρος φησὶ καὶ Φερεκύδης. Ἄνυσιν καὶ πείραθ' ὁδοῖο] ἄνυσιν, τὴν ἀνέργειαν, ἢ τὴν κτῆσιν. Ὅμηρος, Οὐκ ἄνυσω φθονέουσα. Πείραθ'

Σημανέειν. αὐτὸς γὰρ ἐπαίτιος ἔπλευ ἀέθλων·
Αὐτὸς νῦν ἄγε νῆα σὺν ἀρτεμέεσσιν ἑταίροις
Κτεῖνέ τε καὶ παλίνορσον ἐς Ἑλλάδα τοί δ' ἄρ' ὀπίσσω
Τόσσων, ὅσσοι κεν νοστήσομεν, ἀγλαὰ ταύρων
Ἱερὰ πάλιν βωμῷ ἐπιθήσομεν. ἄλλα δὲ Πυθοῖ,
Ἄλλα δ' ἐς Ὀρτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομίσσω.
Νῦν δ' ἴθι, καὶ τήνδ' ἡμὶν ἑκηβόλε δέξο θυηλήν,
Ἥν τοι τῆσδ' ἐπίβαθρα χάριν προτεθείμεθα νηὸς
Πρωτίστην. λύσαιμι δ' ἄναξ ἐπ' ἀπήμονι μοίρῃ
Πείσματα, σὴν διὰ μῆτιν· ἐπιπνεύσειε δ' ἀήτης
Μείλιχος, ᾧ κ' ἐπὶ πόντον ἐλευσόμεθ' εὐδιόωντες.
Ἦ, καὶ ἅμ' εὐχωλῇ προχύτας βάλε. τὼ δ' ἐπὶ βοῦ (σὺν
Ζωσάσθην Ἀγκαῖος ὑπέρβιος Ἡρακλέης τε·
Ἤτοι ὁ μὲν ῥοπάλῳ μέσσον κάρη ἀμφὶ μέτωπα
Πλῆξεν, ὁ δ' ἀθρόος αὖθι πεσὼν ἐνερείσατο γαίῃ.
Ἀγκαῖος δ' ἑτέροιο κατὰ πλατὺν αὐχένα κόψας
Χαλκείῳ πελέκει, κρατεροὺς διέκερσε τένοντας.
Ἤριπε δ' ἀμφοτέροισι περιρρηδὴς κεράεσσιν.
Τοὺς δ' ἕταροι σφάξαν τε θοῶς, δεῖράν τε βοείας·
Κόπτον δαίτρευόν τε, καὶ ἱερὰ μῆρ' ἐτάμοντο. (δημῷ,
Κὰδ δ' ἄμυδις τάγε πάντα καλύψαντες πύκα
Καῖον ἐπὶ σχίζῃσιν. ὁ δ' ἀκρήτους χέε λοιβὰς
Αἰσονίδης. γήθει δὲ σέλας θηεύμενος Ἴδμων

ὁδοῦ] αὐτὸν τὸν πλοῦν καὶ τὸ πέρας τῆς ὁδοῦ. Ἐπαίτιος] διὰ τὸ χρησμῳδῆσαι τῷ Πελίᾳ. ῥητορικῶς δέ, ὥσπερ αἰτίῳ γενομένῳ τοῦ πλοῦ τῷ θεῷ, καὶ τὸ πᾶν πρᾶγμα ἀνατίθησιν, ὥσπερ οἰκεῖον. Ἑλλάδα] Ἑλλάδα οἱ μὲν τὴν Φθίαν φασὶ συνωνύμως· ἡμεῖς δὲ χώραν ὑπολαμβανόμεθα εἶναι Ἑλλάδα, οὐ μέντοι γε τὴν αὐτὴν τῇ Φθίᾳ. ἐνταῦθα δὲ καὶ ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Ὀρτυγίην] περὶ τῆς Ὀρτυγίας Φανόδικος ἐν τοῖς Δηλιακοῖς ἱστόρηκεν· καὶ Νίκανδρος ἐν τρίτῃ Αἰτωλικῶν, ἐκ τῆς ἐν Αἰτωλίᾳ Ὀρτυγίας φησὶ τὴν Δῆλον ὀνομασθῆναι, γράφων τάδε, „Οἱ δ' ἐξ Ὀρτυγίης Τιτηνίδος ὁρμηθέντες. οἱ μὲν, τὴν Ἔφεσον· οἱ δὲ τὴν πρότερον Δῆλον καλουμένην· ἄλλοι δέ, τὴν ὁμοτέρμονα Σικελίας νῆσον. ὅθεν Ὀρτυγίαι πᾶσαι βοῶνται. καὶ ἡ Δῆλος οὖν οὐχ, ὡς μεμύθευται, ἀπὸ τῆς Ἀστερίας μεταμορφώσεως τῆς Λητοῦς ἀδελφῆς, ἀλλὰ καθὸ πᾶσαι οἱ Ὀρτυγίαι ἀποικίαι εἰσὶ τῆς κατ' Αἰτωλίαν Ὀρτυγίας. Ἐπίβαθρα] ἐπιβατήρια. χάριν δέ, μισθὸν νῦν, ὑπὲρ τοῦ ἐπιβῆναι νῦν πρῶτον τῆς νεώς. Προτεθείμεθα] ἀντὶ τοῦ ποιοῦμεν. θεῖναι γὰρ τὸ ποιῆσαι. Προχύτας] οἱ μὲν τὰς κριθάς, οἱ δὲ τὸ ὕδωρ ὃ εἰώθασιν ἐμβάλλειν εἰς τὸ οὖς τοῦ ἱερείου, ἐπὶ τοῦ ἐπινεύειν τὸ ἱερεῖον. λείπει δὲ ἡ σύν. τὸ ζώσασθαι, ἀντὶ τοῦ ἀνατεῖναι, ἢ ἐπιμασθῆναι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὁπλίσασθαι. Χαλκείῳ πελέκει] Ἀπολλώνιός φησιν ἐν πρώτῳ τῶν ὑπομνημάτων τὸν σίδηρον ὑπὸ τῶν ἀρχαίων χαλκὸν λέγεσθαι· ἀγνοῶν ὅτι μηδέπω εὑρεθέντος σιδήρου, χαλκῷ ἐχρῶντο. ὡς καὶ Ἡσίοδός φησι, „Χαλκῷ δ' εἰργάζοντο, μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος. Περιρρηδὴς κεράεσσιν] ἐπὶ πρόσωπον μεθ' ὁρμῆς κατενεχθείς. ἐπιρραγεὶς εἰς τοὔμπροσθεν, ἢ ἐπενεχθείς. ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ, „περιρρηδὴς δὲ τραπέζῃ Κάππεσεν ὁ Εὐρύμαχος. ἀντὶ τοῦ περιφερόμενος. τὸ κατὰ κύκλον πεσεῖν, οὕτω λέγεται. νῦν δέ, ἀντὶ τοῦ ἐπενεχθεὶς εἰς τὸ ἔμπροσθεν. Δημῷ] τῷ ἐπίπλῳ ἐνειλοῦσι τὰ ἱερεῖα, ἵνα εὐκαέστατα ὦσι. Θηεύμενος] τὸ θεᾶσθαι Ὅμηρος ἐπὶ τοῦ θαυμάζειν τίθησιν, „θηήσαντες ἔλαφον. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, ἐπὶ τοῦ βλέπειν.

Πάντοσε λαμπομένην θυέων ἄπο, τοῖό τε λιγνὺν
Πορφυρέαις ἑλίκεσσιν ἐναίσιμον ἀΐσσουσαν.
Αἶψα δ' ἀπηλεγέως νόον ἔκφατο Λητοΐδαο,
Ὑμῖν μὲν δὴ μοῖρα θεῶν χρειώ τε περῆσαι
Ἐνθάδε κῶας ἄγοντας· ἀπειρέσιοι δ' ἐνὶ μέσσῳ
Κεῖσέ τε δεῦρό τ' ἔασιν ἀνερχομένοισιν ἄεθλοι.
Αὐτὰρ ἐμοὶ θανέειν στυγερῇ ἐπὶ δαίμονος αἴσῃ
Τηλόθι που πέπρωται ἐπ' Ἀσίδος ἠπείροιο.
Ὧδε κακοῖς δεδαὼς ἔτι καὶ πάρος οἰωνοῖσιν
Πότμον ἐμόν, πάτρης ἐξήϊον, ὄφρ' ἐπιβαίην
Νηός, ἐϋκλείη δὲ δόμοις ἐπιβάντι λίπηται.
Ὣς ἄρ' ἔφη. κοῦροι δὲ, θεοπροπίης ἀΐοντες,
Νόστῳ μὲν γήθησαν, ἄχος δ' ἕλεν Ἴδμονος αἴσῃ.
Ἦμος δ' ἠέλιος σταθερὸν παραμείβεται ἦμαρ,
Αἱ δὲ νέον σκοπέλοισιν ὑποσκιόωνται ἄρουραι,
Δειελινὸν κλίνοντος ὑπὸ ζόφον ἠελίοιο,
Τῆμος ἄρ' ἤδη πάντες ἐπὶ ψαμάθοισι βαθεῖαν
Φυλλάδα χευάμενοι πολιοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο
Κέκλινθ' ἑξείης. παρὰ δέ σφισι μυρί' ἔκειτο
Εἴδατα, καὶ μέθυ λαρὸν ἀφυσσαμένων προχόοισιν
Οἰνοχόων. μετέπειτα δ' ἀμοιβαδὶς ἀλλήλοισι
Μυθεῦνθ', οἷά τε πολλὰ νέοι παρὰ δαιτὶ καὶ οἴνῳ
Τερπνῶς ἑψιόωνται, ὅτ' ἄατος ὕβρις ἀπείη.
Ἔνθ' αὖτ' Αἰσονίδης μὲν ἀμήχανος εἰν ἑοῖ αὐτῷ,

Πορφυρέαις] πορφυριζούσαις. ταῖς δὲ πυρὸς καμπαῖς καὶ εἱλήσεσιν, οἷον πορφυριζούσαις. ἐναργὴς δὲ ἡ φράσις. Ἑλίκεσσιν] ταῖς τοῦ καπνοῦ συστροφαῖς. Κῶας ἄγοντας] ἔδει ἄγουσιν εἰπεῖν, πρὸς τὸ ὑμῖν. καὶ ὁ ποιητής δέ, Αἰέτῃ φίλον ἐστὶν, ἐμεῦ ἄπο νόσφιν ἐόντα. Ἀσίδος] ἡ Ἀσία ὠνομάσθη ἀπὸ Ἀσίας τῆς Προμηθέως μητρὸς καὶ Ἄτλαντος. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πολλὴν ἄσιν ἔχειν. Ὧδε κακοῖς δεδαώς.] Οὐκ ἐν τοῖς καθόλου, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐμοῖς βλαβεροῖς. ὑπερβατὸν δέ ἐστι, καὶ πλεονάζει ὁ καὶ σύνδεσμος. λείπει δὲ ἡ ἐξ πρόθεσις. καὶ ἐνήλλακται γενικὴ ἀντὶ δοτικῆς. ἔστι δὲ καὶ τὸ ῥῆμα συντελικόν, ἀντὶ τοῦ ἐξῆλθον. ὁ δὲ λόγος οὕτως, ἔμπροσθεν ἐκ κακῶν οἰωνῶν ἐγνωκὼς τὸν ἐμαυτοῦ μόρον, ἐξῆλθον ἐκ τῆς πατρίδος, ἵνα ὑμῖν συμπλεύσας κλέος ἀπενέγκωμαι. Ὄφρ' ἐπιβαίην] ὑπερβατόν ἐστι. τὸ δὲ ἑξῆς, ὄφρ' ἐπιβαίην νηός, ἐπιβάντι δὲ τῆς νηὸς ἡ εὐδοξία τοῖς οἴκοις λίποιτο.

Σταθερὸν] ἀντὶ τοῦ καυματηρὸν καὶ θερμόν. λέγει δὲ τὴν μεσημβρίαν, ἐκ τοῦ συμβαίνοντος· ἐπειδὴ μεσουρανήσας ὁ ἥλιος θερμαίνει πάντα, διὰ τὸ πανταχόθεν ἐπίσης ἀπέχειν τῶν ὑποκειμένων. ἢ διὰ τὸ ἑστηκέναι. ἧττον γὰρ δοκεῖ τότε κινεῖσθαι ὁ ἥλιος. Πολιοῦ] διὰ τὸ λευκαίνεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων κλυζόμενον. Φυλλάδα δὲ, τὴν στιβάδα τῶν φύλλων. Λαρόν] παρὰ τὸ λίαν ἀρηρός. ἢ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω πεποίηται. Ἡσίοδος δέ φησι λαροῖς ποσί, τοῖς κατ' ὄψιν ἡδέσιν. Ἑψιόωνται] παρὰ τὴν ἑψίαν, ἥ ἐστι διὰ λόγων παιδιά, οἷον ἐπεσία τις οὖσα, παρὰ τὸ ἔπος. διὸ καὶ ψιλοῦται. ὅτε δὲ δασύνεται, ἀντὶ τοῦ ἀκολουθοῦσιν. Ἄατος] ἡ ἄγαν βλαπτική. τὸ γὰρ α τὸ πρῶτον, ἐπίτασίς ἐστιν, ὡς ἀχανὲς καὶ ἀπενές.

Πορφύρεσκεν ἕκαστα, κατηφιόωντι ἐοικώς.
Τὸν δ' ἄρ' ὑποφρασθεὶς μεγάλῃ ὀπὶ νείκεσεν Ἴδας,
Αἰσονίδη, τίνα τήνδε μετὰ φρεσὶ μῆτιν ἑλίσσεις;
Αὔδα ἐνὶ μέσσοισι τεὸν νόον, ἤ σε δαμνᾷ
Τάρβος ἐπιπλόμενον, τό τ' ἀνάλκιδας ἄνδρας ἀτύζει.
Ἴστω νῦν δόρυ θοῦρον, ὅτῳ περιώσιον ἄλλων
Κῦδος ἐνὶ πτολέμοισιν ἀείρομαι· οὐδέ μ' ὀφέλλει
Ζεὺς τόσον ὁσσάτιόν περ ἐμὸν δόρυ· μή νύ τι πῆμα
Λοίγιον ἔσσεσθαι, μηδ' ἀκράαντον ἄεθλον,
Ἴδεω ἑσπομένοιο· καὶ εἰ θεὸς ἀντιόῳτο.
Τοιόν μ' ἀρώνηθεν ἀοσσητῆρα κομίζεις.
Ἦ, καὶ ἐπισχόμενος πλεῖον δέπας ἀμφοτέρῃσι
Πῖνε χαλίκρητον λαρὸν μέθυ. δεύετο δ' οἴνῳ
Χείλεα, κυάνεαί τε γενειάδες. οἱ δ' ὁμάδησαν
Πάντες ὁμῶς· Ἴδμων δὲ καὶ ἀμφαδίην ἀγόρευσε,
Δαιμόνιε, φρονέεις ὀλοφώϊα καὶ πάρος αὐτός.
Ἠέ τι εἰς ἄτην ζωρὸν μέθυ θαρσαλέον κῆρ
Οἰδάνει ἐν στήθεσσι, θεοὺς δ' ἀνέηκεν ἀτίζειν;
Ἄλλοι μῦθοι ἔασι παρήγοροι, οἷσί περ ἀνὴρ
Θαρσύνει ἕταρον· σὺ δ' ἀτάσθαλα πάμπαν ἔειπας.
Τοῖα φάτις καὶ τοὺς πρὶν ἐπιφλύειν μακάρεσσιν
Υἷας Ἀλωϊάδας· οἷς οὐδ' ὅσον ἰσοφαρίζεις
Ἠνορέην· ἔμπης δὲ θοοῖς ἐδάμησαν ὀϊστοῖς
Ἄμφω Λητοΐδαο, καὶ ἴφθιμοί περ ἐόντες.
Ὣς φάτο. ἐκ δ' ἐγέλασσεν ἄδην Ἀφαρήιος Ἴδας,
Καί μιν ἐπιλλίζων ἠμείβετο κερτομίοισιν,

Πορφύρεσκεν] ἀντὶ τοῦ κατὰ βάθους ἐνεθυμεῖτο. πορφύρα γάρ, εἶδος ἰχθύος ἐν βάθει τῆς θαλάσσης ἀνευρισκόμενον. ἐμερίμνα γοῦν καὶ τὸν τῆς γῆς καὶ τὸν θαλάσσης κίνδυνον.

Ζεὺς τόσον] περὶ τοῦ Κύκλωπος Ὅμηρος, „Οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς „ἔχθος ἀλευάμενος „πεφιδοίμην. διὰ τούτων αὐτοῦ ἡ ὑπερηφανία δηλοῦται. καὶ Ὅμηρος δὲ ἀσεβῆ αὐτὸν λέγει, —καί „ῥα ἄνακτος ἐναντίον „εἵλετο τόξον.

Τοιόν μ' ἀρώνηθεν] Ἀρώνη πόλις Πελοποννήσου· νῦν δὲ Ἱεράνα λέγεται, ὥς φησι Πείσανδρος. φησὶ δὲ ὑπερηφανῶς, ὡς οὐ φέρεις με σύμπλουν, ἀλλὰ βοηθόν. Χαλίκρητον] τὸν ἄκρατον, τὸν χαλῶντα τὰς φρένας. Ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄκρατον χάλιν λέγουσιν. Αἰσχύλος δὲ καὶ τὰς Βάκχας Χαλιμάδας φησὶ λέγεσθαι. Ἴδμων δὲ] οἰκείως τὸν Ἴδμονα, ὡς μάντιν ὄντα, ποιεῖ ἐναντιούμενον τῷ Ἴδᾳ ἐχθρῷ ὄντι Ἀπόλλωνι. Οἰδάνει] ἐπαίρει, μετεωρίζει, θρασύνει, ἐνεργητικῶς. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ὅταν ἄρξηται μετεωρίζεσθαι. Ἐπιφλύειν μακάρεσσι] τὸ ἐπιφλύειν ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖν καὶ λοιδορεῖν. Ἀλωϊάδας] τὴν περὶ τούτων ἱστορίαν καὶ Ὅμηρος οἶδεν. Ἐρατοσθένης δὲ γηγενεῖς αὐτούς φησί· διὰ δὲ τὸ ἀνατετράφθαι ὑπὸ τῆς Ἀλωέως γυναικός, μυθευθῆναι ὡς Ἀλωέως εἰσὶν υἱοί. Ἡσίοδος δὲ Ἀλωέως καὶ Ἰφιμεδείας κατ' ἐπίκλησιν· ταῖς δὲ ἀληθείαις, Ποσειδῶνος καὶ Ἰφιμεδείας αὐτούς. καὶ Ἄλον πόλιν Αἰτωλίας ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν κτίσθαι· ἧς Ὅμηρος μνημονεύει, —οἵ τ' Ἄλον εἶχον. Ἐκ δὲ γέλασσεν] καὶ τοῦτο κουφότητος σημεῖον. εἴγε καὶ Ἰσοκράτης φησί, Μήτε γέλωτα προπετῆ στέργε. Κερτομίοισιν] εἰρωνευτικοῖς, τὸ κέαρ τέμνειν καὶ λυπεῖν δυναμένοις. Ἐπιλλίζων δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐπιμωκώμενος. ἴλλοι γὰρ οἱ στραβοί.

Ἀρκεῖ νῦν τόδε σῇσι θεοπροπίῃσιν ἔνισπε,
Εἰ καὶ ἐμοὶ τοιόνδε θεοὶ τελέουσιν ὄλεθρον,
Οἷον Ἀλωιάδῃσι πατὴρ τεὸς ἐγγυάλιξε.
Φράζεο δ᾽ ὅππως χεῖρας ἐμὰς σόος ἐξαλέοιο,
Χρειὼ θεσπίζων μεταμώλιον εἴ κεν ἁλώῃς.
Χώετ᾽ ἐνιπλάζων· προτέρωσε δὲ νεῖκος ἐτύχθη,
Εἰ μὴ δηριόωντας ὁμοκλήσαντες ἑταῖροι,
Αὐτός τ᾽ Αἰσονίδης κατερήτυεν. ἂν δὲ καὶ Ὀρφεὺς
Λαιῇ ἀνασχόμενος κίθαριν πείραζεν ἀοιδῆς.
Ἤειδεν δ᾽ ὡς γαῖα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα
Τοπρὶν ἐπ᾽ ἀλλήλοισι μιῇ συναρηρότα μορφῇ,
Νείκεος ἐξ ὀλοοῖο διέκριθεν ἀμφὶς ἕκαστα.
Ἠδ᾽ ὡς ἔμπεδον αἰὲν ἐν αἰθέρι τέκμαρ ἔχουσιν
Ἄστρα, σεληναίη τε, καὶ ἠελίοιο κέλευθοι.
Οὔρεά θ᾽ ὡς ἀνέτειλε, καὶ ὡς ποταμοὶ κελάδοντες
Αὐτῇσιν νύμφῃσι καὶ ἑρπετὰ πάντ᾽ ἐγένοντο.
Ἤειδεν δ᾽ ὡς πρῶτον Ὀφίων Εὐρυνόμη τε
Ὠκεανὶς νιφόεντος ἔχον κράτος Οὐλύμποιο.
Ὥς τε βίῃ καὶ χερσὶν, ὁ μὲν Κρόνῳ εἴκαθε τιμῆς,

Ἀρκεῖ νῦν] Δι᾽ ἀμφοτέρων ἐπισκώπτει τὸν Ἴδμονα· πρῶτον μὲν, ὡς ἀτεχνῆ μάντιν· δεύτερον δὲ, ὡς μέγα φρονοῦντα ἐπὶ Ἀπόλλωνι τῷ πατρὶ, ὡς μέγα δυναμένῳ τοὺς αὐθάδεις καθαιρεῖν. τοῦτο δὲ μετὰ ἀπειλῆς δρᾷ λοιδορῶν. Χρειὼ] Δηλοῖ καὶ τὸ κατὰ χρείαν καὶ μοῖραν λεγόμενον, καὶ τὸ μέλλον. Μεταμώλιον δὲ, μεταμελείας ἄξιον. γράφεται δὲ καὶ μεταμώνιον· ὅ ἐστι μάταιον, μετὰ ἀνέμων φερόμενον. ἀπὸ γενικῆς πληθυντικῆς γίνεται κτητικὸς τύπος εἰς ος, τῷ ι παραλαμβανόμενος· οἷον Ἀμμων, Ἀμμώνιος· Ἀνέμων, Ἀνεμώνιος. Χώετ᾽ ἐνιπλάζων] ἐχολοῦτο καὶ ὠργίζετο κακολογῶν καὶ μεμφόμενος.

Λαιῇ] κατ᾽ εὐφημισμὸν, τῇ ἀριστερᾷ. πείραζεν δὲ αὐτὴν εἰ ἥρμοττεν. περὶ τὴν δὲ ἡ ἀνά. τὸ γὰρ ἑξῆς, καὶ Ὀρφεὺς δέ. εἰ μὴ ὅτι ἐκ τῆς ἀνὰ τὸ ἀνασχὼν λέγει. ἀνασχὼν δὲ καὶ ὁ Ὀρφεύς. ὅρα δὲ τὸ τῆς μουσικῆς χρήσιμον, εἴγε τὰς στάσεις καὶ τὰς φιλονεικίας καταπαύει. Ἤειδεν δ᾽ ὡς γαῖα] Τὴν πρώτην σύγχυσιν τῶν στοιχείων ᾄδειν βούλεται, ὡς ἔκ τινος φιλονεικίας τὸ ἴδιον ἕκαστον μετέχειν, καὶ τάξιν ἔλαβεν. οἰκεία δὲ καὶ τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασιν ἡ ᾠδή· ὅτι πρέπον ἐστὶ τῆς μάχης παύσασθαι, καὶ εἰς τὴν οἰκείαν διάθεσιν ἐπανιέναι. Νείκεος ἐξ ὀλοοῖο] Ἐμπεδοκλῆς φησὶν ὅτι συγκεχυμένων ἁπάντων τὸ πρότερον, νεῖκος καὶ φιλία παραπεμφθέντα τὴν διάκρισιν ἐποιήσαντο· χωρὶς δὲ τούτων οὐδὲν δύναται γενέσθαι. ᾧ ἕπεται ὡς εἰκὸς μηδὲ ἀπολωλέναι. ὁ δὲ Θαλῆς ἀρχὴν ὑπεστήσατο πάντων τὸ ὕδωρ, λαβὼν παρὰ τοῦ ποιητοῦ λέγοντος, Ἀλλ᾽ ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε. Καὶ Ζήνων δὲ τὸ παρ᾽ Ἡσιόδου χάος, « ὕδωρ εἶναι φησίν· οὗ συνιζάνοντος, ἰλὺν γίνεσθαι· ἧς πηγνυμένης ἡ γῆ στερεμνιοῦται. τρίτον δὲ ἔρωτα γεγονέναι καθ᾽ Ἡσίοδον, ἵνα τὸ πῦρ παραστήσῃ. πυρωδέστερον γὰρ πάθος ἔρως. Ἀναξαγόρας δὲ μύδρον εἶπε τὸν ἥλιον, φησὶν, ἐξ οὗ τὰ πάντα γίνεται. διὸ καὶ Εὐριπίδης γνώριμος αὐτῷ γεγονὼς χρυσέαν βῶλον τὸν ἥλιον εἶπε· τὴν δὲ σελήνην ὁ αὐτὸς Ἀναξαγόρας χώραν πλατεῖαν ἀποφαίνεται, ὃν ἡ δοκεῖ ὁ Νεμαῖος λέων πεπτωκέναι.

Δικταῖον] τὸ Κρητικὸν, ἔνθα ἀνετράφη ὁ Ζεὺς, ὡς καὶ Καλλίμαχος ἱστορεῖ. Οὔρεα] Δοῦρις φησὶ τοὺς ὑπὸ τῶν γιγάντων κατενεχθέντας λίθους, τοὺς μὲν εἰς τὴν θάλασσαν πεσόντας, γενέσθαι νήσους· τοὺς δὲ εἰς τὴν γῆν, ὄρη.

Τοὶ δ' ἄμοτον] ἀντὶ τοῦ ἀμότως καὶ ἀκορέστως. ὁ δὲ νοῦς, λήξαντος δὲ τῆς ᾠδῆς, ἀπλήρωτοι αὐτῆς ὄντες ἔτι, προεπεπτάκεισαν τὰς κεφαλὰς, ἀναπεπτακότες τὰ ὦτα, καὶ ἠρεμοῦντες ἐν ἡσυχίᾳ· τοιαύτῃ ἡδονῇ συνείχοντο.

Κηληθμῷ] ἐν δὲ τῇ προεκδόσει μετὰ τοῦτο γέγραπται, „Ἦμος δὲ τριτάτη φάνη ἠώς, τῇ δ' ἐπὶ νύκτα Βουθύσιον ἑκάτοιο κατ' αὐτόθι δαινυμένοισι Τῆμος δ' ἄρ' ἐκδιόθεν πνοιὴ πέσεν. ὦρτο δὲ Τῖφυς Κεκλόμενος βαίνειν ἐπὶ σέλμασι. Τοὶ δ' ἀίοντες. ἑξῆς δὲ τῶν ἐκκειμένων, Σμερδαλέον δὲ λιμήν.

Οὐδ' ἐπὶ δὴν μετέπειτα] Οὕτως ἀναστρεπτέον τὴν φράσιν, ἔπειτα οὐκ ἐπὶ δὴν οὐδὲ μετὰ χρόνον κεράσαντες. ἀντὶ τοῦ, εὐθέως καὶ μετ' ὀλίγον.

Ἡ δὲ ῥέῃ· ἔπεσον δ' ἐνὶ κύμασιν ὠκεανοῖο.
Οἱ δὲ τέως μακάρεσσι θεοῖς τιτῆσιν ἄνασσον,
Ὄφρα ζεὺς ἔτι κοῦρος ἔτι φρεσὶ νήπια εἰδὼς
Δικταῖον ναίεσκεν ὑπὸ σπέος· οἱ δέ μιν οὔπω
Γηγενέες κύκλωπες ἐκαρτύναντο κεραυνῷ
Βροντῇ τε στεροπῇ τε. τὰ γὰρ διὶ κῦδος ὀπάζει.
Ἦ, καὶ ὁ μὲν φόρμιγγα σὺν ἀμβροσίῃ σχέθεν αὐδῇ.
Τοὶ δ' ἄμοτον λήξαντος ἔτι προὔχοντο κάρηνα,
Πάντες ὁμῶς ὀρθοῖσιν ἐπ' οὔασιν ἠρεμέοντες
Κηληθμῷ· τοῖόν σφιν ἐνέλλιπε θελκτὺν ἀοιδῆς.
Οὐδ' ἐπὶ δὴν μετέπειτα κερασσάμενοι διὶ λοιβὰς,
Ἣ θέμις ἐστὶ, τέως ἐπί τε γλώσσῃσι χέοντο
Αἰθομέναις· ὕπνου δὲ διὰ κνέφας ἐμνώοντο.
Αὐτὰρ ὅτ' αἰγλήεσσα φαεινοῖς ὄμμασιν ἠὼς
Πηλίου αἰπεινὰς ἴδεν ἄκριας, ἐκ δ' ἀνέμοιο
Εὔδιοι ἐκλύζοντο τινασσομένης ἁλὸς ἄκραι,
Δὴ τότ' ἀνέγρετο τῖφυς. ἄφαρ δ' ὀρόθυνεν ἑταίρους
Βαινέμεναί τ' ἐπὶ νῆα καὶ ἀρτύνασθαι ἐρετμά.
Σμερδαλέον δὲ λιμὴν παγασήιος, ἠδὲ καὶ αὐτὴ
Πηλιὰς ἴαχεν ἀργὼ ἐπισπέρχουσα νέεσθαι.
Ἐν γάρ οἱ δόρυ θεῖον ἐλήλατο, τό ῥ' ἀνὰ μέσσην

Ἣ θέμις] Ὅτι ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς κρατῆρα κιρνᾶν ὅτε μέλλοιεν καθεύδειν, καὶ τὰς γλώσσας τῶν ἱερείων ἐπιθύειν τῷ Ἑρμῇ, καὶ ἐπισπένδειν οἶνον. καὶ ἴσως φυσικῶς. ἐπεὶ γὰρ Ἑρμῆς λόγος εἶναι παραδέδοται, ὄργανον δὲ αὐτοῦ ἡ γλῶσσα, ἥτις ὕπνου ἐπιπεσόντος ἠρεμεῖ, εἰκότως τῷ Ἑρμῇ αὐτὴν θύουσιν. καὶ Ὅμηρος, Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον. Διρηχίδας δὲ ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς ἱστορεῖ ὅτι Ἀλκάθους ὁ Πέλοπος διὰ τὸν Χρυσίππου φόνον φυγαδευθεὶς ἐκ Μεγάρων, ἀπήρχετο κατοικήσων εἰς ἑτέραν πόλιν. καὶ δὴ περιπεσὼν λέοντι λυμαινομένῳ τὰ Μέγαρα (ἐφ' ὃν καὶ ἕτεροι ἦσαν ἀπεσταλμένοι ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Μεγάρων) καταγωνίζεται τοῦτον· καὶ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ εἰς πήραν θέμενος, ἐπανῆλθεν αὖθις εἰς τὰ Μέγαρα. καὶ ἀπαγγελλόντων τῶν ἀπεσταλμένων ἐπὶ τὴν θήραν ὅτι αὐτοί εἰσιν οἱ κατηγωνισμένοι τὸ θηρίον, προσκομίσας τὴν πήραν, ἤλεγξεν αὐτούς. διό περ θύσας τοῖς θεοῖς ὁ βασιλεὺς, τὸ τελευταῖον τὴν γλῶσσαν ἐπέθηκεν τοῖς βωμοῖς· καὶ ἀπὸ τότε ἔθος τοῦτο διέμεινεν Μεγαρεῦσι. Φιλόχωρος δὲ ἐν τῷ περὶ θυσιῶν φησὶν ὅτι τὸ κάλλιστον τοῦ σώματος καὶ πρωτεῦόν ἐστι. καὶ Ὅμηρος, Ἀλλ' ἄγε τάμνετε γλώσσας. ἀντὶ τοῦ παύετε τοὺς λόγους. Ἐν γὰρ οἱ δόρυ] πιθανῶς ἐκ τῆς Δωδωνίδος φησὶ δρυὸς τὸ ξύλον εἶναι ἐν τῇ Ἀργοῖ τὸ φωνῆεν. ἐπεὶ καὶ αὐτὴ ἐφθέγγετο. ὥς φησιν Ὅμηρος, „ὄφρα θεοῖο Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο „βουλὴν ἐπακούσοι.

Στεῖραν

Στεῖραν Ἀθηναίη Δωδωνίδος ἥρμοσε φηγοῦ.
Οἱ δ' ἀνὰ σέλματα βάντες ἐπισχερὼ ἀλλήλοισιν
Ὡς ἐδάσαντο πάροιθεν ἐρεσσέμεν ᾧ ἐνὶ χώρῳ,
Εὐκόσμως σφετέροισι παρ' ἔντεσιν ἑδριόωντο.
Μέσσῳ δ' Ἀγκαῖος μέγα τε σθένος Ἡρακλῆος
Ἵζανον. ἄγχι δέ οἱ ῥόπαλον θέτο, καί οἱ ἔνερθε
Ποσσὶν ὑπεκλύσθη νηὸς τρόπις. εἵλκετο δ' ἤδη
Πείσματα, καὶ μέθυ λεῖβον ὕπερθ' ἁλός. αὐτὰρ Ἰήσων
Δακρυόεις γαίης ἀπὸ πατρίδος ὄμματ' ἔνεικεν.
Οἱ δ', ὥστ' ἠΐθεοι Φοίβῳ χορὸν ἢ ἐνὶ Πυθοῖ,
Ἤπου ἐν Ὀρτυγίῃ, ἢ ἐφ' ὕδασιν Ἰσμηνοῖο
Στησάμενοι, φόρμιγγος ὑπαὶ περὶ βωμὸν ὁμαρτῇ
Ἐμμελέως κραιπνοῖσι πέδον ῥήσσωσι πόδεσσιν·
Ὡς οἱ ὑπ' Ὀρφῆος κιθάρῃ πέπληγον ἐρετμοῖς
Πόντου λάβρον ὕδωρ, ἐπὶ δὲ ῥόθια κλύζοντο.
Ἀφρῷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κελαινὴ κήκιεν ἅλμη,
Δεινὸν μορμύρουσα ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν.
Στράπτε δ' ὑπ' ἠελίῳ φλογὶ εἴκελα νηὸς ἰούσης
Τεύχεα. μακραὶ δ' αἰὲν ἐλευκαίνοντο κέλευθοι,
Ἀτραπὸς ὣς χλοεροῖο διειδομένη πεδίοιο.
Πάντες δ' οὐρανόθεν λεῦσσον θεοὶ ἤματι κείνῳ
Νῆα, καὶ ἡμιθέων ἀνδρῶν μένος, οἳ τότ' ἄριστοι
Πόντον ἐπιπλώεσκον. ἐπ' ἀκροτάτῃσι δὲ νύμφαι
Πηλιάδες κορυφῇσιν ἐθάμβεον εἰσορόωσαι
Ἔργον Ἀθηναίης Ἰτωνίδος, ἠδὲ καὶ αὐτοὺς

Οἱ δ' ἀνὰ σέλματα] τὰς τῶν ἐρετῶν καθέδρας, τὰ σελιδώματα. καθόλου δὲ τὸ πλατὺ ξύλον σέλμα λέγεται καὶ σελίδωμα. ὅθεν καὶ τὰς σελίδας τῶν ῥαψῳδιῶν διὰ τὸ πλάτος φαμέν.

Ποσσὶν ὑπεκλύσθη] καὶ αὐτῷ ἐπικαθεσθέντι κάτωθεν παρὰ τοῖς ποσὶ μᾶλλον ἐπεκλύσθη ἡ τρόπις τῆς νεώς, καὶ ἐν βάθει τῆς θαλάσσης ἐγένετο, τῷ βάρει τοῦ ἥρωος. Ἤ που ἐν Ὀρτ.] ἐν τῇ Δήλῳ. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως, Καθάπερ ἠΐθεοι ἐν Δελφοῖς, ἢ ἐν Δήλῳ, ἢ ἐν Ἰσμηνῷ περὶ τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος χορὸν στήσαντες, πρὸς τὸ τῆς κιθάρας μέλος ἡρμοσμένως κροτοῦσιν τοῖς ποσίν· οὕτω καὶ οὗτοι, τῇ τοῦ Ὀρφέως κιθάρᾳ κηλούμενοι, σφοδρότερον πρὸς τὴν κωπηλασίαν ἦσαν. τὸ δὲ ἑξῆς, ὁμαρτῇ ῥήσσωσιν. ἡ δὲ ὑπὸ πρόθεσις παρῆκται ὡς παρ' Ὁμήρῳ, ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης. Ἰσμηνοῖο] Ἰσμηνὸς, ποταμὸς Βοιωτίας· ἀφ' οὗ, Ἰσμηνίου Ἀπόλλωνος ἱερόν. Κήκιεν ἅλμη] Ἀνεδίδοτο καὶ ἀνεπήδα ἑκατέρωθεν τῆς νεὼς ἡ θάλασσα. Μορμύρουσα] δεινῶς ταρασσομένη καὶ κινουμένη φοβερῶς. ἐν δὲ τῇ προεκδόσει, Μορμύρουσα τυπῆσιν ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν. Τεύχεα] εἰς κόσμον τῆς νεὼς εἰώθασιν ὅπλα περιτιθέναι. Μακραὶ δ' αἰὲν] Ὁ νοῦς, Ἐλευκαίνετο δὲ τὸ ὕδωρ, καθάπερ ἀτραπὸς διὰ χλοηφοροῦντος πεδίου. Ἢ ἄλλως, Ὡς δήλη ἐστὶν ἡ ὁδὸς πεδίου μεταξὺ χλοηφόρου, οὕτω καὶ ὁ τύπος τῆς νεὼς ἐφαίνετο. Πάντες δ' οὐρανόθεν] Διὰ τούτου ἐβεβαιώσατο καὶ τοὺς θεοὺς σκοπεῖν καὶ θαυμάζειν τὸν πλοῦν. οὐ γὰρ ἁπλῶς τινὲς ναῦται ἦσαν, ἀλλ' ἡμίθεοι. τὸ δὲ νῆα ὑπὸ Ἀθηνᾶς εἰργασμένην, πρὸς πᾶν θαῦμα κεῖται. Ἰτωνίδος] γράφεται καὶ Τριτωνίδος. Ἰτωνίας δὲ Ἀθηνᾶς ἐστὶν ἱερὸν ἐν Κορωνείᾳ τῆς Βοιωτίας. ὁ μέντοι Ἀπολλώνιος οὐκ ἂν λέγοι τὴν Ἀθηνᾶν ἐπὶ κατασκευῇ τῆς Ἀργοῦς ἀπὸ τῆς ἐν Ἰτωνίᾳ.

κλήσεως. μᾶλλον δὲ ἀπὸ Θεσσαλικῆς Ἰτωνίας, περὶ ἧς Ἑκαταῖος μὲν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν λέγει· Ἀρμενίδας δὲ ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς, Ἀμφικτύονος υἱὸν Ἴτωνον ἐν Θεσσαλίᾳ γεννηθῆναι. ἀφ᾽ οὗ Ἴτων πόλις, καὶ Ἰτωνὶς Ἀθηνᾶ. μέμνηται καὶ Ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ Καρικῶν ὑπομνημάτων.

Ἥρωας χείρεσσιν ἐπικραδάοντας ἐρετμά.
Αὐτὰρ ὅγ᾽ ἐξ ὑπάτου ὄρεος κίεν ἄγχι θαλάσσης
Χείρων Φιλλυρίδης· πολιῇ δ᾽ ἐπὶ κύματος ἀγῇ
Τέγγε πόδας· καὶ πολλὰ βαρείῃ χειρὶ κελεύων,
Νόστον ἐπευφήμησεν ἀκηδέα νισσομένοισι.
Σὺν καί οἱ παράκοιτις ἐπωλένιον φορέουσα
Πηλείδην Ἀχιλῆα φίλῳ δειδίσκετο πατρί.
Οἱ δ᾽ ὅτε δὴ λιμένος περιηγέα κάλλιπον ἀκτὴν,
Φραδμοσύνῃ μήτι τε δαΐφρονος Ἁγνιάδαο
Τίφυος, ὅς ῥ᾽ ἐνὶ χερσὶν εὔξοα τεχνηέντως
Πηδάλι᾽ ἀμφιέπεσκ᾽, ὄφρ᾽ ἔμπεδον ἐξιθύνοι·
Δή ῥα τότε μέγαν ἱστὸν ἐνεστήσαντο μεσόδμῃ,
Δῆσαν δὲ προτόνοισι τανυσσάμενοι ἑκάτερθεν·
Κὰδ δ᾽ αὐτοῦ λίνα χεῦον ἐπ᾽ ἠλακάτην ἐρύσαντες,
Ἐν δὲ λιγὺς πέσεν οὖρος· ἐπ᾽ ἰκριόφιν δὲ κάλωας
Ξεστῇσιν περόνῃσι διακριδὸν ἀμφιβαλόντες,

Πολιῇ δ᾽ ἐπὶ κύματος ἀγῇ] τῷ αἰγιαλῷ, ἔνθα τὰ κύματα περιάγνυται. Σουΐδας ἐν Θεσσαλικοῖς φησὶν Ἰξίονος υἱὸν εἶναι Χείρωνα, ὥσπερ καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν Κενταύρων. ὁ δὲ τὴν Γιγαντομαχίαν ποιήσας, φησὶν ὅτι ὁ Κρόνος μεταμορφωθεὶς εἰς ἵππον ἐμίγη Φιλύρᾳ τῇ Ὠκεανοῦ· διόπερ καὶ ἱπποκένταυρος ἐγεννήθη ὁ Χείρων. τούτου δὲ γυνὴ Χαρικλώ. εἰκότως δὲ παρεισήνεγκεν εἰκόνα τοῦ Χείρωνος, καὶ ὅτι φιλάνθρωπος, καὶ ὅτι δικαιότατος Κενταύρων· καὶ διὰ τὴν οἰκειότητα τὴν εἰς τὸν Ἰάσονα. παρ᾽ αὐτοῦ γὰρ ἔμαθε τὴν ἰατρικήν. ὅθεν καὶ Ἰάσων ἐκλήθη, παρὰ τὴν ἴασιν. Πηλείδην Ἀχιλῆα] ἠκολούθησεν Ἀπολλώνιος τοῖς μεθ᾽ Ὅμηρον ποιηταῖς, ὑπὸ Χείρωνος λέγουσι τὸν Ἀχιλλέα τραφῆναι. Ὅμηρος δὲ οὐδὲν τοιοῦτον λέγει. διαπεφωνήκασι δὲ καὶ περὶ τῆς αὐτοῦ μητρός. ἐκεῖνος γὰρ πανταχοῦ Θέτιδος αὐτὸν ἀποφαίνεται. Λυσίμαχος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν νόστων κατὰ λέξιν λέγων. * Σουΐδας γὰρ καὶ Ἀριστοτέλης οἱ περὶ Εὐβοίας πραγματευσάμενοι, καὶ ὁ τοὺς Φρυγίους λόγους γράψας, καὶ Δαΐμαχος καὶ Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς, οὐ τὴν περὶ Ἀχιλλέως διεσπαρμένην ἀφῆκαν ἡμῖν ἐπὶ χώρας δόξαν· ἀλλὰ τοὐναντίον οἱ μὲν ἐκ Θέτιδος αὐτὸν νομίζουσι γεγονέναι τῆς Χείρωνος, Δηΐμαχος δὲ ἐκ Φιλομήλης τῆς Ἄκτορος. ἄλλοι δ᾽ ἄλλως περὶ αὐτοῦ ἀποφαίνονται. Μεσόδμῃ] ἡ ἱστοδόκη, ὅπου τίθεται ὁ ἱστὸς, καὶ κλίνεται. Προτόνους δὲ, τὰ ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ ἱστοῦ ἐπὶ τὴν πρῷραν καὶ τὴν πρύμναν ἐκτεινόμενα σχοινία. Ἠλακάτη δὲ λέγεται τὸ λεπτότατον καὶ ἀκρότατον μέρος τοῦ ἱστοῦ, κατ᾽ Ἐρατοσθένην, ὑπὲρ ὃ ἐστὶ τὸ καρχήσιον. Ἴκριον δὲ, οἱ μὲν μέρος τοῦ ἱστοῦ λέγουσι· βέλτιον δὲ νοεῖν ἴκριον τὴν καλουμένην κεραίαν. ἧς τὰ ἄκρα, ἀκρότερα λέγονται. λέγεται δὲ ἴκρια καὶ τὰ σανιδώματα, οἷς οἱ πάσσαλοι πρόσκεινται. Περόνας δὲ τοὺς πασσάλους τοὺς ἐπὶ τῶν σανιδωμάτων, ἢ τοὺς καλουμένους τόρχους, οἷς τὰ σχοινία δεσμεύουσι. Κάλωας δὲ τὰ σχοινία, νῦν μὲν οἷς ὁ ἱστὸς ἰσχυρὸς ποιεῖται ἀφ᾽ ἑκατέρου τοῦ πλευροῦ τῆς νεώς· καὶ καθόλου δὲ πᾶν σχοινίον κάλως λέγεται. διὸ καὶ διαιροῦντες αὐτοὺς, οἷς μὲν κατάγεται τὸ ἱστίον, μεσουρίας λέγουσιν· οἷς δὲ ἰσχυροποιεῖται ὁ ἱστὸς ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπὶ τὴν πρῷραν, προτόνους· τοὺς δὲ κατὰ τὰς γωνίας, πόδας. ἐφεξῆς δὲ τούτων πρόποδας. μεθ᾽ οὓς εἰσὶν οἱ καλούμενοι τέρθριοι, εἶτα οὓς λέγουσι μέσους. διακριδὸν δὲ, ἀντὶ τοῦ διωρισμένως καὶ ἐκπεπταμένως. ὅταν

οὖν λέγῃ ἐπὶ τὴν ἠλακάτην ἐρύσαι τὰ λῖνα, τοῦτο φησὶν, ὅτι μέχρι τοῦ ἀκροτάτου μέρους τοῦ ἱστοῦ ἀνείλκυσαν τὰ ἱστία. Ἰστέον ὅτι Ἐρατοσθένης ἐν τῷ ἀρχιτεκτονικῷ, μέρη ταῦτα φησὶν ἱστοῦ, Πτέρνη, Θωράκιον, Ἠλακάτη, Καρχήσιον, Κεραία, Ἴκριον. Τίσαιον δὲ, ἀκρωτήριον Θεσσαλίας. οἱ δὲ, Θεσπρωτίας.

Τισαίην εὔκηλοι ὑπὲκ δολιχὴν θέον ἄκρην.
Τοῖσι δὲ φορμίζων εὐθήμονι μέλπεν ἀοιδῇ
Οἰάγροιο πάις Νηοσσόον εὐπατέρειαν
Ἄρτεμιν, ἣ κείνας σκοπιὰς ἁλὸς ἀμφιέπεσκε,
Ῥυομένη καὶ γαῖαν Ἰωλκίδα. τοὶ δὲ βαθείης
Ἰχθύες ἀίσσοντες ὕπερθ' ἁλὸς ἄμμιγα παύροις
Ἄπλετοι ὑγρὰ κέλευθα διασκαίροντες ἕποντο.
Ὡς δ' ὁπότ' ἀγραύλοιο κατ' ἴχνια σημάντηρος
Μυρία μῆλ' ἐφέπονται ἄδην κεκορημένα ποίης
Εἰς αὖλιν, ὁ δέ τ' εἶσι πάρος σύριγγι λιγείῃ
Καλὰ μελιζόμενος νόμιον μέλος· ὣς ἄρα τοίγε
Ὡμάρτευν, τὴν δ' αἰὲν ἐπασσύτερος φέρεν οὖρος.
Αὐτίκα δ' ἠερίη πολυλήιος αἶα Πελασγῶν
Δύετο, Πηλιάδας δὲ παρεξήμειβον ἐρίπνας,
Αἰὲν ἐπιπροθέοντες· ἔδυνε δὲ Σηπιὰς ἄκρη.
Φαίνετο δ' εἰναλίη Σκίαθος, φαίνοντο δ' ἄπωθεν
Πειρεσιαὶ, Μάγνησά θ' ὑπεύδιος ἠπείροιο
Ἀκτὴ, καὶ τύμβος Δολοπήιος. ἔνθ' ἄρα τοίγε
Ἑσπέριοι ἀνέμοιο πάλιν πνοιῇσιν ἔκελσαν.

Εὐθήμονι] εὖ διατεθειμένῃ, εὐρύθμῳ, εὐποιήτῳ. θεῖναι γὰρ τὸ ποιῆσαι. τὴν Ἄρτεμιν ὑμνεῖ διὰ τὸ τὸν τόπον ἱερὸν αὐτῆς εἶναι. Ἄπλετοι] ἀπερίπλαστοι, μεγάλοι. διασκαίροντες καὶ διανηχόμενοι. διὰ δὲ τοῦ ἄμμιγα, τὸ τοῦ μέλους θελκτικὸν σημαίνει. οἷον οἱ μηκέτι ἑαυτοὺς βλάπτοντες, ἀλλὰ μεθ' ἡσυχίας ἑπόμενοι. Νόμιον μέλος] ποιμενικὸν, παρὰ τοὺς νομέας. ἢ νόμιον μέλος, ὕμνος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οὕτω λεγόμενος. Ἠερίη πολυλήιος] ἡ Θεσσαλία, παρὰ τὸ μέλαιναν τὴν εἶναι γῆν. οὕτω γὰρ καὶ τὴν Αἴγυπτον ἠερίαν φασίν. ἢ ἠερία ἀντὶ τοῦ πρωΐα, ἀπὸ τοῦ ἦρι. Πελασγῶν] τῶν Θεσσαλῶν, ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ Ἰνάχου. ἢ ἀπὸ Πελασγῶν, ἔθνους βαρβαρικοῦ, οἰκήσαντος τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὸ Ἄργος. ἢ ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ Ποσειδῶνος υἱοῦ καὶ Λαρίσσης. Στάφυλος δὲ ὁ Ναυκρατίτης Πελασγὸν φησὶν Ἀργεῖον τὸ γένος, μετοικῆσαι δὲ εἰς Θεσσαλίαν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ Πελασγίαν τὴν Θεσσαλίαν κληθῆναι. ὅτι δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀργεῖοι ἐκαλοῦντο Πελασγοὶ, Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ φησί. καὶ οἱ Τυρσηνοὶ δὲ, Πελασγοί. Ἐρίπνας] ἀπορρῶγας κολώνας, σπήλαια κρημνώδη. λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὰς οἰκίας, ἀπὸ τοῦ ἐρηρεῖσθαι. ἐρίπνη δὲ λέγεται ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου, παρὰ τὸ ἄγαν πιέεσθαι. Σηπιὰς] ἀκρωτήριον ἐν Ἰωλκῷ, οὕτω καλούμενον διὰ τὸ τὴν Θέτιν ἐνταῦθα εἰς σηπίαν μεταβληθῆναι, διωκομένην ὑπὸ Πηλέως. Εἰναλίη Σκίαθος] ἡ παραθαλασσία. νῆσος γὰρ ἡ Σκίαθος τῆς Θεσσαλίας, ἐγγὺς Εὐβοίας· ἧς καὶ Σιμωνίδης μέμνηται. Πειρεσιαὶ δὲ, πόλις Μαγνησίας. Μάγνησα δὲ, πόλις τῇ χώρᾳ ὁμώνυμος, ἄγαν εὔδιος καὶ παραθαλάσσιος. Μάγνησα] τὴν Μαγνησίαν λέγει τὴν κατὰ Θεσσαλίαν. ἔστι γὰρ καὶ ἑτέρα Μαγνησία περὶ Ἔφεσον, κτισθεῖσα ὑπὸ Λευκίππου τοῦ Καρὸς, μετοικήσαντος ἐκεῖ σὺν Μάγνησι τοῖς ἐν Κρήτῃ. Μάγνησά θ' ὑπεύδιος] ὁ νοῦς, Οὐ τραχεῖά τις οὐδὲ πετρώδης, ἀλλ' ὁμαλή τις καὶ εὔδιος.

Καί μιν κυδαίνοντες ὑπὸ κνέφας ἔντομα μήλων
Κεῖαν ὀρινομένης ἁλὸς οἴδματι· διπλόα δ' αὐταῖς
Ἤματ' ἐλινύεσκον· ἀτὰρ τριτάτῳ προέηκαν
Νῆα τανυσσάμενοι περιώσιον ὑψόθι λαῖφος.
Τὴν δ' ἀκτὴν ἀφέτας Ἀργοῦς ἔπι κικλήσκουσιν.
Ἔνθεν δὲ προτέρωσε παρεξέθεον μελίβοιαν,
Ἀκτήν τ' αἰγιαλόν τε δυσχείμερον εἰσορόωντες.
Ἠῶθεν δ' ὁμόλην αὐτοσχεδὸν εἰσορόωντες
Πόντῳ κεκλιμένην παρεμέτρεον· οὐδ' ἔτι δηρὸν
Μέλλον ὑπὲκ ποταμοῖο βαλεῖν ἀμύροιο ῥέεθρα.
Κεῖθεν δ' εὐρυμένας τε πολυκλύστους τε φάραγγας
Ὄσσης οὐλύμποιό τ' ἐσέδρακον· αὐτὰρ ἔπειτα
Κλίτεα παλλήναια καναστραίην ὑπὲρ ἄκρην
Ἤνυσαν ἐννύχιοι, πνοιῇς ἀνέμοιο θέοντες.
Ἦρι δὲ νισσομένοισιν ἄθω ἀνέτελλε κολώνη
Θρηικίη· ἣ τόσσον ἀπόπροθι λῆμνον ἐοῦσαν,
Ὅσσον ἐς ἔνδιόν κεν ἐΰστολος ὁλκὰς ἀνύσσαι,
Ἀκροτάτῃ κορυφῇ σκιάει καὶ ἐσάχρι μυρίνης.
Τοῖσιν δ' αὐτῆμαρ μὲν ἄεν καὶ ἐπὶ κνέφας οὖρος

Καί μιν κυδαίνοντες] τὸν Δόλοπα. ὁ δὲ Δόλοψ, Ἑρμοῦ υἱὸς, ὃς ἐν Μαγνήσῃ τῇ πόλει ἀπώλετο, καὶ αὐτόθι τάφον παρὰ τῷ αἰγιαλῷ ἔχει. ὡς Κλέων ἐν πρώτῳ τῶν Ἀργοναυτικῶν. τοῖς μὲν οὖν καταχομένοις ὡς περὶ ἡλίου δυσμὰς ἐναγίζουσι, τοῖς δὲ οὐρανίδαις ὑπὸ τὴν ἕω ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου. ἔντομα δὲ τὰ σφάγια κυρίως τὰ τοῖς νεκροῖς ἐναγιζόμενα, διὰ τὸ ἐν τῇ γῇ αὐτῶν ἀποτέμνεσθαι τὰς κεφαλάς. οὕτω γὰρ θύουσι τοῖς χθονίοις· τοῖς δὲ οὐρανίοις ἄνω ἀναστρέφοντες τὸν τράχηλον σφάζουσιν. Ὅμηρος, Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα. ἄλλοι δὲ ἔντομα, φασὶν, τοῖς τεθνεῶσιν ἐνάγιζον, ὡς ἄγονα τοῖς ἀγόνοις· τοῖς δὲ οὐρανίοις θεοῖς ἔνορχα ἔθυον. λείπει δὲ ἡ παρὰ πρόθεσις· ἵν' ᾖ, ἔθυον τῷ Δόλοπι παρὰ τῷ οἴδματι τῆς θαλάσσης. Ἐλινύεσκον] περὶ τὸ αὐτὸ διέτριβον. ἢ ἐστροβοῦντο, ἐμποδιζόμενοι τῆς ὁδοῦ. Μελίβοιαν] πόλιν Θεσσαλίας. Ὁμόλην] Ὁμόλη ὄρος Θεσσαλίας οὕτω καλούμενον, ἢ πόλις Θρᾴκης. Οὐδ' ἔτι δηρόν] ὁ λόγος, Οὐκ ἔμελλον μετὰ πολὺ παρέρχεσθαι τὰ ῥεύματα τοῦ ποταμοῦ. Τὸ δὲ ὑπεκβαλεῖν, τὸ ἀμεῖψαι τὰ ῥεῖθρα τοῦ Ἀμύρου ποταμοῦ σημαίνει. Εὐρυμένας δὲ φάραγγας, τὰς εἰς τὸ πλάτος ἀνεῳγμένας. Ἀμύροιο ῥέεθρα] Ἄμυρος Θεσσαλίας ποταμὸς ἐκρέων, μετὰ τὴν Μελίβοιαν κείμενος· προσαγορευόμενος ἀπὸ Ἀμύρου τοῦ υἱοῦ Ποσειδῶνος. ἔστι δὲ καὶ πόλις αὐτόθι. Ὄσσης] Ὄσσα ὄρος πρὸς τῷ τέλει τῆς Θεσσαλίας, μεθ' ὃ διαδέχεται ἡ Μακεδονία. Κλιτέα δὲ, τὰς ἀνακλίσεις τῶν ὀρῶν καὶ βάσεις. Παλλήνη δὲ, ὄρος Θρᾴκης καὶ πόλις, ὅθεν ἦν Πρωτεύς. Κάναστρα δὲ ἀκρωτήριον τῆς Παλλήνης. Ὄλυμποι δέ εἰσιν ἕξ· Μακεδονίας, Θεσσαλίας (ἐν ᾧ καὶ Ὀλύμπια φησὶν Ἀπολλόδωρος ἄγεσθαι) Μυσίας, Κιλικίας, Ἤλιδος, Ἀρκαδίας. Ἄθω] Ἄθως ὄρος Θρᾴκης ὑψηλότατον. ἡ δὲ διάνοια, ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἄθως αὐτοῖς ἀνεφάνη, ἀπέχων τῆς Λήμνου τοσοῦτον ὅσον ἂν ναῦς πλέουσα ἀπὸ ἠοῦς μέχρι μεσημβρίας πλοῦν διανύσῃ. καὶ τοσοῦτον, φησὶν, ἀπέχουσαν τὴν Λῆμνον ὅμως σκιάζει διὰ τὸ ὕψος παρακλίναντος τοῦ ἡλίου. οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ μέχρι Μυρίνης. πόλις δέ ἐστιν ἡ Μυρίνη πρὸς τῷ τέλει τῆς Λήμνου. δίπολις γάρ ἐστιν ἡ Λῆμνος. ἔχει γὰρ Ἡφαιστίαν καὶ Μυρίνην. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Μυρίνης τῆς Θόαντος γυναικὸς, Κρηθέως δὲ θυγατρός. Καὶ ἐσάχρι] περιττὸς ὁ καὶ σύνδεσμος.

Πάγχυ μάλ' ἀκραής, τετάνυστο δὲ λαίφεα νηός.
Αὐτὰρ ἅμ' ἠελίοιο βολαῖς ἀνέμοιο λιπόντος
Εἰρεσίῃ κραναὴν Σιντηΐδα Λῆμνον ἵκοντο.
Ἔνθ' ἄμυδις πᾶς δῆμος ὑπερβασίῃσι γυναικῶν
Νηλειῶς δέδμητο παροιχομένῳ λυκάβαντι.
Δὴ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπηνήναντο γυναῖκας
Ἀνέρες ἐχθήραντες, ἔχον δ' ἐπὶ ληϊάδεσσι
Τρηχὺν ἔρον, τὰς αὐτοὶ ἀγίνεον ἀντιπέρηθεν
Θρηικίην δηοῦντες. ἐπεὶ χόλος αἰνὸς ὄπαζε
Κύπριδος, οὕνεκά μιν γεράων ἐπὶ δηρὸν ἄτισσαν.
Ὦ μέλεαι, ζήλοιό τ' ἐπισμυγερῶς ἀκόρητοι.
Οὐκ οἶον σὺν τῇσιν ἑοὺς ἔρραισαν ἀκοίτας
Ἀμφ' εὐνῇ, πᾶν δ' ἄρσεν ὁμοῦ γένος· ὥς κεν ὀπίσσω
Μή τινα λευγαλέοιο φόνου τίσειαν ἀμοιβήν.
Οἴη δ' ἐκ πασέων γεραροῦ περιφείσατο πατρὸς
Ὑψιπύλεια Θόαντος, ὃ δὴ κατὰ δῆμον ἄνασσε.
Λάρνακι δ' ἐν κοίλῃ μιν ὕπερθ' ἁλὸς ἧκε φέρεσθαι,
Αἴκε φύγῃ. καὶ τὸν μὲν ἐς Οἰνοίην ἐρύσαντο
Πρόσθεν, ἀτὰρ Σικίνον γε μεθύστερον αὐδηθεῖσαν
Νῆσον, ἐπακτῆρες· Σικίνου ἄπο, τόν ῥα Θόαντι

Σιντηΐδα] ἐπιθετικῶς Σιντηΐς ἡ Λῆμνος. Τυρσηνοὶ γὰρ αὐτὴν πρῶτοι ᾤκησαν, βλαπτικώτατοι ὄντες. ἢ τὴν ὑπὸ τῶν βαρβάρων οἰκισθεῖσαν. καὶ Ὅμηρος, «ᾤχετο δ' ἐς Λῆμνον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους». Ἑλλάνικος δέ φησι Σίντιας ὀνομασθῆναι τοὺς Λημνίους, διὰ τὸ πρώτους ὅπλα ποιῆσαι πολεμικὰ πρὸς τὸ σίνεσθαι τοὺς πλησίον καὶ βλάπτειν. Ἔνθ' ἄμυδις] αἱ Λήμνιαι γυναῖκες ἐπὶ πολὺ τῆς Ἀφροδίτης τιμῶν καταλιγωρήσασαι, καθ' ἑαυτῶν τὴν θεὸν ἐκίνησαν. πάσαις γὰρ δυσοσμίαν ἐνέβαλεν, ὡς μηκέτι αὐταῖς τοῖς ἀνδράσιν ἀρέσκειν. τῶν δὲ πρὸς Θρᾷκας ἐχόντων πόλεμον, καὶ πολλάκις ἐκεῖθεν αἰχμαλώτους λαμβανόντων, καὶ ἀποστρεφομένων τὰς γνησίας γαμετάς, κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ ὀργήν, ἐψηφίσαντο αἱ γυναῖκες νύκτωρ τοὺς ἄνδρας ἀνελεῖν. καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἐποίησαν, ἀλλὰ καὶ τὰς αἰχμαλώτους ἀνεῖλον. δείσασαι δὲ μὴ οἱ παῖδες ἀνδρωθέντες τιμωρήσωνται αὐτάς, πᾶν ὁμοῦ τὸ ἄρσεν γένος ἀνεῖλον. Ἀντιπέρηθεν] ἐξεναντίας. οὕτω γὰρ κεῖται ἡ Θρᾴκη τῆς Λήμνου. Ληΐδας, τὰς αἰχμαλώτους. Ἄτισσαν] οὐκ ἐτίμησαν. ἱστέον δὲ ὅτι τῶν ἄλλων ἱστορούντων ὅτι κατὰ χόλον τῆς Ἀφροδίτης αἱ Λημνιάδες δύσοσμοι ἐγένοντο, Μυρσίλος ἐν πρώτῳ Λεσβικῶν διαφέρεται· καί φησι τὴν Μήδειαν παραπλέουσαν, διὰ ζηλοτυπίαν ῥίψαι εἰς τὴν Λῆμνον φάρμακον, καὶ δυσοσμίαν γενέσθαι ταῖς γυναιξίν. εἶναί τε μέχρι τοῦ νῦν κατ' ἐνιαυτὸν ἡμέραν τινὰ ἐν ᾗ διὰ τὴν δυσωδίαν ἀποστρέφονται τὰς γυναῖκας ἄνδρες τε καὶ υἱεῖς. Οἴη δ' ἐκ πασέων] Εἰκότως ἡ Ὑψιπύλη οὐκ ἀπέκτεινε τὸν πατέρα· πρῶτον μὲν, διότι πατὴρ ἔδωκε τὴν ὀφειλομένην τῷ Θόαντι σωτηρίαν· δεύτερον δὲ, διὰ τὴν ἡλικίαν· καὶ ὅτι οὐκ αἴτιος ἦν αὐτὸς οὐδὲ συνεργὸς τῆς τῶν ἄλλων Λημνιάδων ἀσελγείας. Ἐς Οἰνοίην ἐρύσαντο] εἴληφε τὴν ἱστορίαν παρὰ Θεολύτου. Σίκινος δὲ ἐστὶ νῆσός τις περὶ τὴν Εὔβοιαν, τὸ πρότερον Οἰνοίη καλουμένη, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ἀμπελόφυτον. μνημονεύει δὲ τῆς μετονομασίας Ξεναγόρας, λέγων ὅτι μετωνομάσθη ἀπὸ Σικίνου υἱοῦ Θόαντος καὶ Νηΐδος νύμφης. ὅτι δὲ ἐνθάδε Θόας ἐσώθη, καὶ Κλέων ὁ Κυριεὺς ἱστορεῖ, καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανός, δεικνὺς ὅτι παρὰ Κλέωνος τὰ πάντα μετήνεγκεν Ἀπολλώνιος. Ἐπακτῆρες] ἀντὶ τοῦ ἁλιεῖς. ἐπὶ νήσου κυνηγοὺς οὐ δεῖ λέγειν.

Νηϊὰς οἰνοίη νύμφη τέκεν εὐνηθεῖσα.
Ταῖσι δὲ βουκόλιαί τε βοῶν, χάλκειά τε δύνειν
Τεύχεα, πυροφόρους τε διατμήξασθαι ἀρούρας
Ῥηΐτερον πάσῃσιν Ἀθηναίης πέλεν ἔργων,
Οἷς αἰεὶ τὸ πάροιθεν ὁμίλεον. ἀλλὰ γὰρ ἔμπης
Ἦ θαμὰ δὴ πάπταινον ἐπὶ πλατὺν ὄμμασι πόντον
Δείματι λευγαλέῳ, ὁπότε Θρήϊκες ἴασι.
Τῷ καὶ ὅτ' ἐγγύθι νήσου ἐρεσσομένην ἴδον Ἀργώ,
Αὐτίκα πασσυδίῃ πυλέων ἔκτοθε Μυρίνης
Δήϊα τεύχεα δῦσαι ἐς αἰγιαλὸν προχέοντο,
Θυάσιν ὠμοβόροις ἴκελαι. φὰν γάρ που ἱκάνειν
Θρήϊκας. ἡ δ' ἅμα τῇσι Θοαντιὰς Ὑψιπύλεια
Δῦν' ἐνὶ τεύχεσι πατρός. ἀμηχανίῃ δ' ἐχέοντο
Ἄφθογγοι. τοῖόν σφιν ἐπὶ δέος ἠωρεῖτο.
Τείως δ' αὖτ' ἐκ νηὸς ἀριστῆες προέηκαν
Αἰθαλίδην, κήρυκα θοόν, τῷ πέρ τε μέλεσθαι
Ἀγγελίας καὶ σκῆπτρον ἐπέτρεπον Ἑρμείαο,
Σφωιτέροιο τοκῆος· ὅς οἱ μνῆστιν πόρε πάντων
Ἄφθιτον· οὐδ' ἔτι νῦν περ ἀποιχομένου Ἀχέροντος
Δίνας ἀπροφάτους ψυχὴν ἐπιδέδρομε λήθη.

Ταῖσι δὲ βουκολίαι τε] Λοιπὸν γὰρ διὰ τὸ ἀνδρῶν πολὺν χρόνον στερίσκεσθαι τὴν νῆσον, ἡ πεῖρα αὐτὰς καὶ εἰς ἀνδρεῖον μετέβαλεν βίον καὶ ἐπιτήδευμα. Ἦ θαμὰ δὴ πάπταινον] ὁ ἦ σύνδεσμος ἰσοδυναμεῖ τῷ δή. ὥστε κεῖσθαι τὸν δὴ σύνδεσμον ὡς παρ' Ὁμήρῳ, Ἦ δὴ λοίγια, ἐκ παραλλήλου. Τῷ καὶ ὅτ'] ἔλεγον γὰρ αὐτοὺς ὡς εἰς πόλεμον ἐληλυθόν. Μυρίνης] Μυρίνη πόλις τῆς Λήμνου, ἧς καὶ ἀνωτέρω μέμνηται. Θυάσιν ὠμοβόροις] μαινάσιν. ἔνθεν καὶ τὴν Σεμέλην Θυώνην καλοῦσιν, ἐπειδὴ Αἰσχύλος ἔγκυον αὐτὴν παρεισήγαγεν οὖσαν καὶ ἐνθεαζομένην· ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ἐφαπτομένας τῆς γαστρὸς αὐτῆς, ἐνθεαζομένας. Ἄλλως. μαινάσι, βάκχαις. καὶ ὡς Σεμέλη, Θυώνη, παρὰ τὸ θύειν καὶ ὁρμᾶν. μαινομέναις. τὸ δὲ ὠμοβόροις, ὅτι πολλάκις τῇ μανίᾳ κατασχεθεῖσαι καὶ ὠμοσπάρακτα ἐσθίουσιν. ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις φησίν. Θοαντιάς] Δύο τύποι εἰσὶ τῶν θηλυκῶν πατρωνυμικῶν. ὁ μὲν εἰς ας, οἷον Πελιάς· ὁ δὲ εἰς ις, οἷον Πελοπίς. καὶ ταῦτα δὲ εἰς ας μεταβάλλει τὴν τελευταίαν, παρενθεμένου τοῦ ι, ἵνα μὴ εἴη κακόφωνα. Τείως δ' αὖτ'] ἐν τοσούτῳ ἐν ὅσῳ αὗται ὡπλίζοντο. ἐπεκτέταται δὲ τὸ τέως, κείμενον ἀντὶ τοῦ ἕως. ἕως δή. Σφωιτέροιο] ἀκαίρως τῷ δυϊκῷ ἐχρήσατο ἀντὶ ἑνικοῦ. Ἀπροφάτους] ἀπροσφωνήτους. ἀπροφασίστους. Ἐπιδέδρομε λήθη] ὅτι λέγονται οἱ τεθνηκότες λήθην τῶν γεγονότων αὐτοῖς ἐν τῇ ζωῇ λαμβάνειν. οὗτος οὖν (φησὶ) καὶ τεθνηκὼς εἰς λήθην οὐκ ἔπεσεν καὶ μετεμψυχωθεὶς, κατὰ τὸν τῶν φιλοσόφων λόγον, ἤδει τίς ἦν, διὰ τὰς τοῦ Ἑρμοῦ βουλάς. Φερεκύδης δέ φησιν ὅτι δῶρον εἶχε παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ ὁ Αἰθαλίδης, τὸ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ποτὲ μὲν εἰς ᾅδου, ποτὲ δὲ ἐν τοῖς ὑπὲρ τὴν γῆν τόποις εἶναι. φασὶ δὲ τοῦτον τὸν Αἰθαλίδην οἱ Πυθαγορικοὶ, τῆς ψυχῆς οὔσης ἀφθάρτου, κατὰ μὲν τοὺς Τρωϊκοὺς χρόνους ἀναβιώσαντα, Εὔφορβον εἶναι τὸν Πάνθου· ἔπειτα ἐκ τούτου Πύρρον τὸν Κρῆτα· εἶτα Ἠλεῖον τινά, οὗ τὸ ὄνομα ἀγνοεῖται· μετὰ ταῦτα αὐτὸν τὸν Πυθαγόραν. Πυθαγόρας δὲ, ἐν τῷ μεταλλοιοῦσθαι τὰς ψυχὰς καὶ παρεισδύνειν εἰς ἕτερα σώματα, φησὶν ὅτι γένοιτο μὲν πρῶτον Αἰθαλίδης, εἶτα Εὔφορβος Τρὼς, εἶτα Ἑρμοῦ υἱὸς καὶ Σαμίας ἑταίρας, καὶ Πυθαγόρας. τὴν δὲ μνήμην αὐτῷ παρέπεσθαι τῷ κεχαρίσθαι Ἑρμῆν τῷ Αἰθαλίδῃ υἱῷ ὄντι.

Ἀλλ' ἥγ' ἔμπεδον αἰὲν ἀμειβομένη μεμόρηται,
Ἄλλοθ' ὑποχθονίοις ἐναρίθμιος, ἄλλοτ' ἐς αὐγὰς
Ἠελίου, ζωοῖσι μετ' ἀνδράσιν. ἀλλὰ τί μύθους
Αἰθαλίδεω χρειώ με διηνεκέως ἀγορεύειν;
Ὅς ῥα τόθ' Ὑψιπύλην μειλίξατο δέξασθαι ἰόντας
Ἤματος ἀνυμένοιο διὰ κνέφας. οὐδὲ μὲν ἠοῖ
Πείσματα νηὸς ἔλυσαν ἐπὶ πνοιῇ βορέαο.
Λημνιάδες δὲ γυναῖκες ἀνὰ πτόλιν ἷζον ἰοῦσαι
Εἰς ἀγορήν· αὐτὴ γὰρ ἐπέφραδεν Ὑψιπύλεια.
Καί ῥ' ὅτε δὴ μάλα πᾶσαι ὁμιλαδὸν ἠγερέθοντο,
Αὐτίκα ῥ' ἥγ' ἐνὶ τῇσιν ἐποτρύνουσ' ἀγόρευεν,
Ὦ φίλαι, εἰ δ' ἄγε δὴ μενοεικέα δῶρα πόρωμεν
Ἀνδράσιν, οἷά τ' ἔοικεν ἄγειν ἐπὶ νηὸς ἔχοντας,
Ἤϊα καὶ μέθυ λαρὸν, ἵν' ἔμπεδον ἔκτοθι πύργων
Μίμνοιεν, μηδ' ἄμμε κατὰ χρειὼ μεθέποντες
Ἀτρεκέως γνώωσι, κακὴ δ' ἐπὶ πολλὸν ἵκηται
Βάξις· ἐπεὶ μέγα ἔργον ἐρέξαμεν, οὐδέ τι πάμπαν
Θυμηδὲς καὶ τοῖσι τόγ' ἔσσεται, εἴ κε δαεῖεν.
Ἡμετέρη μὲν νῦν τοίη παρενήνοθε μῆτις·
Ὑμέων δ' εἴ τις ἄρειον ἔπος μητίσεται ἄλλη,
Ἐγρέσθω. τοῦ γάρ τε καὶ εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ θῶκον ἐφίζανε πατρὸς ἑοῖο
Λάϊνον. αὐτὰρ ἔπειτα φίλη τροφὸς ὦρτο Πολυξὼ,
Γήραϊ δὴ ῥικνοῖσιν ἐπισκάζουσα πόδεσσιν,
Βάκτρῳ ἐρειδομένη. περὶ δὲ μενέαιν' ἀγορεῦσαι.
Τῇ καὶ παρθενικαὶ πίσυρες σχεδὸν ἑδριόωντο,
Ἀδμῆτες, λευκῇσιν ἐπιχνοάουσαι ἐθείραις.
Στῆ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσσῃ ἀγορῇ, ἀνὰ δ' ἔσχεθε δειρὴν
Ἦκα μόλις κυφοῖο μεταφρένου· ὧδέ τ' ἔειπεν,

Μεμόρηται] κατὰ ἔκθλιψιν τοῦ ι. ἔστι γὰρ μεμοίρηται αὐτὴ τοῦ κεκλήρωται. Αἰθαλίδης δὲ, κῆρυξ τῶν Ἀργοναυτῶν ἐπερήμερος, ὥς φησιν· ὥστε μίαν μὲν ὑπὸ τὸν ἅδην, μίαν δὲ ὑπὸ τὴν ἡμέραν διάγειν. Μειλίξατο] παρεκάλεσεν. ἔπεισε τῷ λόγῳ, συνετὸς ὤν. καὶ γέγονε παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν, Ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ. Ἤματος ἀνυμένοιο] τῆς ἡμέρας ἐπὶ δύσιν ἀνυμένης. Πείσματα] τὰ τῶν πρυμνῶν σχοινία. ὁ δὲ λόγος, καίτοι τῇ πνοῇ οὔσῃ τῇ Βορέου ἐπιτηδείᾳ τοῖς Ἀργοναύταις πρὸς τὸν πλοῦν, ὅμως οὐκ ἔλυσαν τὰ σχοινία. Λαρὸν] ἡδὺν, ἀπολαυστικόν. παρὰ τὸ λῶ πεποίηται, ὃ σημαίνει τὸ θέλω. ἤϊα δὲ νῦν, ἐφόδια, βρώματα. Μηδ' ἄμμε] Δῶμεν αὐτοῖς χρείας, ἵνα ἐκτὸς τῶν πύργων μένωσιν ἀπρόσοδοι πρὸς ἡμᾶς· μήπως διὰ τὴν τῶν ἐπιτηδείων ἀνάγκην καὶ χρείαν, εἰσιόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀκριβῶς τὰ καθ' ἡμᾶς μάθωσιν. Ἡμετέρη μὲν νῦν] κατ' ἔγκλισιν τὸ νῦν ἀναγνωστέον. οὐ γὰρ δηλοῖ χρόνον, ἀλλ' ἴσον ἐστὶ τῷ δή. ἐκτατέον δὲ διὰ τὸ μέτρον. Ὑμέων δ' εἴ τις] παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν, Νῦν δ' εἴη ὃς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι. Ῥικνοῖσι] ῥυσοῖς. ἡ δὲ λέξις παρὰ Καλλιμάχῳ, ναὶ μὰ τὸ ῥικνὸν σῦφαρ ἐμόν. διασκευάζει δὲ Ὁμηρικῶς τὸ γραῦν οὕτως, Ὃς δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην. Ἐπιχνοάουσαι] ὡς χνοῦν ἔχουσαι τὰς λευκὰς φυομένας τρίχας. Μόλις] κακῶς διὰ τοῦ λ. ἔδει γὰρ διὰ τοῦ γ,

Δῶρα μὲν ὡς αὐτῇ περ ἐφανδάνει Ὑψιπυλείῃ,
Πέμπωμεν ξείνοισιν· ἐπεὶ καὶ ἄρειον ὀπάσσαι.
Υ̓́μμι γε μὴν τίς μῆτις ἐπαυρέσθαι βιότοιο,
Αἴ κεν ἐπιβρίσῃ Θρήιξ στρατὸς, ἠέ τις ἄλλος
Δυσμενέων; ἅτε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται,
Ὡς καὶ νῦν ὅδ' ὅμιλος ἀνωΐστως ἀφίκανε.
Εἰ δὲ τὸ μὲν μακάρων τις ἀποτρέπει, ἄλλα δ' ὀπίσσω
Μυρία δηϊοτῆτος ὑπέρτερα πήματα μίμνει,
Εὖτ' ἂν δὴ γεραραὶ μὲν ἀποφθινύθωσι γυναῖκες,
Κουρότεραι δ' ἄγονοι στυγερὸν ποτὶ γῆρας ἵκησθε,
Πῶς τῆμος βώσεσθε δυσάμμοροι; ἠὲ βαθείαις
Αὐτόματοι βόες ὔμμιν ἐνιζευχθέντες ἀρούραις,
Γειοτόμον νειοῖο διειρύσσουσιν ἄροτρον,
Καὶ περίκα τελλομένου ἔτεος στάχυν ἀμήσονται;
Ἦ μὲν ἐγὼν, εἰ καί με τανῦν ἔτι πεφρίκασι
Κῆρες, ἐπερχόμενόν που ὀΐομαι εἰς ἔτος ἤδη
Γαῖαν ἐφέσσεσθαι, κτερέων ἀπὸ μοῖραν ἑλοῦσαν
Αὔτως ἣ θέμις ἐστὶ, πάρος κακότητα πελάσσαι.
Ὁπλοτέρῃσι δὲ πάγχυ τάδε φράζεσθαι ἄνωγα.
Νῦν γὰρ δὴ παραὶ ποσσὶν ἐπήβολος ἔστ' ἀλεωρὴ,
Εἴ κεν ἐπιτρέψητε δόμους καὶ ληΐδα πᾶσαν
Ὑμετέρην ξείνοισι καὶ ἀγλαὸν ἄστυ νέμεσθαι.
Ὣς ἔφατ'. ἐν δ' ἀγορὴ πλῆτο θρόου· εὔαδε γάρ σφιν
Μῦθος. ἀτὰρ μετὰ τήνδε παρασχεδὸν αὖτις ἀνῶρτο
Ὑψιπύλη, καὶ τοῖον ὑποβλήδην ἔπος ηὔδα,
Εἰ μὲν δὴ πάσῃσιν ἐφανδάνει ἥδε μενοινὴ,
Ἤδη κεν μετὰ νῆα καὶ ἄγγελον ὀτρύναιμι.

μόγις, παρὰ τὸ μόγον. Ἐπαυρέσθαι] ἐὰν μὲν παροξυτόνως, ἔσται ἀόριστος, ἀντὶ τοῦ ἀπολαῦσαι· ἐὰν δὲ προπαροξυτόνως, παρατατικὸς, ἀντὶ τοῦ ἀπολαύειν. Ἄλλα δ' ὀπίσσω] πολλὰ δὲ καὶ χείρονα μάχης καὶ πολέμου ἔσται. Ἄγονοι] ἄσπερμοι, διὰ τὸ ἀνδρὶ μὴ συνεῖναι. διὰ δὲ τοῦ ἐπιθέτου τοῦ γήρως, τὸν λόγον ἐπιπλεῖον ἐκάκωσε, στυγερὸν γῆρας εἰπών. Βώσεσθε] ἀντὶ τοῦ βιώσεσθε. ὁ δὲ νοῦς, Αἱ δὲ νεώτεραι πῶς βιώσεσθε καὶ ζήσεσθε, ὅταν γηράσητε; τῶν μὲν παλαιοτέρων παρελθουσῶν, ὑμῶν δὲ λοιπὸν μὴ δυναμένων ἐργάζεσθαι; ἢ αὐτόματοι οἱ βόες ἀροτριάσουσι καὶ θερίσουσι τοῦ ἔτους περιερχομένου, μηδενὸς ἀνθρώπου ἐπικειμένου τῷ ἔργῳ; Καὶ περίκα] ἀθέως. γράφεται καὶ περιτελλομένου ἔτεος. Ἦ μὲν ἐγὼν] ἐν ἤθει λέγει ταῦτα. Εἰ καὶ πεφρίκασιν] οἷον φοβοῦνται ἐπ' ἐμὲ αἱ κῆρες ἐλθεῖν, νῦν ὅμως ἀποθανοῦμαι. λέγει δὲ τὴν ὑπεργεγηρακέναι. Αὔτως ἣ θέμις] οὕτως ὡς προσῆκόν ἐστιν. Ἐπήβολος] ἐπιτυχὴς καὶ κυρία ἐπὶ τύχῃ τῶν κακῶν. ἢ ἀντὶ τοῦ διασώζουσα καὶ συμφέρουσα. Ληΐδα] καταχρηστικῶς τὰ χρήματα. κυρίως δὲ τὰ ἐκ λαφυραγωγίας. Ἄστυ] ἐτυμολογεῖ Εὔμολπος τὴν λέξιν, ἄστυ λέγων παρὰ τὸ ἵστασθαι. ἐπὶ μετεώρου γὰρ κεῖνται αἱ πόλεις. Ἥδε μενοινὴ] ἀντὶ τοῦ βουλή. ἀστείως δὲ, ἐπεὶ αὐτῇ ἤρεσε τὰ λεχθέντα, ἵνα μὴ ὥσπερ ἀκολασίαν κατηγορῆται, τὴν κοινὴν πασῶν ἐπικαλεῖται μαρτυρίαν. Μετὰ νῆα καὶ ἄγγελον] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν ναῦν. περιττὸς δὲ ὁ καὶ σύνδεσμος.

Ἦρα

Ἦ ῥα, καὶ Ἰφινόην μετεφώνεεν ἆσσον ἐοῦσαν,
Ὄρσο μοι Ἰφινόη τοῦδ' ἀνέρος ἀντιόωσα,
Ἡμέτερόνδε μολεῖν, ὅστις στόλου ἡγεμονεύει·
Ὄφρα τί οἱ δήμοιο ἔπος θυμῆρες ἐνίσπω.
Καί δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄστεος, αἴ κε θέλωσι,
Κέκλεο θαρσαλέως ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας.
Ἦ, καὶ ἔλυσ' ἀγορήν. μετὰ δ' εἰς ἑὸν ὦρτο νέεσθαι.
Ὣς δὲ καὶ Ἰφινόη Μινύας ἵκεθ', οἱ δ' ἐρέεινον
Χρεῖος ὅ, τι φρονέουσα μετήλυθεν. ὦκα δὲ τούσγε
Πανσυδίη μύθοισι προσέννεπεν ἐξερέοντας,
Κούρη τοί μ' ἐφέηκε Θοαντιὰς ἐνθάδ' ἰοῦσαν
Ὑψιπύλη, καλέειν νηὸς πρόμον, ὅστις ὄρωρεν,
Ὄφρα τί οἱ δήμοιο ἔπος θυμηδὲς ἐνίσπῃ.
Καί δ' αὐτοὺς γαίης τε καὶ ἄστεος, αἴ κε θέλητε,
Κέκλεται αὐτίκα νῦν ἐπιβαινέμεν εὐμενέοντας.
Ὣς ἄρ' ἔφη. πάντεσσι δ' ἐναίσιμος ἥνδανε μῦθος·
Ὑψιπύλην δ' εἴσαντο καταφθιμένοιο Θόαντος
Τηλυγέτην γεγαυῖαν ἀνασσέμεν· ὦκα δὲ τόνγε
Πέμπον ἴμεν, καὶ δ' αὐτοὶ ἐπεντύνοντο νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισι θεᾶς Ἰτωνίδος ἔργον,
Δίπλακα πορφυρέην περονήσατο· τήν οἱ ὄπασσε
Παλλάς, ὅτε πρῶτον δρυόχους ἐπεβάλλετο νηὸς
Ἀργοῦς, καὶ κανόνεσσι δάε ζυγὰ μετρήσασθαι.
Τῆς μὲν ῥηΐτερόν κεν ἐπ' ἠέλιον ἀνιόντα

Ὄρσο μοι Ἰφινόη] τὸ ἑξῆς, Ὄρσο μοι Ἰφινόη τοῦδ' ἀνέρος ἀντιόωσα, ὅστις στόλου ἡγεμονεύει, ἡμέτερόνδε μολεῖν. τὸ δὲ ἀντιόωσα, ἀντὶ τοῦ ἀντιάσουσα. ἢ ἀξιώσουσα, τουτέστι δεησομένη. στόλος δέ ἐστιν ἐπὶ πρᾶξιν τινὰ πορευόμενον πλῆθος, εἴτε ἐπὶ νεῶν, εἴτε καὶ πεζῇ. καὶ σχεδὸν ἐπὶ πάσης ὁρμῆς καὶ μείζονος παρασκευῆς. ἐνταῦθα δὲ στόλον τὸ τῆς μιᾶς νηὸς πλῆθος εἶπε. προστίθησι, Παλαμήδης, οὕτω γὰρ λέγεται ἡ εἰς ὀξὺ ἀπόληξις. Εὐμενέοντας] τοῦτο ὡς πρὸς ὃ ἐδεδοίκεισαν, μὴ ἄρα πολέμιοι ἦσαν. Κούρη τοί μ' ἐφέηκε] διὰ τοῦ κόρη τὸν τῶν Ἀργοναυτῶν φόβον ἀποκρύεται. (καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐδεδοίκεισαν, ἑωρακότες αὐτὰς καθωπλισμένας) καὶ ἀποτρέπεται. παρθένος γὰρ ἡ καλέσασα. τὸ δὲ Θοαντιὰς ἀντὶ τοῦ Θόαντος. Εἴσαντο] ἀντὶ τοῦ διενοήθησαν. ὑπέλαβον. τηλυγέτην δὲ νῦν ἀκουστέον μόνην. ὁ γὰρ νοῦς, διενοήθησαν δὲ μονογενῆ Θόαντι τὴν Ὑψιπύλην γεγενημένην, τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς εἰληφέναι. Ἰτωνίδος] Ἐν Θεσσαλίᾳ θεὰ Ἰτωνὶς τιμᾶται, καὶ ἐν Κορωνείᾳ πόλει τῆς Βοιωτίας, ἀπὸ Ἰτώνου τοῦ ἱερέως. ἀστείως δὲ, οὐ πολεμικῇ σκευῇ χρώμενον ἐξάγει, ἀλλ' ἐσθῆτι κοσμούμενον. πρῶτον μὲν, ὅτι ἀπόλεμον αὐτὸν ἐκάλει· ἔπειτα ὅτι καὶ γυναικῶν μόνον ἡ πόλις, αἳ μάλιστα τοῖς τοιούτοις χαίρουσι. καὶ ὁ Μένανδρος, Εὐκαταφρόνητος τῇ στολῇ εἴσειμι, καὶ ταῦτα εἰς γυναῖκας. ἤδη δὲ καὶ διὰ τῆς δωρησαμένης θεοῦ, τὸ τῆς χλανίδος κάλλος ἐσήμαινεν. Δρυόχους] ἐν οἷς καταπήγνυται ἡ τρόπις ξύλοις, ταῦτα οὕτως καλοῦσιν. Ὅμηρος, Ἵστασχ' ἑξείης, δρυόχους ὡς, δώδεκα πάντας. Δρύοχοι οὖν τὰ ἐγκοίλια τῆς νεώς. Κανόνας δὲ τὰς στάθμας, αἷς τὰ ξύλα καὶ τοὺς τοίχους οἱ τέκτονες ἐξισάζουσι. δάε δὲ, ἐδίδαξεν ἡ θεός. Τῆς μὲν ῥηΐτερον] ἐν τῇ προεκδόσει, τῷ Τῆς μὲν ῥηΐτερόν κεν, ἑξῆς ἐστιν, Ἄκρα δὲ πορφυρέη. οἱ δὲ μεταξὺ δύο οὐκ εἰσίν.

Ὅ κε βάλοις, ἢ κεῖνο μεταβλέψαις "ἔρευθος.
Δὴ γάρ τοι μέσση μὲν, "ἐρευθήεσσα τέτυκτο,
Ἄκρα δὲ, πορφυρέη πάντη πέλεν· ἐν δ' ἄρ' ἑκάστῳ
Τέρματι δαίδαλα πολλὰ διακριδὸν εὖ ἐπέπαστο.
Ἐν μὲν ἔσαν "κύκλωπες ἐπ' ἀφθίτῳ ἥμενοι ἔργῳ,
Ζηνὶ κεραυνὸν ἄνακτι πονεύμενοι· ὃς τόσον ἤδη
Παμφαίνων ἐτέτυκτο, "μιῆς δ' ἔτι δεύετο μοῦνον
Ἀκτῖνος, τὴν οἵγε σιδηρείῃς ἐλάασκον
Σφύρῃσιν, "μαλεροῖο πυρὸς ζείουσαν ἀυτμήν.
Ἐν δ' ἔσαν "ἀντιόπης ἀσωπίδος υἱέε δοιὼ,
Ἀμφίων καὶ ζῆθος. ἀπύργωτος δ' ἔτι θήβη
Κεῖτο πέλας, τῆς οἵγε νέον βάλλοντο δομαίους
Ἱέμενοι. ζῆθος μὲν "ἐπωμαδὸν ἤερταζεν
Οὔρεος ἠλιβάτοιο κάρη μογέοντι "ἐοικώς·
Ἀμφίων δ' "ἐπί οἱ χρυσέῃ φόρμιγγι λιγαίνων
Ἤιε· "δὶς τόσση δὲ μετ' ἴχνια νείσετο πέτρη.
Ἑξείης δ' ἤσκητο βαθυπλόκαμος κυθέρεια,
Ἄρεος "ὀχμάζουσα "θοὸν σάκος. ἐκ δέ οἱ ὤμου
Πῆχυν ἐπὶ σκαιὸν ξυνοχὴ κεχάλαστο χιτῶνος

Ἔρευθος] ἐρύθημα. ἔστι δὲ καὶ βοτάνης εἶδος ἐρυθρὸν, ᾧ τὰ ἔρια βάπτουσιν. ἐρευθήεσσα δὲ ἀντὶ τοῦ πυρρὰ, ὑπέρυθρος. καὶ ἔστι παρὰ τὸ Σαπφικὸν, Παντοδαπαῖς μεμιγμένα χροιαῖσιν. Κύκλωπες] οὗτοι οἱ κατασκευάσαντες τῷ Διὶ τὸν κεραυνόν. καὶ Ἡσίοδος, Οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοσαν, τεῦξαί τε κεραυνόν. Ἐπ' ἀφθίτῳ] ἐπὶ θείῳ καὶ θαυμαστῷ καὶ ἀθανάτῳ ἔργῳ. Ὃς τόσον] ἤτοι ἐπὶ ποσότητος τόσον, ἢ ἐπὶ θαύματος τοσοῦτον, ἀντὶ τοῦ μεγάλως. Μιῆς δ' ἔτι δεύετο] ὅτι ἦν ἡμιτελὴς παρὰ μίαν ἀκτῖνα κεραυνός. αἰνίττεται δὲ ὅτι τὸ κατασκεύασμα ἀληθῶς εἶχε τὸν κεραυνὸν, καὶ ὀλίγῳ ἐλαττούμενον τῆς ἀληθοῦς λαμπηδόνος. οὐ γὰρ οἷόν τε τὴν τεχνίτην ἔν τινι κλίματι ὁμοίαν τὴν λαμπηδόνα ποιῆσαι τῆς ἀληθοῦς. Μαλεροῖο] οἱ νεώτεροι, τοῦ λαμπροῦ· οἱ δὲ, τοῦ μαραντικοῦ. Ἀντιόπης] δύο Ἀντιόπαι ἐγένοντο· ἡ μὲν, Νυκτέως, ἡ δὲ, Ἀσωποῦ (περὶ ἧς νῦν Ἀπολλώνιος) ἧς καὶ Διὸς, Ἀμφίων καὶ Ζῆθος. οἳ καὶ τὰς Θήβας ἐτείχισαν, ὡς καὶ Ὅμηρος φησὶν, Οἳ πρῶτοι Θήβης ἕδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο. Φερεκύδης δὲ καὶ τὴν αἰτίαν παραδίδωσι τῆς οἰκοδομῆς, διότι Φλεγύας πολεμίους ὄντας εὐλαβοῦντο βασιλεύοντι Κάδμῳ. Κεῖτο πέλας] ἀστείως, ὡς πρὸς τὴν ἕδραν τῆς πόλεως τῶν τειχῶν καὶ τὴν στάσιν, τὸ κεῖτο ἔταξεν. Ἐπωμαδὸν ἤερταζεν] κατὰ τοὺς ὤμους ἐβάσταζεν, ἐπὶ τῶν ὤμων ἦρεν. διὰ δὲ τοῦ ἐοικὼς ἐκόλασε τὸν λόγον, διὰ τὸ ἐν γραφῇ εἶναι. οὐ γὰρ ἀληθῶς ἐκακοπάθει ἐν τῇ γραφῇ. Ἐπί οἱ] ἐπ' αὐτῷ τῷ Ζήθῳ ἐπόμενος. τὸ δὲ δὶς τόσση, ἀντὶ τοῦ διπλασίων τοῦ Ἀμφίονος ἐπηκολούθει πέτρα. ὅτι δὲ ἠκολούθησαν τῇ Ἀμφίονος λύρᾳ οἱ λίθοι αὐτόματοι, ἱστορεῖ καὶ Ἀντιμενίδας ἐν πρώτῳ. τὴν δὲ λύραν δοθῆναι Ἀμφίονι ὑπὸ Μουσῶν φησί· Διοσκορίδης δὲ, ὑπὸ Ἀπόλλωνος· καὶ Φερεκύδης δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ ἱστορίᾳ, ὑπὸ Μουσῶν. Δὶς τόσση δὲ] διπλῆ ὡς πρὸς ἣν ἐβάσταζεν ὁ Ζῆθος. διὰ δὲ τούτου οὐδὲν ἕτερον δηλοῖ ἢ τὴν τῆς μουσικῆς καὶ τὴν τῆς ἀπαιδευσίας ἀρετὴν, ὡς πρὸς τὴν ἄλογον αἰδρίαν παραινῶν ὅτι ὁ μὲν, ὡς σφόδρα ἰσχυρὸς, ὀλίγον, καίτοι κακοπαθῶν, ἔφερεν, ὁ δὲ μέγιστον τῇ ἀπαιδευσίᾳ φέρειν ἠδύνατο. Θοὸν δὲ, τὸ ἀκίνητον καὶ ἀμετάφορον· ἀπὸ τοῦ θοάζειν, ὅ ἐστι ταχύνειν. Ὀχμάζουσα] κατέχουσα, βαστάζουσα. καίτοι μὴ οὖσα πολεμικὴ, ἀλλ' ὡς ἐρασθῇ χαριζομένη τῷ Ἄρει. κυρίως δὲ ἐστὶν ὀχμάσαι, τὸ ἵππον ὑπὸ χαλινὸν ἀγαγεῖν, ἢ ὑπὸ ὄχημα. σημαίνει καὶ τὸ ἐν μάχῃ κρατῆσαι, ἀπὸ τῆς αἰχμῆς.

Νέρθεν ὑπὲρ μαζοῖο· τὸ δ' ἀντίον ἀτρεκὲς αὔτως
Χαλκείῃ δίκηλον ἐν ἀσπίδι φαίνετ' ἰδέσθαι.
Ἐν δὲ βοῶν ἔσκεν λάσιος νομός· ἀμφὶ δὲ βουσὶ
Τηλεβόαι μάρναντο καὶ υἱέες Ἠλεκτρύωνος.
Οἱ μὲν, ἀμειβόμενοι, ἀτὰρ οἵ γ' ἐθέλοντες ἀμέρσαι,
Ληϊσταὶ Τάφιοι. τῶν δ' αἵματι δεύετο λειμὼν
Ἑρσήεις, πολέες δ' ὀλίγους βιόωντο νομῆας.
Ἐν δὲ δύω δίφροι πεπονήατο δηριόωντες·
Καὶ τὸν μὲν προπάροιθε Πέλοψ ἴθυνε τινάσσων
Ἡνία, σὺν δέ οἱ ἔσκε παραιβάτις Ἱπποδάμεια.
Τὸν δὲ μεταδρομάδην ἐπὶ Μυρτίλος ἤλασεν ἵππους.
Σὺν τῷ δ' Οἰνόμαος προτενὲς δόρυ χειρὶ μεμαρπώς,
Ἄξονος ἐν πλήμνῃσι παρακλιδὸν ἀγνυμένοιο

Δίκηλον] κυρίως τὸ τῷ Διῒ ἐοικὸς ἄγαλμα· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν ὁμοίωμα, ὡς καὶ νῦν. καὶ δικηλίστας δὲ, τοὺς σκωπτικοὺς, τοὺς ἐν τῷ σκώπτειν ἄλλον τινὰ μιμουμένους. ἐν δὲ τῇ ἀσπίδι, φησὶ, χαλκῇ οὔσῃ ἐφαίνετο αὐτῇ μορφὴ ὁμοία. βουλόμενος δὲ δεῖξαι ὅτι αἱ ἀνακλάσεις ἐγίνοντο τινὲς ἐν τῇ ἀσπίδι, φησὶν ὅτι γυμνωθέντος τοῦ ὤμου τῆς Ἀφροδίτης μέχρι τοῦ μαζοῦ εἰς τὸ ἐναντίον τῆς ἀσπίδος τὸ ὁμοίωμα τῆς Ἀφροδίτης ἐφαίνετο, διὰ τὸ λείαν εἶναι τὴν ἀσπίδα. Ἐν δὲ βοῶν] ἡ Τάφος νῆσός ἐστι μία τῶν Ἐχινάδων, ἣν ᾤκησαν Τηλεβόαι, οἱ πρότεροι τὴν Ἀκαρνανίαν οἰκοῦντες, ἄνδρες λῃστρικώτατοι τὸν τρόπον· καὶ εἰς Ἄργος ἐπελθόντες τὰς τοῦ Ἠλεκτρύωνος βόας ἀπήλασαν τοῦ πατρὸς Ἀλκμήνης. γενομένης δὲ μάχης καὶ ὁ Ἠλεκτρύων καὶ οἱ τούτου παῖδες ἀνῃρέθησαν. διὸ Ἀλκμήνη μετέστη, καὶ ἀνεκήρυξεν τὸν ἑαυτῆς γάμον τῷ τιμωρησομένῳ τὸν πατρῷον φόνον. τιμωρησάμενος δὲ Ἀμφιτρύων ἔγημεν. ἡ ἱστορία σαφῶς παρ' Ἡσιόδῳ. περὶ δὲ τῆς μάχης Ἡρόδωρος ἱστορεῖ, ὅτι Περσέως καὶ Ἀνδρομέδας τέσσαρες παῖδες ἐγένοντο, Ἀλκαῖος, Σθένελος, Μήστωρ, Ἠλεκτρύων· καὶ κοινὴν ἔσχον τὴν βασιλείαν, μετὰ τὸν Περσέως θάνατον. Μήστορος δὲ θυγάτηρ Ἱπποθόη, ἧς καὶ Ποσειδῶνος, Πτερέλας. τοῦ δὲ, Τηλεβόας καὶ Τάφος. ὡς δέ τινες, Πτερέλα τοῦ Τηλεβόου ἐγένοντο παῖδες οἱ καλούμενοι Τηλεβόαι. ἐλθόντες δὲ ἀπῄτουν Ἠλεκτρύωνα τὰ τῆς μάμμης ἑαυτῶν τῆς μητρὸς Ἱπποθόης. ἀντιστάντες δὲ αὐτοῖς οἱ Ἠλεκτρυωνίδαι ἀνῃρέθησαν ὑπ' αὐτῶν. Πτερέλα παῖδες Τηλεβόας καὶ Τάφος· ἀφ' ὧν ἡ νῆσος. Τηλεβόαι οὖν οἱ Τάφιοι, ἤτοι ὅτι τῆλε οἰκοῦντες ἀπὸ Ἄργους τὰς βοῦς ἀπήλασαν. ἢ ἀπὸ Τηλεβόου τοῦ Πτερέλα τοῦ βασιλέως υἱοῦ, οὗ ἀδελφὸς Τάφιος· ἀφ' οὗ καὶ ἡ νῆσος. Ἀμέρσαι δὲ τὸ στερῆσαι. Δηριόωντες] ἀγωνιζόμενοι. ὁ γὰρ Οἰνόμαος, Ἄρεως ὢν παῖς καὶ Ἀρπίνης τῆς Ἀσωποῦ, ἤτοι Εὐρυθόης τῆς Δαναοῦ, θυγατέρα ἔχων Ἱπποδάμειαν καὶ χρησμὸν λαβὼν ἀναιρεθήσεσθαι ὑπὸ τοῦ ἰδίου γαμβροῦ, οὐκ ἐβούλετο ἐκδοῦναι αὐτήν, εἰ μὴ τῷ νικήσαντι αὐτὸν δι' ἵππων. προέκειτο δὲ αὐτοῖς Κλάδεως ποταμὸς ἀφετηρία, ἰσθμὸς δὲ τὸ τέρμα. καὶ ἀνεῖλε τρισκαίδεκα μνηστῆρας, ὡς Πίνδαρος ἱστορεῖ. ἐλθόντος δὲ τοῦ Πέλοπος ἐπὶ τὸν ἆθλον μετὰ ἵππων δεδομένων αὐτῷ ὑπὸ Ποσειδῶνος, ἐρασθεῖσα ἡ Ἱπποδάμεια Πέλοπος, ἔπεισε Μυρτίλον, τὸν Ἑρμοῦ μὲν παῖδα, ἁρματοπηγὸν δὲ καὶ ἡνίοχον Οἰνομάου, ἐμβαλόντα κήρινον ἔμβολον ἐπὶ τοῦ ἁρματαξονίου, ἢ οὐδ' ὅλως ἐμβαλόντα τὸν ἔμβολον, ὡς Φερεκύδης ἱστορεῖ. οὗ γενομένου Οἰνόμαός τε ἐκκυλισθεὶς τοῦ ὀχοῦ ἀπέθανε, καὶ Ἱπποδάμειαν Πέλοψ ἔλαβεν. αἱ δὲ τοῦ Οἰνομάου ἵπποι, Ψύλλα καὶ Ἅρπιννα. ὁ δὲ Μυρτίλος, Ἑρμοῦ υἱὸς ἐκ μιᾶς τῶν Δαναοῦ θυγατέρων Φαεθούσης. οἱ δὲ, ἐκ Μυρτοῦς, μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων. Παραιβάτις] οὐχ ὅτι αὐτῷ κατὰ τὸν ἀγῶνα συμπαρῆν, ἀλλ' ὅτι ὁ τεχνίτης, ἀμφότερα δεῖξαι θέλων, καὶ τὸν δρόμον καὶ τὴν νίκην, τοῦτο πεποίηκεν. Προτενὲς] προτεταμένον ἔχων τὸ δόρυ. Παρακλιδὸν] παρεγκεκλιμένως ἔπιπτεν. Ἄξονος ἐν πλήμνῃσι] διαφέρει πλήμνη καὶ πλήσμη. ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινικίδα σημαίνει τοῦ ὀχοῦ· ἡ δὲ πλήσμη, τὴν πλημμύραν τοῦ ποταμοῦ. διόπερ παρ' Ἡσιόδῳ οὕτως ἀναγνωστέον, Αὐτὸς δ' ἐν πλήσμῃσι διϊπετέος ποταμοῖο. καὶ οὐχ ὥς τινες, ἐν πλήμνῃσι. εἰ μὴ ἔξωθεν προσλάβοιμεν τὴν σὺν πρόθεσιν, σὺν πλήμνῃσι.

εἰ μὴ ἔξωθεν προσλάβοιμεν τὴν συνπρόθεσιν, συνπλήμμυρσι.

Βούπαις] μέγας παῖς, οὔπω τέλειος ἀνήρ. Τιτυὸν μέγαν] Ἐλάρη μήτηρ Τιτυοῦ. μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν δὲ τῆς μητρὸς λέγεται παρὰ τῆς γῆς ἀνατετράφθαι. καθὰ καὶ Ὅμηρος ἱστορεῖ, „Καὶ Τιτυὸν εἶδον γαίης ἐρικυδέος „υἱόν. Φερεκύδης δέ φησιν ὅτι Ἐλάρῃ τῇ Ὀρχομενοῦ μιγεὶς ὁ Ζεὺς ἔκρυψεν αὐτὴν κατὰ γῆς ἤδη κύουσαν, δεδιὼς τὴν τῆς Ἥρας ζηλοτυπίαν. καὶ

Πίπτεν, ἐπεσσύμενος Πελοπήια νῶτα δαΐξαι.
Ἐν καὶ Ἀπόλλων Φοῖβος ὀϊστεύων ἐτέτυκτο
Βούπαις οὔπω πολλὸς, ἑὴν ἐρύοντα καλύπτρης
Μητέρα θαρσαλέως Τιτυὸν μέγαν, ὅν ῥ' ἔτεκέν γε
Δῖ' Ἐλάρη, θρέψεν δὲ καὶ ἂψ ἐλοχεύσατο γαῖα.
Ἐν καὶ Φρίξος ἔην Μινυήιος, ὡς ῥ' ἐτεόν περ
Εἰσαΐων κριοῦ, ὁ δ' ἄρ' ἐξενέποντι ἐοικώς.
Κείνους κ' εἰσορόων ἀκέοις, ψεύδοιό τε θυμὸν,
Ἐλπόμενος πυκινήν τιν' ἀπὸ σφείων ἐσακοῦσαι
Βάξιν· ὃ καὶ δηρόν περ ἐπ' ἐλπίδι θηήσαιο.
Τοῖ' ἄρα δῶρα θεᾶς Τριτωνίδος ἦεν Ἀθήνης.
Δεξιτερῇ δ' ἕλεν ἔγχος ἑκηβόλον, ὅρρ' Ἀταλάντη

ἀνεδόθη τῆς γῆς Τιτυός. διὸ καὶ γηγενὴς καλεῖται. Ἄλλως. Ἐλάρη μήτηρ Τιτυοῦ, ὃν τεκοῦσα ἐκ Διὸς, καὶ ἀδυνατοῦσα γεννῆσαι, διὰ τὸ μέγεθος τοῦ παιδὸς, ἀπώλετο. δοκεῖ δὲ ἡ ἱστορία ἀπίθανος εἶναι καὶ ἄπιστος, ὅτι ἐκ δευτέρου ἡ γῆ ἐγέννησε τὸν Τιτυόν. ἀλλ' ἐροῦμεν ὅτι οἱ ποιηταὶ τοὺς τερατώδεις κατὰ τὸ σῶμα, γῆς εἶναι φασίν. οὕτω γὰρ καὶ Καλλίμαχος τὰ δεινὰ τῶν θηρίων γῆς εἶναι ἔφη. ὅτι δὲ „μέγας ὁ Τιτυὸς, καὶ Ὅμηρος φησὶν, ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα. φαμὲν οὖν ὅτι ὅτε πρὸς Ἐλάρης ἐτέχθη, ἐδόκει αὐτῆς εἶναι, διὰ τὸ βραχὺ τοῦ σώματος· ὡς δὲ αὐξηθεὶς, τερατώδης ἐγένετο, εἶπον καὶ τεχθῆναι αὐτὸν καὶ τετράφθαι πρὸς τῆς γῆς. Τιτυὸν μέγαν] τὸ μέγαν θαυμαστικῶς εἴρηται, ὅτι βούπαις ὢν μέγαν ἐτόξευσεν. καὶ ἤτοι πρὸς τὴν θείαν φύσιν ἀκουστέον, ἢ πρὸς τὸ ὑπ' ὄψιν εἶναι τὴν ὕβριν τῆς μητρός. ὅτι πολλάκις τὰ δεινὰ τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν φύσιν οἶδε βιάζεσθαι. πρὸς ὃ ὁ ποιητὴς οὐ τῷ κυρίῳ ὀνόματι ἐχρήσατο, ἀλλὰ τῷ κατὰ φύσιν, μητέρα εἰπών. Ἐν καὶ Φρίξος ἔην Μινυήιος] ὁ Ἰώλκιος. τὴν γὰρ Ἰωλκὸν Μινύαι ᾤκουν, ὥς φησι Σιμωνίδης ἐν συμμίκτοις. δύναται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ Ὀρχομένιος. πολλοὶ γάρ φασιν ἐν Ὀρχομενῷ οἰκῆσαι τὸν Ἀθάμαντα. Ζητητέον δὲ τί βούλεται αὐτῷ ταῦτα τὰ ποικίλματα. καὶ ἐροῦμεν ὅτι ὁ ποιητὴς διὰ τῆς χλαμύδος οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν κοσμικὴν τάξιν καὶ τὰς πράξεις φησί. καὶ πρῶτον μὲν διὰ τοῦ κεραυνοῦ καὶ τῶν Κυκλώπων, θεόν τινα καὶ θείαν φύσιν ἀλληγορεῖ· διὸ καὶ φησὶν, ἐπ' ἀφθιτῷ ἥμενοι ἔργῳ. μεθ' ὃ πόλεις κτιζομένας διὰ τῆς τοῦ Ἀμφίονος λύρας ἱστορεῖ, ἔπειτα τὰ ἐν πόλεσι πάντα γενόμενα, ἔρωτάς τε καὶ πολέμους. τοῦτο γὰρ βούλεται αὐτῷ ἡ Ἀφροδίτη ὁπλοφοροῦσα. ἡ δὲ βία καὶ αἱ μάχαι, διὰ τῆς τῶν Ταφίων ἱστορίας· ἀγῶνάς τε καὶ γάμους διὰ τῶν τοῦ Πέλοπος ἄθλων· ἀσεβείας τε καὶ τιμωρίας πρὸς τῶν κρειττόνων, διὰ τοῦ Τιτυοῦ· ἐπιβουλάς τε καὶ δόλους, καὶ συμβουλὴν ἀγαθὴν, καὶ σωτηρίαν ἀπροσδόκητον δείκνυσι, διὰ τῆς τοῦ Φρίξου ἱστορίας. καὶ σχεδὸν πάντα τὰ ἐν ταῖς πόλεσι γινόμενα, διὰ τῆς χλαμύδος ποιητικῶς ἔφρασε. δῶρον δέ φησιν εἶναι τὴν χλαμύδα, τῆς Ἀθηνᾶς, ἐπειδὴ ὅ, τε κόσμος ὑπὸ τῆς θείας φρονήσεως γέγονε, τῶν τε ἐν αὐτῷ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων πραττομένων οὐδὲν ἄνευ φρονήσεως ὀρθῶς γένοιτ' ἄν. Εἰσαΐων] ἐφθέγγετο γὰρ ὁ κριὸς πιστούμενος τῷ Φρίξῳ τὴν σωτηρίαν, κατὰ βούλησιν Διός. Ὅρρ' Ἀταλάντη] Ἰάσονος θυγάτηρ, ἣν ἔγημε Μειλανίων. ἑτέρα γάρ ἐστιν ἡ Ἀργεία ἡ Σχοινέως, ἣν ἔγημεν Ἱππομέδων. Μαίναλος δὲ ὄρος Ἀρκαδίας, ἐν ᾧ ἡ Ἀταλάντη διῆγεν, ἀπὸ Μαινάλου τοῦ Ἀρκάδος, ὥς φησιν Ἑλλάνικος. οἱ δὲ Ἀριστάρχειοι δι' ἑτέρου ρ ἔχουσι τὰς τοιαύτας γραφάς, ὡς Ἡρακλέων φησὶν ἐν τῇ π τῆς „Ἰλιάδος, Τὸ ῥ' ἄρα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβών. πρὸς δὲ παρθένον στελλόμενος, παρθένου δῶρα μεταχει-

Μαινάλῳ ἔν ποτε οἱ ξεινήιον ἐγγυάλιξε
Πρόφρων αὐτὰρ ὁ μήν. πέρι γὰρ μενέαινεν ἕπεσθαι
Τὴν ὁδόν. ἀλλ' ὁ γὰρ αὐτὸς ἑκὼν ἀπερήτυε κούρην,
Δεῖσεν δ' ἀργαλέας ἔριδας φιλότητος ἕκητι.
Βῆ δ' ἴμεναι προτὶ ἄστυ φαεινῷ ἀστέρι ἶσος,
Ὅν ῥά τε νηγατέῃσιν ἐεργόμεναι καλύβῃσιν
Νύμφαι θηήσαντο δόμων ὕπερ ἀντέλλοντα·
Καί σφισι κυανέοιο δι' ἠέρος ὄμματα θέλγει
Καλὸν ἐρευθόμενος. γάνυται δέ τε ἠϊθέοιο
Παρθένος ἱμείρουσα μετ' ἀλλοδαποῖσιν ἐόντος
Ἀνδράσιν, ᾧ καί μιν μνηστὴν κομέουσι τοκῆες.
Τῷ ἴκελος πρὸ πόληος ἀνὰ στίβον ἤιεν ἥρως.
Καί ῥ' ὅτε δὴ πυλέων τε καὶ ἄστεος ἐντὸς ἔβησαν,
Δημότεραι μὲν ὄπισθεν ἐπεκλονέοντο γυναῖκες
Γηθόσυναι ξείνῳ· ὁ δ' ἐπὶ χθονὸς ὄμματ' ἐρείσας,
Νίσετ' ἀπηλεγέως, ὄφρ' ἀγλαὰ δώμαθ' ἵκανεν
Ὑψιπύλης. ἀνέσαν δὲ πύλας προφανέντι θεράπναι
Δικλίδας, εὐτύκτοισιν ἀρηρεμένας σανίδεσσιν.
Ἔνθα μιν Ἰφινόη κλισμῷ ἐνὶ παμφανόωντι
Ἐσσυμένως καλῆς δι' ἀναστάδος εἷσεν ἄγουσα
Ἀντία δεσποίνης· ἡ δ' ἐγκλιδὸν ὄσσε βαλοῦσα
Παρθενικὰς ἐρύθηνε παρηίδας. ἔμπα δὲ τόν γε
Αἰδομένη μύθοισι προσέννεπεν αἱμυλίοισι,
Ξεῖνε, τίη μίμνοντες ἐπὶ χρόνον ἔκτοθι πύργων

ρίζεται. τὸ δὲ, Δεῖσεν δ' ἀργαλέας ἔριδας, τὰς τῶν μνηστήρων, λέγει, τῆς Ἀταλάντης ἔριδας ἔδεισεν, μὴ εἰς στάσιν αὐτοὺς ἐξάψῃ, καὶ διαφορά τις γένηται μεταξὺ, τῶν μὲν μιγῆναι αὐτῇ θελόντων, τῆς δὲ, τὴν παρθενίαν τηρῆσαι. ὅτι δὲ ἐμίγησαν οἱ Ἀργοναῦται ταῖς Λημνίαις, Ἡρόδωρος ἱστορεῖ ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς. Αἰσχύλος δὲ ἐν Ὑψιπύλῃ ἐν ὅπλοις φησὶν αὐτὰς ἐπελθούσας χειμαζομένοις τοῖς Ἀργοναύταις, μέχρις οὗ ὅρκον ἔλαβον παρ' αὐτῶν ἀποβάντας μιγήσεσθαι αὐταῖς. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Λημνίαις καὶ μάχην ἰσχυρὰν αὐταῖς συνάψαι φησίν. Καλύβῃσιν] ταῖς διὰ τῶν ἱματίων κατεσκευασμέναις, ἃς καλοῦσι παστούς. ἤτοι δὲ δι' ἔρωτα ἢ δι' ἀμυησίαν εἴργεσθαι φησί. νηγατέαις δὲ, ταῖς νεοκατασκευάσοις.

Κυανέοιο] νυκτὸς λαμπροῦ. δι' ὅλου δὲ ἁρμόζουσα καὶ οἰκεία ἡ εἰκών. καὶ γὰρ καὶ αὐτὸν ἐρῶσα ἐξεδέχετο παρθένος, καταλαμπόμενον τῷ κάλλει. Ἀνὰ στίβον] ἀνὰ τὴν ὁδόν. παρὰ τὸ στείβω τὸ πατῶ. Ἐπεκλονέοντο] οὐ καλῶς τὸ ἐπεκλονέοντο εἴρηκεν ἅμα τῇ χαρᾷ. κλόνος γὰρ ἡ ταραχή. Ὅμηρος, Ὣς ὑπὸ Τυδείδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες. Ἀπηλεγέως] ἀντὶ τοῦ συντόμως. Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν τῷ τρίτῳ τῆς καθόλου ἀνηλεγέως φησί. Προφανέντι] προδήλως ἢ περὶ προθέσεως. θεράπναι δὲ κατὰ συγκοπὴν τοῦ θεράπαιναι. Σανίδεσσιν] οὕτω λέγονται τὰ ὑπὸ μήκη ξύλα καὶ πλατέα, οἷον τανίδες, παρὰ τὴν τάσιν. Ἔνθα μιν] ἐν τῇ προεκδόσει, Ἔνθα μιν Ἰφινόη περὶ δόμου διαποιητοῖο Ἐσσυμένως καλῆς διὰ δίφροιο εἷσεν ἄγουσα. Καλῆς δι' ἀναστάδος] ἣν ἡμεῖς παραστάδα λέγομεν. εἴρηται δὲ οὕτως διὰ τὸ ἐν αὐτῇ σπᾶσθαι ἡμᾶς, οἱονεὶ πάσασθαι. καλῆς δὲ, ἤτοι ὅτι βασίλεια τὰ οἰκήματα, ἢ ὅτι ἐρωτικά. τοιαῦτα γὰρ τὰ τῶν ἐρώτων. ὡς καὶ Ἀνακρέων ἐπὶ ἐρωμένης φησίν.

Ἧσθ' αὔτως· ἐπεὶ οὐ μὲν ὑπ' ἀνδράσι ναίεται ἄστυ,
Ἀλλὰ Θρηϊκίης ἐπινάσσιοι ἠπείροιο
Πυροφόρους ἀρόωσι γύας· κακότητα δὲ πᾶσαν
Ἐξερέω νημερτὲς, ἵν' εὖ γνοίητε καὶ αὐτοί.
Εὖτε Θόας ἀστοῖσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευε,
Τηνίκα Θρηϊκίην οἵ τ' ἀντία ναιετάουσι,
Δήμου ἀπορνύμενοι λαοὶ πέρθεσκον ἐπαύλεις
Ἐκ νηῶν, αὐτῇσι δ' ἀπείρονα ληΐδα κούραις
Δεῦρ' ἄγον. οὐλομένης δὲ θεᾶς πορσύνετο μῆτις
Κύπριδος, ἥ τέ σφιν θυμοφθόρον ἔμβαλεν ἄτην.
Δὴ γὰρ κουριδίας μὲν ἀπέστυγον, ἐκ δὲ μελάθρων,
Ἡ ματίῃ εἴξαντες, ἐπεσσεύοντο γυναῖκας·
Αὐτὰρ ληϊάδεσσι δορικτήτῃς παρίαυον,
Σχέτλιοι. ἦ μὲν δηρὸν ἐτέτλαμεν, εἴ κέ ποτ' αὖτις
Ὀψὲ μεταστρέψωσι νόον· τὸ δὲ διπλόον αἰεὶ
Πῆμα κακὸν προὔβαινεν· ἀτιμάζοντο δὲ τέκνα
Γνήσι' ἐνὶ μεγάροις, σκοτίη δ' ἀνέτελλε γενέθλη.
Αὔτως δ' ἀδμῆτές τε κόραι, χῆραί τ' ἐπὶ τῇσι
Μητέρες ἀμπτολίεθρον ἀτημελέως ἀλάληντο.
Οὐδὲ πατὴρ ὀλίγον περ ἑῆς ἀλέγιζε θυγατρός,
Εἰ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσι δαϊζομένην ὁρόῳτο
Μητρυιῆς ὑπὸ χερσὶν ἀτασθάλου· οὐδ' ἀπὸ μητρὸς
Λώβην, ὡς τὸ πάροιθεν, ἀεικέα παῖδες ἄμυνον·
Οὐδὲ κασιγνήτῃσι κασιγνήτη μέλε θυμῷ·
Ἀλλ' οἶαι κοῦραι ληΐτιδες ἔν τε δόμοισιν,

Ἧσθ' αὔτως] εἰκῇ ἐκαθέζεσθε. ἤδη δὲ καὶ διὰ τοῦτον ἐφ' ὃ ἐκάλεσεν αὐτὸν ἠνίξατο, καὶ τὰ τῆς ἀμενείας οὕτω προείζε. Ὑπ' ἀνδράσιν] ἀντὶ τοῦ ὑπ' ἀνδρῶν. Ὅμηρος, » Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε. τοῦτο δὲ Ἰώνων ἴδιον. Ταῦτα δὲ πλάττεται ἡ Ὑψιπύλη, ἀποδημεῖν ἐπὶ Θράκης τοὺς ἄνδρας. Ἀρόωσι δὲ, ἀροτριῶσιν. ἀφ' οὗ τὸ διάγουσιν ἀκουστέον. πλάττεται δὲ καὶ ἀφανίζει τὸ ἀληθῶς γεγονός, καὶ τὸν φόνον τῶν ἀνδρῶν. Ἐπαύλεις] τὰς ἐπαύλεις, τὰς μάνδρας. ἢ καταχρηστικῶς, τὰς οἰκίας τῶν Θρακῶν ἐπόρθουν οἱ Λήμνιοι. Αὐτῇσι δ' ἀπείρονα] θαυμαστικῶς. οἷον, ληΐδας αὐτὰς καὶ δεσποίνας ἡμῶν ἔφερον ἄγοντες. ἐν δὲ τῇ προεκδόσει, Ἐκ » νηῶν ἄμυδις δὲ βόας καὶ μῆλα κόμιζον Αὐτῇσιν κούρῃσιν, ἀπείρονα ληΐδα δεῦρο. Καὶ τότ' » ἔπειτ' ἀνὰ δῆμον ἀάατος ἔμπεσε λύσσα, Οὐκ οἶδ' ἢ θεόθεν, ἢ αὐτῶν ἀφροσύνῃσιν. Οὐλομένης] ἀντὶ τοῦ τῆς δεινῆς, ἢ κατὰ συμβαίνοντος, ὀλέθρου ποιητικῆς· ὡς τὸ, πολύδακρυν Ἄρηα, τὸν δακρύων ποιητικόν. Ἡ ματίῃ] τῇ ἑαυτῶν ματαιότητι καὶ μωρίᾳ καὶ φρενοβλαβείᾳ νικηθέντες. Εἴ κέ ποτ' αὖτις] περιττὸς ὁ κε σύνδεσμος. ὁ γὰρ λόγος, πολὺν χρόνον ὑπεμείναμεν, εἴποτε μεταμεληθῶσιν. ἵνα δὲ μὴ ὥσπερ ζηλοτυπίαν καὶ ἀκρασίαν κατηγορήσῃ τῶν γυναικῶν, ἐπὶ πολὺ αὐτάς φησιν ἀνωχέναι τὸ πάθος. Χῆραί τ' ἐπὶ τῇσιν] ἵνα μὴ τῶν παρθένων ἀσέλγειαν κατηγορῇ, εἶπεν, ἐπὶ τούτων, φησὶν, ἐδυσφόρουν, διὰ τὰς χηρευούσας μητέρας, καὶ ἐφρόντιζον. κατὰ κοινοῦ δὲ τὸ ἀλάληντο. καὶ πρὸς ἕτερον, ὅτι οὐδεμία ἡμῶν πρὸς γάμον ἤρχετο. εἴχομεν γὰρ τὴν τῶν μητέρων χρείαν καὶ ὕβριν διδάσκαλον τῶν ἡμῖν ἐσομένων. Οὐδὲ πατὴρ] πρὸς πλείονα οἶκτον καὶ ἔμφασιν ὅλου τοῖς φυσικοῖς ὀνόμασι χρῆται.

Ἔν τε χοροῖς, ἀγορῇ τε καὶ εἰλαπίνῃσι μέλοντο.
Εἰ δέ κέ τις θεὸς ἄμμιν ὑπέρβιον ἔμβαλε θάρσος
Ἂψ ἀνερχομένους Θρηικῶν ἄπο, μηκέτι πύργοις
Δέχθαι, ἵν᾽ ἢ φρονέοιεν ἅπερ θέμις, ἠέ πῃ ἄλλῃ
Αὐταῖς ληιάδεσσιν ἀφορμηθέντες ἵκοιντο.
Οἱ δ᾽ ἄρα θεσσάμενοι παίδων γένος ὅσσον ἔλειπτο
Ἄρσεν, ἀνὰ πτολίεθρον ἔβαν πάλιν, ἔνθ᾽ ἔτι νῦν περ
Θρηικίης ἀρόσιν χιονώδεα ναιετάουσι.
Τῷ ὑμεῖς στρωφᾶσθ᾽ ἐπιδήμιοι. εἰ δέ κεν αὖθι
Ναιετάειν ἐθέλοις, καί τοι ἅδοι, ἦ τ᾽ ἂν ἔπειτα
Πατρὸς ἐμοῖο Θόαντος ἔχοις γέρας. οὐδ᾽ ἔτι σ᾽ οἴω
Γαῖαν ὀνόσσεσθαι. περὶ γὰρ βαθυλήιος ἄλλων
Νήσων, Αἰγαίῃ ὅσσαι εἰν ἁλὶ ναιετάουσιν.
Ἀλλ᾽ ἄγε νῦν ἐπὶ νῆα κιὼν ἑτάροισιν ἔνισπε
Μύθους ἡμετέρους, μηδ᾽ ἔκτοθι μίμνε πόληος.
Ἴσκεν ἀμαλδύνουσα φόνου τέλος, οἷον ἐτύχθη

Ὑπέρβιον] μέγα καὶ θαυμαστόν. οἶδε γὰρ αὐτὴ δεινὸν καὶ ἄπιστον, εἰ γυναῖκες ἀνδρῶν ἐκράτησαν. διὸ καὶ τὴν τοῦ δαιμονίου σύνταξιν εἴληφεν. Αὐταῖς ληιάδεσσιν] λείπει ἡ σὺν πρόθεσις. ἵν᾽ ᾖ, σὺν αὐταῖς ταῖς γυναιξί. Θεσσάμενοι] ἐξ αἰτήσεως ἀναλαβόντες, αἰτήσαντες. θέσσασθαι γὰρ τὸ αἰτῆσαι καὶ ἱκετεῦσαι. καὶ Ἡσίοδος, Θεσσάμενος γενεὴν Κλεαδαίου κυδαλίμοιο. Καὶ Ἀρχίλοχος, Πολλὰ δ᾽ εὐπλοκάμου πολιῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσι Θεσσάμενοι γλυκερὸν νόσον. δαιμονίως δὲ καὶ τοῦτο πλάττεται. ἦν γὰρ ἀληθῶς ζητῆσαι εἰ οἱ ἄνδρες ἀπέβησαν, κἂν ἡ βραχυτέρα τῶν ἀρσένων ποῦ ἡλικία. Χιονώδεα] οἱ μὲν, ὅτι λευκόγεως ἡ Θρᾴκη· οἱ δὲ, τὴν συνεχῶς χιονιζομένην, παρὰ τὸ δυσχείμερον εἶναι. ὃ καὶ βέλτιον. ψυχρὰ γάρ ἐστιν ἡ χώρα. διὸ κἀκεῖθεν τοὺς ἀνέμους πνεῖν ἐμυθεύσαντο. Διονυσοφάνης δὲ βόθρον φησὶν εἶναι ἐν τῇ Θρᾴκῃ ἐξ οὗ φυσήματα ἀνέμων γίνεσθαι, καὶ μεμυθεῦσθαι οὕτω Θρᾴκην ἀνέμων οἰκητήριον. Αἰγαίῃ] Τὸ Αἰγαῖον πέλαγος φησίν. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ νήσου Αἰγῶν καλουμένης. Ὅμηρος, Οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγάς. αὕτη γὰρ ἱερὰ Ποσειδῶνος, ἐν ᾗ μηδένα κοιμᾶσθαι λόγος, διὰ τὰ φαντάσματα τοῦ θεοῦ, ὥς φησι Νικοκράτης. Οἱ δὲ ἀπὸ Ποσειδῶνος ὀνομασθῆναι φασὶ τὸ πέλαγος. Αἰγαῖος γὰρ οὗτος ὁ θεὸς προσαγορεύεται, ὥς φησι Φερεκύδης. Νικοκράτης δέ φησιν ὅτι ἀπὸ Αἰγέως κατακρημνίσαντος ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὴν θάλασσαν. οὐκ εὖ. πολὺ γὰρ ἀπέχει ἡ ἀκρόπολις τῆς θαλάσσης παραπλέοντι. Ἀμαλδύνουσα] ἀφανίζουσα, καὶ τῷ πλάσματι κρύπτουσα. ἀντεγκληματικῶς πανταχόθεν μετάγει τὴν αἰτίαν ἐπὶ τοὺς ἄνδρας. οὐ γὰρ λέγει ὅτι ἐφόνευσαν αὐτοὺς, καὶ τοὺς ἄρρενας παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας, ἀλλ᾽ ὅτι σὺν ταῖς γυναιξὶ ταῖς Θρᾳσσαις καὶ τοῖς ἄρρεσι παισὶν ἀπῆλθον εἰς Θρᾴκην, κἀκεῖ διάγουσιν. οὕτω γὰρ ἐκ τῶν ἐνόντων ἀπέλυσεν αὐτὰς μέμψεως. καὶ ὅλος δὲ ὁ λόγος τῆς Ὑψιπύλης πολλὴν περιέχει δεινότητα. ἀντεγκληματικὴν ποιοῦσα τὴν στάσιν, αὔξει τὸ ἐκείνων ἔγκλημα, διὰ πολλῶν δεικνῦσα πολλῷ μεῖζον ἁμάρτημα τοῦ τῶν γυναικῶν. πολύν τε γάρ φησι χρόνον ὑπομεμενηκέναι τὰς γυναῖκας τὴν ὕβριν. ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ τὰς μὲν κουριδίας μισεῖσθαι καὶ τῆς οἰκίας ἐκβαλεῖν, ταῖς δὲ δορυκτήτοις συγγίνεσθαι, πάνυ τὸ ἔγκλημα τῶν ἀνδρῶν αὐξάνει. αὔξησις δὲ μεγάλη καὶ τὸ τοὺς μὲν γνησίους παῖδας ἀτιμάζεσθαι, τοὺς δὲ νόθους θάλλειν. ὄνειδος δὲ μέγα, καὶ τὸ τὰς κόρας τὰς γνησίας καὶ τὰς χηρευούσας γυναῖκας· ἴσως δὲ καὶ πάσας νῦν χήρας καλεῖ, διὰ τὸ ἐστερῆσθαι τῶν οἰκείων ἀνδρῶν. ταύτας οὖν πάσας πλανᾶσθαι περὶ τὴν πόλιν ἀτημελήτως, καθάπερ προσηλύτους. παροξυντικὸν δὲ τὸ τὸν πατέρα μὴ φροντίζειν τῆς οἰκείας θυ-

γαθοὺς, εἰ καὶ τυπτομένην ἴδοι ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς, μηδὲ τοὺς παῖδας ἀμύνειν τῇ μητρί, μηδὲ τοὺς ἀδελφοὺς ἀλλήλων φροντίζειν. μάλιστα δὲ διεγείρει εἰς ὀργὴν καὶ τὸ τὰς μὲν γυναῖκας τὰς ἀστυκὰς, καὶ κόρας καὶ παῖδας ἐν ἁπάσαις ταῖς πολιτικαῖς κοινωνίαις, καθάπερ μετοίκους διατρίβειν καὶ προσηλύτους· τὰς δὲ δορυκτήτους τούτων ἁπάντων ἀφθόνους μετέχειν. ἱκανὴ δὲ ἀπολογία ὑπὲρ τῶν γυναικῶν, καὶ τὸ μὴ εὐθὺς ἐκδιῶξαι ἐκ τῆς νήσου τοὺς ἄνδρας, ἀλλ' αἵρεσιν δοῦναι, ἢ τὰ καθήκοντα σώζειν πρὸς τὰς γυναῖκας, ἢ ἄλλοσέ ποι ἀπελθόντας μετὰ τῶν δορυκτήτων διάγειν. ὅλως γὰρ τὸ ἐνδιάσκευον καὶ διατυπωτικὸν ὁ λόγος ἔχει, δι' οὗ περιπαθῆ τὸν ἀκροατὴν ἐργάζεται, συμπάσχοντα ταῖς γυναιξὶ δυστυχούσαις. οὕτω δὲ ἀντεγκληματικὴν ποιήσασα τὴν στάσιν, καὶ εἰς μεταστατικὴν περί που τὰ μέσα ἀνήνεγκεν, εἰποῦσα παρά που τῶν θεῶν θάρσος λαβούσας σφᾶς ἀποπέμψαι τοὺς ἄνδρας. οὕτω γὰρ οὐ μόνον δίκαια ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖα γίνεται ἡ ἐκβολή. τὰ ὑπὸ θεοῦ κριθέντα, ἀναγκαῖα. καὶ τὸ προοίμιον δὲ οὐ μόνον θαρραλεωτέρους τοὺς Ἀργοναύτας ποιεῖ, λέγον ὅτι ἀποδημοῦσι τῆς πόλεως οἱ ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ μέμψεως τὰς γυναῖκας ἀπολύει. μονονουχὶ γὰρ λέγει ὅτι οὐκ ἀπεκτείναμεν ἐκείνους, ὡς ἡ φήμη κρατεῖ, ἀλλ' ἀποδημοῦσιν εἰς Θράκην. ὁ δὲ ἐπίλογος πάντη ἐπισπᾶται τὸν Ἰάσονα. οὐ γὰρ μόνον τὸ ἡδὺ προβάλλεται (ὅπερ ἦν τὸ συγγενέσθαι αὐτῇ) ἀλλὰ καὶ τὸ εὐπρεπὲς καὶ χρήσιμον. τὴν γὰρ βασιλείαν τοῦ Θόαντος ἐπαγγέλλεται. τὸ δὲ ἴσκεν, ἐνταῦθα μὲν ἀντὶ τοῦ ἔλεγε· παρὰ δὲ Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ὡμοίου.

Ἀνδράσιν. αὐτὰρ ὁ τήν γε παραβλήδην προσέειπεν,
Ὑψιπύλη, μάλα κεν θυμηδέος ἀντιάσαιμεν
Χρησμοσύνης, ἣν ἄμμι σέθεν χατέουσιν ὀπάζεις.
Εἶμι δ' ὑπότροπος αὖθις ἀνὰ πτόλιν, εὖτ' ἂν ἕ-
Ἐξείπω κατὰ κόσμον. ἀνακτορίη δὲ μελέσθω (καστα
Σοί τ' αὐτῇ καὶ νῆσος. ἔγωγε μὲν οὐκ ἀθερίζων
Χάζομαι, ἀλλά με λυγροὶ ἐπισπέρχουσιν ἄεθλοι.
Ἦ, καὶ δεξιτερῆς χειρὸς θίγεν. αἶψα δ' ὀπίσσω
Βῆ ῥ' ἴμεν· ἀμφὶ δὲ τόν γε νεήνιδες ἄλλοθεν ἄλλαι
Μυρίαι εἱλίσσοντο κεχαρμέναι, ὄφρα πυλάων
Ἐξέμολεν. μετέπειτα δ' ἐϋτροχάλοισιν ἀμάξαις
Ἀκτὴν εἰσανέβαν ξεινήια πολλὰ φέρουσαι.
Μῦθον ὅτ' ἤδη πάντα διηνεκέως ἀγόρευσε,
Τόν ῥα καλεσσαμένη διεπέφραδεν Ὑψιπύλεια,
Καὶ δ' αὐτοὺς ξεινοῦσθαι ἐπὶ σφέα δώματ' ἄγεσκον
Ῥηιδίως. Κύπρις γὰρ ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὦρσεν,
Ἡφαίστοιο χάριν πολυμήτιος, ὄφρα κεν αὖτις
Ναίηται μετόπισθεν ἀκήρατος ἀνδράσι Λῆμνος.
Ἔνθ' ὁ μὲν Ὑψιπύλης βασιλήιον ἐς δόμον ὦρτο
Αἰσονίδης, οἱ δ' ἄλλοι ὅπῃ καὶ ἔκυρσεν ἕκαστος,
Ἡρακλῆος ἄνευθεν. ὁ γὰρ παρὰ νηὶ λέλειπτο

Μάλα κεν] Ὀνοῦς, λίαν ἡμῖν ἐστιν ἀρεστὸν τυχεῖν ὧν ἔχομεν χρείαν· σὺ δὲ ὁμοίως δίδως. νῦν γὰρ τὸ ὀπάζεις κεῖται ἀντὶ τοῦ δίδως. Ὑπότροπος] ἀπελθὼν πρὸς τὰς ναῦς, πάλιν ἥξω πρὸς τὴν πόλιν. Χειρὸς θίγε] ἤδη σύμβολον αὐτῇ τῆς ἑταιρείας διὰ τῆς ἐφάψεως δίδωσιν. Μῦθον ὅτ' ἤδη] μετέπειτα δὲ αἱ θεραπαινίδες ἦλθον βαστάζουσαι ξένια, ὅτε ἤδη ὁ Ἰάσων πάντα τὰ παρὰ τῆς Ὑψιπύλης ῥηθέντα τοῖς ἑαυτοῦ ἑταίροις συνετέλεσε λέγων. Ἡφαίστοιο χάριν] ἱερὰ γὰρ Ἡφαίστου ἡ Λῆμνος. τὸ δὲ πολυμήτιος, παρὰ τό, „εἰδυίῃσι πραπίδεσσι." Ἡρακλῆος ἄνευθεν] τούτου ἕνεκα τῆς οἰκο-

Αὐτὸς

νομίας φησὶν ὁ ποιητής. πάντων γὰρ ταῖς ἡδοναῖς νικωμένων, μόνος οὗτος πρὸς τὸν ἆθλον αὐτοὺς προτρέπεται, καὶ πρὸς τὴν κρατερὰν καὶ σώφρονα φύσιν τοῦ ἥρωος.

Αὐτὸς ἑκὼν, παῦροί τε διακριθέντες ἑταῖροι.
Αὐτίκα δ' ἄστυ χοροῖσι καὶ εἰλαπίνῃσι γεγήθει,
Καπνῷ κνισήεντι περίπλεον. ἔξοχα δ' ἄλλων
Ἀθανάτων, Ἥρης υἷα κλυτὸν ἠδὲ καὶ αὐτὴν
Κύπριν ἀοιδῇσιν θυέεσσί τε μειλίσσοντο.
Ἀμβολίη δ' εἰς ἦμαρ ἀεὶ ἐξ ἤματος ἦεν
Ναυτιλίης· δηρὸν δ' ἂν ἐλίνυον αὖθι μένοντες,
Εἰ μὴ ἀολλίσσας ἑτάρους ἀπάνευθε γυναικῶν
Ἡρακλέης, τοίοισιν ἐνιπτάζων μετέειπεν,
Δαιμόνιοι, πάτρης ἐμφύλιον αἷμ' ἀποέργει
Ἡμέας; ἠὲ γάμων ἐπιδευέες ἐνθάδ' ἔβημεν
Κεῖθεν, ὀνοσσάμενοι πολιήτιδας, αὖθι δ' ἕαδεν
Ναίοντας λιπαρὴν ἄροσιν λήμνοιο ταμέσθαι;
Οὐ μὲν εὐκλεεῖς γε σὺν ὀθνείῃσι γυναιξὶν
Ἐσσόμεθ' ὧδ' ἐπὶ δηρὸν ἐελμένοι· οὐδ' ἔτι κῶας
Αὐτόματον δώσει τις ἑλὼν θεὸς εὐξαμένοισιν.
Ἴομεν αὖτις ἕκαστοι ἐπὶ σφέα· τὸν δ' ἐνὶ λέκτροις
Ὑψιπύλης εἰᾶτε πανήμερον, εἰσόκε λῆμνον
Παισὶν ἐσανδρώσῃ, μεγάλη τέ ἑ βάξις ἵκηται.

Ἥρης υἷα] Ἡσιόδῳ ἐπηκολούθησεν, ἐξ Ἥρας μόνης τὸν Ἥφαιστον λέγοντι γεγενῆσθαι. Ἥρη δ' Ἥφαιστον κλυτὸν ἐν φιλότητι μιγεῖσα γείνατο. Ὅμηρος δὲ Διὸς καὶ Ἥρας φησὶν αὐτόν. Καὶ αὐτὴν Κύπριν] διότι τὰ παρόντα, ἐρωτικὰ, καὶ ὅτι τοῦ θεοῦ γαμετὴ αὕτη, οὗ ἱερὰ ἡ Λῆμνος. Ἀνελίνυον] αὐτὶ τοῦ ἤργουν. καὶ τὰ ἄλινα τὰ θρηνητικὰ ἐντεῦθεν γεγόνηται, παρὰ τὸ ἀλίνυκτα τινὰ εἶναι. παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν, Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο. Δαιμόνιοι] Οἰκεῖοι τῷ ἀξιώματι τοῦ ἥρωος οἱ λόγοι. τεχνικῶς δὲ καὶ συνετῶς οὐχ ἕνα τινὰ λοιδορεῖ, ἀλλὰ πάντας. καὶ οὐ πρότερον τὴν ἀκρασίαν αὐτοῖς ὀνειδίζει, πρὶν τὰ συμφέροντα δηλώσῃ. παρὰ δὲ τοῖς φυσικοῖς ὁ Ἡρακλῆς σύνεσις καὶ δίκη λαμβάνεται. ὥστε δηλοῦσι τὸν λόγον, ἐνδόντας ἡδονῇ τοὺς ἥρωας, τῷ λόγῳ ἀναλαβεῖν ἑαυτούς. ὁ δὲ νοῦς, ὦ μακάριοι, ἐξειργόμεθα ὑπὸ ἡμῶν αἵματος τῆς πατρίδος; ἢ γάμων ἐνδεεῖς ὄντες ἐνταῦθα ἥκομεν, μεμψάμενοι τὰς ἑαυτῶν πολίτιδας; καὶ Λῆμνον κατοικήσοντες, τοῖς κλήροις διελόμενοι; ἢ οὕτως, ὦ μακάριοι ἐμφύλιον φόνον δράσαντες ἐξειργόμεθα τῆς πατρίδος; ἐπειδὴ οἱ τοιοῦτοι ἐκ τῆς πατρίδος φυγῇ ἐνιαυσιαίᾳ ἐζημιοῦντο. Ὀνοσσάμενοι πολιήτιδας] κυρίως τὸ πολίτιδας γυναῖκας ἔταξεν, οἱονεὶ, τὰς Ἑλληνίδας γυναῖκας ἀπαρνησάμενοι, συμβιοῦν βαρβάροις ἤλθομεν; καὶ οὐ φησὶ, τὸ κάλλος αὐτῶν ἀποφυγόντες. τάχα γὰρ ἀληθῶς ἐν τῇ Λήμνῳ εὐπρεπεστέρας εἶναι γυναῖκας συνέβαινεν. Εὐκλεεῖς] ἔνδοξοι. καὶ διὰ τούτου δὲ ἐνυβρίζει. οἶδε γὰρ ἕκαστον αὐτῶν πρὸς τὸν πλοῦν ἐλθόντα εἰς εὐδοξίαν. ταύτην δὲ ἂν ἀπώλεσαν, εἰ ἐπὶ πολὺ διέτριψαν. Ἐπὶ δηρὸν ἐελμένοι] καὶ τοῦτο συνετῶς καὶ τεχνικῶς τὸν χρόνον αἰτιᾶται. τὸ μὲν γὰρ ὀλίγον ἀμελῆσαι τοῦ πόνου, συγγνώμης ἂν εἴη· τὸ δὲ ἐπὶ πολὺ, ἀνυπόστατον τῷ παντὶ ἀνδρί. καὶ ἔταξεν αὐτὸ παρὰ τὸ, Πάντων μὲν κόρος ἐστίν. Ἴομεν αὖτις ἕκαστοι ἐπὶ σφέα] οὐχ ὑγιῶς τὸ σφέα κεῖται. ἰσοδυναμεῖ γὰρ τῷ σφὰ ἐπὶ τρίτου προσώπου τασσόμενον. ἔδει οὖν εἰπεῖν, ἴομεν αὖτις ἕκαστοι ἐφ' ἡμέτερα. ἔστι γὰρ συζυγία τῶν προσώπων αὕτη, ἡμέτερα, ὑμέτερα, σφέτερα. τοῦ δὲ σφὰ, ἁμὰ, ὑμά. Ἐσανδρώσῃ] ἀνδρῶν πληρώσῃ, εἰρωνικῶς.

Ὣς νείκεσσεν ὅμιλον. ἐναντία δ' οὔ νύ τις ἔτλη
Ὄμματ' ἀνασχεθέειν, οὐδὲ προτὶ μυθήσασθαι·
Ἀλλ' αὔτως ἀγορῆθεν ἐπαρτίζοντο νέεσθαι
Σπερχόμενοι. ταὶ δέ σφιν ἐπέδραμον, εὖτ' ἐδάησαν.
Ὡς δ' ὅτε λείρια καλὰ περιβρομέουσι μέλισσαι,
Πέτρης ἐκχύμεναι σιμβληΐδος, ἀμφὶ δὲ λειμὼν
Ἑρσήεις γάνυται, ταὶ δὲ γλυκὺν ἄλλοτέ τ' ἄλλον
Καρπὸν ἀμέργουσιν πεποτημέναι· ὣς ἄρα ταί γε
Ἐνδυκέως ἀνέρας ἀμφὶ κινυρόμεναι προχέοντο.
Χερσί τε καὶ μύθοισιν ἐδεικανόωντο ἕκαστον,
Εὐχόμεναι μακάρεσσιν ἀπήμονα νόστον ὀπάσσαι.
Ὣς δὲ καὶ Ὑψιπύλη ἠρήσατο χεῖρας ἑλοῦσα
Αἰσονίδεω, τὰ δέ οἱ ῥέε δάκρυα χήτει ἰόντος·
Νείσεο, καί σε θεοὶ σὺν ἀπήμοσιν αὖτις ἑταίροις
Χρύσειον βασιλῆϊ δέρος κομίσειαν ἄγοντα;
Αὔτως ὡς ἐθέλῃς, καί τοι φίλον. ἥδε δὲ νῆσος
Σκῆπτρά τε πατρὸς ἐμεῖο παρέσσεται, ἢν καὶ ὀπίσσω
Δή ποτε νοστήσας ἐθέλῃς ἄψορρον ἱκέσθαι.
Ῥηϊδίως δ' ἂν ἑοῖ καὶ ἀπείρονα λαὸν ἀγείραις
Ἄλλων ἐκ πολίων. ἀλλ' οὐ σύ γε τήνδε μενοινὴν

Λείρια] καθόλου τὰ ἄνθη λείρια λέγεται. ἔστι δὲ κυρίως ἄνθος λεγόμενον λείριον· ὅ φησιν ὁ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν τὸν νάρκισσον εἶναι. οἱ δὲ, τὸ κρίνον.

Σιμβληΐδος] σίμβλους καλοῦσι τὰ ἀγγεῖα ἐν οἷς κηροποιοῦσιν αἱ μέλισσαι. σιμβληΐδος οὖν πέτρας, ἐν ᾗ μελιτουργοῦσιν ἐν τοῖς ὄρεσιν. οἱονεὶ σίμβλων τάξιν ἐχούσης.

Ἄλλοτέ τ' ἄλλον] παρὰ τὸ Ἰσοκράτους,
„ Ὥσπερ γὰρ τὴν μέλισσαν ὁρῶμεν ἐφ' ἅπαντα μὲν τὰ βλαστήματα καθιζάνουσαν, ἀφ' ἑκάστου δὲ τὰ χρήσιμα συλλέγουσαν· οὕτω δὴ καὶ τῆς παιδείας.

Ὣς ἄρα ταί γε] αἱ Λημνιάδες γυναῖκες. ἡ δὲ παραβολὴ οὐχ ὑγιῶς, οὐδὲ εἰς πάντα ἁρμόζεται. ἔστω γὰρ μελίσσαις εἰκάσθαι τὰς γυναῖκας, ἄνθεσι δὲ τοὺς ἥρωας, σίμβλῳ δὲ κοίλῳ τὴν πόλιν· τὰ δὲ ἐπίλοιπα πῶς ἂν οὐκ εἴη ἀνάρμοστα; δι' ὧν φησὶ, χαίρει καὶ ἀγάλλεται ὁ λειμών· καίτοι λυπεῖται ἡ πόλις, δι' ὧν φησὶ κινυρόμεναι. καὶ πάλιν ἀνάρμοσον τὸ, γλυκὺν ἄλλοτέ τ' ἄλλον καρπὸν ἀμέργουσιν. οὐ γὰρ δὴ τὸν ἀρεσκότερον τῶν ἡρώων ἑκάστη ἔσπευδεν ἀπολαμβάνειν. ταῦτα δὲ παρὰ τὴν πρώτην μίξιν καὶ σύνοδον ἡρμόζετο. Ἄλλως. Πρὸς τοὺς ἐπιλαμβανομένους τῆς παραβολῆς, ὅτι οὐ πάντα τὰ λεγόμενα ἁρμόττει τοῖς προκειμένοις, ῥητέον, ὅτι τὰ μὲν τῆς παραβολῆς, πρὸς σαφήνειαν τοῦ γινομένου λαμβάνεται, τὰ δὲ πρὸς κάλλος μόνον καὶ ἔκφρασιν συντελεῖ. Ἐνδυκέως] ἐπιμελῶς. σπουδαίως. τὸ δὲ κινυρόμεναι, οὐκ εὖ. σημαίνει γὰρ τὸ θρηνῳδοῦσαι, κλαίουσαι. καὶ ἐδεδακρύκεσαν. Εὐχόμεναι] ὅτι διὰ τὸ ἀσθενὲς ἡ γυναικεία φύσις πάντοτε ἐπὶ τὸ εὔχεσθαι τρέπεται, δῆλον ἐκ τῶν προτέρων, δι' ὧν φησὶν, — αἱ δὲ γυναῖκες πολλὰ μάλ' ἀθανάτοισιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ἄειρον. Νείσεο] ἄγαν ἐρωτικὴ προσφώνησις καὶ ἡ ἀρχή. πρῶτον γὰρ αὐτῷ κατεύχεται, ἔπειτα, ἐπεὶ οἶδε καὶ τὴν πᾶσαν σπουδὴν καὶ τὸ φίλτρον τῷ Ἰάσονι οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν τῶν ἑταίρων σωτηρίαν, καὶ ταύτην αὐτῷ κατεύχεται· οὐ τοσοῦτον ἐκείνοις χαριζομένη, ὅσον Ἰάσονι. Ῥηϊδίως δ' ἂν ἑοῖ] βούλεται λέγειν, ῥᾳδίως δ' ἂν σαυτῷ καὶ πολὺν ἀθροίσαις λαόν. οὐκ εὖ δὲ ἔθηκεν τὸ ἑοῖ. ἔστι γὰρ τρίτου προσώπου δηλωτικόν, ὡς παρ' Ὁμήρῳ,
„ Ὀτρηροὺς θεράποντας ἐπισπέσθαι ἑοῖ αὐτῷ. Μενοινὴν] ἀντὶ τοῦ γνώμην καὶ διάνοιαν, ἢ μέριμναν.

Σχήσεις, οὔτ' αὐτὴ προτιόσσομαι ὧδε τελεῖσθαι.
Μνώεο μὴν ἀπεών περ ὁμῶς καὶ νόστιμος ἤδη
Ὑψιπύλης. λίπε δ' ἧμιν ἔπος, τό κεν ἐξανύσαιμι
Πρόφρων, ἢν ἄρα δή με θεοὶ δώωσι τεκέσθαι.
Τὴν δ' αὖτ' Αἴσονος υἱὸς ἀγαιόμενος προσέειπεν,
Ὑψιπύλη, τὰ μὲν οὕτω ἐναίσιμα πάντα γένοιτο
Ἐκ μακάρων· τύνη δ' ἐμέθεν περὶ θυμὸν ἀρείω
Ἴσχαν', ἐπεὶ πάτρην μοι ἅλις Πελίαο ἕκητι
Ναιετάειν· μοῦνόν με θεοὶ λύσειαν ἀέθλων.
Εἰ δ' οὔ μοι πέπρωται ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἱκέσθαι
Τηλοῦ ἀναπλώοντι, σὺ δ' ἄρσενα παῖδα τέκηαι,
Πέμπε μιν ἡβήσαντα Πελασγίδος ἔνδον Ἰωλκοῦ,
Πατρί τ' ἐμῷ καὶ μητρὶ δύης ἄκος, ἢν ἄρα τούσγε
Τέτμῃ ἔτι ζώοντας· ἵν' ἄνδιχα τοῖο ἄνακτος
Σφοῖσιν πορσύνωνται ἐφέστιοι ἐν μεγάροισιν.
Ἦ, καὶ ἔβαιν' ἐπὶ νῆα παροίτατος· ὣς δὲ καὶ ἄλλοι
Βαῖνον ἀριστῆες, λάζοντο δὲ χερσὶν ἐρετμὰ
Ἐνσχερὼ ἑζόμενοι. πρυμνήσια δέ σφισιν Ἄργος
Λῦσεν ὑπ' ἐκ πέτρης ἁλιμυρέος. ἔνθ' ἄρα τοίγε
Κόπτον ὕδωρ δολιχῇσιν ἐπικρατέως ἐλάτῃσιν.
Ἑσπέριοι δ' Ὀρφῆος ἐφημοσύνῃσιν ἔκελσαν
Νῆσον ἐς Ἠλέκτρης Ἀτλαντίδος· ὄφρα δαέντες

Προποόσσομαι] προορῶμαι. Ἐξανύσαιμι] τελέσαιμι. Λίπε δ' ἧμιν ἔπος] ὁ νοῦς ἐστι τοιοῦτος, εἰπὲ δή μοι συμβουλήν τινα, ἐὰν γένηταί με τεκεῖν, ὥστε τῷ γεννωμένῳ ὑποθέσθαι τινά. ἐλλείπει γὰρ εἰς τὸν πλήρη λόγον. Ἀγαιόμενος] θαυμάζων τῆς διαθέσεως καὶ τοῦ ἔρωτος. Ἐμέθεν περὶ θυμὸν ἀρείω] ὁ νοῦς, σὺ δὲ κρείττονα περὶ ἐμοῦ ψυχὴν καὶ ὑπόνοιαν ἔχε, τὰ περὶ τῆς πατρίδος ἡμῶν σκεπτομένη. οὐ γὰρ ἀτελεῖς ἐσμέν, ὡς τὴν ἰδίαν καταλείψαντες, εἰς ἑτέραν μετοικεῖν. Πελίαο ἕκητι] τοῦτ' ἔστιν, ἕνεκα Πελίου ἔστι μοι οἰκεῖν. Ἑλλάδα γαῖαν] νῦν τὴν Θεσσαλίαν. Ὅμηρος δὲ μίαν Θεσσαλίας πόλιν οἶδε τὴν Ἑλλάδα. Πελασγίδος δέ, τῆς Θετταλικῆς, ἀπὸ τῶν ἐνοικησάντων Πελασγῶν. Σὺ δ' ἄρσενα] τοῦτο ὡς ἐν θαυμασμῷ, εἰ ἄρα ἐν γυναικῶν πόλει κἂν ἐξ ἐπιγονῆς ἔσται ποτὲ ἄρρην τις. Δύης ἄκος] τῆς ταλαιπωρίας οἷον παραμύθιον καὶ ἴαμα. ὅθεν καὶ ἐνδυκές, περιττεύοντος τοῦ κ, ὥς φησι Τρύφων. ἔστι γὰρ ἐνδυές τὸ μετὰ πολλῆς κακοπαθείας γενόμενον προσηνὲς καὶ ἡδύ. καὶ ἐνδυκέως ἐξ αὐτοῦ. Ἐφέστιοι] ἔποικοι. Λακεδαιμόνιοι γὰρ τὴν οἰκίαν ἑστίαν φασίν. Παροίτατος] ἀντὶ τοῦ πρότερος. ἐσχημάτισται δὲ ἀπὸ τοῦ πάρος. καὶ Ὅμηρος, Ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι. Ὣς δὲ καὶ ἄλλοι] διὰ τούτου τῶν ἡρώων ὑπεραπολογεῖται, ὅτι καὶ τῆς πρὸς τὰς Λημνιάδας συνόδου προαρξαμένου τοῦ ἀρχηγοῦ, καὶ οὗτοι συνεπέθεντο· καὶ νῦν δὲ πάλιν ἐκείνου τοῦ πλοῦ ἀρχομένου, καὶ οὗτοι εἵποντο. Ἁλιμυρέος] τῆς ὑπὸ θαλάσσης περιρρεομένης. ἁλιμυρήεντες δὲ ποταμοί, οἱ εἰς τὴν θάλασσαν βάλλοντες. Νῆσον ἐς Ἠλέκτρης] τὴν Σαμοθράκην λέγει. ἐκεῖ γὰρ ᾤκει Ἠλέκτρα ἡ Ἄτλαντος, καὶ ὠνομάζετο ὑπὸ τῶν ἐγχωρείων Στρατηγίς. ἣν φησιν Ἑλλάνικος Ἠλεκτρυώνην καλεῖσθαι. ἐγέννησε δὲ τρεῖς παῖδας, Δάρδανον, τὸν ἐς Τροίαν κατοικήσαντα (ὃν καὶ Πολυάρχην φασὶ λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἐγχωρείων) καὶ Ἠετίωνα, ὃν Ἰασίωνα ὀνομάζουσι· καί φασι κεραυνωθῆναι αὐτὸν ὑβρίζοντα ἄγαλμα τῆς Δήμητρος. τρίτην δὲ ἔχεν

Ἁρμονίαν, ἣν ἠγάγετο Κάδμος. καὶ ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς Ἠλεκτρίδας πύλας τῶν Θηβῶν ὀνομάσαι ἱστορεῖ Ἑλλάνικος ἐν πρώτῳ Τρωϊκῶν, καὶ Ἰδομενεὺς ἐν πρώτῳ Τρωϊκῶν.

Ἀρρήκτους ἀγανῇσι τελεσφορίῃσι θέμιστας,
Σωότεροι κρυόεσσαν ὑπεὶρ ἅλα ναυτίλλοιντο.
Τῶν μὲν ἔτ' οὐ προτέρω μυθήσομαι· ἀλλὰ καὶ αὐτή
Νῆσος ὁμῶς κεχάροιτο, καὶ οἳ λάχον ὄργια κεῖνα
Δαίμονες ἐνναέται, τὰ μὲν οὐ θέμις ἄμμιν ἀείδειν.
Κεῖθεν δ' εἰρεσίῃ μέλανος διὰ βένθεα πόντου
Ἱέμενοι, τῇ μὲν Θρηκῶν χθόνα, τῇ δὲ περαίην
Ἴμβρον ἔχον καθύπερθε. νέον γε μὲν ἠελίοιο
Δυομένου, Χέρνησον ἐπὶ προύχουσαν ἵκοντο.
Ἔνθα σφιν λαιψηρὸς ἄη νότος, ἱστία δ' οὔρῳ
Στησάμενοι, κούρης Ἀθαμαντίδος αἰπὰ ῥέεθρα
Εἰσέβαλον. πέλαγος δὲ τὸ μὲν καθύπερθε λέλειπτο
Ἦρι, τὸ δ' ἐννύχιοι Ῥοιτειάδος ἔνδοθεν ἀκτῆς

Ἀρρήκτους ἀγανῇσι] τὰς τελετὰς λέγει τὰς ἐν Σαμοθράκῃ ἀγομένας· ἃς εἴ τις μυηθείη, ἐν τοῖς κατὰ θάλασσαν χειμῶσι διασώζεται. καὶ Ὀδυσσέα δέ φασι μεμυημένον ἐν Σαμοθράκῃ, χρήσασθαι τῷ κρηδέμνῳ ἀντὶ ταινίας. περὶ γὰρ τὴν κοιλίαν οἱ μεμυημένοι ταινίας ἅπτουσι πορφυρᾶς. καὶ Ἀγαμέμνονα δέ φασι μεμυημένον, ἐν ταραχῇ ὄντα πολλῇ κατὰ Τροίαν, διὰ ἀκαταστασίαν τῶν Ἑλλήνων, παῦσαι τὴν στάσιν, πορφυρίδα ἔχοντα. μυοῦνται δὲ ἐν τῇ Σαμοθράκῃ τοῖς Καβείροις, ὧν Μνασέας φησὶ καὶ τὰ ὀνόματα. τέσσαρες δ' εἰσὶ τὸν ἀριθμόν· Ἀξίερος, Ἀξιόκερσα, Ἀξιόκερσος. Ἀξίερος μὲν οὖν ἐστιν ἡ Δημήτηρ· Ἀξιόκερσα δὲ, ἡ Περσεφόνη· Ἀξιόκερσος δὲ, ὁ ᾅδης. ὁ δὲ προστιθέμενος τέταρτος, Κάσμιλος, ὁ Ἑρμῆς ἐστιν, ὡς ἱστορεῖ Διονυσόδωρος. Ἀθηνίων δέ φησιν ὅτι Διὸς καὶ Ἠλέκτρας ἐγένετο Ἰασίων καὶ Δάρδανος. Κάβειροι δὲ δοκοῦσι προσηγορεῦσθαι ἀπὸ Καβείρων τῶν κατὰ Φρυγίαν ὀρῶν, ἐπεὶ ἐντεῦθεν μετῳκίσθησαν. οἱ δὲ, δύο εἶναι τοὺς Καβείρους φασὶ πρότερον· πρεσβύτερον μὲν, Δία· νεώτερον δὲ, Διόνυσον. ἡ δὲ Σαμοθράκη ἐκαλεῖτο πρότερον Λευκοσία, ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν Σαμοθράκης πολιτείᾳ. ὕστερον δὲ ἀπὸ Σάου τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ῥιώνης παιδὸς, Σάμος προσωνομάσθη, κατὰ παρένθεσιν τοῦ μ. Θρακῶν δὲ οἰκησάντων αὐτὴν ἐκλήθη Σαμοθράκη. Σωότεροι] ἀκινδυνότεροι. λέγονται γὰρ οἱ αὐτόθι μυηθέντες ἐπακούεσθαι εἰς ὃ ἂν εὔξωνται. ὡς Ἀριστοφάνης φησίν, Ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθράκῃ τυγχάνει μεμυημένος, νῦν ἐστιν εὔξασθαι καλόν. δοκοῦσι γὰρ μᾶλλον σώζεσθαι οἱ τὰ μυστήρια εἰδότες. Τῶν μὲν ἔτ' οὐ προτέρω] τὸ μὲν προτέρω, ἐστὶ σημαντικὸν τοῦ εἰς τοὔμπροσθεν (ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ, Οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον) κεῖται δὲ νῦν καταχρηστικῶς ἐπὶ τοῦ λόγου. ὁ γὰρ νοῦς, Τούτων δὲ οὐκ ἂν ἔτι πλέον τι εἴποιμι· ἀλλὰ χαίροι μὲν ἡ νῆσος, χαίροιεν δὲ καὶ οἱ δαίμονες ὧν ἐστι τὰ μυστήρια. οὐ γὰρ καθῆκον ἡμῖν ἐστιν αὐτὰ λέγειν. Ὄργια] τὰ μυστήρια, παρὰ τὸ εἴργειν τοὺς ἀμυήτους αὐτῶν. ἢ τὰ ἐν ὀργάσι γινόμενα. ὀργάδες δὲ, οἱ σύμφυτοι τόποι καὶ ὑγροί. Μέλανος] Μέλας πόντος οὕτω λεγόμενος, ὡς ἱστορεῖ Εὔδοξος ἐν δ τῆς περιόδου. ὄπισθεν δὲ αὐτοῦ εἶναι τὴν Σαρπηδονίαν πέτραν φασίν. ὅτι δὲ οὕτω λέγεται, καὶ Ὅμηρος, — ἔνθορε Μείλανι πόντῳ. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Μέλανος τοῦ Φρίξου υἱοῦ ἐμπεσόντος. ἢ ἀπὸ ποταμοῦ Μέλανος καλουμένου, κἀκεῖ ῥέοντος. Τῇ μὲν Θρηκῶν] ταύτῃ μὲν τῇ χειρὶ τῇ δεξιᾷ. περαίην δὲ, τὴν κατὰ τὸ ἐναντίον κειμένην. ἡ γὰρ Ἴμβρος ἀντικρύ ἐστι τῆς Θρᾴκης. Ὅμηρος, ἔς τ' Ἴμβρον καὶ ἐς Σάμον καὶ Λῆμνον. Σάμον γὰρ εἶπεν ἐνταῦθα τὴν Σαμοθράκην. Χέρνησον] τὴν μετὰ Θρᾴκην κειμένην Χερσόνησον. ἣν δὲ πρότερον νῆσος. κεῖται δὲ ἀντικρὺ τῆς Τροίας. ἔστι καὶ ἑτέρα Χερσόνησος Καρίας, ἔνθεν ἦν Ἀλέξανδρος ὁ περὶ Καρίας γράψας. Ἀθαμαντίδος] τοῦτ' ἔστιν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον, ἀπὸ Ἕλλης τῆς Ἀθάμαντος θυγατρὸς κληθέντα. Ῥοιτειάδος] ἀπὸ Ῥοιτείας τῆς Πρωτέως θυγατρός. Ῥοίτειον δὲ καὶ Σίγειον, ἀκρωτήριον τῆς Ἰλίου.

Μέτρεον, ἰδαίην ἐπὶ δεξιὰ γαῖαν ἔχοντες.
Δαρδανίην δὲ λιπόντες, ἐπιπροσέβαλλον Ἀβύδῳ,
Περκώτην δ' ἐπὶ τῇ, καὶ Ἀβαρνίδος ἠμαθόεσσαν
Ἠϊόνα, ζαθέην τε παρήμειβον Πιτύειαν.
Καὶ δὴ τοίγ' ἐπὶ νυκτὶ διάνδιχα νηὸς ἰούσης
Δίνῃ πορφύροντα διήνυσαν Ἑλλήσποντον.
Ἔστι δέ τις αἰπεῖα Προποντίδος ἔνδοθι νῆσος,
Τυτθὸν ἀπὸ Φρυγίης πολυληΐου ἠπείροιο
Εἰς ἅλα κεκλιμένη, ὅσσον τ' ἐπιμύρεται ἰσθμὸς,
Χέρσῳ ἐπιπρηνὴς καταειμένος· ἐν δέ οἱ ἀκταὶ
Ἀμφίδυμοι, κεῖνται δ' ὑπὲρ ὕδατος Αἰσήποιο·
Ἄρκτον μιν καλέουσιν ὄρος περιναιετάοντες.

Ἀβαρνίδος] ἡ Ἄβαρνις, πόλις τῆς Λαμψάκου. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης. Διονύσου ἐρασθεῖσα Ἀφροδίτη ἐμίγη αὐτῷ· καὶ ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰνδικὴν, ἐμίγη τῷ Ἀδώνιδι. ὡς δὲ ἦλθεν ὁ Διόνυσος, στέφανον ποιήσασα ὑπήντησεν αὐτῷ· καὶ στέψασα αὐτὸν, ἀκολουθῆσαι μὲν ᾐδεῖτο, διὰ τὸ ἤδη γεγαμῆσθαι· εἰς δὲ Λάμψακον ἀναχωρήσασα, τὸ ἐξ αὐτῆς κυοφορούμενον ἐβούλετο τεκεῖν. Ἥρα δὲ ζηλοτυποῦσα, μεμαγευμένῃ τῇ χειρὶ ἐφήψατο τῆς γαστρὸς αὐτῆς, καὶ ἐποίησε τεκεῖν παῖδα τά τε ἄλλα δύσμορφον, καὶ αἰδοῖον ἔχοντα ὑπέρμεγα· ὃν Πρίαπον προσαγορευθῆναι. ἰδοῦσα δὲ ἡ Ἀφροδίτη, οὐκ ἠξίωσεν ἀναλαβέσθαι, τά τε ἄλλα μισήσασα τὴν παῖδα, καὶ διὰ τὸ ἀπρεπὲς τοῦ αἰδοίου. διὰ οὖν τὸ τὴν Ἀφροδίτην ἀπαρνηθῆναι τὸν παῖδα ἐκεῖ, Ἄπαρνις ἡ πόλις ἐκλήθη· ὕστερον δὲ κατὰ μετάθεσιν τοῦ στοιχείου ἐκλήθη Ἄβαρνις. Περκώτη δὲ, πόλις Τροίας, ἧς καὶ Ὅμηρος μέμνηται. Πιτύεια] ἡ Λάμψακος πρότερον Πιτύεια προσηγορεύετο, ἣν τινὲς Πιτύαν ὀνομάζουσιν. τινὲς δέ φασιν ὅτι Φρίξος γενόμενος ἐνταῦθα θησαυρὸν ἔθηκεν, καὶ ἀπὸ τούτου ἡ πόλις ὠνομάσθη. Θρᾶκες γὰρ τὸν θησαυρὸν Πιτύην λέγουσιν. μνημονεύει δὲ αὐτῆς καὶ Ὅμηρος, καὶ Πιτύειαν. Πορφύροντα] τὸν τοῖς ῥοθίοις μελαινόμενον καὶ σφοδρὰ κύματα ἔχοντα. Ἔστι δέ τις αἰπεῖα] Προποντίς ἐστι τὸ μετὰ τὸν Ἑλλήσποντον πέλαγος· οὗ ἑξῆς ὁ Θρακικὸς Βόσπορος. ἐν οὖν ταύτῃ τῇ Προποντίδι ἐστὶ νῆσος ἣ ὕστερον χερρόνησος γεγένηται, ἢ ἰσθμόν τινα ἔσχεν. πᾶσα γὰρ γῆ ἐξέχουσα εἰς θάλασσαν, ἰσθμὸς καλεῖται. ταύτῃ οὖν τῇ χερρονήσῳ παράκειται Ἄρκτον ὄρος, κυρίως οὕτω λεγόμενον· ἐπειδή φασι τὰς τροφοὺς τοῦ Διὸς ἐκεῖ διατριβούσας εἰς Ἄρκτους μεταβληθῆναι· ἢ ὅτι ὁ τόπος ἔνθηρος, καὶ ἀπὸ τοῦ θηρίου τῆς ἄρκτου ὠνομάσθη. ἢ διὰ τὸ ὑψηλὸν τοῦ ὄρους, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν ταῖς ἄρκτοις προσπελάζειν ταῖς ἀστρῴοις. τοῦτο δὲ ἄγριοι τινὲς γηγενεῖς ᾤκουν. αὐτὴν δὲ τὴν χερρόνησον καὶ τὸν ἰσθμὸν ᾤκουν Δολίονες, ὧν ἐβασίλευε Κύζικος. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως, Ἔστι δέ τις ἐν τῇ Προποντίδι νῆσος ὑψηλὴ, ἀπέχουσα βραχὺ τῆς Φρυγίας κατὰ τὸ ῥεῦμα τοῦ ἰσθμοῦ, ἐπικειμένη τῇ γῇ ὑπὲρ τὸν Αἴσηπον ποταμὸν, ἔχουσα ἑκατέρωθεν ἀκτάς. καλοῦσιν Ἄρκτον τὸ ὄρος. ἔστι δὲ χερρόνησος ἐφ' ἧς κεῖται ἡ Κυζικηνῶν πόλις. νῆσον δὲ αὐτὴν ἔφη, διὰ τὸ πρότερον αὐτὴν οὖσαν νῆσον, ὕστερον συνῆφθαι τῇ ἠπείρῳ. ἀμφίδυμοι δὲ, ὅτι ὁ τῆς Κυζίκου λιμὴν δισσὰς εἰσόδους ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχει. Ἀπὸ Φρυγίης] ἡ Φρυγία παράκειται τῇ Τροίᾳ. ἔστι δὲ τὰ ἔθνη τῆς Ἀσίας. τοῖς οὖν εἰς Κόλχους πορευομένοις ἐκ μὲν δεξιῶν ἐστιν ἡ Ἀσία, ἐκ δὲ ἀριστερῶν, ἡ Εὐρώπη. Πολυλήϊον δὲ τὴν Φρυγίαν εἶπε, τὴν πολύπυρον, ἢ πολυθρέμμονα. Ὅσσον τ' ἐπιμύρεται] ὅσον, φησὶ, διάστημα ἰσθμοῦ ἐστιν. οἱ δὲ τὸ ὅσσον θαυμαστικῶς ἤκουσαν. ὃ κρεῖττον. ἵνα ᾖ, ἡ χερρόνησος, καὶ εἰς θάλασσαν κειμένη, καὶ ἰσθμὸν ἔχουσα. εἶτα θαυμαστικῶς, ὅσον γὰρ ἐκεῖνος ὁ ἰσθμὸς βοᾷ τοῖς κύμασι ῥησσόμενος. ἰσθμὸς δὲ καλεῖται ὁ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν θάλασσαν ἔχων τόπος, οἱονεὶ ἰσιμός τις ὤν. εἴρηται δὲ ἰσθμὸς παρὰ τὸ ἐν στενῷ εἶναι. ὅθεν καὶ τραχήλου τὰ παρίσθμια. πορθμὸς δὲ, ἡ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν γῆν ἔχουσα στενὴ θάλασσα. Καταειμένος] καταρρεόμενος, ἢ καταπνεόμενος, ἢ κεκαλυμμένος φυτοῖς.

Καί τὸ μὲν ὕβρισταί τε καὶ ἄγριοι ναιετάουσι
Γηγενέες, μέγα θαῦμα περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι.
Ἓξ γὰρ ἑκάστῳ χεῖρες ὑπέρβιοι ἠερέθονται·
Αἱ μὲν ἀπὸ στιβαρῶν ὤμων δύο, ταὶ δ' ὑπένερθεν
Τέσσαρες αἰνοτάτῃσιν ἐπὶ πλευραῖς ἀραρυῖαι.
Ἰσθμὸν δ' αὖ πεδίον τε Δολίονες ἀμφενέμοντο
Ἀνέρες· ἐν δ' ἥρως Αἰνήιος υἱὸς ἄνασσε
Κύζικος, ὃν κούρη Δίου τέκεν Εὐσώροιο
Αἰνήτη. τοὺς δ' οὔτι καὶ ἔκπαγλοί περ ἐόντες
Γηγενέες σίνοντο, Ποσειδάωνος ἀρωγῇ.
Τοῦ γὰρ ἔσαν τὰ πρῶτα Δολίονες ἐκγεγαῶτες.
Ἔνθ' Ἀργὼ προὔτυψεν ἐπειγομένη ἀνέμοισι
Θρηικίοις, Καλὸς δὲ λιμὴν ὑπέδεκτο θέουσαν.
Κεῖσε καὶ εὐναίης ὀλίγον λίθον ἐλκύσαντες
Τίφυος ἐννεσίῃσιν ὑπὸ κρήνῃ ἐλίποντο,
Κρήνῃ ὑπ' Ἀρτακίῃ· ἕτερον δ' ἕλον ὅστις ἀρήρει,
Βριθύν. ἀτὰρ κεῖνόν γε θεοπροπίαις Ἑκάτοιο
Νηλεΐδαι μετόπισθεν Ἰάονες ἱδρύσαντο
Ἱερόν, ἣ θέμις ἦεν, Ἰησονίης ἐν Ἀθήνης.
Τοὺς δ' ἄμυδις φιλότητι Δολίονες, ἠδὲ καὶ αὐτὸς
Κύζικος, αὐτήσαντες, ὅτε στόλον ἠδὲ γενέθλην
Ἔκλυον οἵτινες εἶεν, εὐξείνως ἀρέσαντο·
Καί σφεας εἰρεσίῃ πέπιθον προτέρωσε κιόντας

Γηγενέες] τούτων καὶ Ἡρόδωρος μνημονεύει ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς· καὶ ὅτι ἐπολέμησαν Ἡρακλεῖ. οἱ μὲν οὖν γηγενεῖς περὶ Κύζικον ᾤκουν, οἱ δὲ Δολίονες περὶ τὸν ἰσθμόν. Ἐν δ' ἥρως Αἰνήιος] ὅτι Αἰνεὺς Θετταλὸς ὢν τὸ γένος ᾤκησεν ἐν Ἑλλησπόντῳ. γήμας δὲ Εὐσώρου βασιλέως τῶν Θρακῶν Αἰνήτην, γεννᾷ Κύζικον. ἀφ' οὗ ἡ πόλις. Εὐσώρου δὲ υἱὸς Ἀκάμας· ὃν Ὅμηρος ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἡγεῖσθαι Θρακῶν ἅμα τῷ Πείρῳ φησίν. Ἄλλως. Κυζίκου πατὴρ Αἰνεύς, Ἀπόλλωνος παῖς καὶ Στίλβης. ὅθεν καὶ πόλις ὠνόμασται. θυγατρὸς δὲ Εὐανθείας. μετέστη δὲ ἐκ Θεσσαλίας, καὶ ᾤκησε περὶ τὸν Ἑλλήσποντον. Δίου Εὐσώροιο] τοῦ ἐνδόξου Εὐσώρου ἡ θυγάτηρ. Εὔσωρος δὲ Θρᾴκης βασιλεύς. Ὅμηρος, Υἱὸν Εὐσώρου Ἀκάμαντ' ἠΰν τε μέγαν τε. Λιμὴν ὑπέδεκτο πάνορμος] λιμὴν τῆς Κυζίκου, οὗ ὁμώνυμος πόλις ἐν Σικελίᾳ. Κεῖσε καὶ ἀναίης] λείπει ἡ αὐτὴ πρόθεσις. ἵν' ᾖ, τὸν αὐτῆς ἀναίας καὶ ἀγκύρας λίθον, διὰ τὸ βεβρῶσθαι ἐκ τῆς θαλάσσης, ἀπολύσαντες, ἕτερον ἔλαβον· ἐκεῖνον δὲ κατέλιπον ἐν τῇ Ἀρτακίᾳ κρήνῃ. Μιλήσιοι δὲ ἐνοικήσαντες κατὰ χρησμὸν Ἀπόλλωνος, ἄραντες τὴν ἄγκυραν, ἀνιέρωσαν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἰασονίας Ἀθηνᾶς. Κρήνῃ ὑπ' Ἀρτακίῃ] Ἀρτακία κρήνη περὶ Κύζικον· ἧς καὶ Ἀλκαῖος μέμνηται καὶ Καλλίμαχος, ὅτι τῆς Δολιονίας ἐστίν. Νηλεΐδαι] οἱ μετὰ Νηλέως τοῦ Κόδρου ἀποικήσαντες ἐκ τῆς Ἀττικῆς Ἴωνες, καὶ τὴν Καρίαν καὶ Φρυγίαν κατασχόντες, χρησμοῖς τοῦ Ἀπόλλωνος ἐκεῖνον τὸν λίθον τῇ Ἀθηνᾷ ἀφιέρωσαν. ὀλίγον λίθον, τὸν μικρὸν ἔφη. ὡς καὶ Ὅμηρος ὀλίγην τράπεζαν, καὶ Θεόκριτος ὀλίγον κοῦρον. Τοὺς δ' ἄμυδις] Δηΐλοχος τοὺς μὲν Δολίονας οὐκ ὀνομάζει, τὸν δὲ Κύζικον φησὶ πυθόμενον τὴν τῶν ἀριστέων γενεὰν ξενίσαι. στόλον δὲ τὸν πλοῦν φησὶν ὃν ἔμελλον. τὸ δὲ ἑξῆς, τούτους δὲ οἱ Δολίονες καὶ ὁ Κύζικος, ἐπειδὴ ἔμαθον τίνες εἰσί, φιλοφρόνως ἐξένισαν. καὶ γὰρ καὶ οἱ Δολίονες ἄποικοι Θετταλῶν εἰσί. διὸ καὶ αὐτοὺς ὡς ὁμοφύλους ἐδέξαντο. Πέπιθον] ἔπεισαν αὐτοὺς ἐνδότερον ὁρμίσαι τὴν ναῦν. τὸ γὰρ πλοῖον ἔξωθεν τῆς πόλεως ἦσαν ὁρμίσαντες.

Ἄστεος ἐν λιμένι πρυμνήσια νηὸς ἀνάψαι.
Ἔνθ' οἵγ' Ἐκβασίῳ βωμὸν θέσαν Ἀπόλλωνι
Στησάμενοι παρὰ θῖνα θυηπολίης ἐμέλοντο·
Δῶκεν δ' αὐτὸς ἄναξ λαρὸν μέθυ δευομένοισιν,
Μῆλά θ' ὁμοῦ. δὴ γάρ οἱ ἔην φάτις, εὖτ' ἂν ἵκωνται
Ἀνδρῶν ἡρώων θεῖος στόλος, αὐτίκα τόνγε
Μειλίχιον ἀντιάαν, μηδὲ πτολέμοιο μέλεσθαι.
Ἶσόν που κἀκείνῳ ἐπισταχύεσκον ἴουλοι.
Οὐδέ νύ πω παίδεσσιν ἀγαλλόμενος μεμόρητο,
Ἀλλ' ἔτι οἱ κατὰ δώματ' ἀκήρατος ἦεν ἄκοιτις
Ὠδίνων, Μέροπος Περκωσίου ἐκγεγαυῖα,
Κλείτη ἐϋπλόκαμος· τὴν μὲν νέον ἐξέτι πατρὸς
Θεσπεσίοις ἕδνοισιν ἀνήγαγεν ἀντιπέρηθεν.
Ἀλλὰ καὶ ὣς θάλαμόν τε λιπὼν καὶ δέμνια νύμφης,
Τοῖς μέτα δαῖτ' ἀλέγυνε, βάλεν δ' ἀπὸ δείματα θυμοῦ.
Ἀλλήλους δ' ἐρέεινον ἀμοιβαδίς· ἤτοι ὁ μὲν σφέων
Πεύθετο ναυτιλίης ἄνυσιν Πελίαό τ' ἐφετμάς·
Οἱ δὲ περικτιόνων πόλιας καὶ κόλπον ἅπαντα
Εὐρείης πεύθοντο Προποντίδος. οὐ μὲν ἐπιπρὸ
Ἠείδει καταλέξαι ἐελδομένοισι δαῆναι.

Ἔνθ' οἵγ' Ἐκβασίῳ] ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως τῆς νεὼς ἐπὶ τὴν Δολιονίαν. Δηΐλοχος δὲ τὸ ἱερὸν ἐκ Ἐκβασίου Ἀπόλλωνος φησὶν εἶναι, ἀλλ' Ἰασονίου Ἀπόλλωνος. Σωκράτης δὲ ἐν τῇ ἐπικλήσεσι Κυζικηνοῦ Ἀπόλλωνος φησὶ καλεῖσθαι. Ὁ δὲ στόλος, ὡς περιληπτικὸν ὄνομα, συντάσσεται ἐνταῦθα πρὸς πληθυντικὸν ῥῆμα τὸ ἵκοντο. Ἶσόν που κἀκείνῳ] αὕτη ἡ νεωστί. τοῦτο δέ φησιν ὡς καὶ τοῦ Κυζίκου τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἄγοντος τῷ Ἰάσονι. γράφεται δὲ, Ἁρμοῖ που κἀκείνῳ ὑποσταχύεσκον. αὕτη τοῦ ἀρτίως, νεωστὶ ὑπηνύξανον, ὑπήνθουν. ἴουλος δὲ καλεῖται ἡ πρώτη ἐξάνθησις καὶ ἔκφυσις τῶν ἐν τῷ γενείῳ τριχῶν. ὁ μέντοι Ἐρατοσθένης ὄνομα ᾠδῆς εἶδος ἀπέδωκεν ἐν τῷ Ἑρμῇ, λέγων οὕτω, — ἡ χερνῆτις ἔειδος, ἐφ' ὑψηλοῦ πυλεῶνος Δενδαλίδας τύχουσα, καλοὺς ᾔειδεν ἰούλους. Οὐκ ἔστι δέ (φησὶ Δίδυμος) ἀλλ' ὕμνος εἰς Δήμητρα, ὡς ὁ ἐπίγος παρὰ Τροιζηνίοις εἰς Ἄρτεμιν. ἔστι γὰρ οὖλος καὶ ἴουλος ἡ ἐκ τῶν δραγμάτων συναγομένη δέσμη· καὶ Οὐλὼ ἡ Δημήτηρ. λέγεται δὲ ἴουλος καὶ ζῶόν τι, θηρίδιον πολύπουν. ἑκατέρωθεν γὰρ ἔχει πολλοὺς πόδας, ὥσπερ ἡ σκολόπενδρα. Θεόφραστος δὲ ἐν τῇ πρὸς Φανίαν ἐπιστολῇ καὶ ὄνον φησὶν αὐτὸν καλεῖσθαι. ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν κωφοῖς σατύροις, Κυλισθεὶς ὥς τις ὄνος ἰσόπριος. Μεμόρητο] ἐκεκλήρωτο. ὑπὸ τῆς τύχης μεμοιραμένως εἶχεν. τὸ δὲ κατάλληλον, οὐδέ νύ πω παίδεσσιν ἀγάλλεσθαι (μετοχὴ αὐτὴ ἀπαρεμφάτου) μεμόρητο. Ἀκήρατος ὠδίνων] αὕτη ἡ ἄπαις καὶ καθαρὰ ὠδίνων. Κλείτη δὲ, θυγάτηρ Μέροπος, Περκωσίου τὸ γένος, μάντεως. τὴν Κύζικος ἔγημεν, ὡς ἱστορεῖ Δηΐλοχος καὶ Ἔφορος. Ἀντιπέρηθεν] ἢ τὸ ἐκ τῆς Εὐρώπης δηλοῖ (ἀντίκειται γὰρ ἡ Εὐρώπη τῇ Ἀσίᾳ) ἢ τὸ ἐκ τοῦ ἀντικειμένου τῆς Προποντίδος πρὸς τὴν Κύζικον. τῆς γὰρ Πιτυείας βασιλεὺς ἦν Μέροψ ὁ Περκώσιος, ὡς δηλοῖ Ὅμηρος ἐν καταλόγῳ. Βάλεν δ' ἀπὸ δείματα θυμοῦ] τοῦτο ἐμφαίνει ὅτι χρησμόν τινα ἔοικε φοβεῖσθαι, ὡς μέλλων τεθνήξεσθαι ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν. Ἄνυσιν] τὸ τέλος τοῦ πλοῦ καὶ ἐφ' ἣν πρᾶξιν ἔπλεον. ἀστείως δὲ ταύτην αὐτοῖς τὴν ἐρώτησιν δίδωσι τὴν κατεπείγουσαν καὶ χρησίμην. περικτιόνων δὲ, περιοίκων. Οὐ μὲν ἐπιπρὸ] εἰς τὸ ἔμπροσθεν τῆς Δολιονίας. ἢ αὕτη τοῦ δηλοῦ. διὰ δὲ τούτου οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν ἀπραγμοσύνην τοῦ Κυζίκου ἐμφαίνει.

Ἠοῖ δ' εἰσανέβαν] ἡ εἰς πρόθεσις περιττή. Δίνδυμον δὲ, ὄρος Κυζίκου, ἱερὸν τῆς Ῥέας· διὰ τὸ διδύμους μαστοὺς ἐν αὐτῷ ἀνήκειν, ὥς φησι Φιλοστέφανος, οὕτω προσαγορευθέν· σύμπασα δὲ ἡ Φρυγία, ἱερὰ τῆς θεᾶς· ἢ διὰ τὸ δύο ἔχειν, οὕτω καλεῖται. Χυτοῦ λιμένος] χυτὸς λιμὴν ἐν Κυζίκῳ οὕτω καλούμενος. ἐπεχείρησαν γὰρ οἱ Πελασγοὶ χῶσαι αὐτὸν, ὥς φησι Δηΐλοχος, κατὰ ἔχθος τὸ πρὸς τοὺς Θεσσαλοὺς, ὑφ' ὧν ἐξεβέβληντο. οὗτος δὲ ὑπὸ τῶν γηγενῶν φησὶ κεχῶσθαι αὐτὸν, ποιητικῶς. Γηγενέες] Δηΐλοχος Θετταλοὺς εἶναι φησὶν ἐγχειρογάστορας· τοὺς δὲ γηγενεῖς φησὶ τοῖς Ἀργοναύταις ἐπιβουλεῦσαι, δοκοῦντας λῃστὰς εἶναι.

Ἠοῖ δ' εἰσανέβαν μέγα Δίνδυμον, ὄφρα καὶ αὐτοὶ
Θηήσαιντο πόρους κείνης ἁλός· ἐν δ' ἄρα τοίγε
Νῆα Χυτοῦ λιμένος προτέρου ἐξήλασαν ὅρμου.
Ἥδε δ' Ἰησονίη πέφαται ὁδὸς, ἥνπερ ἔβησαν.
Γηγενέες δ' ἑτέρωθεν ἀπ' οὔρεος ἀΐξαντες
Φράξαν ἀπειρεσίοιο Χυτοῦ στόμα νειόθι πέτρης
Πόντιον, οἷά τε θῆρα λοχώμενοι ἔνδον ἐόντα.
Ἀλλὰ γὰρ αὖθι λέλειπτο σὺν ἀνδράσιν ὁπλοτέροισιν
Ἡρακλέης, ὃς δή σφι παλίντονον αἶψα τανύσσας
Τόξον, ἐπασσυτέρους πέλασε χθονί. τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ
Πέτρας ἀμφιρρῶγας ἀερτάζοντες ἔβαλλον.
Δὴ γάρ που κἀκεῖνα θεὰ τρέφεν αἰνὰ πέλωρα
Ἥρη Ζηνὸς ἄκοιτις, ἀέθλιον Ἡρακλῆϊ.
Σὺν δὲ καὶ ὦλλοι δῆθεν ὑπότροποι αἰτιόωντες,
Πρίν περ ἀνελθέμεναι σκοπιὴν, ἥπτοντο φόνοιο
Γηγενέων ἥρωες ἀρήϊοι, ἠμὲν ὀϊστοῖς,
Ἠδὲ καὶ ἐγχείῃσι δεδεγμένοι· εἰσόκε πάντας
Ἀντιβίην ἀσπερχὲς ὀρινομένους ἐδάϊξαν.
Ὡς δ' ὅτε δούρατα μακρὰ νέον πελέκεσσι τυπέντα
Ὑλοτόμοι στοιχηδὸν ἐπὶ ῥηγμῖνι βάλωσιν,
Ὄφρα νοτισθέντα κρατεροὺς ἀνεχοίατο γόμφους·

Ἀμφιρρῶγας] ἤτοι διερρωγυίας, καὶ διεσχισμένας· ἢ διαβεβρωμένας ὑπὸ τῆς θαλάσσης. Θεὰ τρέφεν] μυθικῶς φησὶν ὑπὸ Ἥρας ἐφ' Ἡρακλεῖ τετράφθαι τοὺς γηγενεῖς. ὁ δὲ μῦθος ἀπὸ τοῦ Νεμεαίου λέοντος αὐτοὺς γεννᾷ. Πολύγνωστος δὲ ἐν τοῖς περὶ Κυζίκου λῃστὰς αὐτοὺς λέγει. μέμνηται δὲ καὶ Καλλίμαχος, ἐν οἷς φησὶ, Τὴν δὲ μίαν κελάδοντος ὑπὲρ ποταμοῖο φυγοῦσαν
» Ἥρης ἐννεσίῃσιν, ἀέθλιον Ἡρακλῆϊ Ὕστερον ὄφρα γένοιτο, πάγος κεραύνιος ἔδεκτο. Ὦλλοι] τῆς νεωτέρας Ἰάδος τὸ ὦλλοι. τὸ δὲ δῆθεν, ποτὲ μὲν παραπληρωματικὸν, ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ δηλαδή. ἢ ὡς δή. ὑπερβεβίβασται δὲ ἡ φράσις. ἔστι γὰρ τὸ ἑξῆς, σὺν δὲ καὶ ὦλλοι δῆθεν ὑπότροποι αἰτιόωντες ἥπτοντο φόνοιο. Ἀσπερχὲς ὀρινομένους] ἀδιαλείπτως, ἢ ἀνεκπλήκτως ταρασσομένους ἐδάϊξαν. ἢ οὕτως, ἐναντιούμενοι ταῖς δυνάμεσιν ἀκαταπαύστως αὐτοὺς ἀνεῖλον. Ὡς δ' ὅτε δούρατα μακρὰ] ἡ παραβολὴ εἰς πάντα ἁρμόδιος καὶ ὑγιής. ξύλοις γὰρ εἰκάζει αὐτοὺς, πρὸς τὸ ἀτράπελον τῶν σωμάτων, καὶ πρὸς τὴν ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτῶν διατριβήν. καὶ ξυλοτόμους δὲ τοὺς ἥρωας. τὸ δὲ, Ὄφρα νοτισθέντα κρατεροὺς ἀνεχοίατο γόμφους, πρός τε τὴν τῶν αἰγιαλῶν ἐγγύτητα, καὶ πρὸς ἕτερον, ὅτι οἱ τέκτονες τοῦτο ποιοῦσιν ἵνα πλείονος καμάτου ἀπαλλαγῶσιν ἐργαζόμενοι, καὶ τοὺς σφῆνας ἐπιβάλλοντες. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἥρωες αὐτοὺς ἀνεῖλον, ὅπως λοιπὸν αὐτοῖς ἀκίνδυνος γένηται ἡ εἰς τὸ ὄρος ἀνάβασις. Ὄφρα νοτισθέντα] ὅπως βραχέντα, ἀνεπίδεκτα γένηται τῶν σφηνῶν.

Ὡς

Ὡς οἳ ἐνὶ ξυνοχῇ λιμένος πολιοῖο τέταντο
Ἑξείης. ἄλλοι μὲν ἐς ἁλμυρὸν ἀθρόοι ὕδωρ
Δύπτοντες κεφαλὰς καὶ στήθεα, γυῖα δ' ὕπερθεν
Χέρσῳ τεινάμενοι· τοὶ δ' ἔμπαλιν, αἰγιαλοῖο
Κράατα μὲν ψαμάθοισι, πόδας δ' εἰς βένθος ἐρειδόν·
Ἄμφω ἅμ' οἰωνοῖσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι.
Ἥρωες δ' ὅτε δή σφιν ἀταρβὴς ἔπλετ' ἄεθλος,
Δὴ τότε πείσματα νηὸς ἐπὶ πνοιῆς ἀνέμοιο
Λυσάμενοι, προτέρωσε δι' ἐξ ἁλὸς οἶδμα νέοντο.
Ἡ δ' ἔθεεν λαίφεσσι πανήμερος. οὐ μὲν ἰούσης
Νυκτὸς ἔτι ῥιπὴ μένεν ἔμπεδον, ἀλλὰ θύελλαι
Ἀντίαι ἁρπάγδην ὀπίσω φέρον, ὄφρ' ἐπέλασσαν
Αὖτις ἐυξείνοισι Δολίοσιν. ἐκ δ' ἄρ' ἔβησαν
Αὐτονυχί. ἱερὴ δὲ φατίζεται ἥδ' ἔτι πέτρη,
Ἧι περὶ πείσματα νηὸς ἐπεσσύμενοι ἐβάλοντο.
Οὐδέ τις αὐτὴν νῆσον ἐπιφραδέως ἐνόησεν
Ἔμμεναι· οὐδ' ὑπὸ νυκτὶ Δολίονες ἂψ ἀνιόντας
Ἥρωας νημερτὲς ἐπήισαν, ἀλλά που ἀνδρῶν
Μακριέων εἴσαντο Πελασγικὸν ἄρεα κέλσαι.

Ἐνὶ ξυνοχῇ] ἐν τῇ περιφερείᾳ καὶ τῷ περάτῳ τοῦ λιμένος. Δύπτοντες κεφαλὰς] ἀντὶ τοῦ δύοντες τὰς κεφαλάς. παρατατικὸν δὲ εἴρηκεν ἀντὶ συντελικοῦ δύψαντες. ἐπὶ τῷ δύπτειν ἐπὶ κεφαλὴν κατενεχθέντες. δύπτειν δέ ἐστι τὸ δύνειν· ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, "δύπται δ' ἐξ ἁλὸς ἐρχόμενοι." πρότερος δὲ Ἀντίμαχος, "ἠύτε τις καύηξ δύνῃ ἐς ἁλμυρὸν πέλαγος." Ἀταρβὴς] ἀκίνδυνος καὶ ἄφοβος, ὡς τῶν ἐχθρῶν ἀπολωλότων. Ῥιπὴ μὲν] οὐκ ἔτι ἀσφαλὴς καὶ ὁμοία ἔμενεν ἡ τοῦ ἀνέμου πνοή, ἀλλ' ἐναντία ἐγένετο. προσληπτέον γὰρ τὸ ἡ ἄρθρον. ἐξῆς ὁ λόγος, ἐπιούσης δὲ νυκτὸς, οὐκ ἔτι ἔμεινεν ὁμοίως ἡ πνοὴ τοῦ ἀνέμου. Ἀλλὰ θύελλαι] αἱ χειμέριναι καταιγίδες καὶ πνοαί. ὅθεν Ὅμηρος ἐν συνωνυμίᾳ τίθησι θυέλλας τε καὶ ἁρπυίας, ἀντὶ τοῦ καταιγιδώδεις πνοάς· ἀπὸ τοῦ εἶναι ἁρπάζειν παράγωγος· "Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο θύελλαι." εἶτα, "Τόφρα δὲ τὰς κούρας ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο." ὡς τῶν αὐτῶν οὐσῶν. τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ ἁρπάζειν· τὸ δέ, ἀπὸ τοῦ θύειν, ὅ ἐστι μετὰ βίας ἄγειν. ἁρπάγδην δὲ εἶπεν ἀπὸ τοῦ ἁρπάζειν ὡς φοράδην, ἀπὸ τοῦ φέρειν· καὶ ἀΐγδην, ἀπὸ τοῦ ἀΐσσειν. Ἐκ δ' ἄρ' ἔβησαν] ἐξέβησαν καὶ προσεπελάσθησαν πάλιν τοῖς Δολίοσι. τὸ δὲ ἐυξείνοισιν, ὥσπερ καὶ αὐτὸς δεινοπαθῶν ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι τοῦτο φησίν. Ἱερὴ δὲ φατίζεται] κατ' εὐφημισμόν. τὰ γὰρ μεγάλα τῶν παθῶν εὐφήμως ἱερὰ καὶ καλὰ φασίν· ὡς καὶ τὰς Ἐριννύας, Εὐμενίδας· καὶ τὴν λοιμικὴν, λέπραν. οἱ δὲ καὶ νόσον ἱερὰν ἐκάλεσαν, ὡς καὶ Καλλίμαχος, "Ψευδόμενοι δ' ἱερὰν φημίζομεν." Ἐπήισαν] οὐκ ἐπήρχοντο, φησὶν, ἀληθῶς, ὡς ἐπὶ τοὺς ἥρωας. ἠγνόησαν γὰρ, διότι νὺξ ἦν. Μακειέων] τῶν καλουμένων Μακρώνων, οἵ εἰσιν ἄποικοι Εὐβοέων. ἀφ' οὗ καὶ Μάκρωνες ἐκλήθησαν. καὶ Μάκεις γὰρ ἡ Εὔβοια ἐκαλεῖτο. Πελασγικὸν δὲ εἶπεν, διὰ τὸ πλησιόχωρον εἶναι τὴν Εὔβοιαν τῇ Πελοποννήσῳ, ἣ πρότερον ἐκαλεῖτο Πελασγία. ἦσαν δὲ ἀστυγείτονες τῶν Δολιόνων οἱ Μάκρωνες. οἱ δὲ ἔθνος Βεχείρων φασὶ τοὺς Μάκειας, οἵτινες ἀεὶ πολεμοῦσι τοῖς Κυζικηνοῖς. ἦσαν δὲ τὰ πολεμικὰ ἔργα ἠσκηκότες, ὡς ἱστοροῦσι Φιλοστέφανός τε καὶ Ἡρόδωρος, οἱ τὰ περὶ τῶν βίων αὐτῶν γεγραφότες. Διονύσιος δὲ ὁ Χαλκιδεὺς εἰρῆσθαι φησὶν αὐτοὺς Μάκρωνας, ἐπειδὴ Εὐβοέων εἰσὶ Μάκρωνες ἄποικοι. ἄλλοι δὲ Μάκρωνας αὐτοὺς φασὶ λέγεσθαι διὰ τὸ πλείους εἶναι παρ' αὐτοῖς μακροκεφάλους, ὥσπερ παρὰ τοῖς Πέρσαις κυρτούς. μέμνηται δὲ

τούτων Ἡρόδοτος ἐν δευτέρᾳ. Πελασγικὸν δὲ Ἄρεα εἶπεν τὸν τῶν Μακελέων, ἐπεὶ Εὐβοέων εἰσὶν ἄποικοι· ἡ δὲ Εὔβοια πλησίον Πελοποννήσου κεῖται, ἥτις τὸ παλαιὸν Πελασγὶς ἐκαλεῖτο.

Τῷ καὶ τεύχεα δῦντες ἐπὶ σφίσι χεῖρας ἄειραν.
Σὺν δ' ἔλασαν μελίας τε καὶ ἀσπίδας ἀλλήλοισιν,
Ὀξείῃ ἴκελοι ῥιπῇ πυρὸς, ἥ τ' ἐνὶ θάμνοις
Αὐαλέοισι πεσοῦσα κορύσσεται· ἐν δὲ κυδοιμὸς
Δεινός τε ζαμενής τε Δολιονίῳ πέσε δήμῳ.
Οὐδ' ὅγε δηιοτῆτος ὑπὲρ μόρον αὖτις ἔμελλεν
Οἴκαδε νυμφιδίους θαλάμους καὶ λέκτρον ἱκέσθαι.
Ἀλλά μιν Αἰσονίδης τετραμμένον ἰθὺς ἑοῖο
Πλῆξεν ἐπαΐξας στῆθος μέσον, ἀμφὶ δὲ δουρὶ
Ὀστέον ἐρραίσθη. ὁ δ' ἐνὶ ψαμάθοισιν ἐλυσθεὶς,
Μοῖραν ἀνέπλησεν. τὴν γὰρ θέμις οὔποτ' ἀλύξαι
Θνητοῖσιν. πάντῃ γὰρ περὶ μέγα πέπταται ἕρκος.
Ὣς τὸν ὀιόμενόν που ἀδευκέος ἔκτοθεν ἄτης
Εἶναι ἀριστήων, αὐτῇ δ' ὑπὸ νυκτὶ πέδησεν
Μαρνάμενον κείνοισι. πολέες δ' ἐπαρηγόνες ἄλλοι
Ἔκταθεν. Ἡρακλέης μὲν ἐνήρατο Τηλεκλῆα,
Ἠδὲ Μεγαβρόντην· Σφόδριν δ' ἐνάριξεν Ἄκαστος.
Πηλεὺς δὲ Ζέλυν εἷλεν, ἀρηίθοόν τε Γέφυρον·
Αὐτὰρ ἐϋμμελίης Τελαμὼν Βασιλῆα κατέκτα·
Ἴδας δ' αὖ Προμέα, Κλυτίος δ' Ὑάκινθον ἔπεφνεν·
Τυνδαρίδαι δ' ἄμφω Μεγαλοσσάκεα, Φλογίον τε.
Οἰνείδης δ' ἐπὶ τοῖσιν ἕλεν θρασὺν Ἰτυμονῆα,

Σὺν δ' ἔλασαν] τὸ Ὁμηρικὸν παραγράφει, „Σὺν ῥ' ἔβαλον „ῥινοὺς, σὺν δ' ἔγ„χεα καὶ μένη ἀνδρῶν. Ἥ τ' ἐνὶ θάμνοις] τοῖς στελέχεσι τῶν δένδρων, ἀπὸ τῆς θέ„σεως. „θάμνος ἔφυ „τανύφυλλος ἐλαίης. καὶ ταῦτα δὲ ἐξ Ὁ„μήρου παρῆκται, Μαί„νετο δ' ὡς ὅτ' Ἄρης „ἐγχέσπαλος, ἢ ὀ„λοὸν πῦρ Οὔρεσι „μαίνηται βαθέης ἐνὶ „τάρφεσιν ὕλης. Ζαμενὴς] ἄγαν ἰσχυρός· τοῦ ζα κατ' ἐπίτασιν ὄντος, ὡς ζάπλουτος, ζάκοτος, ζάθεος. Ὑπὲρ μόρον] συνυπακούεται τὸ ζῶν, ἢ ἄλλο τι παραπλήσιον. ἵν' ᾖ, οὐδ' ὅγε ὁ Κύζικος ὑπερζῶν τὸν μόρον τῆς δηιοτῆτος. Ἐρραίσθη] ἀντὶ τοῦ ἐθραύσθη. τὸ δὲ, μοῖραν ἀνέπλησεν, τὸ πρόσταγμα τῆς εἱμαρμένης ἐτέλεσε.

Τὴν γὰρ θέμις] τοῦτο ὥσπερ ἀποδεικτικόν ἐστιν τοῦ ἄφυκτον εἶναι τὴν μοῖραν· ὡς καὶ Ὅμηρος ἐν πολλοῖς δείκνυσιν. Ἀδευκέος ἔκτοθεν ἄτης] οὐ προσηνοῦς. ἀπεοικυίας. πικρᾶς. δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ. ὅθεν Πολυδεύκης. καὶ γὰρ ζῶν, εὐεργετικώτατος (καὶ ἀποθεωθεὶς, ἅμα τῷ ἀδελφῷ διασώζει τὰς ναῦς) ἢ ἀφανοῦς καὶ ἀπροοράτου, παρὰ τὸ δείκω. τὸ δὲ ἔκτοθεν, ταυτόν ἐστι τῷ ἐκτός. περὶ τῆς μάχης καὶ Δηΐλοχος ἱστορεῖ. περὶ δὲ τῆς τοῦ Κυζίκου ἀναιρέσεως, καὶ τῆς ὅλης μάχης, οὐ συμφωνεῖται. Ἔφορος μὲν γὰρ τοὺς Δολίονας, Πελασγοὺς ὄντας, καὶ ἐχθρωδῶς διακειμένους πρὸς τοὺς τὴν Θεσσαλίαν καὶ Μαγνησίαν κατοικοῦντας, διὰ τὸ ἀπελαθῆναι ὑπ' αὐτῶν, ἐπιθέσθαι αὐτοῖς νύκτωρ, γράφει ἐν τῇ ἐννάτῃ. ἠκολούθηκε δὲ Ἀπολλώνιος Δηϊλόχῳ. Καλλισθένης δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τοῦ περίπλου, κατ' ἔχθραν φησὶ τοὺς οἰκοῦντας τὴν Κύζικον ἐπιθέσθαι νυκτὸς τοῖς Ἀργοναύταις. Τηλεκλῆα ἠδὲ Μεγαβρόντην] πέπλακε τὰ ὀνόματα ταῦτα Ἀπολλώνιος, οὐκ ἀπὸ ἱστορίας ἔλαβεν. οὕτω Ταρραῖος. τὸν δὲ Κύζικον οἱ μὲν ὑπὸ Διοσκούρων φασὶν ἀναιρεθῆναι, ἄλλοι δὲ ὑπὸ Ἰάσονος. τὸ δὲ ἑοῖο καὶ νῦν κακῶς κεῖται. ἔστι γὰρ προσληπτικόν, ἰσοδυναμοῦν τῷ ἑαυτοῦ.

Ἠδὲ καὶ "Ἀρτακέα," πρόμον ἀνδρῶν· οὓς ἔτι πάντας
Ἐνναέται τιμαῖς ἡρώϊσι κυδαίνουσιν.
Οἱ δ' ἄλλοι εἴξαντες ὑπέτρεσαν, "ἠΰτε κίρκους
Ὠκυπέτας ἀγεληδὸν ὑποτρέσσωσι πέλειαι.
Ἐς δὲ πύλας ὁμάδῳ πέσον ἀθρόοι. αἶψα δ' ἀϋτῆς
Πλῆτο πόλις, στονόεντος "ὑποτροπίῃ πολέμοιο.
"Ἠῶθεν δ' ὀλοὴν καὶ ἀμήχανον εἰσενόησαν
Ἀμπλακίην ἄμφω. στυγερὸν δ' ἄχος εἷλεν ἰδόντας
Ἥρωας Μινύας Αἰνήϊον υἷα πάροιθεν
Κύζικον ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι πεπτηῶτα.
Ἤματα δὲ τρία πάντα γόων, τίλλοντό τε χαίτας
Αὐτοὶ ὁμῶς λαοί τε Δολίονες. αὐτὰρ ἔπειτα
"Τρὶς περὶ χαλκείοις δίχα τεύχεσι "δινηθέντες
"Τύμβῳ ἐνεκτερέϊξαν, ἐπειρήσαντό τ' ἀέθλων
Ἧι θέμις, ἀμπεδίον λειμώνιον. ἔνθ' ἔτι νῦν περ
Ἐγκέχυται τόδε σῆμα καὶ ὀψιγόνοισιν ἰδέσθαι.
Οὐδὲ μὲν "οὐδ' ἄλοχος κλείτη φθιμένοιο λέλειπτο
Οὗ πόσιος μετόπισθε· κακῷ δ' ἔπι κύντερον ἄλλο
Ἤνυσεν, ἁψαμένη βρόχον αὐχένι. "τὴν δὲ καὶ αὐταὶ
Νύμφαι ἀποφθιμένην ἀλσηΐδες ὠδύραντο·
Καί οἱ ἀπὸ βλεφάρων ὅσα δάκρυα χεῦαν ἔραζε,
Πάντα τάγε κρήνην τεῦξαν θεαί· "ἣν καλέουσιν
Κλείτην, δυστήνοιο περικλεὲς οὔνομα νύμφης.
Αἰνότατον δὴ κεῖνο Δολιονίῃσι γυναιξὶν,

Ἀρτακέα] Ἡρωδιανὸς βαρυτονεῖ τὸ ὄνομα ἐν τῷ τρίτῳ τοῦ καθόλου. Ἀρτάκης γάρ. Ἠΰτε κίρκους] εἶδος ἱέρακος. ἔστι δὲ ἱεράκων γένη ἕξ· ὡς Καλλίμαχος ἐν τοῖς περὶ ὀρνέων. καὶ Ὅμηρος δὲ ἔοικε τοῦτο γινώσκειν, "οὐδέ κεν ἴρηξ Κίρκος ὁμαρτήσειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν." Καί, "Κίρκος Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος." ὁ δὲ ἱέραξ, ἱερός ἐστιν Ἀπόλλωνος. Πέλεια δὲ περιστερᾶς εἶδος, ὅμοιον φάττῃ, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. Ὑποτροπίῃ] ὑποστροφῇ. τουτέστι φυγῇ. Ἠῶθεν δ' ὀλοὴν] ἅμα ἠοῖ κακὴν ἀμπλακίην καὶ ἀπερισμήχανον εἶδον. οἷον ἀβοήθητον. Τρὶς περὶ χαλκείοις δίχα] χαλκείοις σὺν ἔντεσιν. ὑπερβατὸν δέ ἐστι. τὸ γὰρ ἑξῆς, χαλκείοις σὺν ἔντεσι περιδινηθέντες· ὅ ἐστι περιδραμόντες.

Τύμβῳ ἐνεκτερέϊξαν] τύμβον ἔστησαν· καὶ Ταρχῦσαι, τὸ θάψαι· Κτερεΐξαι, τὸ τύμβον ποιῆσαι, καὶ τὰ ἐπὶ τῷ τύμβῳ τελέσαι. ἔθαψαν γὰρ, τάφον αὐτῷ ποιήσαντες. τὸ δὲ ἐγκέχυται, Ὁμηρικῶς, κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἀναλογίαν, — χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν. τοῦ δὲ Λειμωνίου πεδίου μέμνηται Δηΐλοχος, περί τε τοῦ τάφου Κυζίκου ὁ αὐτός. Οὐδ' ἄλοχος Κλείτη] ὁ μὲν Ἀπολλώνιος νεόγαμον τὸν Κύζικον καὶ ἄπαιδα ἱστορεῖ, Εὐφορίων δὲ ἐν Ἀπολλοδώρῳ μελλόγαμον. τὴν δὲ Κλείτην οὐ Μέροπος λέγει θυγατέρα, Θρῆσσαν δὲ τὴν Πιάσου· οὐδὲ παθεῖν τι ἐπὶ τῷ τοῦ ἀνδρὸς θανάτῳ, ἀπαχθῆναι δὲ οἴκαδε ὑπὸ τοῦ πατρός. Εὐάνθης δὲ ἐν τοῖς μυθικοῖς συμφωνεῖ τῷ Ἀπολλωνίῳ. περὶ δὲ τῆς Κλείτης φησὶ Δηΐλοχος, ὑπὸ λύπης τελευτῆσαι. ἱστορεῖ δὲ Ἀπολλώνιος ἄτεκνον τὸν Κύζικον ἀναιρεθῆναι. Εὐάνθης δὲ, ἐσχηκέναι φησὶ παῖδα ὁμώνυμον ἑαυτῷ. Τὴν δὲ καὶ αὐτὴν] τοῦτο ἤτοι ὅτι πρὸς θαυμασμὸν τοῦ πάθους (τοσοῦτον γὰρ ἦν ὡς καὶ τὴν θείαν φύσιν ἀνεγεῖραι) ἢ ὅτι ὑπόκεινται αἱ γυναῖκες θρηνοῦσαι. ἵνα ᾖ, μετὰ τῶν Δολιόνων καὶ αὐταὶ αἱ νύμφαι ὠδύροντο τὴν Κλείτην. Εὐάνθης δὲ καὶ Δηΐλοχος ἱστοροῦσιν ὅτι ἀπήγξατο ἡ Κλείτη, καὶ ὅτι ἡ ταύτης κρήνη ἐν Κυζίκῳ. Ἣν καλέουσι

Κλείτην] αὕτη τοῦ, ὁμωνύμως τῇ παιδὶ περὶ πλείονα χρόνον τοῦ πάθους τὴν μνήμην σώζεσθαι βουλόμενοι. περικλεὲς δὲ, ἢ τὸ ἐπίδοξον καὶ διαβόητον, ἐκ τῆς τοῦ πάθους ὑπερβολῆς καὶ τῆς περὶ τὸν ἄνδρα διαθέσεως γινόμενον.

Ἀνδράσι τ' ἐκ Διὸς ἦμαρ ἐπήλυθεν. οὐδέ τις αὐτῶν
Ἔτλη τις πάσασθαι ἐδητύος, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν,
Ἐξ ἀχέων, ἔργοιο μυληφάτου ἐμνώοντο,
Ἀλλ' αὔτως ἄφλεκτα διαζώεσκον ἔδοντες.
Ἔνθ' ἔτι νῦν εὖτ' ἄν σφιν ἐτήσια χύτλα χέωνται,
Κύζικον ἐνναίοντες Ἰάονες ἔμπεδον αἰεὶ
Πανδήμοιο μύλης πελάνους ἐπαλετρεύουσιν.
Ἐκ δὲ τόθεν τρηχεῖαι ἀνηέρθησαν ἄελλαι
Ἦμαθ' ὁμοῦ νύκτας τε δυώδεκα· τοὺς δὲ κατ' αὖθι
Ναυτίλλεσθαι ἔρυκον. ἐπιπλομένῃ δ' ἐνὶ νυκτὶ
Ὧλλοι μέν ῥα πάρος δεδμημένοι εὐνάζοντο
Ὕπνῳ ἀριστῆες πύματον λάχος· αὐτὰρ ἄκαστος
Μόψος τ' ἀμπυκίδης ἀδινὰ κνώσσοντας ἔρυντο.
Ἡ δ' ἄρ' ὑπὲρ ξανθοῖο καρήατος αἰσονίδαο
Πωτᾶτ' ἀλκυονὶς, λιγυρῇ ὀπὶ θεσπίζουσα
Λῆξιν ὀρινομένων ἀνέμων· σύνεκε δὲ μόψος
Ἀκταίης ὄρνιθος ἐναίσιμον ὄσσαν ἀκούσας.
Καὶ τὴν μὲν θεὸς αὖτις ἀπέτραπεν, ἷζε δ' ὕπερθε

Ἔργοιο μυληφάτου] τοῦ πυροῦ, τουτέστι τοῦ σίτου. τοῦ ἀλεύρου τοῦ ὑπὸ μύλης πεθλασμένου ἐν τῷ ἀλήθεσθαι. φησὶ δὲ τοὺς ἄρτους. Χύτλα] κυρίως τὰ μεθ' ὕδατος ἔλαια· καταχρηστικῶς δὲ, ὡς ἐνταῦθα, τὰ ἐναγίσματα καὶ αἱ χοαί. Πέλανοι δὲ, πέμματα ποιά. Ἀττικοὶ δὲ πᾶν τὸ πεπηγὸς οὕτω λέγουσι. τὸ δὲ Κύζικον ἐνναίοντες, ἀντὶ τοῦ Κυζικηνοί. Ἰάονες δὲ, τοὺς ἀποίκους εἶναι Μιλησίων. καὶ γὰρ εἰς Μίλητον ὁ Νηλεὺς ἀποικίαν ἐστείλατο, καὶ ἐκεῖθεν ἐπὶ Κύζικον μετὰ πολὺν χρόνον. ὅθεν καὶ τοὺς Μιλησίους Ἴωνας ἐκάλεσεν.

Πελάνους ἐπαλετρεύουσι] πᾶς δῆμος ἐπὶ τῆς μύλης ἐπαλετρεύουσι καὶ ἀλήθουσι πελάνους. πέλανος δὲ, ὁ διαπεπηγμένος καὶ ῥυπαρὸς κατὰ Ἀττικούς. ὡς καὶ Εὐριπίδης, Στόματος ἀφρώδη πέλανον. Φησὶ δὲ τοὺς ἀκαθάρτους καὶ ἀτελεῖς ἄρτους, οὓς ὁ Θεόκριτος δωρικούς φησιν. Ἦμαθ' ὁμοῦ] τὸ ὁμοῦ παρ' Ὁμήρῳ μὲν τὸ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ σημαίνει (ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους) παρὰ δὲ τοῖς μεθ' Ὅμηρον καὶ ἄλλα σημαίνει. ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ χρόνου τέθεικεν αὐτό, Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ ὁμοίως κεῖται. ὡς καὶ παρ' Εὐριπίδῃ, Ὁμοῦ γέροντες καὶ νέοι καὶ μητέρες. Ἐπιπλομένῃ] τὴν ἐπερχομένην φησίν. Ὧλλοι μέν ῥα] ἡ τοιαύτη συναλοιφὴ τῆς νεωτέρας ἰάδος ἐστί. διὸ μέμφονται Ζηνοδότῳ εἰπόντι, Ὧλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες. οὐ κέχρηται γὰρ ταύτῃ Ὅμηρος. Πύματον λάχος] ὕστερον κλῆρον καὶ μερίδα οὐ ἐν τῇ Δολονίᾳ ὕπνου λαμβάνοντες, καὶ ἐκεῖσε ὑπνώσσοντες. τοῦ γὰρ ἑξῆς ἀναπλεῖν ἔμελλον. Ἀδινὰ κνώσσοντας] ἐφύλαττον μεγάλως καὶ βαθέως ὑπνοῦντας. ὁ δὲ Ταρραῖος, λεπτὰ κοιμωμένους, καὶ οὐ κατὰ βάθος. Λῆξιν ὀρινομένων] τὴν κατάπαυσιν καὶ λώφησιν τῆς τῶν ἀνέμων βίας. τὸ γὰρ ὄρνεον θαλάσσιον καὶ ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς βιοῦν. λέγεται δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἐφεξῆς πέντε καὶ δέκα ἡμέρας, ἢ (ὥς τινες) δεκατέσσαρας εὐδίνας ποιεῖν, ἵνα ἀποκυήσῃ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς. καὶ ἀλκυονίδες ἡμέραι καλοῦνται ἑπτὰ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ ἑπτὰ μετὰ τὸν τόκον. εἴληφε δὲ τὰ περὶ τῶν ἀλκυόνων παρὰ Πινδάρου ἐκ παιάνων. ἀλόγως δὲ ὄσσαν εἶπε τὴν ἀλκυόνος φωνήν. ὑπὸ γὰρ Ἥρας ἦν ἀπεσταλμένη, ὥς φησι Πίνδαρος. Ἀκταίης ὄρνιθος] τῆς παρὰ ταῖς ἀκταῖς καὶ τοῖς αἰγιαλοῖς διατελούσης καθήκουσαν φωνὴν ἀκούσας.

Νηίου ἀφλάστοιο μετήορος ἀίξασα.
Τὸν δ' ὄγε κεκλιμένον μαλακοῖς ἐνὶ κώεσιν οἰῶν
Κινήσας ἀνέγειρε παρασχεδόν, ὧδέ τ' ἔειπεν,
Αἰσονίδη, χρειώ σε τόδ' ἱερὸν εἰσανιόντα
Δινδύμου ὀκρυόεντος, εὔθρονον ἱλάξασθαι
Μητέρα συμπάντων μακάρων· λήξουσι δ' ἄελλαι
Ζαχρηεῖς. τοίην γὰρ ἐγὼ νέον ὄσσαν ἄκουσα
Ἀλκυόνος ἁλίης, ἥ τε κνώσσοντος ὕπερθε
Σεῖο πέριξ, τὰ ἕκαστα πιφαυσκομένη πεπότηται.
Ἐκ γὰρ τῆς ἄνεμοί τε, θάλασσά τε, νειόθι τε χθὼν
Πᾶσα πεπείρηται, νιφόεν θ' ἕδος Οὐλύμποιο.
Καί οἱ ὅτ' ἐξ ὀρέων μέγαν οὐρανὸν εἰσαναβαίνει,
Ζεὺς αὐτὸς Κρονίδης ὑποχάζεται. ὣς δὲ καὶ ὧλλοι
Ἀθάνατοι μάκαρες δεινὴν θεὸν ἀμφιέπουσιν.
Ὣς φάτο. τῷ δ' ἀσπαστὸν ἔπος γένετ' εἰσαΐοντι.
Ὤρνυτο δ' ἐξ εὐνῆς κεχαρημένος· ὦρσε δ' ἑταίρους
Πάντας ἐπισπέρχων, καί τε σφίσιν ἐγρομένοισιν
Ἀμπυκίδεω Μόψοιο θεοπροπίας ἀγόρευεν.
Αἶψα δὲ κουρότεροι μὲν ἀπὸ σταθμῶν ἐλάσαντες
Ἔνθεν ἐς αἰπεινὴν ἄναγον βόας οὔρεος ἄκρην·
Οἱ δ' ἄρα λυσάμενοι ἱερῆς ἐκ πείσματα πέτρης,
Ἤρεσαν ἐς λιμένα Θρηίκιον· ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ
Βαῖνον, παυροτέρους ἑτάρων ἐν νηὶ λιπόντες.
Τοῖσι δὲ Μακριάδες σκοπιαί, καὶ πᾶσα περαίη

Ἀφλάστοιο] Ἀπολλώνιος ἐν ταῖς λέξεσιν ἀποδέδωκεν ἄφλαστον, τὸ ἀκροστόλιον· οὐκ εὖ· ἐπειδὴ τὸ ἀκροστόλιον ἐπὶ τοῦ στόλου. στόλος δὲ λέγεται τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῆς πτύχης καὶ διῆκον ἄχρι τῆς πρώρας ξύλον. πτύχη δὲ λέγεται ὅπου τὸ τῆς νεὼς ἐπιγράφεται ὄνομα. ἔστιν οὖν ἀκροστόλιον τὸ ἄφλαστον κατὰ τὴν πρώραν. ἀλλ' ὁ ποιητὴς αὐτὸ παραδίδωσιν ἐπὶ τῆς πρύμνης, λέγων, "Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν οὐκ ἀμεθίει, ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων." καὶ εἴρηται ἄφλαστον κατὰ συγκοπὴν τοῦ φ πρὸς τὸ θ, ἄθλαστον, κατὰ ἀντίφρασιν· ἐπεὶ εὔθλαστόν ἐστιν. ἔστιν οὖν ἄφλαστον, σανίδιον κατὰ τὴν πρύμναν. Ἐκ γὰρ τῆς ἄνεμοί τε] ἐκ ταύτης τῆς Ῥέας καὶ γῆ καὶ θάλασσα καὶ οὐρανὸς συνέχεται. οἱ γὰρ φυσικοὶ αὐτὴν γῆν φυσιολογοῦσιν, τὴν πάντων ἁρμογὴν καὶ δεσμόν. καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐτυμολογοῦσι παρὰ τὸ ῥεῖν ἀεὶ καὶ ποιεῖν τείρεα. καὶ φυσικῶς ταύτης ἄνδρα τὸν Κρόνον φασίν, οἱονεὶ τὸν χρόνον, μεταβολῇ τοῦ ἀντιστοίχου. σύνεστι δὲ τῇ τῶν στοιχείων τάξει ἐξ ἀνάγκης ὁ χρόνος. καὶ εἶτα λοιπὸν ἀλληγορικῶς τούτους τῶν θαλασσίων καὶ οὐρανίων καὶ χθονίων θεῶν πατέρας εἶναι φασί. μετὰ γὰρ τὴν τῶν στοιχείων θέσιν καὶ σύνδεσμον συνέβη καὶ θεοὺς καὶ θεῶν δυνάμεις καὶ διαφορὰς μαθεῖν τοὺς ἄνδρας, καὶ τιμῆσαι. τὸ πεπείρηται, ἀντὶ τοῦ συνέχεται καὶ συνέζευκται. Ἱερῆς ἐκ πείσματα πέτρης] ἧς καὶ ἐν τοῖς προτέροις μέμνηται, εἰπών, "ἱερὴ δὲ φατίζεται ἤδ' ἐπὶ πέτρη." Ἤρεσαν] ἐκωπηλάτησαν. τῷ δὲ συντελικῷ ἐχρήσατο ἀντὶ παρατατικοῦ τοῦ ἤρεσσον. λιμένα δὲ Θρηίκιον λέγει, ἐπειδὴ κεῖται μὲν ἡ Κύζικος ἐπ' ἐσχάτοις τῆς Φρυγίας, συνάπτει δὲ ἡ Βιθυνία τῇ Φρυγίᾳ. Βιθυνοὶ δὲ Θρᾷκες κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος. ἢ ἐπειδὴ Θρᾷκες Κύζικον ᾤκησαν. Καὶ πᾶσα περαίη Θρηϊκίης] καὶ πᾶσα ἡ ἐναντία χώρα τῆς Θρᾴκης. Ποντικὸν δὲ ἔθνος οἱ Μάκρωνες.

Θρηικίης ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς προὐφαίνετ' ἰδέσθαι.
Φαίνετο δ' ἠερόεν στόμα Βοσπόρου, ἠδὲ κολῶναι
Μυσίαι. ἐκ δ' ἑτέρης ποταμοῦ ῥόος Αἰσήποιο,
Ἄστυ τε καὶ πεδίον Νηπήιον Ἀδρηστείης.
Ἔσκε δέ τι στιβαρὸν στύπος ἀμπέλου ἔντροφον ὕλῃ
Πρόχνυ γεράνδρυον· τὸ μὲν ἔκταμον, ὄφρα πέλοιτο
Δαίμονος οὐρείης ἱερὸν βρέτας· ἔξεσε δ' Ἄργος
Εὐκόσμως, καὶ δή μιν ἐπ' ὀκρυόεντι κολωνῷ
Ἵδρυσαν, φηγοῖσιν ἐπηρεφὲς ἀκροτάτοισιν,
Αἵ ῥά τε πασάων πανυπέρταται ἐρρίζωντο.
Βωμὸν δ' αὖ χεράδος παρενήνεον· ἀμφὶ δὲ φύλλοις
Στεψάμενοι δρυΐνοισι θυηπολίης ἐμέλοντο,
Μητέρα Δινδυμίην πολυπότνιαν ἐγκαλέοντες,
Ἐνναέτιν Φρυγίης, Τιτίην θ' ἅμα, Κύλληνόν τε.
Οἳ μοῦνοι πολέων μοιρηγέται ἠδὲ πάρεδροι
Μητέρος Ἰδαίης κεκλήαται, ὅσσοι ἔασι

Τὸ δὲ, χερσὶν ἑαῖς, οὐκ εὖ εἴρηκεν. ὤφειλε γὰρ σφετέραις. Στόμα Βοσπόρου ἠερόεν] οἷον ἀερῶδες, ἤτοι ὀμιχλῶδες. Βόσπορος δὲ τὸ τῆς Προποντίδος στενόν· οὕτω κληθὲν ἀπὸ τῆς διανηξαμένης βοὸς τῆς Ἰοῦς. Ἐκ δ' ἑτέρης] οὐ λέγει ἠπείρου τῆς Εὐρώπης (καὶ γὰρ ἡ Μυσία καὶ ὁ Αἴσηπος, τῆς Ἀσίας) ἀλλ' ἑτέρας δὲ χώρας λέγει, τῆς Τρωάδος, καθ' ἣν ὁ Αἴσηπος ῥεῖ, χωρίζων αὐτὴν τῆς Μυσίας. καὶ Ὅμηρος, Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος. ἡ δὲ Τρωὰς ἀπὸ Μυσίας ἀρχομένη τῆς μεγάλης ἐπὶ Αἰσήπου λήγει. ἡ δὲ Δολιονία καὶ Φρυγία ἄρχεται μὲν ἀπὸ Αἰσήπου, λήγει δὲ ἐπὶ Ῥυύδακον. Μυσίαι δὲ δύο, ἥ τε Εὐρωπαία καὶ ἡ Ἀσιανή. τῆς οὖν ἐν Ἀσίᾳ Μυσίας αἱ κολῶναι τοῖς Ἀργοναύταις ἐφαίνοντο. Καὶ πεδίον Νηπήϊον] πεδίον Νηπείας ἐστὶ περὶ Κύζικον. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ, Νηπείης ἤτ' ἄργος ἀοίδιμος Ἀδρήστεια. τὴν δὲ Νήπειαν Διονύσιος ὁ Μιλήσιος, πεδίον τῆς Μυσίας φησὶν εἶναι. ὁ γὰρ βασιλεὺς τῶν Μυσῶν θυγατέρα Ἰάσου ἔγημεν Ὄλυμπος Νήπειαν ὄνομα· καὶ κατῴκησεν ἐν τῷ πεδίῳ τούτῳ ὃ νῦν καλεῖται Νηπείας πεδίον. Ἀπολλόδωρος δέ φησι Νηπείας πεδίον ἐν Φρυγίᾳ. ὁ δὲ Καλλίμαχος φησὶν ἐν ὑπομνήμασι Νέμεσιν εἶναι τὴν τὸ πεδίον κατέχουσαν. ἔστι δὲ καὶ πόλις καλουμένη Ἀδρήστεια ἀπὸ τοῦ ἱδρυσαμένου. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἑκατέρων μέμνηται, τῆς τε πόλεως καὶ τοῦ πεδίου. φησὶ γὰρ, Ἄστυ τε καὶ πεδίον Νηπήϊον Ἀδρηστείης. τῆς δὲ πόλεως καὶ Ὅμηρος μνημονεύει, Οἳ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον. Στιβαρὸν στύπος] στύπος τὸ πρέμνον καὶ στέλεχος, ἐξ οὗ καὶ ἀπεστύπαζον. βρέτας δὲ, τὸ βροτῷ ἐοικός. καὶ Εὐφορίων ἐκ τούτου κινηθεὶς, τὸ ξόανον τῆς μητρὸς τῶν θεῶν φησὶν ἀμπέλινον εἶναι, διὰ τὸ τὴν ἄμπελον ἴσως ἱερὰν εἶναι τῆς Ῥέας. πρόχνυ δὲ, παντελῶς. γεράνδρυον, τὸ παλαιὸν ξύλον. Κολωνῷ] τῇ ἐξεχούσῃ ἀκρωρείᾳ. Χεράδος] χερὰς, ἡ τῶν βραχέων λίθων συλλογὴ, τῶν καθ' ἕνα χειρὶ ληφθῆναι δυναμένων· οὓς Ὅμηρος χερμάδια φησί. τὸ δὲ βωμὸν, ἀντὶ τοῦ εἰς βωμοῦ κατασκευήν. ἢ χεράδες λέγονται οἱ μικροὶ σωροὶ τῶν λίθων. φησὶ Δημήτριος ὁ Σκήψιος τὴν διάλεκτον Ἀπολλωνιατῶν εἶναι τῶν ἐν Πόντῳ. μνημονεύει καὶ Σαπφὼ, μὴ κινὴ χεράδος. καὶ Ὅμηρος, ἅλις χεράδος περιχεύας. χεράδος δὲ, ὁ τῶν λίθων σωρός. εἰς δὲ τὴν τοῦ βωμοῦ κατασκευὴν λίθους ἐσώρευον. Δρυΐνοισιν] εἰκότως. ἡ γὰρ δρῦς, ἱερὰ τῆς Ῥέας, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ περὶ θεῶν. δρυΐνοις δὲ αὐτούς φησι στέφεσθαι, διὰ τὸ μεμερίσθαι τῇ θεᾷ τὸ δένδρον τοῦτο· διὰ τὸ καὶ πρὸς στέγας καὶ πρὸς τροφὴν πρῶτον χρησιμεῦσαι. Δινδυμίην] τὴν ἐν τῷ Δινδύμῳ ὄρει τιμωμένην ἐπικαλούμενοι καὶ ἱκετεύοντες. Ἐνναέτιν Φρυγίης Τιτίην θ' ἅμα] περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων καλουμένων πρώτους φησὶν εἶναι καὶ παρέδρους τῇ μητρὶ τῶν θεῶν· ἀκολουθῶν Μενάνδρῳ, λέγοντι Μιλησίους, ὅταν θύωσι τῇ Ῥέᾳ, προθύειν Τιτίᾳ

καὶ Κυλλήνῳ. εἰσὶ δὲ οὗτοι τῶν Ἰδαίων Δακτύλων μοιρηγέται καὶ μητρὸς θεῶν πάρεδροι. Καλλίστρατος δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ τοῦ καθ' Ἡράκλειαν περὶ Τιτίου φησὶ, Τιτίας, ἥρως ἐγχώριος, ὃν οἱ μὲν μυθεύονται παῖδα Διὸς, οἱ δὲ, πρεσβύτερον τῶν Μαριανδυνοῦ τοῦ Κιμμερίου παίδων· δι' ὃν μάλιστα τὸ ἔθνος ηὔξηται, καὶ προάγεται ἔτι εἰς εὐδαιμονίαν. καὶ Προμαχίδας δὲ ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλείας λέγει περὶ Τιτίου ὅστις ἦν, καὶ Θεοφάνης. ἀπεθεώθη δὲ ἀπὸ Μαριανδυνῶν. ὅτι δὲ νύμφη τις Οἰαξίδος γῆς δραξαμένη τοὺς καλουμένους Ἰδαίους Δακτύλους ἐποίησε, παρὰ Στησιμβρότου εἴληφε· καὶ ὅτι διὰ τὸ ῥυῆναι αὐτοὺς διὰ τῶν χειρῶν, δάκτυλοι κληθῆναι. Σοφοκλῆς δὲ αὐτοὺς Φρύγας καλεῖ ἐν κωφοῖς σατύροις.

Δάκτυλοι Ἰδαῖοι κρηταέες· οὕς ποτε νύμφη
Ἀγχιάλη Δικταῖον ἀνὰ σπέος, ἀμφοτέρῃσιν
Δραξαμένη γαίης οἰαξίδος ἐβλάστησε.
Πολλὰ δὲ τήνγε λιτῇσιν ἀποστρέψαι ἐριώλας
Αἰσονίδης γουνάζετ' ἐπιλείβων ἱεροῖσιν
Αἰθομένοις. ἄμυδις δὲ νέοι Ὀρφῆος ἀνωγῇ
Σκαίροντες βηταρμὸν ἐνόπλιον ὠρχήσαντο,
Καὶ σάκεα ξιφέεσσιν ἐπέκτυπον· ὥς κεν ἰωὴ
Δύσφημος πλάζοιτο δι' ἠέρος, ἣν ἔτι λαοὶ
Κηδείῃ βασιλῆος ἀνέστενον. ἔνθεν ἐς αἰεὶ
Ῥόμβῳ καὶ τυπάνῳ ῥείην Φρύγες ἱλάσκονται.
Ἡ δέ που εὐαγέεσσιν ἐπὶ φρένα θῆκε θυηλαῖς

Δάκτυλοι ἰδαῖοι] ἓξ καὶ πέντε φασὶ τούτους εἶναι. δεξιοὺς μὲν, τοὺς ἄρσενας· ἀριστεροὺς δὲ, τὰς θηλείας. Φερεκύδης δὲ τοὺς μὲν δεξιοὺς, εἴκοσι λέγει· τοὺς δὲ εὐωνύμους, τριακονταδύο. γόητες δὲ ἦσαν καὶ φαρμακεῖς. καὶ δημιουργοὶ σιδήρου λέγονται εἶναι πρῶτοι καὶ μεταλλεῖς γενέσθαι. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς Ἴδης, ἀριστεροὶ μὲν (ὥς φησι Φερεκύδης) οἱ γόητες αὐτῶν· οἱ δὲ ἀναλύοντες, δεξιοὶ, ὡς Ἑλλάνικος. οἱ δέ φασιν ὅτι Ἰδαῖοι Δάκτυλοι ἐκλήθησαν ὅτι ἐντὸς Ἴδης ἐντυχόντες τῇ Ῥέᾳ ἐδεξιώσαντο τὴν θεὸν, καὶ τῶν δακτύλων αὐτῆς ἥψαντο. ὡς δὲ Μνασέας ἐν πρώτῳ περὶ Ἀσίας, Ἰδαῖοι Δάκτυλοι λέγονται ἀπὸ τοῦ παιδὸς Δακτύλου καὶ τῆς μητρὸς Ἴδης. ὁ δὲ τὴν Φορωνίδα συνθεὶς, γράφων οὕτως, — ἔνθα γόητες Ἰδαῖοι Φρύγες ἄνδρες ὀρέστεροι οἰκί' ἔναιον, » Κέλμις, Δαμναμενεύς τε μέγας καὶ ὑπέρβιος Ἄκμων, » Εὐπάλαμοι θεράποντες ὀρείης Ἀδρηστείης. » Οἳ πρῶτοι τέχνην πολυμήτιος Ἡφαίστοιο » Εὗρον ἐν οὐρείῃσι νάπαις, ἰόεντα σίδηρον· » Ἐς πῦρ τ' ἤνεγκαν, καὶ ἀριπρεπὲς ἔργον ἔδειξαν. » Δικταῖον] τὸ Κρητικὸν σπήλαιον. Δίκτη γὰρ ὄρος Κρήτης. Δραξαμένη] ἔθος ἐστὶ ταῖς κυούσαις τῶν παρακειμένων λαμβάνεσθαι, καὶ ἀποκουφίζειν ἑαυτὰς τῶν ἀλγηδόνων. ὡς καὶ Λητὼ ἐλάβετο τοῦ φοίνικος. ἔδει δὲ εἰπεῖν Ὀαξίδος· προσετέθη δὲ τὸ ι. Ἐβλάστησεν] ἀντὶ τοῦ ἐγέννησε. Ἐριώλας] διαφόρως ἀνεγνώσθη· ἐπικρατεῖ δὲ ἡ βαρεῖα τάσις. Ὀρφῆος ἀνωγῇ] τῇ τοῦ Ὀρφέως παρακελεύσει, ὡς αὐτοῦ τῆς ὀρχήσεως προκαταρχομένου. βηταρμὸν δὲ, τὴν ὄρχησιν, παρὰ τὴν ἁρμόδιον βάσιν αὐτῶν. λέγει δὲ νῦν τὴν πυῤῥίχην ὄρχησιν. τὸ δὲ ἑξῆς, ὠρχοῦντο τοῖς ξίφεσι τὰς ἀσπίδας κομποῦντες, διὰ τὸ τὸν Κύζικον θρηνεῖσθαι ὑπὸ τῶν Δολιόνων· ἵνα μὴ τῆς θυσίας οὔσης, δύσφημος φωνὴ ἀναφέρηται. ὅθεν καὶ Φρύγες κυμβάλοις καὶ τυμπάνοις τὴν Ῥέαν ἱλάσκονται. Ῥόμβῳ] Ῥόμβος, τροχίσκος ὃν στρέφουσιν ἱμᾶσι τύπτοντες, καὶ οὕτως κτύπον ἀποτελοῦσι. τινὲς δὲ ῥόμβον αὐτὸ καλοῦσιν· ὧν καὶ Εὔπολις ἐν Βάπταις, καὶ Δίδυμος.

Ἀνταίην δαίμον'· τὰ δ' ἐοικότα σήματ' ἔγεντο.
Δένδρεα μὲν καρπὸν χέον ἄσπετον, ἀμφὶ δὲ ποσσὶν
Αὐτομάτη φύε γαῖα τερείνης ἄνθεα ποίης.
Θῆρες δ' εἰλυούς τε κατὰ ξυλόχους τε λιπόντες,
Οὐρῇσιν σαίνοντες ἐπήλυθον. ἡ δὲ καὶ ἄλλο
Θῆκε τέρας· ἐπεὶ οὔτι παροίτερον ὕδατι νᾶεν
Δίνδυμον, ἀλλά σφιν τότ' ἀνέβραχε διψάδος αὔτως
Ἐκ κορυφῆς ἄλληκτον. Ἰησονίην δ' ἐνέποισιν
Κεῖνο ποτὸν κρήνην περιναιέται ἄνδρες ὀπίσσω.
Καὶ τότε μὲν δαῖτ' ἀμφὶ θεᾶς θέσαν οὔρεσιν Ἄρκτων,
Μέλποντες Ῥείην πολυπότνιαν· αὐτὰρ ἐς ἠῶ
Ληξάντων ἀνέμων νῆσον λίπον εἰρεσίῃσιν.
Ἔνθ' ἔρις ἄνδρα ἕκαστον ἀριστήων ὀρόθυνεν,
Ὅστις ἀπολλήξειε πανύστατος. ἀμφὶ γὰρ αἰθὴρ
Νήνεμος ἐστόρεσεν δίνας, κατὰ δ' εὔνασε πόντον.
Οἱ δὲ, γαληναίῃ πίσυνοι, ἐλάασκον ἐπιπρὸ
Νῆα βίῃ. τὴν δ' οὔ κε διὲξ ἁλὸς ἀίσσουσαν
Οὐδὲ Ποσειδάωνος ἀελλόποδες κίχον ἵπποι.
Ἔμπης δ' ἐγρομένοιο σάλου ζαχρηέσιν αὔραις,
Αἳ νέον ἐκ ποταμῶν ὑπὸ δείελον ἠερέθοντο,
Τειρόμενοι, καὶ δὴ μετελώφεον. αὐτὰρ ὁ τούς γε
Πασσυδίῃ μογέοντας ἐφέλκετο κάρτεϊ χειρῶν
Ἡρακλέης, ἐτίνασσε δ' ἀρηρότα δούρατα νηός.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Μυσῶν λελιημένοι ἠπείροιο,

Ἀνταίην] ἡ Ῥέα οὕτω λέγεται διότι ἐναντία τοῖς Τελχῖσιν ἐγένετο. ὡς δέ τινες, ἀνταίη, ἡ ἀλιτάνευτος καὶ ἀνάντητος. Σήματ' ἔγεντο] διὰ τούτου οὐδὲν ἕτερον ὁ ποιητὴς φησὶν, ἢ τὴν τῆς θεοῦ φύσιν. καὶ τοῖς φυσικοῖς, φασὶ, δοκεῖ τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ γῇ. τῆς δὲ ἀμφιείας σημεῖον, τὸ ἔγκαρπα εἶναι τὰ δένδρα καὶ πόας αὐτομάτους φύειν. Τερείνης] τῆς ἁπαλῆς καὶ χλωρᾶς. εἰλυούς δὲ, τὰς καταδύσεις τῶν θηρῶν. ξυλόχους δὲ, τοὺς ἐν τοῖς ὄρεσιν ὑλώδεις τόπους. ἔστι δὲ ὑπερβατὸν, εἰλυούς τε ξυλόχους τε καταλιπόντες. διὰ πολλῶν δὲ τὸ θαυμαστὸν παρέστησε, διά τε τῆς διψάδος, καὶ ὅτι οὐκ ὀλίγον τὸ ἀναδοθὲν ὕδωρ, ἀλλὰ καὶ ἄληκτον. τὸ δὲ νᾶεν, οὐκ εὖ. ἔδει γὰρ χωρὶς τοῦ ι νᾶεν, ἵν' ᾖ, ἔρρει. ὡς παρ' Ὁμήρῳ, „νᾶεν δ' ὀρῷ ἄγγεα πάντα. ἡ δὲ σύνταξις κατὰ μετάθεσιν· ὡς τὸ, ῥέε δ' αἵματι γαῖα. ἀντὶ τοῦ, αἷμα ἔρρεεν ἐν τῇ γῇ. ἢ μεταληπτέον τὸ νᾶεν εἰς τὸ κατάρρυτον· ἵν' ᾖ, κατάρρυτον τὸ Δίνδυμον ὕδασιν. Ἀνέβραχε] ἀντὶ τοῦ ἀνεδόθη. Διψάδος] διψὰς τὴν ξηρὰν γῆν σημαίνει. νῆσον δὲ ἔοικε τὴν Κύζικον λέγειν ἐνταῦθα. ἀελλόποδας δὲ, τοὺς ταχεῖς. τὸ δὲ κίχον, ἀντὶ τοῦ κατέλαβον. Ζαχρηέσιν αὔραις] μεγάλως ἐπιβαρούσαις καὶ πνεούσαις. κυρίως δὲ ζαχρηὲς, τὸ βιαίως ταῖς χερσὶ περαιτόμενον. παρὰ γὰρ τὰς χεῖρας πεποίηται ἡ λέξις, καὶ τὸ ζα ἐπιτατικόν. τὸ μετελώφεον, ἀντὶ τοῦ ἐπαύσαντο. Ἐφέλκετο] πρὸς τὴν πάντων αὐτῶν ἀργίαν καὶ τὴν τοῦ κύματος ὑπερβολὴν, τὸ ἐφέλκετο, πρὸς πλείονα εἶπεν ἔμφασιν. ὅθεν καὶ Καλλίμαχος ἐπὶ τοῦ ἡττηθέντος ταύρου φησὶν, ὁ δ' εἵπετο νωθρὸς ὁδίτης.

Ῥυνδακίδας

Ῥυνδακίδας προχοὰς μέγα τ' ἠέριον Αἰγαίωνος
Τυτθὸν ὑπ' ἐκ Φρυγίης παρεμέτρεον εἰσορόωντες,
Δὴ τότ' ἀνοχλίζων τετρηχότος οἴδματος ὁλκοὺς
Μεσόθεν ἆξεν ἐρετμόν· ἀτὰρ τρύφος ἄλλο μὲν αὐτὸς
Ἄμφω χερσὶν ἔχων πέσε δόχμιος, ἄλλο δὲ πόντος
Κλύζε παλιρροθίοισι φέρων· ἀνὰ δ' ἕζετο σιγῇ
Παπταίνων. χεῖρες γὰρ ἀήθεσον ἠρεμέουσαι.
Ἦμος δ' ἀγρόθεν εἶσι φυτοσκάφος, ἤ τις ἀροτρεὺς
Ἀσπασίως εἰς αὖλιν ἑήν, δόρποιο χατίζων·
Αὐτοῦ δ' ἐν προμολῇ τετρυμμένα γούνατ' ἔκαμψεν,
Αὐσαλέος κονίησι, περιτριβέας δέ τε χεῖρας
Εἰσορόων, κακὰ πολλὰ ἑῇ ἠρήσατο γαστρί·

Ῥυνδακίδας] Ῥυνδακὸς τόπος ἐστὶ Φρυγίας, οὗ μνημονεύει Βακχυλίδης· ταῖς δὲ ἀληθείαις τάφος ἐστὶ τοῦ Βελαρέω, κατὰ τὴν εἴσοδον. Καλλίμαχος δὲ ἱστορεῖ περὶ τοῦ ποταμοῦ ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ποταμῶν, καὶ Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν τῷ αὐτῷ διακόσμῳ. Ἄλλως. Ῥυνδακὸς, ποταμὸς Φρυγίας ὁ νῦν Μέγιστος, πρὸς ᾧ κατὰ τὴν ἔξοδον, καὶ Αἰγαίωνος τινὸς ἥρωος Μυσοῦ τάφος. Ῥυνδακὸς δὲ, ὡς Αἰακός. Μέγα τ' ἠέριον] γράφεται καὶ, μέγα τε ῥίον. καὶ τὸ μὲν ῥίον ἐστὶν ὄρος, ἤτοι ἀκρωτήριον· τὸ δὲ ἠέριον, μνημεῖον. οἴομαι δὲ τινὰ ἀγνοοῦντα τὸν μῦθον, τὸ ἠέριον μεταπεποιηκέναι· ἢ γραφέως ἁμαρτήματι περιλελεῖφθαι τὸ η. ὁ δὲ περὶ τὸν Αἰγαίωνα μῦθος, ὑπὸ Δημητρίου φέρεται τοῦ Κνιδίου. Κόνων δὲ ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ φησὶν ὅτι Αἰγαίων καταγωνισθεὶς ὑπὸ Ποσειδῶνος, κατεποντώθη εἰς τὸ νῦν λεγόμενον ὑπὸ τοῦ Ἀπολλωνίου ἠέριον Αἰγαίωνος, τὸν αὐτὸν καὶ Βελαρέων καλῶν. περὶ δὲ τῆς κλήσεως τοῦ Αἰγαίου πελάγους ἐν μὲν τῷ τρίτῳ τῷ περὶ τῆς Νησιάδος φησὶν ἐν τύποις, Τὸ Αἰγαῖον πέλαγος οἱ μὲν ἀπὸ τῆς Περκανίας Αἰγὸς ἐπώνυμον γεγονέναι φασίν· οἱ δὲ, ἀπὸ τῆς Καρυστίας, τῆς Αἰγαίης ὀνομαζομένης. αἱ μὲν γὰρ Αἰγαί, ἔνθεν τὸν Ποσειδῶνα παραγίνεσθαι φασὶ, κατὰ Πελοπόννησον εἰσίν, ἐν τοῖς περὶ Κεῖσαν τόποις. εἰσὶ δέ τινες οἳ διὰ τὸ θεωρεῖσθαι δι' ὅλου τοῦ πελάγους τὴν παρακειμένην γῆν. τὸν δὲ Αἰγαίωνα Ἡσίοδος φησὶν οὐρανοῦ καὶ γῆς. Βελαρέως δὲ, καὶ Αἰγαίων, καὶ Γύγης, ὁ αὐτὸς λέγεται συνωνύμως. Εὔμηλος δὲ ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ τὸν Αἰγαίωνα γῆς καὶ πόντου φησὶ παῖδα, κατοικοῦντα δὲ ἐν τῇ θαλάσσῃ, τοῖς Τιτᾶσι συμμαχεῖν. καὶ Ἴων φησὶν ἐν διθυράμβῳ, ἐκ μὲν τοῦ πελάγους αὐτὸν παρακληθέντα ὑπὸ Θέτιδος ἀναχθῆναι, φυλάξοντα τὸν Δία, θαλάσσης δὲ παῖδα. ἄλλοι δὲ θαλάσσιον θεῖον φασὶ τοῦτον. Ταρραῖος δέ φησιν ὅτι γίγας ὢν, καὶ φυγὼν ἐκ τῆς Εὐβοίας, ἀφίκετο εἰς Φρυγίαν, κἀκεῖ ἐτελεύτησε. Τυτθὸν ὑπ' ἐκ Φρυγίης] τὴν οὖσαν ὀλίγον ἄνω τῆς Φρυγίας. οὕτω γὰρ καὶ Ὅμηρος κεῖσθαι φησὶ τὴν Φρυγίαν ἐγγὺς πάνυ τῆς Μυσίας. διὸ καί τινες μίαν εἶναι φασὶν ἀμφοτέρας, διὰ τὸ πάνυ πλησιάζειν. Παρεμέτρεον] παρέπλεον. Ἀνοχλίζων] ἀνακινῶν ἐν τῷ κωπηλατεῖν καὶ ἀνακόπτων τὰ κύματα κατὰ τὰς δίνας. Τετρηχότος δὲ, τραχυνομένου καὶ σφοδροῦ ὄντος. Ὁλκοὺς δὲ, τὰς φυσήσεις καὶ οἷον ἐπάρσεις καὶ μετεωρισμοὺς τῶν κυμάτων. τὸ δὲ μεσόθεν, ἔμφασιν καὶ τῆς τοῦ πελάγους δεινότητος καὶ τῆς τοῦ ἥρωος ῥώμης ἔχει. Τρύφος δὲ, τὸ κλάσμα τῆς κώπης. Μεσόθεν ἆξεν] διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν φασὶ καταλελεῖφθαι τὸν Ἡρακλέα ἐν Κίῳ. οἱ δὲ ἐν Ἀφέταις, ἐπειδὴ ἑτεροκλινῆ τὴν Ἀργὼ ἐποίει. Ἔφορος δὲ ἐν πρώτῳ παραδέδωκεν αὐτὸν δι' Ὀμφάλην καταλελεῖφθαι. Ἀήθεσον ἠρεμέουσαι] ἀήθεις ἦσαν τοῦ ἠρεμεῖν, διὰ τὴν ἔμφυτον τοῦ ἥρωος δύναμιν. Ἐν προμολῇ] τῇ προστάδι καὶ τοῖς προθύροις. λέγονται δὲ προμολαὶ καὶ τὰ ἐξώπυλα μέρη, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς προτέροις φησί, Στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ προμολῇσιν, οἱ δ' αὐτοὶ ἠερέθοντο. Τετρυμμένα δὲ, ἀντὶ τοῦ καταπεπονημένα ὑπὸ τοῦ καμάτου. Αὐσαλέος] ὁ κατάξηρος καὶ ἀνεπιμέλητος. Περιτριβέας] τὰς πολὺ πονησάσας χεῖρας ὑπὸ τοῦ κόπου. τὸ δὲ ἠρήσατο, ἀντὶ τοῦ κατηράσατο, ἢ προσεῖπεν.

Τῆμος ἄρ' οἵγ' ἀφίκοντο Κιανίδος ἤθεα γαίης
Ἀμφ' Ἀργανθώνειον ὄρος προχοάς τε Κίοιο.
Τοὺς μὲν ἐυξείνως Μυσοὶ φιλότητι κιόντας
Δειδέχατ' ἐνναέται κείνης χθονός, ἤιά τέ σφι
Μῆλά τε δευομένοις μέθυ τ' ἄσπετον ἐγγυάλιξαν.
Ἔνθα δ' ἔπειθ' οἱ μὲν ξύλα κάγκανα, τοὶ δὲ λεχαίην
Φυλλάδα λειμώνων φέρον ἄσπετον ἀμήσαντες,
Στόρνυσθαι· τοὶ δ' ἀμφὶ πυρήια δινεύεσκον.
Οἱ δ' οἶνον κρητῆρσι κέρων, πονέοντό τε δαῖτα,
Ἐκβασίῳ ῥέξαντες ὑπὸ κνέφας Ἀπόλλωνι.
Αὐτὰρ ὁ δαίνυσθαι ἑτάροις εὖ οἷς ἐπιτείλας,
Βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην υἱὸς Διός, ὥς κεν ἐρετμὸν
Οἷ αὐτῷ φθαίη καταχείριον ἐντύνασθαι.
Εὗρεν ἔπειτ' ἐλάτην ἀλαλήμενος, οὔτε τι πολλοῖς
Ἀχθομένην ὄζοις, οὐδὲ μέγα τηλεθόωσαν,
Ἀλλ' οἷον ταναῆς ἔρνος πέλει αἰγείροιο·
Τόσση ὁμῶς μῆκός τε καὶ ἐς πάχος ἦεν ἰδέσθαι.
Ῥίμφα δ' ὀιστοδόκην μὲν ἐπὶ χθονὶ θῆκε φαρέτρην
Αὐτοῖσιν τόξοισιν, ἔδυ δ' ἀπὸ δέρμα λέοντος.
Τὴν δ' ὅγε χαλκοβαρεῖ ῥοπάλῳ δαπέδοιο τινάξας
Νειόθεν ἀμφοτέρῃσι περὶ στύπος ἔλλαβε χερσίν,
Ἠνορέῃ πίσυνος. ἐν δὲ πλατὺν ὦμον ἔρεισεν
Εὖ διαβάς. πεδόθεν δὲ βαθύρριζόν περ ἐοῦσαν
Προσφὺς ἐξήειρε σὺν αὐτοῖς ἔχμασι γαίης.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀπροφάτως ἱστὸν νεός, εὖτε μάλιστα

Κιανίδος ἤθεα γαίης] περιφραστικῶς τὴν Κίον. ἔστι δὲ πόλις Μυσίας, ἀπὸ Κίου τοῦ ἀφηγησαμένου τῆς Μιλησίων ἀποικίας, ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν Κιανῶν πολιτείᾳ. κατῴκησαν δὲ αὐτὴν πρῶτον Μυσοί, ἔπειτα Κᾶρες, τρίτον Μιλήσιοι. καὶ ποταμὸς δέ ἐστιν οὕτως ὀνομαζόμενος, τὴν Μυσίαν περιρρέων· οὗ μνημονεύει Σκύλαξ ὁ Καρυανδεύς. περιρρέει δὲ καὶ τὴν πόλιν ὁ ποταμὸς οὗτος.

Ἀμφ' Ἀργανθώνειον] ὄρος τῆς Κίου. Ἤιά τέ σφι] ἐφόδια. βρώματα. σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἄχυρα, Ὅμηρος, ,, — ἠίων θημῶνα τινάξῃ. Κάγκανα] κατάξηρα ξύλα. Λεχαίην φυλλάδα] τὴν πρὸς λέχη καὶ στιβάδας ἐπιτηδείαν, ὑπὸ τοῦ λέχους. Στόρνυσθαι] λείπει τὸ ὡς. ἵν' ᾖ, ὥστε στόρνυσθαι. τὸ δὲ δινεύεσκον, ἀντὶ τοῦ ἔστρεφον, παρέτειβον. τὰ γὰρ ξύλα παρέτειβον, καὶ ἐπ' αὐτῶν πῦρ ἔβαλλον. πυρήια γὰρ ταῦτα φησὶ τὰ προστειβόμενα ἀλλήλοις πρὸς τὸ πῦρ ἐγγεννᾶν, ὧν τὸ μέν ἐστιν ὕπτιον, ὃ καλεῖται στορεύς· θάτερον δὲ παραπλήσιον τρυπάνῳ, ὅπερ ἐπιτείβοντες τῷ στορεῖ στρέφουσιν. Διὸς δὲ υἱόν, τὸν Ἡρακλέα φησί. τὸ δὲ φθαίη, ἀντὶ τοῦ προλάβοι τοῦ πλοῦ. καταχείριον, τὸ τῇ χειρὶ ἁρμόδιον.

Ἀλαλήμενος] ἢ διὰ τὸ ἄπειρος εἶναι τῶν τόπων· ἢ ἀντὶ τοῦ περιερχόμενος, ἕως ἂν αὐτῷ ἁρμόδιον εὕρῃ. Αἴγειρος δέ, παρὰ τὸ ἐκ τῆς ἔρας ἀίσσειν καὶ κινεῖσθαι. ἢ παρὰ τὸ καταγνυσθαι ὑπὸ τῶν ἀνέμων. Ἔδυ δ' ἀπὸ δέρμα] τὸ ἑξῆς, ἀπέδυ δέρμα λέοντος. χαλκοβαρεῖ δέ, τῷ ἰσχυρῷ, ἢ τῷ πρὸς τῷ τέλει χαλκῷ βεβαρημένῳ. Πείσανδρος δέ φησιν ὁλόχαλκον εἶναι τὸ ῥόπαλον Ἡρακλέους. ἐτυμολογοῦσι δὲ αὐτὸ παρὰ τὴν ῥοπὴν καὶ τὸ ἀλοιᾶν. δαπέδοιο δέ, ἐκ τῆς γῆς, ἢ τῆς ῥίζης. στύπος, στέλεχος. ἔχμα, κώλυμα. Ἀπροφάτως] ἀθρόως.

Χειμερίη ὀλοοῖο δύσις πέλει ὠρίωνος,
Ὑψόθεν ἐμπλήξασα θοὴ ἀνέμοιο καταῖξ
Αὐτοῖσι σφηνέεσσιν ὑπ' ἐκ προθελύμνων ἐρύσηται·
Ὣς ὅγε τὴν ἤειρεν. ὁμοῦ δ' ἀνὰ τόξα καὶ ἰοὺς
Δέρμα θ' ἑλὼν, ῥόπαλόν τε, παλίσσυτος ὦρτο νέεσθαι.
Τόφρα δ' Ὕλας χαλκῇ σὺν κάλπιδι νόσφιν ὁμίλου
Δίζητο κρήνης ἱερὸν ῥόον, ὥς κέ οἱ ὕδωρ
Φθαίη ἀφυσσάμενος ποτιδόρπιον, ἄλλα τε πάντα
Ὀτραλέως κατὰ κόσμον ἐπαρτίσσειεν ἰόντι.
Δὴ γάρ μιν τοιοῖσιν ἐν ἤθεσιν αὐτὸς ἔφερβε
Νηπιάχοντα, πρῶτα δόμων ἐκ πατρὸς ἀπούρας
Δίου Θειοδάμαντος, ὃν ἐν Δρυόπεσσιν ἔπεφνεν
Νηλειῶς, βοὸς ἀμφὶ γεωμόρου ἀντιόωντα.
Ἤτοι ὁ μὲν νειοῖο γύας τέμνεσκεν ἀρότρῳ
Θειοδάμας, ἀνίῃ βεβολημένος· αὐτὰρ ὁ τόνγε

Καταῖξ] ἡ σφοδρὰ ὁρμή. Αὐτοῖσι σφηνέεσσιν] τοῖς περὶ τὴν ἰσοδόκην φησί, τοῖς περιέχουσι καὶ κρατοῦσι τὸν ἱστόν. διόλου δὲ ἡ παραβολὴ ὑγιὴς καὶ ἐρρωμένη. ἱστῷ γὰρ τὴν ἐλάτην εἰκάζει, διὰ τὸ ἰθυτενὲς καὶ ἀναυξὲς (καὶ γὰρ κἀκείνη ἱστοῦ δίκην ἵσταται) χειμερινῷ δὲ καιρῷ τὴν ἀθρόαν τοῦ ἥρωος ἐπιφάνειαν. σφοδρῷ δὲ ἀνέμῳ, τὴν ῥώμην. τὸ δὲ, αὐτοῖσι σφηνέεσσι, διὰ τὰ περιέχοντα τῆς ἐλάτης ῥίζαν χώματα: καὶ γὰρ ἐκεῖνα σφηνῶν δίκην τὴν ῥίζαν περιεῖχεν. τοὺς δὲ προτόνους, εἰς τὸν τόνον καὶ τὴν τάσιν τῶν ῥιζῶν. Τόφρα] ἀντὶ τοῦ ἐν ὅσῳ. Ὕλας] τὸν Ὕλαν ὁ μὲν Ἀπολλώνιος Θειοδάμαντος φησὶν υἱὸν εἶναι, Ἑλλάνικος δὲ, Θειομένους. Ἀντικλείδης δὲ ἐν Δηλιακοῖς ἱστόρησεν οὐ τὸν Ὕλαν εἰς τὴν ὑδρείαν ἐξεληλυθέναι, ἀλλὰ τὸν Ὕλον, καὶ ἀνεύρετον γενέσθαι. ἐγένοντο δὲ πολλοὶ ἐρώμενοι Ἡρακλέους, Ὕλας, Φιλοκτήτης, καὶ Δίομος, καὶ Περιθύας, καὶ Φρὶξ, ἀφ' οὗ πόλις Λιβύης. Σωκράτης δὲ ἐν τῷ πρὸς Εἰδόθεον φησὶ τὸν Ὕλαν ἐρώμενον Πολυφήμου καὶ οὐχ Ἡρακλέους γενέσθαι. Ὄνασος δὲ ἐν πρώτῳ Ἀμαζονίδων ἀληθέστερον τὴν ἱστορίαν ἐκτίθεται, οὐχ ἡρπάσθαι αὐτὸν ὑπὸ νυμφῶν, ἀλλὰ κατηνέχθαι εἰς κρήνην, καὶ οὕτως ἀποθανεῖν. ἀπρεπὲς δὲ νεανίαν ὑδρίαν βαστάζειν· Ὅμηρος δὲ πρεπόντως παρθένον. πιθανώτερον δὲ ἦν ἀμφότερα εἰπεῖν, ὡς Καλλίμαχος. Νηπιάχοντα] Ἡρακλῆς γήμας Δηϊάνειραν τὴν Οἰνέως θυγατέρα, καὶ διάγων ἐν Καλυδῶνι, ἐν συμποσίῳ Κύαθον, ἤτοι τὸν Οἰνέως οἰνοχόον, Ἀρχιτέλους δὲ παῖδα, πλήξας κονδύλῳ ἀνεῖλεν, ὅτι αὐτῷ τὰ ποδόνιπτρα ὕδατα ἀγνοῶν ἐπὶ τῶν χειρῶν ἐπέχεεν. φεύγων οὖν τὸν φόνον, καὶ σὺν τῇ γαμετῇ στελλόμενος, ἀνεῖλεν ἐν Εὐήνῳ ποταμῷ Νέσσον Κένταυρον, ὡς καὶ Ἀρχίλοχος ἱστορεῖ. ἔπειτα προϊὼν, ἔφερεν καὶ Ὕλον τὸν υἱόν· καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Δρυοπίαν (λῃστρικὸν δὲ τὸ ἔθνος, ὁμοροῦν τοῖς Μηλιεῦσιν, ὡς Φερεκύδης ἐν τῇ τρίτῃ φησὶν) τοῦ παιδὸς πεινῶντος, καὶ τοῦ παιδαγωγοῦ Λίχα ἀπολιμπανομένου, συντυχὼν τῷ Θειοδάμαντι, ᾔτει ὀλίγην τροφήν· ὁ δὲ οὐκ ἐδίδου. ὀργισθεὶς δὲ ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ἀποσπάσας αὐτοῦ ἕνα τῶν βοῶν, θύσας εὐωχεῖτο. ὁ δὲ Θειοδάμας ἐλθὼν εἰς τὴν τῶν Δρυόπων πόλιν, ἐξήγαγεν αὐτοὺς κατ' Ἡρακλέους· καὶ εἰς τοσαύτην ἀνάγκην κατέστη ὁ Ἡρακλῆς, ὡς καὶ τὴν γυναῖκα Δηϊάνειραν καθοπλίσαι. ὅτε δὴ καὶ τρωθῆναί φασιν αὐτὴν κατὰ τὸν μαζόν. περιγενόμενος δὲ αὐτῶν, καὶ ἀνελὼν τὸν Θειοδάμαντα, ἀνεδέξατο τὸν τούτου υἱὸν Ὕλαν. καὶ τὸ πᾶν δὲ ἔθνος διὰ τὴν λῃστείαν μετῴκισεν περὶ Τραχῖνα τὴν Θεσσαλικὴν πόλιν, καὶ τὴν Οἴτην τὸ ὄρος, πρὸς τοῖς ὅροις τῆς Φωκίδος· ἵνα τῇ πολλῇ τῶν ἀνθρώπων ἐπιμιξίᾳ τοῦ λῃστρικοῦ ἤθους ἀπόσχωνται. τούτων δὲ καὶ ὁ Καλλίμαχος μέμνηται. Φερεκύδης δὲ ἐν τῷ

δευτέρῳ φησὶν ὅτι Πολυδώρᾳ τῇ Δαναοῦ μίσγεται Πηνειὸς ὁ ποταμός. τῶν δὲ γίνεται Δρύοψ. ἀφ' οὗ Δρύοπες καλοῦνται. οἰκοῦσι δὲ ἐπὶ τῷ Σπερχειῷ ποταμῷ.

Βουῶν ἀρότην τὸν γε παρεξέμεν οὐκ ἐθέλοντα.
Ἵετο γὰρ πρόφασιν πολέμου Δρυόπεσσι βαλέσθαι
Λευγαλέην· ἐπεὶ οὔτι δίκης ἀλέγοντες ἔναιον.
Ἀλλὰ τὰ μὲν τηλοῦ κεν ἀποπλάγξειεν ἀοιδῆς·
Αἶψα δ' ὅγε κρήνην μετεκίαθεν, ἣν καλέουσι
Πηγὰς ἀγχίγυοι περιναιέται. οἱ δέ που ἄρτι
Νυμφάων ἵσταντο χοροί. μέλε γάρ σφισι πάσαις
Ὅσσαι κεῖσ' ἐρατὸν νύμφαι ῥόον ἀμφενέμοντο,
Ἄρτεμιν ἐννυχίῃσιν ἀεὶ μέλπεσθαι ἀοιδαῖς.
Αἱ μὲν ὅσαι σκοπιὰς ὀρέων λάχον, ἢ καὶ ἐναύλους.
Αἵγε μὲν ὑλήωροι ἀπόπροθεν ἐστιχόωντο·
Ἡ δὲ νέον κρήνης ἀνεδύετο καλλινάοιο
Νύμφη ἐφυδατίη. τὸν δὲ σχεδὸν εἰσενόησε
Κάλλεϊ καὶ γλυκερῇσιν ἐρευθόμενον χαρίτεσσιν.
Πρὸς γάρ οἱ διχόμηνις ἀπ' αἰθέρος αὐγάζουσα
Βάλλε σεληναίη· τῆς δὲ φρένας ἐπτοίησεν
Κύπρις, ἀμηχανίῃ δὲ μόγις συναγείρατο θυμόν.
Αὐτὰρ ὅγ' ὡς τὰ πρῶτα ῥόῳ ἔνι κάλπιν ἔρεισε
Λέχρις ἐπιχριμφθείς, περὶ δ' ἄσπετον ἔβραχεν ὕδωρ
Χαλκὸν ἐς ἠχήεντα φορεύμενον· αὐτίκα δ' ἥγε
Λαιὸν μὲν καθύπερθεν ἐπ' αὐχένος ἄνθετο πῆχυν,
Κύσσαι ἐπιθύουσα τέρεν στόμα· δεξιτερῇ δὲ

Ἵετο γὰρ πρόφασιν] οὐκ ἄδικος ὢν ὁ Ἡρακλῆς τοῦτο ἤθελεν, ἀλλ' ἵνα τὸ ἐκείνων λῃστρικὸν ἄγαν παύσῃ. ἀλεξίκακος γὰρ ὁ θεός. ταύτῃ τοι καὶ Θειοδάμαντα ἠρέθισεν, ἵν' ἀφορμῆς λαβόμενος τιμωρήσηται τὸ ἔθνος. Δρυόπεσσι βαλέσθαι] Δρύοπες, ἔθνος περὶ τὸν Παρνασσὸν ἄδικον, ὃ καταπολέμησεν Ἡρακλῆς, καὶ μετέστησεν εἰς Πελοπόννησον. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ Δρύοπος τοῦ Λυκάονος καὶ Δίας τῆς Λυκαονείας. Ἀλλὰ τὰ μὲν τηλοῦ κεν ἀποπλάγξειεν ἀοιδῆς] φησὶν ὅτι τὴν ἡμῶν ποίησιν καὶ τὸν τῶν Ἀργοναυτῶν πλοῦν καὶ τὰ σπουδαζόμενα ἀποπλανήσειεν, εἰ βουλοίμην εἰπεῖν τὰ συμβάντα τοῖς Δρύοψιν. Ἄλλως. λείπει τὸ λεγόμενα. ἵν' ᾖ, ἀλλὰ ταῦτα λεγόμενα, ἀποστήσει με τῆς ἐν χερσὶν οὔσης ᾠδῆς. Ἣν καλέουσι πηγὰς] ὄνομα κρήνης Πηγαί, οὕτω κυρίως. ἀγχίγυοι δὲ, οἱ πλησιόχωροι, οἱ γείτονες. Ἐναύλους] τὰ σπήλαια νῦν. ὑλήωροι, αἱ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβουσαι. Καλλινάοιο] καλλιρρόου. Ἐφυδατίη] ὄνομα νύμφης. Ἐρευθόμενον] τὸν λάμποντα. Διχόμηνις] πανσέληνος. Κύπρις] τὸ ἐρωτικὸν πάθος. Λέχρις ἐπιχριμφθεὶς] πλαγίως πρὸς τὴν κρήνην ἐπικλιθείς. ὁ δὲ νοῦς, ὡς καθῆκε τὴν ὑδρίαν ἐπὶ τὴν κρήνην, ἐμφορουμένου τοῦ ὕδατος εἰς τὸ ἀγγεῖον μετὰ σφοδροῦ ἤχου, ἡ νύμφη τῇ μὲν εὐωνύμῳ χειρὶ τοῦ αὐχένος αὐτοῦ ἐπιλαβομένη, ἐφίλει (φησὶν) τῇ δεξιᾷ δὲ καθεῖλκυσεν αὐτὸν εἰς τὸ ὕδωρ. Αὐτίκα δ' ἥγε] Θεόκριτος ἐν τοῖς βουκολικοῖς ἐν τῷ Ὕλᾳ ἐπιγραφομένῳ, ὑπὸ πασῶν φησὶν αὐτὸν τῶν νυμφῶν ἡρπάσθαι. Ὄνασος δὲ ἐν τῷ α τῶν Ἀμαζονικῶν πεσόντα τὸν Ὕλαν φησὶν ὑποβρύχιον γενέσθαι. καὶ Νίκανδρος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἑτεροιουμένων ὑπὸ πασῶν φησὶν αὐτὸν ἁρπαγῆναι τῶν νυμφῶν· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, ὑπὸ μιᾶς. Τέρεν] τὸ ἁπαλόν. ἐκ δὲ τοῦ τύπου τὸ νέον.

Ἀγκῶν' ἔσπασε χειρί, μέσῃ δ' ἐνικάββαλε δίνῃ.
Τοῦ δ' ἥρως ἰάχοντος ἐπέκλυεν οἶος ἑταίρων
Εἰλατίδης Πολύφημος, ἰὼν προτέρωσε κελεύθου.
Δέκτο γὰρ Ἡρακλῆα πελώειον, ὁππόθ' ἵκοιτο.
Βῆ δὲ μεταΐξας Πηγέων σχεδόν, ἠΰτε τις θὴρ
Ἄγριος, ὅν ῥά τε γῆρυς ἀπόπροθεν ἵκετο μήλων·
Λιμῷ δ' αἰθόμενος μετανίσσεται, οὐδ' ἐπέκυρσε
Ποίμνῃσιν. πρὸ γὰρ αὐτοὶ ἐνὶ σταθμοῖσι νομῆες
Ἔλσαν· ὁ δὲ στενάχων βρέμει ἄσπετον, ὄφρα κάμῃσιν.
Ὣς τότ' ἄρ' Εἰλατίδης μεγάλ' ἔστενεν, ἀμφὶ δὲ χῶρον
Φοίτα κεκληγώς, μελέη δέ οἱ ἔπλετο φωνή.
Αἶψα δ' ἐρυσσάμενος μέγα φάσγανον ὦρτο νέεσθαι,
Μήπως ἢ θήρεσσιν ἕλωρ πέλοι, ἠέ μιν ἄνδρες
Μοῦνον ἐόντ' ἐλόχησαν, ἄγουσι δὲ ληΐδ' ἑτοίμην.
Ἔνθ' αὐτῷ ξύμβλητο κατὰ στίβον Ἡρακλῆϊ,
Γυμνὸν ἐπαΐσσων παλάμῃ ξίφος. εὖ δέ μιν ἔγνω
Σπερχόμενον μετὰ νῆα διὰ κνέφας· αὐτίκα δ' ἄτην
Ἔκφατο λευγαλέην, βεβαρημένος ἄσθματι θυμόν·
Δαιμόνιε, στυγερόν τοι ἄχος πάμπρωτον ἐνίψω.
Οὐ γὰρ Ὕλας κρήνηνδε κιών, σόος αὖτις ἱκάνει,
Ἀλλά ἑ ληϊστῆρες ἐνιχρίμψαντες ἄγουσιν,
Ἢ θῆρες σίνονται· ἐγὼ δ' ἰάχοντος ἄκουσα.
Ὣς φάτο. τῷ δ' ἀΐοντι κατὰ κροτάφων ἅλις ἱδρὼς
Κήκιεν, ἂν δὲ κελαινὸν ὑπὸ σπλάγχνοις ζέεν αἷμα.
Χωόμενος δ' ἐλάτην χαμάδις βάλεν· ἐς δὲ κέ-
Τὴν θέεν ᾗ πόδες αὐτὸν ὑπέκφερον ἀΐσσοντα. [λευθον
Ὡς δ' ὅτε τίς τε μύωπι τετυμμένος ἔσσυτο ταῦρος

Εἰλατίδης] γράφεται καὶ Εἰλασίδης. κατὰ γὰρ Ζήνας Ἐλάσου υἱός ἐστιν ὁ Πολύφημος· κατὰ δὲ Ζήνας, Ποσειδῶνος. γυναῖκα δὲ ἔσχεν ὁ Πολύφημος Λαονόμην, Ἡρακλέους ἀδελφήν, Ἀμφιτρύωνος καὶ Ἀλκμήνης θυγατέρα. Προτέρωσε] ἀντὶ τοῦ, εἰς τοὔμπροσθεν τῆς κελεύθου. Ἠΰτε τις θὴρ] κυρίως οἱ ποιηταὶ τὸν λέοντα φασὶ θῆρα. ὡς καὶ Καλλίμαχος, Θηρὸς ἀερτάζων δέρμα κατωμάδιον. Αἰθόμενος] καιόμενος τῷ λιμῷ. τὸ δὲ τοιοῦτον, οὐχ ὡς ὁ λιμὸς θερμασίας ἐστὶ ποιητικός, ἀλλὰ τὸ αἰθόμενος καὶ ἐπὶ τοῦ σπεύδειν ἐστίν. Ἐνὶ σταθμοῖσιν] ἐνήλλακται ἡ ἐν πρόθεσις ἀντὶ τῆς εἰς. ὁ γὰρ νοῦς, οἱ γὰρ νομῆες εἰς τοὺς σταθμοὺς περιήλασαν. Ὣς τότ' ἄρ' Εἰλατίδης] διόλου ὑγιὴς καὶ ἐρρωμένη ἡ εἰκών. προβάτοις γὰρ βοήσασιν εἰκάζει τὸν Ὕλαν, διὰ τὸ τῆς ἡλικίας νέον, καὶ τὸ τοῦ στόματος ἁπαλόν· θηρὶ δὲ κατακούσαντι καὶ σπεύδοντι, τὸν Πολύφημον, διὰ τὴν ἔμφυτον τοῦ ἥρωος δύναμιν. τὸ δέ, λιμῷ αἰθόμενος, ὅτι καὶ αὐτὸς τῇ διαθέσει πρὸς τὸν παῖδα ὥρμα. τὸ δέ, οὐκ ἀπέκυρσε ποίμνῃσι, πρὸς τὸ συμβεβηκός. καὶ γὰρ ἡ νύμφη συνεῖρξεν τὸν παῖδα πρὸ τῆς τοῦ Πολυφήμου παροισίας καὶ βοηθείας. Ληΐδ' ἑτοίμην] κτῆμα καὶ λάφυρον ἕτοιμον· καὶ διὰ τὸ ἀκμητὶ καὶ χωρὶς μάχης λαβεῖν. Εὖ δέ μιν ἔγνω] διὰ τὸ λάμπειν τὴν σελήνην. εἶπεν γὰρ ὅτι διχόμηνος ἔλαμπεν. Ἄσθματι] τῷ ἐκ τοῦ δρόμου γινομένῳ φυσήματι. Ὣς δ' ὅτε τίς τε μύωπι] μύωψ, εἶδος μυίας κατὰ τὸ ἔαρ γινόμενον, ἥτις ταῖς λαγόσι τῶν βοῶν ἐπικαθεζομένη, δάκνει αὐτάς, καὶ εἰς

μανίαν ἄγει. ἀφ' οὗ καὶ οἶστρος λέγεται. Σώστρατος δὲ ἐν τῇ τετάρτῃ περὶ ζώων διαστέλλει τὸν μύωπα τοῦ οἴστρου. ὁ μὲν γὰρ μύωψ ἐκ τῶν ξύλων ἀπογεννᾶται, ὁ δὲ οἶστρος ἐκ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς ἐπιπλεόντων ζωαρίων.

Πίσεα] τοὺς συμφύτους ἢ ἑλώδεις καὶ πηλώδεις τόπους. Ἑλεσπίδας] τινὲς τοὺς ἑλώδεις καὶ πηλώδεις τόπους. ἄμεινον δὲ τοὺς πετρώδεις, παρὰ τὸ λέπεσθαι ὑπό τε τοῦ ἡλίου καὶ ἀνέμου καὶ ὑετοῦ. ὅθεν καὶ λέπη, τὰ ἀκρωτήρια τῶν ὀρῶν. Εὐριπίδης,
» — καὶ Κιθαιρῶνος
» λέπας. Ὣς ὅγε μαιμώων] διόλου ὑγιὴς ἡ παραβολή. ταύρῳ γὰρ βεβλημένῳ εἰκάζει τὸν Ἡρακλέα, διὰ τὸ τοῦ ἥρωος καρτερόν. ἐπικείμενον δὲ μύωπα φησὶ τὴν τοῦ Ὕλα ζήτησιν. καὶ γὰρ αὕτη δίκην μύωπος αὐτὸν ἤλγυνεν. τὸ
» δὲ, πίσεά τε προλιπὼν, πρὸς τὴν ναῦν καὶ τὴν τῶν ἑταίρων συνό-
» δον. τὸ δὲ, οὐδὲ νο-
» μήων οὐδ' ἀγέλης ὄθεται, ὅτι οὐδὲ τοῦ ἐξάρχου τοῦ πλοῦ Ἰάσονος ἐπιστραφῇ, οὐδὲ τῶν ἄλλων ἑταίρων. τὸ δὲ, ἄλλοτ' ἄπαυστος, ἄλλοτε δ' ἱστάμενος, ὅτι ποτὲ μὲν ἔτρεχεν, ἕως κάμῃ· ποτὲ δὲ ἔστηκεν. τὸ δὲ, ἵησι μύκημα, ὅτι καὶ οὗτος ποτὲ ἐβόα καλῶν τὸν Ὕλαν. Αὐτίκα δ' ἀκροτάτας] ἠῷον ἀστέρα τὸν ἑωσφόρον. ὁ δὲ ἑξῆς λόγος, ὡς δὲ πρὸς ταῖς ἀκρωρείαις ὁ ἑωσφόρος ἐφάνη, παραχρῆμα πνοαὶ παρῆλθον. ταχέως δὲ ὁ Τῖφυς παρεκελεύσατο ἐμβάντας ἀπολῦσαι. Ἀνεκρούσαντο κάλωας] διὰ τοῦ προηγουμένου τὸ ἐπακολουθοῦν ἐδήλωσεν. ἀντὶ τοῦ, τὸ ἱστίον ἐχάλασαν. Ὕψι δὲ νηὸς] ἀνασπάσαντες τὰς ἀγκύρας, καὶ τοῦ ὅρμου ἀνακινήσαντες τὴν ναῦν. γελοῖος δὲ Ἔφορος, νομίζων πρῶτον Ἀνάχαρσιν τὴν διπλῆν ἄγκυραν εὑρηκέναι. πρεσβύτεροι γὰρ Ἀναχάρσιδος οἱ Ἀργοναῦται. Ἦμος δ' οὐρανόθεν χαροπὴ] χαροπὴν τὴν ἠῶ, διὰ τὸ λαμπρύνειν τὸν ἀέρα καὶ φωτίζειν. τὸ δὲ γλαυκὸν καὶ χαροπὸν συνωνύμως λέγεται· ἀμφότερα γὰρ ἐπὶ τοῦ λαμπροῦ. διὸ καὶ ἐπήνεγκεν διαγλαύσσουσιν, ἀντὶ τοῦ φωτίζουσι. ἢ διαλάμπουσι. ὅθεν καὶ ἡ Ἀθηνᾶ γλαυκῶπις, καὶ γλήνη, ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ· παρὰ τὸ γλαύσσειν, ὅ ἐστι λάμπειν. καὶ Εὐριπίδης ἐπὶ τῆς σελήνης ἐχρήσατο, γλαυκῶπίς τε στρέφεται μήνη. Περάτης] σημαίνει μὲν, κατά τινας, καὶ τὸ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον· λέγεται δὲ κυρίως ἡ ἀνατολή· πέρας γὰρ αὕτη τῆς τοῦ οὐρανοῦ κινήσεως. ἐκεῖθεν γὰρ ἄρχεται, καὶ εἰς αὐτὴν τελευτᾷ.

Πίσεά τε προλιπὼν καὶ ἑλεσπίδας, οὐδὲ νομήων
Οὐδ' ἀγέλης ὄθεται, πρήσσει δ' ὁδὸν, ἄλλοτ' ἀ-
παυστος,
Ἄλλοτε δ' ἱστάμενος, καὶ ἀνὰ πλατὺν αὐχέν' ἀείρων
Ἵησιν μύκημα κακῷ βεβολημένος οἴστρῳ·
Ὣς ὅγε μαιμώων, ὁτὲ μὲν θοὰ γούνατ' ἔπαλλεν
Συνεχέως, ὁτὲ δ' αὖτε μεταλλήγων καμάτοιο,
Τῆλε διαπρύσιον μεγάλῃ βοάασκεν ἀϋτῇ.
Αὐτίκα δ' ἀκροτάτας ὑπερέσχεθεν ἄκριας ἀστὴρ
Ἠῷος, πνοιαὶ δὲ κατήλυθον· ὦκα δὲ Τῖφυς
Ἐσβαίνειν ὀρόθυνεν ἐπαυρέσθαι τ' ἀνέμοιο.
Οἱ δ' εἴσβαινον ἄφαρ λελιημένοι· ὕψι δὲ νηὸς
Εὐναίας ἐρύσαντες ἀνεκρούσαντο κάλωας. (κτῆς
Κυρτώθη δ' ἀνέμῳ λίνα μεσσόθι, τῆλε δ' ἀπ' ἀ-
Γηθόσυνοι φορέοντο παραὶ Ποσιδήϊον ἄκρην.
Ἦμος δ' οὐρανόθεν χαροπὴ ὑπολάμπεται ἠὼς
Ἐκ περάτης ἀνιοῦσα, διαγλαύσσουσι δ' ἀταρποὶ,
Καὶ πεδία δροσόεντα φαεινῇ λάμπεται αἴγλῃ·
Τῆμος τοὺς δ' ἐνόησαν ἀϊδρείῃσι λιπόντες.
Ἐν δέ σφιν κρατερὸν νεῖκος πέσεν, ἐν δὲ κολῳὸς

Ἀάατος, εἰ τὸν ἄριστον ἀποπρολιπόντες ἔβησαν
Σφωϊτέρων ἑτάρων. ὁ δ' ἀμηχανίῃσιν ἀτυχθεὶς,
Οὐδ' ἔτι τοῖον ἔπος μετεφώνεεν, οὐδ' ἔτι τοῖον,
Αἰσονίδης· ἀλλ' ἧστο βαρείῃ νειόθεν ἄτῃ
Θυμὸν ἔδων. Τελαμῶνα δ' ἕλεν χόλος, ὧδέ τ' ἔειπεν,
Ἧσ' αὔτως εὔκηλος, ἐπεὶ νύ τοι ἄρμενον ἦεν
Ἡρακλῆα λιπεῖν· σέο δ' ἔκτοθι μῆτις ὄρωρεν,
Ὄφρα τὸ κείνου κῦδος ἀν' Ἑλλάδα μή σε καλύψῃ,
Αἴ κε θεοὶ δώωσιν ὑπότροπον οἴκαδε νόστον.
Ἀλλὰ τί μύθων ἦδος, ἐπεὶ καὶ νόσφιν ἑταίρων
Εἶμι τεῶν, οἳ τόν γε δόλον συνετεκτήναντο.
Ἦ, καὶ ἐς Ἁγνιάδην Τῖφυν θόρε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Ὄστλιγγες μαλεροῖο πυρὸς ὣς ἰνδάλλοντο.
Καί νύ κεν ἂψ ὀπίσω Μυσῶν ἐπὶ γαῖαν ἵκοντο,
Λαῖτμα βιησάμενοι, ἀνέμου τ' ἄλληκτον ἰωὴν,
Εἰ μὴ Θρηϊκίοιο δύω υἷες Βορέαο

Τελαμῶνα δ' ἕλεν χόλος] οὗτος γὰρ πάνυ Ἡρακλέους γέγονεν ἑταῖρος, ὃς καὶ εἰς πολλοὺς ἄθλους αὐτῷ συνεμάχησεν, καὶ εἰς Ἴλιον συνέπλευσεν, καὶ συνεπολέμησεν Ἀμαζόνας· καὶ τὸν Ἀλκυονέα ἀνεῖλεν, ὡς καὶ ὁ Πίνδαρος ἱστορεῖ. Θεόκριτος ἐνέδειξε τὴν φιλίαν αὐτῶν, εἰπὼν, «Οἱ μίαν ἄμφω ἑταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τράπεζαν.» Ὁ δὲ λόγος, καθέζῃ ὡς ἔτυχεν ἥσυχος. Ἀπολλώνιος μὲν οὖν ἀπολελεῖφθαι φησὶ τὸν Ἡρακλέα περὶ Κίον, ἐκβάντα ἐπὶ τὴν Ὕλα ζήτησιν· Διονύσιος δὲ ὁ Μιτυληναῖος, συμπεπλευκέναι φησὶ τὸν ἥρωα τοῖς ἀριστεῦσιν ἕως Κόλχων, καὶ τοῖς περὶ Μήδειαν συμπεπραχέναι τῷ Ἰάσονι. ὁμοίως καὶ Δημάρατος. Ἡρόδωρος δέ φησι μὴ συμπεπλευκέναι αὐτόν τε καί τινας ἄλλους. Ἡσίοδος ἐν τῷ Κήϋκος γάμῳ, ἐκβάντα φησὶν αὐτὸν ἐφ' ὕδατος ζήτησιν, τῆς Μαγνησίας περὶ τὰς ἀπὸ τῆς ἀφέσεως αὐτοῦ Ἀφέτας καλουμένας ἀπολειφθῆναι. Ἀντίμαχος δὲ ἐν τῇ Λυδῇ φησὶν ἐκβιβασθέντα τὸν Ἡρακλέα διὰ τὸ καταβαρεῖσθαι τὴν Ἀργὼ ὑπὸ τοῦ ἥρωος. τούτῳ καὶ Ποσείδιππος ὁ ἐπιγραμματογράφος ἠκολούθησε, καὶ Φερεκύδης. Ἔφορος δὲ ἐν τῇ ε̄ φησὶν αὐτὸν ἑκουσίως ἀπολελεῖφθαι πρὸς Ὀμφάλην τὴν Λυδῶν βασιλεύουσαν. ἰδίως δὲ Ἀντικλείδης ἐν τῇ β̄ τῶν Δηλιακῶν, Ὕλλον φησὶ τὸν Ἡρακλέους υἱὸν ἀποβάντα ἐφ' ὕδωρ, μὴ ὑποστρέψαι. Ὄφρα τὸ κείνου κῦδος] ἀστείως καὶ τεχνικῶς οὐ τοῦ κατεπείγοντος καιροῦ μέμνηται, ἀλλ' ἐπὶ τὸν νόστον ἀνάγει τὸν λόγον, ἵνα πλέον κακίσῃ τὴν πρᾶξιν. οὐδὲν γάρ σοι διεφέρετο ἐν Σκυθίᾳ ὑπὸ Ἡρακλέους ἡττῆσθαι, ἀλλ' ὅμως τοῦτό σοι αἰσχύνην ἔφερεν ὕστερον, ἡμῶν εἰς Ἑλλάδα ἐπανελθόντων. διὸ καὶ τὴν κοινὴν πάντων σωτηρίαν ὑπὲρ τῆς σῆς εὐδοξίας παρῆκας. Ἀλλὰ τί μύθων ἦδος] Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ εἰκοστῷ φησὶν ὅτι τὰ εἰς ος λήγοντα οὐδέτερα δισύλλαβα, ἀρχόμενα ἀπὸ φύσει μακρᾶς ψιλοῦται, αἶσχος, ἦθος, εὖρος, εἶδος. οὕτως οὖν καὶ ἦδος. τὸ δὲ ἠθμὸς δασύνεται, καίτοι τὸ η ἔχον πρὸ τοῦ θ, τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἧσθαι μέλλοντος δασυνομένου. ἐλλείπει δὲ τὸ σοί. ὁ γὰρ νοῦς, ἀλλὰ τί τοσούτων ἦδός μοι λόγων; πορεύσομαι γὰρ χωρὶς τῶν συντεθειμένων σοι τοῦτον τὸν δόλον. Ὄστλιγγες] αἱ λαμπηδόνες. ἐν ἄλλοις δὲ σημαίνει ἡ λέξις τοὺς βοστρύχας, «ἀπ' ὀστλίγγων δ' αἰὲν ἄλειφα ῥέει.» τοῦτο δέ φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς καθόλου. παρὰ μὲν Ἀπολλωνίῳ καὶ Φιλητᾷ διὰ τοῦ α τὸ ἂψ, καὶ ὀπίσω, ἐκ παραλλήλου. Λαῖτμα βιησάμενοι] ἀντὶ τοῦ μαχεσάμενοι τῷ κατεπείγοντι ἀνέμῳ, καὶ βιασάμενοι. λαῖτμα δὲ τὸ κύτος τῆς θαλάσσης καὶ διάστημα, οἱονεὶ λάτμημα. ἢ παρὰ τὸ λατύπεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων, ὅ ἐστι τύπτεσθαι. Σιληνὸς δὲ ἐν γλώσσαις πέλαγος εἶπε, καὶ Εἰρηναῖος ἐν πρώτῳ Ἀπολλωνίου, ἀποδεδώκασιν. Εἰ μὴ Θρηϊκίοιο] τούτους Ἡρακλῆς ἀνεῖλεν ὕστερον, εὑρὼν περὶ Τῆνον τὴν νῆσον, ἣ παράκειται Δήλῳ, ἐπειδὴ Ἡρακλῆς ἐμνησικάκει τῷ

Βορέα. Ὅμηρος, Τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπτηῦσα θύελλα. Αἰνησίδαμος δὲ ἐν Ταινιακοῖς, ἐπειδὴ τὸν Ἡρακλέα ξενίσαντες ἐνήδρευσαν αὐτὸν, φονεῦσαι βουλόμενοι.

Ἄθλων γὰρ Πελίαο, ἕως τοῦ, Ἀμφ' αὐτοῖς] ὅτι Ἡρακλῆς ἀνεῖλε τοὺς Βορεάδας, διὰ τὸ κωλῦσαι τὴν ναῦν ὑποστρέψαι πάλιν εἰς τὴν Μυσίαν, φησὶν Ἀπολλώνιος. Σῆμος δέ φησι, διὰ τὸ λειφθῆναι δρόμῳ τὸν Ἡρακλέα τῶν Βορεαδῶν. Στησίμβροτος δέ φησιν ὅτι διαφορὰν ἔχων πρὸς τὸν Ἡρακλέα περὶ τῶν δεδομένων δώρων ὑπὸ Ἰάσονος τοῖς ἀριστεῦσι. Νίκανδρος δὲ ὁ Κολοφώνιος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Οἰταϊκῶν φησὶ Βορέαν αἴτιον γεγονέναι τοῦ θανάτου τῶν προειρημένων, διὰ τὸ χειμάσαι τὸν Ἡρακλέα ἐν Κῷ ὑποστρέφοντα. Δεδουπότος] μετὰ γὰρ τὸν θάνατον Πελίου ἀνιόντας ὡς ἐπὶ τὴν πατρίδα τοὺς Βορεάδας ἐκ τοῦ ἐπιταφίου αὐτοῦ ἀγῶνος συντυχὼν Ἡρακλῆς, καὶ ὑπομνησθεὶς αὐτοῦ τούτου, ὅτι αὐτὸν ἀναζητηθῆναι ἐκώλυσαν, ἀνεῖλεν αὐτοὺς ἐν Τήνῳ τῇ νήσῳ.

Αἰακίδην χαλεποῖσιν ἐρητύεσκον ἔπεσσιν,
Σχέτλιοι· ἦ τέ σφι στυγερὴ τίσις ἔπλετ' ὀπίσσω
Χερσὶν ὑφ' Ἡρακλῆος, ὅ μιν δίζεσθαι ἔρυκον.
Ἄθλων γὰρ Πελίαο δεδουπότος ἂψ ἀνιόντας
Τήνῳ ἐν ἀμφιρύτῃ πέφνεν, καὶ ἀμήσατο γαῖαν
Ἀμφ' αὐτοῖς. στήλας τε δύω καθύπερθεν ἔτευξεν·
Ὧν ἑτέρη, θάμβος περιώσιον ἀνδράσι λεύσσειν,
Κίνυται ἠχήεντος ὑπὸ πνοιῇ Βορέαο.
Καὶ τὰ μὲν ὣς ἤμελλε μετὰ χρόνον ἐκτελέεσθαι.
Τοῖσιν δὲ Γλαῦκος βρυχίης ἁλὸς ἐξεφαάνθη,
Νηρῆος θείοιο πολυφραδέμων ὑποφήτης.
Ὕψι δὲ λαχνῆέν τε κάρη καὶ στήθε' ἀείρας,
Νειόθεν ἐκ λαγόνων στιβαρῇ ἐπορέξατο χειρὶ
Νηΐου ὁλκαίοιο, καὶ ἴαχεν ἐσσυμένοισιν,
Τίπτε παρὲκ μεγάλοιο Διὸς μενεαίνετε βουλὴν
Αἰήτεω πτολίεθρον ἄγειν θρασὺν Ἡρακλῆα;
Ἄργεΐ οἱ μοῖρ' ἐστὶν ἀτασθάλῳ Εὐρυσθῆϊ
Ἐκπλῆσαι μογέοντα δυώδεκα πάντας ἀέθλους·
Ναίειν δ' ἀθανάτοισι συνέστιον, εἴ κ' ἔτι παύρους

Στήλας τε δύω] τῶν δύο τάφος ἐστὶν ἐν Τήνῳ τῇ νήσῳ καὶ στῆλαι· ὧν τὴν ἑτέραν πάντως συμβαίνει ὑπὸ ἀνέμου κινεῖσθαι τοῦ Βορέου τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Καὶ τὰ μὲν ὡς ἤμελλε] Καλλιμάχου ὁ στίχος. κοινὸν δὲ ἁμάρτημα πάντων τῶν μετ' Ὅμηρον ποιητῶν, τὰ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα ῥήματα κατὰ τὸν ἐνεστῶτα χρόνον, διὰ τοῦ η ἐκφέρειν ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ. Τοῖσι δὲ Γλαῦκος] Γλαῦκος, Πολύβου παῖς, Ἀνθηδόνιος τὸ γένος (ἡ δὲ Ἀνθηδὼν, Βοιωτικὴ πόλις· ὡς καὶ Ὅμηρος, Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν) ἁλιεὺς τὴν τέχνην. ὃς πολλῶν ποτὲ ἰχθύων εὐτυχήσας ἄγραν, μεταξὺ τῆς ὁδοῦ ἀποκαμὼν ἀπέθετο τὸ φορτίον τῶν ἰχθύων. ὁ δὲ εἷς τούτων, ἀθάνατον φαγὼν βοτάνην ἀνέζησε. λαβὼν δὲ καὶ ὁ Γλαῦκος, φαγὼν καὶ αὐτὸς ἀπεθεώθη. εἶτα ὡς εἰς ἄκρον γήρως ἤρχετο, μηκέτι φέρων, ἐδίσκευσεν ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν· καὶ ἐτιμήθη ὡς θαλάσσιος δαίμων. καὶ τὸν ἰχθὺν τὸν Γλαῦκον ἀπ' αὐτοῦ κεκλῆσθαι λέγουσι. Βρυχίης] βρυχώδους. Νηΐου] μέρος λέγει τῆς νεὼς, ὃ παρασύρεται κατὰ τὸ ὕδωρ. Τίπτε παρὲκ μεγάλοιο] τὸ ἑξῆς, τίπτε μενεαίνετε παρὲκ μεγάλοιο Διὸς βουλήν. τουτέστι, τί προθυμεῖσθε παρὰ τὴν τοῦ Διὸς βουλήν. Ἄργει οἱ μοῖρ' ἐστὶν] ὅτι ἄθλους ἐπιτελῶν Ἡρακλῆς, παραλιπὼν τούτους, ὥρμησεν ἐπὶ τοὺς ἀριστεῖς, αὐτὸς Ἀπολλώνιος ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἡρώων φησίν. Εἴ κ' ἔτι παύρους] ἐὰν ἔτι ὀλίγους, πρὸς οἷς ἤνυσεν, ἀνύσῃ ἄθλους.

συνέστιον

Συνέστιον δὲ, συνδιαιτητὴν, ὁμοτράπεζον, ὁμότιμον. ὅτι ἡ κοινὴ τράπεζα τὴν αὐτὴν τιμὴν τοῖς μεταλαμβάνουσιν αὐτῆς δίδωσιν.

Ἐξανύσῃ τῷ μή τι ποθὴ κείνοιο πελέσθω.
Αὕτως δ᾽ αὖ Πολύφημον ἐπὶ προχοῇσι Κίοιο
Πέπρωται Μυσοῖσι περικλεὲς ἄστυ καμόντα,
Μοῖραν ἀναπλήσειν Χαλύβων ἐν ἀπείρονι γαίῃ.
Αὐτὰρ Ὕλαν φιλότητι θεὰ ποιήσατο νύμφη
Ὃν πόσιν, οἷό περ οὕνεκ᾽ ἀποπλαγχθέντες ἔλειφθεν.
Ἦ, καὶ κῦμ᾽ ἀλίαστον ἐφέσσατο νειόθι δύψας.
Ἀμφὶ δέ οἱ δίνῃσι κυκώμενον ἄφρεεν ὕδωρ
Πορφύρεον, κοίλην δὲ δι᾽ ἐξ ἁλὸς ἔκλυσε νῆα.
Γήθησαν δ᾽ ἥρωες· ὁ δ᾽ ἐσσυμένως ἐβεβήκει
Αἰακίδης Τελαμὼν ἐς Ἰήσονα, χεῖρα δὲ χειρὶ
Ἄκρην ἀμφιβαλὼν προσπτύξατο· φώνησέν τε,
Αἰσονίδη, μή μοί τι χολώσεαι, ἀφραδίῃσιν
Εἴ τι περ ἀασάμην. πέρι γάρ μ᾽ ἄχος εἷλεν, ἐνισπεῖν
Μῦθον ὑπερφίαλόν τε καὶ ἄσχετον· ἀλλ᾽ ἀνέμοισι
Δώομεν ἀμπλακίην, ὡς καὶ πάρος εὐμενέοντες.
Τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Αἴσονος υἱὸς ἐπιφραδέως προσέειπεν,
Ὦ πέπον, ἦ μάλα δή με κακῷ ἐκυδάσσαο μύθῳ,
Φὰς ἐνὶ τοῖσιν ἅπασιν ἐνηέος ἀνδρὸς ἀλείτην
Ἔμμεναι. ἀλλ᾽ οὐ θήν τοι ἀδευκέα μῆνιν ἀέξω,
Πεὶν περ ἀνιηθείς. ἐπεὶ οὐ περὶ πώεσι μήλων,
Οὐδὲ περὶ κτεάτεσσι χαλεψάμενος μενέηνας,
Ἀλλ᾽ ἑτάρου περὶ φωτός· ἔολπα δ᾽ ἔτι σε καὶ ἄλλῳ
Ἀμφ᾽ ἐμεῦ, εἰ τοιόνδε πέλοι ποτέ, δηρίσεσθαι.

Προχοῇσι Κίοιο] ποταμὸς Μυσίας, ἀφ᾽ οὗ ἡ Κίος, ὁμωνύμως τῷ ποταμῷ. ἐτελεύτα γὰρ Πολύφημος τοῖς Χάλυψι μαχόμενος. ἔστι δὲ ἔθνος Σκυθικόν. Χαλύβων] Χάλυβες, ἔθνος Σκυθίας, ὅπου ὁ σίδηρος γίνεται. Καλλίμαχος, Χαλύβων ὡς ἀπόλοιτο γένος. Ὃν πόσιν] κακῶς τέθεικεν τὸ Ὃν πόσιν. ἔστι γὰρ προσληπτικὸν, ἰσοδυναμοῦν τῷ ἑαυτῆς. δεῖ δὲ εἰπεῖν, ἧς πόσιν. τοῦτο γὰρ ἰσοδυναμεῖ τῷ αὐτῆς, ἵν᾽ ᾖ ὁ λόγος, ἐποιήσατο νύμφη ἑαυτῆς πόσιν. Ἀλίαστον] πολύ. Δύψας] καταδύς. Γήθησαν] ἐχάρησαν τῷ μαθεῖν τὴν αἰτίαν τῆς ἀπολείψεως. Ἐσσυμένως] ταχέως. Προσπτύξατο] ἐδεξιώσατο. ἐφιλοφρονήσατο τοῖς λόγοις. Αἰσονίδη, μή μοί τι χολώσεαι] διὰ μὲν τοῦ μή μοι χολώσεαι, τὸ ἀποφατικόν τε, ταχὺν ἀπὸ τῆς ἀπαγορεύσεως. ἔδει γὰρ εἰπεῖν, μή μοι χόλου, προστακτικῶς. Ἀφραδίῃσιν] ἀγνοίαις. κατὰ μεσότητα ἀκουστέον, ἀφραδέως, ἀδιανοήτως. Εἴ τι περ ἀασάμην] κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἁρματοδρόμων. Ὑπερφίαλον δὲ, αὐτὶ τοῦ ἡμαρτημένον. οἱ δὲ ὑπερφίαλον κατὰ παρέμπτωσιν τοῦ α. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ οὐ καθῆκον οὐδὲ νόμιμον. Ἐπιφραδέως] διανενοημένως καὶ συνετῶς. Ἀλλ᾽ ἀνέμοισι δώομεν] ἡ διάνοια παρὰ τῷ ποιητῇ, ἔπος δ᾽ εἴπερ τι βέβακται Δεινόν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι θύελλαι. Ἐκυδάσσαο] ἐλοιδόρησας. κῦδος γὰρ ἀρσενικῶς ἡ λοιδορία παρὰ Συρακουσίοις. Σοφοκλῆς Αἴαντι μαστιγοφόρῳ, κυδάζεται πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ. Ἐνηέος ἀνδρὸς] ἐνηλλαγμέναι εἰσὶν αἱ πτώσεις. ὁ γὰρ νοῦς, εἰς προσηνῆ ἄνδρα ἁμαρτεῖν.

Ἦ ῥα· καὶ ἀρθμηθέντες, ὅπῃ πάρος, ἑδριόωντο.
Τὼ δὲ Διὸς βουλῇσιν, ὁ μὲν Μυσοῖσι βαλέσθαι
Μέλλεν ἐπώνυμον ἄστυ πολισσάμενος ποταμοῖο
Εἰλατίδης Πολύφημος· ὁ δ᾽ Εὐρυσθῆος ἀέθλους
Αὖτις ἰὼν πονέεσθαι. ἐπηπείλησε δὲ γαῖαν
Μυσίδ᾽ ἀϊστήσειν αὐτοσχεδόν, ὁππότε μή οἱ
Ἢ ζωοῦ εὕροιεν Ὕλα μόρον, ἠὲ θανόντος.
Τοῖο δὲ ῥύσι᾽ ὄπασσαν ἀποκρίναντες ἀρίστους
Υἱέας ἐκ δήμοιο, καὶ ὅρκια ποιήσαντο,
Μήποτε μαστεύοντες ἀπολλήξειν καμάτοιο.
Τοὔνεκεν εἰσέτι νῦν περ Ὕλαν ἐρέουσι Κιανοὶ
Κοῦρον Θειοδάμαντος, ἐϋκτιμένης τε μέλονται
Τρηχῖνος. δὴ γάρ ῥα κατ᾽ αὐτόθι νάσσατο παῖδας,
Οὕς οἱ ῥύσια κεῖθεν ἐπιπροέηκαν ἄγεσθαι.
Νηῦν δὲ πανημερίην ἄνεμος φέρε, νυκτί τε πάσῃ
Λάβρος ἐπιπνείων· ἀτὰρ οὐδ᾽ ἐπὶ τυτθὸν ἄητο
Ἠοῦς τελλομένης. οἱ δὲ χθονὸς εἰσανέχουσαν
Ἀκτὴν ἐκ κόλποιο μάλ᾽ εὐρεῖάν γ᾽ ἐσιδέσθαι
Φρασσάμενοι, κώπῃσιν ἅμ᾽ ἠελίῳ ἐπέκελσαν.
Ἠὼς δ᾽ οὐ μετὰ δηρὸν ἐελδομένοις ἐφαάνθη.

Ἀρθμηθέντες] φιλιωθέντες. Βαλέσθαι ἐνταῦθα τὸ πολίσαι καὶ οἰκίσαι. Ἐπώνυμον] ἀντὶ τοῦ ὁμώνυμον τοῦ ποταμοῦ. καὶ γὰρ Κίος ὁ ποταμὸς καὶ πόλις. ὠνόμασται δὲ ὁ ποταμὸς ἀπὸ Κίου τοῦ ἡγησαμένου Μιλησίων. Γαῖαν Μυσίδ᾽ ἀϊστήσειν αὐτοσχεδὸν] ἀνάστατον καὶ ἔρημον ποιήσειν παραυτίκα, ἀθέως, τὴν Μυσίδα, ἤτοι Μυσῶν χώραν, ἠπείλησε. τὸ Μυσίδα, ἔχει μὲν τύπον ὑποκοριστικοῦ, οὐ μήν ἐστιν ὑποκοριστικόν. ὥσπερ καὶ τὸ Ἀσίδα, ἀντὶ τοῦ Ἀσίαν. Ὁππότε] Ἀττικόν ἐστι παρῳχημένου χρόνου, ἰσοδυναμοῦν τῷ ὅτε. Ὁππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον. Τίθεται δὲ καὶ κατὰ τὸν ἐπιόντα χρόνον, συνεκφερομένου αὐτῷ τοῦ ἐπιζευκτικοῦ συνδέσμου τοῦ ἄν. Ὁππότ᾽ ἂν ἡβήσητε. ἔδει οὖν ἐπιζευκτικῷ αὐτὸν χρήσασθαι τῷ εἰ, Εἰ μή μοι πλαίης γε θεά. Ἢ ζωοῦ εὕροιεν Ὕλα μόρον] ἀντὶ τοῦ μοῖραν ἀκουστέον. παρεχρημάτισται γὰρ ἀπὸ τοῦ μοῖρα, ὡς τῷ πύλῳ παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλών. μόρον οὖν, μοῖραν, ἢ ζῶντος ἢ τεθνηκότος. ἧς ἐστι ποτὲ μοίρας, εἴτε ζῶν, εἴτε νεκρός. Τοῖο δὲ ῥύσι᾽ ὄπασσαν] ἀντὶ τοῦ, Ὕλα ἐνέχυρα οἱ Μυσοὶ παρέσχον τῷ Ἡρακλεῖ ὑπὲρ τοῦ πάντοτε αὐτὸν ἐπιζητεῖν. πλεονάζει δὲ ἡ ἀπὸ πρόθεσις. Μαστεύοντες] ζητοῦντες. ἐξ οὗ καὶ Μαστὺς ἡ ζήτησις. Καλλίμαχος, Μαστύος ἄλλοτ᾽ ἔκαμνον ἀλητύϊ. ὅθεν καὶ Μαστοὶ καλοῦνται, διὰ τὸ ἀναγκαίως ζητεῖσθαι ὑπὸ τῶν παίδων. Ἐρέουσιν] ἀντὶ τοῦ ἐρευνῶσι. ζητοῦσιν. Ὅμηρος, Τὰς ἐρέων, Ὀδυσῆϊ συνήντετο. καὶ, Κνημοὺς ἐξερέησιν. Ἐϋκτιμένης τε μέλονται Τρηχῖνος] Τραχὶν πόλις Θεσσαλίας, ἔνθα τοὺς παῖδας τῶν Μυσῶν ἀνῴκισεν Ἡρακλῆς, ὅτε αὐτὸν ἐνέχυρα τοῦ Ὕλα ἐδέξατο αὐτούς. οὐχ ὑγιῶς δὲ τέθεικεν τὸ αὐτόθι. δηλωτικὸν γάρ ἐστι τοῦ παρόντος τόπου, ἴσον τῷ, αὐτοῦ μένειν, μήπως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιιν. ἔδει δὲ εἰπεῖν τὸν ἀφεστῶτα τόπον, ὡς τό, ὅθι ποιμένα ποιμὴν Ἀπύει. Ῥύσια] τὰ ἀντί τινος ἐνέχυρα διδόμενα ὑπὲρ τῆς ἄξεως. ὅτι δὲ Κιανοὶ ὅμηρα ἔδοσαν Ἡρακλεῖ, καὶ ὤμοσαν μὴ λήξειν ζητοῦντες Ὕλαν, καὶ φροντίδα ἔχουσι Τραχινίων διὰ τὸ ἐκεῖσε κατοικισθῆναι ὑφ᾽ Ἡρακλέους τοὺς ὁμηρεύσαντας, Κιναίθων ἱστορεῖ ἐν Ἡρακλείᾳ. Ναῦν δὲ πανημερίην] ὁ νοῦς οὕτως, τὴν δὲ ναῦν δι᾽ ὅλης ἡμέρας καὶ νυκτὸς ὁ ἄνεμος ἔφερεν σφοδρῶς ἐπιπνέων· τῆς δὲ ἡμέρας ἐπιφαινούσης οὐδὲ ὀλίγον ἔπνει, ἀλλ᾽ ἀθέως ἐπαύετο. Εἰσανέχουσαν] ἐξέχουσαν καὶ ἐπηρμένην. ἢ ἀνέχουσαν ἀκτήν, ἀναπεπταμένην πλαγίαν ἰδόντες, ἐπίκωποι γενόμενοι, καθώρμισαν τὴν ναῦν.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ Ἀργοναυτικῶν δεύτερον.

ΕΝΘΑ Δ' ἔσαν σταθμοί τε βοῶν, αὖλίς τ' Ἀμύκοιο,
Βεβρύκων βασιλῆος ἀγήνορος, ὅν ποτε νύμφη
Τίκτε Ποσειδάωνι Γενεθλίῳ εὐνηθεῖσα
Βιθυνὶς Μελίη, ὑπεροπληέστατον ἀνδρῶν.

ΣΧΟΛΙΑ εἰς τὸ δεύτερον τῶν Ἀπολλωνίου Ἀργοναυτικῶν.

Τοῦ δευτέρου τῶν Ἀργοναυτικῶν τὰ κεφάλαιά ἐστι τάδε· Ἄμυκος ὁ τῶν Βεβρύκων ἡγούμενος διαπυκτεύει Πολυδεύκει, καὶ ἀναιρεῖται. δι' ὃν μάχη γίνεται τῶν Ἀργοναυτῶν καὶ τῶν Βεβρύκων· καὶ πολλοὺς ἀναιροῦσιν οἱ Ἀργοναῦται, οἱ δὲ λοιποὶ φεύγουσιν. ἔπειτα παραγίνονται οἱ Ἀργοναῦται πρὸς Φινέα, πεπηρωμένον τὰς ὄψεις ὄντα· ὃς δὲ ἱκετεύει βοηθῆσαι αὐτῷ. Ἅρπυιαι γὰρ ἐξ ἀφανοῦς τινὸς πετόμεναι, τούτου τὴν τροφὴν ἁρπάζουσαι, ἄγευστον αὐτὸν ἐποίουν. ἐγίνωσκε δέ, ἅτε δὴ μάντις, ὑπό τινων ἦν μεμοιραμένον αὐτὰς διωχθῆναι. ἱκετεύσαντος δέ, Βορεάδαι οὐκ ἠπείθησαν, ἀλλ' ἐδίωξαν αὐτάς. ἐν τοσούτῳ δὲ Φινεὺς αὐτοῖς ἐξηγεῖται τὸν εἰς Κόλχους πλοῦν. ἐπανελθόντες δὲ οἱ Βορεάδαι διηγοῦνται ὡς κατηγωνίσαντο τὰς Ἁρπυίας. ἑξῆς δέ ἐστι τὰ περὶ Κυρήνην τὴν Ὑψέως καὶ Ἀρισταῖον τὸν Ἀπόλλωνος καὶ αὐτῆς τῆς Κυρήνης υἱόν· καὶ ὅσα μεμύθευται περὶ τῶν ἐτησίων ἀνέμων· καὶ ὡς τὰς Συμπληγάδας διέπλευσαν. καὶ ἐν τῇ παρακειμένῃ νήσῳ ἐγένοντο τῇ Θυνίδι χώρᾳ, καὶ ἐπεφάνη αὐτοῖς ὁ Ἀπόλλων· ἔνθα τέμενος κατασκευάσαντες, Ἑῷον τὸν θεὸν ἐπωνόμασαν. τά τε περὶ τὴν Μαριανδυνίαν καὶ ἐνταῦθα Ἀχερουσίαν ἄκραν. καὶ ὡς Λύκος ὁ βασιλεὺς τῆς χώρας ταύτης φιλοφρονέστατα αὐτοὺς ὑπεδέξατο ὅτι ἐχθρὸν αὐτῷ Ἄμυκον ὄντα ἐκόλασαν· καὶ ὡς Ἴδμων ὁ μάντις καὶ Τῖφυς ὁ κυβερνήτης τελευτῶσιν ἐν τῇ Μαριανδυνίᾳ. τὰ δὲ ἑξῆς, περὶ τῶν παρὰ Χάλυψι καὶ Τιβαρηνοῖς καὶ Μοσυνοίκοις νομίμων λέγεται, καὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ τοῦ Ἄρεως μυθευομένων ὀρνέων, καὶ ὡς ἐξηλάθησαν ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν. καὶ ὡς οἱ Χαλκιόπης τῆς Μηδείας ἀδελφῆς καὶ Φρίξου υἱοὶ στελλόμενοι εἰς Ὀρχομενόν, ἐναυάγησαν. καταχθέντες δὲ εἰς τὴν Ἄρεως νῆσον, συνέβαλον τοῖς Ἀργοναύταις· καὶ ἀλλήλους γνωρίσαντες, κοινῇ ἔπλευσαν εἰς τὸν ἐν Κόλχοις ποταμὸν Φᾶσιν. Ἐνθάδε] ἐν τῷ αἰγιαλῷ ᾧ προσωρμίσθησαν· αὖλις δέ, ἡ διατριβὴ καὶ ἡ διαγωγή. Βεβρύκων βασιλῆος] τῶν Βεβρύκων ἐβασίλευσεν Ἄμυκος, τῆς Βιθυνίας τά τε ἄλλα κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους καὶ τὰ παραθαλάσσια κατέχων. κατῴκησαν δέ τινες τῶν Βεβρύκων καὶ περὶ τὴν Λυδίαν ἐν τοῖς πλησίον Ἐφέσου τε καὶ Μαγνησίας τόποις. Χάρων δέ φησι καὶ τὴν Λαμψακηνῶν χώραν πρότερον Βεβρυκίαν καλεῖσθαι, ἀπὸ τῶν κατοικησάντων αὐτὴν Βεβρύκων. τὸ δὲ γένος αὐτῶν ἠφανίσθαι διὰ τοὺς γενομένους πολέμους, καθάπερ καὶ ἄλλων ἐθνῶν. Ἀγήνορος] Ἀγήνωρ, ὁ ὑπερήφανος. Βιθυνὶς Μελίη] ἄδηλον ποῖόν ἐστι τὸ κύριον. μελίαν δέ φησιν αὐτὴν διὰ τὸ τινὰς τῶν νυμφῶν Μελίας καλεῖσθαι ἀπὸ Μελίας τῆς Ὠκεανοῦ, ὥς φησι Καλλίμαχος.

ἢ διὰ τὸ περὶ μηλέας δένδρα διατρίβειν, καθάπερ Ἀμαδρυάδες. Βιθυνίδα δέ, διὰ τὸ Βιθυνὴν τὸ γένος τυγχάνειν. γενέθλιον δὲ εἶπεν αὐτὸν διὰ τὸ διασώζειν τοῦ ὑγροῦ καὶ πάσης τροφῆς· καὶ γενέσεως αἴτιον εἶναι, καθὸ τὸ ὕδωρ πάντων γεννητικόν.

Ὅστ' ἐπὶ καὶ ξείνοισιν ἀεικέα θεσμὸν ἔθηκε,
Μή τιν' ἀποστείχειν πρὶν πειρήσασθαι ἑοῖο
Πυγμαχίης· πολέας δὲ περικτιόνων ἐδάιξε.
Καὶ δὲ τότε προτὶ νῆα κιών, χρειώ μιν ἐρέσθαι
Ναυτιλίης, οἵ τ' εἶεν, ὑπερβασίῃσιν ἄτισσε·
Τοῖον δ' ἐν πάντεσσι παρασχεδὸν ἔκφατο μῦθον,
Κέκλυτ' ἁλίπλαγκτοι τάπερ ἴδμεναι ὔμμιν ἔοικεν.
Οὔτινα θέσμιόν ἐστιν ἀφορμηθέντα νέεσθαι
Ἀνδρῶν ὀθνείων, ὅς κε Βέβρυξι πελάσῃ,
Πρὶν χείρεσσιν ἐμῇσιν ἑὰς ἀνὰ χεῖρας ἀεῖραι.
Τῶ καί μοι τὸν ἄριστον ἀποκριδὸν οἶον ὁμίλου
Πυγμαχίῃ στήσασθε, κατ' αὐτόθι δηρινθῆναι.
Εἰ δ' ἂν ἀπηλεγέοντες ἐμὰς πατέοιτε θέμιστας,
Ἦ κέν τις στυγερῶς κρατερὴ ἐπιέψετ' ἀνάγκη.
Ἦ ῥα μέγα φρονέων. τοὺς δ' ἄγριος εἰσαΐοντας
Εἷλε χόλος· περὶ δ' αὖ Πολυδεύκεα τύψεν ὁμοκλή.
Αἶψα δ' ἑῶν ἑτάρων πρόμος ἵστατο, φώνησέν τε,
Ἴσχεο νῦν, μηδ' ἄμμι κακήν, ὅτις εὔχεαι εἶναι,
Φαῖνε βίην. θεσμοῖς γὰρ ὑπείξομεν, ὡς ἀγορεύεις.
Αὐτὸς ἑκὼν ἤδη τοι ὑπίσχομαι ἀντιάασθαι.
Ὣς φάτ' ἀπηλεγέως. ὁ δ' ἐσέδρακεν, ὄμμαθ' ἑλίξας,
Ὥστε λέων ὑπ' ἄκοντι τετυμμένος, ὅν τ' ἐν ὄρεσσιν
Ἀνέρες ἀμφιπένονται· ὁ δ' ἰλλόμενός περ ὁμίλῳ,

Καὶ δὲ τότε] ὁ νοῦς, καὶ τότε δὲ πρὸς τὴν ναῦν ἐλθών, τοῦ μὲν τὰ πρὸς τὴν χρείαν πυθέσθαι τοῦ πλοῦ (τοῦτ' ἔστι, τίνος χρείαν ἔχουσι, καὶ τίνες εἰσὶν) ἠφρόντισεν· τοιαῦτα δὲ πρὸς αὐτοὺς εἶπεν. Χρειώ μιν ἐρέσθαι] τὸ μιν ἑνικὸν ἀντὶ πληθυντικοῦ, αὐτοὺς τοὺς ἥρωας. δύναται δὲ καὶ ἑνικὸν εἶναι, ἵνα περὶ τοῦ Ἀμύκου λάβωμεν. ἔδει γὰρ αὐτὸν τὸν Ἄμυκον ἐρωτῆσαι τοὺς ἥρωας. ὁ δὲ Θεόκριτος ἄλλως ἱστόρησεν. Παρασχεδὸν] ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. Θέσμιον] νόμιμον· ὁ δὲ λόγος, νόμος ἐστὶ τὸν προσπλεύσαντα τῇ Βεβρυκίᾳ τῶν ξένων, μὴ ἀπαλλάττεσθαι πρὶν ἢ ἐμοὶ πυκτεῦσαι. Τῷ καί μοι] διό μοι τὸν ἄριστον ὑμῶν κεκριμένως στήσατε πυγμῇ μοι διαγωνίσασθαι. Δηρινθῆναι] μαχέσασθαι, ἀπὸ τοῦ δηρίνομαι· τὸ δὲ δηρίσασθαι, ἀπὸ τοῦ δηρίομαι. Ἀπηλεγέοντες] ἀφροντιστοῦντες, παρ' οὐδὲν ἡγησάμενοι. ὁ δὲ Ἡρωδιανός, ἀνηλεγέοντες διὰ τοῦ ν, ἐν τῷ τρίτῳ τῆς καθόλου· καὶ τὸ ἐπίρρημα ἀνηλεγέως. ὁ δὲ νοῦς, εἰ δὲ ἀφροντιστήσαντες τοὺς νόμους παρ' οὐδὲν ἡγήσησθε, πείσεσθε ἂν οἶμαι οὐχὶ τὴν τυχοῦσαν ἀνάγκην. Αἶψα δ' ἑῶν ἑτάρων] δασύνεται τὸ ἑῶν, ὥσπερ καὶ τὸ ὧν. τὸ γὰρ προστιθέμενον τοῖς δασυνομένοις ε, καὶ αὐτὸ δασύνεται. οἷον, ἕρση, ἐέρση. ἕδνα, ἔεδνα. Ἴσχεο] ἐπίσχες, ὅστις ποτὲ ὑπάρχεις. πειθαρχήσομεν γὰρ οἷς λέγεις νόμοις. διὰ δὲ μηδὲ τὸ ὄνομα εἰπεῖν, σφόδρα αὐτοῦ τὴν ἀξενίαν ὠνείδισεν. Τὸ δέ, ὅτις εὔχεαι εἶναι, ἐπὶ καταφρονήσει εἴρηται. Ἑλίξας] περιστρέψας τὰ ὄμματα ἐς τὸν Πολυδεύκην. Ἰλλόμενος] ἀντὶ τοῦ συνειλούμενος. συστρεφόμενος.

Τὸν μὲν ἔτ' οὐκ ἀλέγων, ἐπὶ δ' ὄσσεται οἰόθεν οἶος
Ἄνδρα τὸν ὅς μιν ἔτυψε παροίτατος, οὐδ' ἐδάμασεν.
Ἔνθ' αὖ Τυνδαρείδης μὲν ἐΰστιπτον θέτο φᾶρος
Λεπταλέον, τό ῥά οἵ τις ἑὸν ξεινήιον εἶναι
Ὤπασε Λημνιάδων· ὁ δ' ἐρεμνὴν δίπτυχα λώπην
Αὐτῇσιν περόνῃσι, καλαύροπά τε τρηχεῖαν
Κάββαλε, τὴν φορέεσκεν, ὀριτρεφέος κοτίνοιο.
Αὐτίκα δ' ἐγγύθι χῶρον ἑαδότα τεκμήραντες,
Ἷζον ἑοὺς δίχα πάντας ἐνὶ ψαμάθοισιν ἑταίρους,
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν ἐναλίγκιοι εἰσοράασθαι.
Ἀλλ' ὁ μὲν, ἢ ὀλοοῖο Τυφωέος, ἠὲ καὶ αὐτῆς
Γαίης εἶναι ἔικτο πέλωρ τέκος, οἷα πάροιθεν
Χωομένη Διὶ τίκτεν· ὁ δ' οὐρανίῳ ἀτάλαντος
Ἀστέρι Τυνδαρίδης, οὗπερ κάλλισται ἔασιν
Ἑσπερίην διὰ νύκτα φαεινομένου ἀμαρυγαί.
Τοῖος ἔην Διὸς υἱὸς, ἔτι χνοάοντας ἰούλους
Ἀντέλλων, ἔτι φαιδρὸς ἐν ὄμμασιν· ἀλλά οἱ ἀλκὴ
Καὶ μένος ἠΰτε θηρὸς ἀέξετο. πῆλε δὲ χεῖρας,
Πειράζων εἴθ' ὡς πρὶν ἐϋτρόχαλοι φορέονται,
Μηδ' ἄμυδις καμάτῳ τε καὶ εἰρεσίῃ βαρύθοιεν.
Οὐ μὰν αὖτ' Ἄμυκος πειρήσατο· σῖγα δ' ἄπωθεν
Ἑστηὼς εἰς αὐτὸν ἔχ' ὄμματα, καί οἱ ὀρέχθει
Θυμὸς ἐελδομένῳ στηθέων ἐξ αἷμα κεδάσαι.
Τοῖσι δὲ μεσσηγὺς θεράπων Ἀμύκοιο Λυκωρεὺς

Ἐπὶ δ' ὄσσεται οἰόθεν οἶος] φασὶ τὸν λέοντα τρωθέντα, μόνον τηρεῖν τὸν τρώσαντα. μόνος οὖν ὑπάρχων, μόνον ἐκεῖνον προσβλέπει τὸν τρώσαντα. Οἰόθεν] μόνον. καὶ Ἀριστοτέλης δέ φησι τοῦτο ποιεῖν τὸν λέοντα. Ἐΰστιπτον] εὔστρεπτον. ἀπίλητον. παρὰ τὸ στείβω. ὅθεν καὶ στιβάς· καὶ στιβεῖς, οἱ κναφεῖς. Λώπην] χλανίδα. ὁ δὲ λόγος, ὅτι τὴν μέλαιναν καὶ διπλῆν χλανίδα σὺν αὐταῖς ταῖς περόναις ἀπέβαλεν, ἢ τὴν διφθέραν. Καλαύροπα δὲ] ποιμενικὴν ῥάβδον. καὶ τοῦτο δὲ διὰ τὸ σκληρὸν καὶ ἄγριον τοῦ ἀνδρός. Τὴν φορέεσκεν] ἣν ἐβάσταζεν ἐκ κοτίνου οὖσαν. τουτέστιν ἀγριελαίου. ὀριτρέφεος δὲ, τοῦ ἐν ὄρει τεθραμμένου κοτίνου. Ὀλοοῖο Τυφωέος] διὰ τὸ τερατῶδες καὶ ἐκτράπελον τοῦ σώματος τοῦτο φησίν. ἐνομίζετο, φησὶν, ἢ Τυφῶνος ἢ γῆς υἱὸς, αὐτὶ τοῦ μέγας. ἔστι δὲ ἀπὸ ὀρθῆς τῆς Τυφωεύς. Χωομένη Διὶ] ἐπεὶ λέγεται ἡ γῆ κατ' ὀργὴν ὅτε τοὺς Τιτᾶνας κατεταρτάρωσεν ὁ Ζεὺς, γεννῆσαι τοὺς γίγαντας. Ἑσπερίην διὰ νύκτα] αὐτὶ τοῦ κατὰ νύκτα. τουτέστι περὶ τὸν ἕσπερον. Ὅμηρος, Ἕσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ. ἀμαρυγαὶ δὲ, αἱ ἀκτῖνες, αἱ λαμπηδόνες. Ἔτι χνοάοντας ἰούλους] τοὺς ἰούλους ὡς χνοῦν ἀναφύοντας ἔχων. τοὺς ἐξανθητὰς τῶν γενείων. λέγεται δὲ καὶ θηρεῖον ἴουλος πολύπουν καὶ εἶδος ᾠδῆς, ὥς φησιν Ἐρατοσθένης. Ἀντέλλων] ἀνατέλλειν τὸ φύειν ἐνταῦθα ἐνεργητικῶς σημαίνει. Πῆλε δὲ χεῖρας, οἷον προσεπάλλετο, διάπειραν τῶν χειρῶν ἑαυτοῦ ποιούμενος, εἰ ὡς πρὶν εὐκίνητοι εἰσὶ, μηδ' ἀπὸ τοῦ τῆς εἰρεσίας καμάτου δυσκινήτως ἔχοιεν. Οὐ μὰν αὖτ' Ἄμυκος] οὐ μὴν ὁ Ἄμυκος διεπείρασεν ἑαυτοῦ. καὶ διὰ τούτων δὲ δηλοῖ τὸ ὑπερήφανον αὐτοῦ. Καί οἱ ὀρέχθει] ἐν ὀρέξει ἦν. νῦν δὲ, αὐτὶ τοῦ ἐφώρμα καὶ ἐπεθύμει. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ ἔστενεν. — ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ. Λυκωρεὺς] οὗτος ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ πεποίηται, οὐκ ἐξ ἱστορίας παρείληπται.

Θῆκε πάροιθε ποδῶν δοιοὺς ἑκάτερθεν "ἱμάντας
Ὠμούς, "ἀζαλέους. "περὶ δ' οἵγ' ἔσαν ἐσκληῶτες.
Αὐτὰρ ὅ τόνγ' ἐπέεσσιν "ὑπερφιάλοισι μετηύδα,
Τῶνδ' ἔπι ὅν κ' ἐθέλῃσθα "πάλου ἄτερ ἐγγυαλίξω
Αὐτὸς ἑκών, "ἵνα μή μοι "ἀτέμβηαι μετόπισθεν.
Ἀλλὰ βάλευ περὶ χειρί· δαεὶς δέ κεν ἄλλῳ ἐνίσποις·
Ὅσσον ἐγὼ ῥινούς τε βοῶν περίειμι ταμέσθαι,
Ἀζαλέας, ἀνδρῶν τε παρηίδας αἵματι φύρσαι.
Ὣς ἔφατ'. αὐτὰρ ὅγ' οὔτι παραβλήδην ἐρίδηνεν·
Ἦκα δὲ μειδήσας, οἵ οἱ παραὶ ποσσὶν ἔκειντο,
Τοὺς ἕλεν "ἀπροφάτως. τοῦ δ' ἀντίος ἤλυθε Κάστωρ
Ἠδὲ Βιαντιάδης Ταλαὸς μέγας. ὦκα δ' ἱμάντας
Ἀμφέδεον, μάλα πολλὰ παρηγορέοντες ἐς ἀλκήν.
Τῷ δ' αὖτ' Ἀρητός τε καὶ Ὄρνυτος· οὐδέ τι ἤδειν
Νήπιοι ὕστατα κεῖνα κακῇ δήσαντες ἐν αἴσῃ.
"Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐν ἱμᾶσι διασταδὸν ἠρτύναντο,
Αὐτίκ' ἀνασχόμενοι "ῥεθέων προπάροιθε βαρείας
Χεῖρας, ἐπ' ἀλλήλοισι μένος φέρον ἀντιόωντες.
Ἔνθα δὲ Βεβρύκων μὲν ἄναξ, "ἅτε κῦμα θαλάσσης
Τρηχὺ θοὴν ἐπὶ νῆα κορύσσεται, ἡ δ' ὑπὸ τυτθὸν
Ἰδρείῃ πυκινοῖο κυβερνητῆρος "ἀλύσκει
Ἱεμένου φορέεσθαι ἔσω τοίχοιο κλύδωνος·
Ὣς ὅγε Τυνδαρίδην "φοβέων ἕπετ', οὐδέ μιν εἴα

Ἱμάντας] τοὺς καλουμένους μύρμηκας. ἀζαλέους δέ, ἀντὶ τοῦ ξηρούς. ὅθεν τινὲς οὐκ ἀπὸ Ἀζᾶνος βασιλέως, ἀλλὰ διὰ τὸ τραχεῖαν εἶναι, Ἀζανίαν φασὶ κληθῆναι τὴν Ἀρκαδίαν. τραχεῖα γάρ ἐστι καὶ ξηρά. Περὶ δ' οἵγ' ἔσαν ἐσκληῶτες] περισσῶς κατεσκληκότες ἦσαν. ὅθεν καὶ σκέλος, τὸ ἄσαρκον μέρος τοῦ σώματος. Ὑπερφιάλοισιν] ὑπερηφάνοις. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς φιάλης. τὸ γὰρ πληθῦον αὐτῆς, ὑπερφίαλον, ἀντὶ τοῦ ὑπέρμετρον. φιάλη δὲ εἶδος λεβητώδους ἀγγείου. Πάλου ἄτερ] χωρὶς κλήρου. καὶ διὰ τούτου δὲ πάλιν ὑπερήφανον δείκνυσι. τὸ δέ, ἵνα μή μοι ἀτέμβηαι μετόπισθεν, ὥσπερ ἤδη σεαυτῷ πεπιστευκὼς τὴν νίκην. καὶ τοῦτο βάρβαρον. εἰ γὰρ ὁ κλῆρος τὴν στάσιν λύειν ἐπίσταται, καὶ ἑκάστῳ τὰ ἴσα διδόναι, πῶς ἂν ὕστερον ἔμελλεν αὐτῷ ἀντιμάχεσθαι; μᾶλλον γὰρ νῦν ἐστασίασεν ἄν, μὴ κληρωθείς. Ἀτέμβηαι] ἵνα μή μοι μέμφῃ ὕστερον ὡς χείρονας εἴληφας. τὸ γὰρ ἀτέμβειν οἱ νεώτεροι οὐκ ἐπὶ τοῦ στερίσκεσθαι ἤκουσαν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ μέμφεσθαι. Ἀπροφάτως] ἀδιστάκτως. ἀδιακρίτως. μηδὲν πρὸς τὴν αἵρεσιν προφασισάμενος. Ἤδειν] τὸ ἤδειν ἀντὶ τοῦ πληθυντικοῦ κεῖται τὸ ᾔδεσαν. ὡς καὶ τό, Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί. Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐν ἱμᾶσι διασταδὸν ἠρτύναντο] διασταδὸν μέν φησιν, ἀντὶ τοῦ, ἐν τῇ παρ' ἀλλήλων διαστάσει παρεσκευάσαντο. ῥέθος δέ, ἅπαν μέλος, ἐνταῦθα δὲ τὰ πρόσωπα. Ἅτε κῦμα θαλάσσης] καθάπερ (φησὶ) μετεωριζόμενον νηὶ προσπίπτει, τῇ δὲ ἐμπειρίᾳ τοῦ κυβερνήτου παρακλίναντος ἡ ναῦς διαφεύγει· οὕτω καὶ ὁ Ἄμυκος ἐπέκειτο μὲν ἐκφοβῶν αὐτόν, διεκκλινόμενος δὲ ἐκεῖνος, ἄτρωτος ἦν. Ἀλύσκει] ἐκφεύγει. διὰ δὲ τὴν τραχύτητα καὶ τὴν σφοδρὰν αὐτοῦ ὁρμήν, κύματι εἰκάζει τὸν Ἄμυκον, κυβερνήτῃ δὲ τεχνίτῃ τὸν Πολυδεύκην. Φοβέων] ταράσσων τῇ ἀθρόᾳ κατ' αὐτοῦ ὁρμῇ, ἐμβεβαδὼς οὐ συνεχώρει αὐτόν.

Δηθύνειν. ὁ δ' ἄρ' αἰὲν ἀνούτατος ἦν διὰ μῆτιν
Ἀΐσσων ἀλέεινεν. ἀπηνέα δ' αἶψα νοήσας
Πυγμαχίην, ἢ κάρτος ἀάατον, ἤ τε χερείων,
Τῇ ῥ' ἄμοτον καὶ χερσὶν ἐναντία χεῖρας ἔμιξεν.
Ὡς δ' ὅτε νήια δοῦρα θοοῖς ἀντίξοα γόμφοις
Ἀνέρες ὑλουργοὶ ἐπιβλήδην ἐλάοντες,
Θείνωσι σφύρῃσιν, ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ἄηται
Δοῦπος ἀδήν· ὣς τοῖσι παρήια τ' ἀμφοτέρωθεν
Καὶ γένυες κτύπεον· βρυχὴ δ' ὑπετέλλετ' ὀδόντων
Ἄσπετος. οὐδ' ἔλληξαν ἐπισταδὸν οὐτάζοντες,
Ἔστε περ οὖλον ἄσθμα καὶ ἀμφοτέρους ἐδάμασσε.
Στάντε δὲ βαιὸν ἄπωθεν ἀπωμόρξαντο μετώπῳ
Ἱδρῶ, ἅλις καματηρὸν ἀϋτμένα φυσιόωντε.
Ἂψ δ' αὖτις συνόρουσαν ἐναντίοι, ἠΰτε ταύρω
Φορβάδος ἀμφὶ βοὸς κεκοτηότε δηριάασθον.
Ἔνθα δ' ἐπεὶ Ἄμυκος μὲν ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀερθεὶς,
Βουτύπος οἷα, πόδεσσι τανύσατο, κὰδ δὲ βαρεῖαν
Χεῖρ' ἐπὶ οἱ πελέμιξεν. ὁ δ' ἀΐξαντος ὑπέστη
Κρᾶτα παρεγκλίνας, ὤμῳ δ' ἀνεδέξατο πῆχυν
Τυτθόν. ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο παρὲκ γόνυ γουνὸς ἀμείβων
Κόψε μεταΐγδην ὑπὲρ οὔατος. ὀστέα δ' εἴσω
Ῥῆξεν. ὁ δ' ἂμ' ὀδύνῃ γνὺξ ἤριπεν. οἱ δ' ἰάχησαν

Ἀΐσσων] λείπει ἡ ὑπό, ἵνα ᾖ, ὑπαΐσσων καὶ ὑποφεύγων τὸν Ἄμυκον τῇ ἑαυτοῦ τέχνῃ, ἄπληκτος καὶ ἀβλαβὴς διέμεινεν. Ἀπηνέα δ' αἶψα] συνιδὼν (φησὶν) ὁ Πολυδεύκης ὅπου ἄφρακτος καὶ δυσεπιχείρητος ἦν, συνέμιξεν αὐτῷ τὰς χεῖρας ὑποστάς. Ἢ κάρτος] ὁ Πολυδεύκης (φησὶν) ἐτήρει τὸν Ἄμυκον ὅπου ἄβρωτος τυγχάνει καὶ οὐκ ἀνεπιχείρητός ἐστιν, ἢ οὔ. συνιδὼν ἐν ᾧ ὑπερεῖχεν αὐτοῦ, καὶ ἐν ᾧ καταδεέστερος ἦν, ὑποστὰς συνέμιξεν αὐτῷ τὰς χεῖρας. θάρσος δὲ θράσους διαφέρει. θάρσος γὰρ, τὸ εὔλογον· θράσος δὲ, τὸ μετὰ ἰταμότητος. οὕτω καὶ Ἀρίστιππος ὁ φιλόσοφος. Ὡς δ' ὅτε νήια] οὕτως ἀντεξεσμένα ἀλλήλοις ὡς τηνίκα συμβάλλονται ἐναντία, συναρμόζειν ἀλλήλοις. ἢ τὰ ἀντικείμενα τοῖς σφησίν. εἰς γὰρ τὰ πλάγια τῶν σανίδων τιθέασι τοὺς σφῆνας πρὸς ἀσφάλειαν. ὑλουργοὶ δὲ, ὑλοτόμοι, καὶ τὰς ναῦς ἐργαζόμενοι. ὥσπερ δὲ ναυπηγήσιμα ξύλα συναρμόζοντες ξυλουργοὶ γόμφοις συνεχῶς ταῖς σφύραις τύπτουσιν, ἐγείρεται δὲ ἄλλος ἐξ ἄλλου ψόφος· οὕτως ὁ Ἄμυκος καὶ ὁ Πολυδεύκης ἀλλήλων ἔτυπτον τὰς σιαγόνας. Θοοῖς] ὀξέσιν. Ἄηται] ἐξηχεῖται καὶ ἐξακούεται. Ἐπισταδὸν] ἀντὶ τοῦ ἐπιστατικῶς καὶ ἀμετακινήτως. Ἀδὴν] συνεχῶς, ἢ ἀκορέστως. Φορβάδος ἀμφὶ βοὸς] ὑπὲρ νομάδος καὶ εὐτραφοῦς βοός. ἵνα τὸ τῆς κατανομῆς ὄνομα πλέον καὶ μεῖζον τῇ βοὶ δοίη τὸ σῶμα καὶ τὸ κάλλος. Ἀντίπατρος ἐν τῷ περὶ ζώων φησὶ τὸν ἀλκιμώτατον ἐν τῇ ἀγέλῃ ταῦρον μίγνυσθαι πάσαις ταῖς βουσὶν, μὴ ἐπιτρέπειν δὲ ἑτέρῳ. ἐὰν δέ τις πεποιθὼς τῇ ἰδίᾳ δυνάμει ἀντίσταται αὐτῷ, καταγωνισάμενος τοῦ λοιποῦ, πλησιάζει ἐκεῖνος. Ἀερθεὶς βουτύπος οἷα] ἐπαρθείς. ἐπ' ἄκρων τῶν ποδῶν (φησὶ) σταθεὶς, καὶ ἐκτείνας ἑαυτὸν ὡς βουτύπος, τὴν χεῖρα ἑαυτοῦ κατέφερεν. ἐπιόντος δὲ αὐτοῦ ὁ Πολυδεύκης ὑπέστη, καὶ παρεγκλίνας τὴν κεφαλὴν τῷ ὤμῳ αὐτοῦ ἐδέξατο τὸν πῆχυν. βουτύπος δέ ἐστιν ὁ τοὺς θυομένους βοῦς τῷ πελέκει τύπτων κατὰ τοῦ αὐχένος. οὗτος δὲ ἐπ' ἄκροις τοῖς ὄνυξιν ἵσταται μέλλων κρούειν. Ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο] ἐγγὺς δὲ αὐτοῦ προβαίνων καὶ μεταφέρων τὰ σκέλη ἔτυψεν αὐτὸν πρὸς τὸ οὖς. Μεταΐγδην] ὁρμητικῶς. Ὁ δ' ἂμ' ὀδύνῃ] ὁ δὲ Ἄμυκος ὑπὸ τῆς ἀλγηδόνος ἐπὶ γόνυ κατενεχθεὶς εἰς τὴν γῆν ἀπέλειπε.

Ἥρωες Μινύαι· τῶν δ' ἀθρόος ἔκχυτο θυμός.
Οὐδ' ἄρα Βέβρυκες ἄνδρες ἀφειδήσαν βασιλῆος,
Ἀλλ' ἄμυδις κορύνας ἀζηχέας ἠδὲ σιγύνους
Ἰθὺς ἀνασχόμενοι Πολυδεύκεος ἀντιάασκον.
Τοῦ δὲ πάρος κολεῶν εὐήκεα φάσγαν' ἑταῖροι
Ἔσταν ἐρυσσάμενοι. πρῶτος γε μὲν ἀνέρα Κάστωρ
Ἤλασ' ἐπεσσύμενος κεφαλῆς ὕπερ· ἡ δ' ἑκάτερθεν
Ἔνθα καὶ ἔνθ' ὤμοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισι κεάσθη.
Αὐτὸς δ' Ἰτυμονῆα πελώριον ἠδὲ Μίμαντα,
Τὸν μὲν, ὑπὸ στέρνοιο θοῷ ποδὶ λὰξ ἐπορούσας,
Πλῆξε, καὶ ἐν κονίῃσι βάλεν· τοῦ δ' ἆσσον ἰόντος
Δεξιτερῇ σκαιῆς ὑπὲρ ὀφρύος ἤλασε χειρί.
Δρύψε δέ οἱ βλέφαρον, γυμνὴ δ' ὑπελείπετ' ὀπωπή.
Ὠρείδης δ' Ἀμύκοιο βίην ὑπέροπλος ὀπάων
Οὖτα Βιαντιάδαο κατὰ λαπάρην Ταλαοῖο.
Ἀλλά μιν οὐ κατέπεφνεν, ὅσον δ' ἐπὶ δέρματι μοῦνον
Νηδυίων ἄψαυστος ὑπὸ ζώνην θόρε χαλκός.
Αὔτως δ' ἄρητος μενεδήιον Εὐρύτου υἷα
Ἴφιτον ἀζαλέῃ κορύνῃ συνέλιξεν ἐλάσσας,
Οὔπω κηρὶ κακῇ πεπρωμένον. ἦ τάχ' ἔμελλεν
Αὐτὸς δῃώσεσθαι ὑπὸ ξίφει Κλυτίοιο.

Οὐδ' ἄρα Βέβρυκες] Ἀπολλώνιος μὲν ἐμφαίνει ὡς ἀνῃρημένον τὸν Ἄμυκον· Ἐπίχαρμος δὲ καὶ Πείσανδρος φασὶν ὅτι ἔδησεν αὐτὸν ὁ Πολυδεύκης. Δηίλοχος δὲ ἐν πρώτῳ περὶ Κυζίκου, καταπυκτευθῆναι φησὶν αὐτὸν ὑπὸ Πολυδεύκους. οὐκ ἠμέλησαν δὲ (φησὶν) οὐδὲ κατεφρόνησαν τοῦ Ἀμύκου πεπτωκότος· διὰ δὲ τὸ βάρβαρον αὐτῶν, καὶ πόλεμον ἤγειραν. Ἀζηχέας δὲ, τὰς ξηράς. τὰς ἠχούσας ξηρὸν ἦχον. σιγύνους δὲ καλοῦσιν οἱ Κύπριοι τὰ ἀκόντια, ἄλλοι δὲ τὰ ὁλοσίδηρα ἀκόντια. Αὐτὸς δ' Ἰτυμονῆα] ὁ δὲ Πολυδεύκης λὰξ ἐπορούσας ἔπληξεν. λέγεται δὲ λὰξ ὁ ὑπὸ τοὺς δακτύλους τοῦ ποδὸς ψόφος. ἢ οὕτω κυρίως, τὸ ὑποκάτω τῶν τοῦ ποδὸς δακτύλων λὰξ καλεῖται. οὕτως „ ἀποδέδωκεν καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ Ποσειδώνιος, Λὰξ ποδὶ κινήσας. Τοῦ δ' ἆσσον ἰόντος] ἐναλλαγὴ γέγονε τῶν πτώσεων. ἔδει γὰρ εἰπεῖν, τὸν δ' ἆσσον ἰόντα. οὕτω γὰρ καταλλήλως ἂν ἀπέδωκε πρὸς τὰ ἀνώτερα, εἰπὼν Ἰτυμονῆα καὶ Μίμαντα. πρὸς μὲν τὸν πρῶτον, αἰτιατικὴν ἀπέδωκεν, ἐπενεγκὼν, τὸν μὲν ὑπὸ στέρνοιο· πρὸς δὲ τὸν δεύτερον, οὐκ ἐφύλαξε τὸ κατάλληλον. συγχωρεῖται δ' ὅμως, διὰ τὸ συγγενὲς τῶν πλαγίων. τοῦ Μίμαντος τῇ δεξιᾷ ὁρμήσαντος ἐγγὺς τοῦ Πολυδεύκους, αὐτὸς τὸ εὐώνυμον ἀπέδρυψε βλέφαρον τοῦ Μίμαντος, ἀποκόψας αὐτοῦ τὸν ὀφθαλμόν. τοῦτο γὰρ νοεῖται διὰ τοῦ ἐπιφερομένου, τοῦ, γυμνὴ δ' ὑπελείπετ' ὀπωπή. ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ χώρα δηλονότι. Ὠρείδης δ' Ἀμύκοιο] διὰ τῆς ει διφθόγγου ἡ παραλήγουσα. οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ τρίτῳ τῆς καθόλου. Ὅσον δ' ἐπὶ δέρματι] μέχρις. ὅσον ἀντὶ τοῦ ὀλίγου. δι' αὐτῆς τῆς ἐπιφανείας ἦλθεν ὁ σίδηρος ὑπ' αὐτὸν τὸν κατὰ τὴν ζώνην τόπον· ὥστε τῶν ἐντοσθιδίων μὴ ψαῦσαι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ δέρματι μόνον. Μενεδήϊον ἔφη τὸν Ἴφιτον, ὡς ἐμμενετικὸν ἐν τῷ πολέμῳ. δηΐς γὰρ ὁ πόλεμος καὶ ἡ μάχη. Ἀζα„ λέῃ] τῇ ξηρᾷ, ἐπεί ἐστι ξυλίνη. Ὅμηρος δὲ καὶ σιδηρᾶν οἶδεν, Ἀλλὰ σιδηρείῃ κορύνῃ. τινὲς δὲ ἀποδε„ δώκασι σιδηρείῃ, τῇ ἀτόνῳ· ὥσπερ καὶ, σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. Οὔπω κηρὶ κακῇ] οὔπω πεπρωμένον ἀποθανεῖν. ὁ δὲ Κλυτίος υἱὸς ἦν Εὐρύτου, ἀδελφὸς Ἰφίτου. δῃώσεσθαι δὲ, φο-

Καὶ ποτ'

Καὶ τότ' ἄρ' Ἀγκαῖος Λυκοόργοιο θρασὺς υἱὸς
Αἶψα μέλαν τεταγὼν πέλεκυν μέγαν, ἠδὲ κελαινόν
Ἄρκτου περισχόμενος σκαιῇ δέρος, ἔνθορε μέσσω,
Ἐμμεμαὼς βέβρυξιν. ὁμοῦ δέ οἱ ἐσσεύοντο
Αἰακίδαι· σὺν δέ σφιν ἀρήιος ὤρνυτ' Ἰήσων.
Ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ σταθμοῖσιν ἀπείρονα μῆλ' ἐφόβησαν
Ἤματι χειμερίῳ πολιοὶ λύκοι ὁρμηθέντες,
Λάθρη εὐρρίνων τε κυνῶν αὐτῶν τε νομήων.
Μαίονται δ' ὅ,τι πρῶτον ἐπαΐξαντες ἕλωσι,
Πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες ὁμοῦ· τὰ δὲ πάντοθεν αὔτως
Στείνονται πίπτοντα περὶ σφίσιν· ὡς ἄρα τοίγε
Λευγαλέως Βέβρυκας ὑπερφιάλους ἐφόβησαν.
Ὡς δὲ μελισσάων σμῆνος μέγα μηλοβοτῆρες
Ἠὲ μελισσοκόμοι πέτρῃ ἔνι καπνιόωσιν,
Αἱ δή τοι τείως μὲν ἀολλέες ᾧ ἐνὶ σίμβλῳ
Βομβηδὸν κλονέονται, ἐπιπρὸ δ' αἰθαλόεντι

νοθῆναι. ὁ δὲ Ἀγκαῖος, Ἀρκὰς τὸ γένος ἐστί. φησὶ δὲ αὐτὸν ὡπλίσθαι πελέκει καὶ ἄρκτου δορᾷ. ὁ δὲ θρασὺς ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ ἀνδρείου, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ ὑπερβάλλοντος κεῖται. τὸ μέλαν ἐπὶ τοῦ δέρους ἀναφέρειν δεῖ, ὥσπερ καὶ τὸ κελαινὸν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ πελέκεως. οὐ γὰρ καταλλήλως τὸ οὐδέτερον ἐπιτεθήσεται τῷ ἀρσενικῷ. καὶ ἤτοι ἐκ παραλλήλου ληπτέον τὸ μέλαν καὶ τὸ κελαινόν· ἢ τὸ μὲν μέλαν ἐπὶ τὸ χρῶμα ἀναφέρειν δεῖ, τὸ δὲ κελαινὸν ἐπὶ τὸ ἐκπληκτικόν. Τεταγὼν] ἀντὶ τοῦ ἐκτείνας, ἀκοντίσας. καὶ τὸ περισχόμενος, περιβαλόμενος ἀντὶ ἀσπίδος. Ὁμοῦ δέ οἱ ἐσσεύοντο] τὸ ὁμοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀθροίσματος τιθέασι, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγγύς, ὡς Ἀθηναῖοι εἰώθασι χρῆσθαι. Μένανδρος, Ὁμοῦ δὲ τῷ τίκτειν παρεγένεθ' ἡ κόρη· ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. Ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ σταθμοῖσιν] ὥσπερ δὲ ἀφυλάκτῳ ποιμνίῳ ἐπελθόντες λύκοι ἀποροῦσι ποῖον πρῶτον ἁρπάξωσιν, οὕτω καὶ οἱ ἀριστεῖς τοὺς Βέβρυκας ἐτρέψαντο. ὁμοία δὲ ταύτῃ καὶ παρ' Ὁμήρῳ παραβολή, Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισι Σίνται. πολιοὶ δὲ, ἤτοι ὑπότεφροι, ἢ ἔντιμοι. τίμιον γὰρ τὸ ζῶον παρ' Ἀθηναίοις. ὁ γὰρ ἀποκτείνας λύκον, ἀγείρει αὐτῷ τὰ πρὸς τὴν ταφήν. καὶ ἴσως ἐπεὶ ἡ Λητὼ ἔγκυος οὖσα διὰ δώδεκα ἡμερῶν εἰς Δῆλον ἦλθε μεταβαλοῦσα εἰς λύκον. διόπερ κατά τινα ὡρισμένον χρόνον τοῦ ἐνιαυτοῦ τίκτει πᾶσα λύκαινα ἐν δώδεκα ἡμέραις, ὡς Φιλοστέφανος φησὶν ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν. Λάθρη εὐρρίνων] τοῦτο φησὶν ὅτι διὰ τὸ ψῦχος καταδύωσιν εἰς τὰς ἐπαύλεις οἵ τε ποιμένες καὶ οἱ κύνες, εἶτα οὕτως ἀφύλακτα γίνονται τὰ πρόβατα. εὐρρίνων δὲ, ἤτοι ἀδερμάτων. ἢ κυρίως διὰ τὸ ταῖς ῥισὶν ἰχνεύειν τὰ θηρία. διὸ καὶ παραινοῦσιν οἱ κυνηγοὶ πρὸ ἡμέρας ἐξάγειν τοὺς κύνας ἐπὶ θήραν· ἵνα πρὶν ἥλιον ἐπιτεῖλαι, εὐκαίρως ἰχνηλατῶσι ταῖς ῥισί. Μαίονται] ἐπιζητοῦσι. Πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες] πολλὰ ἐπιβλέποντες καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ. παμφαλᾶν γὰρ τὸ μετὰ πτοιήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐπιβλέπειν. κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἱππῶναξ καὶ Ἀνακρέων, λέγει δὲ καὶ Ἐρύκιος, Παῖδες παμφαλόωντες δινήσαντο πόδεσσι· παραιτητέον δὲ Εἰρηναῖον, ἀμφανόωντες γράφοντα, καὶ ἐξηγούμενον κτείνοντες. οὔτε γὰρ κέχρηταί τις οὕτως τῇ λέξει, οὔτε ἐστὶν ἁπαξαπλῶς ἡ γραφὴ τοῦ ποιητοῦ. Περὶ σφίσιν] ἔδει εἰπεῖν περὶ ἀλλήλοις πίπτοντα. οὐ γὰρ περὶ ἑαυτά. τὸ δὲ ἁμάρτημα τῶν μεθ' Ὅμηρον. Ὡς δὲ μελισσάων] ὅτι τὸν καπνὸν φεύγουσιν αἱ μέλισσαι, διὰ τὸ στενόπορον εἶναι αὐτῶν τὴν ὄσφρησιν. ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ὄφεων συμβαίνει, θυμιωμένου τοῦ ἐλαφείου κέρως, ὥς φησι Νίκανδρος. σμῆνος δέ ἐστι τὸ τῶν μελισσῶν πλῆθος. Βομβηδὸν] ἀντὶ τοῦ μετὰ ἤχου καὶ βόμβου. βόμβος δέ ἐστιν ὁ τῶν μελισσῶν ἦχος. ἔνιοι δὲ, τῆς βοξώου μελίττης λεγομένης. Λιγνυόεντι] τῷ αἰθαλώδει. ὁ δὲ λόγος, ἐπιπλέον δὲ τῷ λιγνυώδει καὶ αὐστώδει

καπνῷ καπνιζόμεναι ὑποχωροῦσι τῶν σίμβλων. σίμβλος δέ ἐστιν, εἰς ὃ τὰ κηρία συνάγεται ἀγγεῖον, ἢ κυψέλη.

Καπνῷ τυφόμεναι] ἀντὶ τοῦ καπνιζόμεναι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ καιόμεναι. εἰώθασι δὲ καπνίζειν κόνυζαν. δριμὺς γὰρ μάλιστα ὁ ταύτης καπνός. Ἠμὲν ἀλωαὶ] αἱ ἀμπελόφυτοι χῶραι. οἶαι δέ, αἱ κῶμαι. διὰ τὸ ἐν αὐταῖς τὰ πρόβατα καὶ τὰ ἄλλα βοτὰ νέμεσθαι. Καὶ Μαριανδυνῶν] Φινέως παῖδες, ἐκ μὲν Κλεοπάτρας, Παρθένιος καὶ Κεράμβις· ἐκ δὲ Ἰδαίας τῆς Δαρδάνου, ἢ Σκυθικῆς τινὸς παλλακίδος, Θύνος καὶ Μαριανδυνός. ἐξ ὧν τὰ ἔθνη κέκληνται. οἱ δέ φασι κεκλῆσθαι τοὺς Μαριανδυνοὺς ἀπὸ Μαριανδυνοῦ υἱοῦ Κιμμερίου. Ἀπόντος ἄνακτος] ἥρωος τεθνηκότος. ὥσπερ καὶ τὸ περιόντος τοῦ ζῶντος. οἱ δὲ Μαριανδυνοί, ἔθνος ὁμοροῦν αὐτοῖς. Σιδηροφόρου περὶ γαίης] τῆς τῶν Χαλύβων.

Καπνῷ τυφόμεναι πέτρης ἑκὰς ἀΐσσουσιν·
Ὥς οἵγ' οὐκ ἔτι δὴν μένον ἔμπεδον, ἀλλὰ κέδασθεν,
Εἴσω βεβρυκίης ἀμύκου μόρον ἀγγελέοντες,
Νήπιοι· οὐδ' ἐνόησαν ὃ δή σφισιν ἤλυθεν ἄλλο
Πῆμ' ἀΐδηλον ἐόν. πέρθοντο γὰρ ἠμὲν ἀλωαί,
Ἠδ' οἶαι τῆμος δηΐῳ ὑπὸ δουρὶ λύκοιο,
Καὶ μαριανδυνῶν ἀνδρῶν, ἀπεόντος ἄνακτος.
Αἰεὶ γὰρ μάρναντο σιδηροφόρου περὶ γαίης.
Οἱ δ' ἤδη σταθμούς τε καὶ αὔλια δηϊάασκον·
Ἤδη δ' ἄσπετα μῆλα περὶξ σπάδην ἐτάμοντο
Ἥρωες. καὶ δή τις ἔπος μετὰ τοῖσιν ἔειπεν,
Φράζεσθ' ὅ,ττι κεν ᾗσιν ἀναλκείῃσιν ἔρεξαν,
Εἴ πως ἡρακλῆα θεὸς καὶ δεῦρο κόμισσεν.
Ἤτοι μὲν γὰρ ἐγὼ κείνου παρεόντος ἔολπα
Οὐδ' ἂν πυγμαχίῃ κρινθήμεναι· ἀλλ' ὅτε θεσμοὺς
Ἤλυθεν ἐξερέων, αὐτοῖς ἄφαρ οἷς ἀγόρευεν
Θεσμοῖσιν, ῥοπάλῳ μιν ἀγηνορίης λελαθέσθαι.
Ναὶ μὲν ἀκήδεστον γαίῃ ἔνι τόνγε λιπόντες,
Πόντον ἐπεπλώομεν· μάλα δ' ἡμέων αὐτὸς ἕκαστος
Εἴσεται οὐλομένην ἄτην, ἀπάνευθεν ἐόντος.
Ὥς ἄρ' ἔφη. τὰ δὲ πάντα διὸς βουλῇσι τέτυκτο.
Καὶ τότε μὲν μένον αὖθι διὰ κνέφας· ἕλκεά τ' ἀν-
Οὐταμένων ἀκέοντο, καὶ ἀθανάτοισι θυηλὰς [δρῶν

Οἱ δ' ἤδη] οἱ δὲ Ἀργοναῦται, τῶν Βεβρύκων πεφευγότων, τὰς παρὰ θάλασσαν ἐπαύλεις ἐπόρθουν. ἤδη δὲ καὶ τῶν θρεμμάτων πολλὰ περιεληλακότες ἀπετέμοντο. Περὶξ σπάδην] περιτρέποντες. ἐπὶ τὴν ναῦν ἐλαύνοντες. σημαίνει δὲ καὶ τὸ νικᾶν. Διακριθήμεναι] χωρισθῆναι. Φράζεσθ' ὅ,ττι κεν ᾗσιν] ὁ νοῦς, καὶ τί ἂν ἐποίησαν οἱ Βέβρυκες, εἰ καὶ ὁ Ἡρακλῆς μεθ' ἡμῶν ἐληλύθει; οἷον, πῶς ἔφυγον καὶ ἡττήθησαν. οἶμαι γὰρ ὅτι οὐδὲ ἀγὼν ἂν τῆς πυγμαχίας ἐγένετο, ἀλλὰ προσκαλούμενον τὸν Ἄμυκον τοῖς οἷς συνετίθει νόμοις ἡμῖν, τῷ ῥοπάλῳ πλήξας ἀνῄρηκεν. Ναὶ μὲν ἀκήδεστον] ὁ νοῦς, ἐκεῖνον μέντοι ἀφροντίστως καταλιπόντες (τουτέστι τὸν Ἡρακλέα) ἐπ' ἀλλοτρίας ἐπλεύσαμεν. ἐκείνου δὲ ἀπόντος, ἕκαστος ἡμῶν αἰσθήσεται ὅσον βεβλάμμεθα.

Ῥέξαντες, μέγα δόρπον ἐφώπλισσαν· οὐδέ τιν' ὕπνος
Εἷλε παρὰ κρητῆρι καὶ αἰθομένοις ἱεροῖσιν.
Ξανθὰ δ' ἐρεψάμενοι δάφνῃ καθύπερθε μέτωπα
Ἀγχιάλῳ, τῇ καὶ τὰ περὶ πρυμνήσι' ἀνῆπτο,
Ὀρφείῃ φόρμιγγι συνῳδίμιον ὕμνον ἄειδον
Ἐμμελέως· περὶ δέ σφιν ἰαίνετο νήνεμος ἀκτὴ
Μελπομένοις· κλεῖον δὲ Θεραπναῖον Διὸς υἷα.
Ἦμος δ' ἠέλιος δροσερὰς ἐπέλαμψε κολώνας
Ἐκ περάτων ἀνιὼν, ἤγειρε δὲ μηλοβοτῆρας·
Δὴ τότε λυσάμενοι νεάτης ἐκ πείσματα δάφνης,
Ληΐδα τ' εἰσβήσαντες ὅσην χρεὼ ἦεν ἄγεσθαι,
Πνοιῇ δινήεντ' ἀνὰ Βόσπορον ἰθύνοντο.
Ἔνθα μὲν ἠλιβάτῳ ἐναλίγκιον οὔρεϊ κῦμα
Ἀμφέρεται προπάροιθεν ἐπαΐσσοντι ἐοικὸς,

Ἐρεψάμενοι δάφνῃ] δάφνῃ ἐστέψαντο διὰ Ἀπόλλωνα. ἐχρῶντο δὲ τῇ στέψει τριχῶς· ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἐπὶ τοῦ μετώπου, ἐπὶ τοῦ τραχήλου τιθέμενοι τοὺς στεφάνους, διὰ τὸ θυμηδὲς τῆς τειμεροῖς ψυχῆς. Ἄλλως. Στεψάμενοι δὲ ὑπεράνω τῶν μετώπων δάφνῃ τὰς κεφαλάς. ἐξ ἧς δάφνης ἀνημμένα ἦν τὰ σχοινία τῆς νεώς. οὐ ποιητικῶς δὲ ἀνέπλασε τὴν δάφνην ὁ Ἀπολλώνιος, ἀλλ' ἔστιν ὄντως ἐν τῷ τόπῳ δένδρον δάφνης ἀμέγεθες, ὥς φησιν Ἀνδροίτας ὁ Τενέδιος ἐν τῷ περίπλῳ τῆς Προποντίδος· παρειστορῶν ὅτι Ἀμυκὸς μὲν καλεῖται τὸ χωρίον, ἔχει δὲ ἐποίκια καὶ ναόν. διέστηκε δὲ τοῦ Χαλκηδονίου νυμφαίου σταδίους πέντε. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ποντικῶν ἡρῷον αὐτόθι φησὶν εἶναι Ἀμύκου ἐκεῖ· καὶ ἐάν τις ἐκ τῆς δάφνης κλάδον λάβοι, εἰς λοιδορείαν ἀνίστησι. Συνῳδίμιον] συνῳδόν. οἴμη γὰρ ἡ ᾠδή. Περὶ δέ σφιν ἰαίνετο] διεχέετο ἡ ἀκτή. καθ' ὑπερβολήν· καθ' ὃ μυθεύεται ὁ Ὀρφεὺς κηλεῖν καὶ τὰ ἄψυχα. ᾖδον δὲ ἐπινίκιον τῷ Ἀπόλλωνι. Θεραπναῖον δὲ ἀπὸ μέρους, τὸν Λάκωνα. Θεράπναι γὰρ τόπος τῆς Σπάρτης. οἱ δὲ πόλιν. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, τόπον ἱερὸν Ἀπόλλωνος. Ἐκ περάτων] ἐκ τοῦ ὑποορίζοντος ἡμισφαιρείου. Ἀνὰ Βόσπορον] Βόσπορος ὀνομάζεται διὰ τὸ δοκεῖν τὴν Ἰὼ βοῦν οὖσαν διαπορεύεσθαι τὸ ἀπὸ Βυζαντίου καὶ Καλχηδόνος διάστημα σταδίων ἐπὶ τοῦτον τὸν τόπον, ἐκ τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν διαβαίνουσαν. ἢ διὰ τὸ πάντας τοὺς στενοὺς πορθμοὺς Βοσπόρους καλεῖσθαι. ἔνιοι δέ φασι τοὺς ἐπὶ τοῦ στόματος οἰκοῦντας τὸ παλαιὸν, εἴποτε ἐθέλοιεν εἰς τὸ πέραν διαβαίνειν, σχεδίας πηγνύντας καὶ βόας ἐπιζεύξαντας, ἐπὶ τούτων διαπεραιοῦσθαι. ὅθεν καὶ ὠνομάσθαι τὴν θάλασσαν. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Βόσπορος τῆς Σκυθικῆς, Κιμμερικὸς προσαγορευόμενος, διὰ τὸ Κιμμερίους ἔθνος Σκυθικὸν περὶ ἐκείνους οἰκῆσαι τοὺς τόπους. οἱ δέ φασι στόμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης στενὸν καὶ ἐπιμήκες, ἐμφερὲς τῷ κατὰ τὸ Βυζάντιον Βοσπόρῳ. ἄλλως. περὶ τοῦ Βοσπόρου ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς παλαιοῖς διαφόρως λέγεται. Νύμφις μὲν γάρ φησιν ἱστορεῖν Ἀκαρχῶνα, ὡς ἄρα Φρύγες διαπλεῦσαι βουλόμενοι τὸν πορθμὸν, κατεσκεύασαν ναῦν ἔχουσαν ἐγκεχαραγμένην προτομὴν ταύρου. διαπλευσάντων δὲ αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ εἴδους τοῦ περὶ τὸ σκάφος, προσαγορευθῆναι τὸ πέλαγος Βόσπορον. Ἔφορος δέ φησιν ἡρπάσθαι τὴν Ἰὼ ὑπὸ Φοινίκων, καὶ διακομισθῆναι εἰς Αἴγυπτον. ἀνθ' ἧς τὸν βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων πέμψαι Ἰνάχῳ ταῦρον. τετελευτηκότος δὲ ἐκείνου περιιέναι αὐτοὺς περιδεικνύντας, καθὸ πρότερον οὐκ ἐγίνωσκον τὸ ζῶον. τὸν δὲ τόπον προσηγορεῦσθαι δι' οὗ οἱ τὸν ταῦρον ἔχοντες ἔπλευσαν, Βόσπορον. οἱ δὲ, καθὸ ὁ Φρίξος ἐπὶ κριοφόρου σκάφους ἔπλευσεν. δύο δέ εἰσι Βόσποροι, Κιμμέριος καὶ Θρᾴκιος, ὁ πάλαι Μύσιος καλούμενος. Ἠλιβάτῳ] Ἠλίβατον ὄρος φησὶν, ἀφ' οὗ ἀλιτεῖν ἐστι τῆς βάσεως, διὰ τὸ ὕψος· τουτέστιν, ὑψηλὸν, καὶ ἀπρόσβατον. ἐπαΐσσοντι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπενεχθησομένῳ· ἢ ἐφορμήσοντι. *

Αἰὲν ὑπὸ νεφέων ἠερμένον· οὐδέ κε φαίης
Φεύξεσθαι κακὸν οἶτον, ἐπεὶ μάλα μεσσόθι νηὸς
Λάβρον ἐπικρέμαται, καθάπερ νέφος. ἀλλά τό γ' ἔμπης
Στόρνυται, εἴ κ' ἐσθλοῖο κυβερνητῆρος ἐπαύρῃ.
Τῷ καὶ Τίφυος οἵδε δαημοσύνῃσι νέοντο
Ἀσκηθεῖς μὲν, ἀτὰρ πεφοβημένοι. ἤματι δ' ἄλλῳ
Ἀντιπέρην γαίῃ Βιθυνίδι πείσματ' ἀνῆψαν.
Ἔνθα δ' ἐπάκτιον οἶκον ἀγηνορίδης ἔχε Φινεύς·
Ὃς περὶ δὴ πάντων ὀλοώτατα πήματ' ἀνέτλη,
Εἵνεκα μαντοσύνης, τήν οἱ πάρος ἐγγυάλιξε
Λητοΐδης. οὐδ' ὅσσον ὀπίζετο καὶ Διὸς αὐτοῦ,
Χρείων ἀτρεκέως ἱερὸν νόον ἀνθρώποισι.
Τῷ καί οἱ γῆρας μὲν ἐπὶ δηναιὸν ἴαλλεν,
Ἐκ δ' ἕλετ' ὀφθαλμῶν γλυκερὸν φάος· οὐδὲ γάνυσθαι
Εἴα ἀπειρεσίοισιν ὀνείασιν, ὅσσα οἱ αἰεὶ
Θέσφατα πευθόμενοι περιναιέται οἴκαδ' ἄγειρον·
Ἀλλὰ διὰ νεφέων ἄφνω πέλας ἀΐσσουσαι
Ἅρπυιαι στόματος χειρῶν τ' ἄπο γαμφηλῇσι
Συνεχέως ἥρπαζον. ἐλείπετο δ' ἄλλοτε φορβῆς

Ἀλλά τό γ' ἔμπης] ἀλλὰ, καίπερ οὕτω μέγα καὶ λάβρον ὑπάρχον τὸ κῦμα, ὁμαλίζεται, εἰ ἀγαθοῦ κυβερνήτου τύχοι. Ἀντιπέρην γαίῃ Βιθυνίδι] διτταί εἰσι Βιθυνίαι· ἡ μὲν, ἐπὶ τῆς Εὐρώπης· ἡ δὲ, ἐπὶ τῆς Ἀσίας. καὶ ἡ μὲν ἐπὶ τῆς Εὐρώπης, περὶ Σαλμυδησσὸν κεῖται ἐπὶ τῆς Θρᾴκης· ἡ δὲ ἑτέρα καθήκει ἐπὶ τὸν Βόσπορον καὶ ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Πόντου. ἔστι δὲ καὶ τρίτη Βιθυνία νῆσος περὶ τὸν Πόντον. ἔστι δὲ ἀμφίβολον εἰς ποίαν Βιθυνίαν φησὶν, ἀμφοτέρων οὐσῶν ἐπὶ τὸ πέραν. ἄμεινον οὖν τὴν περὶ τὴν Εὐρώπην Βιθυνίαν λέγειν. τῇ γὰρ ἐπιούσῃ (φησὶν) ἡμέρᾳ ἐν τῇ Βιθυνίᾳ τὰ ἀπόγεια ἔδησαν, ὡς δῆλον, ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς τὴν Εὐρώπην. καὶ γὰρ ὁ Φινεὺς (ὡς οἱ πλεῖστοι) ἐπὶ τοῦ Σαλμυδησσοῦ λέγεται ᾠκηκέναι, ὅς ἐστι τῆς Θρᾴκης, κατὰ τὰ ἀριστερὰ μέρη τὸν Πόντον εἰσπλέοντι. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Βιθυνία, νῆσος μετὰ τὸν Πόντον, ἐν ᾗ ἐστιν Ἀπόλλωνος ἱερόν. Ἄλλως. οὐκ ἐν τῇ πέραν Βιθυνίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ τῆς Θρᾴκης ἥτις ἐστὶ τῆς Εὐρώπης, ὡς ἀποδέδεικται, ἔνθα Φινεὺς ᾤκει. Ἀγηνορίδης] Ἀγήνορος γὰρ παῖς ἐστιν, ὡς Ἑλλάνικος. ὡς δὲ Ἡσίοδος φησὶν, Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος καὶ Κασσιεπείας. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀσκληπιάδης, καὶ Ἀντίμαχος, καὶ Φερεκύδης φησίν. ἐκ γὰρ Κασσιεπείας τῆς Ἀράβου Φοίνικι γίνεται Κίλιξ, καὶ Φινεὺς, καὶ Δόρυκλος. ὁ δὲ Ἀτύμινος κατὰ μὲν ἐπίκλησιν, καὶ αὐτὸς τοῦ Φοίνικος· ταῖς δὲ ἀληθείαις, τοῦ Διός. ἔνιοι δὲ αὐτὸν ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ βασιλεῦσαι ἱστοροῦσιν, ἥτις ἐστὶ τῆς Ἀσίας, ὥς φησιν Ἑλλάνικος. Ἀγηνορίδην δὲ εἶπε τὸν Φινέα, καθὸ Ἀγήνορος ἐστὶ παῖς. ὁ δὲ Ἡσίοδος τοῦ Φοίνικος αὐτόν φησι τοῦ Ἀγήνορος. πηρωθῆναι δὲ λέγουσι τὸν Φινέα ὑπὸ ἡλίου, ὅτι πολυχρόνιος εἵλετο μᾶλλον εἶναι ἢ βλέπειν. ἔνιοι δὲ ἀπίθανον οἴονται, τοσαύτας γενεὰς ἐζηκέναι Φινέα, ὥστε τοῦ Φοίνικος ὄντα υἱὸν, μέχρι τῶν Ἀργοναυτῶν διαρκέσαι. καὶ ἕτερον τοῦτον φασὶ τὸν Φινέα, ἕβδομον ὄντα ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος, πρὸς ὃν ἀπήντησαν οἱ ἥρωες. πηρωθῆναι δὲ αὐτὸν ὅτι ἐπεβούλευσε Περσεῖ. Σοφοκλῆς δὲ, ὅτι τοὺς ἐκ Κλεοπάτρας υἱοὺς ἐτύφλωσεν, Ὤρυθον καὶ Κράμβιν, πεισθεὶς διαβολαῖς Δίας τῆς αὐτῶν μητρυιᾶς. ὁ δὲ Ἀπολλώνιός φησι πηρωθῆναι αὐτὸν, καὶ πρὸς τῶν ἁρπυιῶν κακῶς πάσχειν, ὅτι αἰαίδην πᾶσι καὶ διαρρήδην ἐμαντεύετο. φησὶ γε, — οὐδ' ὅσον ὀπίζετο καὶ Διὸς αὐτοῦ.

Οὐδ' ὅσον ὀπίζετο] οὐδὲ ἐλάχιστον τοῦ Διὸς αὐτοῦ ἐπεστρέφετο, τὰ θεῖα ἐνθυμήματα πᾶσιν ἐμ-

φαίνων. λέγων γὰρ πάντα τὸν νοῦν τοῖς ἀνθρώποις, οὐδεμίαν χρείαν αὐτοῖς τῶν θεῶν κατελίμπανεν. ὅτι δὲ ἦρχεν ὁ Φινεὺς μέχρι τοῦ Βοσπόρου Θρακῶν πάντων τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, (εἰσὶ δὲ οὗτοι Βιθυνοί τε καὶ Παφλαγόνες) Φερεκύδης ἐν τῇ ς φησί. πεπηρῶσθαι δὲ Φινέα φησὶν Ἡσίοδος ἐν μεγάλαις Ἠοίαις, ὅτι Φρίξῳ τὴν ὁδὸν ἐμήνυσεν. ἐν δὲ τῷ γ καταλόγῳ, ἐπειδὴ τὸν μακρὸν χρόνον τῆς ὄψεως προέκρινεν. παῖδας δὲ αὐτοῦ φασὶ γενέσθαι Μαριανδυνὸν καὶ Θυνόν· καὶ ἀπὸ μὲν Θυνοῦ Θυνηΐδα, ἀπὸ δὲ Μαριανδυνοῦ Μαριανδυνίαν προσαγορευθῆναι λέγουσιν. ὀνείατα δέ φησι τὰ σιτία καὶ βρώματα. μυδαλέην δὲ, τὴν μυσαράν.

Οὐδ' ὅσον, ἄλλοτε τυτθὸν, ἵνα ζώων ἀκάχοιτο.
Καὶ δ' ἐπὶ μυδαλέην ὀδμὴν χέον· οὐδέ τις ἔτλη
Μὴ καὶ λευκανίηνδε φορεύμενος, ἀλλ' ἀπὸ τηλοῦ
Ἑστηὼς· τοῖόν οἱ ἀπέπνεε λείψανα δαιτός.
Αὐτίκα δ' εἰσαΐων ἐνοπὴν καὶ δοῦπον ὁμίλου,
Τούσδ' αὐτοὺς παρεόντας ἐπήϊσεν, ὧν οἱ ἰόντων
Θέσφατον ἐκ Διὸς ἦεν, ἑῆς ἀπονάσθαι ἐδωδῆς.
Ὀρθωθεὶς δ' εὐνῆθεν, ἀκήριον ἠΰτ' ὄνειρον,
Βάκτρῳ σκηπτόμενος, ῥικνοῖς ποσὶν ἦε θύραζε,
Τοίχους ἀμφαφόων· τρέμε δ' ἅψεα νισσομένοιο
Ἀδρανίῃ γήρᾳ τε· πίνῳ τέ οἱ αὐσταλέος χρὼς
Ἐσκλήκει· ῥινοὶ δὲ σὺν ὀστέα μοῦνον ἔεργον.
Ἐκ δ' ἐλθὼν μεγάροιο καθέζετο γοῦνα βαρυνθεὶς
Οὐδοῦ ἐπ' αὐλείοιο. κάρος δέ μιν ἀμφεκάλυψεν
Πορφύρεος· γαῖαν δὲ πέριξ ἐδόκησε φέρεσθαι
Νειόθεν, ἀβληχρῷ δ' ἐπὶ κώματι κέκλιτ' ἄναυδος.
Οἱ δέ μιν ὡς εἴδοντο, περισταδὸν ἠγερέθοντο,
Καὶ τάφον. αὐτὰρ ὁ τοῖσι μάλα μόλις ἐξ ὑπάτοιο

Μὴ καὶ λευκανίην] οἱ μὲν τὸ ἀπηρτημένον τοῦ γαργαρεῶνος ἀπέδωκαν· Ἀμερίας δὲ, τὸν λαιμὸν καὶ τὸν βρόγχον. Ἐπήϊσεν] ἀντὶ τοῦ ᾔσθετο. θέσφατον δὲ, τὸ εἱμαρμένον. Ὧν οἱ ἰόντων] ὧν ἐλθόντων, εἵμαρτο αὐτῷ ἐκ Διὸς ὄνασθαι τῶν ἐδεσμάτων ὧν προσφέροιτο. Ἀκήριον] ὡς ἄψυχον ὀνειράτιον. διὰ τὸ καταλελεῖφθαι ὑπὸ τῆς νόσου. Ῥικνοῖς] ἀντὶ τοῦ ῥυσσοῖς. Πίνῳ τέ οἱ] τῷ δὲ ῥύπῳ ὁ αὐσταλέος καὶ κατεσκληκὼς αὐτοῦ χρὼς ἐρρυπαίνετο. τὴν δὲ σὺν συναπτέον τῷ ἔεργον. ἵν' ᾖ, οἱ ῥινοὶ δὲ μόνοι ξυνεῖχον τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ. ῥινὸς δέ ἐστι τὸ δέρμα. Κάρος] κάρος δὲ αὐτὸν κατεῖχεν. τουτέστι σκότωσις. τὴν δὲ γῆν διὰ τὴν σκοτοδινίαν ᾠήθη φέρεσθαι. ὡσεὶ εἶπεν ὅτι ᾠήθη τὴν γῆν ἐπικεῖσθαι ἑαυτῷ. Ἀβληχρῷ] ἀσθενοποιῷ. ἢ ἀσθενεῖ, κατὰ στέρησιν τοῦ βληχροῦ. ὁ δὲ νοῦς, ὑπὸ τῆς λεπτῆς ἐκείνης διὰ τὴν σκότωσιν καταφορᾶς ἔκειτο ἄφωνος. κώματι δὲ, ὕπνῳ, ἐκλύσει. καὶ ἔστι κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ κοίμημα· ὡς οἴμημα, οἶμα· καὶ δώμημα, δῶμα. καὶ τροπῇ τῆς οι διφθόγγου εἰς ω, κῶμα. Περισταδὸν] ἀντὶ τοῦ, περὶ ἐσταμένοι συναθροισθέντες ἐπ' αὐτόν. καὶ ἔταφον, ἀντὶ τοῦ ἐξεπλάγησαν. Ἐξ ὑπάτοιο στήθεος] διὰ ἐξ ἄκρου καὶ ἐκ βάθους, διὰ τὴν ἀσθένειαν ἀναπνεῖν τε καὶ λαλεῖν οὐ δυνάμενος. τὸ δὲ μόλις, οὐδὲν ἕτερον ἢ τὸ τῆς νόσου σφοδρὸν καὶ μέγα αἰνίττεται. Διονύσιος δὲ ἐν τοῖς Ἀργοναύταις φησὶν ἀναιρεθῆναι τὸν Φινέα ὑπὸ Ἡρακλέους, ἰδόντος τοὺς παῖδας ἐν ἐρημίᾳ, καὶ μαθόντος ὅτι ὑπὸ Φινέως ἦσαν ἐκβεβλημένοι, κατὰ διαβολὴν Σκυθικῆς γυναικὸς, ἣν γεγαμήκει ὁ Φινεὺς, παραιτησάμενος Κλεοπάτραν. γεγόνει δὲ τοῦ Φινέως καὶ πρεσβύτης κατήγορος παρὰ τῷ Ἡρακλεῖ. διόπερ Ἡρακλῆς ἀναιτίους εὑρὼν τοὺς παῖδας, κατήγαγεν εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν. Φινέα δὲ

ἀνιστάμενον, καὶ θελήσαντα καταποντίσαι τὸν ἕτερον τῶν παίδων, λακτίσας ὁ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν. Ἴστρος δέ φησι τὸν Αἰήτην γνόντα ὅτι τοὺς Φρίξου υἱοὺς εἴη σεσωκὼς ταῖς μαντείαις, καταράσασθαι αὐτῷ, τὸν δὲ ἥλιον ἐπακούσαντα πηρῶσαι.

Στήθεος ἀμπνεύσας, μετεφώνεε μαντοσύνῃσι,
Κλῦτε Πανελλήνων προφερέστατοι, εἰ ἐτεὸν δὴ
Οἵδ' ὑμεῖς οὓς δὴ κρυερῇ βασιλῆος ἐφετμῇ
Ἀργῴης ἐπὶ νηὸς ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων.
Ὑμεῖς ἀτρεκέως. ἔτι μοι νόος οἶδεν ἕκαστα
Ἧισι θεοπροπίῃσι. χάριν νύ τοι ὦ ἄνα Λητοῦς
Υἱέ, καὶ ἀργαλέοισιν ἀνάπτομαι ἐν καμάτοισιν.
Ἱκεσίου πρὸς Ζηνὸς, ὅτις ῥίγιστος ἀλιτροῖς
Ἀνδράσι, Φοίβου τ' ἀμφὶ καὶ αὐτῆς εἵνεκεν Ἥρης,
Λίσσομαι, ἠδὲ θεῶν οἷσιν μέμβλεσθε κιόντες,
Χραίσμετέ μοι· ῥύσασθε δυσάμμορον ἀνέρα λύμης,
Μηδέ μ' ἀκηδείῃσιν ἀφορμηθῆτε λιπόντες
Αὔτως. οὐ γὰρ μοῦνον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν ἐριννὺς
Λὰξ ἐπέβη, καὶ γῆρας ἀμήρυτον ἐς τέλος ἕλκω·
Πρὸς δ' ἔτι πικρότατον κρέμαται κακὸν ἄλλο κακοῖσιν.
Ἅρπυιαι στόματός μοι ἀφαρπάζουσιν ἐδωδὴν,
Ἔκποθεν ἀφράστοιο καταΐσσουσαι ὀλέθρου.
Ἴσχω δ' οὔτινα μῆτιν ἐπίρροθον. ἀλλά κε ῥεῖα
Αὐτὸς ἐμὸν λελάθοιμι νόον, δόρποιο μεμηλὼς,
Ἢ κείνας· ὧδ' αἶψα διηέριαι ποτέονται.
Τυτθὸν δ' ἣν ἄρα δή ποτ' ἐδητύος ἄμμι λίπωσι,
Πνεῖ τόδε μυδαλέον τε καὶ οὐ τλητὸν μένος ὀδμῆς.

Ὑμεῖς ἀτρεκέως] λείπει τὸ ἐστέ. ὁ δὲ ὁ λόγος, ἔτι μοι νόος διὰ τῆς ἐμῆς μαντείας ἕκαστα οἶδεν. διὰ δὲ τούτου οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν τέχνην ἐπαγγελλόμενος, λέληθεν ὡς αὐτοὺς εἰς συμμαχίαν παρακαλεῖ. Χάριν νύ τοι ὦ ἄνα] ἀναφέρω σοι χάριν, καίπερ ὢν ἐν κακοῖς. ὁ καὶ ἐναντιωματικὸς, ἀντὶ τοῦ καίπερ. Ὅτις ῥίγιστος] ὅστις φοβερός ἐστι τοῖς ἁμαρτάνουσιν εἰς ἱκέτας. κυρίως δὲ πρὸς τὸ ὑποκείμενον, οὐ ξενίου Διὸς, ἀλλ' ἱκεσίου μέμνηται. ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὡς ἱκέτης ἐστὶ τῶν ἡρώων, διὰ τὴν κατεπείγουσαν χρείαν. Φοίβου τ' ἀμφὶ] τοῦτο ἢ ὡς μάντις, ἢ ὡς αἴτιον τοῦ πλοῦ τὸν θεὸν γεγονότα φασίν. Χραίσμετέ μοι] βοηθεῖτέ μοι. τὸ γὰρ χραισμεῖν Κλιτόριοι λέγουσι τὸ ἐπαρκεῖν. ἀπὸ βαρυτόνου δὲ κέκλικε τοῦ χραίσμω, ὡς βαίνω, βαίνετε. τὸ γὰρ περισπώμενον, χραισμεῖτε. Ἄλλως. τὸ χραισμεῖν ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ παραινεῖν λαμβάνουσι Κλιτόριοι· κοινῶς δὲ τὸ βοηθεῖν. Ἀμήρυτον] γράφεται καὶ ἀμήρυον· τοῦτ' ἔστιν, ἀτέλεστον καὶ διηνεκῶς ἐπιμένον, ἀπέραντον. ἢ τὸ τέλος μὴ ἔχον. λέγει δὲ τὸ θάνατον μὴ ἔχον. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μηρυομένων ἐρίων. Πρὸς δ' ἔτι πικρότατον] πλέον τὸ πάθος ποιῆσαι βουλόμενος, ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πάθους ἤρξατο. ὁ δὲ νοῦς, πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις κακοῖς πικρότατον ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ ἐπικρέμαται. Ἀφράστοιο δὲ, ἀνεπιγνώστου, ἀπροορατοῦ, ἀδήλου. Ἀλλά κε ῥεῖα] οὕτω ταχέως ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἔρχονται. κακῶς δὲ τὸ ἑὸν τέθεικεν, ἀντὶ τοῦ ἐμὸν εἰπών. Μεμηλὼς] φροντίζων. τοῦτο δὲ δαιμονίως εἶπεν. οὐ γὰρ ἔφη ἀσχολούμενος περὶ ἐσθίων· ἀλλὰ μόνον, φροντίδα τροφῆς ἔχων· ἵνα τὸ πάθος ἐπάρῃ.

Οὐκέτις οὐδὲ μίνυνθα βροτῶν ἄνσχοιτο πελάσσας,
Οὐδ᾽ εἴ οἱ ἀδάμαντος ἐληλάμενον κέαρ εἴη.
Ἀλλά με πικρὴ δῆτα κε δαιτὸς ἐπίσχει ἀνάγκη
Μίμνειν, καὶ μίμνοντα κακῇ ἐν γαστέρι θέσθαι.
Τὰς μὲν θέσφατόν ἐστιν ἐρητύσαι Βορέαο
Υἱέας. οὐδ᾽ ὀθνεῖοι ἀλαλκήσουσιν ἐόντες·
Εἰ δὴ ἐγὼν ὁ πρίν ποτ᾽ ἐπικλυτὸς ἀνδράσι Φινεὺς
Ὄλβῳ μαντοσύνῃ τε, πατὴρ δέ μ᾽ ἐγείνατ᾽ Ἀγήνωρ.
Τῶν δὲ κασιγνήτην, ὅτ᾽ ἐνὶ Θρῄκεσσιν ἄνασσον,
Κλειοπάτρην ἕδνοισιν ἐμὸν δόμον ἦγον ἄκοιτιν.
Ἴσκεν Ἀγηνορίδης. ἀδινὸν δ᾽ ἕλε κῆδος ἕκαστον
Ἡρώων, πέρι δ᾽ αὖτε δύω υἷας Βορέαο.
Δάκρυ δ᾽ ὀμορξαμένω σχεδὸν ἤλυθον· ὧδέ τ᾽ ἔειπε
Ζήτης, ἀσχαλόωντος ἑλὼν χερὶ χεῖρα γέροντος,
Ἆ δειλ᾽, οὔτινα φημὶ σέθεν στυγερώτερον ἄλλον
Ἔμμεναι ἀνθρώπων. τί νύ τοι τόσα κήδε᾽ ἀνῆπται;
Ἦ ῥα θεοὺς ὀλοῇσι παρήλιτες ἀφραδίῃσι,
Μαντοσύνας δεδαώς· τῶ τοι μέγα μηνιόωσιν.
Ἄμμι γε μὴν νόος ἔνδον ἀτύζεται ἱεμένοισι
Χραισμεῖν, εἰ δὴ πρόχνυ γέρας τόδε πάρθετο δαίμων
Νῶιν. ἀρίζηλοι γὰρ ἐπιχθονίοισιν ἐνιπαὶ
Ἀθανάτων. οὐδ᾽ ἂν πρὶν ἐρητύσαιμεν ἰούσας
Ἁρπυίας, μάλα περ λελιημένοι, ἔστ᾽ ἂν ὀμόσσῃς
Μὴ μὲν τοῖό γ᾽ ἕκητι θεοῖς ἀπὸ θυμοῦ ἔσεσθαι.

Ἐληλάμενον] ἀντὶ τοῦ κεχαλκευμένον. ὁ ἀδάμας δὲ καὶ στερεοῦ σιδήρου εἶδος. Ἀλλά με πικρὴ] ἡ πολυβλαβής. τὸ δὲ ἐπίσχει πρὸς πλείονα ἔμφασιν. οἱονεὶ, οὐ μόνον φέρειν τὸν ὀδύνην, ἀλλὰ καὶ ἑδραίως μένειν, διὰ τὸ τυφλώττειν καὶ διὰ τὸ δεῖσθαι πάντων τῆς τροφῆς. Τὰς μὲν θέσφατόν] τὰς ἁρπυίας. τὸ δὲ θέσφατον, σφόδρα ἀναγκαίως ἐχρήσατο, ὥσπερ εἰ καὶ κατ᾽ ἀνάγκην ὑπὸ τῶν Βορεαδῶν ἀναιρεθῆναι. Οὐδ᾽ ὀθνεῖοι] οὐκ ἀλλότριοι δὲ ὄντες μοι βοηθήσουσιν. ὅτι δὲ ἡ συγγένεια πρὸς ἀμφοτέρους πάντας πρὸς τὰς εὐεργεσίας ποιεῖ, καὶ Εὐριπίδης φησὶν, Ἑλληνικόν τι τὸν ὁμόθεν τιμᾶν ἀεί. Τῶν δὲ κασιγνήτην] Κλεοπάτρα Βορέου καὶ Ὠρειθυίας θυγάτηρ, ἀδελφὴ τῶν περὶ Ζήτην καὶ Κάλαϊν, ἣν ἔγημεν ὁ Φινεύς. γεγόνασι δὲ αὐτῷ παῖδες Πλήξιππος καὶ Κράμβις. Πέρι δ᾽ αὖτε δύω] ἴσως διὰ τὴν συγγένειαν τοὺς Βορεάδας πλέον οἰκτείρειν φησίν. Ἀσχαλόωντος] δυσφοροῦντος. στυγερὸν σημαίνει μὲν καὶ τὸ μισητὸν καὶ τὸ ἐπίφοβον· ἐνταῦθα δὲ ἴσως τὸ ἐπίπονον. Ἦ ῥα θεοὺς ὀλοῇσιν] ἆρα εἰς τοὺς θεοὺς ἠσέβησας καὶ ἥμαρτες, ἀφραδία ἡ κακοτροπία τινί. γράφεται γὰρ καὶ ἀτροπίῃσι· τοῦτ᾽ ἔστιν, ἐκτραπεὶς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ. παρὰ τὴν ἀτραπὸν, ἥ ἐστιν ὁδός. Τὸ δεδαὼς, τὸ μαθεῖν μᾶλλον ἢ τὸ διδάσκειν σημαίνει. διὰ γοῦν τὸ μαθεῖν σε (φησὶ) τὴν μαντικὴν καὶ μαντεύεσθαι παρὰ τὴν τῶν θεῶν γνώμην, ἥμαρτες εἰς τοὺς θεούς. Ἀτύζεται] ἀντὶ τοῦ φοβεῖται. Εἰ δὴ] εἴπερ παρέθετο ἡμῖν ταύτην τὴν τιμὴν ἀπαραιτήτως τὸ δαιμόνιον, ὥστε σοὶ βοηθῆσαι. ὁ δὲ λόγος καθ᾽ ὑπερβατὸν, ἵν᾽ ᾖ οὕτως, ἄμμι γε μὴν νόος ἔνδον ἀτύζεται ἱεμένοισι χραισμεῖν. ἀρίζηλοι γὰρ ἐπιχθονίοισιν ἀθανάτων ἐνιπαὶ, εἰ δὴ πρόχνυ γέρας τόδε πάρθετο δαίμων. Ἄλλως. Ἡμεῖς δὲ, εἰ ὄντως ἔχομεν παρὰ τοῦ δαιμονίου τὸ γέρας, δεδοίκαμεν μὴ ἄρα χαλεπήνῃ τὸ θεῖον. Θεοῖς ἀπὸ θυμοῦ ἔ-

σεσῶσθαι] ὅτι γὰρ τὸ τοῖς ἀσεβέσι βοηθεῖν εἰς τοὺς θεούς, ἔχει ἀσέβειαν, καὶ Εὐριπίδης φησίν· Ὡς σοῦ αὖ ἴδης Μενέλεως, τοῖσιν θεοῖς μὴ πρόσφορ' ἐναντία, ὠφελεῖν τοῦτον θέλων. ἀσεβὴς γάρ τις εἶναι δοκεῖ παρ' αὐτῷ ὁ Ὀρέστης.

Ὣς φάτο. τοῦ δ' ἰθὺς κενεὰς ὁ γεραιὸς ἀνέσχε
Γλήνας ἀμπετάσας, καὶ ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσι,
Σῖγα, μή μοι ταῦτα νόῳ ἔνι βάλλεο τέκνον.
Ἴστω λητοῦς υἱός, ὅ με πρόφρων ἐδίδαξε
Μαντοσύνας· ἴστω δὲ δυσώνυμος ἥ μ' ἔλαχεν κὴρ,
Καὶ τόδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλαὸν νέφος, οἵ θ' ὑπένερ(θεν
Δαίμονες οἳ μηδ' ὧδε θανόντι περ εὐμενέοιεν·
Ὡς οὔτις θεόθεν χόλος ἕπεται εἵνεκ' ἀρωγῆς.
Τὼ μὲν ἔπειθ' ὅρκοισιν ἀλαλκέμεναι μενέαινον.
Αἶψα δὲ κουρότεροι πεπονήατο δαῖτα γέροντι,
Λοίσθιον ἁρπυίῃσιν ἑλώριον· ἐγγύθι δ' ἄμφω
Στῆσαν, ἵνα ξιφέεσσιν ἐπεσσυμένας ἐλάσειαν.
Καὶ δὴ τὰ πρώτισθ' ὁ γέρων ἔψαυεν ἐδωδῆς·
Αἱ δ' ἄφαρ ἠΰτ' ἄελλαι ἀδευκέες, ἢ στεροπαὶ ὥς,
Ἀπρόφατοι νεφέων ἐξάλμεναι ἐσσεύοντο
Κλαγγῇ μαιμώωσαι ἐδητύος. οἱ δ' ἐσιδόντες
Ἥρωες μεσσηγὺς ἀνίαχον. αἱ δ' ἅμ' ἀϋτῇ
Πάντα καταβρώξασαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο

Κενὰς γλήνας] ἔφη τοὺς κενοὺς καὶ τυφλοὺς ὀφθαλμούς. Ἴστω Λητοῦς υἱὸς] τὸν ὅρκον εἴληφε παρὰ τοῦ ποιητοῦ, οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον. ἐπέβαλλε γὰρ μάντει εἰς πίστιν ἄγοντι, τὸν προστάτην αὐτοῦ τῆς τέχνης ὀμνύειν θεόν. Καὶ τόδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλαὸν] γράφεται καὶ ὀλοόν. κατηγοροῦσι τινὲς τοῦ Ἀπολλωνίου, ὡς οὐκ εὖ τὸν ὅρκον τοῦτον εἰσαγηοχότος. ὀμνύει γὰρ καθ' ὧν κινδυνεῦσαι οὐ δύναται. ῥητέον δὲ ὅτι ἐμπαθέστερος γίνεται ὁ ὅρκος ὅταν τις κατὰ τῆς ἰδίας ὀμνύῃ συμφορᾶς, Οὐ μὰ Ζῆν' ἀγέλαε καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο. καὶ Δημοσθένης, μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους. ἔθος οὖν ἀρχαῖον, πρῶτον θεοὺς ὀμνύναι, εἶτα ἐπάγειν καὶ τὰς ἰδίας συμφοράς. Καὶ τόδ' ἐπ' ὀφθαλμῶν ἀλαὸν νέφος] φησὶ τὸ τυφλὸν νέφος, καὶ ἡ ἐπικειμένη μοι ἀχλύς. ὥστε τὸ ἀλαὸν οὐ παθητικῶς ἀλλ' ἐνεργητικῶς μόνον κεῖται. οὐ γὰρ τὸ τυφλὸν ἀλλὰ τὸ τύφλωσιν ἐμποιοῦν σημαίνει. Οἳ μηδ' οἵδε] οἳ μηδὲ οὕτω ὡς ἐπιόρκῳ εὐμενεῖς εἴησαν. παρὰ τὸ Ὁμηρικόν, Εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν. Κουρότεροι] τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπολελυμένου κεῖται τὸ κοῦροι. καὶ ἡμεῖς πολλάκις λέγομεν, νεώτεροι εἰσίν, ἀντὶ τοῦ νέοι. καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ, Δεξιτερὴν ἕλε χεῖρα, ἀντὶ τοῦ δεξιάν. Πεπονήατο] πρὸς τὴν τῶν νέων σπουδὴν καὶ ταχυτῆτα τὸ πεπονήατο. ὅ ἐστιν ἐνεργῶς ἐποίουν, ἡτοίμαζον. Ἑλώριον δέ, ἀναίρεμα, ἅρπαγμα. ἢ βρῶμα. λοίσθιον δέ, ἔσχατον. τὸ δὲ ἐπεσσυμένας, πρὸς τὴν ἀθρόαν ἔπελσιν τῶν ἁρπυιῶν εἴρηται. Ἀδευκέες] ἀπροσδόκητοι. ἢ πικραί. δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ. Ἀπρόφατοι] ἀντὶ τοῦ ἀπροόρατοι, ἀπροφάσιστοι. ὅ ἐστιν, ἄνευ προφάσεως καὶ ἐποχῆς καὶ ὑπερθέσεως· παρόσον τοῖς προφασιζομένοις παρέπεται ὑπέρθεσις. Κλαγγῇ μαιμώωσαι] ὁρμῶν μετὰ κλαγγῆς ἐπιθυμοῦσαι τῆς τροφῆς. τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνέων ἁρπακτικῶν. καὶ γὰρ ἐκεῖνα περὶ τῆς ἁρπαγῆς κλάζειν φιλεῖ. καὶ τὸ μεσσηγὺς κατὰ ἀθρόαν ἐπίπλησιν κατὰ τάχος ἀναφέρεται. Καταβρώξασαι] καταφαγοῦσαι. ἀπὸ τοῦ βιβρώσκω κατενεχθέν. Ὑπὲρ πόντοιο] ὅτι διὰ τοῦ Αἰγαίου πόντου καὶ τοῦ Σικελικοῦ αὐτὰς ἐδίωκον, Φερεκύδης ἐν ἕκτῃ φησί.

Τῆλε

Τῆλε παρέξ· ὀδμὴ δὲ δυσάσχετος αὖθι λέλειπτο.
Τάων δ᾽ αὖ κατόπισθε δύω υἷες Βορέαο
Φάσγαν᾽ ἐπισχόμενοι ὀπίσω θέον. ἐν γὰρ ἔηκεν
Ζεὺς μένος ἀκάματόν σφιν. ἀτὰρ Διὸς οὐκ ἂν ἐπέσθην
Νόσφιν, ἐπεὶ ζεφύροιο παραΐσσεσκον ἀέλλας
Αἰὲν ὅτ᾽ ἐς Φινῆα καὶ ἐκ Φινῆος ἴοιεν.
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἐνὶ κνημοῖσι κύνες δεδαημένοι ἄγρης
Ἢ αἶγας κεραοὺς ἠὲ πρόκας ἰχνεύοντες
Θείωσιν, τυτθὸν δὲ τιταινόμενοι μετόπισθεν
Ἄκρης ἐν γενύεσσι μάτην ἀράβησαν ὀδόντας·
Ὣς Ζήτης Κάλαΐς τε μάλα σχεδὸν ἀΐσσοντες,
Τάων ἀκροτάτῃσιν ἐπέχραον ἤλιθα χερσί·
Καί νύ κε δή σφ᾽ ἀέκητι θεῶν διεδηλήσαντο
Πολλὸν ἑκὰς νήσοισιν ἐπὶ πλωτῇσι κιχόντες,
Εἰ μὴ ἄρ᾽ ὠκέα Ἶρις ἴδεν, κατὰ δ᾽ αἰθέρος ἆλτο
Οὐρανόθεν, καὶ τοῖα παραιφαμένη κατέρυκεν,
Οὐ θέμις, ὦ υἷες Βορέου, ξιφέεσσιν ἐλάσσαι
Ἁρπύας, μεγάλοιο Διὸς κύνας· ὅρκια δ᾽ αὐτὴ
Δώσω ἐγών, ὡς οὔ οἱ ἔτι χρίμψουσιν ἰοῦσαι.
Ὣς φαμένη, λοιβὴν Στυγὸς ὤμοσεν, ἥτε θεοῖσιν

Φάσγαν᾽ ἐπισχόμενοι] τὰ ξίφη ἐν χεροῖν ἔχοντες, παραπλησίως ἔτρεχον ὀπίσω αὐτῶν. Ἀτὰρ Διὸς οὐκ ἂν ἐπέσθην] οὐ γὰρ ἄν (φησὶ) χωρὶς τοῦ Διὸς ταῖς Ἁρπύαις ἠκολούθησαν. Ἐπεὶ ζεφύροιο] ἤτοι ταχίονες τῶν πνοῶν τοῦ Λιβός. ἤ, εἰς τὰς πνοὰς ἔτρεχον, ὡς Ἡσίοδος φησίν. ἐπεὶ πάντοτε αἱ Ἅρπυιαι καὶ τὰς τοῦ Ζεφύρου ἀέλλας παρεπέτοντο, εἴποτε εἰς τὰ τοῦ Φινέως ἔρχοιντο, ἢ ἐκεῖθεν ὑπαναχωροῖεν. Ἄλλως. αἱ τῶν ἀνέμων συστροφαί, πνοῶν εἰσὶ ταχύτεραι. συμβαίνει μὲν γὰρ τὴν πνοὴν παρατετάσθαι καὶ βραδύνειν· ἡ δὲ ἄελλα ταχυτέρα καὶ κουφοτέρα ἐστὶ τῆς πνοῆς. Εὐλόγως δὲ τοῦ Ζεφύρου ἐμνήσθη. ταχύτατος γάρ ἐστιν ὁ Ζέφυρος τῶν λοιπῶν ἀνέμων, ὡς καὶ Ὅμηρος, «Νῶϊ δὲ καί κεν ἅμα πνοιῇ «Ζεφύροιο θέοιμεν, Τόν περ ἐλαφρότατον φάσ᾽ ἔμμεναι. Ἠὲ πρόκας] ζῶόν τι ὅμοιον ἐλάφῳ ὁ «λεγόμενος νεβρός. Διονύσιος δέ φησιν ὁ Ἀθηναῖος ἐν ταῖς κυνήσεσι τὰς ἐλάφους οὕτω λέγεσθαι πρόκας. ὅθεν καὶ Προκόννησος, ἐπεὶ καὶ ἐν ταύτῃ πληθύουσιν ἔλαφοι. οἱ δὲ Προχόννησον λέγουσιν εἰρῆσθαι ἀπὸ τῆς προχόου, ἣν ἔχουσα τοῖς Μιλησίοις ἀπήντησεν ἡ παρθένος, ὅτε τὴν ἀποικίαν ἐστέλλοντο. οἱ δὲ Προχόννησον ἐτυμολογοῦσι, καθὸ πρότερον οὖσα νῆσος προσεχώσθη. ὑπὸ τινῶν δὲ Προκόννησος καὶ Ἐλαφόννησος ἐκλήθη. Φιλητᾶς δέ φησι πρόκας λέγεσθαι τὰς ἐλάφους τὰς πρώτως τικτούσας, οἷον πρωτοτόκους. Τυτθὸν δὲ] μικρὸν δὲ ἄποθεν μετὰ διαστάσεως ἔτρεχον. Μάτην ἀράβησαν] προσδοκῶντες ἀεὶ διὰ τὸ σφόδρα ἐγγὺς εἶναι, καὶ δάκνειν καὶ ἐπιψαύειν δοκεῖν. Ἐπέχραον ἤλιθα] πολλάκις, φησὶν, ἐθελήσαντες αὐτὰς πλῆξαι, μάτην ἐπήνεγκαν τὰς χεῖρας. Ἀέκητι θεῶν] τὸ παρὰ γνώμην τῶν θεῶν σημαίνει. οὐ γὰρ ἦν μόρσιμον αὐτὰς ἀποθανεῖν. Πλωτῇσι] πλωτάς φησι νήσους, ἤτοι πάσας ἐπιθετικῶς καλῶν, διὰ τὸ περικεχύσθαι καὶ κλείεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἢ ἰδίως ταύτας φησὶ πλωτάς, ἐν αἷς ὑπὸ τῶν Βορεάδων κατελήφθησαν, κατὰ τὸ μυθολόγημα οὕτω κληθείσας. σχεδὸν δὲ οἱ ποιηταὶ οὕτως αὐτὰς ὀνομάζουσιν. εἰσὶ δὲ ἐν τῷ Σικελικῷ πελάγει. ταύτας δὲ ὁ ποιητὴς Καλυδνὰς νήσους καλεῖ· εἰ καὶ Λυκόφρων ἄλλας νήσους καλεῖ Καλυδνάς. Εἰ μὴ ἄρ᾽ ὠκέα Ἶρις] ἄλλοι τὸν Ἑρμῆν φασίν. ἀστείως δὲ ταύτῃ τῇ θεῷ τὸ κωλῦσαι τοὺς Βορεάδας δίδωσιν, ἤτοι ὅτι ἄγγελος, ἢ ὅτι τῶν Ἁρπυιῶν ἀδελφή.

Ῥιγίστη πάντεσσιν, ὅ πιδνοτάτη τε τέτυκται)
Μὴ μὲν ἀγηνορίδαο δόμοις ἔτι τάσδε πελάσσαι
Εἰσαῦτις Φινῆος, ἐπεὶ καὶ μόρσιμον ἦεν.
Οἱ δ᾽ ὅρκῳ εἴξαντες, ὑπέστρεφον ἂψ ἐπὶ νῆα
Σεύεσθαι. Στροφάδας δὲ μετακλείουσ᾽ ἄνθρωποι
Νήσους τοῖό γ᾽ ἕκητι, πάρος πλωτὰς καλέοντες.
Ἅρπυιαί τ᾽ Ἶρίς τε διέτμαγεν. αἱ μὲν ἔδυσαν
Κευθμῶνα κρήτης μινωΐδος, ἡ δ᾽ ἀνόρουσεν
Οὔλυμπόνδε, θοῇσι μεταχρονίη πτερύγεσσιν.
Τόφρα δ᾽ ἀριστῆες πινόεν περὶ δέρμα γέροντος
Πάντῃ φοιβήσαντες, ἐπικειδὸν ἱρεύσαντο
Μῆλα, τά τ᾽ ἐξ ἀμύκοιο λεηλασίης ἐκόμισσαν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ μέγα δόρπον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο,
Δαίνυνθ᾽ ἑζόμενοι. σὺν δέ σφισι δαίνυτο Φινεὺς
Ἁρπαλέως, οἷόν τ᾽ ἐν ὀνείρασι θυμὸν ἰαίνων.
Ἔνθα δ᾽ ἐπεὶ δόρποιο κορέσσαντ᾽ ἠδὲ ποτῆτος,
Παννύχιοι βορέω μένον υἷέας ἐγρήσσοντες.
Αὐτὸς δ᾽ ἐν μέσσοισι παρ᾽ ἐσχάρῃ ἧστο γεραιὸς,
Πείρατα ναυτιλίης ἐνέπων, ἄνυσίν τε κελεύθου.
Κλῦτέ νυν. οὐ μὲν πάντα πέλει θέμις ὔμμι δαῆναι,

Ὀπιδνοτάτη] τιμία, καὶ ἐπιστροφῆς ἀξία. παρὰ τὴν ὄπιδα καὶ ἐπιστροφήν. Ῥιγίστη δὲ, φρικτή. διὰ τὸ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐπιόρκους. Στροφάδας φησὶ κεκλῆσθαι διὰ τὸ τοὺς Βορεάδας αὐτόθεν ὑποστρέψαι, στραφέντας εἰς τοὐπίσω· λαβὼν παρὰ Ἀντιμάχου. οἱ δὲ Στροφάδας φασὶν αὐτὰς κεκλῆσθαι, καθὸ ἐπιστραφέντες αὐτόθι ηὔξαντο τῷ Διὶ καταλαβεῖν τὰς Ἁρπυίας. κατὰ δὲ Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον καὶ Ἀπολλώνιον οὐ κτείνονται. Πάρος πλωτὰς καλέοντες] αἱ Πλωταὶ νῆσοι μετωνομάσθησαν Στροφάδες. μέμνηται αὐτῶν καὶ Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λυδῇ. ὅτι δὲ ηὔξαντο οἱ περὶ Ζήτην τῷ Διὶ στραφέντες, λέγει καὶ Ἡσίοδος, Ἔνθ᾽ οἵγ᾽ εὐχέσθην Αἰνηΐῳ ὑψιμέδοντι. ἔστι γὰρ καὶ Αἶνος ὄρος τῆς Κεφαλληνίας, ὅπου Αἰνησίου Διὸς ἱερόν ἐστιν· οὗ μνημονεύει καὶ Λέων ἐν περίπλῳ, καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς λιμέσιν. Ἀπολλώνιος μὲν οὖν τὴν ἀποστρέψασαν τοὺς περὶ Ζήτην, Ἶριν λέγει, Ἡσίοδος δὲ Ἑρμῆν. αἱ δὲ Πλωταὶ νῆσοι κεῖνται ἐν τῷ Σικελικῷ πελάγει. Κευθμῶνα] κοιλάδα τῆς Κρήτης κατέδυσαν. τοῦτο δέ φησι καὶ Νεοπτόλεμος ὁ τὰ Ναυπακτικὰ ποιήσας. καὶ Φερεκύδης ἐν ς̄ φησὶν εἰς τὸ σπέος αὐτὰς φυγεῖν τῆς Κρήτης, τὸ ὑπὸ τῷ λόφῳ τῷ Ἀργινοῦντι. Φοιβήσαντες] τὸ ῥυπαρὸν σῶμα καθάραντες. φοῖβον γὰρ, τὸ καθαρόν. ὅθεν καὶ Φοῖβος ὁ Ἀπόλλων. εἶπε γὰρ, πίνῳ δέ οἱ αὐσταλέος χρώς. ἀπεσκληκὼς τῷ ῥύπῳ ἐτύγχανε. Φοιβήσαντες οὖν, λαμπρύναντες, καθάραντες. Ἐπικειδὸν] ἀντὶ τοῦ, ἐπικείναντες ἱερεῖον ἔθυσαν. Ἁρπαλέως] ἀδηφάγως ἤσθιεν, ἴσον ὀνείρου ἡδονὴν ἔχων· μὴ πιστεύων μηδὲ νῦν εἰ ἀπῴχηται, δι᾽ ἃ πέπονθεν, ἀλλ᾽ ὥσπερ ὀνείρατα εἶναι δοκῶν. Ἐγρήσσοντες] ἐγρήσσειν, τὸ ἐγρηγορεῖν. Μένον] προσεδέχοντο. Πείρατα] ἃ δεῖ αὐτοὺς διαπεράσαι, ἢ τὰ τέλη. Ἄνυσίν τε] ἀστείως καὶ κυρίως ταύτῃ τῇ λέξει ἐχρήσατο. ἄνυσαι γὰρ κυρίως τὸ μετὰ καμάτου τι ποιῆσαι. Κλῦτέ νυν] τὸ νῦν ἀντὶ τοῦ οὖν. διὰ δὲ τοῦ οὖν, ὥσπερ ὀφειλομένην τὴν μαντείαν αὐτοῖς ἀποδίδωσι λέγων, ἐπακούσατε οὖν ὥσπερ τὸ χρέος ἀπολαμβάνοντες, οὐ μὲν πάντα. τοῦτο δέ φησιν ἵνα μὴ ὕστερον ὀχλήσωσιν αὐτὸν τὸ ἀκριβὲς ζητοῦντες. καὶ δαιμονίως τούτου τὴν αἰτίαν τοῖς θεοῖς περιάπτει, καὶ οὐχὶ ἑαυτῷ, λέγων, Ὅσσα δὴ ὄρωρε θεοῖς φίλον οὐκ ἐπικεύσω.

Ἀφραδέως, ὅσσα δ' ὄρωρε θεοῖς φίλον οὐκ ἐπικεύσω.
Ἀασάμην καὶ πρόσθε Διὸς νόον ἀφραδίῃσι
Χρείων ἑξείης τε καὶ ἐς τέλος. ὧδε γὰρ αὐτὸς
Βούλεται ἀνθρώποις ἐπιδευέα θέσφατα φαίνειν
Μαντοσύνης, ἵνα καί τι θεῶν χατέωσι νόοιο.
Πέτρας μὲν πάμπρωτον, ἀφορμηθέντες ἐμεῖο,
Κυανέας ὄψεσθε δύω ἁλὸς ἐν ξυνοχῇσι·
Τάων οὔτινα φημὶ διαμπερὲς ἐξαλέασθαι.
Οὐ γάρ τε ῥίζῃσιν ἐρήρειται νεάτῃσιν,
Ἀλλὰ θαμὰ ξυνίασιν ἐναντίαι ἀλλήλῃσιν
Εἰς ἕν, ὕπερθε δὲ πολλὸν ἁλὸς κορθύεται ὕδωρ
Βρασσόμενον· στρηνὲς δὲ περὶ στυφελὴ βρέμει ἀκτή.
Τῷ νῦν ἡμετέρῃσι παραιφασίῃσι πίθεσθε,
Εἰ ἐτεὸν πυκινῷ τε νόῳ μακάρων τ' ἀλέγοντες
Πείρετε· μηδ' αὔτως αὐτάγρετον οἶτον ὄλησθε,
Ἀφραδέως ἰθύνετ' ἐπισσύμενοι νεότητι.
Οἰωνῷ δὴ πρόσθε πελειάδι πειρήσασθε,
Νηὸς ἀποπρὸ μεθέντες ἐφιέμεν· ἢν δὲ δι' αὐτῶν

Τὸ ἀασάμην, ἀντὶ τοῦ ἐλυπήθην, κεῖται. Ἀφραδίαν δέ φησι τὴν ἀβουλίαν. καὶ τὴν αἰτίαν δὲ ἐπάγει δι' ἣν ἐλύπησε τὸν Δία. Χρείων ἑξείης] μαντευόμενος πᾶσιν ἐφεξῆς καὶ τελείως. παρατίθησι δὲ αὐτοῦ τὰς συμφοράς, ἤδη δηλῶν ὡς οὐκ ἀκριβῶς αὐτοῖς οὐδὲ ἄκρως μαντεύεται, ἐπεὶ διὰ τοῦτο ἐβλάβη. Ἐπιδευέα] μὴ τέλεια, ἀλλ' ἔτι ἐνδέοντα λόγια τοῖς ἀνθρώποις ἐκφαίνειν, ἵνα καὶ τοῦ θείου χρείαν ἔχωσι. Θέσφατα δὲ μαντοσύνης, τὰ θεσπίσματα τῆς μαντικῆς λέγει. Ξυνοχὴν δὲ ἁλός, ὅπου στενοῦται ἡ θάλασσα. λέγει δὲ ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ Πόντου. Πέτρας μὲν, περὶ τῶν Συμπληγάδων, ὅτι ἐπὶ τοῦ Ποντικοῦ στόματος ἦσαν, καὶ ὅτι Κυάνεαι ἐκαλοῦντο διὰ τὸ χρῶμα, ἐν τῷ πρώτῳ εἴρηται. ὁ δὲ διὰ πάντων καὶ ἐκ πρώτης ἀκοῆς δεδίσσεται τοὺς ἥρωας, διά τε τῆς ποιᾶς χροιᾶς τῶν πετρῶν, καὶ διὰ τοῦ ἐν θαλάσσῃ στενοῦ, ὅπερ καὶ ἐπὶ γῆς ἄγαν κινδυνῶδες καὶ φοβερόν ἐστιν. Διαμπερὲς ἐξαλέασθαι] τοῦτό φησιν ἐπεὶ οὐδεὶς οὐδέποτε ἀβλαβὴς τελέως ἐξέφυγεν, ὥσπερ οὐδὲ ἡ Ἀργώ, καίτοι Ἥρας προνοουμένης. Ἀλλὰ θαμὰ] διὰ πάντων τὸ δεινὸν τοῦ λόγου ἐπαίρει, διά τε τοῦ μὴ ἁπλῶς συνιέναι, ἀλλὰ συνεχῶς· καὶ διὰ τοῦ ἐναντίαι. εἰ μὲν γὰρ ἐκ τῶν πλαγίων ἑαυταῖς συνήρχοντο, τάχα ἄν πως δυνατὸν ἦν ὑποτηρήσαντα τὴν σύνοδον ἐκφυγεῖν· εἰ δὲ ἐξ ἐναντίας συνέρχονται, ἄντικρυς καὶ ὡμολογημένος ὁ κίνδυνος. δεινοποιεῖ δέ, καὶ τῇ ἀκοῇ ἐκπλήττει τοὺς ἥρωας, ἐπεὶ μεγάλας εἶχε παρ' αὐτῶν τὰς εὐεργεσίας, ἵνα καὶ αὐτὸς μεγάλα αὐτοῖς καὶ δεινὰ προμηνύων, ὥσπερ ἴσος ἀντευεργέτης ὀφθῇ. Κορθύεται βρασσόμενον] μετὰ ἤχου καὶ ταραχῆς αἰρόμενον ὑπ' αὐτῶν τὸ ὕδωρ διικνεῖται. Στρηνὲς δέ ἐστι τὸ ἀναπεπταμένον καὶ μέγα καὶ ὀξὺ καὶ διάτορον. ὄνομα δὲ ἀντὶ ἐπιρρήματος κεῖται. Τῷ νῦν] διὸ νῦν, ἐπεὶ μέγας καὶ πολὺς ὁ κίνδυνος. Παραιφασίῃσι] παραινέσεσιν, ὑποθήκαις. Στυφελὴ δὲ ἡ τραχώδης ἀκτή. Πείρειν δὲ ἐνταῦθα μέν, τὸ διαπλέειν, καὶ διαπερᾶν (ὡς τό, ἀλγεινά τε κύματα πείρων) ἀλλαχοῦ δὲ καὶ τὸ διατρυπᾶν, σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπείραντες. Αὐτάγρετον] τὸ αὐθαίρετον δηλοῖ. τὸ δὲ ἰθύνειν τὸ ὁρμᾶν σημαίνει· οἱ δὲ ἰθύνειν γράφοντες ἁμαρτάνουσιν. Οἰωνῷ δὴ πρόσθε] τὸ ἑξῆς, οἰωνῷ δὴ πρόσθε πελειάδι πειρήσεσθε ἐφιέμενοι. πελειὰς δέ, εἶδος περιστερᾶς, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης φησίν. ὅτι δὲ ἐχρήσαντο περιστερᾷ πλεῖν μέλλοντες, καὶ Ἀσκληπιάδης ἐν τραγῳδουμένοις φησίν. Πρόσθε] τὸ πρότερον δηλοῖ. Τὸ δὲ ἐφιέναι, ἐνταῦθα μὲν τὸ ἐνδιδόναι

σημαίνει· ἔστι δ' ὅτε τὸ ἐντέλλεσθαι καὶ ἐπιτρέπειν. παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσιν ἰδίως τὸ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον μεταβαίνειν. καὶ ἔφεσις, ἡ μετάβασις. Λουκιανός, Ἡ δὲ ἔφεσις ἐπὶ τὸν Δία ἔστω. Ἐφίεμαι δέ, τὸ ἐπιθυμῶ.

Σόη] ἀβλαβής. Δίηται] διωχθείη καὶ πετασθείη ἡ ὄρνις. Ἀλλ' εὖ καρτύναντες] ἀσφαλισάμενοι, καρτύναντες. Δωρικὸν δέ ἐστι τὸ κατ' ἐναλλαγὴν στοιχείων διαλέγεσθαι· ὡς καὶ κραδίαν καὶ κάρτος λέγουσιν. Ἐπεὶ φάος οὔ νύ τι τόσσον] Ἡ διάνοια αὕτη γέγονε παρὰ τὴν ἐν ἄλλοις λεχθεῖσαν, — οὐδέ τι κῶας Αὐτόματον δώσεις ἑλὼν θεὸς ἀξαμένοισιν. Ὀνήϊστον] ὠφελιμώτερον ποιεῖτε καὶ πράττετε. λέγεται δὲ τὸ κωπηλατεῖν. Πρὶν δ' οὔτι θεοὺς] πρὸ δὲ τοῦ εἰς τὸν πορθμὸν ἐλθεῖν, οὐ κωλύω ὑμᾶς τοὺς θεοὺς ἐπικαλεῖσθαι βοηθούς. Ὦ μέλεοι] τοῦτό φησιν ὡς τῶν ἡρώων

Πετράων πόντονδε σόη πτερύγεσσι δίηται,
Μηκέτι δὴν μηδ' αὐτοὶ ἐρητύεσθε κελεύθου·
Ἀλλ' εὖ καρτύναντες ἑαῖς ἐνὶ χερσὶν ἐρετμά,
Τέμνεθ' ἁλὸς στεινωπόν. ἐπεὶ φάος οὔ νύ τι τόσσον
Ἔσσετ' ἐν εὐχωλῇσιν, ὅσον τ' ἐνὶ κάρτεϊ χειρῶν.
Τῶ καὶ τ' ἄλλα μεθέντες, ὀνήϊστον πονέεσθε
Θαρσαλέως· πρὶν δ' οὔτι θεοὺς λίσσεσθαι ἐρύκω.
Εἰ δέ κεν ἀντικρὺ πταμένη μεσσηγὺς ὄληται,
Ἄψορροι στέλλεσθε. ἐπεὶ πολὺ βέλτερον εἶξαι
Ἀθανάτοις· οὐ γάρ κε κακὸν μόρον ἐξαλέασθαι
Πετράων, οὐδ' εἴ κε σιδηρείη πέλοι Ἀργώ.
Ὦ μέλεοι, μὴ τλῆτε πάρεξ ἐμὰ θέσφατα βῆναι.
Εἴ κέν με τρὶς τόσσον ὀίεσθ' οὐρανίδῃσιν,
Ὅσσον ἀνάρσιός εἰμι, καὶ εἰ πλεῖον στυγέεσθαι,
Μὴ τλῆτ' οἰωνοῖο πάρεξ ἔτι νηὶ περῆσαι.
Καὶ τὰ μὲν ὥς κε πέλῃ, τὼς ἔσσεται. ἢν δὲ φύγητε
Σύνδρομα πετράων ἀσκηθέες ἔνδοθι πόντου,
Αὐτίκα Βιθυνῶν ἐπὶ δεξιὰ γαῖαν ἔχοντες,
Πλώετε ῥηγμῖνας πεφυλαγμένοι, εἰσόκεν αὖτε

μέγα φρονούντων ἐπὶ τῇ κατασκευῇ τῆς Ἀργοῦς· διὰ δὲ τὸ τῶν ξύλων μέγεθος, καὶ τὴν κατασκευάσασαν Ἀθηνᾶς τέχνην. τὸ δὲ πάρεξ βαρυτόνως, ἀντὶ τοῦ χωρίς. συντάσσεται δὲ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ. Εἴ κέ με τρὶς τόσσον] διὰ τοῦτο μάλιστα ὥσπερ ἐκ θεῶν τὸ κώλυμα τῆς ὁδοῦ λέγων, πείθει αὐτοὺς ἐπαναχωρεῖν ἐάν τι φαῦλον συμβῇ τῇ ὄρνιθι. τοῦτο δέ φησιν, ἐπεὶ τοὺς παρὰ τῶν ἀδίκων λόγους, ὡς ἀπίστους καὶ ἀπληρώτους λαμβάνομεν, διὰ τὸ ἀσεβὲς αὐτῶν. φησὶν οὖν, εἰ καὶ τρὶς τοσοῦτον ἢ καὶ πλέον ὑπονοεῖτέ με μισεῖσθαι ὑπὸ τῶν θεῶν, ὅσον ἀληθῶς μισοῦμαι, μὴ τολμήσητε χωρὶς οἰωνοῦ παρελθεῖν. Ἀνάρσιος] σημαίνει καὶ τὸν ἐχθρόν. οἱ γὰρ ἐχθροὶ ἀλλήλοις οὐ συμβαίνουσι. Καὶ τὰ μὲν ὥς κε] καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἂν γένηται καθὼς καὶ ἔστι καὶ εἵμαρται. Σύνδρομα] τὴν σύνοδον. διὰ δὲ τούτου πάλιν αἰνίττεται μᾶλλον ὡς οὐ ῥᾳδία αὐτοῖς οὐδὲ ἀκίνδυνος ἡ ἔξοδος. Αὐτίκα Βιθυνῶν] μετὰ γὰρ τὴν Φινέως νῆσον, ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη ἐστὶ Βιθυνία παρὰ τὸν Βόσπορον. ταχέως γὰρ ἐκπλεύσαντι τὸ στόμα τοῦ Πόντου ἡ ἑτέρα πλευρὰ τῆς Βιθυνίας. ἡ γὰρ Βιθυνία, ὡς προείρηται, περὶ τὸν Βόσπορον ἐστὶν ἐν δεξιᾷ, ἐν ἀριστερᾷ δὲ Σαλμυδησσὸς Θρακῶν ἀρχείων. Ῥήβας δὲ ποταμὸς Βιθυνίας. ὠνομάσθη δὲ Σαλμυδησσὸς ἀπὸ τοῦ συρρέοντος εἰς αὐτὴν ποταμοῦ. Πλώετε] ἐχόμενοι τῆς Βιθυνίας πλεῖτε πρὸς τὰ δεξιά, φυλαττόμενοι τὰς ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ

μέρους ῥηγμῖνας. λέγοι δ' ἂν τοῦ Σαλμυδησσοῦ. ἐπειδὴ οἱ περὶ τὸν Σαλμυδησσὸν κατοικοῦντες Θρᾶκες, ἐπιτιθέμενοι διήρπαζον τοὺς παραπλέοντας.

Ῥήβαν ὠκυρέεθρον ποταμὸν ἀκτήν τε μέλαιναν
Γνάμψαντες, νήσου Θυνηΐδος ὅρμον ἵκησθε.
Κεῖθεν δ' οὐ μάλα πουλὺ διὲξ ἁλὸς ἀντιπέραιαν
Γῆν Μαριανδυνῶν ἐπικέλσετε νοστήσαντες.
Ἔνθα μὲν εἰς ἀΐδαο καταιβάτις ἐστὶ κέλευθος.
Ἀκτή τε προβλὴς ἀχερουσιὰς ὑψόθι τείνει.
Δινήεις τ' ἀχέρων αὐτὴν διὰ νειόθι τέμνων
Ἄκρης ἐκ μεγάλης προχοὰς ἵησι φάραγγος.
Ἀγχίμολον δ' ἐπὶ τῇ πολέας παρανεῖσθε κολωνοὺς
Παφλαγόνων, τοῖσίν τ' ἐνετήιος ἐμβασίλευσε
Πρῶτα Πέλοψ· τοῦ καί περ ἀφ' αἵματος εὐχετόωνται.
Ἔστι δέ τις ἄκρη ἑλίκης κατεναντίον ἄρκτου,
Πάντοθεν ἠλίβατος· καί μιν καλέουσι κάραμβιν·
Τῆς κεν ὕπερ βορέαο περισχίζονται ἄελλαι·

Κεῖθεν δ' οὐ μάλα] ἐκ τῆς Θυνιάδος νήσου πλεύσαντες, οὐ πολὺ ἐκ τοῦ πέραν εἰς τὴν Μαριανδυνῶν ἥξετε γῆν. τὴν δὲ Μαριανδυνῶν γῆν σὺν Γνησιόχῳ τῷ Μεγαρεῖ Βοιωτοὶ κατέσχον, ὡς Εὐφορίων ἱστορεῖ. παραρρεῖ δὲ αὐτὴν ὁ Ἀχέρων ποταμός. Ἀχέρων δὲ παρὰ τὰ ἄχεα εἴρηται. Ἔνθα μὲν εἰς ἀΐδαο] κατὰ τὴν ἐν τῇ Μαριανδυνίᾳ ὡς ἐπὶ τὸν τοῦ ἅδου ποταμὸν Ἀχέροντα καταβατική τις ἐστὶν ὁδός. ὁ δὲ, ῥεῖθρα σφοδρὰ ἔχων, διατέμνει αὐτὴν τὴν Μαριανδυνίαν, κάτωθεν ῥέων, καὶ εἰς ἄκραν αὐτὴν ἔκ τινος φάραγγος ῥέων τὰ ῥεύματα εἰσβάλλει. Ἀκτή τε προβλὴς] ἄκρα κατὰ τὴν Ἡράκλειαν, ἣν Ἀχερούσιον καλοῦσιν οἱ ἐγχώριοι. Ἡρόδωρος δὲ καὶ Εὐφορίων ἐν τῷ ξενίῳ ἐκείνῃ φασὶ τὸν Κέρβερον ἀνῆχθαι ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους, καὶ ἐμέσαι χολήν. ἐξ ἧς φυῆναι τὸ καλούμενον ἀκόνιτον φάρμακον. Ἄνδρων δὲ ὁ Τήϊος ἐν τῷ περίπλῳ φησὶν Ἀχέροντα τινὰ βασιλεῦσαι τῶν τόπων. οὗ θυγατέρα γενέσθαι Δαρδανίδα. ταύτῃ δὲ Ἡρακλέα πλησιάσαντα ἐσχηκέναι υἱὸν Ποιμένα λεγόμενον. ἀποθανόντων δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τῆς τε Δαρδανίδος καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Ποιμένος, τοὺς τόπους ἀπ' αὐτῶν κληθῆναι κατὰ τὴν Ἡράκλειαν Δαρδανίδα τε καὶ Ποιμένα. Δινήεις τ' Ἀχέρων] καὶ ὁ Ἀχέρων ποταμὸς εἰς θάλασσαν ῥεῖ, διὰ μεγάλης φάραγγος τέμνων τὴν Ἀχερουσίαν ἄκραν. παρὰ δὲ τὴν Ἡράκλειαν τὴν ἐν Μαριανδυνοῖς Ἀχεροντίς ἐστι καὶ στόμιον πηλῶδες. φάραγγος δὲ, τῆς τοῦ ὄρους τραχύτητος, καὶ ὀρεινῆς κοιλάδος. φάραγξ γὰρ, ἡ ὀρεινὴ κοιλάς. Ἀγχίμολον δ' ἐπὶ τῇ] ἐπὶ τῇ Μαριανδυνῶν χώρᾳ. τὸ δὲ ἑξῆς, ἐπὶ δὲ τῇ Μαριανδυνῶν γῇ ἐκ τοῦ σύνεγγυς παραπλέετε τὰ τῶν Παφλαγόνων ὄρη. Τοῖσίν τ' Ἐνετήϊος] ἀπὸ Ἐνέτης πόλεως Παφλαγόνων. Ὅμηρος, Ἐξ Ἐνετῶν. ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων. τούτους δὲ, Καύκωνας ἐκάλουν περὶ τῶν Τρωϊκῶν. τὸν δὲ Πέλοπα, Παφλαγόνα τὸ γένος εἶπεν. ἄλλοι δὲ Λυδὸν αὐτὸν ἱστοροῦσιν. ὁ δὲ Εὐφορίων ἀμφοτέραις ταῖς δόξαις συντίθεται. τὸ καί περ περισσὸν ἔχει τὸν περ. ἀπὸ τοῦ Πέλοπος γὰρ ἐλέγοντο κατάγεσθαι οἱ Παφλαγόνες. Ἔστι δέ τις ἄκρη] ὅτι ἡ Κάραμβις ἄκρα ὑψηλή τε καὶ καταντικρὺ τῆς Παφλαγονίας, καὶ εἰς τὸ πέλαγος τείνει πρὸς ἄρκτον, μνημονεύει καὶ Εὔφορος ἐν δ. ὁ δὲ νοῦς, ἔστι δέ τις ἐξοχὴ καὶ ἄκρα ὑψηλὴ εἰς τὸ πέλαγος τείνουσα, κατεναντίον τῆς Ἑλίκης ἄρκτου κειμένη. ὑφ' ἧς καὶ αἱ τοῦ Βορέου ἄελλαι περισχίζονται, τοῦτ' ἔστιν αἱ πνοαί. ἔστι δὲ ὑπερβατὸν, καὶ ἡ ὑπὲρ ἀντὶ τῆς ὑπό. ὑφ' ἧς καὶ αἱ τοῦ Βορέου πνοαὶ σχίζονται. ἴσως δὲ βέλτιον συνάπτειν οἰκείως, καὶ αἱ πνοαὶ τοῦ Βορέου σχίζονται, ἤγουν διαλύονται, ὑπὲρ τῆς Καραμβίδος, ἀντὶ τοῦ ἐπάνω. εἰ γὰρ ἐν ταῖς κορυφαῖς τῶν ὑψηλῶν ὀρέων

ἠνεμία ἐστὶν, ὡς οἱ φυσιολόγοι ἀξιοῦσι, πολλῷ μᾶλλον ὑπὲρ ἐκείνας. δι' ὃ καὶ ἐπάγει, οὕτως ἀνὰ τὸ πέλαγος πεπταμένη τῷ αἰθέρι κύρει καὶ προσπελάζει.

Ὧδε μάλ' ἀμπέλαγος πεπταμένη αἰθέρι κύρει.
Τῷδε περιγνάμψαντι πολὺς παρακέκλιται ἤδη
Αἰγιαλὸς πολέος δ' ἐπὶ πείρασιν αἰγιαλοῖο
Ἀκτῇ ἔπι προβλῆτι ῥοαὶ Ἅλυος ποταμοῖο
Δεινὸν ἐρεύγονται. μετὰ τὸν δ' ἀγχίρροος Ἶρις
Μειότερος λευκῇσιν ἐλίσσεται εἰς ἅλα δίναις.
Κεῖθεν δὲ προτέρωσε μέγας καὶ ὑπείροχος ἀγκὼν
Ἐξανέχει γαίης. ἐπὶ δὲ στόμα Θερμώδοντος
Κόλπῳ ἐν εὐδιόωντι Θεμισκύρειον ἐπ' ἄκρην
Μύρεται, εὐρείης διαειμένος ἠπείροιο.
Ἔνθα δὲ Δοίαντος πεδίον· σχεδόθεν δὲ πόληες
Τρισσαὶ Ἀμαζονίδων. μετὰ δὲ σμυγερώτατοι ἀνδρῶν
Τρηχείην Χάλυβες καὶ ἀτειρέα γαῖαν ἔχουσιν,
Ἐργατίναι. τοὶ δ' ἀμφὶ σιδήρεα ἔργα μέλονται.
Ἄγχι δὲ ναιετάουσι πολύρρηνες Τιβαρηνοὶ,
Ζηνὸς εὐξείνοιο Γενηταίην ὑπὲρ ἄκρην.
Τῇ δ' ἔπι Μοσσύνοικοι ὁμούριοι ὑλήεσσαν
Ἑξείης ἤπειρον ὑπωρείας τε νέμονται,
Δουρατέοις πύργοισιν ἐν οἰκία τεκτήναντες

Ἅλυος ποταμοῖο] Ἅλυς ποταμὸς Παφλαγονίας, ὃν φυλάττεσθαι ὁ Πύθιος τῷ Λυδῶν βασιλεῖ Κροίσῳ εἶπεν. ἔστι δὲ μεταξὺ Σύρων τῶν ἐν τῷ Πόντῳ καὶ Παφλαγόνων, εἰς τὸν Πόντον ἐκδιδοὺς, περὶ Σινώπην πόλιν. τὸ δὲ ἐρεύγεσθαι, τὸ μετὰ ἤχου ῥέειν σημαίνει. Ὑπείροχος] ὑψηλὸς καὶ μέγας κόλπος. ἐξανέχει δὲ τῆς γῆς, ἀντὶ τοῦ ἔκκειται εἰς τὴν θάλασσαν. ἔοικε δὲ ὑπὸ ὀρῶν περιέχεσθαι τὸν κόλπον· καὶ διὰ τοῦτο ὑπείροχον ἐξανέχειν ἔφη τὸν ἀγκῶνα. Μετὰ τὸν δ' ἀγχίρροος] μετὰ τὸν Ἅλυν πλησίον ῥεῖ ὁ Ἶρις, ἐλάττων ὢν τοῦ Ἅλυος κατὰ τὸ μέγεθος. Κεῖθεν δὲ] ἐκεῖθεν προελθοῦσιν, ἀκτὴν εἶναι φησὶν ἐκκειμένην εἰς θάλασσαν. κάμψαντι δὲ αὐτὴν, κόλπον εἶναι εἰς ὃν καταφέρεσθαί φησι τὸν Θερμώδοντα ὑπὸ τὴν Θεμισκύρειον ἄκραν, ἔνθα ᾤκησαν αἱ Ἀμαζόνες. ἀπὸ τοῦ ἵημι δὲ, τὸ πορεύομαι, εἶμαι παρακείμενος. ἐπισημήνασθαι δὲ ἄξιον ὅτι εἰπὼν στόμα Θερμώδοντος, ἐπήνεγκε μετοχὴν ἀρσενικὴν τὸ διαειμένος· δηλονότι ταυτὸν ἐστι στόμα Θερμώδοντος καὶ Θερμώδων. Μύρεται] ἀντὶ τοῦ ἐκρεῖ. συναπτέον δὲ, αὐτῷ, τὸ στόμα Θερμώδοντος κόλπῳ μύρεται. διαειμένος δὲ, κατὰ ἀποστροφὴν διαφερόμενος. μεθ' ὁρμῆς ῥέων. οἷον, διὰ πολλῆς γῆς ῥέων ὁ ποταμὸς ὁ Θερμώδων κατὰ τὴν Θεμισκύρειον ἄκραν εἰς κόλπον εὐδιεινὸν ἐκρέει. Ἔνθα δὲ Δοίαντος] Δοίας καὶ Ἄκμων, ἀδελφοί. τίνος δὲ παῖδες, οὐ φέρεται, ὥς φησι Φερεκύδης. πλησίον δὲ (φησὶ) τοῦ Δοίαντος πεδίου εἰσὶ τρεῖς πόλεις, ἔνθα κατῴκουν αἱ Ἀμαζόνες, Λυκαστία, Θεμισκύρα, καὶ Χαλυβία. οἱ δὲ Χάλυβες, ἔθνος Σκυθικὸν, μετὰ τὸν Θερμώδοντα· οἳ μέταλλα σιδήρου εὑρόντες, μοχθοῦσι περὶ τὴν ἐργασίαν. ἐκλήθησαν δὲ Χάλυβες ἀπὸ Χάλυβος τοῦ Ἄρεως υἱοῦ. μέμνηται αὐτῶν καὶ Καλλίμαχος, Χαλύβων ὡς ἀπόλοιτο γένος, Γειόθεν ἀντέλλοντα κακὸν φυτὸν οἵ μιν ἔφηναν. Σμυγερώτατοι] ἤγουν ἐπιπονέστατοι. Μέλονται] ἀντὶ τοῦ φροντίδα ποιοῦνται. Γενηταίην ὑπὲρ ἄκρην] Γενηταία ἄκρα κυρίως οὕτω λεγομένη ἀπὸ Γένητος ποταμοῦ, ἔνθα Διὸς ξενίου ἱερόν ἐστι. καὶ Τιβαρηνοὶ ἔθνος Σκυθικὸν, πλησιόχωροι Χαλύβων. Μοσσύνοικοι δὲ, ἔθνος καὶ

αὐτὸ ἀπὸ τῆς διατριβῆς τὴν προσηγορίαν ἐσχηκός. μόσσυνοι γὰρ οἱ ξύλινοι οἶκοι λέγονται, οἷς καὶ αὐτοὶ ἐχρῶντο. ὅπερ καὶ αὐτὸς αἰνιττόμενος, ὑλήεσσαν γῆν αὐτοὺς οἰκεῖν ἔφη. ἀπὸ γοῦν τοῦ μόσσυνος (ὃ λέγεται ὁ ξύλινος οἶκος) ἐκλήθησαν Μοσσυνοίκοι.

Κάλλινα, καὶ πύργους εὐπηγέας, οὓς καλέουσι
Μόσσυνας· καὶ δ᾽ αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἔνθεν ἔασιν.
Τοὺς παραμειβόμενοι λισσῇ ἐπικέλσετε νήσῳ,
Μήτι παντοίῃ μέγ᾽ ἀναιδέας ἐξελάσαντες
Οἰωνούς, οἳ δῆθεν ἀπειρέσιοι ἐφέπουσι
Νῆσον ἐρημαίην. τῇ μέν τ᾽ ἐνὶ νηὸν Ἄρηος
Λαΐνεον ποίησαν Ἀμαζονίδων βασίλειαι
Ὀτρηρή τε καὶ Ἀντιόπη, ὁπότε στρατόωντο.
Ἔνθα γὰρ ὔμμιν ὄνειαρ ἀδευκέος ἐξ ἁλὸς εἶσιν
Ἄρρητον. τῷ κέν τε φίλα φρονέων ἀγορεύω
Ἴσχεσθαι. ἀτὰρ τί με πάλιν χρειὼ ἀλιτέσθαι,
Μαντοσύνῃ τὰ ἕκαστα διηνεκέως ἐνέποντα;
Νήσου δὲ προτέρωσε καὶ ἠπείροιο περαίης
Φέρβονται Φίλυρες. Φιλύρων δὲ ὕπερθεν ἔασι

Λισσῇ ἐπικέλσετε νήσῳ] τῇ τραχείᾳ καὶ ὑψηλῇ. ἡ δὲ νῆσος καλεῖται Ἀρητιάς. ἐν γὰρ ταύτῃ τῇ νήσῳ αἱ Στυμφαλίδες ἦσαν ὄρνιθες, ἀπὸ Στυμφάλου τῆς Ἀρκαδίας πόλεως ὑπὸ Ἡρακλέους διωχθεῖσαι. ἐν ταύτῃ οὖν τῇ νήσῳ (φησὶ) παντοίᾳ σπουδῇ κατάσχητε. ἐκεῖ γὰρ ὑμῖν ἐπιφανήσεταί τις ὠφέλεια. λισσὴ δέ, ἀντὶ τοῦ ὁμαλή. Ἀμερίας δὲ ἐν γλώσσαις, λισσὸν τὸ ὑψηλὸν ἀποδίδωσιν. ὅτι δὲ ἡ νῆσος αὕτη ὄρνιθας ἔχει τοξευούσας τοῖς πτεροῖς ὡς βέλεσιν, ἱστορεῖ καὶ Εὐριπίδης ἐν Φρίξῳ. Ὀτρηρή τε καὶ Ἀντιόπη] Ἀμαζόνων αὗται βασίλειαι. ποίαν δὲ στρατείαν, οὐδεὶς ἐδήλωσεν. Ἐφέπουσι δ᾽ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ διατρίβουσι.

Ἔνθα γὰρ ὔμμιν] ἐνταῦθα γὰρ ὑμῖν ὄφελος ἐν τῇ Ἀρητιάδι νήσῳ ἐκ τῆς θαλάσσης ἥξει ἄρρητον. δηλονότι διὰ τὸ ναυάγιον. λέγει δὲ τοὺς Φρίξου καὶ Χαλκιόπης τῆς Αἰήτου θυγατρὸς παῖδας. οἵτινες ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στελλόμενοι διὰ τὸν Ἀθάμαντος κλῆρον, ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ ναυαγήσαντες, ἔτυχον ἐπιμελείας παρὰ τῶν ἡρώων, καὶ ὁδηγοὶ αὐτοῖς εἰς τὴν Σκυθίαν ἐγένοντο. εἰσὶ δὲ οὗτοι, Ἄργος, Μέλας, Κυτίσωρος, Φρόντις. Ἀδευκέος] τῆς ἀπροσδοκήτου. ἀντὶ τοῦ, τῆς παρ᾽ ἐλπίδας ὑμῖν φανείσης. Ἀδευκῆ δέ φησι τὴν θάλασσαν, ἤγουν πικράν. δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ.

Τῷ κέν τε φίλα φρονέων] διὸ ἐπεὶ ὠφελήσει ὑμᾶς, εὐνοῶν ὑμῖν κελεύω προσσχεῖν τῇ νήσῳ. ἢ κατέχειν, ἤγουν μνημονεύειν αὐτῶν. τὰ δὲ ἑξῆς προσέθηκεν, ἐπεὶ ἔλαθεν ἑαυτὸν τὰ πάντα μέλλων λέγειν, τίνες τε εἴησαν οἱ συντευξόμενοι, καὶ ὅπερ αὐτοῖς ποιήσουσιν· καὶ παρεκβαίνων τὰ παραγγελθέντα αὐτῷ. ἔφη γὰρ τὰ πάντα ἀκριβῶς μὴ εἰπεῖν, διὰ τὸ μὴ προσκροῦσαι τοῖς θεοῖς πάλιν. ἑαυτοῦ δ᾽ ἐπιλαμβάνεται· καὶ τὰ μὲν κατὰ μέρος συμβησόμενα οὐ λέγει, τὰ δὲ ἑξῆς τῶν Μοσσυνοίκων ἔθνη καταλέγει. Νήσου δὲ προτέρωσε] μετὰ δὲ τὴν νῆσον καὶ τὴν περαίαν γῆν οἰκοῦσιν οἱ Φίλυρες. ὑπεράνω δὲ τῶν Φιλύρων καὶ ἔμπροσθεν εἰσὶν οἱ Μάκρωνες, ἔθνος Σκυθικόν, ἄποικον τῶν Εὐβοέων. ἡ γὰρ Εὔβοια καὶ Μάκρις ἐκαλεῖτο διὰ τὴν θέσιν. Νήσου δὲ προτέρωσε] τῆς δὲ νήσου τῆς Ἀρητιάδος ἔμπροσθεν καὶ τῆς κατὰ τὸ ἐναντίον γῆς οἰκοῦσι Φίλυρες· οἳ ἐκλήθησαν ἀπὸ Φιλύρας τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός, γαμετῆς δὲ Κρόνου, μητρὸς δὲ Χείρωνος, ἐνταῦθα διατριψάσης. ἢ οὕτως, μετὰ δὲ τὴν νῆσον τὴν περαίαν γῆν νέμονται Φίλυρες.

Μάκρωνες· μετὰ δ' αὖ περιώσια φῦλα Βεχείρων.
Ἑξείης δὲ Σάπειρες ἐπὶ σφίσι ναιετάουσι.
Βύζηρές δ' ἐπὶ τοῖσιν ὁμώλακες, ὧν ὕπερ ἤδη
Αὐτοὶ Κόλχοι ἔχονται Ἀρήιοι. ἀλλ' ἐνὶ νηὶ
Πείρεθ', ἕως μυχάτῃ κεν ἐνιχρίμψητε θαλάσσῃ.
Ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείροιο Κυταιίδος, ἠδ' Ἀμαραντῶν
Τηλόθεν ἐξ ὀρέων, πεδίοιό τε Κιρκαίοιο,
Φᾶσις δινήεις εὐρὺν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει.
Κείνου νῆ' ἐλάοντες ἐπὶ προχοὰς ποταμοῖο
Πύργους εἰσόψεσθε Κυταιέος Αἰήταο,
Ἄλσος τε σκιόεν Ἄρεος· τόθι κῶας ἐπ' ἄκρης
Πεπτάμενον φηγοῖο δράκων, τέρας αἰνὸν ἰδέσθαι,
Ἀμφὶς ὀπιπεύει δεδοκημένος. οὐδέ οἱ ἦμαρ
Οὐ κνέφας ἥδυμος ὕπνος ἀναιδέα δάμναται ὄσσε.
Ὣς ἄρ' ἔφη. τοὺς δ' εἶθαρ ἕλεν δέος εἰσαΐοντας.
Δὴν δ' ἔσαν ἀμφασίῃ βεβολημένοι. ὀψὲ δ' ἔειπεν
Ἥρως Αἴσονος υἱός, ἀμηχανέων κακότητι,
Ὦ γέρον, ἤδη μέν τε διίκεο πείρατ' ἀέθλων
Ναυτιλίης, καὶ τέκμαρ ὅτῳ στυγερὰς διὰ πέτρας
Πειθόμενοι πόντονδε περήσομεν· εἰ δέ κεν αὖτις

Περιώσια] φησὶ δὲ τοῦτο διὰ τὸ εἰς πολλὴν χώραν διεσπάρθαι αὐτούς. Ἑξείης δὲ Σάπειρες] ἐπὶ τοῖς Βεχείροις. Σάπειρες δὲ ἔθνος Σκυθικόν, οὕτω κληθὲν διὰ τὸ πολλὴν παρ' αὐτοῖς γίνεσθαι τὴν Σαπειρίτην λίθον. Ὁμώλακες] ὅμουροι. ὤλακα γὰρ τὴν αὔλακα, Δωρικῶς. καὶ Ὅμηρος, ἱεμένων κατὰ ὦλκα. Ἀλλ' ἐνὶ νηὶ] ἀλλὰ πείρετε καὶ πλεῖτε (φησὶν) ἕως ἂν εἰς τὸ μυχώτατον τῆς θαλάσσης ἀφίκησθε. ἐνταῦθα γὰρ καὶ ἡ Σκυθία τελευτᾷ. καὶ τὴν μὲν Σκυθίαν διαδέχεται ἡ Σαρματία, τὸν δὲ Εὔξεινον ἡ Μαιῶτις. περιοικοῦσι δὲ τὴν Μαιῶτιν οἱ Σαρμάται. ὑπὲρ δὲ τοὺς Σαρμάτας ὁ Σαρματικός ἐστι καὶ ἀρκτικὸς Ὠκεανός. Κυταΐδος] Κολχικῆς. Κύταια γάρ, πόλις Κολχίδος. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα πόλις τῆς Εὐρώπης Κύταια, ὁμώνυμος τῇ Σκυθικῇ· ἀφ' ἧς φασὶ καὶ τὴν Κολχικὴν ἐσχηκέναι τὴν ἀρχήν. Ἀπολλώνιος δὲ Κυταΐδα τὴν πόλιν ἐνταῦθα φησίν. Ἀμαραντῶν δὲ περισπωμένως, ὥς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου. ἔστι δὲ Ἀμαραντὶς πόλις ἐν Πόντῳ. ὡς δὲ αὐτός φησιν, ὄρη τῆς Κολχίδος, ἐξ ὧν ὁ Φᾶσις ποταμὸς καταφέρεται. ἔστιν οὖν καὶ ἑτέρα Κύταια πόλις τῆς Εὐρώπης κατὰ τὸν εἴσπλουν τοῦ Εὐξείνου· ἐκεῖθεν δὲ τὴν ἀρχὴν λαμβάνουσι. λέγεται δὲ οὕτως ὀνομαστικῶς. Κυταΐδα γὰρ τὴν Μήδειαν προσαγορεύουσιν. Ἀμαραντὸς δέ, πόλις ἐν Πόντῳ. ἢ ὄρη τῆς Κολχίδος, ὥς φησιν Ἡρωδιανός· ὅθεν καταφέρεται ὁ Φᾶσις. ὅπερ ἀγνοήσας Ἡγήσιππος ὁ Ἐφέσιος, Ἀμαραντίους ἀπέδωκε λιμένας τοῦ Φάσιδος. διὰ δὲ τὸ ἀθαλεῖς εἶναι, καὶ ἀμαράντους. ὅτι δὲ Ἀμάραντα ὄρη ἐστὶ Κόλχων, ἱστορεῖ Κτησίας ἐν β. ὁ δὲ Φᾶσις φέρεται μὲν ἀπὸ τῶν Ἀρμενίας ὀρῶν, ὥς φησιν Ἐρατοσθένης· ἐκδίδωσι δὲ εἰς Κόλχους κατὰ θάλασσαν. Κιρκαῖον δέ, τόπος ἐστὶ τῆς Κολχίδος, ἀπὸ Κίρκης τῆς Αἰήτου ἀδελφῆς, ἢ πεδίον. οὐ δύναται δὲ ἀπὸ τῆς ἑτέρας Κίρκης ὠνομάσθαι. ἐγένοντο γὰρ Κίρκαι δύο, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἑξῆς ἐροῦμεν. Τίμαιος δέ φησι πεδίον ἐν Κόλχοις εἶναι Κιρκαῖον. Ἄλσος τε σκιόειν] ὁ δὲ Ἑλλάνικος ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διός φησι κεῖσθαι τὸ δέρας. τοῦ δὲ ἐν Κόλχοις λεγομένου Ἀργείου πεδίου καὶ τοῦ αὐτόθι Ἄρεος τεμένους μέμνηνται πολλοί. φασὶ δὲ ὅτι τὸ χρυσοῦν δέρας ἀνάκειται ἐν τῷ τοῦ Ἄρεος ἄλσει ἐπί τινος φηγοῦ, φυλασσόμενον ὑπὸ δράκοντος περασίου τὸ μέγεθος. τὸ δὲ σκιόειν ἀντὶ τοῦ σκιόεν, κατὰ Ἰωνικὴν πρόσθεσιν τοῦ ι. Ἀφασίᾳ βεβολημένοι] ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ἀφασίας ἐκπεπληγμένοι.

Τὰς δ'

Τάσδ' ἡμῖν προφυγοῦσιν ἐς Ἑλλάδα νόστος ὀπίσω
Ἔσεται, ἀσπασίως κεν ὑπὲρ σέο καὶ τὸ δαείην,
Πῶς ἔρδω, πῶς αὖτε τόσην ἁλὸς εἶμι κέλευθον,
Νῆις ἐὼν ἑτάροις ἅμα νήισιν. Αἶα δὲ Κολχὶς
Πόντου καὶ γαίης ἐπικέκλιται ἐσχατιῇσιν.
Ὣς φάτο. τὸν δ' ὁ γεραιὸς ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ὦ τέκος, εὖτ' ἂν πρῶτα φύγῃς ὀλοὰς διὰ πέτρας,
Θάρσει. ἐπεὶ δαίμων ἕτερον πλόον ἡγεμονεύσει
Ἐξ Αἴης· μετὰ δ' Αἶαν ἅλις πομπῆες ἔσονται.
Ἀλλὰ φίλοι φράζεσθε θεᾶς δολόεσσαν ἀρωγὴν
Κύπριδος. ἐκ γὰρ τῆς κλυτὰ πείρατα κεῖται ἀέθλων.
Καὶ δέ με μηκέτι τῶνδε περαιτέρω ἐξερέεσθε.
Ὣς φάτ' Ἀγηνορίδης. ἐπὶ δὲ σχεδὸν υἱέε δοιὼ
Θρηικίου Βορέαο κατ' αἰθέρος ἀίξαντε,
Οὐδῷ ἔπι κραιπνοὺς ἔβαλον πόδας. οἱ δ' ἀνόρουσαν
Ἐξ ἑδέων ἥρωες, ὅπως παρεόντας ἴδοντο.
Ζήτης δ' ἱεμένοισιν ἔτ' ἄσπετον ἐκ καμάτοιο
Ἆσθμ' ἀναφυσιόων, μετεφώνεεν, ὅσσον ἄπωθεν
Ἤλασαν, ἠδ' ὡς Ἶρις ἐρύκακε τάσδε δαΐξαι,
Ὅρκιά τ' εὐμενέουσα θεὰ πόρεν· αἱ δ' ὑπέδυσαν
Δείματι Δικταίης περιώσιον ἄντρον ἐρίπνης.
Γηθόσυνοι δ' ἤπειτα δόμοις ἔνι πάντες ἑταῖροι
Αὐτός τ' ἀγγελίῃ Φινεὺς πέλεν· ὦκα δὲ τόνγε
Αἰσονίδης περιπολλὸν ἐϋφρονέων προσέειπεν,
Ἦ ἄρα δή τις ἔην Φινεῦ θεὸς, ὃς σέθεν ἄτης
Κήδετο λευγαλέης, καὶ δ' ἡμέας αὖθι πέλασσεν
Τηλόθεν, ὄφρα τοι υἷες ἀμύνειαν Βορέαο.

Ἀσπασίως κεν] ἡδέως ἂν περὶ σοῦ μάθοιμι εἰ καὶ ὑποστρέψαντες ἐκ Κόλχων ἐκφευξόμεθα. δύο δὲ μάλιστα ἐφίεται ὁ Ἰάσων μαθεῖν παρὰ τοῦ Φινέως· ἓν μὲν, πῶς ἂν αὖθις κατὰ τὴν ὑποστροφὴν διαπλεύσειε τὰς Συμπληγάδας· δεύτερον, πῶς μέχρι τῆς Κολχίδος ἀφίκοιτο, διαπλεύσας τοσαύτην θάλασσαν. τὸ δὲ δυσχερὲς τοῦ πλοῦ ἐνέφηνε διὰ τὸ τὴν Κολχίδα κεῖσθαι ἐπὶ τὰ ἔσχατα τῆς γῆς καὶ τοῦ Πόντου. Αἶα δὲ] ἡ Αἶα, πόλις τῆς Κολχίδος. αὕτη ἐπ' ἐσχάτοις κεῖται τῆς οἰκουμένης. ἄλλοι δὲ τὴν γῆν τῆς Κολχίδος ἰδίως αἶαν καλεῖσθαι λέγουσιν. Ἐπεὶ δαίμων] ἐκ δὲ τῆς Αἴας (φησὶν) τουτέστιν ἐκ τῶν Κόλχων θεὸς ὑμῖν καθηγήσεται, καὶ εἰς τὴν Αἶαν πλέουσι πολλοὶ ἔσονται καθόλου πομποί. ἄλλος ὑμῖν, φησί, γενήσεται πλοῦς ἐκ τῆς Αἴας. τοῦτο δὲ λέγει παρόσον οὐ διὰ τῶν Συμπληγάδων ὑποστρέφουσιν. Μετὰ δ' Αἶαν] ἡ μετὰ ἀντὶ τοῦ περὸς. Ἀλλὰ φίλοι φράζεσθε] διὰ φροντίδος ἔχετε (φησὶ) τὴν ἐκ τῆς Ἀφροδίτης δολίαν βοήθειαν. Αἰνίττεται δὲ τὸν ἔρωτα τῆς Μηδείας. Τὸ δὲ, ὅσσον ἄπωθεν ἤλασαν, ἀντὶ τοῦ, ὅσον μακρὸν ἐπορεύθησαν. Δικταίης] Δικταῖον ὄρος ἐν Κρήτῃ. ἐρίπναι δὲ, κατὰ μέν τινας, τὰ ἀποθραύσματα τῶν ὀρῶν· κατὰ δὲ τοὺς γλωσσογράφους, πάντα τὰ ὄρη ἐρίπναι καλοῦνται. Ἦ ἄρα δή τις] τὸ ἦ ἄρα, ἠθικῶς, ἀντὶ τοῦ, ὡς ἔοικε. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ, — οὐκ ἄρα σοί γ' ἔτι εἴδεα καὶ φρένες ἦσαν. καὶ Ἡσίοδος, Οὐκ ἄρα μουνὸν ἔην ἐρίδων γένος. οὐκ ἦν, ὡς ἔοικε, μία ἔρις.

Ἐι δὲ καὶ ὀφθαλμοῖσι φόως πόροι, ἦ τ' ἂν ὀΐω
Γηθήσειν ὅσον εἴπερ ὑπότροπος οἴκαδ' ἱκοίμην.
Ὥς ἔφατ'. αὐτὰρ ὁ τόνγε κατηφήσας προσέειπεν,
Αἰσονίδη, τὸ μὲν οὐ παλινάγρετον, οὐδέ τι μῆχος
Ἔστ' ὀπίσω. κενεαὶ γὰρ ὑποσμύχονται ὀπωπαί.
Ἀντὶ δὲ τοῦ θάνατόν μοι ἄφαρ θεὸς ἐγγυαλίξαι,
Καί τε θανὼν πάσῃσι μετέσσομαι ἀγλαΐῃσιν.
Ὥς τώγ' ἀλλήλοισι παραβλήδην ἀγόρευον.
Αὐτίκα δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἀμειβομένων ἐφαάνθη
Ἠριγενής· τὸν δ' ἀμφὶ περικτίται ἠγερέθοντο
Ἀνέρες, οἳ καὶ πρόσθεν ἐπ' ἤματι κεῖσε θάμιζον
Αἰὲν, ὁμῶς φορέοντες ἑῆς ἀπὸ μοῖραν ἐδωδῆς.
Τοῖς ὁ γέρων πάντεσσιν, ὅτις καὶ ἀφαυρὸς ἵκοιτο,
Ἔχραεν ἐνδυκέως. πολέων δ' ἄπο πήματ' ἔλυσεν
Μαντοσύνῃ· τῷ κέν μιν ἐποιχόμενοι κομέεσκον.
Σὺν τοῖσιν δ' ἵκανε Παραίβιος, ὅς ῥά οἱ ἦεν
Φίλτατος. ἀσπασίως δὲ δόμοις ἔνι τούσγ' ἐνόησεν.
Πρὶν γὰρ δὴν ὑπό τ' αὐτὸς ἀριστήων στόλον ἀνδρῶν
Ἑλλάδος ἐξανιόντα μετὰ πτόλιν Αἰήταο
Πείσματ' ἀνάψασθαι μυθήσατο Θυνίδι γαίῃ,
Οἵ τέ οἱ Ἁρπυίας Διόθεν σχήσουσιν ἰούσας.
Τοὺς μὲν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀρεσσάμενος πυκινοῖσιν
Πέμφ' ὁ γέρων· οἶον δὲ Παραίβιον αὐτόθι μίμνειν
Κέκλετ', ἀριστήεσσι σὺν ἀνδράσιν. αἶψα δὲ τόνγε
Σφωϊτέρων ὀΐων ὅτις ἔξοχος εἰς ἑ κομίσσαι
Ἧκεν ἐποτρύνας. τοῦ δ' ἐκ μεγάροιο κιόντος,
Μειλιχίως ἐρέτῃσιν ὁμηγερέεσσι μετηύδα,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἄρα πάντες ὑπέρβιοι ἄνδρες ἔασιν,
Οὐδ' εὐεργεσίης ἀμνήμονες· ὡς καὶ ὅδ' ἀνὴρ
Τοῖος ἐὼν ὧδ' ἦλθεν, ἑὸν μόρον ὄφρα δαείη.
Εὖτε γὰρ οὖν ὡς πλεῖστα κάμοι καὶ πλεῖστα μογήσοι,

Εἰ δὲ καὶ ὀφθαλμοῖσιν] εἰ δὲ καὶ ἀναβλέψαι θεῶν τις σὲ ποιήσειεν, χαρείην ἂν τοσοῦτον ὡς εἰ σωθείην εἰς τὴν πατρίδα.

Ὑποσμύχονται] ὁ ἀπὸ βάθους, ἀπὸ βάθους ἠμαύρωνται. ἔστι δὲ ὑποσμύχειν καὶ τὸ ἠρέμα ὑποκαίειν. οἱονεὶ ὑποκέκαυνται.

Οἳ καὶ πρόσθεν] οἱ ἄνες συνεχῶς ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. τὸ ἑξῆς, φέροντες μέρος τῆς ἰδίας τροφῆς.

Σὺν τοῖσιν δ' ἵκανε Παραίβιος] ὁ μὲν Ἀπολλώνιος τὸν Παραίβιον, φίλον Φινέως εἶναι φησίν· οἱ δὲ ἄλλοι δοῦλον εἶναι πιστόν. οἱ δὲ περὶ τὸν Παραίβιον (φησὶν) ἐχάρησαν, ἰδόντες τοὺς ἥρωας. αὐτὸς γὰρ ὁ Φινεὺς ὑπεμνήσατο, καὶ προεῖπε τῷ Παραιβίῳ τὴν τῶν ἡρώων ἔλευσιν. συνάπτειν γὰρ δεῖ τὴν ὑπὸ τῷ ἐμνήσατο. λαμβάνειν δὲ αὐτὴ τὸ πρὸ ὥσπερ καὶ τὸ ὑπειπὼν, αὐτὶ προειπών.

Θυνίδι γαίῃ] τὴν περὶ τὸν Βόσπορον χώραν, πάλιν Θυνίδα εἶπεν, ἣν κατῴκει Φινεύς· ὡς εἶναι μέρος τῆς Θρᾴκης ὃ καλεῖται Θυνίς.

Μόρον δὲ ἐνταῦθα, οὐ τὸν θάνατον, ἀλλ' ἢ τὴν δυστυχίαν ἔφη, ἢ τὴν ποιὰν τῆς τύχης διάθεσιν. Εὖτε γὰρ οὖν] ὁ Παραίβιος (φησὶ) πατρικὴν μεμφομένην ἀποπνιγεὶς, ἀεὶ ἐν ἀπορίᾳ τοῦ βίου, καὶ εἰ πλεῖστα μοχθήσειεν.

Δὴ τότε μὲν περιπολλὸν ἐπασσυτέρη βιότοιο
Χρησμοσύνη τρύχεσκεν· ἐπ' ἤματι δ' ἦμαρ ὀρώρει
Κύντερον, οὐδέ τις ἦεν ἀνάπνευσις μογέοντι.
Ἀλλ' ὅγε πατρὸς ἑοῖο κακὴν τίνεσκεν ἀμοιβὴν
Ἀμπλακίης. ὁ γὰρ οἶος ἐν οὔρεσι δένδρεα τέμνων
Δή ποθ' Ἁμαδρυάδος νύμφης ἀθέριξε λιτάων·
Ἥ μιν ὀδυρομένη ἀδινῷ μειλίσσετο μύθῳ,
Μὴ ταμέειν πρέμνον δρυὸς ἥλικος, ᾗ ἔπι πουλὺν
Αἰῶνα τρίβεσκε διηνεκές. αὐτὰρ ὁ τήνγε
Ἀφραδέως ἔτμηξεν, ἀγηνορίῃ νεότητος.
Τῷ δ' ἄρα νηκερδῆ νύμφη πόρεν οἶτον ὀπίσσω
Αὐτῷ καὶ τεκέεσσιν. ἔγωγε μὲν, εὖτ' ἀφίκανεν,
Ἀμπλακίην ἔγνων· βωμὸν δ' ἐκέλευσα καμόντα
Θυνιάδος νύμφης, λωφήια ῥέξαι ἐπ' αὐτῷ
Ἱερὰ, πατρῴην αἰτεύμενον αἶσαν ἀλύξαι.
Ἔνθ' ἐπεὶ ἔκφυγε κῆρα θεήλατον, οὔποτ' ἐμεῖο
Ἐκλάθετ', οὐδ' ἀθέριξε. μόλις δ' ἀέκοντα θύραζε
Πέμπω, ἐπεὶ μέμονέν γε παρέμμεναι ἀσχαλόωντι.
Ὣς φάτ' Ἀγηνορίδης· ὁ δ' ἐπισχεδὸν αὐτίκα δοιὼ
Ἤλυθ' ἄγων ποίμνηθεν ὄϊς. ἀνὰ δ' ἵστατ' Ἰήσων,
Ἂν δὲ Βορήϊοι υἷες, ἐφημοσύνῃσι γέροντος.
Ὦκα δὲ κεκλόμενοι μαντήϊον Ἀπόλλωνα

Χρησμοσύνη] ἀπορία, πενία, ἔνδεια. Ἁμαδρυάδος νύμφης] Ἁμαδρυάδας νύμφας Μνησίμαχος φησὶ, διὰ τὸ ἅμα ταῖς δρυσὶ γενέσθαι. ἢ ἐπεὶ δοκοῦσιν ἅμα ταῖς δρυσὶ φθείρεσθαι, νύμφαι Ἁμαδρυάδες λέγονται. Χάρων δὲ ὁ Λαμψακηνὸς ἱστορεῖ ὡς ἄρα Ῥοῖκος θεασάμενος δρῦν ὅσον οὔπω μέλλουσαν ἐπὶ γῆς καταφέρεσθαι, προστάξαι τοῖς παισὶν ὑποστηρίξαι ταύτην. ἡ δὲ μέλλουσα συμφθείρεσθαι τῇ δρυὶ νύμφη, ἐπιστᾶσα τῷ Ῥοίκῳ, χάριν μὲν ἔφασκεν εἰδέναι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας, ἐπέτρεπεν δὲ αἰτήσασθαι ὅ, τι βούλοιτο. ὡς δὲ ἐκεῖνος ἠξίου συγγενέσθαι αὐτῇ, ὑπέσχετο δοῦναι τοῦτο· φυλάξασθαι μέντοιγε ἑτέρας γυναικὸς ὁμιλίαν παρήγγελεν. ἔσεσθαι δὲ μεταξὺ αὐτῶν ἄγγελον μέλισσαν. καί ποτε πεσσεύοντος αὐτοῦ παρίπτατο ἡ μέλισσα. πικρότερον δὲ ἀποφθεγξάμενος, εἰς ὀργὴν ἔτρεψε τὴν νύμφην, ὥστε πηρωθῆναι αὐτόν. καὶ Πίνδαρος δέ φησι περὶ νυμφῶν ποιούμενος τὸν λόγον, Ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῦσα. ὁ οὖν τοῦ Παραιβίου πατὴρ ἐκκόπτων δρῦν, παρεκαλεῖτο ὑπὸ νύμφης μὴ τεμεῖν αὐτήν. συγγεγεννημένη οὖσα γὰρ, ἐὰν ἐκκοπῇ, παραιτίαν αὐτῇ ἔσεσθαι θανάτου. ἀπειθήσαντος δὲ αὐτοῦ, νεμεσῆσαι τὸ δαιμόνιον αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἐγγόνοις, καὶ κακῶν γενέσθαι παραίτιον. Ἔγωγε μὲν, εὖτ' ἀφίκανεν] πρὸς ἐμὲ ὅτε ἦλθε (φησὶν) ὁ Παραίβιος μαντευσόμενος, καὶ τὴν ἀτυχίαν ἀνεκοινώσατο, ἔγνων αὐτὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ πατρὸς ἁμαρτίας δίκην ἀποτιννύοντα. Λωφήια ῥέξαι] ἐφ' οἷς λωφήσει καὶ παύσεται ἡ τῆς νύμφης ὀργή· τουτέστι καταπαυστικὰ τῆς ὀργῆς. λωφήια, ἐξιλαστήρια, ἐφ' οἷς λωφήσει καὶ παύσεται κακούμενος. λωφῆσαι δὲ κυρίως ἐπὶ τῶν ζώων, τὸ ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἄχθος ἀποθέσθαι, καὶ λωφήσων ἀντὶ τοῦ λήξων, ἀναπαύσων. ἢ ἀναπαυσάμενος τὸν λόφον, τουτέστι τὸν τράχηλον. Μαντήϊον] μαντικόν.

Ῥέζον ἐπ᾽ ἐσχαρόφιν, νέον ἤματος αὐομένοιο.
Κουρότεροι δ᾽ ἑτάρων μενοεικέα δαῖτ᾽ ἀλέγυνον.
Ἔνθ᾽ εὖ δαισάμενοι, τοὶ μὲν παρὰ πείσμασι νηός,
Τοὶ δ᾽ αὐτοῦ κατὰ δώματ᾽ ἀολλέες εὐνάζοντο.
Ἦει δ᾽ ἐτήσιοι αὖραι ἐπέχραον, αἵτ᾽ ἀνὰ πᾶσαν
Γαῖαν ὁμῶς τοιῇδε Διὸς πνείουσιν ἀρωγῇ.
Κυρήνη πέφαταί τις ἕλος παρὰ Πηνειοῖο [οἱ
Μῆλα νέμειν προτέροισι παρ᾽ ἀνδράσιν. εὔαδε γάρ
Παρθενίη καὶ λέκτρον ἀκήρατον. αὐτὰρ Ἀπόλλων
Τήν γ᾽ ἀνερειψάμενος ποταμοῦ ἔπι ποιμαίνουσαν
Τηλόθεν Αἱμονίης, χθονίῃς παρακάτθετο νύμφαις,

Ἐπ᾽ ἐσχαρόφιν] ἐν τῇ ἑστίᾳ. Νέον ἤματος αὐομένοιο] ὑπὸ τὴν ἀπερίαν. αὔξησιν τῆς ἡμέρας λαμβανούσης. Ἀλέγυνον] ηὐτρέπιζον. Ἦει δ᾽ ἐτήσιοι αὖραι] ἐπιφέρει καὶ Ἀπολλώνιος διὰ τὴν αἰτίαν πνέουσι τῷ θέρει. τοῦ γὰρ κατηστερισμένου κυνὸς φλέγοντος τὰς Κυκλάδας νήσους, καὶ πολὺν χρόνον αὐχμοῦ τε καὶ ἀπορίας οὔσης, οἱ τὴν Κέω κατοικοῦντες, ἐκ θεοπροπίου ἐπεκαλέσαντο Ἀρισταῖον τὸν Ἀπόλλωνος καὶ Κυρήνης ἐκ Φθίας. ὁ δὲ, παραλαβών τινὰς ἐξ Ἀρκαδίας, ἦλθεν εἰς τὴν Κέω, καὶ Διὸς ἱερὸν ἱδρύσατο ἰκμαίου, ἕνεκα τοῦ τοὺς ὄμβρους γίνεσθαι· καὶ τὸν Κύνα ἐξιλάσατο· καὶ ἐνομοθέτησε κατ᾽ ἐνιαυτὸν τοῖς Κώοις μεθ᾽ ὅπλων ἐπιτηρεῖν τὴν ἐπιτολὴν τοῦ Κυνὸς, καὶ θύειν αὐτῷ. ὅθεν οἱ ἐτησίαι πνέουσι, καταψύχοντες τῷ θέρει τὴν γῆν. καὶ αὐχμοῦ ἀπηλλάγησαν οἱ Ἕλληνες. Ὅτι ἐτησίαι ἐπνεύσαν Ἀρισταίου αἰτησαμένου, ὃς ἦν Κυρήνης τῆς Ὑψέως καὶ Ἀπόλλωνος, ἀδελφὸς δὲ Αὐτούχου. ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἐν Λιβύῃ, Ἀρισταῖος δὲ ἐν τῇ Κέῳ εὑρὼν τὰ μελισσουργικὰ πρῶτος, καὶ τὴν τοῦ ἐλαίου κατεργασίαν. καὶ κατακαλεσάμενος τοὺς ἐτησίας, Ζεὺς Ἀρισταῖος ἐκλήθη, καὶ Ἀπόλλων, ἀγρεὺς καὶ νόμιος. περὶ δὲ τῆς Κυρήνης Πίνδαρος ἱστορεῖ ἐν Πυθιονίκαις, ὡς παρθένος οὖσα, μέχρι πολλοῦ συνεκυνήγει τῷ Ἀπόλλωνι· διαπαλαίουσα δέ ποτε λέοντι, ἠγαπήθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος· ὃς καὶ ἁρπάσας αὐτὴν, διεκόμισεν εἰς τὴν νῦν ἀπ᾽ αὐτῆς Κυρήνην τῆς Λιβύης. καὶ μιγεὶς Ἀρισταῖον ἔτεκε. Φερεκύδης δέ φησι καὶ Ἀκραιθὸς ἐπὶ κύκνων αὐτὴν ὀχηθεῖσαν, κατὰ Ἀπόλλωνος προαίρεσιν, εἰς τὴν Κυρήνην ἀφικέσθαι. Ἀγροίτας δὲ ἐν πρώτῳ Λιβυκῶν, ὑπὸ Ἀπόλλωνος εἰς Κρήτην αὐτὴν κομισθῆναι· ἐκεῖθεν δὲ εἰς Λιβύην. ἀδελφὴ δὲ Κυρήνης Λάρισσα· ἧς ὁμώνυμος πόλις ἐν Θετταλίᾳ. τινὲς δέ φασι τὴν Κυρήνην Πηνειοῦ θυγατέρα γενέσθαι, κακῶς. ἔνεμεν γὰρ παρ᾽ αὐτῷ θρέμματα, οὐκ ἔτι δὲ καὶ θυγάτηρ αὐτοῦ ἦν. Μνασέας δέ φησι κατ᾽ ἰδίαν αὐτὴν προαίρεσιν ἐς Λιβύαν ἐληλυθέναι, οὐχ ὑπ᾽ Ἀπόλλωνος διαχθεῖσαν. Ἀκέστωρ δὲ ἐν τοῖς περὶ Κυρήνης ἱστορεῖ ὡς ἐπ᾽ Εὐρυπύλου βασιλεύοντος Λιβύης, ὑπὸ Ἀπόλλωνος διακομισθείη ἐς Λιβύην ἡ Κυρήνη. λέοντος δὲ τὴν χώραν λυμαινομένου, προθείη τὴν βασιλείαν ὁ Εὐρύπυλος ἆθλον τῷ ἀποκτενοῦντι τὸν λέοντα. τὴν δὲ διαχειρήσασθαι αὐτὸν, καὶ τὴν βασιλείαν λαβεῖν. παῖδας δὲ αὐτῆς γενέσθαι Αὐτοῦχον καὶ Ἀρισταῖον. φησὶ δὲ αὐτὴν Φύλαρχος ἐλθεῖν μετὰ πλειόνων εἰς Λιβύην. τούτων δὲ ἐκπεμφθέντων ἐπὶ τὴν κυνηγεσίαν, τούτοις καὶ αὐτὴν συνεξελθεῖν, κἀκεῖ ἀνελεῖν τὸν λέοντα, καὶ λαβεῖν τὴν βασιλείαν. ἐγέννησε δὲ ἐξ Ἀπόλλωνος παῖδας δύο, Αὐτοῦχον καὶ Ἀρισταῖον. τινὲς δὲ τέσσαρας Ἀρισταίους γενεαλογοῦσιν. ὡς καὶ Βακχυλίδης· τὸν μὲν, Καρύστου· ἄλλον δὲ, Χείρωνος· ἄλλον δὲ, γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ τὸν Κυρήνης. Οἱ ἐτησίαι ἄρχονται πνεῖν περὶ τὴν ἐσχάτην μοῖραν τοῦ ἡλίου ὄντος ἐν καρκίνῳ, μέχρις οὗ τὸν λέοντα παρέλθῃ. ὡς καὶ Ἄρατος,
" Ἠελίου τὰ πρῶτα συνερχομένοιο λέοντι, Τῆμος καὶ κελάδοντες ἐτη-
" σίαι εὐρέϊ πόντῳ Ἀθρόοι ἐμπίπτουσι.

Κυρήνη πέφαται] ἤγουν, λέγεται ὅτι Κυρήνην τὴν Ὑψέως ὁ Ἀπόλλων θεασάμενος παρὰ Πηνειὸν, εἰς Λιβύην ἐκόμισεν. ἔνθα μιγεὶς αὐτῇ (ὅπου ἡ Κυρήνη πόλις ἔκτισται) τὸν Ἀρισταῖον ἐγέννησε. λέγουσι δὲ Κυρήνην, οἱ μὲν Πηνειοῦ, οἱ δὲ Ὑψέως τοῦ Πηνειοῦ. Αἱμονίης] τῆς Θεσσαλίας, ἀπὸ Αἵμονος, υἱοῦ Ἄρεως. Χθονίαις] ταῖς ἐγχωρίαις.

Αἳ Λιβύην ἐνέμοντο παραὶ Μυρτώσιον αἶπος.
Ἔνθα δ' Ἀρισταῖον Φοίβῳ τέκεν· ὃν καλέουσιν
Ἀγρέα καὶ Νόμιον πολυλήιοι Αἱμονιῆες.
Τὴν μὲν γὰρ φιλότητι θεὸς ποιήσατο νύμφην
Αὐτοῦ μακραίωνα καὶ ἀγρότιν· υἷα δ' ἔνεικε
Νηπίαχον, Χείρωνος ὑπ' ἄντροισιν κομέεσθαι.
Τῷ καὶ ἀεξηθέντι θεαὶ γάμον ἐμνήστευσαν
Μοῦσαι, ἀκεστορίην τε θεοπροπίας τ' ἐδίδαξαν.
Καί μιν ἑῶν μήλων θέσαν ἤρανον, ὅσσ' ἐνέμοντο
Ἀμπεδίον Φθίης Ἀθαμάντιον, ἀμφί τ' ἐρυμνὴν
Ὄθρυν, καὶ ποταμοῦ ἱερὸν ῥόον Ἀπιδανοῖο.
Ἦμος δ' οὐρανόθεν Μινωίδας ἔφλεγε νήσους
Σείριος, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν ἔην ἄκος ἐνναέτῃσιν·
Τῆμος τόν γ' ἐκάλεσσαν ἐφημοσύνῃς Ἑκάτοιο
Λοιμοῦ ἀλεξητῆρα. λίπεν δ' ὅγε πατρὸς ἐφετμῇ
Φθίην· ἐν δὲ Κέῳ κατενάσσατο, λαὸν ἀγείρας
Παρράσιον, τοίπερ τε Λυκάονός εἰσι γενέθλης.
Καὶ βωμὸν ποίησε μέγαν Διὸς Ἰκμαίοιο·
Ἱερά τ' εὖ ἔρρεξεν ἐν οὔρεσιν ἀστέρι κείνῳ
Σειρίῳ, αὐτῷ τε Κρονίδῃ Διί. τοῖο δ' ἕκητι
Γαῖαν ἐπιψύχουσιν ἐτήσιοι ἐκ Διὸς αὖραι
Ἤματα τεσσαράκοντα. Κέῳ δ' ἔτι νῦν ἱερῆες

Μυρτώσιον] τόπος ἢ ἄκρα περὶ Κυρήνην. Ἀγρέα καὶ νόμιον] τὸ μὲν, ὅτι ἐν ἀγρῷ ἐμίγη τῇ μητρὶ αὐτοῦ ὁ Ἀπόλλων· νόμιον δὲ, ὅτι νεμεύσῃ ἐμίγη. οἱ δὲ, ὅτι τὴν κατὰ τοὺς ἀγροὺς θεραπείαν τοῖς νομεῦσιν εἰσηγήσατο. Μακραίωνα] πολυχρόνιον. Ἀγρότιν] τὴν Κυρήνην, ὅτι φιλοκύνηγος ἦν. Ἀκεστορίην τε] ὑπὸ μουσῶν γὰρ αὐτὸν τὴν ἰατρικὴν καὶ τὴν μαντικὴν δεδιδάχθαι φησί. καὶ πρὸς γάμον Αὐτονόην λαβεῖν δηλαδὴ, τὴν Κάδμου θυγατέρα. Θέσαν ἤρανον] καὶ τῶν ἰδίων ποιμνίων προστάτην αὐτὸν ἐποίησαν αἱ μοῦσαι. Ἀθαμάντιον δὲ, πεδίον οὕτω καλούμενον περὶ τὴν Ἅλων. κατῴκησε γὰρ Ἀθάμας ἐν Ἅλῳ τῇ νήσῳ, τῆς βασιλείας ἐξελθών.

Ὄθρυν] Ὄθρυς, ὄρος Θεσσαλίας ὑψηλόν. καὶ ὁ Ἀπιδανὸς δὲ, ποταμὸς Θεσσαλίας. Μινωίδας] τὰς Κυκλάδας φησὶν, ἐπεὶ Μίνως, Κρὴς ὢν, ἐβασίλευσε τῶν νήσων θαλασσοκρατῶν, τοὺς Κᾶρας ἐξελάσας. Σείριος] ἤτοι παρὰ τὸ ζέσιν, ζείριος, καὶ σείριος· ἢ παρὰ τὸ ἐκκενοῦν ἡμᾶς ἱδρῶσι ῥεομένους. σειροῦν γὰρ, τὸ κενοῦν. ἢ τοῦ σεσηρέναι αἶπος. τοὺς γοῦν κύνας διασεσηρέναι καὶ χάσκειν ποιεῖ. ἢ παρὰ τὸ σείεσθαι καὶ πάλλεσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ πάντα τὰ ἄστρα σείρια λέγονται, οἱονεὶ τείρεα. τινὰ ὄντα· ἢ διὰ τὸ τείρειν, τὸ δαμάζειν· ἢ ὅτι τέρατα εἰσὶν, καὶ σημεῖα τῶν πλαζομένων. οἱ μέντοι ἀστρολόγοι τοὺς ἐν κινήσει ὄντας ἀστέρας, σίλβοντας καλοῦσιν. ἔστι δὲ τὸ ἄστρον, οἱ μὲν, τοῦ Ὠρίωνος κυνός· οἱ δὲ, τῆς Ἠριγόνης· οἱ δὲ τῆς Ἴσιδος· οἱ δὲ, Κεφάλου. ὁ δὲ Τιμοσθένης κύειον ὄνομα εἶναι φησί. Παρράσιον λαὸν] τὸν Ἀρκαδικόν. ἀπὸ μιᾶς Ἀρκαδικῆς πόλεως, καλουμένης Παρρασίας. Διὸς ἰκμαίοιο] ἕνεκα τῆς ἰκμάδος. ἐν τῇ Κῷ δὲ ἐστιν ἱερὸν Διὸς ἰκμαίου, τουτέστι διύγρου. ἐπεὶ αἴτιος γέγονε τῆς πνοῆς τῶν ἀνέμων. Τοῖο δ' ἕκητι] ἤγουν τοῦ Διὸς χάριν. Ἤματα τεσσαράκοντα] τὰς τῶν ἐτησίων ἀνέμων ἡμέρας, οἱ μὲν, τεσσαράκοντα, ἄλλοι δὲ, πεντήκοντα φασὶν, ὡς Τιμοσθένης. ἄρχονται δὲ πνεῖν ὄντος τοῦ ἡλίου ἐν τῷ τοῦ καρκίνου τέλει. πνέουσι δὲ δι' ὅλου τοῦ λέοντος, καὶ λήγουσιν ἐν τῷ διμοίρῳ τῆς παρθένου. Κέῳ δ' ἔτι νῦν] ἐνομοθέτησε γὰρ τοῖς Κώοις κατ' ἐνιαυ-

τὸν μεθ' ὅπλων ἐπιτηρεῖν τὴν ἐπιτολὴν τοῦ Κυνὸς, καὶ θύειν αὐτῷ. ὅθεν οἱ ἐτησίαι πνέουσι, καταψύχοντες τῷ ἀέρι τὴν γῆν καὶ αὐχμοῦ ἀπηλλάγησαν οἱ Ἕλληνες.

Ἀντολέων προπάροιθε κυνὸς ῥέζουσι θυηλάς.
Καὶ τὰ μὲν ὧς "ὑδέονται. ἀριστῆες δὲ κατ' αὖθι
Μίμνον "ἐρυκόμενοι· ξεινήια δ' ἄσπετα Θυνοὶ
Πάνθ' ἦμαρ Φινῆϊ χαριζόμενοι προΐαλλον.
"Ἐκ δὲ τόθεν μακάρεσσι δυώδεκα δωμήσαντες
"Βωμὸν ἁλὸς ῥηγμῖνι πέρην, καὶ ἐφ' ἱερὰ θέντες,
Νῆα θοὴν εἴσβαινον, ἐρεσσέμεν. "οὐδὲ πελείης
Τρήρωνος λήθοντο μετὰ σφίσιν· ἀλλ' ἄρα τήν γε
"Δείματι πεπτηυῖαν ἑῇ φέρε χειρὶ μεμαρπὼς
Εὔφημος· γαίης δ' ἀπὸ διπλόα πείσματ' ἔλυσαν.
Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην προτέρω λάθον ὁρμηθέντες.
Αὐτίκα δ' ἐσσυμένως νεφέλης ἐπιβᾶσα πόδεσσι
Κούφης, ἥ κε φέροι μιν ἄφαρ βελαρήν περ ἐοῦσαν,
Σεύατ' ἴμεν πόντονδε, φίλα φρονέουσ' ἐρέτῃσιν.
"Ὡς δ' ὅτε τις πάτρηθεν "ἀλώμενος (οἷά τε πολλὰ
"Πλαζόμεθ' ἄνθρωποι τετληότες) "οὐδέ τις αἶα
Τηλουρός, πᾶσαι δὲ κατόψιοι εἰσὶ κέλευθοι.

ὑδέονται] ἀντὶ τοῦ ᾄδονται καὶ λέγονται. Ἐρυκομένοις] κωλυομένους τοὺς Ἀργοναύτας, διὰ τοὺς ἐτησίας. ὑπάρχουσι γὰρ ἐναντίοι οἱ ἐτησίαι τοῖς εἰσπλέουσι τὸν Πόντον, ὄντες Βορέαι κατ' ἐκείνους τοὺς τόπους· ὥσπερ ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος ἐναντίοι εἰσὶν οἱ Ζέφυροι. Ἐκ δὲ τόθεν] ἤγουν μετὰ ταῦτα. Βωμὸν ἁλὸς ῥηγμῖνι πέρην] ἐν δὲ τῷ πέραν (φησὶν) αἰγιαλῷ τῆς Ἀσίας διαπλεύσαντες, ἐπ' αὐτὴν βωμὸν τοῖς δώδεκα θεοῖς ἐδομήσαντο. καὶ ἔθηκαν ἐπ' αὐτῷ ἱερὰ, τοῦτ' ἔστι καλλιέρησαν. φανερὸν οὖν ἐστιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ. καὶ γὰρ ἔτι καὶ νῦν ἱερόν ἐστιν οὕτω καλούμενον ἐν τῷ πέραν τῆς Εὐρώπης τῆς Ἀσιάδος. Δημοσθένης δέ φησι τοὺς μὲν Φρίξου παῖδας, βωμοὺς δώδεκα ἱδρύσασθαι τῶν θεῶν· τοὺς δὲ Ἀργοναύτας, τοῦ Ποσειδῶνος. Ἡρόδωρος δὲ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ φησὶ πεφευγέναι τοὺς Ἀργοναύτας, ἐφ' οὗ Ἄργος ὁ Φρίξου ἐπανιὼν ἐπέτυχεν. εἰσὶ δὲ οἱ δώδεκα θεοὶ οὗτοι, Ζεὺς, Ἥρα, Ποσειδῶν, Δημήτηρ, Ἑρμῆς, Ἥφαιστος, Ἀπόλλων, Ἄρτεμις, Ἑστία, Ἄρης, Ἀφροδίτη, καὶ Ἀθηνᾶ. Οὐδὲ πελείης] οὐκ ἐπελάθοντο δὲ τῆς περιστερᾶς. τὸ ἑξῆς, ἀλλ' ἐν τῇ χειρὶ εἶχεν ὁ Εὔφημος. Δείματι] γράφεται καὶ δίματι. τὸ μὲν διὰ τοῦ η, τὸν δεσμὸν σημαίνει· τὸ δὲ διὰ διφθόγγου, τὸν φόβον. Ὡς δ' ὅτε τις] εἴρηται ἡ παραβολὴ παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν, Ὡς δ' ὅταν ἀΐξῃ νόος ἀνέρος. ὁ δὲ νοῦς, ὥσπερ δὲ ὅταν τις ἀπὸ τῆς πατρίδος πλανώμενος (οἷα πολλάκις συμβαίνει τοῖς ἀνθρώποις) τοὺς ἰδίους τῇ διανοίᾳ ἐθεάσατο οἴκους, οὐδὲ τὸ μεταξὺ διάστημα πολὺ αὐτῷ φαντάζεται εἶναι, ἀλλὰ καὶ πάσας καταφανεῖς πόλεις· ἅμα τε τοῖς εἰρημένοις ἢ εἰς τὰ οἰκεῖα ὁδοὺς ἢ τὸ διὰ γῆς καὶ θαλάσσης ὑποφαίνεται αὐτῷ, καὶ ἄλλοτε ἄλλην ἐκ τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἐστιν ἐπέρχεται, καὶ ταχέως ἐν κινήσει ὀξείᾳ τὴν διάνοιαν ἔχων· οὕτω ταχέως διῆλθεν ἡ Ἀθηνᾶ τὴν μεταξὺ χώραν, καὶ παρεγένετο ἐπὶ τὰς Κυανέας πέτρας. Τὸ ἀλώμενος, εἰς τὸ ἀόνησεν ἀναφέρειν δεῖ. ἐν δὲ τῷ, πλαζόμεθα τετληότες, μετάθεσιν ποιητέον. διὸ, πλαζόμενοι τέτλαμεν. ἐν δὲ τῷ, οὐδέ τις αἶα, τὸ διάστημα δηλοῖ. Οὐδέ τις αἶα] οὐδὲν αὐτῷ πολὺ πάσης διάστημα γῆς φαίνεται.

Σφωϊτέρους δ' ἐνόησε δόμους· ἄμυδις δὲ κέλευθος
Ὑγρή τε τραφερή τ' ἰνδάλλεται· ἄλλοτε δ' ἄλλῃ
Ὀξέα πορφύρων ἐπιμαίεται ὀφθαλμοῖσιν·
Ὣς ἄρα καρπαλίμως κούρη Διὸς ἀΐξασα,
Θῆκεν ἐπ' Ἀξείνοιο πόδας Θυνηΐδος ἀκτῆς.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σκολιοῖο πόρου στεινωπὸν ἵκοντο,
Τρηχείης σπιλάδεσσιν ἐεργμένον ἀμφοτέρωθεν,
Δινήεις δ' ὑπένερθεν ἀνακλύζεσκεν ἰοῦσαν
Νῆα ῥόος, πολλὸν δὲ φόβῳ προτέρωσε νέοντο·
Ἤδη δέ σφισι δοῦπος ἀρασσομένων πετράων
Νωλεμὲς οὔατ' ἔβαλλε, βόων δ' ἁλιμυρέες ἀκταί.
Δὴ τότ' ἔπειθ' ὁ μὲν ὦρτο πελειάδα χειρὶ μεμαρπὼς
Εὔφημος πρώρης ἐπιβήμεναι· οἱ δ' ὑπ' ἀρωγῇ
Τίφυος Ἁγνιάδαο θελήμονα ποιήσαντο
Εἰρεσίην, ἵν' ἔπειτα δι' ἐκ πέτρας ἐλάσειαν,
Κάρτεϊ ᾧ πίσυνοι. τὰς δ' αὐτίκα λοίσθιον ἄλλων
Οἰγομένας ἀγκῶνα περιγνάμψαντες ἴδοντο.
Σὺν δέ σφιν χύτο θυμός. ὁ δ' ἀΐξαι πτερύγεσσιν
Εὔφημος προέηκε πελειάδα. τοὶ δ' ἅμα πάντες
Ἤειραν κεφαλὰς ἐσορώμενοι· ἡ δὲ δι' αὐτῶν
Ἔπτατο. ταὶ δ' ἄμυδις πάλιν ἀντίαι ἀλλήλῃσιν
Ἄμφω ὁμοῦ ξυνιοῦσαι ἐπέκτυπον. ὦρτο δὲ πολλὴ
Ἅλμη ἀναβρασθεῖσα νέφος ὥς· αὖε δὲ πόντος
Σμερδαλέον· πάντῃ δὲ περὶ μέγας ἔβρεμεν αἰθήρ.
Κοῖλαι δὲ σπήλυγγες ὑπὸ σπιλάδας τρηχείας
Κλυζούσης ἁλὸς ἔνδον ἐβόμβεον· ὑψόθι δ' ὄχθης

Σφωϊτέρους] κακῶς ἐχρήσατο τῷ σφωϊτέρους. ἔδει γὰρ εἰπεῖν σφετέρους. τὸ δὲ, ἐνόησε δόμους, ἀντὶ τοῦ διανοίᾳ τοὺς ἰδίους οἴκους ἐθεάσατο. Ὑγρή τε τραφερή τ' ἰνδάλλεται] Ὑγρὴν κέλευθον Ὁμηρικῶς τὴν διὰ θαλάσσης νοεῖ, τραφερὴν δὲ, τὴν διὰ ξηρᾶς. Ὀξέα πορφύρων] πορφύρειν λέγεται τὸ μὴ ἐξ ἐπιπολῆς, ἀλλὰ κατὰ βάθους τι μεριμνᾶν. ἀπὸ τῆς πορφύρας τῆς ἐν βάθει τῆς θαλάσσης εὑρισκομένης. Ἀξείνοιο] τὸν εὔξεινον πόντον φησὶν, οἱονεὶ κακόξεινον. τοῦ α σημαίνοντος τὸ κακόν. πρότερον μὲν γὰρ ὑπὸ λῃστῶν περιοικούμενος, ἄξεινος ἐκαλεῖτο· καθαρθεὶς δὲ, εὔξεινος τὸ μετὰ ταῦτα ἐκλήθη. Τὸ δὲ ἐεργμένον, παράγεται μὲν ἀπὸ τοῦ εἴργω, τὸ κωλύω· σημαίνει δὲ ὅμως καὶ τὸ περικεκλεισμένον, ὡς ἐνταῦθα. Δινήεις δ' ὑπένερθεν] ὁ ῥοῦς (φησὶ) δίνας καὶ συστροφὰς ἔχων ῥευμάτων, ἀνέκοπτε τὴν ναῦν· καὶ πολὺ εἰς τοὔμπροσθεν προῄεσαν μετὰ φόβου. Ἀρασσομένων] ἀντὶ τοῦ, συγκρουομένων ἀλλήλαις. οὕτω δὲ ἀναγινώσκεται καὶ τὸ, θυρῶν ἀρασσομένων. Νωλεμὲς] συνεχές. Ἁλιμυρέες ἀκταὶ] αἱ ὑπὸ θαλάσσης περιρρεόμεναι, ἢ περιρραινόμεναι. Θελήμονα] πρόθυμον καὶ ἐπιτεταμένην. οὐ γὰρ τὴν ἡσύχιον ἐνταῦθα σημαίνει. Τὰς δ' αὐτίκα] τοῦτο ἔφη ἐπεὶ πεπρωμένον ἦν στηριχθῆναι αὐτὰς, ἂν διέλθῃ αὐτὰς ἡ ναῦς. Προέηκε πελειάδα] ὅτι διὰ πελειάδος ἐπείρασαν οἱ Ἀργοναῦται τὰς Συμπληγάδας, καὶ Ἀσκληπιάδης ἱστορεῖ ἐν δευτέρῳ τραγῳδουμένων. Σπήλυγγες] αἱ κοιλάδες αἱ ὑπὸ τὰς πέτρας. Ἐβόμβεον] ἤχουν. ὅθεν καὶ βομβύλη, εἶδος μελίσσης. καὶ ποτηρίου δὲ εἶδος, ὡς Ἀντιφάνης παραδίδωσιν. ἔστι δὲ τοῦτο στενοτράχηλον.

Λευκὴ καχλάζοντος ἀνέπλυε κύματος ἄχνη.
Νῆα δ' ἔπειτα πέριξ εἴλει ῥόος· ἄκρα δ' ἔκοψεν
Οὐραῖα πτερὰ ταί γε πελειάδος. ἡ δ' ἀπόρουσεν
Ἀσκηθής. ἐρέται δὲ μέγ' ἴαχον· ἔβραχε δ' αὐτὸς
Τῖφυς ἐρεσσέμεναι κρατερῶς. οἴγοντο γὰρ αὖθις
Ἄνδιχα. τοὺς δ' ἐλάοντας ἔχεν τρόμος, ὄφρα μιν αὖτις
Πλημμυρὶς παλίνορσος ἀνερχομένη κατένεικεν
Εἴσω πετράων. τότε δ' αἰνότατον δέος εἷλε
Πάντας· ὑπὲρ κεφαλῆς γὰρ ἀμήχανος ἦεν ὄλεθρος.
Ἤδη δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ πλατὺς εἴδετο πόντος.
Καί σφισιν ἀπροφάτως ἀνέδυ μέγα κῦμα πάροιθεν,
Κυρτόν, ἀποτμῆγι σκοπιῇ ἴσον. οἱ δ' ἐσιδόντες
Ἤμυσαν λοξοῖσι καρήασιν. εἴσατο γάρ ῥα
Νηὸς ὑπὲρ πάσης κατεπάλμενον ἀμφικαλύψειν.
Ἀλλά μιν ἔφθη Τῖφυς ὑπ' εἰρεσίῃ βαρύθουσαν
Ἀγχαλάσας· τὸ δὲ πολλὸν ὑπὸ τρόπιν ἐξεκυλίσθη.
Ἐκ δ' αὐτὴν πρύμνηθεν ἀνείρυσε τηλόθι νῆα
Πετράων· ὑψοῦ δὲ μεταχρονίη πεφόρητο.
Εὔφημος δ' ἀνὰ πάντας ἰὼν βοάασκεν ἑταίρους
Ἐμβαλέειν κώπῃσιν ὅσον σθένος. οἱ δ' ἀλαλητῷ
Κόπτον ὕδωρ. ὅσσον δ' ἂν ὑπείκαθε νηῦς ἐρέτῃσι,
Δὶς τόσσον ἂψ ἀπόρουσεν. ἐπεγνάμπτοντο δὲ κῶπαι,
Ἠΰτε καμπύλα τόξα, βιαζομένων ἡρώων.
Ἔνθεν δ' αὐτίκ' ἔπειτα κατηρεφὲς ἔσσυτο κῦμα·

Καγχλάζοντος] ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦντος. περιέκλυζε τὰς ἐφ' ὕψους ἀκτὰς ὁ τοῦ κύματος ἀφρός. Νῆα δ' ἔπειτα] περιῆγε δὲ τὴν ναῦν καὶ περιέστρεφεν ὁ ῥοῦς. Εἴλει] περιέστρεφε. Οὐραῖα πτερὰ ταί γε] αὗται ἔκοψαν τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς πτερά. Πλήμμυρις καὶ πλημμυρίς, διχῶς. ἄμεινον δὲ πλημμυρίς. τὰ γὰρ ἀπὸ βαρυτόνων ῥημάτων θηλυκὰ ὀνόματα εἰς ις, ὀξύνεται. βασιλεύω, βασιλίς· πλημμύρω, πλημμυρίς. Κατένεικε] κατήνεγκε τὴν ναῦν εἴσω τῶν πετρῶν. Ἤδη δ' ἔνθα καὶ ἔνθα] γενομένων δὲ αὐτῶν μεταξὺ τοῦ στενοῦ, ἡ πρόσω καὶ ἡ κατόπιν θάλασσα ἐπεφαίνετο. ἢ τὸ ἔνθα καὶ ἔνθα πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ Πόντου ἀνενεκτέον. Ἀπροφάτως δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀπροοράτως. Κυρτὸν ἀποτμῆγι σκοπιῇ ἴσον] ἀνεφάνη δὲ καὶ ἐπήρχετο αὐτοῖς ἀπροόπτως προπάροιθεν ὑψηλὸν καὶ μέγα κῦμα, παραπλήσιον ἀπερρηγμένῃ σκοπιῇ, ἤτοι ὄρει. Ἤμυσαν] ἔκλιναν λοξὰς τὰς κεφαλὰς, ὡς καλυφθησόμενοι ὑπὸ τοῦ κύματος. Κατεπάλμενον] ὑπερκαταβάν. ἀναφέρεται δὲ πρὸς τὸ μέγα κῦμα. Ἀλλά μιν ἔφθη] προέλαβε δὲ ὁ Τῖφυς βαρουμένην τὴν ναῦν τῇ εἰρεσίᾳ, ὑποχαλάσας καὶ ἐνδοὺς αὐτῇ, ἢ καταπαύσας τὴν εἰρεσίαν. ἢ βαρυνομένην αὐτὴν αἰσθανόμενος τῇ εἰρεσίᾳ ἀνεχάλασεν. Ἐκ δ' αὐτὴν] οὕτω (φησὶν) ἐπῆρεν τὸ κῦμα τὴν ναῦν, ὡς καὶ ὑπὲρ τὰς πέτρας αὐτὴν γενέσθαι. Τὸ δὲ μεταχρονίη, ὅτι μεταχθονίη γράφεται εἴρηται· σημαίνει δὲ τὴν μετέωρον. Ὅσον δ' ἂν ὑπείκαθε] ὁ νοῦς, ὅσον δὲ ἄλλη ναῦς τῇ εἰρεσίᾳ πειθομένη ὑπεῖξεν ἄν, δὶς τόσον ἡ Ἀργώ. ἵνα διὰ τούτων τὸ τάχος δηλώσῃ τῆς Ἀργοῦς. ἢ οὕτως, ὅσον ἂν εἶξε καὶ ὑπεχώρησε τοῖς ἐρέταις ἡ Ἀργώ, δὶς τοσοῦτον τῇ παλιρροίᾳ ὑπέστρεφε. διὸ καὶ ἐπιφέρει, ἐπεγνάμπτοντο δὲ ἠΰτε καμπύλα τόξα, τὸ βίαιον τῆς εἰρεσίας δηλῶν.

Ἡ δ' ἄφαρ ὥστε κύλινδρος ἐπέτρεχε κύματι λαύρῳ
Προσσοκαταΐγδην κοίλης ἁλός. ἐν δ' ἄρα μέσ-
Πληγάσι δινήεις εἶχεν ῥόος· αἱ δ' ἑκάτερθε (σαις
Σειόμεναι βρέμεον· πεπέδητο δὲ νήια δοῦρα.
Καὶ τότ' Ἀθηναίη στιβαρῆς ἀντέσπασε πέτρης
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ διαμπερὲς ὦσε φέρεσθαι.
Ἡ δ' ἰκέλη πτερόεντι μετήορος ἔσσυτ' ὀϊστῷ·
Ἔμπης δ' ἀφλάστοιο παρέθρισαν ἄκρα κόρυμβα,
Νωλεμὲς ἐμπλήξασαι ἐναντίαι. αὐτὰρ Ἀθήνη
Οὔλυμπόνδ' ἀνόρουσεν, ὅτ' ἀσκηθεῖς ὑπάλυξαν.
Πέτραι δ' εἰς ἕνα χῶρον ἐπισχεδὸν ἀλλήλῃσι
Νωλεμὲς ἐρρίζωθεν. ὃ δὴ καὶ μόρσιμον ἦεν
Ἐκ μακάρων, εὖτ' ἄν τις ἰδὼν διὰ νηῒ περάσῃ.
Οἱ δέ που ὀκρυόεντος ἀνέπνεον ἄρτι φόβοιο,
Ἠέρα παπταίνοντες ὁμοῦ, πέλαγός τε θαλάσσης
Τῆλ' ἀναπεπταμένον. δὴ γὰρ φάσαν ἐξ Ἀΐδαο
Σώεσθαι. Τῖφυς δὲ παροίτατος ἤρχετο μύθων,
Ἔλπομαι αὐτῇ νηῒ τόγ' ἔμπεδον ἐξαλέασθαι
Ἡμέας· οὐδέ τις ἄλλος ἐπαίτιος, ὅσσον Ἀθήνη,
Ἥ οἱ ἐνέπνευσεν θεῖον μένος, εὖτέ μιν Ἄργος
Γόμφοισιν συνάρασσε· θέμις δ' οὐκ ἔστιν ἁλῶναι.
Αἰσονίδη, τύνη δὲ τεοῦ βασιλῆος ἐφετμήν,
Εὖτε δι' ἐκ πέτρας φυγέειν θεὸς ἧμιν ὄπασσεν,
Μηκέτι δείδιθι τοῖον. ἐπεὶ μετόπισθεν ἀέθλους
Εὐπαλέας τελέεσθαι Ἀγηνορίδης φάτο Φινεύς.
Ἦ ῥ' ἅμα, καὶ προτέρωσε παραὶ Βιθυνίδα γαῖαν
Νῆα δι' ἐκ πελάγους σεῦεν μέσον· αὐτὰρ ὁ τόν γε
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραβλήδην προσέειπεν,
Τῖφυ, τί μοι τοι ταῦτα παρηγορέεις ἀχέοντι;
Ἤμβροτον, ἀασάμην τε κακὴν καὶ ἀμήχανον ἄτην.

Κύλινδρος] κιονίσκος λίθινος στρογγύλος, ἑκατέραν βάσιν ἔχων ἐπίπεδον. Προσσοκαταΐγδην] εἰς τοὔμπροσθεν ἄνωθεν καταφερομένη. Ἐν δ' ἄρα μέσσαις] ἐν δὲ μέσῳ τῶν Συμπληγάδων κατεῖχεν αὐτὴν ὁ ῥοῦς. Καὶ τότ' Ἀθηναίη] καὶ τότε ἡ Ἀθηνᾶ τῆς πέτρας ἀντελάβετο καὶ κατεῖχε τῇ λαιᾷ, τῇ δὲ δεξιᾷ αὐτὴν ἐξέωσεν ἐκ τοῦ Πόντου. ὅμως δὲ τὰ ἀκροστόλια ἐπέκλασαν συνδραμοῦσαι αἱ πέτραι. Ἀφλάστοιο κόρυμβα, τὰ ἀκροστόλια λέγει. Παρέθρισαν] ἀντὶ τοῦ παρεθέρισαν, κατὰ συγκοπήν. σημαίνει δὲ τὸ ἀπέκοψαν. Νωλεμὲς ἐμπλήξασαι] βιαίως συμπεσοῦσαι τὰ ἀκροστόλια ἀπέκοψαν. Ἔλπομαι αὐτῇ νηῒ] ἤγουν σὺν αὐτῇ τῇ ναυΐ. ἤ, διὰ τῆς νεὼς αὐτῆς. ἢ λείπει ἡ σύν. ὁ δὲ νοῦς, ἐλπίζω ἤδη σεσῶσθαι ἡμᾶς σὺν αὐτῇ τῇ νηΐ. ἡ δὲ Ἀθηνᾶ, τῆς σωτηρίας αἰτία. τοῦτο δέ φησι παραθαρσύνων αὐτούς. Αἰσονίδη, τύνη δὲ] ἐπειδὴ (φησὶν) ἅπαξ ἐφύγομεν τὰς πέτρας, μηκέτι εὐλαβοῦ τὸν θάνατον. Σεῦεν] ἀντὶ τοῦ ἴθυνεν ἐπὶ τὴν Βιθυνίαν τὴν ναῦν. Παρηγορέεις] ἀντὶ τοῦ, παραμυθητικῶς λέγεις.

Χρειῶ γὰρ ἐφιεμένοιο κατὰ μὴ πικροῦ Πελίαο
Αὐτίκ' ἀνήνασθαι τόνδε στόλον· εἰ καὶ ἔμελλον
Νηλειῶς μελεϊστὶ κεδαιόμενος θανέεσθαι.
Νῦν δὲ περιωσὸν δεῖμα καὶ ἀτλήτους μελεδῶνας
Ἔγκειμαι, στυγέων μὲν ἁλὸς κρυόεντα κέλευθα
Νηὶ διαπλώειν, στυγέων δ' ὅτ' ἐπ' ἠπείροιο
Βαίνομεν. πάντῃ γὰρ ἀνάρσιοι ἄνδρες ἔασιν.
Αἰεὶ δὲ στονόεσσαν ἐπ' ἤματι νύκτα φυλάσσω,
Ἐξότε τὸ πρώτιστον ἐμὴν χάριν ἠγερέθεσθε,
Φραζόμενος τὰ ἕκαστα. σὺ δ' εὐμαρέως ἀγορεύεις,
Οἷον ἑῆς ψυχῆς ἀλέγων ὕπερ· αὐτὰρ ἔγωγε
Εἷο μὲν οὐδ' ἠβαιὸν ἀτύζομαι, ἀμφὶ δὲ τοῖο
Καὶ τοῦ ὁμῶς, καὶ σεῖο, καὶ ἄλλων δείδι' ἑταίρων,
Εἰ μὴ ἐς ἑλλάδα γαῖαν ἀπήμονας ἄμμε κομίσσω.
Ὣς φάτ', ἀριστήων πειρώμενος. οἱ δ' ὁμάδησαν
Θαρσαλέοις ἐπέεσσιν. ὁ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθη
Κεκλομένων· καί ῥ' αὖτις ἐπιρρήδην μετέειπεν,
Ὦ φίλοι ὑμετέρῃ ἀρετῇ ἔνι θάρσος ἀέξω.
Τοὔνεκα νῦν οὐδ' εἴ κε δι' ἐξ ἀΐδαο βερέθρου
Στελλοίμην, ἔτι τάρβος ἀνάψομαι, εὖτε πέλεσθε
Ἔμπεδοι ἀργαλέοις ἐνὶ δείμασιν. ἀλλ' ὅτε πέτρας
Πληγάδας ἐξέπλωμεν, ὀΐομαι οὐκ ἔτ' ὀπίσσω
Ἔσσεσθαι τοιόνδ' ἕτερον φόβον· εἰ ἐτεόν γε
Φραδμοσύνῃ φινῆος ἐπισπόμενοι νεόμεσθα.
Ὣς φάτο. καὶ τοίων μὲν ἐλώφεον αὐτίκα μύθων,
Εἰρεσίῃ δ' ἀλίαστον ἔχον πόνον. αἶψα δὲ τοίγε
Ῥῆβαν ὠκυρόην ποταμὸν σκόπελόν τε κολώνης,
Ἄκρην δ' οὐ μετὰ δηθὰ παρεξενέοντο μέλαιναν.

Χρειῶ γὰρ ἐφιεμένοιο] ἀντὶ τοῦ, ἐπιτάττοντος. τὸ δὲ χρειῶ, ῥῆμά ἐστι. παρ' αὐτὸ γὰρ καὶ ὄνομα πίπτει τὸ χρεία· ὡς παρὰ τὸ δρῶ, δρᾶμα. ἐπίρρημα γὰρ οὐ δύναται εἶναι· ὅτι ἀπὸ ἐπιρρήματος οὐ σχηματίζεται ὄνομα. Δαιόμενος] διακοπτόμενος, μελιζόμενος. Ἀτλήτους μελεδῶνας] ἀνυποστάτους μερίμνας ἔχω, ἀνυπομονήτους καὶ μεγάλας. στυγέων δὲ, ἀντὶ τοῦ δεδοικώς. καὶ Ὅμηρος, — τά τε στυγέουσι θεοί περ. καὶ αὖθις, — τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι. Αἰεὶ δὲ στονόεσσαν] αἰεὶ πρὸς τῇ ἡμέρᾳ καὶ διὰ νυκτὸς τὰς τύχας ὀδύρομαι. Ὅμηρος, Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ Μελάνθιε νύκτα φυλάξεις. Εὐμαρέως] ἀχρῶς. ἔνθεν καὶ ἀμαρὶς, εἶδος ὑποδήματος, ᾧ ἀχρῶς ἐχρῶντο. Ἑῆς δὲ ψυχῆς] ἀντὶ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς. τὸ δὲ εἷο, ἀντὶ τοῦ ἐμεῖο. τρίτον προσώπου ἀντὶ πρώτου. βούλεται δὲ λέγειν ὅτι ἐμαυτοῦ οὐδὲ τὴν τυχοῦσαν ποιοῦμαι φροντίδα, περὶ δὲ σοῦ, καὶ τοῦδε, καὶ τῶν ἄλλων, δέδια. ἰδίως δὲ ἠβαιὸν, τὸ διὰ σμικρότητα βάσιν μὴ ἔχον, ἄβαιόν τι ὄν. Οἱ δ' ὁμάδησαν] ὁμοῦ ἀνεφώνησαν, θαρσύνοντες αὐτόν. ὅμαδος δὲ, παρὰ τὸ ὁμοῦ ᾄδειν, ὁμόαδός τις ὤν. Ἐπιρρήδην] φανερώτερον. παρρησιαστικώτερον. οἱονεὶ ἀναφανδόν. Τάρβος ἀνάψομαι] τὸ φόβον περιθήσομαι σημαίνει. Αἶψα δὲ τοίγε] ταχέως δὲ κατέλαβον τόν τε Ῥῆβαν καὶ τὸν περὶ τοῦ Ῥῆβα σκόπελον, κολωνοειδῆ ὄντα. Κολώνη δὲ, οὕτω ἄκρα καλουμένη περὶ τὸν Λύκον ποταμόν. μέμνηται αὐτῆς Νύμφις ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ Ἡρακλείας.

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ προχοαῖς Φυλληΐδας, ἔνθα πάροιθε
Διψακὸς υἷ' Ἀθάμαντος ἑοῖς ὑπέδεκτο δόμοισιν,
Ὁππόθ' ἅμα κριῷ φεῦγε πόλιν Ὀρχομενοῖο.
Τίκτε δέ μιν νύμφη λειμωνιάς, οὐδέ οἱ ὕβρις
Ἥνδανεν· ἀλλ' ἐθελημὸς ἐφ' ὕδασι πατρὸς ἑοῖο
Μητέρι συνναίεσκεν ἐπάκτια πώεα φέρβων.
Τοῦ μὲν θ' ἱερὸν αἶψα καὶ εὐρείας ποταμοῖο
Ἠϊόνας, πεδίον τε, βαθυρρείοντά τε κάλπιν
Δερκόμενοι παράμειβον· ὁμῶς δ' ἐπὶ ἤματι νύκτα
Νήνεμον ἀκαματῃσιν ἐπερρώοντ' ἐλάτῃσιν.
Οἷον δὲ πλαδόωσαν ἐπισχίζοντες ἄρουραν
Ἐργατίναι μογέουσι βόες, περὶ δ' ἄσπετος ἱδρὼς
Εἴβεται ἐκ λαγόνων τε καὶ αὐχένος· ὄμματα δέ σφι
Λοξὰ παραστρωφῶνται ὑπὸ ζυγοῦ· αὐτὰρ ἀυτμὴ
Αὐαλέη στομάτων ἄμοτον βρέμει· οἱ δ' ἐνὶ γαίῃ
Χηλὰς σκηρίπτοντε πανημέριοι πονέονται·
Τοῖς ἴκελοι ἥρωες ὑπὲξ ἁλὸς εἷλκον ἐρετμά.
Ἦμος δ' οὔτ' ἄρ πω φάος ἄμβροτον, οὔτ' ἔτι λίην
Ὀρφναίη πέλεται, λεπτὸν δ' ἐπιδέδρομε νυκτὶ
Φέγγος, ὅτ' ἀμφιλύκην μιν ἀνεγρόμενοι καλέουσι·
Τῆμος ἐρημαίης νήσου λιμέν' εἰσελάσαντες
Θυνιάδος καμάτῳ πολυπήμονι βαῖνον ἔραζε.
Τοῖσι δὲ Λητοῦς υἱὸς ἀνερχόμενος Λυκίηθεν,
Τῆλ' ἐπ' ἀπείρονα δῆμον ὑπερβορέων ἀνθρώπων

Προχοαῖς Φυλληΐδας] Φύλλις, ποταμὸς Βιθυνίας. Διψακὸς δὲ, υἱὸς τοῦ Φύλλιδος καὶ νύμφης τινὸς ἐγχωρείου· ὃς Φρίξον τὸν Ἀθάμαντος ἐξένισεν ἐπὶ τοῦ κριοῦ, ὅτε ἐξέφυγε τὸν θάνατον, μέλλων] σφαγιάζεσθαι. Υἱ' Ἀθάμαντος] τὸν Φρίξον ὑπεδέξατο ὁ Διψακὸς εἰς Κόλχους πορευόμενον. φασὶ δὲ ἐκεῖ σφαγιασθῆναι τὸν κριὸν τῷ Λαφυστίῳ Διΐ. καὶ μέχρι τοῦ νῦν νόμος ἕνα τῶν Φρίξου ἀπογόνων εἰσιέναι εἰς τὸ πρυτανεῖον, καὶ θύειν τῷ εἰρημένῳ Διΐ. Καὶ εὐρείας ποταμοῖο] Διονύσιος ὁ Ἀλβανὸς ἱστορεῖ τὰς εὐρείας ἠϊόνας λέγεσθαι Ἀχιλλέως δρόμον. Ὁμῶς δ' ἐπὶ ἤματι] ἡμέραν δὲ καὶ νύκτα ὁμῶς ἐν νηνεμίᾳ διῆγον κωπηλατοῦντες. Πλαδόωσαν] ἔνυγρον ἔτι οὖσαν. Χηλὰς σκηρίπτοντε] τὰς ὄνυχας ἐπερείδοντες, ἐμπείροντες. ὅθεν καὶ τὸ σκηπτάνιον. Ὑπ' ἐξ ἁλὸς εἷλκον ἐρετμά] ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνέφερον καὶ ἀνῆγον τὰς κώπας. Ἀμφιλύκην μιν] σκοτεινήν. λύγη γὰρ ἡ σκοτία. καὶ λυγόφως ἐξ αὐτοῦ καὶ λυκόφως. Τῆμος ἐρημαίης] περὶ τῆς Θυνιάδος νήσου προείρηται, ἧς μέμνηται Νύμφις ὁ Ἡρακλεώτης. φησὶ δὲ αὐτὴν ἑπτὰ σταδίους ἔχειν τὴν περίμετρον. Καλλισθένης δὲ ἐν τῷ περίπλῳ ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων φησὶ προσαγορεύεσθαι τήν τε χώραν καὶ τὴν νῆσον Θυνιάδα, ὑπὸ δὲ τῶν βαρβάρων Θυνίαν. Ὑπερβορέων ἀνθρώπων] ὑπερβορέους μὴ εἶναι τελέως φησὶν Ἡρόδοτος· ἐπεὶ εἰ εἰσὶν ὑπερβόρειοί τινες, πάντως καὶ ὑπερνότιοι. Ποσειδώνιος δὲ εἶναι φησὶ τοὺς ὑπερβορέους, κατοικεῖν δὲ περὶ τὰς Ἄλπεις τῆς Ἰταλίας. Μνασέας δέ φησι νῦν τοὺς ὑπερβορέους Δελφοὺς λέγεσθαι. Ἑκαταῖος δὲ μέχρι τοῦ αὐτοῦ χρόνου εἶναι φησὶ τὸ τῶν ὑπερβορέων ἔθνος. ἔστι δὲ αὐτοῦ βιβλία ἐπιγραφόμενα περὶ τῶν ὑπερβορέων. τιμᾶται δὲ παρὰ τοῖς ὑπερβορείοις ὁ Ἀπόλλων. διὸ καὶ ἐκεῖσε χωρῶν ὤφθη.

Ἐξεφάνη. χρύσειοι δὲ παρειάων ἑκάτερθε
Πλοχμοὶ βοτρυόεντες ἐπεῤῥώοντο κιόντι·
Λαιῇ δ' ἀργύρεον νώμα βιόν· ἀμφὶ δὲ νώτοις
Ἰοδόκη τετάνυστο κατωμαδόν. ἡ δ' ὑπὸ ποσσὶ
Σείετο νῆσος ὅλη, κλύζεν δ' ἐπὶ κύματα χέρσῳ.
Τοὺς δ' ἕλε θάμβος ἰδόντας ἀμήχανον· οὐδέ τις ἔτλη
Ἀντίον αὐγάσασθαι ἐς ὄμματα καλὰ θεοῖο.
Στὰν δὲ κάτω νεύσαντες ἐπὶ χθονός. αὐτὰρ ὁ τηλοῦ
Βῆῤ ἴμεναι πόντονδε δι' ἠέρος. ὀψὲ δὲ τοῖον
Ὀρφεὺς ἔκφατο μῦθον ἀριστήεσσι πιφαύσκων,
Εἰ δ' ἄγε δὴ νῆσον μὲν ἑώου Ἀπόλλωνος
Τήνδ' ἱερὴν κλείωμεν, ἐπεὶ πάντεσσι φαάνθη
Ἠῷος μετιών· τὰ δὲ ῥέξομεν οἷα πάρεστι,
Βωμὸν ἀνασήσαντες ἐπάκτιον. εἰ δ' ἂν ὀπίσσω
Γαῖαν ἐς αἱμονίην ἀσκηθέα νόστον ὀπάσσῃ,
Δὴ τότε οἱ κεραῶν ἐπὶ μηρία θήσομεν αἰγῶν.
Νῦν δ' αὔτως κνίσῃ λοιβῇσί τε μειλίξασθαι
Κέκλομαι. ἀλλ' ἵληθι ἄναξ, ἵληθι φαανθείς.
Ὣς ἄῤ ἔφη. καὶ τοὶ ἄφαρ βωμὸν τετύκοντο
Χερμάσιν. οἱ δ' ἀνὰ νῆσον ἐδίνεον, ἐξερέοντες
Εἴ κέ τιν' ἢ κεμάδων ἢ ἀγροτέρων ἐσίδοιεν
Αἰγῶν, οἷά τε πολλὰ βαθείῃ βόσκεται ὕλῃ.
Τοῖσι δὲ Λητοΐδης ἄγρην πόρεν· ἐκ δέ νυ πάντων
Εὐαγέως ἱερῷ ἀνὰ διπλόα μηρία βωμῷ
Καῖον, ἐπικλείοντες ἑώϊον Ἀπόλλωνα.
Ἀμφὶ δὲ δαιομένοις εὐρὺν χορὸν ἐστήσαντο,
Καλὸν ἰηπαιήον', ἰηπαιήονα Φοῖβον
Μελπόμενοι. σὺν δέ σφιν ἐῢς πάϊς Οἰάγροιο
Βιστονίῃ φόρμιγγι λιγείης ἦρχεν ἀοιδῆς·
Ὥς ποτε πετραίῃ ὑπὸ δειράδι Παρνησσοῖο
Δελφύνην τόξοισι πελώριον ἐξενάριξεν

Ὀψὲ δὲ τοῖον Ὀρφεὺς] τὸν Ὀρφέα φασὶ καὶ μάντιν εἶναι. ἐν δὲ τῇ Θυνίδι νήσῳ ἱερόν ἐστιν Ἀπόλλωνος. Ἡρόδωρος οὖν φησὶν ἑῷον τὸν Ἀπόλλωνα προσαγορεύεσθαι, καὶ βωμὸν αὐτοῦ εἶναι ἐν τῇ νήσῳ, οὐ καθὸ ὄρθρῳ ἐπεφάνη αὐτοῖς, ἀλλὰ καθὸ οἱ Ἀργοναῦται ὄρθρου εἰς αὐτὴν κατέπλευσαν. Εἰ δ' ἄγε] τὴν νῆσον (φησὶν) οὕτω καλέσωμεν ἑῴου Ἀπόλλωνος. Χερμάσιν] λίθοις μικροῖς. ἐδίνεον, ἀντὶ τοῦ ἐστρέφοντο. Ἐξερέοντες] ἐξερευνῶντες. Κεμὰς δέ, ἡ νέα ἔλαφος. Ἀνὰ διπλόα μηρία] τῶν ἱερείων. διπλόα δέ, ἢ ὅτι διπλοῦς αὐτοῖς ὑπετίθετο καὶ ἐπετίθετο ἔπιπλος. Καλὸν ἰηπαιήον'] Ἰηπαιήων ὁ Ἀπόλλων λέγεται, ἤτοι διὰ τὸ πέμπειν τὰ βέλη, ἢ ὅτι ἰάσεως ὁ θεὸς αἴτιος. Βιστονίῃ] Θρακικῇ. Βίστονες γάρ, ἔθνος Θρακῶν. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Βίστονος, τοῦ Κίκονος, ὡς Φιλοστέφανος ἱστορεῖ. Βιστονίς, λίμνη Θρακική. Δελφύνην] τὸ ὄνομα τοῦ δράκοντος οἱ μὲν ἀρσενικῶς, οἱ δὲ θηλυκῶς εἶπον· ὃ καὶ βέλτιον. ἄλλως δὲ καὶ οἱ μὲν ὁ Δελφύνης κλίνουσιν ἀρσενικῶς,

οἱ δὲ, ἡ Δελφυνὴ θηλυκῶς. ὅτι Δελφύνης ἐκαλεῖτο ὁ φυλάσσων τὸ ἐν Δελφοῖς χρηστήριον, Λέανδρος καὶ Καλλίμαχος εἶπεν. δράκαιναν δὲ αὐτὴν φησὶν εἶναι θηλυκῶς καλουμένην Δελφύνην αὐτὸς ὁ Καλλίμαχος.

Κοῦρος ἐὼν ἔτι γυμνὸς, ἔτι πλοκάμοισι γεγηθώς.
Ἱλήκοις· αἰεί τοι ἄναξ ἄτμητοι ἔθειραι,
Αἰὲν ἀδήλητοι. τὼς γὰρ θέμις. οἰόθι δ' αὐτὴ
Λητὼ κοιογένεια φίλαις ἐν χερσὶν ἀφάσσει.
Πολλὰ δὲ κωρύκιαι νύμφαι πλείστοιο θύγατρες
Θαρσύνεσκον ἔπεσσιν, ἰήϊε κεκληγυῖαι.
Ἔνθεν δὴ τόδε καλὸν ἐφύμνιον ἔπλετο φοίβῳ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόν γε χορείῃ μέλψαν ἀοιδῇ,
Λοιβαῖς εὐαγέεσσιν ἐπώμοσαν, ἦ μὲν ἀρήξειν
Ἀλλήλοις εἰς αἰὲν ὁμοφροσύνῃσι νόοιο,
Ἁπτόμενοι θυέων. καί τ' εἰσέτι νῦν γε τέτυκται
Κεῖσ' ὁμονοίης ἱερὸν εὔφρονος, ὅ ῥ' ἐκάμοντο
Αὐτοὶ, κυδίστην τότε δαίμονα πορσαίνοντες.
Ἦμος δὲ τρίτατον φάος ἤλυθε, δὴ τότ' ἔπειτα
Ἀκραεῖ ζεφύρῳ νῆσον λίπον αἰπήεσσαν.
Ἔνθεν δ' ἀντιπέρην ποταμοῦ στόμα σαγγαρίοιο,
Καὶ μαριανδυνῶν ἀνδρῶν ἐριθηλέα γαῖαν,
Ἠδὲ λύκοιο ῥέεθρα καὶ ἀνθεμοεισίδα λίμνην
Δερκόμενοι παράμειβον. ὑπὸ πνοιῇ δὲ κάλωες

Οἰόθι δ' αὐτὴ] μόνη ἐφάπτεται τῶν τριχῶν σου ἡ Λητώ. Κοιογένεια δὲ, ἡ ἀπὸ Κοίου τὸ γένος ἔχουσα. Κοίου γὰρ θυγάτηρ ἡ Λητώ. ἔστι δὲ τὸ Κοιογένεια παθητικὸν, ἡ ὑπὸ τοῦ Κοίου γεννηθεῖσα. Πολλὰ δὲ Κωρύκιαι ἄντρον.] ἐν Παρνασσῷ Κωρύκιον. ὠνομάσθη δὲ Παρνασσὸς ἀπὸ Παρνασοῦ τοῦ ἐγχωρείου ἥρωος, ὡς Ἑλλάνικος. Ἄνδρων δὲ, ἐπεὶ προσωρμίσθη ἡ λάρναξ τοῦ Δευκαλίωνος, καὶ πρότερον Λαρνασσὸς ἐκαλεῖτο. ὕστερον δὲ κατὰ φθορὰν τοῦ στοιχείου Παρνασσός. Πλεῖστος δὲ, ποταμός. τινὲς δὲ ἀναγινώσκουσι Πλειστοῖο παροξυτόνως. ἐπεὶ καὶ ὑπὸ τῶν ἐγχωρείων λέγεται Πλειστὸς, ὡς καλός. ἔστι δὲ ποταμὸς ἐν Δελφοῖς. τὴν δὲ ἀναιρεθεῖσαν δράκαιναν Δελφύνην καλεῖσθαι θηλυκῶς φησὶ Λέανδρος καὶ Καλλίμαχος. Κωρύκιον ἄντρον ἐν Παρνασσῷ κέκληται δὲ ἀπὸ νύμφης Κωρυκίας. ἧς καὶ Ἀπόλλωνος παῖς Λυκωρεύς. ἀφ' οὗ Λυκωρεῖς οἱ Δελφοί. πλειστὸς δὲ, ποταμὸς Δελφίδος. Θαρσύνεσκον ἔπεσσιν] ὅτε (φησὶν) ἐτόξευσε τὸν δράκοντα, ἐπεφώνουν αἱ νύμφαι τοῦ βάλλειν αὐτὸν, ἵη ἵη βέλος. ἐξ οὗ τὸ ἐφύμνιον ἐγένετο ἰηπαιήων. Χορείῃ μέλψαν ἀοιδῇ] τῇ μετὰ χοροῦ λεγομένῃ ᾠδῇ. Λοιβαῖς εὐαγέεσσιν] ὤμοσαν (φησὶν) ὁμονοήσειν ἀλλήλοις· ὅθεν καὶ Ὁμονοίας θεᾶς ἵδρυται ἱερόν. Κυδίστην] ἀντὶ τοῦ κρατίστην θεῶν ὁμόνοιαν τιμῶντες. πορσαίνοντες γὰρ, ἀντὶ τοῦ τιμῶντες. ἀλλαχοῦ δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπηρετεῖν. γράφεται καὶ κικλήσκοντες. Ποταμοῦ στόμα] Σαγγάριος, ποταμὸς Φρυγίας. ὁ δὲ Μυρλεανὸς Σάγγαρον αὐτὸν λέγεσθαι φησίν. Ἑρμογένης δὲ ἐν τῷ περὶ Φρυγίας φησὶν, Σάγγαν τινὰ ἀσεβήσαντα περὶ τὴν Ῥέαν, μεταβαλεῖν εἰς τοῦτο τὸ ὕδωρ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸν ποταμὸν Σαγγάριον ὀνομασθῆναι. πλησίον δὲ αὐτοῦ ὀρείας Δήμητρος ἱερόν ἐστιν, ὡς φησι Ξάνθος. Καὶ Μαριανδυνῶν] οἱ Μαριανδυνοὶ ὅμοροι τοῖς Παφλαγόσι. προσηγορεύθησαν δὲ ἀπὸ Μαριανδυνοῦ τοῦ Κιμμερίου παιδός. Λύκοιο ῥέεθρα] Λύκος ποταμὸς ὁμώνυμος τῷ βασιλεῖ. ῥεῖ δὲ διὰ τῆς τῶν Μαριανδυνῶν χώρας. Ἀνθεμοεισίδα δὲ, ἀπὸ Ἀνθεμοεισίας, τῆς Λύκου μὲν θυγατρὸς, γυναικὸς δὲ Δασκύλου τοῦ Ταντάλου υἱοῦ.

Ὅπλα τε νήϊα πάντα τινάσσετο νισσομένοισιν.
Ἠῶθεν δ' ἀνέμοιο διὰ κνέφας εὐνηθέντος,
Ἀσπασίως ἄκρης Ἀχερουσίδος ὅρμον ἵκοντο.
Ἡ μέν τε κρημνοῖσιν ἀνίσχεται ἠλιβάτοισιν,
Εἰς ἅλα δερκομένη Βιθυνίδα· τῇ δ' ὑπὸ πέτραι
Λισσάδες ἐρρίζωνται ἁλίβροχοι. ἀμφὶ δὲ τῇσι
Κῦμα κυλινδόμενον μεγάλα βρέμει· αὐτὰρ ὕπερθεν
Ἀμφιλαφεῖς πλατάνιστοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν.
Ἐκ δ' αὐτῆς εἴσω κατακέκλιται ἤπειρόνδε
Κοίλη ὕπαιθα νάπη, ἵνα τε σπέος ἔστ' Ἀΐδαο,
Ὕλῃ καὶ πέτρῃσιν ἐπηρεφές. ἔνθεν ἀϋτμὴ
Πηγυλὶς, ὀκρυόεντος ἀναπνείουσα μυχοῖο
Συνεχὲς, ἀργινόεσσαν ἀεὶ περιτέτροφε πάχνην,
Ἥτε μεσημβριόωντος ἰαίνεται ἠελίοιο.
Σιγὴ δ' οὔποτε τήνγε κατὰ βλοσυρὴν ἔχει ἄκρην,
Ἀλλ' ἅμυδις πόντοιό θ' ὑποστένει ἠχήεντος
Φύλλων τε πνοιῇσι τινασσομένων μυχίῃσι.
Ἔνθα δὲ καὶ προχοαὶ ποταμοῦ Ἀχέροντος ἔασιν,
Ὅστε διὲξ ἄκρης ἀνερεύγεται εἰς ἅλα βάλλων
Ἠῴην· κοίλη δὲ φάραγξ κατάγει μιν ἄνωθεν.
Τὸν μὲν ἐν ὀψιγόνοισι Σοωναύτην ὀνόμηναν
Νισαῖοι Μεγαρῆες, ὅτε νάσσεσθαι ἔμελλον

Ἠῶθεν δ' ἀνέμοιο] νυκτὸς δὲ (φησὶ) τοῦ ἀνέμου λήξαντος περὶ τὸν ὄρθρον, εἰς τὸ πέραν, εἰς τὴν Ἀχερουσίαν ἄκραν, εἰς ὅρμον κατήχθησαν. Ἡ μέν τε κρημνοῖσιν] ὅτι ἡ περὶ Ἡράκλειαν Ἀχερουσιὰς καλουμένη πανταχόθεν ἐκ θαλάσσης ἐστὶν ὑψηλή τε καὶ ἀπόκρημνος, καὶ ἀπονένευκεν εἰς δυσμὰς εἰς τὸ περὶ τῆς Βιθυνίας πέλαγος· κ' ὅτι προσπίπτον αὐτῇ τὸ κῦμα σφοδροὺς ἀποτελεῖ ἤχους. καὶ περὶ τῶν ἐπ' ἄκρας αὐτῆς πεφυκυιῶν πλατάνων, καὶ τοῦ ἐπ' αὐτῇ πεδίου· καὶ ὅτι δοκεῖ αὐτόθι κατάβασις εἰς ᾅδου ὑπάρχειν, Νύμφις ἐν τῷ περὶ Ἡρακλείας α' φησί. παρ' οὗ Ἀπολλώνιος ἔοικε ταῦτα μεταφέρειν. Λισσάδες ἐρρίζωνται] ὑψηλαὶ καὶ ἀναύπεις ἐν βάθει τεθεμελίωνται. Ἀμφιλαφεῖς] αἰθηραὶ, μεγάλαι καὶ περίοπλοι. Ἐκ δ' αὐτῆς εἴσω] κατὰ τὸ πρὸς ἤπειρον δὲ καὶ μεσημβρίαν μέρος τῆς Ἀχερουσίας ἄκρας τὸ Ἀχερόντειον σπήλαιόν ἐστι, καὶ τὸ χάσμα τὸ κατὰ γῆς. Ὕπαιθα] τὸ ἔμπροσθεν καὶ ἐκ πλαγίου σημαίνει. Ἐπηρεφὲς] ἀντὶ τοῦ σύσκιον. φησὶ δὲ ὅτι πνεῦμα καὶ ψυχρά τις αὔρα ἀναφέρεται ἐκ τοῦ στομίου, καὶ διὰ τοῦτο κύκλῳ περιπεπάχνωνται. Πηγυλὶς δὲ ἐστιν ἡ παγετώδης καὶ ψυχρά. Ἰαίνεται ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ λύεται καὶ τήκεται. Σιγὴ δ' οὔποτε] φησὶν ὅτι καὶ διὰ τῶν δένδρων καὶ διὰ τῶν κυμάτων ἦχον καὶ ψόφον ἀποτελεῖ, καὶ ἡσυχίαν οὐκ ἔχει. Βλοσυρὰν ἐνταῦθα τὴν λαμπρὰν ἴσως σημαίνει. Ἔνθα δὲ καὶ προχοαὶ] φησὶν ὅτι καὶ ὁ Ἀχέρων Σοωναύτης λέγεται, καὶ ὅτι ἐκ τῆς Ἀχερουσίας ἄκρας φέρεται διά τινος φάραγγος εἰς τὴν πρὸς ἀνατολὰς θάλασσαν. Ἀνερεύγεται] οἷον καταρρεῖ καὶ ἔξεισι. Σοωναύτην] οἱ εἰς τὴν Ἡράκλειαν κατοικήσαντες Μεγαρεῖς, ὅτε εἰς τὴν ἀποικίαν ἔπλεον χειμασθέντες, εἰς τὸν Ἀχέροντα ποταμὸν κατέφυγον. ὅθεν καὶ διασωθέντες οἱ ναῦται, Σοωναύτην ἐκάλεσαν αὐτόν. οὗτοι δὲ οἱ Ἡρακλεῶται Μεγαρέων εἰσὶν ἄποικοι καὶ Βοιωτῶν, κατοικοῦσι δὲ ἐν τῇ Μαριανδυνῶν χώρᾳ. Σοωναύτης, ποταμὸς περὶ Ἡράκλειαν, οὕτως ὀνομασμένος ἐπειδὴ πάντας τοὺς ναυτιλλομένους διασώζει, ἀπαθεῖς ἔχων καὶ ἠρεμαίους λιμένας.

Γῆν Μαριανδυνῶν. δὴ γάρ σφεας ἐξεσάωσεν
Αὐτῆσιν νήεσι κακῇ χείμαντας ἀέλλῃ.
Τῇ ῥ' οἵγ' αὐτίκα νηὶ δι' ἐξ Ἀχερουσίδος ἄκρης
Εἴσωποι ἀνέμοιο νέον λήγοντος ἔκελσαν.
Οὐδ' ἄρα δηθὰ Λύκον, κείνης πρόμον ἠπείροιο,
Καὶ Μαριανδυνοὺς λάθον ἀνέρας ὁρμηθέντες
Αὐθένται Ἀμύκοιο, κατὰ κλέος ὃ πρὶν ἄκουον,
Ἀλλὰ καὶ ἀρθμὸν ἔθεντο μετὰ σφίσι τοῖο ἕκητι·
Αὐτὸν δ' ὥστε θεὸν Πολυδεύκεα δεξιόωντο,
Πάντοθεν ἀγρόμενοι. ἐπειὴ μάλα τοί γ' ἐπιδημεὶν
Ἀντιβίην Βέβρυξιν ὑπερφιάλοις πολέμιζον.
Καὶ δὴ πασσυδίῃ μεγάρων ἔντοσθε Λύκοιο
Κεῖν' ἦμαρ φιλότητι μετὰ πτολίεθρον ἰόντες,
Δαίτην ἀμφίεπον, τέρποντό τε θυμὸν ἔπεσσιν.
Αἰσονίδης μέν οἱ γενεὴν καὶ οὔνομ' ἑκάστου
Σφωιτέρων μυθεῖθ' ἑτάρων, Πελίαό τ' ἐφετμάς·
Ἠδ' ὡς Λημνιάδεσσιν ἐπεξεινοῦντο γυναιξίν·
Ὅσσα τε Κυζικον ἀμφὶ Δολιονίην ἐτέλεσσαν.
Μυσίδα θ' ὡς ἀφίκοντο, Κίον θ', ὅθι κάλλιπον ἥρω
Ἡρακλέην ἀέκοντι νόῳ. Γλαύκοιό τε βάξιν
Πέφραδε, καὶ Βέβρυκας ὅπως Ἄμυκόν τ' ἐδάιξαν.
Καὶ Φινῆος ἔειπε θεοπροπίας τε δύην τε.
Ἠδ' ὡς Κυανέας πέτρας φύγον, ὥς τ' ἀβόλησαν
Λητοΐδῃ κατὰ νῆσον. ὁ δ' ἐξείης ἐνέποντος
Θέλγετ' ἀκουῇ θυμόν· ἄχος δ' ἕλεν Ἡρακλῆι
Λειπομένῳ, καὶ τοῖον ἔπος πάντεσσι μετηύδα,
Ὦ φίλοι, οἵου φωτὸς ἀποπλαγχθέντες ἀρωγῆς
Πείρετ' ἐς Αἰήτην τόσσον πλόον. εὖ γὰρ ἐγώ μιν

Ἐγχρίμψαι τὸ ἐμπεσεῖν σημαίνει. Εἴσωποι, ἐναντίοι ἐσώτεροι γινόμενοι. Οὐδ' ἄρα δηθὰ] Λύκον φησὶ τότε Μαριανδυνῶν βασιλεύειν, ὃς διὰ τὸ πρὸς τοὺς Βέβρυκας καὶ Ἄμυκον ἔχθος, φιλοξένως τοὺς Ἀργοναύτας ὑπεδέξατο. φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι Δασκύλου τοῦ Ταντάλου, καὶ Ἀνθεμοεισίας τῆς Λύκου τοῦ ποταμοῦ· ὡς μαρτυρεῖ καὶ Νύμφις ἐν τῷ α' τῆς Ἡρακλείας, καὶ Ἡρόδωρος παραιστορῶν. ὑπεδέξατο δὲ τοὺς ἥρωας, ὥς τινες, διὰ τὸ τὸν Πέλοπα τὸν θεῖον αὐτοῦ τιμηθῆναι παρὰ τῶν Ἑλλήνων· ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸν Ἀμύκου καὶ τῶν Βεβρύκων φόνον. ἐχθροὶ γὰρ ἦσαν τοῖς Μαριανδυνοῖς οἱ Βέβρυκες. Αὐθένται Ἀμύκοιο] συλληπτικῶς εἶπεν φονέας Ἀμύκου τοὺς ἥρωας· καίτοι Πολυδεύκους μόνου τοῦτο δεδρακότος. αὐθέντης δὲ λέγεται ὁ ἐξ ἑαυτοῦ ἐπί τινος φόνον ἱέμενος. οἷον αὐτοέντης τις ὤν. Κλέος] ἡ διαδεδομένη φήμη. Ἀρθμὸς, ἡ φιλία. Ἀντιβίην Βέβρυξιν] ἐχθροὶ ἀεὶ οἱ Μαριανδυνοὶ τῶν Βεβρύκων. ἡττήθησαν δὲ πολλάκις ὑπ' αὐτῶν. καὶ ὁ ἀδελφὸς δὲ Λύκου Πριόλας συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀμύκου ἀνῃρέθη· ὕστερον δὲ προσλαβόμενος Ἡρακλέα σύμμαχον, πρὸς Ἀμαζόνας στρατευόμενον, ἐξ ἀγχεροῦς περιεγένετο τῶν Βεβρύκων. τινὲς δὲ τὸν Πριόλαον υἱὸν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀδελφὸν ἱστοροῦσιν. Ὅσσα τε Κύζικον] οὐ Κύζικον τὸν βασιλέα τῶν Δολιόνων φησὶν, ἀλλὰ τὴν πόλιν. Γλαύκοιό τε βάξιν] ὁ Γλαῦκος παρὰ τοῖς Ἴβηρσι τιμᾶται, γέρων καλούμενος. ἔστι δὲ ἄκρα Γλαύκου ἐκεῖ καλουμένη.

Δασκύλου ἐν μεγάροισι κατ' αὐτόθι πατρὸς ἐμεῖο
Οἶδ' ἐσιδὼν, ὅτε δεῦρο δι' ἀσίδος ἠπείροιο
Πεζὸς ἔβη, ζωστῆρα φιλοπτολέμοιο κομίζων
Ἱππολύτης· ἐμὲ δ' εὗρε νέον χνοάοντα ἰούλους.
Ἔνθα δ' ἐπὶ πριόλαο κασιγνήτοιο θανόντος
Ἡμετέρου μυσοῖσιν ὑπ' ἀνδράσιν, ὅντινα λαὸς
Οἰκτίστοις ἐλέγοισιν ὀδύρεται ἐξ ἔτι κείνου,
Ἀθλεύων τιτίην ἀπεκαίνυτο πυγμαχέοντα
Καρτερὸν, ὃς πάντεσσι μετέπρεπεν ἠιθέοισιν
Εἶδός τ' ἠδὲ βίην· χαμάδις δέ οἱ ἤλασ' ὀδόντας.
Αὐτὰρ ὁμοῦ μυσοῖσιν ἐμῷ ὑπὸ πατρὶ δάμασσεν
Καὶ φρύγας, οἳ ναίουσιν ὁμώλακας ἧμιν ἀρούρας.
Φῦλά τε βιθυνῶν αὐτῇ κτεατίσσατο γαίῃ,
Ἔστ' ἐπὶ ῥηβαίου προχοὰς, σκόπελόν τε κολώνης.
Παφλαγόνες τ' ἐπὶ τοῖς πελοπήιοι εἴκαθον αὔτως,
Ὅσσους βιλλαίοιο μέλαν περιάγνυται ὕδωρ.
Ἀλλά με νῦν βέβρυκες ὑπερβασίη τ' ἀμύκοιο
Τηλόθι ναιετάοντος ἐνόσφισαν ἡρακλῆος,

Ὅτε δεῦρο δι' Ἀσίδος] τῆς Λυδίας λέγει. Ἀσία γὰρ πρότερον ἐκαλεῖτο ἡ Λυδία. καὶ Ὅμηρος, Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι. καὶ ἡ κιθάρα Ἀσία λέγεται, ἐπεὶ ἐν Λυδίᾳ πρῶτον εὑρέθη. τὸ δὲ, πεζὸς ἔβη, ἀκολούθως τῷ μύθῳ, πεζὸν τὸν Ἡρακλέα φησὶν ἐπὶ τὸν ζωστῆρα τῆς Ἱππολύτης· δηλαδὴ διὰ τὸ τὰς Συμπληγάδας πέτρας τότε συντρέχειν. ἆθλος δὲ ἦν οὗτος ἔνατος. πολλοὶ δὲ λόγοι περὶ τοῦ ζωστῆρος εἰσίν. τινὲς μὲν γὰρ, Ἱππολύτης, ἄλλοι δὲ, Δηϊλύκης· Ἴβυκος δὲ ἰδίως ἱστορῶν, Βριαρέω θυγατρὸς φησίν. Ἔνθα δ' ἐπὶ Πριόλαο] φησὶν ὅτι ἡνίκα Ἡρακλῆς ἐπὶ τὸν Ἱππολύτης ἐπορεύετο ζωστῆρα, κατέλαβε Μαριανδυνοὺς ὑπὸ Βεβρύκων καταπονουμένους· ἐπιστρατεύσας δὲ μετὰ Μαριανδυνῶν ἐχρώσατο τοὺς πολεμίους. πεσόντος δὲ ἐν τῇ μάχῃ Πριολάου τοῦ Μαριανδυνῶν προηγουμένου, ἀγὼν ἐπιτάφιος ἐτέθη ἐπ' αὐτῷ, ἐν ᾧ Ἡρακλῆς ἐνίκησε Τιτίαν, ἕνα τῶν Μαριανδυνῶν. Πριόλας δὲ, ἀδελφὸς Λύκου, καὶ Πριόλα πόλις πλησίον Ἡρακλείας. τὸν δὲ Τιτίαν οἱ μὲν φασὶ Διὸς παῖδα, ἕνα τῶν Ἰδαίων Δακτύλων, οἱ δὲ, τὸν πρεσβύτατον τῶν Μαριανδυνοῦ παίδων. ὁ δὲ Μαριανδυνὸς, Φινέως ἢ Φρίξου ἢ Κιμμερίου λέγεται παῖς εἶναι. ἀπὸ δὲ Τιτίου φασὶ Τίτιον τὴν πόλιν κληθῆναι.

Ἔνθα δ' ἐπὶ] ἰδίως τὸν θρυλλούμενον Πριόλαον φησί· τῶν ἄλλων Βαρίωνον λεγόντων τὸν Τιτίου υἱὸν, ὡς Νύμφις καὶ Καλλίστρατος. Ἐλέγοισιν] τοῖς γὰρ ἐλεγείοις ἐν τοῖς ἐπιταφίοις ἐχρῶντο οἱ παλαιοί. Αὐτὰρ ὁμοῦ] τὸ ἑξῆς, ὁ Ἡρακλῆς τῷ ἐμῷ πατρὶ Δασκύλῳ ὑπέταξεν ὁμοῦ Μυσοὺς καὶ Φρύγας. τινὲς γράφουσι Μυγδόνας. ἵνα ᾖ, ὁμοῦ Μυσοὺς καὶ Μυγδόνας ὑπέταξε τῷ πατρί μου. ὅτι δὲ Φρύγας ἐχρώσατο τοῖς Μαριανδυνοῖς, καὶ Νύμφις ἱστορεῖ. διὸ καὶ οὕτω γράφει. εἰ δὲ γράφοιτο Μυγδόνας, ἤτοι τοὺς Βέβρυκας ἀπὸ Μυγδόνος βασιλέως αὐτῶν οὕτω κέκληκεν· ἢ ῥητέον ὅτι Μοιρέδι κατηκολούθησεν. οὗτος γὰρ Μυγδόνας ἔφησε καταπολεμῆσαι τὸν Ἡρακλέα. Ἔστ' ἐπὶ Ῥηβαίου] τῆς μὲν Παφλαγονίας μέχρι τοῦ Βιλλαίου ποταμοῦ κατεστρέψατο πᾶσαν. οὗτος δὲ διὰ τῆς ἐπικειμένης Φρυγίας ῥέων, ἐξίησι παρ' αὐτὴν τὴν Τιτιανῶν πόλιν· ἐκ δὲ τούτου, πρὸς δυσμὰς, ἕως τοῦ Ῥήβα καὶ τοῦ ἐπικειμένου σκοπέλου κατὰ τὴν ἐκβολὴν τούτου. ὅτι δὲ τοὺς Παφλαγόνας ὑπέταξεν Ἡρακλῆς τοῖς περὶ Λύκον, ἱστορεῖ Δεινίας ἐν πρώτῳ Ἀργολικῶν, καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανὸς ἐν δεκάτῳ Βιθυνιακῶν. Βιλλαῖος] περιπεπλασμένως. οὕτω φησὶν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ πέμπτῳ τῆς καθόλου. ἔστι δὲ ποταμὸς Παφλαγονίας. οἱ δὲ, Φρυγίας.

Δηὼ ἀποτεμνόμενοι γαίης ἄλις, ὄφρ' ἐβάλοντο
Οὔρα βαθυρρείοντος ὑφ' εἱαμεναῖς Ὑπίοιο.
Ἔμπης δ' ἐξ ὑμέων ἔδοσαν τίσιν. οὐδέ σε φημὶ
Ἤματι τῷδ' ἀέκητι θεῶν ἐπελάσσαι ἄρηα
Τυνδαρίδη Βέβρυξιν, ὅτ' ἀνέρα κεῖνον ἔπεφνες.
Τῶ νῦν ἥντιν' ἐγὼ τίσαι χάριν ἄρκιός εἰμι,
Τίσω προφρονέως. ἡ γὰρ θέμις ἠπεδανοῖσιν
Ἀνδράσιν, εὖτ' ἄρξωσιν ἀρείονες ἄλλοι ὀφέλλειν.
Ξυνῇ μὲν πάντεσσιν ὁμόστολον ὔμμιν ἕπεσθαι
Δάσκυλον ὀτρυνέω, ἐμὸν υἱέα. τοῖο δ' ἰόντος,
Ἦ τ' ἂν ἐΰξείνοισι δι' ἐξ ἁλὸς ἀντιάοιτε
Ἀνδράσιν, ὄφρ' αὐτοῖο ποτὶ στόμα Θερμώδοντος.
Νόσφι δὲ Τυνδαρίδαις Ἀχεροισίδος ὑψόθεν ἀκτῆς
Εἵσομαι ἱερὸν αἰπύ· τὸ μὲν μάλα τηλόθι πάντες
Ναυτίλοι ἂμ πέλαγος θηεύμενοι ἱλάξονται.
Καί κέ σφιν μετέπειτα πρὸ ἄστεος, οἷα θεοῖσι
Πίονας εὐαρότοιο γύας πεδίοιο ταμοίμην.
Ὣς τότε μὲν δαῖτ' ἀμφὶ πανήμεροι ἑψιόωντο·
Ἦρί γε μὴν ἐπὶ νῆα κατήϊσαν ἐγκονέοντες,
Καὶ δ' αὐτὸς σὺν τοῖσι Λύκος κίε, μυρί' ὀπάσσας
Δῶρα φέρειν· ἅμα δ' υἷα δόμων ἔκπεμπε νέεσθαι.
Ἔνθα δ' Ἀβαντιάδην πεπρωμένη ἤλασε μοῖρα
Ἴδμονα, μαντοσύνῃσι κεκασμένον· ἀλλά μιν οὔτι
Μαντοσύναι ἐσάωσαν, ἐπεὶ χρεὼ ἦγε δαμῆναι.
Κεῖτο γὰρ εἱαμενῇ δονακώδεος ἐν ποταμοῖο
Ψυχόμενος λαγόνας τε καὶ ἄσπετον ἰλύϊ νηδὺν
Κάπριος ἀργιόδων, ὀλοὸν τέρας· ὅν ῥα καὶ αὐταὶ

Ὄφρ' ἐβάλοντο] φησὶν ὅτι οἱ Βέβρυκες πόλιν ἀπετέμοντο τῆς Μαριανδυνῶν χώρας, καὶ μέχρι τοῦ Ὑπίου ποταμοῦ προσηγάγοντο τοὺς ὅρους. ᾤκισαν δὲ παρὰ τῷ ποταμῷ ἐν τῇ Θωυίᾳ καὶ πόλις Ὑπία λεγομένη. ὁ δὲ Ὕπιος ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ καταφέρεσθαι ἀπὸ τῶν Ὑπίων ὀρῶν. εἱαμεναὶ δὲ λέγει τοὺς καθύγρους τόπους. Ἄρκιος ἐστὶν ὁ ἱκανὸς καὶ ὁ ἕτοιμος. Τίειν, τὸ ἀποδιδόναι. Ὀφέλλειν, τὸ εὐεργετεῖν. Ἀντιᾶν, τὸ περιτυχεῖν ἐνταῦθα. Ἐπελάσαι ἄρηα] ἐπαγαγεῖν. οὐ χωρὶς θεῶν (φησὶ) προνοίας, ὦ Πολύδευκες, ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπέκτεινας τὸν Ἄμυκον. Νόσφι δὲ Τυνδαρίδαις] χωρὶς δὲ τούτων τοῖς Τυνδαρίδαις. τοῦτ' ἔστι, τοῖς Διοσκούροις, ἱερὸν ἱδρύσομαι ἐπὶ τῆς Ἀχεροισίας ἄκρας. Πίονας εὐαρότοιο] ἀντὶ τοῦ, τέμενος πρὸ τῆς πόλεως ἀπομερίσω αὐτοῖς. Ὣς τότε μὲν] οὕτως τότε δι' ὅλης ἡμέρας περὶ τὴν εὐωχίαν ἐτέρποντο καὶ ἔπαιζον. Ἐγκονέοντες] ἐνεργοῦντες. ὅθεν καὶ γόνυ, οἷον κόνυ τι ὄν· παρὰ τὸ ἐνεργεῖν δι' αὐτοῦ. Ἔνθα δ' Ἀβαντιάδην] περὶ τοῦ ἐν Μαριανδυνοῖς γενομένου θανάτου τοῦ Ἴδμονος καὶ Ἡρόδωρος ἱστορεῖ ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλείας, ὡς Προμηθίδας εἶπε, καὶ Νύμφις ἐν τῷ περὶ Ἡρακλείας, ὡς Ἴδμων ὑπὸ συὸς ἐπλήγη. Ἐπεὶ χρεὼ] ἡ χρεία, ἡ εἱμαρμένη. Ψυχόμενος] τῷ ψυχρῷ βρεχόμενος.

Νύμφαι ἑλειονόμοι ὑπεδείδισαν· οὐδέ τις ἀνδρῶν
Ἤειδη, οἷος δὲ κατὰ πλατὺ βόσκετο τῖφος.
Αὐτὰρ ὅγ' ἰλυόεντος ἀνὰ θρωσμοὺς ποταμοῖο
Νείσετ' ἀβαντιάδης· ὁ δ' ἄρ' ἔκ ποθεν ἀφράστοιο
Ὕψι μάλ' ἐκ δονάκων ἀνεπάλμενος ἤλασε μηρὸν
Ἄγδην, μέσσας δὲ σὺν ὀστέῳ ἶνας ἔκερσεν.
Ὀξὺ δ' ὅγε κλάγξας οὔδει πέσεν· οἱ δὲ τυπέντος
Ἀθρόοι ἀντιάχησαν. ὀρέξατο δ' αἶψ' ὀλοοῖο
Πηλεὺς αἰγανέῃ φύγαδ' εἰς ἕλος ὁρμηθέντος
Καπρίου· ἔσσυτο δ' αὖτις ἐναντίος· ἀλλά μιν Ἴδας
Οὔτασε, βεβρυχὼς δὲ θοῷ περὶ κάππεσε δουρί.
Καὶ τὸν μὲν χαμάδις λίπον αὐτόθι πεπτηῶτα·
Τὸν δ' ἕταροι ἐπὶ νῆα φέρον ψυχορραγέοντα,
Ἀχνύμενοι· χείρεσσι δ' ἑῶν ἐνὶ κάτθαν' ἑταίρων.
Ἔνθαδε ναυτιλίης μὲν ἐρητύοντο μέλεσθαι,
Ἀμφὶ δὲ κηδείῃ νέκυος μένον ἀσχαλόωντες.
Ἤματα δὲ τρία πάντα γόων· ἑτέρῳ δέ μιν ἤδη
Τάρχυον μεγαλωστί. συνεκτερέιζε δὲ λαὸς
Αὐτῷ ὁμοῦ βασιλῆι Λύκῳ. παρὰ δ' ἄσπετα μῆλα,
Ἣ θέμις οἰχομένοισι, ταφήια λαιμοτόμησαν.
Καὶ δή τοι κέχυται τοῦδ' ἀνέρος ἐν χθονὶ κείνῃ
Τύμβος· σῆμα δ' ἔπεστι καὶ ὀψιγόνοισιν ἰδέσθαι
Νηίου ἐκ κοτίνοιο φάλαγξ· θαλέθει δέ τε φύλλοις
Ἄκρης τυτθὸν ἔνερθ' ἀχερουσίδος. εἰ δέ με καὶ τὸ
Χρειὼ ἀπηλεγέως μουσέων ὕπο γηρύσασθαι,
Τόνδε πολισσοῦχον διεπέφραδε βοιωτοῖσιν

Ἑλειονόμοι] αἱ ἐν τοῖς ἕλεσι διατρίβουσαι. Τῖφος, ὁ ἑλώδης τόπος. Ἀνὰ θρωσμοὺς] ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὰς ἀναβολὰς καὶ ἀναβάσεις καὶ καθόδους. Ἀφράστοιο] ἄφραστος, ἀπροσδόκητος. ὀρέξατο τὸ ἔτεινε σημαίνει. Αἰγανέῃ] ἡ παρὰ τὸ ἄγαν ἵεσθαι· ἢ διὰ τὴν ἀγκύλην τὴν ἐξ αἰγείου δέρματος γεγυμνωμένην· ἢ διὰ τὰς αἶγας, παρὰ τὸ ἐπ' αὐτὰς νεῖσθαι. Θοῷ] θοὸν τὸ ὀξύ. Ψυχορραγέοντα, ἀποψυχοῦντα. κηδείαν δὲ λέγει τὸ ἐπὶ τῶν νεκρῶν πένθος. μεγαλωστί, μεγαλοπρεπῶς. Νηίου ἐκ κοτίνοιο] κότινος οὐ μόνον ὁ ἀγριέλαιος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἄκαρπος ἐλαία. φάλαγξ δὲ τὸ ἐπιμήκες καὶ στρογγύλον ξύλον. πολλὰς δὲ τοιαύτας εἶχον φάλαγγας οἱ ἀειρεσεῖς πρὸς τὰς νεολκίας, ἀφ' ὧν ἐπὶ τῷ τοῦ Ἴδμονος τάφῳ κατὰ παραίνεσιν τοῦ Ὀρφέως μίαν λαβόντες προσέπηξαν. ἥτις βλαστήσασα, ἔτι καὶ νῦν δείκνυται. περὶ τούτου δέ, τὴν Ἡράκλειαν ἔκτισαι. Χρειὼ ἀπηλεγέως] εἰ δέ με (φησὶ) καὶ τοῦτο δεῖ ἁπλῶς καὶ κατὰ ἀλήθειαν ἐξειπεῖν, ὅστις ἐστὶν ὁ Ἴδμων ὃν ἐχρησμῴδησεν ὁ θεὸς ἐξιλάσκεσθαι Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτοῖς, ὅτε τὴν Ἡράκλειαν ἔμελλον κτίζειν. τοῦτο δὲ ἔφη ὁ Ἀπολλώνιος ὡς μὴ εἰδότων τῶν Ἡρακλεωτῶν τίς εἴη ὁ τεθαμμένος παρ' αὐτοῖς, καὶ χρησμῳδηθεὶς εἶναι πολιοῦχος ὑπὸ τοῦ θεοῦ. λέγει δὲ καὶ Προμαθίδας ὅτι διὰ τὸ ἀγνοεῖν ὅστις εἴη, ἐπιχώριον ἥρωα καλοῦσιν οἱ Ἡρακλεῶται. ὅτι δὲ Βοιωτοὶ καὶ Μεγαρεῖς ἔκτισαν τὴν ἐν Πόντῳ Ἡράκλειαν, καὶ Ἔφορος ἐν πέμπτῳ καὶ ἄλλοι ἱστοροῦσιν.

Νισαίοισί τε Φοῖβος ἐπιρρήδην ἱλάεσθαι,
Ἀμφὶ δὲ τήν γε φάλαγγα παλαιγενέος κοτίνοιο
Ἄστυ βαλεῖν. οἱ δ' ἀντὶ θεουδέος Αἰολίδαο
Ἴδμονος εἰσέτι νῦν Ἀγαμήστορα κυδαίνουσιν.
Τίς γὰρ δὴ θάνεν ἄλλος; ἐπεὶ καὶ ἔτ' αὖτις ἔχευαν
Ἥρωες τότε τύμβον ἀποφθιμένου ἑτάροιο.
Δοιὰ γὰρ οὖν κείνων ἔτι σήματα φαίνεται ἀνδρῶν.
Ἁγνιάδην Τῖφυν θανέειν φάτις· οὐδέ οἱ ἦεν
Μοῖρ' ἔτι ναυτίλλεσθαι ἑκαστέρω, ἀλλά νυ καὶ τὸν
Αὖθι μινυνθαδίη πάτρης ἑκὰς εὔνασε νοῦσος,
Εἰσότ' Ἀβαντιάδαο νέκυν κτερέιζεν ὅμιλος.
Ἄτλητον δ' ὀλοῷ ἐπὶ πήματι κῆδος ἕλοντο.
Δὴ γὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε παρασχεδὸν ἐκτερέιξαν
Αὐτοῦ, ἀμηχανίῃσιν ἁλὸς προπάροιθε πεσόντες,
Ἐντυπὰς εὐκήλως εἰλημένοι, οὔτε τι σίτου
Μνώοντ' οὔτε ποτοῖο· κατήμυσσον δ' ἀχέεσι
Θυμόν· ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπ' ἐλπίδος ἔπλετο νόστος.
Καί νύ κ' ἔτι προτέρω τετιημένοι ἰσχανόωντο,
Εἰ μὴ ἄρ' Ἀγκαίῳ περιώσιον ἔμβαλεν Ἥρη
Θάρσος, ὃν Ἰμβρασίοισι παρ' ὕδασιν Ἀστυπάλαια
Τίκτε Ποσειδάωνι· περιπρὸ γὰρ εὖ ἐκέκαστο
Ἰθυνέειν. Πηλῆα δ' ἐπεσσύμενος προσέειπεν,
Αἰακίδη, πῶς καλὸν ἀφειδήσαντας ἀέθλων
Γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ δηρὸν ἔμμεναι; οὐ μὲν Ἄρηος
Ἴδριν ἐόντα με τόσσον ἄγει μετὰ κῶας Ἰήσων
Παρθενίης ἀπάνευθεν, ὅσον τ' ἐπιίστορα νηῶν.
Τῷ μή τοι τυτθόν γε δέος περὶ νηὶ πελέσθω.
Ὣς δὲ καὶ ὧλλοι δεῦρο δαήμονες ἄνδρες ἔασι,

Ἐπιρρήδην] ὅτι διαρρήδην καὶ φανερῶς ἐπικαλεῖν αὐτὸν πολιοῦχον ὁ θεὸς προσέταξεν. Ἀμφὶ δὲ τήνδε] περὶ δὲ τὸν ἀγριέλαιον τὸν ἐπιπεφυκότα τῷ Ἴδμονος τάφῳ ἐθέσπισεν ὁ θεὸς τοῖς Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτοῖς τὴν πόλιν κτίσαι. λέγει δὲ τὴν Ἡράκλειαν. ἐν γὰρ τῇ ἀγορᾷ τῆς Ἡρακλεωτῶν ὑπάρχει ὁ τάφος (ὥς φησιν Ἡρόδωρος) ἐφ' οὗ ἐστιν ὁ ἀγριέλαιος. Οἱ δ' ἀντὶ θεουδέος] ὅτι τὸν τάφον τοῦ Ἀγαμήστορος, λέγουσι τινὸς ἥρωος ἐπιχωρίου. Ἀγνιάδην Τῖφυν] ὅτι ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ τέθνηκεν καὶ ὁ Τῖφυς, εἶτε Νύμφις. Ἡρόδωρος δέ φησιν ὅτι οὐκ. ἀπιόντων εἰς Κόλχους τέθνηκεν ὁ Τῖφυς, ἀλλ' ὑποστρεφόντων. Εἰσότ' Ἀβαντιάδαο] ἐν ὅσῳ ἔθαψαν τὸν Ἴδμονα, ἐν τοσούτῳ καὶ ὁ Τῖφυς νοσήσας ἐπελεύτησεν. κῆδος, ἡ λύπη. παρασχεδὸν αὐτοῦ, ἐγγύς. ἢ ἐν τῷ μεταξύ. Κατήμυσαν] ἐσύγνασαν τῇς λύπαις. κατεκλίνθησαν. ὅτι ἀπηλπίκεισαν τὴν σωτηρίαν παντάπασιν. Ἰμβρασίοισι] Ἴμβρασος, ποταμὸς Σάμου, πρότερον Παρθένιος λεγόμενος. Καλλίμαχος, Ἀντὶ γὰρ ἐκλήθης Ἴμβρασε Παρθενίου. Ἀστυπάλαια] ὅτι Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας τῆς Φοίνικος ὁ Σάμιος Ἀγκαῖος ἦν παῖς, ὃς ἐκυβέρνα τὴν ναῦν μετὰ τὴν Τίφυος τελευτήν, καὶ Σιμωνίδης ὁ γενεαλόγος, ὁμοίως τῷ Ἀπολλωνίῳ γενεαλογεῖ. Περιπρὸ γὰρ εὖ] ἀντὶ τοῦ διαφερόντως. Παρθενία δὲ ἡ Σάμος ἐκέκλητο. γὰρ πολλοῖς ὀνόμασι. καὶ γὰρ Μελαίθεμος καὶ Παρθενία καὶ Ἀνθεμοῦσα ἐκαλεῖτο.

Τῶν ὄπινα πρύμνης ἐπιβήσομεν, ὅστις ἰάψει
Ναυτιλίην. ἀλλ' ὦκα παραιφάμενος τάδε πάντα,
Θαρσαλέως ὀρόθυνον ἐπιμνήσασθαι ἀέθλου.
Ὣς φάτο. τοῖο δὲ θυμὸς ὀρέξατο γηθοσύνῃσιν.
Αὐτίκα δ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐνὶ μέσσοις ἀγόρευσε,
Δαιμόνιοι, τί νυ πένθος ἐτώσιον ἴσχομεν αὔτως;
Οἱ μὲν γάρ ποθι τοῦτον ὃν ἔλλαχον οἶτον ὄλοντο.
Ἡμῖν μὲν γὰρ ἔασι κυβερνητῆρες ὁμίλῳ
Καὶ πολέες. τῷ μή τι διατριβώμεθα πείρης·
Ἀλλ' ἔγρεσθ' εἰς ἔργον, ἀπορρίψαντες ἀνίας.
Τὸν δ' αὖτ' Αἴσονος υἱὸς ἀμηχανέων προσέειπεν,
Αἰακίδη, πῆ δ' οἵδε κυβερνητῆρες ἔασιν;
Οὓς μὲν γὰρ τὸ πάροιθε δαήμονας εὐχόμεθ' εἶναι,
Οἵδε κατηφήσαντες ἐμεῦ πλέον ἀσχαλόωσι.
Τῷ καὶ ὁμοῦ φθιμένοισι κακὴν προτιόσσομαι ἄτην,
Εἰ δὴ μήτ' ὀλοοῖο μετὰ πτόλιν Αἰήταο
Ἔσσεται ἠὲ καὶ αὖτις ἐς Ἑλλάδα γαῖαν ἱκέσθαι,
Πετράων ἔκτοσθε· κατ' αὐτόθι δ' ἄμμε καλύψει
Ἀκλειῶς κακὸς οἶτος, ἐτώσια γηράσκοντας.
Ὣς ἔφατ'. Ἀγκαῖος δὲ μάλ' ἐσσυμένως ὑπέδεκτο
Νῆα θοὴν ἄξειν. δὴ γὰρ θεοῦ ἐτράπεθ' ὁρμῇ.
Τὸν δὲ μετ' Ἐργῖνος καὶ Ναύπλιος Εὔφημός τε
Ὤρνυντ' ἰθύνειν λελιημένοι. ἀλλ' ἄρα τούς γε
Ἔσχεθον· Ἀγκαίῳ δὲ πολεῖς ᾔνησαν ἑταίρων.
Ἠῷοι δ' ἤπειτα δυωδεκάτῳ ἐπέβαινον
Ἤματι. δὴ γάρ σφιν ζεφύρου μέγας οὖρος ἄητο.
Καρπαλίμως δ' Ἀχέροντα διεξεπέρησαν ἐρετμοῖς.
Ἐκ δ' ἔχεαν πίσυνοι ἀνέμῳ λίνα, πουλὺ δ' ἐπιπρὸ
Λαιφέων πεπταμένων τέμνον πλόον εὐδιόωντες.
Ὦκα δὲ Καλλιχόροιο παρὰ προχοὰς ποταμοῖο
Ἤλυθον, ἔνθ' ἐνέπουσι Διὸς Νυσήιον υἷα,
Ἰνδῶν ἡνίκα φῦλα λιπὼν κατενάσσατο Θήβας,

Ὄπινα] ἀντὶ τοῦ ὄπινα. ὡς γὰρ ὅπου καὶ ὅπῳ λέγομεν, οὕτω καὶ ὄπινα ποιητικῶς. Τὸ δὲ ἰάψει, ἀντὶ τοῦ βλάψει καὶ διαφθερεῖ τὸν πλοῦν.

Ὀρέξατο] ὄρεξιν ἔλαβε, καὶ οἷον πρόθυμος ἐγένετο. Τὸ κατηφῆσαι ἀντὶ τοῦ δυσαναχετῆσαι.

Τῷ καὶ ὁμοῦ] διὸ καὶ σὺν τοῖς ἀπολλυμένοις καὶ αὐτὸς προορῶμαι τὴν ἀπώλειαν.

Ἐτράπεθ' ὁρμῇ] μετέπεσε καὶ μετετράπη εἰς ἀελπιστίαν ὁ Ἀγκαῖος. Ἡρόδωρος Ἐργῖνόν φησι κυβερνῆσαι τὴν Ἀργὼ μετὰ τὸν θάνατον Τίφυος.

Καρπαλίμως] ταχέως διὰ τοῦ Ἀχέροντος ἐξήλασαν ποταμοῦ. ἔτυχον γὰρ μέχρι ε σταδίων ἀναπλεύσαντες, διὰ τοῦ Ἀχέροντος καθορμισάμενοι, ὥς φησι καὶ Ἡρόδωρος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις.

Ὦκα δὲ Καλλιχόροιο] ποταμὸς Παφλαγονίας, ἱερὸς Διονύσου περὶ Ἡράκλειαν· οὗ μέμνηται καὶ Καλλίμαχος. ἔξεισι δὲ διὰ στομάτων δισσῶν. οὕτω δὲ κέκληται ἀπὸ τοῦ τὸν Διόνυσον αὐτόθι στῆσαι χορόν, ὅτε ἀπὸ

ἀπὸ Ἰνδῶν ὑπέστρεφε. τοῦτον δὲ πάλιν Ὀξωόντα ἐκάλουν. ὅτι δὲ κατεπολέμησεν Ἰνδοὺς ὁ Διόνυσος, Διονύσιος φησὶ καὶ Ἀρισόδημος ἐν πρώτῳ Θηβαϊκῶν ἐπιγραμμάτων, καὶ Κλείταρχος ἐν ταῖς περὶ Ἀλεξάνδρου ἱστορίαις προιστορῶν ὅτι καὶ Νύσα ὄρος ἐστὶν ἐν Ἰνδικῇ· καὶ κισσῷ προσόμοιον φυτὸν φύεται ἐκεῖ, ὃ προσαγορεύεται σκινδαψός. ὡσαύτως δὲ καὶ Χαμαιλέων ἱστόρησεν ἐν πέμπτῳ περὶ Ἰλιάδος.

Ὀργιάσαι, στῆσαί τε χορούς ἄντροιο πάροιθεν,
Ὧι ἔν' ἀμειδήτους ἁγίας εὐνάζετο νύκτας·
Ἐξ οὗ Καλλίχορον ποταμὸν περιναιετάοντες,
Ἠδὲ καὶ αὔλιον ἄντρον ἐπωνυμίην καλέουσιν.
Ἔνθεν δὲ Σθενέλου τάφον ἔδρακον Ἀκτορίδαο·
Ὅς ῥά τ' Ἀμαζονίδων πολυθαρσέος ἐκ πολέμοιο
Ἂψ ἀνιὼν (δὴ γὰρ συνανήλυθεν Ἡρακλῆϊ)
Βλήμενος ἰῷ κεῖθεν ἐπ' ἀγχιάλου θάνεν ἀκτῆς.
Οὐ μὲν θὴν προτέρω ἀνεμέτρεον· ἧκε γὰρ αὐτὴ
Φερσεφόνη ψυχὴν πολυδάκρυον Ἀκτορίδαο
Λισσομένην, τυτθόν περ ὁμήθεας ἄνδρας ἰδέσθαι.
Τύμβου δὲ στεφάνης ἐπιβὰς σκοπιάζετο νῆα,
Τοῖος ἐὼν οἷος πόλεμόνδ' ἴεν· ἀμφὶ δὲ καλὴ
Τετράφαλος φοίνικι λόφῳ ἐπελάμπετο πήληξ.
Καί ῥ' ὁ μὲν αὖτις ἔδυνε μέγαν ζόφον· οἱ δ' ἐσιδόντες
Θάμβησαν. τοὺς δ' ὦρσε θεοπροπέων ἐπικέλσαι
Ἀμπυκίδης Μόψος, λοιβῇσί τε μειλίξασθαι.
Οἱ δ' ἀνὰ μὲν κραιπνῶς λαῖφος σπάσαν, ἐκ δὲ βαλόντες
Πείσματ' ἐν αἰγιαλῷ Σθενέλου τάφον ἀμφεπένοντο,
Χύτλα τέ οἱ χεύοντο, καὶ ἥγνισαν ἔντομα μήλων.
Ἄνδιχα δ' αὖ χύτλων νηοσσόῳ Ἀπόλλωνι
Βωμὸν δειμάμενοι μῆλ' ἔφλεγον. ἂν δὲ καὶ Ὀρφεὺς
Θῆκε λύρην, ἐκ δὲ τοῦ Λύρη πέλει οὔνομα χώρῳ.
Αὐτίκα δ' οἵγ' ἀνέμοιο κατασπέρχοντος ἔβησαν
Νῆ' ἔπι. κὰδ δ' ἄρα λαῖφος ἐρυσσάμενοι τανύοντο
Ἐς πόδας ἀμφοτέρους. ἡ δ' ἐς πέλαγος πεφόρητο
Ἐντενὲς, ἠΰτε τίς τε δι' ἠέρος ὑψόθι κίρκος

Ἀμειδήτους] ἤτοι φοβερὰς διὰ τὰ μυστήρια τοῦ θεοῦ· ἢ ὅτι φοβεραί εἰσιν αἱ νύκτες. Εὐριπίδης, « Νὺξ τῷ τὰ πολλὰ « σεμνότητ' ἔχει σκότος. Σθενέλου τάφον] ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ Σθενέλου τάφος ἐστὶ τοῦ Ἄκτορος· ὃς συστρατεύσας Ἡρακλεῖ ἐπ' Ἀμαζόνας, τρωθεὶς ἀνεχώρησεν· καὶ ἀπέθανε καθ' ὁδὸν περὶ τὴν Παφλαγονίαν. τὴν δὲ περὶ Σθενέλου ἱστορίαν ἔλαβε παρὰ Προμαθίδα, τὰ δὲ περὶ τοῦ εἰδώλου αὐτὸς ἔπλασεν. Ἀνεμέτρεον, ἀντὶ τοῦ παρέπλεον. στεφάνην, τὴν ἄκραν. ἥγνισαν, ἀντὶ τοῦ ἐκάρπωσαν καὶ ἔκαυσαν. Ἐκ τοῦδε Λύρη] οὗτος μὲν φησὶν ἐπὶ τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος βωμῷ τὴν λύραν ἀνατεθεῖσθαι ὑπὸ Ὀρφέως· (διὸ καὶ τὴν χώραν προσηγορεῦσθαι) ὁ δὲ Προμαθίδας, ἐπὶ στήλης τινός. Ἐντενὲς] συντόνως. ταρσὸν δὲ τὸ σῶμα φησίν. δηλοῖ δὲ τὰς πτέρυγας.

Ταρσὸν ἐφεὶς πνοιῇ, φέρεται ταχὺς, οὐδὲ τινάσσει
Ῥιπὴν εὐκήλοισιν ἐνδιόων πτερύγεσσιν.
Καὶ δὴ Παρθενίοιο ῥοὰς ἁλιμυρήεντος
Πρηϋτάτου ποταμοῦ παρεμέτρεον. ᾧ ἔνι κούρη
Λητωῒς ἄγρηθεν ὅτ᾽ οὐρανὸν εἰσαναβαίνει,
Ὃν δέμας ἱμερτοῖσιν ἀναψύχει ὑδάτεσσιν.
Νυκτὶ τ᾽ ἔπειτ᾽ ἄλληκτον ἐπιπροτέρωσε θέοντες,
Σήσαμον, αἰπεινούς τε παρεξενέοντ᾽ Ἐρυθίνους,
Κρωβίαλον, Κρῶμνάν τε καὶ ὑλήεντα Κύτωρον.
Ἔνθάδε αὖτε Κάραμβιν ἅμ᾽ ἠελίοιο βολῇσι
Γνάμψαντες, παρὰ πουλὺν ἔπειτ᾽ ἤλαυνον ἐρετμοῖς
Αἰγιαλὸν, πρόπαν ἦμαρ ὁμῶς, καὶ ἐπ᾽ ἤματι νύκτα.
Αὐτίκα δ᾽ Ἀσυρίης ἐπέβαν χθονός· ἔνθα Σινώπην
Θυγατέρ᾽ Ἀσωποῖο καθίσσατο, καί οἱ ὄπασσε
Παρθενίην Ζεὺς αὐτὸς ὑποσχεσίῃσι δολωθείς.

Καὶ δὴ Παρθενίοιο ῥοάς] ποταμὸς Παφλαγονίας. ἐκβάλλει δὲ τὰ ῥεύματα περὶ πόλιν Σήσαμον. τὸ δὲ ὕδωρ αὐτοῦ ἐν πᾶσι παρέρχεται. Παρθένιον δέ φησιν αὐτὸν ὀνομάζεσθαι Καλλισθένης, διὰ τὸ τὴν Ἄρτεμιν ἐν αὐτῷ λούεσθαι. ἔνιοι δὲ διὰ τὸ στάσιμον τοῦ ῥεύματος καὶ ἤρεμον, φασὶν οὕτω προσαγορεύεσθαι. Σήσαμον] πόλιν Παφλαγονίας. Ὅμηρος, —καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο. τὸ δὲ Σήσαμον μετωνομάσθη Δάματεις, ἀπὸ Δαρείου ἀδελφοῦ Θιγαβός. ἐκλήθη δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ σήσαμον λαβεῖν παρὰ Καρῶν ἀντὶ τῆς χώρας βουλόμενον κτίσαι τὴν πόλιν. Ἐρυθῖνοι δὲ, οὕτω λεγόμενοι λόφοι περὶ Παφλαγονίαν. οὕτω δὲ λέγονται διὰ τὴν ἐρυθρότητα τοῦ χρώματος. εἰσὶ γὰρ τοιοῦτοι. καὶ Ὅμηρος αὐτῶν μέμνηται, Καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. ὑλήεντα δὲ εἶπεν, διὰ τὸν πύξον ἐκεῖ πολλὴν γίνεσθαι. Κρωβίαλον πόλις περὶ Παφλαγονίαν, ἧς μέμνηται Στράβων ἐν γεωγραφουμένοις. παρ᾽ Ὁμήρῳ δὲ μεταγράφει ἀντὶ τοῦ „Κρῶμνάν τ᾽ Αἰγιαλόν τε, „Κρῶμναν Κρωβίαλόν τε. Αἰγιαλὸν] ἔστι γὰρ αἰγιαλὸς σταδίων μυρίων κάμψαντι τὴν Κάραμβιν μέχρι Σινώπης. Αὐτίκα δ᾽ Ἀσυρίης] Ἀσυρίαν εἶπε τὴν Συρίαν τὴν Καππαδοκίαν. ἐκαλεῖτο δὲ πάλαι Συρία, διὰ τὸ τὸν Ἅλυν ποταμὸν μεταξὺ Σύρων καὶ Παφλαγόνων ῥέοντα, (φησὶν) εἰς τὸν Εὔξεινον ἐκδιδόναι πόντον. τινὲς δὲ τῶν ἀρχαίων Λευκοσυρίαν αὐτὴν ἐκάλουν. Ἔνθα Σινώπην] πόλις τοῦ Πόντου ἡ Σινώπη, ὀνομασθεῖσα ἀπὸ τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς Σινώπης. ἣν ἁρπάσας ὁ Ἀπόλλων, κατὰ Φιλοστέφανον, ἀπὸ Βοιωτίας ἐκόμισεν εἰς τὸν Πόντον· καὶ μιγεὶς αὐτῇ, ἔσχε Σύρον, ἀφ᾽ οὗ οἱ Σύροι. τὴν δὲ τῶν Ἀσυρίων χώραν, Λευκόσυρον φησὶ καλεῖσθαι Ἄνδρων ἐν τῷ περὶ Πόντου, κατ᾽ ἀντίφρασιν τῶν ἐν τῇ Φοινίκῃ Σύρων. ὁ δὲ Τήϊος Ἄνδρων φησὶ μίαν τῶν Ἀμαζόνων φυγοῦσαν εἰς Πόντον γήμασθαι τῷ τῶν τόπων ἐκείνων βασιλεῖ. πίνουσάν τε πλεῖστον οἶνον, ὀνομασθῆναι Σανάπην. ἐπειδὴ μεταφραζόμενον τοῦτο σημαίνει τὴν πολλὰ πίνουσαν. ὅτι δέ τινες τοὺς Ἀσυρίους Λευκοσύρους λέγουσι, φησὶ καὶ Ἀρτεμίδωρος. ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς, Ἄρεος καὶ Αἰγίνης γενεαλογεῖται ἡ Σινώπη. κατὰ δέ τινας, Ἄρεος καὶ Παρνάσσης· κατ᾽ Εὔμηλον καὶ Ἀριστοτέλην, Ἀσώπου. καὶ οὗτος μέν φησιν ὅτι Ἅλυν τε τὸν ποταμὸν ἐπλάνησε καὶ Ἀπόλλωνα, καὶ Δία, αἰτησαμένη παρ᾽ αὐτῶν πρότερον, ἵν᾽ ἐπιτύχῃ οὗ ἂν ἐθέλοι. ἔπειτα εἰποῦσα παρθενίας ὀρέγεσθαι, ταύτης ἐπέτυχεν, ὡς ἂν ὅρκῳ δεδεμένων αὐτῶν. Φιλοστέφανος δέ φησι τοὐναντίον Ἀπόλλωνι αὐτὴν μιγεῖσαν, ἀποκυῆσαι τὸν προσαγορευθέντα Σύρον· ἐπεὶ δὲ οἱ μέθυσοι Σανάπαι λέγονται παρὰ Θρᾳξὶν (ᾗ διαλέκτῳ χρῶνται καὶ Ἀμαζόνες) κληθῆναι τὴν πόλιν· ἔπειτα κατὰ φθορὰν Σινώπη. ἡ δὲ μέθυσος Ἀμαζὼν ἐκ τῆς πόλεως παρεγένετο πρὸς Λυτίδαν, ὥς φησιν Ἑκαταῖος.

Δὴ γὰρ ὁ μὲν φιλότητος ἐέλδετο, νεῦσε δ' ὅγ' αὐτῇ
Δωσέμεναι ὅ κεν ᾗσι μετὰ φρεσὶν ἰθύσειεν.
Ἡ δὲ ἑ παρθενίην ᾐτήσατο κερδοσύνῃσιν.
Ὣς δὲ καὶ Ἀπόλλωνα παρήπαφεν εὐνηθῆναι
Ἱέμενον, ποταμόν τ' ἐπὶ τοῖς Ἅλυν. οὐ δὲ μὲν ἀνδρῶν
Τήνγέ τις ἱμερτῇσιν ἐν ἀγκοίνῃσι δάμασσεν.
Ἔνθα δὲ Τρικκαίοιο ἀγαυοῦ Δηιμάχοιο
Υἷες, Δηιλέων τε καὶ Αὐτόλυκος, Φλογίος τε,
Τῆμος ὅθ' Ἡρακλῆος ἀποπλαγχθέντες ἔναιον,
Οἵ ῥα τόθ' ὡς ἐνόησαν ἀριστήων στόλον ἀνδρῶν,
Σφᾶς αὐτοὺς νημερτὲς ἐπέφραδον ἀντιάσαντες.
Οὐδ' ἔτι μιμνάζειν θέλον ἔμπεδον, ἀλλ' ἐνὶ νηὶ
Ἀργέσταο παρᾶσσον ἐπιπνείοντος ἔβησαν.
Τοῖσι δ' ὁμοῦ μετέπειτα θοῇ πεφορημένοι αὔρῃ
Λεῖπον Ἅλυν ποταμόν, λεῖπον δ' ἀγχίρροον Ἶριν,
Ἠδὲ καὶ Ἀσσυρίης πρόχυσιν χθονός. ἤματι δ' αὐτῷ
Γνάμψαν Ἀμαζονίδων ἕκαθεν λιμενήοχον ἄκρην.

Τρικκαίοιο] ἡνίκα ὁ Ἡρακλῆς ἐστράτευσεν ἐπὶ Ἀμαζόνας, σύμμαχοι ὄντες οἱ περὶ τὸν Αὐτόλυκον ἐπλανήθησαν, καὶ περὶ τὴν νῦν καλουμένην Σινώπην ᾤκησαν. ἄλλοι δέ φασιν ἑκουσίως καταλειφθῆναι αὐτούς, ἵνα τοὺς περὶ Σινώπην καταπολεμήσωσι τόπους. Δηιλέων τε] οὗτοι καταλειφθέντες ὑπὸ Ἡρακλέους ἐπὶ τὸν τῆς Ἀμαζόνος ζωστῆρα κεχωρηκότος, φήμης δοθείσης ὡς ἀπόλωλεν Ἡρακλῆς, τῶν Σινωπαίων λεγόντων, παραπλεόντων τῶν Ἀργοναυτῶν, παρεκάλεσαν ἀναλαβεῖν αὐτοὺς τῇ νηΐ. τινὲς δέ φασιν ὅτι ἐπλανήθησαν ἀπὸ Ἡρακλέους, καὶ περὶ τὴν νῦν καλουμένην Σινώπην ᾤκησαν. Ἀργέσταο] τοῦ Ζεφύρου οὕτω λεγομένου. ἄρχεται δὲ πνεῖν ἀπὸ θερινῆς δύσεως. Παρεπιπνείειν, τὸ ἐπ' ὀλίγον πνεῖν σημαίνει. τὸ δὲ ἆσσον σημαίνει τὸ τῆς νεὼς ἐγγὺς ἤδη πνέειν. Ἅλυς καὶ Ἶρις ποταμοὶ τῆς Λευκοσυρίας. τῆς δὲ περὶ Θεμισκύραν ἄκρας καὶ ἐπάνω μέμνηται, εἰπὼν περὶ τοῦ Θερμώδοντος, Θεμισκύρειον ἐπ' ἄκρην μύρεται. κατὰ δὲ τὴν Θεμισκύρειον ἄκραν καὶ ἡ καλουμένη Ἡράκλειος ἄκρα ἐστίν, ἧς ἄλλοι τε καὶ Ἀρτεμίδωρος μέμνηνται· ἐφ' ἧς τὸ τοῦ Ἡρακλέους ἱερὸν ἵδρυται. Ἠδὲ καὶ Ἀσσυρίης] πρόχυσιν ἔφη τῆς Ἀσσυρίας, τοῦτ' ἔστι τῆς Λευκοσυρίας, τὴν ἐγκειμένην χώραν αὐτῆς εἰς θάλασσαν· ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐπάνω, Λεῖπον Ἅλυν ποταμόν, λεῖπον δ' ἁλιμυρέα χώραν, Ἀσσυρίης ἀνέχουσαν ἀπὸ χθονός. τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς ποταμοχώστου τῆς γῆς οὔσης, διὰ τὸ μεγάλους εἰς αὐτὴν καταφέρεσθαι ποταμοὺς Ἅλυν καὶ Ἶριν. καὶ οὕτως ἔχει ταῖς ἀληθείαις, καὶ πρὸς ταῖς ἄρκτοις ἡ χώρα ἔγκειται. διὸ ποταμόχωστον λέγει εἶναι Ἀπολλωνίδης. τοὺς γὰρ προειρημένους ποταμοὺς ἀμφοτέρους, μάλιστα τὸν Ἶριν, κατὰ διάφορα μέρη τῆς χώρας ῥέοντα, ἄλλοτε κατ' ἄλλους τόπους ἐκδιδόναι, καὶ ταύτῃ μακροῖς αὐτὴν προσχώμασιν εἰς μέσον ἐπεκτείνεσθαι τὸ πέλαγος. διὸ δὴ σύμπασαν εἶναι ποταμόχωστον τὴν γῆν. βίαιον γὰρ καὶ πολὺν αὐτὸν, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας διὰ χειμερίου καὶ μακρᾶς φερόμενον παρασύρειν τὴν γῆν. τοῦ δὲ κύματος παλίσσυτον ἐλαύνοντος ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἰλύν, συμβαίνει τὴν χώραν ἐπιπολὺ παραύξεσθαι, καὶ τὴν θάλασσαν γίνεσθαι τεναγώδη. Γνάμψαν Ἀμαζονίδων] εἰκότως εἶπεν, ἐπειδὴ ἀπὸ Σινώπης μέχρι Τραπεζοῦντος τῆς Κολχικῆς ἀπὸ τριῶν σταδίων λιμὴν ἄλλος οὐχ ὑπόκειται πλὴν τούτου, κατὰ τὸν Ἡράκλειον τόπον. τῆς δὲ Θεμισκύρας ἄκρας καὶ ἄνω μέμνηται. Ἔφορος δὲ ἐν ἐννάτῳ φησὶ τὰς Ἀμαζόνας ὑβριζομένας ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, ἐξελθόντων αὐτῶν ἐπί τινα πόλεμον, τοὺς μὲν καταλειφθέντας ἀναιρεῖν, τοὺς δὲ ἀπὸ τῆς ξένης προσιόντας μὴ δέχεσθαι. Διονύσιος δὲ ἐν δευτέρῳ κατὰ Λιβύην αὐτὰς ᾠκηκέναι φησί· ῥώμῃ δὲ διενεγκούσας καὶ τρεψαμένας

τὰς ὁμόρους ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὴν Εὐρώπην, καὶ πολλὰς αὐτόθι πόλεις κτίσαι· ὑποτάξαι τε αὐταῖς τὸ Ἀτλαντικὸν ἔθνος, ὃ ἦν δυνατώτατον τῶν τῆς Λιβύης. Ζηνόθεμις δὲ αὐτὰς φησὶν ᾠκηκέναι ἐν Αἰθιοπίᾳ, καὶ διερχομένας ἐπὶ τὸ ἀντιπέραν, συγγίνεσθαι τοῖς αὐτόθι ἀνδράσι. καὶ εἰ μὲν θῆλυ ἀποκυήσειαν, προσεθίζειν τῇ ἀγωγῇ· εἰ δὲ ἄρρεν, τοῖς ἀνδράσι διδόναι. Λιμενήοχον ἄκρην] ἐὰν μὲν τὴν συνεχομένην, προπαροξυτόνως· ἐὰν δὲ τὴν συνέχουσαν τὸν λιμένα, παροξυτόνως.

Ἔνθα ποτὲ προμολοῦσαν Ἀρητιάδα Μελανίππην
Ἥρως Ἡρακλέης ἐλοχήσατο. καί οἱ ἄποινα
Ἱππολύτη ζωστῆρα παναίολον ἐγγυάλιξεν
Ἀμφὶ κασιγνήτης. ὁ δ' ἀπήμονα πέμψεν ὀπίσσω.
Τῆς οἵγ' ἐν κόλπῳ προχοαῖς ἐπὶ Θερμώδοντος
Κέλσαν· ἐπεὶ καὶ πόντος ὀρίνετο νισσομένοισιν.
Τῷ δ' οὔτις ποταμῶν ἐναλίγκιος· οὐδὲ ῥέεθρα
Τόσσ' ἐπὶ γαῖαν ἵησι παρὲξ ἔθεν ἄνδιχα βάλλων.
Τετράκις εἰς ἑκατὸν δεύοιτό κεν, εἴ τις ἕκαστα
Πεμπάζοι· μία δ' οἴη ἐτήτυμος ἔπλετο πηγή.
Ἡ μέν τ' ἐξ ὀρέων κατανείσεται ἠπειρόνδε
Ὑψηλῶν, ἅ τε φασὶν Ἀμαζόνια κλείεσθαι.
Ἔνθεν δ' αἰπυτέρην ἐπικίδναται ἔνδοθι γαῖαν
Ἀντικρὺ· τῷ καί οἱ ἐπίστροφοι εἰσὶ κέλευθοι.
Αἰεὶ δ' ἄλλυδις ἄλλη, ὅπῃ κύρσειε μάλιστα,
Ἠπείρου χθαμαλῆς εἱλίσσεται· ἡ μὲν, ἄπωθεν,
Ἡ δὲ, πέλας. πολέες δὲ πόροι νώνυμνοι ἔασιν, (ροις
Ὅππῃ ὑπεξαφύονται· ὁ δ' ἀμφαδὸν ἄμμιγα παύ-
Πόντον ἐς Ἄξεινον κυρτὴν ἀπερεύγεται ἄκρην.
Καί νύ κε δηθύνοντες Ἀμαζονίδεσσιν ἔμιξαν
Ὑσμίνην, καὶ δ' οὐ κεν ἀναιμωτί γ' ἐρίδηναν,
(Οὐ γὰρ Ἀμαζονίδες μάλ' ἐπητέες, οὐδὲ θέμιστας
Τίουσαι πεδίον Δοιάντιον ἀμφενέμοντο·

Τῆς οἵγ' ἐν κόλπῳ] τῆς προειρημένης ἄκρας ἐν τῷ κόλπῳ ὥρμησαν. Τῷ δ' οὔτις ποταμῶν] ὅτι ὁ Θερμώδων ἐν τῇ Λευκοσυρίᾳ ἐστίν, ἣν πρότερον Ἀμαζόνες ᾤκουν, οὐκ ἀγνοεῖται. φησὶ δὲ αὐτὸν Ἀπολλώνιος ἑκατὸν τεσσάρων δεούσας καταχεῖν ἀπορρύσεις εἰς ἄλλα καὶ ἄλλα μέρη, ῥεούσας ἀπὸ μιᾶς πηγῆς. ἄλλοι δέ φασι πόρους ἑτέρους δέχεσθαι εἰς αὐτόν. ὁ αὐτὸς δὲ οὗτος, Ἀράξης ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον, ὁμωνύμως τῷ ἐκ τῆς Ἀρμενίας ῥέοντι. Παρὲξ ἔθεν] περισσή ἐστιν ἡ παρά. ἔστι γὰρ, ἐξ αὐτοῦ χωρὶς βάλλων τοσαῦτα ῥεύματα ἀπὸ μιᾶς πηγῆς ἄλλος οὐκ ἔστι ποταμός. πεμπάζειν τὸ ψηφίζειν καὶ μετρεῖν σημαίνει. Ἔνθεν δ' αἰπυτέραν] ἐκ τῆς ἀνωτάτω (φησὶ) πηγῆς καταντικρὺ φερόμενον τὸν Θερμώδοντα ὑψηλὴ ὑποδέχεται γῆ. ὅθεν πολλὰς ἔχει ἀπορρύσεις καὶ ἐπιστροφὰς, διὰ τὸ ὕδωρ ἐκτρέπεσθαι. Αἰεὶ δ' ἄλλυδις ἄλλη] ἀεὶ δὲ ταπεινῆς οὔσης τῆς χώρας, τοὺς μὲν τῶν πόρων εἰς μακρὰν ἔχει πεμπομένους, τοὺς δὲ, ἐγγύς. χθαμαλῆς, ἀντὶ τοῦ ταπεινῆς. Ὁ δ' ἀμφαδὸν] ὁ δ' ὑπὸ τὴν κυρτὴν ἄκραν συμμεμιγμένος τοῖς ἄλλοις, εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον ῥεῖ. κυρτὴν δὲ τὴν ἄκραν φησὶν εἶναι, διὰ τὸ ἐπικαμπῆ εἶναι. Ἐπητέες] λόγιαι. παρὰ τὸ ἔπος. ἤ, οὐ συγγνώμονες καὶ προσηνεῖς, ἀλλὰ θρασεῖαι καὶ ἀπερίσκεπτοι. Δοιάντιον, πεδίον Θερμώδοντος, ἀπὸ Δοίαντος οὕτω κληθέν.

Ἀλλ' ὕβρις

Ἀλλ' ὕβρις στονόεσσα καὶ Ἄρεος ἔργα μέμηλε.
Δὴ γὰρ καὶ γενεὴν ἔσαν Ἄρεος Ἁρμονίης τε
Νύμφης, ἥ τ' Ἄρηι φιλοπτολέμους τέκε κούρας,
Ἄλσεος Ἀκμονίοιο κατὰ πτύχας εὐνηθεῖσα)
Εἰ μὴ ἄρ' ἐκ Διόθεν πνοιαὶ πάλιν Ἀργέσταο
Ἤλυθον, οἱ δ' ἀνέμῳ περιηγέα κάλλιπον ἄκρην.
Ἔνθα θεμισκύρειαι ἀμαζόνες ὡπλίζοντο.
Οὐ γὰρ ὁμηγερέες μίαν ἂμ πόλιν, ἀλλ' ἀνὰ γαῖαν
Κεκριμέναι κατὰ φῦλα διάτριχα ναιετάεσκον·
Νόσφι μὲν αἵδ' αὐταὶ τῇσιν τότε κοιρανέεσκεν
Ἱππολύτη, νόσφιν δὲ Λυκάστιαι ἀμφενέμοντο,
Νόσφι δ' ἀκοντοβόλοι Χαδήσιαι. ἤματι δ' ἄλλῳ
Νυκτί τ' ἐπιπλομένῃ Χαλύβων παρὰ γαῖαν ἵκον-
(το·
Τοῖσι μὲν οὔτε βοῶν ἄροτος μέλει, οὔτέ τις ἄλλη
Φυταλιὴ καρποῖο μελίφρονος· οὐδὲ μὲν οἵγε
Ποίμνας ἑρσήεντι νομῷ ἔνι ποιμαίνουσιν·
Ἀλλὰ σιδηροφόρον στυφελὴν χθόνα γατομέοντες,
Ὦνον ἀμείβονται βιοτήσιον. οὐδέ ποτέ σφιν
Ἠὼς ἀντέλλει καμάτων ἄτερ, ἀλλὰ κελαινῇ
Λιγνύι καὶ καπνῷ κάματον βαρὺν ὀτλεύουσι.
Τοὺς δὲ μετ' αὐτίκ' ἔπειτα Γενηταίου Διὸς ἄκρην
Γνάμψαντες, σώοντο παρὲξ Τιβαρηνίδα γαῖαν.
Ἔνθ' ἐπεὶ ἄρ κε τέκωνται ὑπ' ἀνδράσι τέκνα γυναῖ-
(κες,
Αὐτοὶ μὲν στενάχουσιν ἐνὶ λεχέεσσι πεσόντες,
Κράατα δησάμενοι· ταὶ δ' εὖ κομέουσιν ἐδωδῇ
Ἀνέρας, ἠδὲ λοετρὰ λεχώια τοῖσι πένονται.

Γενεὴν ἔσαν Ἄρεος] Ἁρμονία, νύμφη ναΐς· ἧς καὶ Ἄρεος Ἀμαζόνας εἶναι φησὶ Φερεκύδης, ᾧ ἕπεται Ἀπολλώνιος. Ἄλσεος Ἀκμονίοιο] οὐδέ ποτε ἄλσος Ἀκμόνιον ἐδήλωσεν Εἰρηναῖος. ἔστι δὲ περὶ τὸν Θερμώδοντα. μέμνηται αὐτοῦ Φερεκύδης ἐν β΄. Ἔνθα Θεμισκύρειαι] αἱ ἐκ τῆς Θεμισκυρείας (φησὶν) Ἀμαζόνες ἐπὶ τὴν ἄκραν ἔνθα κατέπλευσαν ὡπλίζοντο, ἔφθασαν δὲ ἀπενεχθέντες οἱ ἥρωες. Λυκάστιαι] χωρίον τῆς Λευκοσυρείας, ἀφ' οὗ Λυκαστίας εἶπε τὰς Ἀμαζόνας. Χαδησίας δὲ αὐτὰς εἶπεν Ἑκαταῖος, ἀπὸ τοῦ χαδῆσαι. χωρὶς οὖν τὰς ἐκ Θεμισκύρας φησὶ, καὶ χωρὶς τὰς ἐκ Λυκαστίας ὁπλίζεσθαι κατὰ τῶν ἡρώων, διὰ τὸ κεχωρισμένως οἰκεῖν. ἔφθασαν δ' ὅμως προσανεχθέντες οἱ ἥρωες. Στυφελὴν] τραχεῖαν καὶ σκληράν. οὕτως Κλειτόριοι λέγουσιν, ὥς φησι Ζηνόδοτος ἐν γλώσσαις. Κυρηναῖοι δὲ, τὴν χέρσον. τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ χαλεποῦ. ὡς τὸ, ἀπὸ στυφελοῦ Ἀφροδίτης. Ὦνος δέ ἐστι τὸ τῆς τροφῆς τίμημα. οἱ δὲ Χάλυβες μεταλλεύοντες σίδηρον, πωλοῦσι, καὶ οὕτω τὰ ἐπιτήδεια πορίζονται, τραχεῖαν ἔχοντες πρὸς καρπὸν τὴν γῆν· προείρηται δὲ ἤδη περὶ αὐτῶν. Ὀτλεύουσιν] ὑπομένουσι. διὰ τὸ χαλκεύειν αὐτοὺς τὸν σίδηρον· περὶ τῷ καπνῷ ταλαιπωρεῖν φησί. κελαινὴν λιγνὺν τὴν αἰθάλην φησί. Τιβαρηνίδα γαῖαν] Τιβαρηνοὶ, ἔθνος Σκυθίας. οὗτοι δικαιότατοι λέγονται. καὶ οὐδέποτε μάχην τινὶ συνέβαλον, εἰ μὴ πρότερον καταγγείλειαν καὶ ἡμέραν καὶ τόπον καὶ ὥραν τῆς μάχης. ἐν δὲ τῇ τῶν Τιβαρηνῶν γῇ αἱ γυναῖκες, ὅταν τέκωσι, τημελοῦσι τοὺς ἄνδρας, ὥσπερ λεχούς· ὡς ἱστορεῖ Νυμφόδωρος ἐν νομίμοις.

Ἱερὸν δ' αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν ὄρος καὶ γαῖαν ἄμειβον,
Ἧι ἔνι Μοσσύνοικοι ἀν' οὔρεα ναιετάουσι
Μόσσυνας· καὶ δ' αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἔνθεν ἔασιν.
Ἀλλοίη δὲ δίκη καὶ θέσμια τοῖσι τέτυκται.
Ὅσσα μὲν ἀμφαδίην ῥέζειν θέμις, ἢ ἐνὶ δήμῳ,
Ἢ ἀγορῇ, τάδε πάντα δόμοις ἔνι μηχανόωνται·
Ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροις πεπονήμεθα, κεῖνα θύραζε
Ἀψεγέως μέσσῃσιν ἐνὶ ῥέζουσιν ἀγυιαῖς.
Οὐδ' εὐνῆς αἰδὼς ἐπιδήμιος, ἀλλὰ σύες ὥς
Φορβάδες, οὐδ' ἠβαιὸν ἀτυζόμενοι παρεόντας,
Μίσγονται χαμάδις ξυνῇ φιλότητι γυναικῶν.
Αὐτὰρ ἐν ὑψίστῳ βασιλεὺς μόσσυνι θαάσσων
Ἰθείας πολέεσσι δίκας λαοῖσι δικάζει,
Σχέτλιος· ἢν γάρ πού τι θεμιστεύων ἀλίτηται,
Λιμῷ μιν κεῖν' ἦμαρ ἐνικλείσαντες ἔχουσιν.
Τοὺς παραμειβόμενοι καὶ δὴ σχεδὸν ἀντιπέρηθεν
Νήσου Ἀρητιάδος, τέμνον πλόον εἰρεσίῃσιν
Ἠμάτιοι. λιαρὴ γὰρ ὑπὸ κνέφας ἔλλιπεν αὔρη.
Ἤδη καί τιν' ὕπερθεν Ἀρήιον ἀΐσσοντα
Ἐνναέτην νήσοιο δι' ἠέρος ὄρνιν ἴδοντο·
Ὅς ῥα τιναξάμενος πτέρυγας κατὰ νῆα θέουσαν,
Ἧκ' ἐπί οἱ πτερὸν ὀξύ· τὸ δ' ἐν λαιῷ πέσεν ὤμῳ
Δίου Οἰλῆος. μεθέηκε δὲ χερσὶν ἐρετμὸν
Βλήμενος. οἱ δὲ τάφον, πτερόεν βέλος εἰσορόωντες.
Καὶ τὸ μὲν ἐξείρυσε παρεδριόων Ἐρυβώτης,
Ἕλκος δὲ ξυνέδησεν, ἀπὸ σφετέρου κολεοῖο
Λυσάμενος τελαμῶνα κατήορον. ἐκ δὲ φαάνθη
Ἄλλος ἐπὶ προτέρῳ πεποτημένος· ἀλλά μιν ἥρως
Εὐρυτίδης Κλυτίος. πρὸ γὰρ ἀγκύλα τείνατο τόξα,
Ἧκε δ' ἐπ' οἰωνὸν ταχινὸν βέλος· αὐτὰρ ἔπειτα
Πλῆξεν· δινηθεὶς δὲ θοῆς πέσεν ἀγχόθι νηός.

Ἱερὸν δ' αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν ὄρος] ὄρος οὕτω καλούμενον τὸ καθῆκον εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον. Ἄλλως. τοῦτο καθῆκόν ἐστιν εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Κτησίας ἐν τῷ α' περιόδων· καὶ Σουίδας ἐν β', περὶ τοὺς λεγομένους Μάκρωνας. ἀκριβέστερον δὲ ὁ Ἀγάθων ἐν τῷ τοῦ Πόντου περίπλῳ· ὃς καὶ ρ' ἀπέχειν σταδίους αὐτό φησι τῆς Τραπεζοῦντος. ὁ δὲ Εἰρηναῖος Μνησίμαχον φησὶ περὶ αὐτοῦ ἱστορεῖν ἐν α' περὶ Σκυθῶν, ἀγνοῶν. ὁ γὰρ Μνησίμαχος ἐν τῇ Εὐρώπῃ μέμνηται κειμένης τῆς Σκυθικῆς· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος καὶ οἱ προειρημένοι περὶ τῆς Ἀσίας διαλέγονται. ἔστι καὶ ἄλλο ἱερὸν ὄρος Θράκης. Ξυνῇ φιλότητι] οὐχ ὡς αὐτῶν συνερχομένων ταῖς ἀλλήλων γυναιξὶ, τοῦτο λέγει, ἀλλὰ ἕκαστος τῇ ἑαυτοῦ φανερῶς. Λιμῷ μιν κεῖν' ἦμαρ] ἱστορεῖ Ἔφορος καὶ Νυμφόδωρος περὶ τούτων, ὅτι τὸν βασιλέα αὐτῶν ἄδικόν τι κρίναντα, ἐγκλείουσι καὶ λιμαγχονοῦσι. τὴν Ἀρητιάδα νῆσον φασὶν ὑπὸ Ὀτρηέρας τῆς Ἄρεος κατοικισθῆναι. περὶ δὲ τῶν ἐν αὐτῇ ὀρνέων μέμνηται Τιμάγητος· εἰσὶ δὲ σιδηρόπτεροι, αἳ λέγονται Στυμφαλίδες.

Τοῖσιν δ' Ἀμφιδάμας μυθήσατο παῖς Ἀλεοῖο,
Νῆσος μὲν πέλας ἧμιν ἀρητιάς· ἴστε καὶ αὐτοὶ
Τούσδ' ὄρνιθας ἰδόντες. ἐγὼ δ' οὐκ ἔλπομαι ἰοὺς
Τόσσον ἐπαρκέσσειν εἰς ἔκβασιν. ἀλλά τιν' ἄλλην
Μῆτιν πορσύνωμεν ἐπίρροθον· εἰ κ' ἐπικέλσαι
Μέλλετε, φινῆος μεμνημένοι ὡς ἐπέτελλεν.
Οὐδὲ γὰρ ἡρακλέης ὁπότ' ἤλυθεν ἀρκαδίηνδε,
Πλωΐδας ὄρνιθας Στυμφαλίδας ἔσθενε λίμνης
Ὤσασθαι τόξοισι (τὸ μέν τ' ἐγὼ αὐτὸς ὄπωπα)
Ἀλλ' ὅγε χαλκείην πλαταγὴν ἐνὶ χερσὶ τινάσσων
Δούπει ἐπὶ σκοπιῆς περιμήκεος· αἱ δὲ φέβοντο
Τηλοῦ, ἀτυζηλῷ ὑπὸ δείματι κεκληγυῖαι.
Τῷ καὶ νῦν τοίην τιν' ἐπιφραζώμεθα μῆτιν,
Αὐτὸς δ' ἂν τὸ πάροιθεν ἐπιφρασθεὶς ἐνέποιμι.
Ἀνθέμενοι κεφαλῇσιν ἀερσιλόφους τρυφαλείας,
Ἡμίσεες μὲν ἐρέσσετ' ἀμοιβαδίς, ἡμίσεες δὲ
Δούρασί τε ξυστοῖσι καὶ ἀσπίσιν ἄρσετε νῆα.
Αὐτὰρ πασσυδίῃ περιώσιον ὄρνυτ' ἀϋτὴν
Ἀθρόοι, ὄφρα κολῳὸν ἀηθείῃ φοβέωνται,
Νεύοντάς τε λόφους καὶ ἐπήορα δούρατ' ὕπερθεν.
Εἰ δέ κεν αὐτὴν νῆσον ἱκώμεθα, δὴ τότ' ἔπειτα
Σὺν κελάδῳ σακέεσσι πελώριον ὄρσατε δοῦπον.
Ὣς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἐπίρροθος ἥνδανε μῆτις.
Ἀμφὶ δὲ χαλκείας κόρυθας κεφαλῇσιν ἔθεντο,
Δεινὸν λαμπομένας· ἐπὶ δὲ λόφοι ἐσσείοντο
Φοινίκεοι. καὶ τοὶ μὲν ἀμοιβηδὶς ἐλάασκον,
Τοὶ δ' αὖτ' ἐγχείῃσι καὶ ἀσπίσι νῆ' ἐκάλυψαν.

Οὐδὲ γὰρ Ἡρακλέης] τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας (φησὶν) οὐκ ἠδύνατο ἀπώσασθαι, εἰ μὴ κρόταλον χαλκοῦν καὶ ψόφον ποιῶν ἐξεφόβησεν. Πλωΐδες δὲ ὄρνιθες καλοῦνται, διὰ τὸ ἐν τῇ λίμνῃ αὐτὰς νήχεσθαι τῆς Ἀρκαδίας, ἃς Ἡρακλῆς ἀπεδίωξεν. Στύμφηλος δέ, πόλις Ἀρκαδίας· καὶ Στυμφαλὶς δέ, λίμνη. καὶ Ὅμηρος, Στύμφηλόν τ' εἶχον. Στυμφαλίδες δὲ λέγονται περὶ αὐτὴν ὄρνιθες, ἃς πλωΐδας εἶπεν Ἀπολλώνιος. οὕτω δὲ αὐτὰς ὀνομάζει καὶ Σέλευκος ἐν συμμίκτοις, καὶ Χάρων αὐτὸς τοῦ Ἀπολλωνίου γνώριμος, ἐν τῷ περὶ ἱστοριῶν τοῦ Ἀπολλωνίου. ἰδίως δὲ Μνασέας φησὶ Στυμφάλου τινὸς ἥρωος καὶ ὄρνιθος γυναικὸς γενέσθαι Στυμφαλίδας θυγατέρας· ἃς ἀνελεῖν τὸν Ἡρακλέα, ὅτι οὐ προσεδέξαντο αὐτόν, καὶ ἐξένισαν τοὺς Μολίονας. Φερεκύδης δέ φησιν, οὐ γυναῖκας ἀλλ' ὄρνιθας εἶναι, καὶ ἀναιρεθῆναι πρὸς Ἡρακλέους, πλαταγῆς δοθείσης αὐτῷ πρὸς τὸ κτυπεῖν καὶ ἐκφοβεῖν αὐτάς. ὁμοίως καὶ Ἑλλάνικος φησίν. τὴν δὲ Στυμφαλίδα λίμνην φασὶ διὰ βερέθρων ἐκδοθεῖσαν ξηρανθῆναι. Πλαταγὴν] ὀξυτόνως, ὥς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ἕκτῳ τῆς καθόλου. σημαίνει δὲ τὸν κρόταλον. φασὶ δὲ αὐτὴν ἡφαιστότευκτον οὖσαν, Ἡρακλεῖ παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς δοθῆναι. ὁ δὲ Ἑλλάνικος φησὶν αὐτὸν κατασκευάσαι. Ἀτυζηλῷ] ἐκπληκτικῷ. παραστατέον δὲ τῷ ἀτυζηλῷ. ἔστι γὰρ ἀπὸ ὀξυτόνου τοῦ ἀτυζηλός, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ἕκτῳ τῆς καθόλου. Ἀερσιλόφους τρυφαλείας] ὧν οἱ λόφοι ἐπηρμένοι εἰσὶ καὶ μετέωροι. Ἀμοιβαδὶς] ἀντὶ τοῦ ἀμοιβαίως. Ἐπίρροθος βουλή, ἡ ὠφέλιμος.

Ὡς δ᾽ ὅτε τὶς κεράμῳ κατερέψεται ἕρκιον ἀνὴρ,
Δώματος ἀγλαΐην τε καὶ ὑετοῦ ἔμμεναι ἄλκαρ,
Ἄλλῳ δ᾽ ἔμπεδον ἄλλος ὁμῶς ἐπαμοιβὸς ἄρηρεν·
Ὡς οἵγ᾽ ἀσπίσι νῆα συναρτύναντες ἔρεψαν.
Οἵη δὲ κλαγγὴ δηΐου πέλει ἐξ ὁμάδοιο
Ἀνδρῶν κινυμένων, ὁπότε ξυνίωσι φάλαγγες,
Τοίη ἄρ᾽ ὑψόθι νηὸς ἐς ἠέρα κίδνατ᾽ ἀϋτή.
Οὐδέ τιν᾽ οἰωνῶν ἔτ᾽ ἐσέδρακον, ἀλλ᾽ ὅτε νήσῳ
Χρίμψαντες σακέεσσιν ἐπέκτυπον, αὐτίκ᾽ ἄρ᾽ οἵγε
Μυρίοι ἔνθα καὶ ἔνθα πεφυζότες ἠερέθοντο.
Ὡς δ᾽ ὁπότε Κρονίδης πυκινὴν ἐφέηκε χάλαζαν
Ἐκ νεφέων ἀνά τ᾽ ἄστυ καὶ οἰκία, τοὶ δ᾽ ὑπὸ τοῖσιν
Ἐνναέται κόναβον τεγέων ὕπερ εἰσαΐοντες
Ἧνται ἀκήν· ἐπεὶ οὔ σφι κατέλλαβε χείματος ὥρη
Ἀπροφάτως, ἀλλὰ πρὶν ἐκαρτύναντο μέλαθρον·
Ὣς πυκινὰ πτερὰ τοῖσιν ἐφίεσαν ἀΐσσοντες
Ὕψι μάλ᾽ ἀμπέλαγος περάτης εἰς οὔρεα γαίης.
Τίς γὰρ δὴ Φινῆος ἔην νόος, ἐνθάδε κέλσαι
Ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον στόλον; ἢ καὶ ἔπειτα
Ποῖον ὄνειαρ ἔμελλεν ἐελδομένοισιν ἱκέσθαι;
Υἷες Φρίξοιο μετὰ πτόλιν Ὀρχομενοῖο
Ἐξ Αἴης ἐνέοντο παρ᾽ Αἰήταο Κυταίου
Κολχίδα νῆ᾽ ἐπιβάντες, ἵν᾽ ἄσπετον ὄλβον ἄρωνται
Πατρός. ὁ γὰρ θνήσκων ἐπετείλατο τήνδε κέλευθον.
Καὶ δὴ ἔσαν νήσοιο μάλα σχεδὸν ἤματι κείνῳ.

Ὡς δ᾽ ὅτε τὶς κεράμῳ] τῷ κεραμίῳ καταστεγάζει. Ἄλλῳ δ᾽ ἔμπεδον] ἄλλος δὲ ἄλλῳ (φησὶ) κέραμος ἀνθίσταται ἀσφαλῶς καὶ συνήρμοσται. ἐπαμοιβοὶ γάρ, οὐχ οἱ ἀμείβοντες, ἀλλ᾽ ἐπηλλαγμένοι τὴν σύνθεσιν. Οἵη δὲ κλαγγὴ] ὁποία δὲ βοὴ γίνεται ἐν πολέμῳ, ὁπόταν ἀλαλάξαντες ξυνέρχωνται. Ἐνναέται] κατ᾽ ἐξαίρεσιν τοῦ ι, ἐν ἢ ἐνναίεται. Κλεινίας δέ φησι καὶ τὸν ναὸν ποτὲ οὕτως εἰρῆσθαι ἔνναιον, διὰ τὸ ἐνναίειν ἐν αὐτῷ τοὺς θεούς. Ἧνται ἀκὴν] κάθηνται ἐν οἴκῳ, ἐπιστρεφόμενοι τοῦ χειμῶνος, ἢ τῆς χαλάζης, διὰ τὸ ἐξηρτημένους αὐτοὺς εἶναι. Μέλαθρον] τὴν ὀροφήν. Κράτης δὲ τὴν δοκὸν ἐδέξατο, ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ,
» Αἰθαλόεντος ἀνὰ
» μεγάροιο μέλαθρον.
Ὣς πυκινὰ πτερὰ] χαλάζης πυκνότερα ἐφίεσαν αὐτοῖς πτερά, φεύγοντες διὰ τῆς θαλάσσης. πιθανῶς δὲ ὁ Πίσανδρος τοὺς ὄρνιθας φησὶν εἰς Σκυθίαν ἀποπτῆναι, ὅθεν καὶ ἐληλύθεσαν. Τίς γὰρ δὴ Φινῆος] τοῦτο ἐρώτησις ὡς ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ πρὸς τὰς μούσας. τί φρονῶν (φησὶν) ὁ Φινεὺς ἐκέλευσεν αὐτοῖς προσορμισθῆναι τῇ τοῦ Ἄρεος νήσῳ; καὶ τίνα ὠφέλειαν αὐτοῖς προορώμενος, τοῦτο προσέταξεν; εἶτα, ὥσπερ ἐμπνευσθείς, ἐπιφέρει, Υἷες Φρίξοιο. κατὰ δὲ τὴν Ἀρητιάδα νῆσον οἱ τοῦ Φρίξου υἱοὶ ἐναυάγησαν, ἔνθα ἦν καὶ τὰ σιδηρόπτερα ὄρνεα. Υἷες Φρίξοιο] οἱ παῖδες Φρίξου ἔπλεον εἰς Ὀρχομενὸν ἐκ Κόλχων, ἵνα τὰ πατρῷα κληρονομήσωσιν· ναυαγήσαντες δὲ ἐξεβράσθησαν πρὸς τὴν Ἀρητιάδα νῆσον. ὅθεν ἀναλαβόντες αὐτοὺς οἱ Ἀργοναῦται ἔσχον καθηγεμόνας, καὶ πάλιν αὐτοὺς ἀπήγαγον εἰς Ὀρχομενόν.

Ζεὺς δ' ἀνέμου βορέαο μένος κίνησεν ἀῆναι,
Ὕδατι σημαίνων διερὴν ὁδὸν Ἀρκτούροιο.
Αὐτὰρ ὅγ' ἠμάτιος μὲν ἐν οὔρεσι φύλλ' ἐτίνασσεν
Τυτθὸν ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀήσυρος ἀκρεμόνεσσιν·
Νυκτὶ δ' ἔβη πόντονδε πελώριος, ὦρσε δὲ κῦμα
Κεκληγὼς πνοιῇσι· κελαινὴ δ' οὐρανὸν ἀχλὺς
Ἄμπεχεν, οὐδέ πη ἄστρα διαυγέα φαίνετ' ἰδέσθαι
Ἐκ νεφέων, σκοτόεις δὲ περὶ ζόφος ἠρήρειστο.
Οἱ δ' ἄρα μυδαλέοι, στυγερὸν τρομέοντες ὄλεθρον,
Υἷες Φρίξοιο, φέρονθ' ὑπὸ κύμασιν αὔτως.
Ἱστία δ' ἐξήρπαξ' ἀνέμου μένος, ἠδὲ καὶ αὔτως
Νῆα διάνδιχ' ἔαξε τινασσομένην ῥοθίοισιν.
Ἔνθα δ' ὑπαινεσίῃσι θεῶν πίσυρές περ ἐόντες
Δούρατος ὠρέξαντο πελωρίου· οἷά τε πολλὰ
Ῥαισθείσης κεκέδαστο, θοοῖς συναρηρότα γόμφοις.
Καὶ τοὺς μὲν νῆσόνδε παρὲξ ὀλίγον θανάτοιο
Κύματα καὶ ῥιπαὶ ἀνέμου φέρον ἀσχαλόωντας.
Αὐτίκα δ' ἐρράγη ὄμβρος ἀθέσφατος, ὗε δὲ πόντον
Καὶ νῆσον, καὶ πᾶσαν ὅσην κατεναντία νήσου
Νῆσόν τ' ἤπειρόν τε περαίης ἀγχόθι νήσου
Χώρην Μοσσύνοικοι ὑπέρβιοι ἀμφενέμοντο.
Τοὺς δ' ἅμυδις κρατερῷ σὺν δούρατι κύματος ὁρμὴ
Υἷας Φρίξοιο μετ' ἠιόνας βάλε νήσου
Νύχθ' ὑπὸ λυγαίην. τὸ δὲ μυρίον ἐκ Διὸς ὕδωρ
Λῆξεν ἅμ' ἠελίῳ. τάχα δ' ἐγγύθεν ἀντεβόλησαν
Ἀλλήλοις, Ἄργος δὲ παροίτατος ἔκφατο μῦθον,

Ζεὺς δ' ἀνέμου] δηλονότι τὴν ἑῴαν ἐπιτολὴν τοῦ ἀρκτούρου, βορέαν ἐποίησε πνεῖν, ὅπως ῥαδίως ὄμβρος καὶ ταραχὴ γένηται. τοῦτο δὲ ἔφη, ἐπεὶ κατὰ τὴν ἐπιτολὴν τοῦ ἀρκτούρου σφοδροὶ καταχέονται ὄμβροι, ὥς φησι Δημόκριτος ἐν τῷ περὶ ἀστρονομίας. καὶ Ἄρατος, Φράζεσθαι δ' αἰνοῦ μεμνημένος ἀρκτούροιο. ἔστι δὲ ὁ ἀρκτοῦρος, ἀστὴρ ἐπὶ τῆς ζώνης τοῦ ἀρκτοφύλακος. εἴωθε δὲ καὶ ὁ βορέας ὄμβρους καταρρήσσειν. Ἠμάτιος, ὁ ἡμερινός. κατὰ τὴν ἡμέραν οὖν (φησὶν) ὁ βορέας ἐτίνασσε τὰ φύλλα. Ἀήσυρος δὲ, ὁ ἐλαφρῶς πνέων. ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ πνέω. Μυδαλέοι, οἱ κάθυγροι. Ῥόθιον, τὸ κῦμα. Ὠρέξαντο, ἀντὶ τοῦ ἐλάβοντο. Ῥαισθεῖσα, διαφθαρεῖσα. Κεκέδαστο] ἀντὶ τοῦ διεσκόρπιστο. Παρὲξ ὀλίγον] παρ' ὀλίγον ἐκ τοῦ θανάτου. Οἷά τε πολλὰ] οἷα πολλὰ ἦν πρότερον μὲν συνηρμοσμένα τοῖς γόμφοις, τότε δὲ διαφθαρείσης τῆς νεὼς διεσκορπίσθη τὰ ξύλα. Νύχθ' ὑπὸ λυγαίην] τὴν σκοτεινήν, ἀπὸ τοῦ λύγου τοῦ φυτοῦ. καὶ γὰρ ἐκεῖνο μέλαν. καὶ τὸν ἐνιαυτὸν λυκάβαντα, οἱονεὶ λυγάβαντα. ἐπεὶ μετὰ λύγης βαίνει. Σοφοκλῆς Πολυξένῃ, Ἀπ' αἰθέρος δὲ κἀπὸ λυγαίου νέφους. Ἄργος δὲ παροίτατος] εἷς τῶν Φρίξου παίδων οὗτος. τούτους δὲ Ἡρόδωρος φησὶν ἐκ Χαλκιόπης τῆς Αἰήτου θυγατρός· Ἀκοισίλαος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς μεγάλαις ἠοίαις φασὶν ἐξ Ἰοφώσσης τῆς Αἰήτου. καὶ οὗτος μὲν φησὶν αὐτοὺς τέσσαρας, Ἄργον, Φρόντιν, Μέλανα, Κυτίσωρον· Ἐπιμενίδης δὲ καὶ πέμπτον προστίθησι Πρέσβωνα.

Ἀντόμεθα πρὸς Ζηνὸς ἐποψίου, οἵτινες ἐστὲ
Ἀνδρῶν, εὐμενέειν τε καὶ ἀρκέσσαι χατέουσι.
Πόντῳ γὰρ τρηχεῖαι ἐπιβρίσασαι ἄελλαι
Νηὸς ἀεικελίης διὰ δούρατα πάντ' ἐκέδασσαν,
Ἧ ἔνι πειρόμενοι ἄμ' ἐπὶ χρέος ἐμβεβαῶτες.
Τοὔνεκα νῦν ὑμέας γουναζόμεθ', αἴ κε πίθησθε,
Δοῦναι ὅσον θ' εἴλημα περὶ χροός, ἠδὲ κομίσσαι,
Ἀνέρας οἰκτείραντας ὁμήλικας ἐν κακότητι.
Ἀλλ' ἱκέτας ξείνους Διὸς εἵνεκεν αἰδέσσασθε
Ξεινίου ἱκεσίου τε. Διὸς δ' ἄμφω ἱκέται τε
Καὶ ξεῖνοι· ὁ δέ που καὶ ἐπόψιος ἄμμι τέτυκται.
Τὸν δ' αὖτ' Αἴσονος υἱὸς ἐπιφραδέως ἐρέεινε,
Μαντοσύνας Φινῆος ὀισσάμενος τελέεσθαι.
Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέξομεν εὐμενέοντες.
Ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον ἐτήτυμον, ὥς πόθι γαίης
Ναίετε, καὶ χρέος οἷον ὑπεὶρ ἅλα νεῖσθαι ἀνώγει.
Αὐτῶν θ' ὑμείων ὄνομα κλυτὸν, ἠδὲ γενέθλην.
Τὸν δ' Ἄργος προσέειπεν ἀμηχανέων κακότητι.
Αἰολίδην Φρίξον τιν' ἀφ' ἑλλάδος αἶαν ἱκέσθαι,
Ἀτρεκέως δοκέω που, ἀκούετε καὶ πάρος αὐτοί,
Φρίξον, ὅτις πτολίεθρον ἀνήλυθεν αἰήταο,
Κριοῦ ἐπεμβεβαώς· τόν ῥα χρύσειον ἔθηκεν
Ἑρμείας, κῶας δὲ καὶ εἰσέτι νῦν κεν ἴδοισθε,
Πεπταμένον λασίοισιν ἐπὶ δρυὸς ἀκρεμόνεσσι.
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρρεξεν ἑῆς ὑποθημοσύνῃσι
Φυξίῳ ἐκ πάντων κρονίδῃ Διί. καί μιν ἔδεκτο
Αἰήτης μεγάρῳ, κούρην τέ οἱ ἐγγυάλιξε
Χαλκιόπην ἀνάεδνον, ἐυφροσύνῃσι νόοιο.

Ἐποψίου] Ἐπόψιος, ἐπόπτης. Ὅσον θ' εἴλημα] ἀτελὲς καὶ βραχύτατον περίβλημα. Ἐμβεβαῶτες] μετοχὴ ἀντὶ ῥήματος κεῖται τοῦ ἐμβεβήκαμεν. Κριοῦ ἐπεμβεβαώς] Διονύσιος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις φησὶ Κριὸν γεγονέναι τροφέα Φρίξου. ὃν αἰσθόμενον τῆς ἐπιβουλῆς Ἰνοῦς, ὑποθέσθαι τῷ Φρίξῳ τὴν φυγὴν ποιήσασθαι. ὅθεν καὶ μεμυθεῦσθαι ὡς ὑπὸ κριοῦ διασωθείη. Ἡρόδωρος δέ φησιν ἐξ Ἀθάμαντος καὶ Θεμιστοῦς γενέσθαι παῖδας, Σχοινέα, Ἐρύθριον, Λεύκωνα, Ποῖον· νεωτάτους δὲ, Φρίξον καὶ Ἕλλην. οὓς διὰ τὴν Ἰνοῦς ἐπιβουλὴν ἐκχωρῆσαι. τελευτῆσαι δὲ τὴν Ἕλλην κατὰ Πακτύην φασίν, ὡς καὶ Ἑλλάνικος μαρτυρεῖ. Ἰνοῦς δὲ καὶ Ἀθάμαντος Λέαρχος καὶ Μελικέρτης. Τόν ῥα χρύσειον] λέγεται γὰρ τῇ τοῦ Ἑρμοῦ ἐπαφῇ τὸ δέρος τοῦ κριοῦ γενέσθαι χρυσοῦν. Ἑῆς ὑποθημοσύνῃσι] τὸν κριὸν (φησὶν) ἔθυσε ταῖς ἑαυτοῦ ὑποθήκαις. τουτέστι, κατὰ συμβουλὴν αὐτοῦ τοῦ κριοῦ. αὐτὸς γὰρ ὁ κριὸς ἀνθρωπίνῃ χρησάμενος φωνῇ, τοῦτο ποιεῖν προσέταξε. Φυξίῳ ἐκ πάντων] φύξιος Ζεὺς παρὰ Θεσσαλοῖς, ἤτοι ἐπειδὴ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος κατέφυγον κατακλυσμόν, ἢ διὰ τὸ καταφυγεῖν τὸν Φρίξον εἰς αὐτόν. Χαλκιόπην] Φερεκύδης ἐν ἕκτῳ Ἰωΐαν αὐτὴν φησὶ καλεῖσθαι. ἐπώνυμον δὲ αὐτῇ Χαλκιόπη καὶ Ὀφιοῦσα.

Τῶν δ' ἐξ ἀμφοτέρων εἰμὲν γένος. ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
Γηραιὸς θάνε Φρίξος ἐν Αἰήταο δόμοισιν·
Ἡμεῖς δ' αὐτίκα πατρὸς ἐφετμάων ἀλέγοντες,
Νεύμεθ' ἐς Ὀρχομενὸν, κτεάνων Ἀθάμαντος ἕκητι.
Εἰ δὲ καὶ οὔνομα δῆθεν ἐπιθύεις δεδαῆσθαι,
Τῷδε Κυτίσσωρος πέλει οὔνομα, τῷ δέ τε, Φρόντις·
Τῷ δὲ, Μέλας· ἐμὲ δ' αὐτὸν ἐπικλείοιτέ κεν Ἄργον.
Ὣς φάτ'. ἀριστῆες δὲ "συνηβολίῃ κεχάροντο,
Καί σφεας ἀμφίεπον περιθαμβέες. αὐτὰρ Ἰήσων
Ἐξαῦτις "κατὰ μοῖραν ἀμείψατο τοῖσδ' ἐπέεσσιν,
Ἦ ἄρα δὴ "γνωτοὶ πατρώϊοι ἄμμιν ἐόντες
Λίσσεσθ' εὐμενέοντας ἐπαρκέσαι κακότητα.
"Κρηθεὺς γὰρ ῥ' Ἀθάμας τε κασίγνητοι γεγάασι,
Κρηθῆος δ' υἱωνὸς ἐγὼ σὺν τοῖσι δ' ἑταίροις
Ἑλλάδος ἐξ αὐτῆς νέομ' ἐς πόλιν Αἰήταο.
Ἀλλὰ τὰ μὲν καὶ ἐσαῦτις ἐνίψομεν ἀλλήλοισι·
Νῦν δ' ἕσσασθε πάροιθεν· ὑπ' ἐννεσίῃσι δ' ὀΐω
Ἀθανάτων ἐς χεῖρας ἐμὰς χατέοντας ἱκέσθαι.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νηὸς δῶκε σφίσιν εἵματα δῦναι.
Πασσυδίη δ' ἤπειτα κίον μετὰ νηὸν Ἄρηος
Μῆλ' ἱερευσόμενοι. περὶ δ' ἐσχάρῃ ἐστήσαντο
Ἐσσυμένως, ἥτ' ἐκτὸς ἀνηρεφέος πέλε νηοῦ
"Στιάων. εἴσω δὲ μέλας λίθος ἠρήρειστο
Ἱερὸς, ᾧ ποτε πᾶσαι Ἀμαζόνες εὐχετόωντο.
Οὐδέ σφιν θέμις ἦεν, ὅτ' ἀντιπέρηθεν ἵκοιντο,
Μήλων τ' ἠδὲ βοῶν τῇδ' ἐσχάρῃ ἱερὰ καίειν,
Ἀλλ' ἵππους δαίτρευον, ἐπηετανὸν κομέουσαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥέξαντες "ἐπαρτέα δαῖτα πάσαντο,
Δὴ τότ' ἄρ' Αἰσονίδης μετεφώνεεν, ἦρχέ τε μύθων,
"Ζεὺς αὐτὸς τὰ ἕκαστ' ἐπιδέρκεται· οὐδέ μιν ἄνδρες
Λήθομεν ἔμπεδον, οἵ τε θεουδέες, οὐδὲ δίκαιοι.

Συνηβολίη] Συνηβολίῃ, τὸ σύμβολον, ἢ ἡ συμβουλή. κατὰ μοῖραν, κατὰ τὸ πρέπον. γνωτοὶ, οἱ συγγενεῖς. Κρηθεὺς γὰρ καὶ Ἀθάμας, ἀδελφοί. Κρηθέως, Αἴσων. Αἴσονος Ἰάσων. Ἀθάμαντος δὲ Φρίξος, Φρίξου Ἄργος. Στιάων] στιαὶ αἱ ψῆφοι παρὰ Σικυωνίοις καλοῦνται. ἡ ἐσχάρα οὖν ἢ ὁ βωμὸς ἐκ ψήφων κατεσκεύαστο. Καλλίμαχος, Πολύστιόν τε μέτωπον. Ἐπηετανὸν κομέουσαι] ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς καὶ ἐκ πολλοῦ τρέφουσαι. Ἐπαρτέα] ἑτοίμην. Ζεὺς αὐτὸς] τὸν Δία φησὶν ἐπιδέρκεσθαι ἕκαστα ὁ Ἰάσων, καὶ τὰ ἑξῆς ἅμα μὲν παραμυθούμενος τὸν Ἄργον (πρὸς αὐτὸν γὰρ ὁ λόγος) ἅμα δὲ καὶ λεληθότως βοήθειαν αἰτῶν παρ' αὐτοῦ, ὡς ἂν συνεργήσῃ αὐτοῖς ἀνακομίσαι τὸ δέρας εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὣς μὲν γὰρ πατέρ' ὑμὸν ὑπεξείρυτο φόνοιο
Μητρυιῆς, καὶ νόσφιν ἀπειρέσιον πόρεν ὄλβον·
Ὣς δὲ καὶ ὑμέας αὖτις ἀπήμονας ἐξεσάωσε
Χείματος οὐλομένοιο. πάρεστι δὲ τῆσδ' ἐπὶ νηὸς
Ἔνθα καὶ ἔνθα νέεσθαι, ὅπῃ φίλον, εἴτε μετ' αἶαν,
Εἴτε μετὰ φθίην, θείου πόλιν ὀρχομενοῖο.
Τὴν γὰρ ἀθηναίη τεχνήσατο, καὶ τάμε χαλκῷ
Δούρατα πηλιάδος κορυφῆς πέρι· σὺν δέ οἱ ἄργος
Τεῦξεν. ἀτὰρ κείνην γε κακὸν διὰ κῦμ' ἐκέδασσε,
Πρὶν καὶ πετράων σχεδὸν ἐλθεῖν αἵ τ' ἐνὶ πόντῳ
Στεινωπῷ συνίασι πολυημέριοι ἀλλήλῃσιν.
Ἀλλ' ἄγεθ' ὧδε καὶ αὐτοὶ ἐς ἑλλάδα μαιομένοισι
Κῶας ἄγειν χρύσειον ἐπίρροθοι ἄμμι πέλεσθε,
Καὶ πλόου ἡγεμονῆες. ἐπεὶ φρίξοιο θυηλὰς
Στέλλομαι ἀμπλήσων, ζηνὸς χόλον αἰολίδῃσιν.
Ἴσκε παρηγορέων. οἱ δ' ἔστυγον εἰσαΐοντες.
Οὐ γὰρ ἔφαν τεύξεσθαι ἐνηέος αἰήταο
Κῶας ἄγειν κριοῖο μεμαότας. ὧδε δ' ἔειπεν
Ἄργος, ἀτεμβόμενος τοῖον στόλον ἀμφιπένεσθαι,
Ὦ φίλοι, ἡμέτερον μὲν ὅσον σθένος, οὔποτ' ἀρωγῆς
Σχήσεται οὐδ' ἠβαιόν, ὅτε χρειώ τις ἵκηται.
Ἀλλ' αἰνῶς ὀλοῇσιν ἀπηνείῃσιν ἄρηρεν
Αἰήτης· τῷ καὶ περιδείδια ναυτίλλεσθαι.
Στεῦται δ' ἠελίου γόνος ἔμμεναι· ἀμφὶ δὲ κόλχων
Ἔθνεα ναιετάουσιν ἀπείρονα. καὶ δέ κεν ἄρει
Σμερδαλέην ἐνοπὴν μέγα τε σθένος ἰσοφαρίζοι.
Οὐ μὰν οὐδ' ἀπάνευθεν ἑλεῖν δέρος αἰήταο
Ῥηίδιον. τοῖός μιν ὄφις περί τ' ἀμφί τ' ἔρυται
Ἀθάνατος καὶ ἄυπνος, ὃν αὐτὴ γαῖ' ἀνέφυσεν

Μετὰ Φθίην] οἱ μὲν τὴν Φθίαν Ὀρχομενοῦ πόλιν φασὶν εἰρῆσθαι, Φθίην πόλιν Ὀρχομενοῖο· παρόσον οἱ Ὀρχομένιοι ἄποικοί εἰσι Θεσσαλῶν. δύναται δὲ καὶ Ὀρχομενοῦ μνημονεύειν τοῦ μεθορίου Μακεδονίας καὶ Θεσσαλίας. ἔστι γὰρ Ὀρχομενός, καὶ ὄρος καὶ πόλις Θεσσαλίας, καὶ Βοιωτίας καὶ Ἀρκαδίας, καὶ Γόντου. Ἐπίρροθοι] ἐπιρροθεῖν, κυρίως τὸ τοῖς κυσὶν κελεύειν, καὶ ἐρεθίζειν· καὶ τὸ τῇ νηὶ συνεργεῖν, παρὰ τὸ ῥόθιον, ὅ ἐστι τὸ κῦμα. ἐνταῦθα δὲ ἐπίρροθον ἁπλῶς τὸν βοηθὸν λέγει. Ζηνὸς χόλον] διὰ τὸ μηνῖσαι τὸ δαιμόνιον τοῖς ἀπὸ τοῦ Αἰόλου, Φρίξου κινδυνεύσαντος. νοεῖται δὲ ἐν τῷ χόλον ἡ διά, ἤγουν διὰ τὸν χόλον τοῦ Διός· ὡς τὸ, σὴν χάριν, ἀντὶ τοῦ διὰ τὴν σὴν χάριν. τοιαύτῃ γὰρ περιφράσει ὑπὸ Πελίου ἐξεπέμφθη. Ἔστυγον] ἐστύγνασαν. ηὐλαβήθησαν. Τεύξεσθαι ἐνηέος] οὐ γὰρ ὑπελάμβανον ἡδέως καὶ προσηνῶς προσδεχθησομένους αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ Αἰήτου, διότι συνῆσαν τῷ Ἰάσονι. Ἐνηέος] προσηνέος, ἀγαθοῦ. Ἀτεμβόμενος] οὐχ Ὁμηρικῶς, ἀντὶ τοῦ στελισκόμενος. κεῖται γὰρ νῦν ἐπὶ τοῦ δυσχεραίνων καὶ μεμφόμενος ἐπὶ τοιοῦτον αὐτοὺς στόλον στέλλεσθαι. Στεῦται] διαβεβαιοῦται.

Καυκάσι

Καυκάσου ἐν κνημοῖσι, τυφαονίη ὅθι πέτρη.
Ἔνθα τυφάονά φασὶ διὸς κρονίδαο κεραυνῷ
Βλήμενον, ὁππότε οἱ στιβαρὰς ἐπορέξατο χεῖρας,
Θερμὸν ἀπὸ κρατὸς στάξαι φόνον· ἵκετο δ' αὔτως
Οὔρεα καὶ πεδίον νυσήιον, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
Κεῖται ὑποβρύχιος σερβωνίδος ὕδασι λίμνης.
Ὣς ἄρ' ἔφη. πολέεσσι δ' ἐπὶ χλόος εἷλε παρειὰς
Αὐτίκα, τοῖον ἄεθλον ὅτ' ἔκλυον. αἶψα δὲ πηλεὺς
Θαρσαλέως ἐπέεσσιν ἀμείψατο, φώνησέν τε,
Μηδ' οὕτως ἤθεῖε λίην δειδίσσεο θυμῷ.
Οὔτε γὰρ ὧδ' ἀλκὴν ἐπιδευόμεθ', ὥστε χερείους
Ἔμμεναι αἰήταο σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
Ἀλλὰ καὶ ἡμέας οἴομ' ἐπισταμένους πολέμοιο
Κεῖσε μολεῖν, μακάρων σχεδὸν αἵματος ἐκγεγαῶτας.
Τῷ εἰ μὴ φιλότητι δέρος χρύσειον ὀπάσσει,
Οὔ οἱ χραισμήσειν ἐπιέλπομαι ἔθνεα κόλχων.
Ὣς οἵγ' ἀλλήλοισιν ἀμοιβαδὸν ἠγορέοντο,
Μέσφ' αὖτις δόρποιο κορεσσάμενοι κατέδαρθεν.
Ἦει δ' ἀνεγρομένοισιν εὐκραὴς ἄεν οὖρος·
Ἱστία δ' ἤειραν, τὰ δ' ὑπαὶ ῥιπῆς ἀνέμοιο
Τείνετο· ῥίμφα δὲ νῆσον ἀποπροέλειπον ἄρηος.
Νυκτὶ δ' ἐπιπλόμενοι φιλυρηίδα νῆσον ἄμειβον·
Ἔνθα μὲν οὐρανίδης φιλύρῃ κρόνος, εὖτ' ἐν ὀλύμπῳ

Καυκάσου ἐν κνημοῖσι] περὶ τὸν Καύκασον (φασὶν) ἐν τῇ Τυφαονίᾳ πέτρᾳ κεραυνωθεὶς ὁ Τυφῶς, ἰχῶρας εἶναι ἀφῆκεν, ἐξ ὧν ἐγένετο ὁ τὸ δέρος φυλάσσων ὄφις. ὅτι δὲ ἐπὶ τὸν Καύκασον κατέφυγεν ὁ Τυφῶς διωκόμενος, καὶ ὅτι καιομένου τοῦ ὄρους ἔφυγεν ἐκεῖθεν εἰς Ἰταλίαν· ὅπου τὴν Πιθηκοῦσσαν αὐτῷ περιρριφῆναι νῆσον Φερεκύδης ἐν τῇ θεογονίᾳ ἱστορεῖ. οὐ μέντοι ὅτι καὶ εἰς τοὺς περὶ Συρίαν τόπους ἠλάθη, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος. Τυφάονα] οὗτος (φησὶ) πληγεὶς ὑπὸ Διός, ὡς εἶχεν εἰς τοὺς περὶ Συρίαν τόπους καὶ τὸ Πηλούσιον παρεγένετο, διωκόμενος ὑπὸ Διός· ὅπου βυθισθεὶς κεῖται ἐν τῇ Σερβωνίδι λίμνῃ. διήκει δὲ αὕτη ἀπὸ Συρίας μέχρι Πηλουσίου. τὰ δ' αὐτὰ περὶ τοῦ Τυφῶνος καὶ Ἡρόδωρος φησίν. ἔνθα καὶ περὶ τῆς Νύσης ἱστορεῖ, λέγων, "Ἔστι δέ τις Νύση, ὕπατον κέρας ἀνθέον ὕλῃ, Τηλοῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτοιο ῥοάων. ὁ δὲ Καύκασος διήκει ἀπὸ τῆς Ἀρμενίων χώρας ἕως Κόλχων. ἡ δὲ Σερβωνὶς λίμνη διάκειται περὶ τὸ Πηλούσιον τῆς Αἰγύπτου. Μηδ' οὕτως ἤθεῖε] πρὸς τό, τὴν καὶ περιδεῖσθαι ναυτίλλεσθαι, ἀπήντησεν ὁ Πηλεύς, κελεύων μὴ δεδιέναι. διὸ θυμῷ χαριέστερον. γράφεται δὲ καὶ μύθῳ. ἵνα ᾖ, μὴ ἐκφόβει ἡμᾶς τῷ περὶ Αἰήτου λόγῳ. οὐ φέρεται δὲ οὕτως, ἀλλ' ἐν πᾶσι, δειδίσσεο θυμῷ. κατ' οὐδὲν γὰρ (φησὶ) τοῦ Αἰήτου ἐσμὲν χείρους. τὸ δέ, ἤθεῖε, οἶμαι κατ' ἐπένθεσιν τοῦ η γεγονέναι, ὥσπερ καὶ τὸ βαιός, ἠβαιός· μύω, ἠμύω. σημαίνει δὲ κατὰ τὸ προσφιλέστερον τὸ θεῖε, συγγενές. ἢ τὸ θαυμάσιε (μηδαμῶς ὦ θαυμάσιε) ἢ τὸ καλέ. Φιλυρηίδα νῆσον] τὴν τῶν Φιλύρων φησίν, ἀπὸ Φιλύρας τῆς Ὠκεανοῦ, κατοικούσης περὶ τοὺς τόπους τούτους. Κρόνου δὲ μιγνυμένου αὐτῇ, ὅτε ἐβασίλευε Τιτάνων, τὴν Ῥέαν αὐτοὺς ἐπαυτοφώρῳ καταλαβεῖν. ὅθεν τὸν μὲν Κρόνον δειδιότα εἰς ἵππον μεταβληθῆναι, τὴν δὲ φυγεῖν εἰς Θεσσαλίαν. Φερεκύδης φησὶν ὅτι Κρόνος ἀπεικασθεὶς ἵππῳ ἐμίγη τῇ Φιλύρᾳ τῇ Ὠκεανοῦ καὶ διὰ

τοῦτο διφυὴς ὁ Χείρων. Σουίδας δὲ ἐν πρώτῳ Θεσσαλικῶν τὸν Χείρωνα Ἰξίονος εἶναι παῖδα φησὶν, ἀδελφὸν δὲ Πειρίθου.

Κρηταῖον ὄρος, τὸ Κρητικόν. γέγονε δὲ καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ Σιναῖον.

Τιτήνων ἤνασσεν, ὁ δ᾽ κρηταῖον ὑπ᾽ ἄντρον
Ζεὺς ἔτι κουρήτεσσι μετετρέφετ᾽ ἰδαίοισιν,
Ῥείην ἐξαπαφὼν παρελέξατο. τοὺς δ᾽ ἐνὶ λέκτροις
Τέτμε θεὰ μεσσηγύς. ὁ δ᾽ ἐξ εὐνῆς ἀνορούσας
Ἔσσυτο χαιτήεντι φυὴν ἐναλίγκιος ἵππῳ.
Ἡ δ᾽ αἰδοῖ χῶρόν τε καὶ ἤθεα κεῖνα λιποῦσα
Ὠκεανὶς φιλύρη, εἰς οὔρεα μακρὰ πελασγῶν
Ἦλθ᾽, ἵνα δὴ χείρωνα πελώριον, ἄλλα μὲν ἵππῳ,
Ἄλλα θεῷ ἀτάλαντον, ἀμοιβαίῃ τέκεν εὐνῇ.
Κεῖθεν δ᾽ αὖ μάκρωνας, ἀπειρεσίην τε βεχείρων
Γαῖαν, ὑπερφιάλους τε παρὲξ ἐνέοντο σάπειρας,
Βύζηράς τ᾽ ἐπὶ τοῖσιν. ἐπιπρὸ γὰρ αἰὲν ἔτεμνον
Ἐσσυμένως, λιαροῖο φορεύμενοι ἐξ ἀνέμοιο.
Καὶ δὴ νισσομένοισι μυχὸς διεφαίνετο πόντου.
Καὶ δὴ καυκασίων ὀρέων ἀνέτελλον ἐρίπναι
Ἠλίβατοι, τόθι γυῖα περὶ στυφελοῖσι πάγοισιν
Ἰλλόμενος χαλκείῃσιν ἀλυκτοπέδῃσι προμηθεὺς
Αἰετὸν ἥπατι φέρβε παλιμπετὲς ἀΐσσοντα.

Τὸ δὲ χαιτήεις, χαίτην ἔχων· ἀπὸ τῆς χαίτης, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἔρση, ἐρσήεις· καὶ τιμή, τιμήεις. περὶ Μακρώνων καὶ Βεχείρων καὶ Σαπείρων προείρηται. εἰπὼν δὲ, Μυχὸς διεφαίνετο πόντου, ἔδειξεν ὅτι ἐν τῷ μυχῷ τοῦ πόντου ἡ Κολχική. Καὶ δὴ Καυκασίων] τὰ προσαγορευόμενα Καυκάσια Ἐρατοσθένης πλησίον εἶναι φησὶ τῆς προσαγορευομένης Κασπιανῆς θαλάσσης. Ἐρίπναι] τῶν Καυκασίων ὀρῶν αἱ ἀπορρῶγες καὶ ἐξοχαί. τινὲς δὲ ἐρίπνας, τὰς τραχείας καὶ εἰς ὕψος ἀνεχούσας πέτρας φασί. Τόθι γυῖα] ὁ Προμηθεὺς ἐδέδετο ἐν τῷ Καυκάσῳ, καὶ ὁ ἀετὸς τὸ ἧπαρ αὐτοῦ κατήσθιεν. Ἀγρόιτας δὲ ἐν τρισκαιδεκάτῃ τῶν Σκυθικῶν δαπανᾶσθαι φησὶ τὸ ἧπαρ Προμηθέως δόξαι ὑπὸ τοῦ ἀετοῦ, διὰ τὸ τὴν κρατίστην τοῦ Προμηθέως χώραν τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον Ἀετὸν φθείρειν. ἧπαρ δὲ παρὰ πολλοῖς, ὥσπερ καὶ οὖθαρ, τὴν εὔκαρπον λέγεσθαι γῆν. Ἡρακλέους δὲ ἐξοχετεύσαντος διώρυξι τὸν ποταμὸν, τόν τε ἀετὸν δόξαι ὑπ᾽ αὐτοῦ κεχωρίσθαι, καὶ τὸν Προμηθέα λελύσθαι τῶν δεσμῶν. Θεόφραστος δὲ τὸν Προμηθέα φησὶ, σοφὸν γενόμενον, μεταδοῦναι πρῶτον τοῖς ἀνθρώποις φιλοσοφίας. ὅθεν καὶ διαδοθῆναι τὸν μῦθον ὡς ἄρα πυρὸς μεταδοίη. καὶ Ἡρόδωρος ξένως περὶ τῶν δεσμῶν τοῦ Προμηθέως ταῦτα. εἶναι γὰρ αὐτὸν Σκυθῶν βασιλέα φησί· καὶ μὴ δυνάμενον παρέχειν τοῖς ὑπηκόοις τὰ ἐπιτήδεια, διὰ τὸ τὸν καλούμενον Ἀετὸν ποταμὸν ἐπικλύζειν τὰ πεδία, δεθῆναι ὑπὸ τῶν Σκυθῶν. ἐπιφανέντα δὲ Ἡρακλέα, τὸν μὲν ποταμὸν ἀποστρέψαι εἰς τὴν θάλασσαν (καὶ διὰ τοῦτο μεμυθεῦσθαι ἀνῃρηκέναι τὸν ἀετὸν Ἡρακλέα) τὸν δὲ Προμηθέα λῦσαι τῶν δεσμῶν. Φερεκύδης δὲ ἐν δευτέρῳ, Τυφῶνος καὶ Ἐχίδνης τῆς Φόρκυνος φησὶ τὸν Ἀετὸν τὸν ἐπιπεμφθέντα Προμηθεῖ. καὶ ὅτι δὲ ὁ Ἀετὸς ἤσθιεν τῆς ἡμέρας τοῦ ἥπατος, τὸ δὲ λειπόμενον ηὔξετο τῆς νυκτὸς, καὶ ἐγίνετο ἴσον. Ἰλλόμενος χαλκείῃσιν] δεθῆναι τὸν Προμηθέα φησὶν Ἡσίοδος, καὶ τὸν ἀετὸν ἐπιπεμφθῆναι αὐτῷ διὰ τὴν τοῦ πυρὸς κλοπήν. Δοῦρις δέ φησι, διὰ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἐρασθῆναι. ὅθεν τοὺς περὶ τὸ Καυκάσιον οἰκοῦντας μόνῳ Διῒ καὶ Ἀθηνᾷ μὴ θύειν, διὰ τὸ κολάσεως αἰτίους Προμηθεῖ γενέσθαι. καθ᾽ ὑπερβολὴν δὲ σέβειν Ἡρακλέα, τῆς τοῦ ἀετοῦ τοξείας χάριν. εἰκότως οὖν ὁ Ἀπολλώνιος, περὶ Καύκασον γενόμενος, καὶ τούτων ἐμνήσθη.

Τὸν μὲν ἐπ' ἀκροτάτης ἴδον ἕσπερον ὀξέϊ ῥοίζῳ
Νηὸς ὑπερπτάμενον νεφέων σχεδόν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
Λαίφεα πάντ' ἐτίναξε παραιθύξας πτερύγεσσιν.
Οὐ γὰρ ὅγ' αἰθερίοιο φυὴν ἔχεν οἰωνοῖο,
Ἶσα δ' εὐξέστοις ὠκύπτερα πάλλεν ἐρετμοῖς.
Δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα πολύστονον ἄϊον αὐδὴν
Ἧπαρ ἀνελκομένοιο Προμηθέος. ἔκτυπε δ' αἰθὴρ
Οἰμωγῇ, μέσφ' αὖτις ἀπ' οὔρεος ἀΐσσοντα
Αἰετὸν ὠμηστὴν αὐτὴν ὁδὸν εἰσενόησαν.
Ἐννύχιοι δ' Ἄργοιο ἀλημοσύνῃσιν ἵκοντο
Φᾶσίν τ' εὐρυρέοντα, καὶ ἔσχατα πείρατα πόντου.
Αὐτίκα δ' ἱστία μὲν καὶ ἐπίκριον ἔνδοθι κοίλης
Ἱστοδόκης στείλαντες ἐκόσμεον. ἐν δ' ἢ καὶ αὐτὸν
Ἱστὸν ἄφαρ χαλάσαντο παρακλιδόν. ὦκα δ' ἐρετμοῖς
Εἰσέλασαν ποταμοῖο μέγαν ῥόον. αὐτὰρ ὁ πάντη
Καχλάζων ὑπόεικεν. ἔχον δ' ἐπ' ἀριστερὰ χειρῶν
Καύκασον αἰπήεντα, Κυταιΐδα τε πτόλιν Αἴης.
Ἔνθεν δ' αὖ πεδίον τὸ Ἀρήϊον, ἱερά τ' ἄλση
Τοῖο θεοῦ· τόθι κῶας ὄφις εἴρυτο δοκεύων
Πεπτάμενον λασίοισιν ἐπὶ δρυὸς ἀκρεμόνεσσιν.
Αὐτὸς δ' Αἰσονίδης χρυσέῳ ποταμόνδε κυπέλλῳ
Οἴνου ἀκηρασίοιο μελισταγέας χέε λοιβὰς
Γαίῃ τ' ἐνναέταις τε θεοῖς, ψυχαῖς τε καμόντων
Ἡρώων. γουνοῦτο δ' ἀπήμονας εἶναι ἀρωγοὺς
Εὐμενέως, καὶ νηὸς ἐναίσιμα πείσματα δέχθαι.
Αὐτίκα δ' Ἀγκαῖος τοῖον μετὰ μῦθον ἔειπεν,
Κολχίδα μὲν δὴ γαῖαν ἱκάνομεν, ἠδὲ ῥέεθρα
Φάσιδος· ὥρη δ' ἧμιν ἐνὶ σφίσι μητιάασθαι,
Εἴτ' οὖν μειλιχίῃ πειρησόμεθ' Αἰήταο,

Τὸν μὲν ἐπ' ἀκροτάτης] παρὰ τὴν ἑσπέραν (φησὶν) εἶδον οἱ ἄριστοι τὸν ἀετὸν ἐπὶ τὸν Προμηθέα. Παραιθύξας δὲ, παραπνεύσας. τοῦτ' ἔστι, πνοὴν ποιήσας, τῇ βίᾳ τῶν πτερύγων ἐτίναξε τὰ ἱστία.
Ἶσα δ' εὐξέστοις] τὰ ἐν ταῖς πτέρυξι πτερὰ ἴσα εἶχεν ἐρετμοῖς, ὅ ἐστι κώπαις. οὕτω δέ φησι δεικνὺς τὸ μέγεθος τοῦ ὀρνέου. Αἰθερίοιο] αὐτὶ τοῦ αἰθεροπόρου. ἐν τῷ, δηρὸν οὐ μετέπειτα, ἀναστρεπτέον, ἔπειτα δὲ οὐ μετὰ δηρόν.
Ἄργοιο] τοῦ Φρίξου υἱοῦ. Ἀλημοσύνῃ, τῇ ἐμπειρίᾳ τῶν πόρων. Πεπτάμενον Ἡρωδιανὸς παροξύνει. Μελισταγέας] γλυκείας.
Ἐνναέταις τε θεοῖς] τοῖς ἐγχωρίοις θεοῖς. τοὺς γὰρ ἐπιδημοῦντας ἔθος ἦν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ θύειν θεοῖς ἐπιχωρίοις καὶ ἥρωσι. τοῦτο φασὶ καὶ Ἀλέξανδρον ποιῆσαι τὸν Μακεδόνα ἐν Ἰλίῳ. Καὶ νηὸς ἐναίσιμα] τὰ καθήκοντα. οἷον ἐπ' ἀγαθοῖς καὶ ἀπροσδέκτοις. Εἴτ' οὖν μειλιχίῃ] εἴτε προσ-

ὡς προσφερόμενοι τῷ Αἰήτῃ ἀποπειραθείημεν αὐτοῦ, εἴτε ἄλλως πως. οὕτω καὶ Ἀμερίας ἀπέδωκεν ἐν ταῖς γλώσσαις.

ἐπήβολος δὲ, ἀσφαλής.

Εἴτε καὶ ἀλλοίη τις ἐπήβολος ἔσσεται ὁρμή.
Ὥς ἔφατ᾽. ἄργου δ᾽ αὖτε παρηγορείησιν ἰήσων
Ὑψόθι νῆ᾽ ἐκέλευσεν ἐπ᾽ εὐναίῃσιν ἐρύσαι,
Δάσκιον εἰσελάσαντας ἕλος. τὸ δ᾽ ἐπισχεδὸν ἦεν
Νισσομένων, ἔνθ᾽ οἵγε διὰ κνέφας ηὐλίζοντο.
Ἠὼς δ᾽ οὐ μετὰ δηρὸν ἐελδομένοισι φαάνθη.

Παρηγορείησιν] παρηγορεία, ἡ προτροπὴ καὶ ἡ συμβουλή. Ὑψόθι νῆ᾽ ἐκέλευσεν] ἐν τῷ βάθει τοῦ ποταμοῦ. μὴ προσορμισθέντες τῇ γῇ. Ὅμηρος, ὕψι δ᾽ ἐπ᾽ εὐνάων ὁρμίσσομεν. Ἐπ᾽ εὐναίῃσιν ἐρύσαι] ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν ἑλκύσαι, ταῖς ἀγκύραις ὁρμίσαι. Δάσκιον] τὸ δασύσκιον, κατὰ συγκοπήν.

ἈΠΟΛΛΩΝΊΟΥ ΤΟΥ͂ ῬΟΔΊΟΥ ἈΡΓΟΝΑΥΤΙΚΩ͂Ν ΤΡΊΤΟΝ.

Εἰ δ' ἄγε νῦν Ἐρατώ, παρά θ' ἵστασο, καί μοι ἔνισπε

Ἔνθεν ὅπως ἐς Ἰωλκὸν ἀνήγαγε

κῶας Ἰήσων [πρίδος αἶσαν

Μηδείης ὑπ' ἔρωτι. σὺ γὰρ καὶ Κύ-

ΣΧΟΛΙΑ εἰς τὸ τρίτον τῶν Ἀπολλωνίου Ἀργοναυτικῶν.

Τοῦ τρίτου λόγου τῶν Ἀργοναυτικῶν τὰ κεφάλαια, ἐστὶ τάδε.

Ἥρα καὶ Ἀθηνᾶ βουλευσάμεναι πείθουσι τὴν Ἀφροδίτην τῇ Μηδείᾳ ἐπιπέμψαι τὸν ἔρωτα. Ἰάσων δὲ μετὰ τῶν Φρίξου υἱῶν παραγενόμενος πρὸς τὸν Αἰήτην, ἀξιοῖ λαβεῖν τὸ δέρος. ἀγανακτήσας δὲ ὁ Αἰήτης, ἄθλοις αὐτῷ προστάττει μεγάλους· ὥστε τοὺς πυρίπνοις ταύρους ζεῦξαι, καὶ σπεῖραι τοὺς τοῦ δράκοντος ὀδόντας, ὑφ' ὧν ἀνεδίδοντο γίγαντες. οὐ μόνον δὲ σπεῖραι, ἀλλὰ καὶ τὸν γηγενῶν στάχυν θερίσαι. Μήδεια δέ, διὰ τὸν ἐπὶ τὸν Ἰάσονα ἔρωτα, ὑπάγεται ὑπὸ τῇ Χαλκιόπῃ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς βοηθῆσαι. καὶ δὴ συνθεμένη καὶ συντυχοῦσα τῷ Ἰάσονι κατὰ τὸ τῆς Ἑκάτης ἱερόν, δίδωσί τε τὰ φάρμακα, καὶ ὑποτίθεται ὃν τρόπον δεῖ πρὸς τὸ θέρος τῶν γιγάντων ἁρμόσασθαι. τοῖς δὲ φαρμάκοις χρησάμενος ὁ Ἰάσων ἤνυσε παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα τοῦ Αἰήτου τοὺς προβληθέντας ἄθλους. Εἰ δ' ἄγε νῦν Ἐρατώ] τὴν Ἐρατώ φασιν ὄρχησιν εὑρηκέναι. ἀλόγως δὲ ὁ Ἀπολλώνιος μεμοιρᾶσθαι τὴν Ἐρατώ φησι τῶν τῆς Ἀφροδίτης ὀργίων, λέγω δὴ τῶν γαμικῶν. γάμοις δὲ ἄρα καὶ ὄρχησις ἕπεται. ἐν δὲ τοῖς εἰς Μουσαῖον ἀναφερομένοις δύο ἱστοροῦνται γενέσεις Μουσῶν. πρεσβυτέρων μέν, μετὰ τοῦ Κρόνου γενομένων· νεωτέρων δέ, τῶν ἐκ Διὸς καὶ Μνημοσύνης. Εἰ δ' ἄγε νῦν] λέγεται τῶν Μουσῶν ἡ μὲν Κλειώ, εὑρηκέναι τὴν ἱστορίαν· Θάλεια δέ, γεωργίαν, καὶ τὴν περὶ τὰ φυτὰ πραγματείαν· Εὐτέρπη δέ, μαθήματα· Τερψιχόρη, παιδείαν· Ἐρατώ, ὄρχησιν· Πολύμνια, λύραν· Μελπομένη, ᾠδήν· Οὐρανία, ἀστρολογίαν· Καλλιόπη, ποίησιν. ἀπορεῖται δὲ πρῶτον μὲν διὰ τί οὐκ ἀρχόμενος τῆς ποιήσεως ἐπεκαλέσατο τὰς Μούσας, νῦν δ' αὐτὸ ποιεῖ. δεύτερον, διὰ τί τὴν Ἐρατὼ καὶ οὐ τὰς ἄλλας ἐπικαλεῖται. ῥητέον οὖν πρὸς μὲν τὸ πρῶτον, ὅτι ἀρχόμενος μέν, εἰκότως Ἀπόλλωνα τὸν τῶν Μουσῶν ἀρχηγέτην ἐπεκαλέσατο· ἐνταῦθα δέ, ἐπειδήπερ περὶ γάμων καὶ θαλίας διαλέγεσθαι μέλλει. θαλιῶν δὲ προστάτιδες αἱ Μοῦσαι, διὰ τοῦτο νῦν τὰς Μούσας ἐπικαλεῖται. ὅτι δὲ θαλιῶν εἰσὶ προστάτιδες αἱ Μοῦσαι, ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς δεδήλωται, Οὐδέ τι λήγουσι Μουσάων βροτοί. αἱ γὰρ ἔασι κοίρανοι, αἷσι μέμηλε χορὸς θαλίη τ' ἐρατεινή. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον, ὅτι ἐπειδὴ ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς εὑρέτις ὀρχήσεως ἡ Ἐρατὼ παραδίδοται, μέλλει δὲ ὁ Ἀπολλώνιος τὸν τῆς Μηδείας καὶ Ἰάσονος γάμον διηγεῖσθαι, διὰ τοῦτο τὴν εὑρέτιν τῆς ἐπιβαλλούσης τῶν γάμων ὀρχήσεως ἐπικαλεῖται Μοῦσαν. διὸ καὶ μετ' ὀλίγα ἐπήνεγκε μεμοιρᾶσθαι τῶν τῆς Ἀφροδίτης ὀργίων. τῷ γὰρ γάμῳ καὶ ὄρχησις ἕπεται. Ῥιανὸς δέ φησι μηδὲν διαφέρειν ἢ πάσας ἐπικαλεῖσθαι τὰς Μούσας, λέγων οὕτως, Πᾶσαι δ' εἰσαΐουσι, μιᾶς ὅτε τοὔνομα λέξεις. ἴσως δὲ καὶ ἐπειδὴ περὶ ἔρωτος μὲν διαλέγεται, ἡ Ἐρατὼ δὲ παρὰ τὸ ἐρᾶν παράγεται, διὰ τοῦτο ταύτης μνημονεύει, τὸ κοινὸν ἐνέργημα αὐτῇ ἀναθεὶς διὰ τὸ ὄνομα. Ἐρατώ] ἀντὶ τοῦ Ἐρατοῖ, Ἀττικῶς. τὸ ἑξῆς, παρίστασο καὶ εἰπέ.

Ἔμμορες, ἀδμῆτας δὲ τεοῖς μελεδήμασι θέλγεις
Παρθενικάς. τῷ καί τοι ἐπήρατον οὔνομ' ἀνῆπται.
Ὣς οἱ μὲν πυκινοῖσιν ἀνωΐστως δονάκεσσι
Μίμνον ἀριστῆες λελοχημένοι. αἱ δ' ἐνόησαν
Ἥρη Ἀθηναίη τε, Διὸς δ' αὐτοῖο καὶ ἄλλων
Ἀθανάτων ἀπονόσφι θεῶν θάλαμόνδε κιοῦσαι
Βούλευον. πείραζε δ' Ἀθηναίην πάρος Ἥρη,
Αὐτὴ νῦν προτέρη θύγατερ Διὸς ἄρχεο βουλῆς,
Τί χρέος; ἠὲ δόλον τινὰ μήσεαι, ᾧ κεν ἑλόντες
Χρύσεον Αἰήταο μεθ' Ἑλλάδα κῶας ἄγοιντο;
Ἢ καὶ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενοι πεπίθοιεν
Μειλιχίοις; ἦ μὲν γὰρ ὑπερφίαλος πέλει αἰνῶς.
Ἔμπης δ' οὔτινα πεῖραν ἀποτρωπᾶσθαι ἔοικεν.
Ὣς φάτο· τὴν δὲ πάρ' ἆσσον Ἀθηναίη προσέειπε,
Καὶ δ' αὐτὴν ἐμὲ τοῖα μετὰ φρεσὶν ὁρμαίνουσαν
Ἥρη ἀπηλεγέως ἐξείρεαι. ἀλλά τοι οὔπω
Φράσσασθαι νοέω τοῦτον δόλον ὅστις ὀνήσει
Θυμὸν ἀριστήων· πολέας δ' ἐπεδοίασα βουλάς.
Ἦ, καὶ ἐπ' οὔδεος αἵγε ποδῶν πάρος ὄμματ' ἔπηξαν,
Ἄνδιχα πορφύρουσαι ἐνὶ σφίσιν. αὐτίκα δ' Ἥρη
Τοῖον μητιόωσα παροιτέρη ἔκφατο μῦθον,
Δεῦρ' ἴομεν μετὰ Κύπριν· ἐπιπλόμεναι δέ μιν ἄμφω
Παιδὶ ἑῷ εἰπεῖν ὀτρύνομεν, αἴκε πίθηται,
Κούρην Αἰήτου πολυφάρμακον οἷσι βέλεσσι
Θέλξαι ὀϊστεύσας ἐπ' Ἰήσονι. τὸν δ' ἂν ὀΐω
Κείνης αἰνεσίῃσιν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἀνάξειν.
Ὣς ἄρ' ἔφη. πυκινὴ δὲ συνεύαδε μῆτις Ἀθήνῃ,
Καί μιν ἔπειτ' ἐξαῦτις ἀμείβετο μειλιχίοισιν,
Ἥρη, νήϊδα μέν με πατὴρ τέκε τοῖο βολάων,
Οὐδέ τινα χρειὼ θελκτήριον οἶδα πόθοιο.

Ἀνωΐστως, ἀνυπονοήτως. Μεθ' Ἑλλάδα] ἀντὶ τοῦ εἰς Ἑλλάδα. Ἀποτρωπᾶσθαι] ἀποτρέπεσθαι. ὁ δὲ νοῦς, ὅμως οὐδεμίαν πεῖραν παραιτεῖσθαι δεῖ. Τὴν δὲ παρ' ἆσσον] παρέχημα, ἀθέως. ἢ λείπει τὸ καθημένην. Ἀπηλεγέως] σημαίνει μὲν καὶ τὸ ἀληθῶς καὶ ἀπλῶς, ἔτι δὲ καὶ τὸ σαφῶς· νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποτόμως. ἐπιφέρει γὰρ, ἀλλά τοι οὔπω φράσσασθαι νοέω. Ἄνδιχα πορφύρουσαι] διῃρημένως μεριμνῶσαι. Μετὰ Κύπριν] πρὸς τὴν Κύπριν. Ἐπιπλόμεναι] παραγενόμεναι καὶ ἐπελθοῦσαι. Παιδὶ ἑῷ] Ἀπολλώνιος μὲν Ἀφροδίτης τὸν Ἔρωτα γενεαλογεῖ· Σαπφὼ δὲ γῆς καὶ οὐρανοῦ· Σιμωνίδης δὲ, Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος,
» Σχέτλιε παῖ δολομήδεος Ἀφροδίτας,
» τὸν Ἄρει δολομηχάνῳ τέκεν.
Ἴβυκος καὶ Ἡσίοδος ἐκ χάους λέγει τὸν Ἔρωτα. ἐν δὲ τοῖς εἰς Ὀρφέα, Κρόνου γενεαλογεῖται,
» Αὐτὰρ Ἔρωτα
» Κρόνος καὶ πνεύματα
» πάντ' ἐτέκνωσε.
Θέλξαι ὀϊστεύσας] νῦν ἀντὶ τοῦ ἀπατῆσαι, τὸ μὴ κρατῆσαι ἑαυτῆς διὰ τὸν ἔρωτα. Πυκινὴ δὲ, ἀντὶ τοῦ ἄρθρου, καλῶς. ἀντὶ τοῦ πυκνὴ καὶ συνετὴ ἤρεσεν αὐτῇ εἶναι ἡ βουλή.

Εἰ δέ σοι αὐτῇ μῦθος ἐφανδάνει, ἦ τ' ἂν ἔγωγε
Ἑσποίμην· σὺ δὲ κεν φαίης ἔπος ἀντιόωσα.
Ἦ, καὶ ἀναΐξασαι ἐπὶ μέγα δῶμα νέοντο
Κύπριδος, ὅρρά τέ οἱ δεῖμεν πόσις ἀμφιγυήεις,
Ὁππότε μιν τὰ πρῶτα παραὶ Διὸς ἦγεν ἄκοιτιν.
Ἕρκεα δ' εἰσελθοῦσαι ὑπ' αἰθούσῃ θαλάμοιο
Ἕσταν, ἵν' ἐντύνεσκε θεὰ λέχος Ἡφαίστοιο.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐς χαλκεῶνα καὶ ἄκμονας ἦρι βεβήκει,
Νήσοιο πλαγκτῆς εὐρὺν μυχόν· ᾧ ἔνι πάντα
Δαίδαλα χάλκευεν ῥιπῇ πυρός· ἡ δ' ἄρα μούνη
Ἧστο δόμῳ δινωτὸν ἀνὰ θρόνον, ἄντα θυράων.
Λευκοῖσιν δ' ἑκάτερθε κόμας ἐπιειμένη ὤμοις,
Κόσμει χρυσείῃ διὰ κερκίδι. μέλλε δὲ μακροὺς
Πλέξασθαι πλοκάμους. τὰς δὲ προπάροιθεν ἰδοῦσα
Ἔσχεθεν, εἴσω τέ σφ' ἐκάλει, καὶ ἀπὸ θρόνου ὦρτο,
Εἷσέ τ' ἐνὶ κλισμοῖσιν. ἀτὰρ μετέπειτα καὶ αὐτὴ
Ἵζανεν, ἀψήκτους δὲ χεροῖν ἀνεδήσατο χαίτας.
Τοῖα δὲ μειδιόωσα προσέννεπεν αἱμυλίοισιν,
Ἠθεῖαι, τίς δεῦρο νόος χρειώ τε κομίζει
Δηναιὰς αὔτως; τί δ' ἱκάνετον; οὔ τι πάρος γε

Ὅρρά τε οἱ δεῖμεν] Ὅρρά τε. οἱ Ἀρκάρχειοι διὰ ἑνὸς ρ τὰ τοιαῦτα γράφουσιν· Ἡρακλέων δὲ ἐν δυσίν. ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ, Τόρρα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβών. Αἰθούσῃ] αἴθουσαν, τὴν παστάδα. Ἀλλ' ὁ μὲν ἐς χαλκεῶνα] τῶν ἐν Αἰόλου νήσων Ἱέρα καλουμένη, ἐν ᾗ φασὶ τὸν Ἥφαιστον χαλκεύειν. πλωτὴν δὲ αὐτὴν εἴρηκεν, ἀκολουθήσας τοῖς περὶ Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν μυθολογοῦσι τὴν Ὀδυσσέως πλάνην. ἢ ὅτι τὸ παλαιὸν αἱ νῆσοι πᾶσαι ἐπλανῶντο, καὶ βάσεις οὐκ εἶχον. Καλλίας δὲ οὐ τὴν Ἱέραν φησὶν ἀνακεῖσθαι Ἡφαίστῳ, ἀλλὰ τὴν Λιπάραν. νήσῳ ἐνὶ Λιπάρῃ. εἰσὶ δὲ αἱ τοῦ Αἰόλου νῆσοι ἑπτὰ αὗται, Στρογγύλη, Εὐώνυμος, Ἱέρα, Λιπάρα, Διδύμη, Ἐρικώδης, Φοινικώδης, περὶ Σικελίαν. Ἀλλ' ὁ μὲν] τῶν Αἰόλου νήσων ἐστὶν ἡ Ἱέρα καλουμένη, ἐν ᾗ φασὶ τὸν Ἥφαιστον χαλκεύειν. ἱστορεῖ Καλλίας ἐν δεκάτῳ τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα· λέγων εἶναι καὶ ὄροφον ὑψηλόν, ἐφ' οὗ κρατῆρες εἰσὶ δύο· ὧν ὁ ἕτερος ἐστὶ τὴν περίμετρον τρισταδίος, ἐξ οὗ πολὺ φέρεται φέγγος, ὥστε ἐπὶ πολὺν τόπον διήκειν φωτισμόν. ἔπειτα ἐκ τοῦ χάσματος ἀναφέρονται διάπυροι λίθοι ἀπλετομεγέθεις. καὶ τηλικοῦτος βρόμος γίνεται, καθ' ὃν καιρὸν συμβαίνει ἐργάζεσθαι τὸν Ἥφαιστον, ὥστε ἐπὶ πεντακόσια στάδια ἀκούεσθαι τὸν ἦχον. οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἐκφυσήματος ἀναρριπτούμενοι μύδροι, διὰ τὴν ἐκπύρωσιν πάντοτε ἰώδεις εἰσὶ καὶ διακεκαυμένοι τὴν ὄψιν, καὶ τὴν δύναμιν καθ' ἥλιον ἔχουσιν. νύκτωρ μὲν οὖν πάντα τὰ περὶ τὴν ἐργασίαν τοῦ θεοῦ γινόμενα, καλῶς δηλοῦται· μεθ' ἡμέραν δέ, ἐκ τῆς κορυφῆς ὅθεν ἡ φλὸξ ἀνίησιν, ὥσπερ νέφος ὑποκείμενον ὁρᾶται. διὰ δὲ τοῦ λέγειν, δαίδαλα χάλκευεν ῥιπῇ πυρός, ἐμφαίνει περὶ τῆς λεγομένης ὑπὸ τοῦ Καλλίου ἀναφυσήσεως τοῦ πυρὸς ἐκ τοῦ χάσματος. Ἦρι] ἕωθεν. Ἔσχεθεν] ἐπαύσατο κτενίζεσθαι. Ἀψήκτους] ἀκτενίστους. Ἠθεῖαι] προσφώνησις παρ' Ὁμήρῳ νεωτέρων πρὸς πρεσβυτέρους. Ἀπολλώνιος δὲ συλληπτικῇ τῇ φράσει κέχρηται. τὸ γὰρ τῇ Ἥρᾳ πρέπον, καὶ κατὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἔταξεν. ταῦτα δὲ ἁρμόσει λέγεσθαι κατὰ τὴν Ὁμήρου ποίησιν. κατὰ δὲ τοὺς νεωτέρους, οὐ μόνον Ἀθηνᾶς καὶ Ἥρας, ἀλλὰ καὶ Διὸς ἐστὶ πρεσβυτέρα ἡ Ἀφροδίτη. Ἡσίοδος γὰρ αὐτὴν ἐκ τῶν αἰδοίων τοῦ Οὐρανοῦ φησὶ γενέσθαι. δηναιὰς δέ, πολλοῦ χρόνου ὀφθείσας. Οὔ τι πάρος γε] παραγράφει τὸ Ὁμηρικόν, πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις. Κερτομέεις] εἰρωνεύῃ.

Λίην φοιτίζουσαι. ἐπεὶ περίεστε θεάων.
Τὴν δ' Ἥρη τοίοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν,
Κερτομέεις, νῶιν δὲ κέαρ συνοείνεται ἄτῃ.
Ἤδη γὰρ ποταμῷ ἐνὶ Φάσιδι νῆα κατίσχει
Αἰσονίδης, ἠδ' ἄλλοι ὅσοι μετὰ κῶας ἕπονται.
Τῶν ἤτοι πάντων μὲν ἐπεὶ πέλας ἔργον ὄρωρεν,
Δείδιμεν ἐκπάγλως, περὶ δ' Αἰσονίδαο μάλιστα.
Τὸν μὲν ἐγὼν, εἰ καί περ ἐς Ἀΐδα ναυτίλληται
Λυσόμενος χαλκέων Ἰξίονα νειόθι δεσμῶν
Ῥύσομαι, ὅσσον ἐμοῖσιν ἐνὶ σθένος ἔπλετο γυίοις,
Ὄφρα μὴ ἐγγελάσῃ Πελίης κακὸν οἶτον ἀλύξας.
Ὅς μ' ὑπερηνορέῃ θυέων ἀγέραστον ἔθηκεν.
Καὶ δ' ἄλλως ἔτι καὶ πρὶν ἐμοὶ μέγα φίλατ' Ἰήσων,
Ἐξ ὅτ' ἐπὶ προχοῇσιν ἄλις πλήθοντος Ἀναύρου,
Ἀνδρῶν εὐνομίης πειρωμένη ἀντεβόλησεν,
Θήρης ἐξανιών. νιφετῷ δ' ἐπαλύνετο πάντα
Οὔρεα καὶ σκοπιαὶ περιμήκεες· οἱ δὲ κατ' αὐτῶν
Χείμαρροι καναχηδὰ κυλινδόμενοι φορέοντο.
Γρηῒ δέ μ' εἰσαμένην ὀλοφύρατο, καί μ' ἀναείρας
Αὐτὸς ἑοῖς ὤμοισι διεκπροαλὲς φέρεν ὕδωρ.
Τῷ νύ μοι ἄλληκτον περιτίεται· οὐδέ κε λώβην
Τίσειεν Πελίης, εἰ μὴ σύ γε νόστον ὀπάσσῃς.
Ὣς ηὔδα. Κύπριν δὲ νεοστασίη λάβε μύθων.
Ἅζετο δ' ἀντομένην Ἥρην ἔθεν εἰσορέωσα·
Καί μιν ἔπειτ' ἀγανοῖσι προσέννεπεν ἥγ' ἐπέεσσι,
Πότνα θεὰ, μή τοι τι κακώτερον ἄλλο πέλοιτο
Κύπριδος, εἰ δὴ σεῖο λιλαιομένης ἀθερίζω

Συνοείνεται] ταράσσεται, θορυβεῖται. Λυσόμενος χαλκέων] τὸν Ἰξίονα παρείληφεν, ὅτι δοκεῖ ἐπικεχειρηκέναι τῇ Ἥρᾳ. Φλεγύου δὲ υἱὸς Ἰξίων, ὡς καὶ Εὐριπίδης, » Φλεγύου » υἱὲ δέσποτ' Ἰξίων. Φερεκύδης δὲ, Αἴτωνος. φησὶ δὲ ὡς γαμήσας Δίαν τὴν Ἠϊονέως θυγατέρα, πολλὰ ὑπέσχετο δώσειν δῶρα. ἐλθόντος δὲ ἐπὶ ταῦτα τοῦ Ἠϊονέως, βέρεθρον ποιήσας καὶ πυρακτώσας, σκεπάζει αὐτὸ λεπτοῖς ξύλοις καὶ κόνει λεπτῇ· ἐμπεσὼν δὲ ὁ Ἠϊονεὺς ἀπώλλυτο. λύσσα οὖν τῷ Ἰξίονι ἐνέπεσε διὰ τοῦτο, καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἤθελεν ἁγνίσαι οὔτε θεῶν οὔτε ἀνθρώπων. πρῶτος γὰρ ἐμφύλιον ἄνδρα ἀπέκτεινεν. ἐλεήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἁγνίζει, καὶ ἁγνισθεὶς ἠράσθη τῆς Ἥρας. ὁ δὲ Ζεὺς νεφέλην ὁμοιώσας Ἥρᾳ, παρακοιμίζει αὐτῷ. καὶ ὕστερον ποιήσας τετράκνημον τροχὸν, καὶ δεσμεύσας αὐτὸν, τιμωρεῖται. Εὐνομίης] εὐνομία, δικαιοσύνη καὶ ἡ καλοπραγία. Νιφετῷ παλύνετο, τῇ χιόνι ἐσκέπαστο. Ὀλοφύρατο] ὅτι τὸ ὀλοφύρατο εἴληπται ἐπὶ τοῦ ἠλέησεν. ὀλοφυρόμενος· συμπαθῶν, πάσχων. Διεκπροαλὲς] κατώφορον, κατωφερές· καὶ ἐπὶ τὴν ἅλα προϊὸν, ῥοῶδες. Κύπριν] λείπει τὸ ἀκούσασαν. Νεοστασίη] ἀντὶ τοῦ, ἐν ἐπιστάσει ἐγένετο νέων μύθων. ἢ, μύθων ἐπίστασις εἷλεν αὐτὴν, καὶ νεωστὶ προσπεπτωκότος λόγου σύννοια. ὁ δὲ, νοῦς, ἐσέβετο δὲ, τιμωμένην ὑπὸ τῆς Ἥρας ἑαυτὴν βλέπουσα. Ἀντομένην] ἱκετεύουσαν, λισσομένην.

Ἤ ἔπος

Ἤ ἔπος, ἠέ τι ἔργον, ὅ κεν χεῖρες αἵγε κάμοιεν
Ἠπεδαναί. καὶ μή τις ἀμοιβαίη χάρις ἔστω.
Ὣς ἔφαθ᾽. ἥρη δ᾽ αὖτις ἐπιφραδέως ἀγόρευσεν,
Οὔτι βίης χατέουσαι ἱκάνομεν, οὐδέ τι χειρῶν.
Ἀλλ᾽ αὔτως ἀκέουσα τεῷ ἐπικέκλεο παιδὶ
Παρθένον αἰήτεω θέλξαι πόθῳ αἰσονίδαο.
Εἰ γάρ οἱ κείνη συμφράσσεται εὐμενέουσα,
Ῥηϊδίως μιν ἑλόντα δέρος χρύσειον ὀΐω
Νοστήσειν ἐς ἰωλκόν· ἐπεὶ δολόεσσα τέτυκται.
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη. κύπρις δὲ μετ᾽ ἀμφοτέρῃσιν ἔειπεν,
Ἥρη ἀθηναίη τε, πίθοιτό κεν ὔμμι μάλιστα
Ἢ ἐμοί. ὑμείων γὰρ ἀναιδήτῳ περ ἐόντι
Τυτθή γ᾽ αἰδὼς ἔσσετ᾽ ἐν ὄμμασιν· αὐτὰρ ἐμεῖο
Οὐκ ὄθεται, μάλα δ᾽ αἰὲν ἐριδμαίνων ἀθερίζει.
Καὶ δή οἱ μενέηνα, περισχομένη κακότητι,
Αὐτοῖσιν τόξοισι δυσηχέας ἆξαι ὀϊστοὺς
Ἀμφαδίην. τοῖον γὰρ ἐπηπείλησε χαλεφθεὶς,
Εἰ μὴ τηλόθι χεῖρας, ἕως ἔτι θυμὸν ἐρύκει,
Ἕξω ἐμάς, μετέπειτά γ᾽ ἀτεμβοίμην ἑοῖ αὐτῇ.
Ὣς φάτο. μείδησαν δὲ θεαί, καὶ ἐσέδρακον ἄντην
Ἀλλήλαις. ἡ δ᾽ αὖτις ἀκηχεμένη προσέειπεν,
Ἄλλοις ἄλγεα τὰμὰ γέλως πέλει· οὐδέ τί με χρὴ
Μυθεῖσθαι πάντεσσιν· ἅλις εἰδυῖα καὶ αὐτή.
Νῦν δ᾽ ἐπεὶ ὔμμι φίλον τόδε δὴ πέλει ἀμφοτέρῃσι,
Πειρήσω, καί μιν μειλίξομαι· οὐδ᾽ ἀπιθήσει.
Ὣς φάτο. τὴν δ᾽ ἥρη ῥαδινῆς ἐπεμάσσατο χειρός·
Ἦκα δὲ μειδιόωσα παραβλήδην προσέειπεν,
Οὕτω νῦν κυθέρεια τόδε χρέος, ὡς ἀγορεύεις,
Ἕρξον ἄφαρ· καὶ μή τι χαλέπτεο, μηδ᾽ ἐρίδαινε
Χωομένη σῷ παιδί. μεταλλήξει γὰρ ὀπίσσω.
Ἦ ῥα, καὶ ἔλλιπε θῶκον· ἐφωμάρτησε δ᾽ ἀθήνη.
Ἐκ δ᾽ ἴσαν ἄμφω ταίγε παλίσσυτοι. ἡ δὲ καὶ αὐτὴ

Παρθένον Αἰήτεω] ἀντὶ τοῦ θυγατέρα ἁπλῶς. δύναται δὲ καὶ οὕτως ἀκούεσθαι, τῶν Αἰήτου θυγατρῶν τὴν οὖσαν παρθένον. Δολόεσσα] ἀντὶ τοῦ φρονίμη. ἔστι γάρ ποτε ὁ δόλος καὶ ἐπὶ τῆς φρονήσεως. Μενέηνα] ὠργίσθην. ὑπεράλγησα. Χαλεφθεὶς] ὁ νοῦς, χαλεπῶς γάρ μοι χαλεπαίνων, ἠπείλησεν, εἰ μὴ ἀποσχοίμην τὰς χεῖρας, ἕως ἔτι τοῦ θυμοῦ κρατεῖ, ὡς μεμφοίμην ἐμαυτῇ. τὸ δὲ ἑοῖ οὐκ εὖ κεῖται. ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ γὰρ λαμβάνεται. Ῥαδινῆς] ῥυφερῆς. Ἀνακρέων μὲν ἐπὶ τοίχους ἔταξε τὸ ῥαδινόν, ῥαδινοὺς πώλους. Ἴβυκος δὲ ἐπὶ τῶν τὸν οὐρανὸν βασταζόντων κιόνων, ῥαδινοὺς ἀντὶ τοῦ ἀμεγέθεις λέγει. Στησίχορος ἐπὶ τοῦ ἀκόντου, ῥαδινοὺς δ᾽ ἐπέπεμπον ἄκοντας. Παραβλήδην] ἀντὶ τοῦ παραβεβλημένα τοῖς εἰρημένοις. οὐ γὰρ ἀκουστέον ἐπὶ τοῦ ἀπατᾶν. Παλαμήδης δὲ, ἐξ ἀντιβολῆς, ἢ παραλογιστικῶς. νῦν δὲ, ἐξ ἀποκρίσεως. Παλίσσυτοι, ὀπισθόρμητοι.

Βῆ ῥ' ἴμεν οὐλύμποιο κατὰ πτύχας, εἴ μιν ἐφεύροι.
Εὗρε δὲ τόν γ' ἀπάνευθε διὸς θαλερῇ ἐν ἀλωῇ,
Οὐκ οἶον· μετὰ καὶ γανυμήδεα, τόν ῥά ποτε Ζεὺς
Οὐρανῷ ἐγκατένασσεν ἐφέστιον ἀθανάτοισιν,
Κάλλεος ἱμερθείς. ἀμφ' ἀστραγάλοισι δὲ τώ γε
Χρυσείοις, ἅτε κοῦροι ὁμήθεες, ἑψιόωντο.
Καί ῥ' ὁ μὲν ἤδη πάμπαν ἐνίπλεον ᾧ ὑπὸ μαζῷ
Μάργος ἔρως λαιῆς ὑποΐσχανε χειρὸς ἀγοστῷ,
Ὀρθὸς ἐφεστηώς· γλυκερὸν δέ οἱ ἀμφὶ παρειὰς
Χροιῇ θάλλεν ἔρευθος. ὁ δ' ἐγγύθεν ὀκλαδὸν ἧστο
Σῖγα κατηφιόων· δοιὼ δ' ἔχεν, ἄλλον ἔτ' αὔτως
Ἄλλῳ ἐπιπροϊείς· κεχόλωτο δὲ καγχαλόωντι.
Καὶ μὴν τούς γε παρᾶσσον ἐπὶ προτέροισιν ὀλέσσας
Βῆ κενεαῖς σὺν χερσὶν ἀμήχανος, οὐδ' ἐνόησε
Κύπριν ἐπιπλομένην. ἡ δ' ἀντίη ἵστατο παιδός,
Καί μιν ἄφαρ γναθμοῖο κατασχομένη προσέειπε,
Τίπτ' ἐπιμειδιάας ἄφατον κακόν; ἦέ μιν αὔτως
Ἤπαφες, οὐδὲ δίκῃ περιέπλεο νῆιν ἐόντα;
Εἰ δ' ἄγε μοι πρόφρων τέλεσον χρέος ὅ, τι κεν εἴπω·
Καί κέν τοι ὀπάσαιμι Διὸς περικαλλὲς ἄθυρμα,
Κεῖνο τό οἱ ποίησε φίλη τροφὸς Ἀδρήστεια
Ἄντρῳ ἐν Ἰδαίῳ ἔτι νήπια κουρίζοντι·
Σφαῖραν ἐυτρόχαλον, τῆς οὐ σύ γε μείλιον ἄλλο
Χειρῶν Ἡφαίστοιο κατακτεατίσσῃ ἄρειον.
Χρύσεα μέν οἱ κύκλα τετεύχαται, ἀμφὶ δ' ἑκάστῳ
Διπλόαι ἁψῖδες περιηγέες εἱλίσσονται.

Ἀπάνευθε Διὸς] ἀμφίβολος ἡ φράσις. τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ ἀπάνευθε Διός, χωρὶς τοῦ Διός· ὃ καὶ μᾶλλον. ἢ λείπει τὸ ἄλλων, ἵν' ᾖ, χωρὶς τῶν ἄλλων ἐν τῇ Διὸς ἀλωῇ. τὸν δὲ Γανυμήδην Ὅμηρος οὐχ ὑπὸ Διὸς ἡρπάσθαι, ἀλλ' ὑπὸ θεῶν, φησίν. οὐδὲ δι' ἔρωτα καὶ πόθον, ἀλλ' ὥστε Διὶ οἰνοχοεύειν. » Τὸν καὶ » ἀνηρείψαντο θεοὶ » Διὶ οἰνοχοεύειν. Ἑψιόωντο] ἀντὶ τοῦ ἔπαιζον. Φίλων δέ, ἀντὶ τοῦ ὡμίλουν παρὰ τὸ ἔπος. Μάργος ἔρως] κατὰ μετωνυμίαν, ὁ μαργαίνειν ποιῶν. ὡς καὶ μαινομένου Διονύσου. καὶ » Ἀνακρέων, τακερὸς » δ' ἔρως. καὶ Ὅμη» ρος, χλωρὸν δέος. ἡ δὲ λαιὰ εἴρηται ἀπὸ τοῦ λῶου, ὅ ἐστι βελτίονος. ὅθεν καὶ εὐώνυμος. Ὀκλαδὸν] ἀντὶ τοῦ ὀκλάσας. Δοιὼ] λείπει τὸ ἀστραγάλους. Ἐπὶ προτέροισιν ὀλέσσας] καὶ τούτους ἐπαπολέσας τοῖς προτέροις, κεναῖς χερσὶν ἀμηχανῶν, ἤτοι ἐν ἀπορίᾳ γενόμενος, μὴ δυνηθεὶς νικῆσαι τὸν Ἔρωτα, ἀπῆλθε. συμπαίζει γὰρ ὁ Γανυμήδης τῷ Ἔρωτι. Ἐπιπλομένην] ἀντὶ τοῦ ἐπελθοῦσαν. ἢ περιερχομένην ἐνταῦθα. Τίπτ' ἐπιμειδιάας] τί γελᾷς κακὸν μέγα καὶ ἄρρητον; ἢ αὐτὸν ματαίως ἐξηπάτησας καὶ παρελογίσω, οὐδὲ δικαίως αὐτοῦ περιεγένου, ἀλλὰ παρελογίσω ἄπειρον αὐτὸν ὄντα; Ἀδρήστεια] αὕτη τροφὸς Διός. » Καλλίμαχος, Σὲ δὲ κοίμησεν Ἀδρήστεια ἀδελφὴ Κουρήτων. Ἄντρῳ ἐν Ἰδαίῳ] ἢ τῷ τῆς Κρήτης, ἢ τῷ τῆς Τροίας. ἀντιποιοῦνται γὰρ καὶ Τρῶες τῆς τοῦ Διὸς γενέσεως. καθά φησι Δημήτριος ὁ Σκήψιος. Κύκλα] κύκλα λέγει τοὺς ῥόμβους, κυκλώματα. Ἰωνικῶς δὲ τὰ κύκλα ἀντὶ τοὺς κύκλους, ὡς λύχνα καὶ δίφρα. Ἁψῖδες δέ, αἱ συναφαί. Περιηγέες δέ, περιφερεῖς, περίδρομοι.

Κρυπταὶ δὲ ῥαφαί εἰσιν· ἕλιξ δ' ἐπιδέδρομε πάσαις
Κυανέη. ἀτὰρ εἴ μιν ἑαῖς ἐνὶ χερσὶ βάλοιο,
Ἀστὴρ ὥς, φλεγέθοντα δι' ἠέρος ὁλκὸν ἵησιν.
Τήν τοι ἐγὼν ὀπάσω. σὺ δὲ παρθένον Αἰήταο
Θέλξον ὀϊστεύσας ἐπ' Ἰήσονι. μηδέ τις ἔστω
Ἀμβολίη. δὴ γάρ κεν ἀφαυροτέρη χάρις εἴη.
Ὣς φάτο. τῷ δ' ἀσπαστὸν ἔπος γένετ' εἰσαΐοντι.
Μείλια δ' ἔκβαλε πάντα, καὶ ἀμφοτέρῃσι χιτῶνος
Νωλεμὲς ἔνθα καὶ ἔνθα θεᾶς ἔχεν ἀμφιμεμαρπώς.
Λίσσετο δ' αἶψα πορεῖν αὐτοσχεδόν. ἡ δ' ἀγανοῖσιν
Ἀντομένη μύθοισιν ἐπειρύσασα παρειάς,
Κύσε ποτισχομένη, καὶ ἀμείβετο μειδιόωσα,
Ἴστω νῦν τόδε σεῖο φίλον κάρη, ἠδ' ἐμὸν αὐτῆς,
Ἦ μέν τοι δῶρόν γε παρέξομαι, οὐδ' ἀπατήσω,
Εἴ κεν ἐνισκίμψῃς κούρῃ βέλος Αἰήταο.
Φῆ. ὁ δ' ἄρ' ἀστραγάλους συναμήσατο, κὰδ δὲ φαεινῷ
Μητρὸς ἑῆς εὖ πάντας ἀριθμήσας βάλε κόλπῳ.
Αὐτίκα δ' ἰοδόκην χρυσῇ περικάτθετο μίτρῃ,
Πρέμνῳ κεκλιμένην· ἀνὰ δ' ἀγκύλον εἵλετο τόξον.
Βῆ δὲ δι' ἐκ μεγάροιο Διὸς πάγκαρπον ἀλωήν·
Αὐτὰρ ἔπειτα πύλας ἐξήλυθεν Οὐλύμποιο
Αἰθερίας. ἔνθεν δὲ καταιβάτις ἐστὶ κέλευθος
Οὐρανίη. δοιὼ δὲ πόλοι ἀνέχουσι κάρηνα
Οὐρέων ἠλιβάτων, κορυφαὶ χθονός, ἧχί τ' ἀερθεὶς
Ἠέλιος πρώτῃσιν ἐρεύγεται ἀκτίνεσσι.
Νειόθι δ' ἄλλοθι γαῖα φερέσβιος ἄστεά τ' ἀνδρῶν
Φαίνετο, καὶ ποταμῶν ἱεροὶ ῥόοι· ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἄκριες, ἀμφὶ δὲ πόντος ἐν αἰθέρι πολλὸν ἰόντι.
Ἥρωες δ' ἀπάνευθεν ἑῆς ἐπὶ σέλμασι νηὸς
Ἐν ποταμῷ καθ' ἕλος λελοχημένοι ἠγορόωντο.
Αὐτὸς δ' Αἰσονίδης μετεφώνεεν (οἱ δ' ὑπάκουον,
Ἠρέμα ᾗ ἐνὶ χώρῃ ἐπισχερὼ ἑδριόωντες).

Ἑαῖς] ἔδει παῖς εἰπεῖν. Ὁλκὸν] νῦν τὴν διαδρομὴν τοῦ ἀστέρος λέγει. Θέλξον, ἀντὶ τοῦ λῦσον τὴν ψυχήν. ἀμβολίαν, τὴν βραδυτῆτα. Ἀφαυροτέρη, ἐλάσσων. μείλια, τὰ παίγνια δι' ὧν οἱ παῖδες μειλίσσονται. Ὅμηρος ἐπὶ τῶν ξενίων, ἐγὼ δ' ἐπὶ « μείλια δώσω πολ« λὰ μάλα. Ἀγα« νοῖσιν] οὕτω τὸ ἑξῆς, ἡ δὲ ἐπειρύσασα παρειὰς κύσε, ποτισχομένη, περιλαβοῦσα καὶ ἀντομένη, ἀγανοῖς μύθοις ἀμείβετο μειδιόωσα. Ἐνισκίμψῃς] ἐνεργήσῃς. ἐπιβάλῃς. Βῆ δὲ δι' ἐκ μεγάροιο] διὰ τούτων τὸν στίχον παραγράφει τὰ εἰρημένα ὑπὸ Ἰβύκου, ἐν οἷς περὶ τοῦ Γανυμήδους ἁρπαγῆς εἶπεν, ἐπὶ τῇ εἰς Γοργίαν ᾠδῇ. καὶ ἐπιφέρει περὶ τῆς Ἠοῦς, ὡς ἥρπασε Τιθωνόν. Ἐν αἰθέρι] ἀντὶ τοῦ ἀν' αἰθέρα. Ἑῆς ἐπὶ σέλμασι νηὸς] ἑῆς ἔδει εἰπεῖν, ἢ σφῆς. ἵν' ᾖ, τῆς ἑαυτῶν. τὸ μὲν γὰρ σφῆς, τῆς ἑαυτῶν· τὸ δὲ ἑῆς, τῆς ἑαυτοῦ.

Ὦ φίλοι, ἤτοι ἐγὼ μὲν, ὅ μοι ἐπιανδάνει αὐτῷ,
Ἐξερέω· τοῦ δ᾽ ὔμμι τέλος κρηῆναι ἔοικεν·
Ξυνὴ γὰρ χρειώ, ξυνοὶ δέ τε μῦθοι ἔασι
Πᾶσιν ὁμῶς. ὁ δὲ σῖγα νόον βουλήν τ᾽ ἀπερύκων,
Ἴστω καὶ νόστου τόνδε στόλον οἶος ἀπούρας.
Ὧλλοι μὲν κατὰ νῆα σὺν ἔντεσι μίμνεθ᾽ ἕκηλοι·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐς δώματ᾽ ἐλεύσομαι αἰήταο,
Υἷας ἑλὼν Φρίξοιο, δύω δ᾽ ἐπὶ τοῖσιν ἑταίρους.
Πειρήσω δ᾽ ἐπέεσσι παροίτερον ἀντιβολήσας,
Εἴκ᾽ ἐθέλοι φιλότητι δέρος χρύσειον ὀπάσσαι,
Ἤ ἐ καὶ οὔ· πίσυνος δὲ βίῃ μετιόντας ἀτίσσει.
Ὧδε γὰρ ἐξ αὐτοῖο πάρος κακότητα δαέντες,
Φρασσόμεθ᾽ εἴτ᾽ ἄρηι συνοισόμεθ᾽, εἴτε τις ἄλλη
Μῆτις ἐπίρροθος ἔσται ἐεργομένοισιν αὐτῆς·
Μηδ᾽ αὔτως ἀλκῇ, πρὶν ἔπεσσί γε πειρηθῆναι,
Τόνδ᾽ ἀπαμείρωμεν σφέτερον κτέρας. ἀλλὰ πά-
Λωΐτερον μύθῳ μιν ἀρέσσασθαι μετιόντας. (ροιθε
Πολλάκι τοι ῥέα μῦθος, ὅ κεν μόγις ἐξανύσειεν ☞
Ἠνορέη, τόδ᾽ ἔρεξε κατὰ χρέος, ᾗπερ ἐῴκει
Πρηΰνας. ὅδε καὶ ποτ᾽ ἀμύμονα Φρίξον ἔδεκτο
Μητρυιῆς φεύγοντα δόλον, πατρός τε θυηλάς.
Πάντες ἐπεὶ πάντῃ, καὶ ὅτις μάλα κύντατος ἀνδρῶν,
Ξεινίου αἰδεῖται Ζηνὸς θέμιν, ἠδ᾽ ἀλεγίζει.
Ὣς φάτ᾽. ἐπῄνησαν δὲ νέοι ἔπος αἰσονίδαο
Πασσυδίη, οὐδ᾽ ἔσκε παρὲξ ὅτις ἄλλο κελεύοι.
Καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ υἷας Φρίξου, Τελαμῶνά θ᾽ ἕπεσθαι
Ὦρσε, καὶ αὐγείην· αὐτὸς δ᾽ ἕλεν ἑρμείαο (ὕδωρ
Σκῆπτρον. ἄφαρ δ᾽ ἀνὰ νηὸς ὑπὲρ δόνακάς τε καὶ
Χέρσονδ᾽ ἐξαπέβησαν ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο.
Κιρκαῖον τόδε που κικλήσκεται· ἔνθα δὲ πολλαὶ

Ξυνὴ γὰρ χρειώ] κοινὴ γὰρ ἡ χρεία καὶ οἱ λόγοι. Ὁ δὲ σῖγα νόον] ὁ δὲ κατὰ σιγὴν περιάπτων καὶ ἐν ἑαυτῷ κρύπτων τὸ συμφέρον, ἐστὶ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν παραιρεῖται. Σφέτερον κτέρας] οὐκ ὀρθῶς τὸ σφέτερον. ἔστι γὰρ τρίτον πρόσωπον πληθυντικόν. καὶ ἁμαρτάνει. ἔδει γὰρ ἑνικὸν, καὶ οὐ πληθυντικόν· ἀποχωρείσαι ἐὸν κτέρας. Λωΐτερον] ἀντὶ τοῦ λῷον, συγκριτικόν. τὸ δὲ λωΐτερον παρῆκται διὰ τὸ μέσον. Ὅ δὲ καὶ ποτὲ] ἀπὸ ὀξείας τὴν προτέραν συλλαβήν. κατὰ ἀναφορὰν γὰρ λέγεται ἐπὶ τοῦ Αἰήτου. τὸ δὲ ἑξῆς, ὅδε καὶ ποτὲ Φρίξον ἔδεκτο πατρὸς φεύγοντα θυηλάς. Ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο] τοῦ ὑπερκειμένου τοῦ ποταμοῦ τόπου, ὅπου ἐστὶ θορεῖν καὶ πηδῆσαι ἀπὸ τῆς νεώς. Κιρκαῖον πεδίον, ἀπὸ Κίρκης. τὴν δὲ Κίρκην τινὲς μὲν Αἰήτου ἀδελφὴν, τινὲς δὲ θυγατέρα φασὶν εἶναι. ταύτην Διονύσιος ὁ Μιλήσιος ἐν πρώτῳ τῶν Ἀργοναυτικῶν, θυγατέρα Αἰήτου καὶ Ἑκάτης τῆς Πέρσεως, ἀδελφὴν δὲ Μηδείας λέγει. Ἡλίῳ γάρ φησιν υἱοὺς γενέσθαι δύο ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· οἷς ὀνόματα ἦν, Πέρσης καὶ Αἰήτης. τούτοις δὲ κατασχεῖν τὴν χώραν· καὶ Αἰήτην μὲν Κόλχους καὶ Μαιώτας, Πέρσεα δὲ τῆς

Ταυρικῆς βασιλεῦσαι· καὶ γῆμαι γυναῖκα τῶν ἐγχωρίων τινά, καὶ γενέσθαι αὐτῷ θυγατέρα ᾗ ὄνομα Ἑκάτη. οἱ δὲ ἐκ νύμφης τινὸς ἐγχωρίας τὴν Ἑκάτην φασὶν αὐτῷ γενέσθαι, ἀνδρικὴν περὶ τὰ κυνηγετικά, καὶ πρώτην θανασίμους ῥίζας εὑρεῖν· καὶ ἐμπειροτάτην γεγονέναι τῶν τε δηλητηρίων καὶ τῶν ἰᾶσθαι δυναμένων, καὶ τὸν ἑαυτῆς πατέρα φαρμάκοις ἀποκτεῖναι. ταύτην γήμασθαι πεμφθεῖσαν εἰς Κόλχους Αἰήτῃ τῷ πατραδέλφῳ. ἀφ' ἧς γενέσθαι Κίρκην καὶ Μήδειαν. τὴν δὲ Κίρκην, πρεσβυτέραν οὖσαν, ὑπερβαλέσθαι τὴν ἑαυτῆς μητέρα· τὰ μὲν διακούσασαν παρ' αὐτῆς, τὰ δὲ καὶ αὐτὴν ἐφευρηκυῖαν, πολλὰ καὶ δεινά. Μήδειαν δέ, νεωτέραν μὲν Κίρκης, οὐχ ἡττωμένην δὲ αὐτῆς. ταῦτα μὲν οὗτοι. Ἡσίοδος δέ φησι τὴν Κίρκην τοῦ Ἡλίου θυγατέρα εἶναι ἐν τοῖς δὲ τοῖς ἔπεσι, Κίρκη δ' Ἠελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο, Τίκτεν Ὀδυσσῆϊ ταλασίφρονι ἐν φιλότητι Ἄγριον ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε.

Ἑξείης πρόμαλοί τε καὶ ἰτέαι ἐκπεφύασιν.
Τῶν καὶ ἐπ' ἀκροτάτων νέκυες σειρῇσι κρέμανται
Δέσμιοι. εἰσέτι νῦν γὰρ ἄγος Κόλχοισιν ὄρωρεν,
Ἀνέρας οἰχομένους πυρὶ καιέμεν. οὐδ' ἐνὶ γαίῃ
Ἔστι θέμις στείλαντας ὕπερθ' ἐπὶ σῆμα χέεσθαι·
Ἀλλ' ἐν ἀδεψήτοισι κατειλύσαντε βοείαις,
Δενδρέων ἐξάπτειν ἑκὰς ἄστεος. ἠέρι δ' ἴσην
Καὶ χθὼν ἔμμορεν αἶσαν· ἐπεὶ χθονὶ ταρχύουσι
Θηλυτέρας. ἡ γάρ κε δίκη θεσμοῖο τέτυκται.
Τοῖσι δὲ νισσομένοις Ἥρη φίλα μητιόωσα
Ἠέρα πουλὺν ἐφῆκε δι' ἄστεος, ὄφρα λάθοιεν
Κόλχων μυρίον ἔθνος ἐς Αἰήταο κιόντες.
Ὦκα δ' ὅτ' ἐκ πεδίοιο πόλιν καὶ δώμαθ' ἵκοντο
Αἰήτεω, τότε δ' αὖτις ἀπεσκέδασεν νέφος Ἥρη.
Ἔσταν δ' ἐν προμολῇσι τεθηπότες ἕρκε' ἄνακτος,
Εὐρείας τε πύλας, καὶ κίονας οἳ περὶ τοίχους
Ἑξείης ἄνεχον. θριγκὸς δ' ἐφύπερθε δόμοιο
Λαΐνεος χαλκείαις ἐπὶ γλυφίδεσσιν ἀρήρει.
Εὔκηλοι δ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔπειτ' ἔβαν. ἄγχι δὲ τοῖο
Ἡμερίδες χλοεροῖσι καταστεφέες πετάλοισιν,
Ὑψοῦ ἀειρόμεναι μέγ' ἐθήλεον. αἱ δ' ὑπὸ τῇσιν
Ἀέναοι κρῆναι πίσυρες ῥέον, ἃς ἐλάχηνεν
Ἥφαιστος. καί ῥ' ἡ μὲν ἀναβλύεσκε γάλακτι,
Ἡ δ' οἴνῳ· τριτάτη δὲ θυώδεϊ νᾶεν ἀλοιφῇ·

Τῶν καὶ ἐπ' ἀκροτάτων] τὰ τῶν ἀρσένων σώματα· οὐ θέμις Κόλχοις οὔτε καίειν οὔτε θάπτειν· βύρσαις δὲ νεαραῖς εἱλοῦντες ἐκρέμων τῶν ἀρσένων τὰ σώματα, τὰ δὲ θήλεα τῇ γῇ ἐδίδοσαν, ὥς φησι Νυμφόδωρος, ᾧ ἠκολούθησε. σέβονται δὲ μάλιστα οὐρανὸν καὶ γῆν.
Ἡ γάρ κε δίκη θεσμοῖο] αὕτη τοῦ, οὗτος γὰρ ὁ τρόπος τοῦ νόμου.
Τεθηπότες ἕρκε' ἄνακτος] τὴν ὀχύρωσιν τῆς οἰκήσεως. τῶν οἰκημάτων τὴν ἀσφάλειαν.
Χαλκείαις ἐπὶ γλυφίδεσσιν] ἐπὶ χαλκοῖς τορεύμασιν, ἢ χαλκοῖς κιονοκράνοις.
Ἐλάχηνεν] ὤρυξεν, ἔσκαψεν. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ κατεσκεύασεν.
Θυώδεϊ νᾶεν ἀλοιφῇ] ἀρώμασι μεμιγμένον ὕδωρ ἔρρει, ἢ εὐῶδες ἔλαιον.

Ἡ δ' ἄρ' ὕδωρ προρέεσκε, τὸ μέν ποθι δυομένῃσιν
Θέρμετο πληϊάδεσσιν· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνιούσαις
Κρυστάλλῳ ἴκελον κοίλης ἀνεκήκιε πέτρης.
Τοῖ' ἄρ' ἐνὶ μεγάροισι Κυταιέος Αἰήταο
Τεχνήεις Ἥφαιστος ἐμήσατο θέσκελα ἔργα.
Καί οἱ χαλκόποδας ταύρους κάμε· χάλκεα δέ σφέων
Ἦν στόματ', ἐκ δὲ πυρὸς δεινὸν σέλας ἀμπνείεσκον.
Πρὸς δὲ καὶ αὐτόγυον στιβαροῦ ἀδάμαντος ἄροτρον
Ἤλασεν, ἠελίῳ τίνων χάριν, ὅς ῥά μιν ἵπποις
Δέξατο Φλεγραίῃ κεκμηκότα δηϊοτῆτι.
Ἔνθα δὲ καὶ μέσσαυλος ἐλήλατο· τῇ δ' ἐπὶ πολλαὶ
Δικλίδες εὐπηγεῖς, θάλαμοί τ' ἔσαν ἔνθα καὶ ἔνθα.
Δαιδαλέη δ' αἴθουσα παρὲξ ἑκάτερθε τέτυκτο.
Λέχρις δ' αἰπύτεροι δόμοι ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν.
Τῶν ἤτοι ἄλλον μὲν ὅτις καὶ ὑπείροχος ἦεν,
Κρείων Αἰήτης σὺν ἑῇ ναίεσκε δάμαρτι·
Ἄλλῳ δ' Ἄψυρτος ναῖεν πάϊς Αἰήταο,

Ἡ δ' ἄρ' ὕδωρ προρέεσκεν] ὁ Ἀπολλώνιος κατὰ τὴν Πλειάδων δύσιν λέγων τὸ κρύον θερμὸν ῥεῖν, κατὰ δὲ τὴν ἐπιτολὴν ψυχρὸν, οὐ παρέστησεν εἰλικρινῶς τὸν καιρόν. δύο γάρ εἰσιν ἐπιτολαὶ τῶν ἀπλανῶν ἄστρων, καὶ δύο δύσεις. ἑῴα μὲν ἐστὶν ἐπιτολὴ, ὅταν ἔξω τῶν αὐγῶν τοῦ ἡλίου πρῶτον ἵσταταί τι ἄστρον, καὶ πρὸ αὐτοῦ ἀνατέλλον ὀφθῇ. ἑῴα δὲ δύσις, ὅταν ἡλίου πρὸς τὴν ἀναβολὴν ὄντος ὁραθῇ τι ἄστρον περὶ τὰς δύσεις ὕστατον δῦον τῶν ὅσα κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα δύει. ἑσπερία δὲ ἐπιβολὴ, ὅταν δύοντος ἡλίου ὁραθῇ τι ἄστρον ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς πρῶτον τῶν ὅσα κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα ἀνίσχει. ἑσπερία δὲ δύσις λέγεται, ὅταν ἡλίου δύοντος ἄστρον ὁραθῇ τι πρὸ τῶν ἄλλων εἰς καταδῦον αὐτὸ, ὡς ἂν ὑπὸ ταῖς αὐγαῖς τοῦ ἡλίου γένηται. ὁ δὲ ὑπὸ ταῖς αὐγαῖς χρόνος πᾶς κρύψις ὀνομάζεται. Αἱ δὲ Πληϊάδες, Γληϊόνης τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Ἄτλαντος· ὡς μέν τινες, ἀπὸ τῆς μητρὸς ἔχον τὴν ἐπωνυμίαν· ἢ μᾶλλον παρὰ τὸν πλειῶνα, ὅ ἐστιν ἐνιαυτός. σημαντικαὶ γὰρ αὗται καὶ χειμῶνος καὶ θέρους. αὗται δὲ τὴν ἐναντίαν ἀεὶ πορείαν ποιοῦνται τῷ Ὠρίωνι. συναντῆσαι γάρ ποτε λέγεται τῇ Γληϊόνῃ μετὰ τῶν θυγατέρων κατὰ τὴν Βοιωτίαν· καὶ εἰς ἔρωτα ταύτης ἐκπεσὼν ἐδίωκεν, ἡ δὲ ἔφυγεν. γενέσθαι δὲ τὸν δρόμον αὐτῶν φασὶν ἀδιάλειπτον. καὶ οὕτω καταστερισθῆναι τὰς Πληϊάδας τὸν Ὠρίωνα φυγούσας. ὅτι δὲ χαλκόποδες οἱ ταῦροι, καὶ πῦρ πνέοντες, καὶ Φερεκύδης φησί. Πρὸς δὲ καὶ αὐτόγυον] δύο ἀρότρων εἰσὶν εἴδη. τὸ μὲν, πηκτὸν, τὸ δὲ, αὐτόγυον. πηκτὸν μὲν, τὸ ἐκ συμβολῆς ἔχον τὸ ἔλυμα. ἔστι δὲ τὸ ἔλυμα ἐν ᾧ ὁ ὕνις ἐντίθεται. τὸ δὲ ξύλον τὸ ἀπὸ τοῦ ἐλύματος τεῖνον ἐπὶ τοὺς βόας, γύης καλεῖται. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ γύου, ἱστοβοεύς. τοῦ δὲ ζυγοῦ τὰ ἐπὶ τοὺς αὐχένας τῶν βοῶν ἐπιτιθέμενα, οἱ μὲν, ζεύγλας, οἱ δὲ μέσαβα λέγουσι. τοιοῦτον μὲν τὸ πηκτόν. αὐτόγυον δέ ἐστιν οὗ τινος τὸ ἔλυμα οὐκ ἔστιν ἐκ συμβολῆς. τὴν δὲ κατασκευὴν τῶν ἀρότρων Ἐρατοσθένης ἐν τῷ ἀρχιτεκτονικῷ καταγράφει. Ἤλασεν ἠελίῳ τίνων χάριν] πέπλασται ὁ μῦθος διὰ τὴν τῶν ποδῶν χωλότητα. οὐ μέντοι πιθανῶς. μείζονα γὰρ εἶχεν δύναμιν τῶν γιγάντων, δι' ἧς αὐτοὺς ἐτρέψατο ἄν. ὁ μέντοι Ἀπολλώνιος αἰτίαν ἀποδίδωσι δι' ἧς ὁ Ἥφαιστος κατεσκεύασε τῷ Αἰήτῃ τούς τε χαλκώνυχας ταύρους καὶ τὸ ἄροτρον. ὅτι δὲ δυνατὸς ἦν Ἥφαιστος, Ὅμηρος ἔδειξεν, ἐπὶ Ξάνθου τοῦ ποταμοῦ. Φλεγραίῃ] Φλέγρα πεδίον Θρᾴκης, περὶ Παλλήνην, ἔνθα οἱ θεοὶ τοὺς γίγαντας ἐπολέμησαν. Μέσαυλος] τὸ μέσον τῆς αὐλῆς ὅπου τῶν βοῶν αἱ στάσεις. μέσαυλον δὲ οἱ Ἀττικοὶ, τὴν φέρουσαν εἴς τε τὴν ἀνδρωνῖτιν καὶ γυναικωνῖτιν. Δαιδαλέη δ' αἴθουσα] στοὰ δὲ ποικίλη ἦν ἑκατέρωθεν τῆς οἰκίας. Λέχρις] ἐκ πλαγίου δὲ τῆς αἰθούσης, ὑψηλότεραι ἦσαν οἰκοδομαί. ὅ ἐστι πύργοι.

Τὸν μὲν Καυκασίη νύμφη τέκεν Ἀστερόδεια,
Πρίν περ κουριδίην θέσθαι Ἰδυῖαν ἄκοιτιν,
Τηθύος Ὠκεανοῦ τε πανοπλοτάτην γεγαυῖαν.
Καί μιν Κόλχων υἷες ἐπωνυμίην Φαέθοντα
Ἔκλεον, οὕνεκα πᾶσι μετέπρεπεν ἠιθέοισι.
Τοὺς δ' ἔχον ἀμφίπολοί τε καὶ Αἰήταο θύγατρες
Ἄμφω, Χαλκιόπη Μήδειά τε. ἡ μὲν ἄρ' ἤει
Ἐκ θαλάμου θάλαμόνδε κασιγνήτην μετιοῦσα.
Ἥρη γάρ μιν ἔρυκε δόμῳ. πρὶν δ' οὔτι θάμιζεν
Ἐν μεγάροις, Ἑκάτης δὲ πανήμερος ἀμφεπονεῖτο
Νηόν, ἐπεί ῥα θεῆς αὐτὴ πέλεν ἀρήτειρα.
Καί σφεας ὡς ἴδεν ἆσσον, ἀνίαχεν. ὀξὺ δ' ἄκουσε
Χαλκιόπη. δμωαὶ δὲ παραπάροιθε βαλοῦσαι
Νήματα καὶ κλωστῆρας, ἀολλέες ἔκτοθι πᾶσαι
Ἔδραμον. ἡ δ' ἅμα τοῖσιν ἑοὺς υἷας ἰδοῦσα,
Ὑψοῦ χάρματι χεῖρας ἀνέσχεθεν. ὣς δὲ καὶ αὐτοὶ
Μητέρα δεξιόωντο καὶ ἀμφαγάπαζον ἰδόντες,
Γηθόσυνοι. τοῖον δὲ κινυρομένη φάτο μῦθον,
Ἔμπης οὐκ ἄρ' ἐμέλλετ' ἀκηδείῃ με λιπόντες
Τηλόθι πλάγξασθαι· μετὰ δ' ὑμέας ἔτραπεν αἶσα.
Δειλὴ ἐγώ, οἷον πόθον Ἑλλάδος ἔκποθεν ἄτης
Λευγαλέης Φρίξοιο ἐφημοσύνῃσι νέεσθαι
Πατρός. ὁ μὲν θνήσκων στυγερὰς ἐπετείλατ' ἀνίας
Ἡμετέρῃ κραδίῃ· τί δέ κεν πόλιν Ὀρχομενοῖο,
Ὅστις ὅδ' Ὀρχομενός, κτεάνων Ἀθάμαντος ἕκητι,
Μητέρ' ἑὴν ἀχέουσαν ἀποπρολιπόντες ἵκοισθε.
Ὣς ἔφατ'. Αἰήτης δὲ πανύστατος ὦρτο θύραζε,
Ἐκ δ' αὐτὴ Ἰδυῖα δάμαρ κίεν Αἰήταο,
Χαλκιόπης ἀίουσα. τὸ δ' αὐτίκα πᾶν ὁμάδοιο
Ἕρκος ἐπεπλήθει. τοὶ μὲν μέγαν ἀμφεπένοντο
Ταῦρον ἅλις δμῶες· τοὶ δὲ ξύλα κάγκανα χαλκῷ

Τὸν μὲν Καυκασίη] ὁ τὰ Ναυπακτικὰ πεποιηκὼς Εὐρυλύτην αὐτὴν λέγει. Διονύσιος δὲ ὁ Μιλήσιος, Ἑκάτην μητέρα Μηδείας καὶ Κίρκης, ὡς προείρηται. Σοφοκλῆς Νέαιραν, μίαν τῶν Νηρηΐδων, Ἡσίοδος δὲ Ἰδυῖαν. « Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου ἠελίοιο, « Γῆμε θεῶν βουλῆσιν Ἰδυῖαν καλλιπάρῃον. « Ἐπιμενίδης δέ φησι Κορίνθιον τῷ γένει τὸν Αἰήτην· μητέρα δὲ αὐτοῦ, Ἐφύραν φησί. Διοφαίνης δὲ ἐν τῷ α΄ τῶν Ποντικῶν ἱστοριῶν, Ἀντιόπην φησὶν Αἰήτου μητέρα. πρεσβύτερον δέ φασι τὸν Ἄψυρτον Μηδείας γενέσθαι Αἰήτῃ ἐξ Ἀστεροδείας τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος θυγατρός. Ἔκτοθι πᾶσαι] ἀντὶ τοῦ ἐκτός, ἵνα τὸ εἰς τόπον σημαίνῃ. Ὑψοῦ χάρματι] ἔδει ὑψόσε. τὸ γὰρ ὑψοῦ, τοῦ ἐν τόπῳ δηλωτικόν ἐστι· τὸ δὲ ὑψόσε, τοῦ εἰς τόπον. Ὅμηρος, « Ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοιο. « Οὐκ ἄρ' ἐμέλλετον] ἀφροντίστως με καταλιπόντες, ὅμως οὐκ ἐμέλλετε μακρὰν πορεύεσθαι. ὑποστρέψαι οὖν ὑμᾶς ἡ μοῖρα πεποίηκε. Τηλόθι] κἀνταῦθα ἀντὶ τοῦ τηλόσε. Ἔκποθεν ἄτης, ἀντὶ τοῦ, ἔκ τινος βλάβης. Ὀρχομενοῖο] καὶ Ἑλλάνικός φησι τὸν Ἀθάμαντα Ὀρχομενὸν ᾠκηκέναι. Ἑὴν μητέρα, ἀντὶ τοῦ ὑμετέραν.

Κόπτον, τοὶ δὲ λοετρὰ πυρὶ ζέον· οὐδέ τις ἦεν
Ὅς καμάτου μεθίεσκεν ὑποδρήσσων βασιλῆϊ.
Τόφρα δ' Ἔρως πολιοῖο δι' ἠέρος ἷξεν ἄφαντος,
Τετρηχὼς οἷόν τε νέαις ἐπὶ φορβάσιν οἶστρος
Τέλλεται, ὅντε μύωπα βοῶν κλείουσι νομῆες.
Ὦκα δ' ὑπὸ φλιῷ προδόμῳ ἔνι τόξα τανύσσας
Ἰοδόκης ἀβλῆτα πολύστονον ἐξέλετ' ἰόν.
Ἐκ δ' ὅγε καρπαλίμοισι λαθὼν ποσὶν οὐδὸν ἄμειψεν,
Ὀξέα δενδίλλων. αὐτῷ δ' ὑπὸ βαιὸς ἐλυσθεὶς
Αἰσονίδῃ γλυφίδας μέσσῃ ἐνικάτθετο νευρῇ.
Ἰθὺς δ' ἀμφοτέρῃσι διασχόμενος παλάμῃσιν
Ἧκ' ἐπὶ Μηδείῃ. τὴν δ' ἀμφασίη λάβε θυμόν.
Αὐτὸς δ' ὑψορόφοιο παλιμπετὲς ἐκ μεγάροιο
Καγχαλόων ἤιξε· βέλος δ' ἐνεδαίετο κούρῃ
Νέρθεν ὑπὸ κραδίῃ, πυρὶ εἴκελον. ἀντία δ' αἰεὶ
Βάλλεν ὑπ' Αἰσονίδην ἀμαρύγματα. καί οἱ ἄωτο
Στηθέων ἐκ πυκιναὶ καμάτῳ φρένες, οὐδέ τιν' ἄλλην
Μνῆστιν ἔχεν· γλυκερὴ δὲ κατείβετο θυμὸν ἀνίῃ.
Ὡς δὲ γυνὴ μαλερῷ πυρὶ κάρφεα χεύατο δαλῷ
Χερνῆτις, τῇπερ ταλασήια ἔργα μέμηλεν,
Ὥς κεν ὑπωρόφιον νύκτωρ σέλας ἐντύναιτο,
Ἄγχι μάλ' ἐγρομένη· τὸ δ' ἀθέσφατον ἐξ ὀλίγοιο
Δαλοῦ ἀνεγρόμενον σὺν κάρφεα πάντ' ἀμαθύνει,
Τοῖος ὑπὸ κραδίῃ εἰλυμένος αἴθετο λάθρῃ
Οὖλος Ἔρως· ἁπαλὰς δὲ μετετρωπᾶτο παρειὰς
Ἐς χλόον, ἄλλοτ' ἔρευθος, ἀκηδείῃσι νόοιο.
Δμῶες δ' ὁππότε δή σφιν ἐπαρτέα θῆκαν ἐδωδήν,
Αὐτοί τε λιαροῖσιν ἐφαιδρύναντο λοετροῖς,
Ἀσπασίως δόρπῳ τε ποτῆτί τε θυμὸν ἄρεσσαν.
Ἐκ δὲ τοῦ Αἰήτης σφετέρης ἐρέεινε θυγατρὸς
Υἷας, τοίοισι παρηγορέων ἐπέεσσι,

Πολιοῖο] πολιὸν τὸ διαφανές. Τετρηχώς, ὁ δεδαμασμένος. Οἶστρος] διαφέρει οἶστρος μύωπος. ὁ μὲν γὰρ μύωψ ἀπογεννᾶται τῶν ξύλων, ὁ δὲ οἶστρος ἐκ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς ἐπιπλεόντων ζωαρίων. τὸ δὲ τέλλεται, κατ' ἀφαίρεσιν ἐστὶ τοῦ σ, ἀντὶ τοῦ στέλλεται. Ὀξέα δενδίλλων] ἀντὶ τοῦ, συστρέψας ἑαυτὸν καὶ ἀποκαλύψας, ὀξέως παρεπιστρεφόμενος, καὶ εἰς αὐτὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύων. Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τοῦ στρέφειν τέθεικε τὴν λέξιν, τὸ ἐν ἐπιστροφῇ τοῦ προσώπου παρεκκλίνοντα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύειν, καθάπερ Ἀπολλόδωρος. Σοφοκλῆς δὲ ἐπὶ τοῦ περιβλέπειν τέθεικε τὴν λέξιν. Ἀμαρύγματα] τὰς λαμπάδας τῶν ὀφθαλμῶν λέγει. Καί οἱ ἄωτο] πνοὴν ἔπεμπον, ἢ μετεωρίζοντο. Ὡς δὲ γυνὴ] καὶ Ὅμηρος, „Ὡς δ' ὅτε τις „δαλὸν σποδιῇ ἐνέ„κρυψε μελαίνῃ. Ἄγχι μάλ' ἐγρομένη] ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ χρόνου. Μένανδρος, Ἔγημεν ἔναγχος. ἀντὶ τοῦ νῦν, ἢ ἀντὶ τοῦ ταχέως. Εἰλυμένος] κεκαλυμμένος. οἷον κεκρυμμένος. εἰς γὰρ τοῦτο καταστρέφει. Ἀκηδείῃσι] ταῖς πολυκηδείαις. τουτέστι ταῖς λύπαις. Σφετέρης, ἀντὶ τοῦ ἰδίας.

Παιδὸς

Παιδὸς ἐμῆς κήδεσι, Φρίξοιό τε, τὸν περὶ πάντων
Ξείνων ἡμετέροισιν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτισα,
Πῶς Αἶανδε νέεσθε παλίσσυτοι; ἠέ τις ἄτη
Σωομένοις μεσσηγὺς ἐνέκλασεν; οὐ μὲν ἐμεῖο
Πείθεσθε προφέροντος ἀπείρονα μέτρα κελεύθου.
Ἤδειν γάρ ποτε πατρὸς ἐν ἅρμασιν ἠελίοιο
Δινεύσας, ὅτ' ἐμεῖο κασιγνήτην ἐκόμιζεν
Κίρκην ἑσπερίης εἴσω χθονός· ἐκ δ' ἱκόμεσθα
Ἀκτὴν ἠπείρου Τυρσηνίδος, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
Ναιετάει, μάλα πολλὸν ἀπόπροθι Κολχίδος αἴης.
Ἀλλὰ τί μύθων ἦδος; ἃ δ' ἐν ποσὶν ὕμμιν ὄρωρεν,
Εἴπατ' ἀριφραδέως· ἠδ' οἵτινες οἵδ' ἐφέπονται
Ἀνέρες, ὁππότε καὶ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἔβητε.
Τοῖά μιν ἐξερέοντα κασιγνήτων προπάροιθεν
Ἄργος ὑποδδείσας ἀμφὶ στόλῳ Αἰσονίδαο,
Μειλιχίως προσέειπεν· ἐπεὶ προγενέστερος ἦεν.
Αἰήτη, κείνην μὲν ἄφαρ διέχευσαν ἄελλαι
Ζαχρηεῖς· αὐτοὺς δ' ὑπὸ δούρασι πεπτηῶτας
Νήσου Ἐνυαλίοιο ποτὶ ξερὸν ἔκβαλε κῦμα
Λυγαίῃ ὑπὸ νυκτί· θεὸς δέ τις ἄμμ' ἐσάωσεν.
Οὐδὲ γὰρ αἱ τὸ πάροιθεν ἐρημαίην κατὰ νῆσον
Ηὐλίζοντ' ὄρνιθες ἀρήϊαι, οὐδ' ἔτι κείνας
Εὕρομεν· ἀλλ' οἵγ' ἄνδρες ἀπήλασαν ἐξαποβάντες
Νηὸς ἑῆς προτέρῳ ἐνὶ ἤματι· καί σφ' ἀπέρυκεν
Ἡμέας οἰκτείρων Ζηνὸς νόος, ἠέ τις αἶσα·
Αὐτίκ' ἐπεὶ καὶ βρῶσιν ἅλις καὶ εἵματ' ἔδωκαν,
Οὔνομά τε Φρίξοιο περικλεὲς εἰσαΐοντες,
Ἠδ' αὐτοῖο σέθεν. μετὰ γὰρ τεὸν ἄστυ νέονται.
Χρειὼ δ' ἣν ἐθέλεις ἐξίδμεναι, οὔ σ' ἐπικεύσω.
Τόνδε τις ἱέμενος πάτρης ἀπονόσφιν ἐλάσσαι
Καὶ κτεάνων βασιλεὺς περιώσιον, οὕνεκεν ἀλκῇ
Σφωϊτέρῃ πάντεσσι μετέπρεπεν Αἰολίδῃσιν,

Ἠέ τις ἄτη] οἷον, κακόν τι ὑμᾶς ἐνεπόδισε κατὰ τὸν πλοῦν. τὸ γὰρ ἐνέκλασε, κατὰ μεταφορὰν, ἐνεπόδισε. Κίρκην ἑσπερίης] ἠκολούθησεν Ἀπολλώνιος τοῖς κατὰ τὸ Τυρσηνικὸν πέλαγος ὑποτιθεμένοις τὴν Ὀδυσσέως πλάνην. ὧν ἀρχηγὸς Ἡσίοδος, κατῳκηκέναι λέγων Κίρκην ἐν τῇ περιειρημένῃ πλάνῃ. Ἑσπερίης εἴσω χθονὸς] περὶ τὴν Ἰταλίαν ᾤκησεν ἡ Κίρκη· ὅθεν ὄρος Κιρκαῖον ἀπ' αὐτῆς πολυφάρμακον. φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος, Ἡσιόδῳ ἑπόμενος, ἐπὶ τοῦ ἅρματος τοῦ ἡλίου εἰς τὴν κατὰ Τυρρηνίαν κειμένην νῆσον τὴν Κίρκην ἐλθεῖν. ἑσπερίαν δὲ αὐτὴν εἶπεν, ἐπεὶ πρὸς δυσμὰς κεῖται. Ποτὶ ξερὸν] ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἀπὸ τοῦ ὑγροῦ τῆς θαλάσσης. ἡ δὲ ποτὶ πρόθεσις παρὰ μὲν Δωριεῦσι πρὸς, παρ' ἡμῖν δὲ καὶ Ἴωσιν εἴληπται ἀντὶ τῆς παρά. Ὅμηρος, "ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ." καὶ ἡ Δωρικὴ παροιμία, τὸν λίθον ποτὶ τὸ σπάρτον ἄγοντας. Νηὸς ἑῆς] κακῶς τὸ ἑῆς, ἐπὶ πλήθους. ἔστι γὰρ ἑνικόν. ἔδει δὲ εἰπεῖν σφετέρης. Σφωϊτέρῃ] κακῶς εἶπεν ἐπὶ ἑνικοῦ. ἔστι γὰρ δυϊκόν. ὁ δὲ Ἰάσων ἀπὸ Αἰόλου

Πέμπει δεῦρο νέεσθαι ἀμήχανον. οὐδ' ὑπαλύξειν
Στεῦται ἀμειλίκτοιο Διὸς θυμαλγέα μῆνιν
Καὶ χόλον, οὐδ' ἄτλητον ἄχος, Φρίξοιό τε ποινάς,
Αἰολιδῶν γενεήν, πρὶν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἱκέσθαι.
Νῆα δ' Ἀθηναίη Παλλὰς κάμεν, οὐ μάλα τοίην
Οἷαί περ Κόλχοισι μετ' ἀνδράσι νῆες ἔασι,
Τάων αἰνοτάτης ἐπεκύρσαμεν. ἤλιθα γάρ μιν
Λάβρον ὕδωρ πνοιή τε διέτμαγεν. ἡ δ' ἐνὶ γόμφοις
Ἴσχεται, ἣν καὶ πᾶσαι ἐπιβρίσωσιν ἄελλαι.
Ἶσον δ' ἐξ ἀνέμοιο θέει, καὶ ὅτ' ἀνέρες αὐτοὶ
Νωλεμέως χείρεσσιν ἐπισπέρχωσιν ἐρετμοῖς.
Τῇ δ' ἐναγειράμενος Παναχαιΐδος εἴ τι φέριστον
Ἡρώων, τεὸν ἄστυ μετήλυθε, πόλλ' ἐπαληθεὶς
Ἄστεα καὶ πελάγη στυγερῆς ἁλός, εἴ οἱ ὀπάσσαις.
Αὐτῷ δ' ὥς κεν ἅδοι, τὼς ἔσσεται. οὐ γὰρ ἱκάνει
Χερσὶ βιησόμενος· μέμονεν δέ τοι ἄξια τίσειν
Δωτίνης, ἀΐων ἐμέθεν μέγα δυσμενέοντας
Σαυρομάτας, τοὺς σοῖσιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσει.
Εἰ δὲ καὶ οὔνομα δῆθεν ἐπιθύεις γενεήν τε
Ἴδμεναι οἵτινές εἰσιν, ἕκαστά γε μυθησαίμην.
Τόνδε μέν, οἷό περ οὕνεκ' ἀφ' Ἑλλάδος ὧλλοι ἄγερθεν,
Κλείουσ' Αἴσονος υἱὸν Ἰήσονα Κρηθεΐδαο.
Εἰ δ' αὐτοῦ Κρηθῆος ἐτήτυμόν ἐστι γενέθλης,
Οὕτω κεν γνωτὸς πατρώϊος ἄμμι πέλοιτο.
Ἄμφω γὰρ Κρηθεὺς Ἀθάμας τ' ἔσαν Αἰόλου υἷες,
Φρίξος δ' αὖτ' Ἀθάμαντος ἔην πάϊς Αἰολίδαο.
Τόνδε δ' ἄρ', Ἠελίου γόνον ἔμμεναι εἴ τιν' ἀκούεις,
Δέρκεαι Αὐγείην. Τελαμὼν δ' ὅ γε, κυδίστοιο
Αἰακοῦ ἐκγεγαώς· Ζεὺς δ' Αἰακὸν αὐτὸς ἔτικτεν.
Ὣς δὲ καὶ ὧλλοι πάντες ὅσοι συνέπονται ἑταῖροι,
Ἀθανάτων υἷές τε καὶ υἱωνοὶ γεγάασιν.
Τοῖα παρέννεπεν Ἄργος. ἄναξ δ' ἐπεχώσατο μύθοις
Εἰσαΐων, ὑψοῦ δὲ χόλῳ φρένες ἠερέθοντο.

πάγχ, ὡς Ἑλλάνικος. Στεῦται ἀμειλίκτοιο] ὁ νοῦς, Ὁρίζεται δὲ τοὺς ἀπ' Αἰόλου οὐκ ἐκφεύξεσθαι τὸν ἀνεξίλαστον χόλον τοῦ Διός, οὐδὲ τὸ μίασμα καὶ τὴν Φρίξου ποινήν, πρὶν τὸ κῶας εἰς τὴν Ἑλλάδα κομισθῆναι. τὸ δὲ ἑξῆς, Στεῦται δὲ Αἰολιδῶν γενεὴν οὐχ ὑπαλύξειν ἀμειλίκτοιο Διὸς μῆνιν καὶ χόλον, πρὶν ἐς Ἑλλάδα ἱκέσθαι. Τάων] τῶν Κολχικῶν κακίστης ἐτύχομεν νηός. Ἐπεκύρσαμεν, ἐνετύχομεν. Ἤλιθα, ἀθρόως. Αὐτῷ, ἀντὶ τοῦ σοί. Δῆθεν] παρέλκεται τὸ δῆθεν. εἰ δὲ προαιρῇ (φησὶν) ἑκάστου γνῶναι τὴν γενεὰν καὶ τοὔνομα, πάντα ἐξείποιμι. Οἷό περ, οὕτινος χάριν. Οὕτω κεν γνωτὸς] ἀντὶ τοῦ συγγενής· ἢ ἀνεψιδοῦς, δισεξάδελφος. Κρηθεὺς καὶ Ἀθάμας, ἀδελφοί, Αἰόλου παῖδες. Κρηθέως Αἴσων, Αἴσονος Ἰάσων, Ἀθάμαντος δὲ Φρίξος· οὗ Ἄργος. Ἠερέθοντο] μετεωρίζοντο τῷ νῷ χολουμένῳ. ἀντὶ τοῦ ᾠδαίνοντο, ἐφυσῶντο.

Φῆ δ᾽ ἐπαλαστήσας (μήνιε δὲ παισὶ μάλιστα
Χαλκιόπης. τῶν γάρ σφι μετελθέμεν οὕνεκ᾽ ἐώλπει.
Ἐκ δέ οἱ ὄμματ᾽ ἔλαμψαν ὑπ᾽ ὀφρύσιν ἱεμένοιο)
Οὐκ ἄφαρ ὀφθαλμῶν μοι ἀποπρόσθε λωβητῆρες·
Νεῖσθ᾽ αὐτοῖσι δόλοισι παλίσσυτοι ἔκτοθι γαίης,
Πρίν τινα λευγαλέον τε δέρος καὶ Φρίξον ἰδέσθαι,
Αὐτίχ᾽ ὁμαρτήσαντες ἀφ᾽ Ἑλλάδος; οὐδ᾽ ἐπὶ κῶας,
Σκῆπτρα δὲ καὶ τιμὴν βασιληίδα δεῦρο νέεσθε.
Εἰ δέ κε μὴ προπάροιθεν ἐμῆς ἥψασθε τραπέζης,
Ἦ τ᾽ ἂν ἀπὸ γλώσσας τε ταμὼν καὶ χεῖρε κεάσσας
Ἀμφοτέρας, οἴοισιν ἐπιπροέηκα πόδεσσιν,
Ὥς κεν ἐρητύοισθε καὶ ὕστερον ὁρμηθῆναι.
Οἷα δὲ καὶ μακάρεσσιν ἐπεψεύσασθε θεοῖσι.
Φῆ ῥα χαλεψάμενος. μέγα δὲ φρένες Αἰακίδαο
Νειόθεν οἰδαίνεσκον. ἐέλδετο δ᾽ ἔνδοθι θυμὸς
Ἀντιβίην ὀλοὸν φάσθαι ἔπος· ἀλλ᾽ ἀπέρυκεν
Αἰσονίδης. πρὸ γὰρ αὐτὸς ἀμείψατο μειλιχίοισιν,
Αἰήτη, σχέο μοι τῷδε στόλῳ. οὔτι γὰρ αὔτως·
Ἄστυ τεὸν καὶ δώμαθ᾽ ἱκάνομεν, ὥς που ἔολπας·
Οὐδὲ μὲν ἱέμενοι. τίς δ᾽ ἂν τόσον οἶδμα περῆσαι
Τλαίη ἑκὼν ὀθνεῖον ἐπὶ κτέρας; ἀλλά με δαίμων
Καὶ κρυερὴ βασιλῆος ἀτασθάλου ὦρσεν ἐφετμή.
Δὸς χάριν αἰτομένοισι. σέθεν δ᾽ ἐγὼ Ἑλλάδι πάσῃ
Θεσπεσίην οἴσω κληηδόνα. καὶ δέ τοι ἤδη
Πρόφρονές εἰμεν Ἄρηι θοὴν ἀποτῖσαι ἀμοιβήν,
Εἴτ᾽ οὖν Σαυρομάτας γε λιλαίεαι, εἴτε τιν᾽ ἄλλον
Δῆμον σφωιτέροισιν ὑπὸ σκήπτροισι δαμάσσαι.
Ἴσκεν, ὑποσσαίνων ἀγανῇ ὀπί. τοῖο δὲ θυμὸς
Διχθαδίην πόρφυρεν ἐπὶ στήθεσσι μενοινήν,
Ἤ σφεας ὁρμηθεὶς αὐτοσχεδὸν ἐξεναρίζοι,
Ἤ ὅγε πειρήσαιτο βίης. τὸ οἱ εἴσατ᾽ ἄρειον
Φραζομένῳ. καὶ δή μιν ὑποβλήδην προσέειπε,

Αὐτίκα] ἀντὶ τοῦ νῦν. ἐν δὲ τῷ νέεσθαι, ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔολπα. Ἄλλως. ἐν δὲ τῷ αὐτίχ᾽ ὁμαρτήσαντες, προσεκτέον ὅτι ἀσαφῶς εἴρηται. ἴσως οὖν αὖθις ἀντὶ τοῦ αὐτίκα ῥητέον. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφ᾽ Ἑλλάδος, εἰς Ἑλλάδα. ἵν᾽ ᾖ, οὐκ ἄφαρ ὑποστρέψητε εἰς Ἑλλάδα. ἢ ἀΐξαντες εἰς τὸ Ἑλλάδα πλεῖν, τὸ ἑξῆς ἐπιφέρειν δεῖ, οὐκ ἐπὶ κῶας δεῦρο νέεσθε, ἐπὶ τὰ σκῆπτρα δὲ καὶ τὴν βασίλειον τιμήν. ὥστε οὐ γραπτέον, οὐδ᾽ ἐπὶ κῶας, ἀλλ᾽, οὐκ ἐπὶ κῶας οὐδέ, σκῆπτρά τε, ἀλλὰ σκῆπτρα δέ. οἱ δὲ σχολιογράφοι ἐοίκασιν ἄλλῃ τινὶ γραφῇ ἐντυχεῖν. φασὶ γὰρ ἀπὸ κοινοῦ νοεῖσθαι τὸ ἔολπα. οὐδαμοῦ δὲ εἴρηται τὸ ἔολπα. Αἰήτη, σχέο μοι] ὦ Αἰήτη, ἐπίσχες ἢ ἀνάσχου μοι περὶ τούτου τοῦ στόλου. Οὐδὲ μὲν ἱέμενοι] οὐδὲ ἐφιέμενοι τῆς σῆς βασιλείας. Σφωιτέροισι] κακῶς τῷ σφωιτέροισιν ἐχρήσατο. ἔδει γὰρ εἰπεῖν τεοῖσι. τὸ δὲ ἴσκεν, Ὁμηρικῶς. Πειρήσαιτο βίης] πεῖραν λάβοι τῆς ἰσχύος τῶν ἡρώων. Ὑποβλήδην] κακῶς τὸ ὑποβλήδην. κεῖται γὰρ παρὰ ... καταλῦξαι τὸν ἕτερον

Ξεῖνε, τί κεν τὰ ἕκαστα διωνεκέως ἀγορεύεις;
Εἰ γὰρ ἐτήτυμόν ἐστε θεῶν γένος, ἠὲ καὶ ἄλλως
Οὐδὲν ἐμεῖο χέρηες ἐπ' ὀθνείοισιν ἔβητε,
Δώσω τοι χρύσειον ἄγειν δέρος, ἤν κ' ἐθέλητε,
Πειρηθείς. ἐσθλοῖς γὰρ ἐπ' ἀνδράσιν οὔτι μεγαίρω,
Ὡς αὐτοὶ μυθεῖσθε τὸν Ἑλλάδι κοιρανέοντα.
Πεῖρα δέ τοι μένεός τε καὶ ἀλκῆς ἔσσετ' ἄεθλος,
Τόν ῥ' αὐτὸς περίειμι χεροῖν ὀλοόν περ ἐόντα.
Δοιώ μοι πεδίον τὸ ἀρήϊον ἀμφινέμονται
Ταύρω χαλκόποδε στόματι φλόγα φυσιόωντε.
Τοὺς ἐλάω ζεύξας στυφελὴν κατὰ νειὸν ἄρηος
Τετράγυον· τὴν αἶψα ταμὼν ἐπὶ τέλσον ἀρότρῳ,
Οὐ σπόρον ὅλκοισιν δηοῦς ἐνιβάλλομαι ἀκτὴν,
Ἀλλ' ὄφιος δεινοῖο μεταλδήσκοντας ὀδόντας
Ἀνδράσι τευχηστῇσι δέμας. τοὺς δ' αὖθι δαΐζων
Κείρω ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ περισταδὸν ἀντιόωντας.
Ἠέριος ζεύγνυμι βόας, καὶ δείελον ὥρην
Παύομαι ἀμήτοιο. σὺ δ' εἰ τάδε τοῖα τελέσσεις,
Αὐτῆμαρ τόδε κῶας ἀποίσεαι ἐς βασιλῆος.
Πρὶν δέ κεν οὐ δοίην· μηδ' ἔλπεο. δὴ γὰρ ἀεικὲς
Ἄνδρ' ἀγαθὸν γεγαῶτα κακωτέρῳ ἀνέρι εἶξαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη. ὁ δὲ σῖγα ποδῶν πάρος ὄμματα πήξας,
Ἧστ' αὔτως ἄφθογγος, ἀμηχανέων κακότητι.
Βουλὴν δ' ἀμφὶ πολὺν στρῶφα χρόνον. οὐδέ πη εἶχε
Θαρσαλέως ὑποδέχθαι· ἐπεὶ μέγα φαίνετο ἔργον.
Ὀψὲ δ' ἀμειβόμενος προσελέξατο κερδαλέοισιν,
Αἰήτη, μάλα τοί με δίκῃ περιπολλὸν ἐέργεις.
Τῷ καὶ ἐγὼ τὸν ἄεθλον ὑπερφίαλόν περ ἐόντα,
Τλήσομαι, εἰ καί μοι θανέειν μόρος. οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλο
Ῥίγιον ἀνθρώποισι κακῆς ἐπικείσετ' ἀνάγκης,
Ἥ με καὶ ἐνθάδε νεῖσθαι ἐπέχραεν ἐκ βασιλῆος.
Ὣς φάτ', ἀμηχανίῃ βεβολημένος. αὐτὰρ ὁ τόν γε

Τὸ δὲ, διωνεκέως ἀγορεύεις, ἀντὶ τοῦ μακρηγορεῖς. Ἑλλάδι κοιρανέοντα τὸν Πελίαν λέγει. Τὸ δὲ οὔτι μεγαίρω, ἀντὶ τοῦ οὐ φθονῶ ὑμῖν, ὡς ὁ Πελίας. πεῖραν δὲ λαβὼν τῆς σῆς ἀνδρείας παρέξω τὸ δέρας. οὐ γὰρ φίλον μοι τὸ φθονεῖν. Ὀλοὸν] τὸν ἄθλον. Δοιώ μοι πεδίον] καὶ Ἀντίμαχος ἐν τῇ Λυδῇ ἡφαιστοτεύκτους τοὺς ταύρους ἀπεφήνατο. Στυφελὴν] τραχεῖαν. πεντηκοντόγυον φησὶ Φερεκύδης ἐν τῇ ἕκτῃ. Σπόρον] πυρόν. Ὅλκοισι] ταῖς ἐγχαράξεσιν. ἑλκομένου γὰρ τοῦ ἀρότρου, ἡ γῆ διαρρήγνυται. Δηοῦς, Δήμητρος. Κείρω, κτείνω. Περισταδὸν, περιεστῶτας καὶ ἀναπτυσσομένους. ἢ ἐξισοῦντας. Πάρος] νῦν ἐπὶ τόπου τὸ πάρος. κεῖται δὲ καὶ ἐπὶ χρόνου. Περιπολλὸν ἐέργεις] ὁ νοῦς, λίαν με τῷ δικαίῳ ἐγκλείεις, συνέχεις. διὸ καὶ ἐγὼ καίπερ ὑπερφέροντα τῇ βίᾳ τὸν ἄθλον ἐπίσω μέχρι θανάτου. ἀρσενικῶς δὲ εἶπε τὴν μοῖραν μόρον. Οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλο] οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποις χεῖρον ἀνάγκης, καθ' ἣν ἀφίγμεθα πρὸς σὲ βιασθέντες ὑπὸ τοῦ βα-

Σμερδαλέοις ἐπέεσσι προσέννεπεν ἀσχαλόωντα,
Ἔρχεο νῦν μεθ' ὅμιλον· ἐπεὶ μέμονάς γε πόνοιο.
Εἰ δὲ σύ γε ζυγὰ βουσὶν ὑποδδείσαις ἐπαεῖραι
Ἠὲ καὶ οὐλομένου μεταχάσσεαι ἀμήτοιο,
Αὐτῷ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτό μοι· ὄφρα καὶ ἄλλος
Ἀνὴρ ἐρρίγῃσιν ἀρείονα φῶτα μετελθεῖν.
Ἴσκεν ἀπηλεγέως. ὁ δ' ἀπὸ θρόνου ὄρνυτ' Ἰήσων,
Αὐγείης, Τελαμών τε παρασχεδόν· εἵπετο δ' Ἄργος
Οἶος. ἐπεὶ μεσσηγὺς ἔτ' αὐτόθι νεῦσε λιπέσθαι
Αὐτοκασιγνήτοις. οἱ δ' ἤεσαν ἐκ μεγάροιο.
Θεσπέσιον δ' ἐν πᾶσι μετέπρεπεν αἴσονος υἱὸς
Κάλλεϊ καὶ χαρίτεσσιν· ἐπ' αὐτῷ δ' ὄμματα κούρη
Λοξὰ παρὰ λιπαρὴν σχομένη θηεῖτο καλύπτρην,
Κῆρ ἄχεϊ σμύχουσα· νόος δέ οἱ, ἠΰτ' ὄνειρος,
Ἑρπύζων πεπότητο μετ' ἴχνια νισσομένοιο.
Καί ῥ' οἱ μέν ῥα δόμων ἐξήλυθον ἀσχαλόωντες·
Χαλκιόπη δὲ χόλον πεφυλαγμένη αἰήταο,
Καρπαλίμως θαλαμόνδε σὺν υἱάσιν οἷσι βεβήκει.
Αὕτως δ' αὖ μήδεια μετέστιχε· πολλὰ δὲ θυμῷ
Ὥρμαιν', ὅσσα τ' ἔρωτες ἐποτρύνουσι μέλεσθαι.
Προπρὸ δ' ἄρ ὀφθαλμῶν ἔτι οἱ ἰνδάλλετο πάντα·
Αὐτός θ' οἷος ἔην, οἵοισί τε φάρεσιν ἧστο,
Οἷά τ' ἔειφ', ὥς θ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ὥς τε θύραζε
Ἤϊεν· οὐδέ τιν' ἄλλον ὀίσσατο πορφύρουσα
Ἔμμεναι ἀνέρα τοῖον. ἐν οὔασι δ' αἰὲν ὀρώρει
Αὐδή τε μῦθοί τε μελίφρονες οὓς ἀγόρευσε.
Τάρβει δ' ἀμφ' αὐτῷ μή μιν βόες, ἠὲ καὶ αὐτὸς
Αἰήτης φθίσειεν· ὀδύρετο δ' ἠΰτε πάμπαν
Ἤδη τεθνειῶτα· τέρεν δέ οἱ ἀμφὶ παρειὰς
Δάκρυον αἰνοτάτῳ ἐλέῳ ῥέε κηδοσύνῃσιν.
Ἦκα δὲ μυρομένη, λιγέως ἀνενείκατο μῦθον,
Τίπτε με δειλαίην τόδ' ἔχει ἄχος, εἴθ' ὅγε πάντων

Μετελθεῖν] ἡ μετὰ αὐτὴ τῆς πρός. πρὸς ἀμείνονα φῶτα ἐλθεῖν. Ἀπηλεγέως, ἀποτόμως. τὸ μεσσηγὺς, αἰτίας ἀποδοτικὸν διὰ τὸ κατόπιν ἐκείνων ἐπορεύετο ὁ Ἄργος. διότι, φησὶν, ἔνευσε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἐπιλιπέσθαι καὶ μεῖναι ἐν τῇ οἰκίᾳ. οἱ δ' ἤεσαν καὶ ἐξῆλθον, οἱ περὶ Ἰάσονα δηλαδή. Ἐπ' αὐτῷ δ' ὄμματα] ἔχουσα οὖν τὰ ὄμματα ἐπ' αὐτῷ λοξὰ, παρασχομένη τὴν λιπαρὰν καλύπτραν, ἐθαύμαζε. Ἐπ' αὐτῷ δ' ὄμματα] ἐπ' αὐτῷ δὲ ἡ Μήδεια λοξὰ τὰ ὄμματα ἔχουσα, θηεῖτο, παρασχομένη τὴν καλύπτραν. Κῆρ ἄχεϊ] τῇ λύπῃ τὴν ψυχὴν καιομένη καὶ ἀλίσκουσα. Νόος δέ οἱ.] ὁ νοῦς, τῷ δὲ νῷ αἰεὶ ἐθεώρει τὸν Ἰάσονα. οἷον, καθάπερ ὀνείρῳ μετέωρος ἐπορεύετο κατὰ τὰ ἴχνη τοῦ Ἰάσονος. Προπρὸ δ' ἄρ] ἐμφαντικῶς αἱ προθέσεις τὴν συνεχῶς αἰειδωλοποιοῦσι τῷ νῷ ἐμφαίνουσι. καὶ παρ' Ὁμήρῳ, προ- προκυλινδόμενος. Ὀδύρετο δ' ἠΰτε] ἐθρήνει δ' αὐτὸν ὡς ἤδη τεθνηκότα. ἐλέῳ δὲ συνεχομένη, ἔκλαιεν ἐπ' αὐτῷ λυπουμένη. Εἴθ' ὅγε] τὸ εἴπε οὐ πρὸς τὸ φθίσεται, ἀλλὰ πρὸς τὸ

προφερέστατος ἀναφέρειν δεῖ. ἵν' ᾖ, εἴτε ὅγε προφερέστατος τῶν ἡρώων φθίσεται, εἴτε χείρων, ἤγουν χείριστος. κεῖται γὰρ τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ ὑπερθετικοῦ.

Φθίσεται ἡρώων προφερέστατος, εἴτε χερείων;
Ἐρρέτω. ἦ μὲν ὄφελλεν ἀκήριος ἐξαλέασθαι.
Ναὶ δὴ τοῦτό γε πότνα θεὰ Περσηὶ πέλοιτο·
Οἴκαδε νοστήσειε φυγὼν μόρον. εἰ δέ μιν αἶσα
Δμηθῆναι ὑπὸ βουσί, τόδε προπάροιθε δαείη,
Οὕνεκεν οὔχ οἱ ἔγωγε κακῇ ἐπαγαίομαι ἄτῃ.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἐόλητο νόον μελεδήμασι κούρη.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν δήμου τε καὶ ἄστεος ἐκτὸς ἔβησαν
Τὴν ὁδὸν ἣν τὸ πάροιθεν ἀνήλυθον ἐκ πεδίοιο,
Δὴ τότ' ἰήσονα τοῖσδε προσέννεπεν ἄργος ἔπεσσι,
Αἰσονίδη, μῆτιν μὲν ὀνόσσεαι, ἥντιν' ἐνίψω·
Πείρης δ' οὐ μάλ' ἔοικε μεθιέμεν ἐν κακότητι.
Κούρην δή τινα πρόσθεν ὑπέκλυες αὐτὸς ἐμεῖο
Φαρμάσσειν ἑκάτης περσηίδος ἐννεσίῃσι·
Τὴν εἴ κεν πεπίθοιμεν, ὀίομαι, οὐκέτι τάρβος
Ἔσσετ' ἀεθλεύοντι δαμήμεναι. ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Δείδω μήπως οὔ μοι ὑποσταίη τόγε μήτηρ.
Ἔμπης δ' ἐξαῦτις μετελεύσομαι ἀντιβολήσων.
Ξυνὸς ἐπεὶ πάντεσσιν ἐπικρέμαθ' ἧμιν ὄλεθρος.
Ἴσκεν εὐφρονέων. ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδ' ἐπέεσσιν,
Ὦ πέπον, εἴ νύ τοι αὐτῷ ἐφανδάνει, οὔτι μεγαίρω.
Βάσκ' ἴθι, καὶ πυκινοῖσι τεὴν παρὰ μητέρα μύθοις
Ὄρνυθι λισσόμενος. μελέη γε μὲν ἧμιν ὄρωρεν
Ἐλπωρή, ὅτε νόστον ἐπετραπόμεσθα γυναιξίν.
Ὣς ἔφατ', ὦκα δ' ἕλος μετεκίαθον. αὐτὰρ ἑταῖροι
Γηθόσυνοι ἐρέεινον, ὅπως παρεόντας ἴδοντο.
Τοῖσιν δ' αἰσονίδης τετιημένος ἔκφατο μῦθον,
Ὦ φίλοι, αἰήταο ἀπηνέος ἄμμι φίλον κῆρ
Ἀντικρὺ κεχόλωται. ἕκαστα γὰρ οὔ νύ τι τέκμωρ

Ἐρρέτω] φθειρέσθω. ἢ ὤφελε χωρισθῆναι ἀπαθής, μηδὲν παθών. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἀκήριος. Πότνα θεὰ Περσηὶ] Περσηίδα τὴν Ἑκάτην λέγει, ὡς τοῦ Πέρσεως θυγατέρα. τινὲς δὲ αὐτὴν φασι Διὸς εἶναι παῖδα. ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς Δήμητρος γενεαλογεῖται, Καὶ τότε δὴ Ἑκάτην Δηὼ τέκεν εὐπατέρειαν. Βακχυλίδης δὲ νυκτὸς φησὶν αὐτὴν θυγατέρα, Ἑκάτα, δᾳδοφόρου νυκτὸς μεγαλοκόλπου θύγατερ. Μουσαῖος δὲ, Ἀστερίας καὶ Διός. Φερεκύδης δὲ, Ἀρισταίου τοῦ Παίονος. Οὕνεκεν] ὅτι οὐκ ἐπιχαίρω ἐγὼ κακοῖς. ὁ δὲ λόγος ἐρωτικός. Ἐόλητο] ἐτετάρακτο καὶ ἐν ἀγωνίᾳ ἦν. ὑπερβατόν ἐστι. τὸν γὰρ Ἰάσονα ὁ Ἄργος προσεῖπεν. Ἑκάτης] εἰς ἣν αἱ φαρμακίδες ἀναφέρονται. Ἀντιβολήσων] συναντήσων. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ κοινολογήσομαι, συντάξομαι. Ὦ πέπον] ὦ γλυκύτατε, ἡδύτατε, προσφιλέστατε. ἐπεὶ καὶ ὁ πέπων μελίχρους.

Παρεόντας] τὸν Ἰάσονα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ. Ἀντικρὺ] φανερώτατα, ἐναντιώτατα.

Οὔτ' ἐμοὶ, οὔτε κεν ὔμμι διειρομένοισι πέλοιτο.
Φῆ δὲ δύω πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἀμφινέμεσθαι
Ταύρω χαλκόποδε, στόματι φλόγα φυσιόωντε.
Τετράγυον δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐφίετο νειὸν ἀρόσσαι,
Δώσειν δ' ἐξ ὄφεος γενύων σπόρον, ὅς ῥ' ἀνίησιν
Γηγενέας χαλκέοις σὺν τεύχεσιν. ἤματι δ' αὐτῷ
Χρειὼ τούσδε δαΐξαι. ὃ δή νύ οἱ (οὔτι γὰρ ἄλλο
Βέλτερον ἦν φράσσασθαι) ἀπηλεγέως ὑποέστην.
Ὣς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἀνήνυτος εἴσατ' ἄεθλος.
Δὴν δ' ἄνεῳ καὶ ἄναυδοι ἐς ἀλλήλους ὁρόωντο,
Ἄτῃ ἀμηχανίῃ τε κατηφέες. ὀψὲ δὲ Πηλεὺς
Θαρσαλέως μετὰ πᾶσιν ἀριστήεσσιν ἔειπεν,
Ὥρη μητιάασθαι ὅ κ' ἔρξομεν. οὐ μὲν ἔολπα
Βουλῆς εἶναι ὄνειαρ ὅσον τ' ἐπὶ κάρτεϊ χειρῶν.
Εἰ μέν νυν τύνη ζεῦξαι βόας Αἰήταο
Ἥρως Αἰσονίδη φρονέεις, μέμονάς τε πόνοιο,
Ἦ τ' ἂν ὑποσχεσίην πεφυλαγμένος ἐντύναιο.
Εἰ δ' οὔτοι μάλα πάγχυ θυμὸς ἑῇ ἐπέποιθεν
Ἠνορέῃ, μήτ' αὐτὸς ἐπείγεο, μήτε τιν' ἄλλον
Τῶνδ' ἀνδρῶν πάπταινε παρήμενος. οὐ γὰρ ἔγωγε
Σχήσομ'. ἐπεὶ θάνατός γε τὸ κύντατον ἔσσετ' ἄλγος.
Ὣς ἔφατ' Αἰακίδης. Τελαμῶνι δὲ θυμὸς ὀρίνθη·
Σπερχόμενος δ' ἀνόρουσε θοῶς. ἐπὶ δὲ τρίτος Ἴδας
Ὦρτο μέγα φρονέων· ἐπὶ δ' υἷες Τυνδαρέοιο.
Σὺν δὲ καὶ Οἰνεΐδης ἐναρίθμιος αἰζηοῖσιν
Ἀνδράσιν, οὐδέ περ ὅσον ἐπανθιόωντας ἰούλους
Ἀντέλλων. τοίῳ οἱ ἀείρετο κάρτεϊ θυμός.
Οἱ δ' ἄλλοι εἴξαντες ἀκὴν ἔχον. αὐτίκα δ' Ἄργος
Τοῖον ἔπος μετέειπεν ἐελδομένοισιν ἀέθλου,
Ὦ φίλοι, ἤτοι μὲν τόδε λοίσθιον· ἀλλά τιν' οἴω
Μητρὸς ἐμῆς ἔσεσθ' ἐναίσιμον ὔμμιν ἀρωγήν.
Τῷ καί περ μεμαῶτες ἐρητύοισθ' ἐνὶ νηΐ

Διειρομένοισι] διερωνῶσιν, ἢ λέγουσιν. ὁ γὰρ νοῦς, Ἐναντίως ἡμῖν ἔχει. οὐ γὰρ ἐπὶ τελεσθησόμενον οὔτε ἐμοὶ λέγοντι, οὔτε ὑμῖν ἐρωνῶσι τὰ ἐπιτασσόμενα. Ἐφίετο] ἐνετείλατο. Ὃ δή νύ οἱ] τὸ ἑξῆς, ὅπερ αὐτῷ σιωπώμως ὑπεσχόμην. οὐκ ἦν γὰρ ἄλλό τι σκέψασθαι βέλτιον. Ἀνήνυτος] δυσκατόρθωτος. Πεφυλαγμένος ἐντύναιο] φυλάττων τὴν ὑπόσχεσιν παρασκευάζου. ἐντύνω γὰρ, τὸ παρασκευάζω. Ἑῇ] κακῶς τὸ ἑῇ· τρίτου γὰρ ἐπιπροσώπου. ἔδει δὲ σῇ. Οὐ γὰρ ἔγωγε] ἀντὶ τοῦ, ἐγὼ οὐκ ἀνέξομαι. τί γὰρ πλέον ἢ θάνατός με περιμένει; ὁ μὲν Ἀπολλώνιος τούτοις φησὶ παραιρεῖσθαι ζεῦξαι τοὺς βόας· ὁ δὲ τὰ ναυπακτικὰ ποιήσας, πάντας ἀριθμεῖ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ φερομένους ἀριστεῖς. Ἀλλά τιν' οἴω] δυνάσθαι (φησὶν) ἡ μήτηρ ἡ ἐμὴ πεῖσαι τὴν Μήδειαν συνεργῆσαι τὸν ἄθλον. ἐν δὲ τοῖς ναυπακτικοῖς Ἴδμων ἀναστὰς Ἰάσονα κελεύει ὑποστῆναι τὸν ἄθλον.

Τυτθὸν ἔθ᾽ ὡς τὸ πάροιθεν. ἐπεὶ καὶ ἐπισχέμεν ἔμπης
Λώϊον, ἢ κακὸν οἶτον ἀφειδήσαντας ἑλέσθαι.
Κούρη τις μεγάροισιν ἐνιτρέφετ᾽ αἰήταο
Τὴν ἑκάτη περίαλλα θεὰ δάε τεχνήσασθαι
Φάρμαχ᾽, ὅσ᾽ ἤπειρός τε φύει καὶ νήχυτον ὕδωρ·
Τοῖσι καὶ ἀκαμάτοιο πυρὸς μειλίσσει ἀϋτμὴν,
Καὶ ποταμοὺς ἵστησιν ἄφαρ κελαδεινὰ ῥέοντας,
Ἄστρά τε καὶ μήνης ἱερῆς ἐπέδησε κελεύθους.
Τῆς μὲν ἀπὸ μεγάροιο κατὰ στίβον ἐνθάδ᾽ ἰόντες
Μνησάμεθ᾽, εἴκε δύναιτο κασιγνήτη γεγαυῖα
Μήτηρ ἡμετέρη πεπιθεῖν ἐπαρῆξαι ἀέθλῳ.
Εἰ δὲ καὶ αὐτοῖσιν τόδ᾽ ἐφανδάνει, ἦτ᾽ ἂν ἱκοίμην
Ἤματι τῷδ᾽ αὐτῷ πάλιν εἰς δόμον αἰήταο
Πειρήσων. τάχα δ᾽ ἂν σὺν δαίμονι πειρηθείην.
Ὣς φάτο. τοῖσι δὲ σῆμα θεοὶ δόσαν εὐμενέοντες.
Τρήρων μὲν φεύγουσα βίην κίρκοιο πελειὰς
Ὑψόθεν αἰσονίδεω πεφοβημένη ἔμπεσε κόλποις·
Κίρκος δ᾽ ἀφλάστῳ περικάππεσεν· αἶψα δὲ μόψος
Τοῖον ἔπος μετὰ πᾶσι θεοπροπέων ἀγόρευεν,
Ὕμμι φίλοι τόδε σῆμα θεῶν ἰότητι τέτυκται·
Οὐδέ πῃ ἄλλως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ἄρειον,
Παρθενικὴν δ᾽ ἐπέεσσι μετελθέμεν ἀμφιέποντας
Μήτι πανυκίῃ. δοκέω δέ μιν οὐκ ἀθερίξειν,
Εἰ ἐτεόν φινεύς γε θεῇ ἐνὶ κύπριδι νόστον
Πέφραδεν ἔσσεσθαι. κείνης δ᾽ ὅγε μείλιχος ὄρνις
Πότμον ὑπεξήλυξε. κέαρ δέ μοι ὡς ἐνὶ θυμῷ
Τόνδε κατ᾽ οἰωνὸν προτιόσσεται, ὣς δὲ πέλοιτο.
Ἀλλὰ φίλοι, κυθέρειαν ἐπικλείοντες ἀμύνειν,
Ἤδη νῦν ἄργοιο παραιφασίῃσι πίθεσθε.
Ἴσκεν· ἐπῄνησαν δὲ νέοι, φινῆος ἐφετμὰς
Μνησάμενοι. μοῦνος δ᾽ ἀφαρήιος ἄνθορεν ἴδας,
Δεινὸν ἐπαλαστήσας μεγάλῃ ὀπὶ, φώνησέν τε,

Δάε] ἀντὶ τοῦ ἐδίδαξε. Νήχυτον ὕδωρ] τὸ πολύχυτον. τὸ γὰρ νη καὶ στέρησιν σημαίνει καὶ ἐπίτασιν. καὶ ἀχυώετον ὕδωρ, τὸ πολὺ, κατὰ Ἴωνας καὶ Σικελιώτας. Διονύσιος, „Γλαζομέναις „ἵνα λύσαν ἀχυώετον „ἧκα βαλοῦσα.

Ἄστρά τε καὶ μήνης] τὸν παραδεδομένον μῦθον λέγει, ὡς αἱ φαρμακίδες κατάγουσι τὴν σελήνην. τινὲς δὲ καὶ τὰς ἐκλείψεις ἡλίου καὶ σελήνης, καθαιρέσεις ἐκάλουν τῶν θεῶν. Τὸ παλαιὸν ᾤοντο αἱ φαρμακίδες τὴν σελήνην καὶ τὸν ἥλιον καθαιρεῖν. διὸ καὶ μέχρι τῶν Δημοκρίτου χρόνων πολλοὶ τὰς ἐκλείψεις καθαιρέσεις ἐκάλουν. Σασιφαίνης „ἐν Μελεάγρῳ, Μά„γοις ἐπῳδαῖς πᾶσα „Θεσσαλὶς κόρη, Ψευ„δὴς σελήνης αἰθέ„ρος καταιβάτις.

Τάχα] τὸ τάχα ἐν δισταγμῷ κεῖται. τινὲς δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ταχέως. Ἀπολλόδωρος φησὶν ἐν τῷ περὶ θεῶν ὅτι ἡ περιστερὰ ἱερὰ Ἀφροδίτης. διὸ καὶ λάγνον. παρὰ γὰρ τὸ περισσῶς ἐρᾶν λέγεται. Κέαρ δέ μοι] ὡς δὲ ἡ ψυχή μου προορᾶται, οὕτως γένοιτο.

Ὢ πόποι,

Ὢ πόποι, ἦ ῥα γυναιξὶν ὁμόστολοι ἐνθάδ' ἔβημεν,
Οἳ Κύπριν καλέουσιν ἐπίρροθον ἄμμι πέλεσθαι.
Οὐκέτ' Ἐνυαλίοιο μέγα σθένος· ἐς δὲ πελείας
Καὶ κίρκους λεύσσοντες ἐρητύεσθε ἀέθλων.
Ἔρρετε· μηδ' ὔμμι πολεμήϊα ἔργα μέλοιτο,
Παρθενικὰς δὲ λιτῇσιν ἀνάλκιδας ἠπεροπεύειν.
Ὣς ηὔδα μεμαώς. πολέες δ' ὁμάδησαν ἑταῖροι
Ἦκα μάλ'· οὐδ' ἄρα τίς οἱ ἐναντίον ἔκφατο μῦθον.
Χωόμενος δ' ὅγ' ἔπειτα καθέζετο. τοῖσι δ' Ἰήσων
Αὐτίκ' ἐποτρύνων τὸν ἑὸν νόον ὧδ' ἀγόρευσεν.
Ἄργος μὲν παρὰ νηὸς, ἐπεὶ τόδε πᾶσιν ἕαδε,
Στελλέσθω· ἀτὰρ αὐτοὶ ἐπὶ χθονὸς ἐκ ποταμοῖο
Ἀμφαδὸν ἤδη πείσματ' ἀνάψομεν. ἦ γὰρ ἔοικε
Μηκέτι δηθὰ κρύπτεσθαι πτήσσοντας ἀϋτήν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἄφαρ προΐαλλε νέεσθαι
Καρπαλίμως ἐξαῦτις ἀνὰ πτόλιν. οἱ δ' ἐπὶ νηὸς
Εὐναίας ἐρύσαντες, ἐφετμῇς Αἰσονίδαο,
Τυτθὸν ὑπὲξ ἕλεος χέρσῳ ἐπέκελσαν ἐρετμοῖς.
Αὐτίκα δ' Αἰήτης ἀγορὴν ποιήσατο Κόλχων
Νόσφιν ἑοῖο δόμου· τόθι περ καὶ πρόσθε κάθιζον,
Ἀτλήτους Μινύαισι δόλους καὶ κήδεα τεύχων.
Στεῦτο δ' ἐπεί κεν πρῶτα βόες διαδηλήσωνται
Ἄνδρα τὸν ὅς ῥ' ὑπέδεκτο βαρὺν καμέεσθαι ἄεθλον,
Δρυμὸν ἀναρρήξας λασίης καθύπερθε κολώνης,
Αὔτανδρον φλέξειν δόρυ νήϊον· ὄφρ' ἀλεγεινὴν
Ὕβριν ἀποφλύξωσιν ὑπέρβια μηχανόωντες.
Οὐδὲ γὰρ Αἰολίδην Φρίξον μάλα περ χατέοντα
Δέχθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἐφέστιον, ὃς πέρι πάντων
Ξείνων μειλιχίῃ τε θεουδείῃ τ' ἐκέκαστο·
Εἰ μή οἱ Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἄγγελον ἧκεν
Ἑρμείαν, ὥς κεν προσκηδέος ἀντιάσειε.
Μὴ καὶ ληϊστῆρας ἑὴν ἐς γαῖαν ἰόντας

Μεμαὼς] ἀντὶ τοῦ ὀργιζόμενος, νικῶν. οὐ γὰρ ἐπὶ κακοῖς τις πρόθυμός ἐστι.

Στεῦτο] ἀπὸ κοινοῦ τὸ στεῦτο. Ἀποφλύξωσιν] ἀντὶ τοῦ ἐκφυσήσωσιν. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ἐκπτύσωσιν. ἔνθεν καὶ ὁ φλύαρος. Οὐδὲ γὰρ δέχθαι] λείπει τὸ ὑπέμεινεν. Εἰ μή οἱ Ζεὺς] ἄγγελον φησὶν Ἑρμῆν ὑπὸ Διὸς πεμφθῆναι, κελεύοντα δέξασθαι τὸν Φρίξον, ἵνα τὴν Αἰήτου θυγατέρα γήμῃ. ὁ δὲ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας, διὰ τὸ δέρας αὐτὸν αὐθαιρέτως φησὶ προσδεχθῆναι. λέγει δὲ ὅτι μετὰ τὴν θυσίαν ἁγνίσας τὸ δέρας, οὕτως ἔστειχεν εἰς τοὺς Αἰήτου δόμους τὸ κῶας ἔχων. Ὥς κεν προσκηδέος] ὅπως ἂν ἀμύμοις ἀντιάσειεν ὁ Φρίξος τοῦ Αἰήτου.

Ἔσσεσθαι δύναιόν ἀπήμονας· οἷσι μέμηλεν
Ὀθνείοις ἐπὶ χεῖρα ἑὴν κτεάτεσσιν ἀείρειν,
Κρυπταδίους τε δόλους τεκταινέμεν, ἠδὲ βοτήρων
Αὔλια δυσκελάδοισιν ἐπιδρομίῃσι δαΐξαι.
Νόσφιν δ' οἷ αὐτῷ φάτ' ἐοικότα μείλια τίσειν
Υἷας φρίξοιο, κακορρέκτῃσιν ὀπηδούς
Ἀνδράσι νοστήσαντας ὁμιλαδόν, ὄφρα ἑ τιμῆς
Καὶ σκήπτρων ἐλάσειαν ἀκηδέες. ὥς ποτε βάξιν
Λευγαλέην οὗ πατρὸς ἐπέκλυεν ἠελίοιο,
Χρειῶαί μιν πυκινόν τε δόλον βουλάς τε γενέθλης
Σφωϊτέρης ἄτην τε πολύτροπον ἐξαλέασθαι.
Τῷ καὶ ἐελδομένους πέμπειν ἐς ἀχαιΐδα γαῖαν
Πατρὸς ἐφημοσύνῃ δολιχὴν ὁδόν. οὐδὲ θυγατρῶν
Εἶναί οἱ τυτθόν γε δέος, μή πού τινα μῆτιν
Φράσσωνται στυγερήν, οὐδ' υἱέος ἀψύρτοιο,
Ἀλλ' ἐνὶ χαλκιόπης γενεῇ τάδε λυγρὰ τετύχθαι.
Καί ῥ' ὁ μὲν ἄσχετα ἔργα πιφαύσκετο δημοτέροισιν,
Χωόμενος· μέγα δέ σφιν ἀπείλεε νῆά τ' ἔρυσθαι
Ἠδ' αὐτούς· ἵνα μή τις ὑπὲκ κακότητος ἀλύξῃ.
Τόφρα δὲ μητέρ' ἑὴν μετιὼν δόμον αἰήταο
Ἄργος παντοίοισι παρηγορέεσκεν ἔπεσσιν,
Μήδειαν λίσσεσθαι ἀμυνέμεν. ἡ δὲ καὶ αὐτὴ
Πρόσθεν μητιάασκε· δέος δέ μιν ἴσχανε θυμόν
Μή πως ἠὲ παρ' αἶσαν ἐτώσια μειλίσαιτο
Πατρὸς ἀτυζομένην ὀλοὸν χόλον, ἠὲ λιτῇσιν
Ἑσπομένης ἀρίδηλα καὶ ἀμφαδὰ ἔργα πέλοιτο.
Κούρην δ' ἐξ ἀχέων ἀδινὸς κατελώφεεν ὕπνος
Λέκτρῳ ἀνακλινθεῖσαν· ἄφαρ δέ μιν ἠπεροπῆες
Οἷά τ' ἀκηχεμένην ὀλοοὶ ἐρέθεσκον ὄνειροι.
Τὸν ξεῖνον δ' ἐδόκησεν ὑφεστάμεναι τὸν ἄεθλον,
Οὔτι μάλ' ὁρμαίνοντα δέρος κριοῖο κομίσσαι,

Νόσφιν δ' οἷ αὐτῷ] μείλια τίσειν] τιμωρίαν ἀποτίσειν. χωρὶς δὲ αὐτῷ δώσειν τιμωρίαν ἔλεγε τοὺς Φρίξου παῖδας. τούτους γὰρ αὐτῷ κακοὺς ἄνδρας ἐπάγειν, ὅπως αὐτοὶ τῆς βασιλείας ἐγκρατεῖς γένωνται. ὡς καὶ παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς Ἡλίου ἠκηκόει. ὅτι δὲ χρησμὸς ἦν Αἰήτῃ δεδομένος, ὑπὸ τῶν αὐτοῦ ἐγγόνων ἀπολέσθαι, καὶ Ἡρόδωρος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις ἱστορεῖ. τούτου ἕνεκα καὶ τὴν ζεῦξιν τῶν ταύρων λέγει αὐτὸν ἐπινοῆσαι. Ἀκηδέες] ἀκηδής, ὁ ἀφρόντιστος, καὶ ὁ μὴ φροντίζων ἑτέρων. Χρειῶαι] γράφεται χρειώ. Σφωϊτέρης] κακῶς τὸ σφωϊτέρης δυϊκὸν ἐπὶ ἑνικοῦ ἐχρήσατο. ἔδει γὰρ εἰπεῖν ἑῆς, ἵν' ᾖ, τῆς ἑαυτοῦ εἶναι δέος. λείπει τὸ ὑπελάμβανεν. Τῷ καὶ ἐελδομένους] παρατατικὸν ἔλαβεν ἀντὶ ὑπερσυντελικοῦ. καὶ ἔστιν ὑπερβατὸν ἡ φράσις, καὶ λείπει τὸ ὡς. τὸ γὰρ ἑξῆς οὕτως ἐστί, διὸ καὶ ἐπιθυμοῦντας μακρὰν πλεῦσαι, προσεκδεκτέον καὶ τοῦτο, ὡς πατρὸς ἐντολῇ φράσαντος πέπομφεν αὐτούς. Παρηγορέεσκεν] παρεκάλει. ἐφιλοφρονεῖτο. Ἀμφαδὰ] ἄκουστά, φανερά. Κατελώφεεν] ἐκ τῶν λυπῶν αὐτὴν κατέπαυεν ὁ ὕπνος.

Οὐδέ τι τοῖο ἕκητι μετὰ πτόλιν αἰήταο
Ἐλθέμεν, ὄφρα δέ μιν σφέτερον δόμον εἰσαγάγοιτο
Κουριδίην παράκοιτιν. ὀίετο δ' ἀμφὶ βόεσσιν
Αὐτὴ ἀεθλεύουσα μάλ' εὐμαρέως πονέεσθαι;
Σφωϊτέρους δὲ τοκῆας ὑποσχεσίης ἀθερίζειν.
Οὕνεκεν οὐ κούρῃ ζεῦξαι βόας, ἀλλά οἱ αὐτῷ
Προύθεσαν. ἐκ δ' ἄρα τοῦ νεῖκος πέλεν ἀμφήριστον
Πατρί τε καὶ ξείνοις· αὐτῇ δ' ἐπιέτρεπον ἄμφω
Τὼς ἔμεν ὥς κεν ἑῇσι μετὰ φρεσὶν ἰθύσειεν.
Ἡ δ' ἄφνω τὸν ξεῖνον, ἀφειδήσασα τοκήων,
Εἵλετο. τοὺς δ' ἀμέγαρτον ἄχος λάβεν, ἐκ δ' ἐβόησαν
Χωόμενοι· τὴν δ' ὕπνος ἅμα κλαγγῇ μεθέηκε.
Παλλομένη δ' ἀνόρουσε φόβῳ, περί τ' ἀμφί τε τοίχους
Πάπτηνεν θαλάμοιο· μόλις δ' ἐσαγείρατο θυμὸν,
Ὡς πάρος, ἐν στέρνοις. ἀδινὴν δ' ἀνενείκατο φωνήν,
Δειλὴ ἐγὼν, οἷόν με βαρεῖς ἐφόβησαν ὄνειροι.
Δείδια μὴ μέγα δή τι φέρῃ κακὸν ἥδε κέλευθος
Ἡρώων· περί μοι ξείνῳ φρένες ἠερέθονται.
Μνάσθω ἑὸν κατὰ δῆμον ἀχαιίδα τηλόθι κούρην,
Ἄμμι δὲ παρθενίη τε μέλοι καὶ δῶμα τοκήων.
Ἔμπα γε μὴν θεμένη κύνεον κέαρ, οὐκ ἔτ' ἄνευθεν
Αὐτοκασιγνήτης πειρήσομαι· εἴ κέ μ' ἀέθλῳ
Χραισμεῖν ἀντιάσῃσιν ἐπὶ σφετέροις ἀχέουσα
Παισί. τό κέν μοι λυγρὸν ἐνὶ κραδίῃ σβέσοι ἄλγος.
Ἦ ῥα· καὶ ὀρθωθεῖσα θύρας ὤϊξε δόμοιο,
Νήλιπος, οἰέανος. καὶ δὴ λελίητο νέεσθαι
Αὐτοκασιγνήτηνδε, καὶ ἕρκεος οὐδὸν ἄμειψε.
Δὴν δὲ κατ' αὐτόθι μίμνεν ἐνὶ προδόμῳ θαλάμοιο,
Αἰδοῖ ἐεργομένη· μετὰ δ' ἐτράπετ' αὖτις ὀπίσσω
Στρεφθεῖσ'. ἐκ δ' αὖ πάλιν κίεν ἔνδοθεν· ἄψ τ' ἀλέεινεν
Εἴσω· τηΰσιοι δὲ πόδες φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ἤτοι ὅτ' ἰθύσειεν ἔρυκέ μιν ἔνδοθεν αἰδώς.

Σφέτερον] καὶ νῦν κακῶς τὸ σφέτερον. πληθυντικὸν γάρ ἐστιν ἑνικοῦ προσληπτικόν. ἔδει δὲ ἑὸν δόμον εἰπεῖν. Σφωϊτέρους] οὐχ ὑγιῶς οὐδὲ νῦν τὸ σφωϊτέρους. δυϊκὸν γάρ ἐστιν ἐπὶ ἑνικοῦ. ἔδει οὖν εἰπεῖν ἑούς. Ἄμφω] ἀμφότεροι δὲ ἐπέτρεψαν τῇ κόρῃ τὴν δίκην, ὁμολογήσαντες ἐμμένειν οἷς ἂν δικάσῃ. Ὥς κεν ἰθύσειεν] ὡς ἂν ταῖς διανοίαις ἐπιβάλοι.

Ἔμπα] ἀντὶ τοῦ ἔμπης.

Αἰδοῖ δ' ἐργομένην θρασὺς ἵμερος ὀτρύνεσκεν.
Τρὶς μὲν ἐπειρήθη, τρὶς δ' ἔσχετο, τέτρατον αὖθις
Λέκτροισι πρηνὴς ἐνικάππεσεν εἱλιχθεῖσα.
Ὡς δ' ὅτε τις νύμφη θαλερὸν πόσιν ἐν θαλάμοισιν
Μύρεται, ᾧ μιν ἀδελφεοὶ ὤπασσαν ἠδὲ τοκῆες·
Οὐδέ τί πω πάσαις ἐπιμίσγεται ἀμφιπόλοισιν,
Αἰδοῖ, ἐπιφροσύνῃ τε· μυχῷ δ' ἀχέουσα θαάσει·
Τὸν δέ τις ὤλεσε μοῖρα, πάρος ταρπήμεναι ἄμφω
Δήνεσιν ἀλλήλων· ἡ δ' ἔνδοθι καιομένη περ
Σῖγα μάλα κλαίει, χῆρον λέχος εἰσορόωσα,
Μή μιν κερτομέουσαι ἐπιστοβέωσι γυναῖκες·
Τῇ ἰκέλη Μήδεια κινύρετο. τὴν δέ τις ἄφνω
Μυρομένην μεσσηγὺς ἐπιπρομολοῦσ' ἐνόησεν
Δμῳάων, ἥ οἱ ἑπέτις πέλε κουρίζουσα.
Χαλκιόπῃ δ' ἤγγειλε παρασχεδόν. ἡ δ' ἐνὶ παισὶν
Ἧστ' ἐπιμητιόωσα κασιγνήτην ἀρέσασθαι.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπίθησεν, ὅτ' ἔκλυεν ἀμφιπόλοιο
Μῦθον ἀνώϊστον. διὰ δ' ἔσσυτο θαμβήσασα
Ἐκ θαλάμου θάλαμόνδε διαμπερές, ᾧ ἔνι κούρη
Κέκλιτ' ἀκηχεμένη, δρύψεν δ' ἑκάτερθε παρειάς.
Ὡς δ' ἴδε δάκρυσιν ὄσσε πεφυρμένα, φώνησέν μιν·
Ὤ μοι ἐγώ, Μήδεια, τί δὴ τάδε δάκρυα λείβεις;
Τίπτ' ἔπαθες; τί τοι αἰνὸν ὑπὸ φρένας ἵκετο πένθος;
Ἤ νύ σε θευμορίη περιδέδρομεν ἅψεα νοῦσος;
Ἦέ τιν' οὐλομένην ἐδάης παρὰ πατρὸς ἐνιπὴν
Ἀμφί τ' ἐμοὶ καὶ παισίν; ὄφελλέ με μήτε τοκήων
Δῶμα τότ' εἰσοράαν, μηδὲ πτόλιν, ἀλλ' ἐπὶ γαίης
Πείρασι ναιετάειν, ἵνα μηδέ περ οὔνομα Κόλχων.
Ὣς φάτο. τῆς δ' ἐρύθηνε παρήια. δὴν δέ μιν αἰδὼς
Παρθενίη κατέρυκεν ἀμείψασθαι μεμαυῖαν.
Μῦθος δ' ἄλλοτε μέν οἱ ἐπ' ἀκροτάτης ἀνέτελλε
Γλώσσης, ἄλλοτ' ἔνερθε κατὰ στῆθος πεπότητο.

Ὡς δ' ὅτε τίς ὁ νοῦς;] Καθάπερ δὲ νύμφη ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τῶν γονέων καὶ τῶν ἀδελφῶν εἰς γάμον, ἀπολόμενον κατά τινα μοῖραν τὸν γήμαντα, πρὶν ἐπ' ἀλλήλοις τερφθῆναι, διακαιομένη τὴν ψυχὴν ὑπὸ λύπης, ἐν τῷ θαλάμῳ κλαίει αἰδουμένη καὶ τῶν θεραπαινίδων τὴν ἐντροπήν, ἵνα μή τις αὐτῶν μωμήσηται, προσιουσῶν γυναικῶν. Χῆρον] ἔρημον. Ἐπιστοβέωσι] χλευάζουσαι λοιδορήσωσι. μωμήσωνται. Ἐπιπρομολοῦσα] προελθοῦσα· ἡ ἐπὶ πρόθεσις. ὡς ἐν τῷ ἐπιβουκόλος. Ἑπέτις] ἀκόλουθος ἢ νεάζουσα. Κουρίζουσα] νεάζουσα. Ἀρέσασθαι] πεῖσαι. Θευμορίη] ἐκ θεῶν μεμοιραμένη νόσος περιέδραμεν.

Ἵνα] ὅπου.

Πολλάκι δ' ἱμερθὲν μὲν ἀνὰ στόμα θῦεν ἐνισπεῖν,
Φθογγῇ δ' οὐ προὔβαινε παροιτέρω. ὀψὲ δ' ἔειπε
Τοῖα δόλῳ (θρασέες γὰρ ἐπεκλονέεσκον ἔρωτες)
Χαλκιόπη, περί μοι παίδων σέο θυμὸς ἄηται,
Μή σφε πατὴρ ξείνοισι σὺν ἀνδράσιν αὐτίκ' ὀλέ- [σσῃ.
Τοῖα κατακνώσσουσα μινυνθαδίῳ νέον ὕπνῳ
Λεύσσω ὀνείρατα λυγρά· τά τις θεὸς ἀκράαντα
Θείη, μηδ' ἀλεγεινὸν ἐφ' υἱέσι κῆδος ἕλοιο.
Φῆ ῥα, κασιγνήτης πειρωμένη, εἴ κέ μιν αὐτὴ
Ἀντιάσειε πάροιθεν ἑοῖς τεκέεσσιν ἀμύνειν.
Τὴν δ' αἰνῶς ἄτλητος ἐπέκλυσε θυμὸν ἀνίη
Δείματι· τοῖ' ἐσάκουσεν. ἀμείβετο δ' ὧδ' ἐπέεσσι,
Καὶ δ' αὐτὴ τάδε πάντα μετήλυθον ὁρμαίνουσα,
Εἴ τινα συμφράσσαιο καὶ ἀρτύνειας ἀρωγήν.
Ἀλλ' ὄμοσον γαῖάν τε καὶ οὐρανόν, ὅ,ττι τοι εἴπω,
Σχήσειν ἐν θυμῷ, σύν τε δρήστειρα πέλεσθαι.
Λίσσομ' ὑπὲρ μακάρων, σέο τ' αὐτῆς, ἠδὲ τοκήων,
Μή σφε κακῇ ὑπὸ κηρὶ διαρραισθέντας ἰδέσθαι
Λευγαλέως· ἢ σοί γε φίλοις σὺν παισὶ θανοῦσα
Εἴην ἐξ ἀΐδεω στυγερὴ μετόπισθεν ἐριννύς. [κρυ-
Ὣς ἄρ' ἔφη· τὸ δὲ πολλὸν ὑπεξέχυτ' αὐτίκα δά-
Νειόθι δ' ἀμφοτέρῃσι περίσχετο γούνατα χερσί.
Σὺν δὲ κάρη κόλποις περικάββαλον. ἔνθ' ἐλεεινὸν
Ἄμφω ἐπ' ἀλλήλῃσι θέσαν γόον· ὦρτο δ' ἰωὴ
Λεπταλέη διὰ δώματ' ὀδυρομένων ἀχέεσσιν.
Τὴν δὲ πάρος Μήδεια προσέννεπεν ἀσχαλόωσα,
Δαιμονίη, τί νύ τοι ῥέξω ἄκος; οἷ' ἀγορεύεις,
Ἀράς τε στυγερὰς καὶ ἐριννύας. αἲ γὰρ ὄφελλεν
Ἔμπεδον εἶναι ἐπ' ἄμμι τεοὺς υἷας ἔρυσθαι.
Ἴστω κόλχων ὅρκος ὑπέρβιος, ὅντιν' ὀμόσσαι
Αὐτὴ ἐπομνύοις· μέγας οὐρανός, ἠδ' ὑπένερθε
Γαῖα, θεῶν μήτηρ· ὅσσον σθένος ἐστὶν ἐμεῖο,

Περί μοι παίδων] ὑπὲρ τῶν υἱῶν σου ἄηται (τοῦτ' ἔστι τετάρακται) ἡ ψυχή μου, μὴ αὐτοὺς σὺν τοῖς ξένοις ὁ πατὴρ ἀποκτείνῃ. Μή σφε] μὴ αὐτούς. κατ' ἀφαίρεσιν γὰρ ἐκ τοῦ σφέας. Νέον] νεωστί. Ἀντιάσειε] παρακαλέσειε. δυσωπήσει.

Σύν τε δρήστειρα] ὅπερ σοι εἴπω, φυλάξαι ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ συνεργὸς γενέσθαι.

Μή σ' ἐπιδευήσεσθαι, ἀνυστά περ ἀντιόωσαν.
Φῆ ἄρα. Χαλκιόπη δ' ἠμείβετο τοῖσδ' ἐπέεσσιν,
Οὐκ ἂν δὴ ξείνῳ τλαίης χατέοντι καὶ αὐτῇ
Ἢ δόλον ἤ τινα μῆτιν ἐπιφράσσασθαι ἀέθλου
Παίδων εἵνεκ' ἐμεῖο; καὶ ἐκ κείνοιο δ' ἱκάνει
Ἄργος ἐποτρύνων με τεῆς πειρῆσαι ἀρωγῆς·
Μεσσηγὺς μὲν τόνγε δόμον λίπον ἐνθάδ' ἰοῦσα.
Ὣς φάτο. τῇ δ' ἔνδοθεν "ἀνέπτατο χάρματι θυμός.
Φοινίχθη δ' ἄμυδις καλὸν χρόα· κὰδ δέ μιν ἀχλὺς
Εἷλεν ἰαινομένην· τοῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἔειπεν,
Χαλκιόπη, ὡς ὔμμι φίλον τερπνόν τε τέτυκται,
Ὣς ἔρξω. μὴ γάρ μοι ἐν ὀφθαλμοῖσι φαείνοι
Ἠώς, μηδέ με δηρὸν ἔτι ζώουσαν ἴδοιο,
Εἰ ἔτι σῆς ψυχῆς προφερέστερον, ἠέ τι παίδων
Σῶν θείην· οἳ δή μοι ἀδελφεοὶ γεγάασιν,
Κηδεμόνες τε φίλοι καὶ ὁμήλικες. ὣς δὲ καὶ αὐτὴν
Φημὶ κασιγνήτην τε σέθεν κούρην τε πέλεσθαι·
Ἶσον ἐπεὶ κείνοις με τεῷ ἐπαείραο μαζῷ
Νηπυτίην, ὡς αἰὲν ἐγώ ποτε μητρὸς ἄκουον.
Ἀλλ' ἴθι· κεῦθε δ' ἐμὴν σιγῇ χάριν, ὄφρα τοκῆας
Λήσομαι ἐντύνουσα ὑπόσχεσιν· ἦρι δὲ νηὸν
"Οἴσομαι εἰς Ἑκάτης θελκτήρια φάρμακα ταύρων.
Ὣς ἥγ' ἐκ θαλάμοιο πάλιν κίε, "παισί τ' ἀρωγὴν
Αὐτοκασιγνήτης διεπέφραδεν. τὴν δέ μιν αὖτις
Αἰδώς τε "στυγερόν τε δέος λάβε μουνωθεῖσαν,
"Τοῖα παρὲξ οὗ πατρὸς ἐπ' ἀνέρι μητιάασθαι.
Νὺξ μὲν ἔπειτ' ἐπὶ γαῖαν ἄγεν κνέφας· οἱ δ' ἐνὶ
Ναῦται εἰς Ἑλίκην τε καὶ ἀστέρας Ὠρίωνος [πόντῳ
Ἔδρακον ἐκ νηῶν. ὕπνοιο δὲ καί τις ὁδίτης
Ἤδη καὶ πυλαωρὸς ἐέλδετο· καί τινα παίδων
Μητέρα τεθνεώτων ἀδινὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυπτεν.
Οὐδὲ κυνῶν ὑλακὴ ἔτ' ἀνὰ πτόλιν, οὐ θρόος ἦεν.

Ἀνέπτατο χάρματι] ἄνεσιν ἔσχεν αὐτῆς ἡ ψυχὴ ἐν χαρᾷ γενομένης. πιθανῶς δὲ χαρακτηρίζει ἡμῖν τὸν ἔρωτα. Εἰ ἔτι σῆς] εἴ τι σοῦ προκρίναιμι ἢ τῶν σῶν παίδων. Οἴσομαι εἰς Ἑκάτης] ἔν τισι φέρεται μετὰ τὸν, Οἴσομαι εἰς Ἑκάτης θελκτήρια φάρμακα ταύρων, καὶ ἕτερος στίχος, Οἰσομένη ξείνῳ ὑπὲρ οὗ τόδε νεῖκος ὄρωρε. ἔν τισι δὲ οὐ φέρεται, ὡς ἐνταῦθα. Παισί τ' ἀρωγὴν] τὰ ὁμολογηθέντα ὑπὸ τῆς Μηδείας τοῖς παισὶν αὐτῆς ἡ Χαλκιόπη διεσάφησεν. Στυγερὸν δέος] κατὰ μετωνυμίαν εἶπεν τὸ φόβου ποιητικόν.
Τοῖα παρὲξ] τοιαῦτα ἄνευ τῆς τοῦ πατρὸς γνώμης ἐπὶ τῷ Ἰάσονι βουλεύσασθαι.

Ἠχήεις· σιγὴ δὲ μελαινομένην ἔχεν ὄρφνην.
Ἀλλὰ μάλ' οὐ Μήδειαν ἐπὶ γλυκερὸς λάβεν ὕπνος.
Πολλὰ γὰρ Αἰσονίδαο πόθῳ μελεδήματ' ἔγειρεν,
Δειδυῖαν ταύρων κρατερὸν μένος, οἷσιν ἔμελλεν
Φθεῖσθαι ἀεικελίῃ μοίρῃ κατὰ νειὸν Ἄρηος.
Πυκνὰ δέ οἱ κραδίη στηθέων ἔντοσθεν ἔθυεν,
Ἠελίου ὥς τίς τε δόμοις ἐνιπάλλεται αἴγλη
Ὕδατος ἐξανιοῦσα, τὸ δὴ νέον ἠὲ λέβητι
Ἠέ που ἐν γαυλῷ κέχυται· ἡ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα
Ὠκείῃ στροφάλιγγι τινάσσεται ἀίσσουσα.
Ὣς δὲ καὶ ἐν στήθεσσι κέαρ ἐλελίζετο κούρης,
Δάκρυ δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐλέῳ ῥέεν· ἔνδοθι δ' αἰεὶ
Τεῖρ' ὀδύνη σμύχουσα διὰ χροός, ἀμφί τ' ἀραιὰς
Ἶνας καὶ κεφαλῆς ὑπὸ νείατον ἰνίον ἄχρις·
Ἔνθ' ἀλεγεινότατον δύνει ἄχος, ὁππότ' ἀνίας
Ἀκάματοι πραπίδεσσιν ἐνισκίμψωσιν ἔρωτες.
Φῆ δέ οἱ ἄλλοτε μὲν θελκτήρια φάρμακα ταύρων
Δωσέμεν, ἄλλοτε δ' οὔτι· καταφθεῖσθαι δὲ καὶ αὐτή.
Αὐτίκα δ' οὔτ' αὐτὴ θανέειν, οὐ φάρμακα δώσειν,
Ἀλλ' αὔτως εὔκηλος ἑὴν ὀτλησέμεν ἄτην.
Ἑζομένη δ' ἤπειτα δοάσσατο, φώνησέν τε,
Δειλὴ ἐγώ, νῦν ἔνθα κακῶν ἢ ἔνθα γένωμαι;
Πάντῃ μοι φρένες εἰσὶν ἀμήχανοι· οὐδέ τις ἀλκὴ
Πήματος, ἀλλ' αὔτως φλέγει ἔμπεδον. ὡς ὄφελόν γε
Ἀρτέμιδος κραιπνοῖσι πάρος βελέεσσι δαμῆναι,
Πρὶν τόνγ' εἰσιδέειν, πρὶν Ἀχαιίδα γαῖαν ἱκέσθαι
Χαλκιόπης υἷας. τοὺς μὲν θεὸς ἤ τις ἐρινὺς
Ἄμμι πολυκλαύτους δεῦρ' ἤγαγε κεῖθεν ἀνίας.

Ἀλλὰ μάλ' οὐ Μήδειαν] παρέλκει τὸ μάλα. τὸ δὲ ἑξῆς, ἀλλὰ μάλ' οὐ Μήδειαν ἐπέλαβε γλυκερὸς ὕπνος, δειδυῖαν ταύρων κρατερὸν μένος. Αἰσονίδαο πόθῳ] οὐχ ὑγιῶς τέθεικεν τὸν πόθον ἀντὶ τοῦ ἔρωτος. πόθος γὰρ ἡ ἐπιζήτησις· ὁ δὲ ἔρως ἐπιτεταμένον ἐστὶ πάθος. Δειδυῖαν] τοῦ δείδω ῥήματος παρακείμενος δείδια. ἀφ' οὗ μετοχὴ κατὰ συγκοπὴν δειδώς· τὸ θηλυκὸν δειδυῖα. Ἔθυεν] ὥρμα, ἐκινεῖτο. ἔνθεν καὶ θυάδες, αἱ βάκχαι. Ἠελίου ὥς τίς τε δόμοις] καθάπερ τις αὐγὴ ἡλίου κατ' οἶκον ἐξ ὕδατος ἀναφέρεται πρὸς τοῖχον, ὅπερ νεωστὶ κέχυται ἢ ἐν λέβητι ἢ ἐν κάδῳ· εἰς ἑκάτερα δὲ τὰ μέρη συνεχῶς κινεῖται στρεφομένη. Τεῖρ' ὀδύνη] κατεπόνει αὐτὴν ἡ ὀδύνη καίουσα. Ὅμηρος, —κατασμύξαι πυρὶ νῆας. Ἔνθ' ἀλεγεινότατον] καθ' ὃν τόπον ἀλγιστόν ἐστι μέρος τῆς ψυχῆς, ὅταν ἀδιαλείπτως τις τῷ ἔρωτι κατέχηται. ἐπιμένει δὲ πιθανῶς τῷ χαρακτῆρι ἀκολουθῶν μετὰ τῷ πάθει, λογισμοῦ δὲ κρατουμένης. Ἐνισκίμψωσιν, ἐμπέσωσι. Καταφθεῖσθαι, τῷ ἔρωτι δηλαδή. Ὀτλησέμεν, ὑποφέρειν τὴν ἄτην ἐσκέψατο. Ἀχαιίδα, ἀντὶ τοῦ Θεσσαλικήν. Ὅμηρος, Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί.

Φάρμακα μησαμένη] λείπει τὸ δοῦσα. περιττὴ δὲ ἡ ἐπὶ πρόθεσις. Τίς μῆτις] τίς δέ μοι ἔσται παραλογιστικὴ βουλὴ τῆς βοηθείας. Ἄμμι] ἀντὶ ἑνικοῦ τοῦ ἐμοὶ κεῖται τὸ ἄμμι. « Ἐπιλλίζουσιν] ἐπικαταμωμήσονται. « κυρίως δὲ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπικλίνειν καταμωκώμενον. Καὶ οὓς] κακῶς τὸ οὕς. βέλτιον δὲ τὸ ἑούς, ἵνα ἐκ τῶν γυναικῶν ᾖ ὁ λόγος. Φωριαμὸν] νῦν τὴν κοιτίδα λέγει. σαφὲς δ' ἐκ τοῦ, ἐνθεμένη ἐπὶ γούνασιν. ἐτυμολογεῖ δὲ τὴν φωριαμὸν Ἐρατοσθένης ἐν « τῷ Ἑρμῇ, Φωριαμὸν δ' ὀνόμηναν ὅ « μιν κύθε φώρειον ἄ« χθω· Ἐκ τοῦ φωριαμὸς « κικλήσκεται ἀν« θρώποισιν. Ἀστεγὲς] ἀντὶ τοῦ πολυστεγές. τὸ γὰρ ἃ ἐπιτατικόν· ὡς ἄξυλος ὕλη. Τόφρα πάσαιτο] τὸ τόφρα ἀντὶ τοῦ ὄφρα κεῖται. τὸ δὲ ὄφρα, ποτὲ μὲν τὸ ἵνα δηλοῖ (Ὅμη« ρος, Ὄφρα μὴ ἄ« σπερμος γένει) ποτὲ δὲ προηγούμενόν ἐστιν, ἀνταποδοτικὸν ἔχον τὸ τόφρα. Ὅμη« ρος, Ὄφρα μὲν ἠὼς « ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν « ἦμαρ. Τὸ πάσαιτο, οὐχ ὑγιῶς. οὐ γὰρ εἰς κόρον ἡ τούτου μετάληψις.

Φθείσθω ἀεθλεύων, εἴ οἱ κατὰ νειὸν ὀλέσθαι
Μοῖρα πέλει. πῶς γάρ κεν ἐμοὺς λελάθοιμι τοκῆας
Φάρμακα μησαμένη; ποῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἐνίψω;
Τίς δὲ δόλος; τίς μῆτις ἐπίκλοπος ἔσσετ' ἀρωγῆς;
Ἤ μιν ἄνευθ' ἑτάρων προσπτύξομαι οἶον ἰδοῦσα
Δύσμορος; οὐ μὲν ἔολπα καταφθιμένοιό περ ἔμπης
Λωφήσειν ἀχέων. τότε δ' ἂν κακὸν ἄμμι πέλοιτο,
Κεῖνος ὅτε ζωῆς ἀπαμείρεται. ἐρρέτω αἰδώς,
Ἐρρέτω ἀγλαΐη. ὁ δ' ἐμῇ ἰότητι σαωθείς,
Ἀσκηθής, ἵνα οἱ θυμῷ φίλον, ἔνθα νέοιτο.
Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῆμαρ, ὅτ' ἐξανύσειεν ἄεθλον,
Τεθναίην, ἢ λαιμὸν ἀναρτήσασα μελάθρῳ,
Ἢ καὶ πασσαμένη ῥαιστήρια φάρμακα θυμοῦ.
Ἀλλὰ καὶ ὣς φθιμένῃ μοι ἐπιλλίζουσιν ὀπίσσω
Κερτομίας· τηλοῦ δὲ πόλις περὶ πᾶσα βοήσει
Πότμον ἐμόν· καί κεν με διὰ στόματος φορέουσαι
Κολχίδες ἄλλυδις ἄλλη ἀεικέα μωμήσονται·
Ἥτις κηδομένη τόσον ἀνέρος ἀλλοδαποῖο
Κάτθανεν, ἥτις δῶμα καὶ οὓς ᾔσχυνε τοκῆας,
Μαργοσύνῃ εἴξασα. τί δ' οὐκ ἐμὸν ἔσσεται αἶσχος;
Ὤ μοι ἐμῆς ἄτης. ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
Τῇδ' αὐτῇ ἐν νυκτὶ λιπεῖν βίον ἐν θαλάμοισιν,
Πότμῳ ἀνωΐστῳ, κάκ' ἐλέγχεα πάντα φυγοῦσαν,
Πρὶν τάδε λωβήεντα καὶ οὐκ ὀνομαστὰ τελέσσαι.
Ἦ, καὶ φωριαμὸν μετεκίαθεν, ᾗ ἔνι πολλὰ
Φάρμακά οἱ, τὰ μὲν ἐσθλά, τὰ δὲ ῥαιστήρι' ἔκειτο.
Ἐνθεμένη δ' ἐπὶ γούνατ' ὀδύρετο· δεῦε δὲ κόλπους
Ἄλληκτον δακρύοισιν. τὰ δ' ἔρρεεν ἀσταγὲς αὔτως
Αἶν' ὀλοφυρομένης τὸν ἑὸν μόρον· ἵετο δ' ἥγε
Φάρμακα λέξασθαι θυμοφθόρα, τόφρα πάσαιτο.
Ἤδη καὶ δεσμοὺς ἀνελύετο φωριαμοῖο,

Ἐξελέειν

Ἐξελέειν μεμαυῖα δυσάμμορος. ἀλλά οἱ ἄφνω
Δεῖμ' ὀλοὸν στυγεροῖο κατὰ φρένας ἦλθ' ἀΐδαο.
Ἔσχετο δ' ἀμφασίῃ δηρὸν χρόνον, ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
Θυμηδεῖς βιότοιο μεληδόνες ἰνδάλλοντο.
Μνήσατο μὲν τερπνῶν ὅσ' ἐνὶ ζωοῖσι πέλονται,
Μνήσαθ' ὁμηλικίης περιγηθέος, οἷά τε κούρη.
Καί τέ οἱ ἠέλιος γλυκίων γένετ' εἰσοράασθαι
Ἢ πάρος. ἦ ἐτεόν γε νόῳ ἐπεμαίεθ' ἕκαστα.
Καὶ τὴν μέν ῥα πάλιν σφετέρων ἀπεκάτθετο γούνων
Ἥρης ἐννεσίῃσι μετάτροπος, οὐδέ τι βουλὰς
Ἄλλῃ δοιάζεσκεν. ἐέλδετο δ' αἶψα φανῆναι
Ἠῶ τελλομένην, ἵνα οἱ θελκτήρια δοίη
Φάρμακα συνθεσίῃσι, καὶ ἀντήσειεν ἐς ὠπήν.
Πυκνὰ δ' ἀνὰ κληῖδας ἑῶν λύεσκε θυράων,
Αἴγλην σκεπτομένη. τῇ δ' ἀσπάσιον βάλε φέγγος
Ἠριγενής, κίνυντο δ' ἀνὰ πτολίεθρον ἕκαστοι.
Ἔνθα κασιγνήτους μὲν ἔτ' αὐτόθι μεῖναι ἀνώγει
Ἄργος, ἵνα φράζοιντο νόον καὶ μήδεα κούρης·
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα κίεν προπάροιθε λιασθείς.
Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τὰ πρῶτα φαεινομένην ἴδεν ἠῶ
Παρθενική, ξανθὰς μὲν ἀνήψατο χερσὶν ἐθείρας,
Αἵ οἱ ἀτημελίῃ καταειμέναι ἠερέθοντο·
Αὐσταλέας δ' ἔψησε παρηΐδας· αὐτὰρ ἀλοιφῇ
Νεκταρέῃ φαιδρύνετ' ἐπὶ χρόα. δῦνε δὲ πέπλον
Καλόν, εὐγνάμπτοισιν ἀρηρέμενον περόνῃσιν.
Ἀμβροσίῳ δ' ἐφύπερθε καρήατι βάλλε καλύ-
Ἀργυρέην. αὐτοῦ δὲ δόμοις ἔνι δινεύουσα [πτρην
Στεῖβε πέδον, λήθη ἀχέων τά οἱ ἐν ποσὶν ἦεν
Θεσπέσι', ἄλλα τ' ἔμελλεν ἀεξήσεσθαι ὀπίσσω.
Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν, αἵ οἱ δυοκαίδεκα πᾶσαι
Ἐν προδόμῳ θαλάμοιο θυώδεος ηὐλίζοντο,
Ἥλικες, οὔπω λέκτρα σὺν ἀνδράσι πορσύνουσαι,

Ἐνὶ ζωοῖσι] τὰ ἐν τῷ ζῆν ἀρεστὰ ἐλογίζετο.

Λήθη ἀχέων] λήθην ποιουμένη τῶν τε παρουσῶν λυπῶν καὶ τῶν ἐπαυξηθησομένων.

Ἐσσυμένως οὐρῆας ὑποζεύξασθαι ἀπήνῃ,
Οἵ κέ μιν εἰς Ἑκάτης περικαλλέα νηὸν ἄγοιεν.
Ἔνθ' αὖτ' ἀμφίπολοι μὲν ἐφοπλίζεσκον ἀπήνην·
Ἡ δὲ τέως γλαφυρῆς ἐξείλετο φωριαμοῖο
Φάρμακον, ὅρρά τέ φασι Προμήθειον καλέεσθαι,
Τῷ εἴ κ' ἐννυχίοισιν ἀρεσσάμενος θυέεσσι
″Δαῖραν μουνογένειαν, ἑὸν δέμας ἰκμαίνοιτο,
Ἦ τ' ἂν ὅγ' οὔτε ῥηκτὸς ἔοι χαλκοῖο τυπῇσιν,
Οὔτε κεν αἰθομένῳ πυρὶ εἰκάθοι· ἀλλὰ καὶ ἀλκῇ
Λωίτερος κεῖν' ἦμαρ ὁμῶς κάρτει τε πέλοιτο.
Πρωτοφυὲς τόγ' ἀνέσχε καταστάξαντος ἔραζε
Αἰετοῦ ὠμηστέω κνημοῖς ἔνι Καυκασίοισιν
Αἱματόεντ' ἰχῶρα Προμηθῆος μογεροῖο.
Τοῦ δ' ἤτοι ἄνθος μὲν ὅσον πηχυῖον ὕπερθε,
Χροιῇ Κωρυκίῳ ἴκελον κρόκῳ ἐξεφαάνθη,
Καυλοῖσιν διδύμοισιν ἐπήορον· ἡ δ' ἐνὶ γαίῃ
Σαρκὶ νεοτμήτῳ ἐναλιγκίη ἔπλετο ῥίζα.
″Τῆς οἵην τ' ἐν ὄρεσσι κελαινὴν ἰκμάδα φηγοῦ
″Κασπίῃ ἐν κόχλῳ ἀμήσατο φαρμάσσεσθαι,
″Ἑπτὰ μὲν ἀενάοισι λοεσσαμένη ὑδάτεσσιν,
″Ἑπτάκι δὲ Βριμὼ κουροτρόφον ἀγκαλέσασα,
Βριμὼ νυκτιπόλον, χθονίην, ἐνέροισιν ἄνασσαν,
Λυγαίῃ ἐνὶ νυκτὶ σὺν ὀρφναίοις φαρέεσσι.

Δαῖραν μουνογένειαν] τὸ Δαῖραν κατ' ἔλλειψιν ἐστὶ τοῦ ε, διὰ τὸ μέτρον. Δάειρα γάρ ἐστι. λέγει δὲ τὴν Περσεφόνην, ὡς δηλοῖ διὰ τὸ μουνογένειαν. νυχίαις δὲ εἶπεν, ἤτοι διὰ τὸ χθονίων βασιλεύειν (νύκτα γὰρ τὸν ἀφώτιστον τόπον φασὶν) ἢ τὴν νυκτὸς οὔσης ἐξιλάσκονται. εὔλογον γὰρ τὴν τῶν νυχίων τόπων κρατοῦσαν, κατὰ τὴν τῆς νυκτὸς ὥραν ἱλάσκεσθαι. ὅτι δὲ τὴν Δαῖραν Περσεφόνην καλοῦσι, Τιμοσθένης ἐν τῷ ἐξηγητικῷ συγκατατίθεται. καὶ Αἰσχύλος ἐν ψυχαγωγοῖς ἐμφαίνει, τὴν Γερσεφόνην ἐκδεχόμενος Δαῖραν. Τῆς οἵην τ' ἐν ὄρεσσι] τὸ ἀποφερόμενον ὑγρὸν, ὀπὸν εἶπε τῆς φηγοῦ. Κασπίῃ ἐν κόχλῳ] Κάσπιον πέλαγος παρὰ τῷ ὠκεανῷ. παρ' ᾧ καὶ ἔθνος Κάσπιον, ὅμορον Πέρσαις. ἔχει δὲ ὁ ὠκεανὸς μεγίστους κόχλους, ἐφ' ὧν, φησί, τὸ φάρμακον εἵλετο. ἰδίως δὲ ὁ ποιητὴς τερατεύεται τὰ περὶ τὴν ῥίζαν. παρ' οὐδενὶ γὰρ τῶν ῥιζοτόμων εἴρηται. τὸ δὲ ἄνθος αὐτοῦ φησὶ παραπλήσιον Κωρυκίῳ κρόκῳ. τὸ δὲ Κωρύκιον, χωρίον τῆς Κιλικίας, ἐν ᾧ διάφορος γίνεται κρόκος. Περὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης ἱστορεῖ Ἀρτεμίδωρος ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν γεωγραφουμένων. ἔστι δὲ πλησίον τοῦ ὠκεανοῦ. ᾗ παράκειται ἔθνος ὠνομασμένον Κάσπιον, ὅμορον δὲ Πέρσαις. Ἑπτὰ μὲν] ἐφ' ἑπτὰ ποταμῶν λουσαμένη ὕδασι. τερατεύεται δέ. Ἑπτάκι δὲ Βριμὼ] ἑπτάκις δέ φησι καὶ τὴν Ἑκάτην ἐπικαλέσασθαι. δοκοῦσι γὰρ αἱ φαρμακίδες τὴν Ἑκάτην ἐπάγεσθαι. Βριμὼ δὲ αὐτὴν προσηγόρευσε, διὰ τὸ φοβερὸν καὶ καταπληκτικὸν τῆς δαίμονος, καὶ φάσματα ἐπιπέμπειν τὰ καλούμενα ἑκαταῖα· καὶ πολλάκις αὐτὰ μεταβάλλειν τὸ εἶδος, διὰ τὸ Ἔμπουσαν καλεῖσθαι. ἢ παρὰ τὸν βρόμον, τὸν τοῦ πυρὸς ψόφον.
» Τόσσος γὰρ πέλεται βρόμος. ἡ γὰρ θεὸς λαμπαδοῦχος. τὸ δὲ Βρι, ἐπιτάσεώς ἐστιν, ὡς τὸ, — βριήπυος
» ὄβριμος Ἄρης· ἴσως οὖν Βριμὼ, ἡ μεγάλην ἔχουσα μῆνιν, βριμήνις τις οὖσα.

Μυκηθμῷ δ' ὑπένερθεν ἐρεμνὴ σείετο γαῖα
Ῥίζης τεμνομένης· Τιτηνίδος· ἔστενε δ' αὐτὸς
Ἰαπετοῖο πάϊς ὀδύνῃ πέρι θυμὸν ἀλύων.
Τόν ῥ' ἥγ' ἐξανελοῦσα θυώδεϊ κάτθετο μίτρῃ,
Ἥ τέ οἱ ἀμβροσίοισι περὶ στήθεσσιν ἔερτο.
Ἐκ δὲ θύραζε κιοῦσα θοῆς ἐπεβήσατ' ἀπήνης.
Σὺν δέ οἱ ἀμφίπολοι δοιαὶ ἑκάτερθεν ἔβησαν.
Αὐτὴ δ' ἡνί' ἔδεκτο καὶ εὐποίητον ἱμάσθλην
Δεξιτερῇ, ἔλαεν δὲ δι' ἄστεος· αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
Ἀμφίπολοι πείρινθος ἐφαπτόμεναι μετόπισθε
Τρώχων εὐρεῖαν κατ' ἀμαξιτόν· ἂν δὲ χιτῶνας
Λεπταλέους λευκῆς ἐπιγουνίδος ἄχρις ἄειρον.
Οἵη δὲ λιαροῖσιν ἐφ' ὕδασι Παρθενίοιο
Ἠὲ καὶ Ἀμνησοῖο λοεσσαμένη ποταμοῖο
Χρυσείοις Λητωῒς ἐφ' ἅρμασιν ἑστηυῖα,
Ὠκείαις κεμάδεσσι διεξελάῃσι κολώνας,
Τηλόθεν ἀντιόωσα πολυκνίσου ἑκατόμβης·
Τῇ δ' ἅμα νύμφαι ἕπονται ἀμορβάδες, αἱ μὲν ἐπ' [αὐτῆς
Ἀγρόμεναι πηγῆς Ἀμνησίδος, αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
Ἄλσεα καὶ σκοπιὰς πολυπίδακας· ἀμφὶ δὲ θῆρες
Κνυζηθμῷ σαίνουσιν ὑποτρομέοντες ἰοῦσαν.
Ὣς αἵγ' ἐσσεύοντο δι' ἄστεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Εἶκον, ἀλευάμενοι βασιληΐδος ὄμματα κούρης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόλιος μὲν ἐϋδμήτους λίπ' ἀγυιάς,
Νηὸν δ' εἰσαφίκανε δι' ἐκ πεδίων ἐλάουσα,
Δὴ τότ' ἐϋτροχάλοιο κατ' αὐτόθι βήσατ' ἀπήνης
Ἱεμένη, καὶ τοῖα μετ' δμωῇσιν ἔειπεν,
Ὦ φίλαι, ἦ μέγα δή τι παρήλιτον, οὐδ' ἐνόησα
Μὴ ἴμεν ἀλλοδαποῖσι μετ' ἀνδράσιν, οἵτ' ἐπὶ γαῖαν
Ἡμετέρην στρωφῶσιν. Ἀμηχανίῃ βεβόληται
Πᾶσα πόλις. τὸ καὶ οὔτις ἀνήλυθε δεῦρο γυναικῶν
Τάων αἳ τὸ πάροιθεν ἐπημάτιαι ἀγέρονται.

Τιτηνίδος] ἐπεὶ τῶν Τιτάνων ἦν ὁ Προμηθεύς, διὸ τὴν ῥίζαν ἔφη Τιτηνίδα, διὰ τὸ ἐκ Προμηθέως βεβλαστηκέναι. ὃς εἷς ἦν τῶν Τιτάνων. διὰ τούτων δὲ περιπτύεται τὰ περὶ τὴν τομὴν τῆς ῥίζης, καὶ τὸ συμπάσχειν τὸν Προμηθέα ἐπὶ τῇ ταύτης τομῇ.

Λιαροῖσιν] λαμπροῖς, ἢ καθαροῖς. Ὅμηρος δὲ ἀντὶ τοῦ θερμοῖς. Παρθένιος δὲ, ποταμὸς Παφλαγονίας. παραγράφει δὲ τὸ ἐν Ὀδυσσείᾳ, «Οἵη δ' Ἄρτεμις εἶσι κατ' «οὔρεος ἰοχέαιρα. « Ἀμορβάδας τὰς ἀκολούθους φησί.

Ἱεμένη] ἀντὶ τοῦ ἱεμένως, προθύμως. ἡ δὲ μετὰ, ἀντὶ τῆς πρὸς. ἵν' ᾖ, πρὸς τὰς δμωάς.
Οὐδ' ἐνόησα] ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ.

Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν ἱκόμεσθα, καὶ οὔ νύ τις ἄλλος ἔπεισιν,
Εἰ δ' ἄγε μολπῇ θυμὸν ἀφειδείως κορέσωμεν
Μειλιχίῃ, τάδε καλὰ τερείνης ἄνθεα ποίης
"Λεξάμεναι· τότ' ἔπειτ' αὐτὴν ἀπονισόμεθ' ὥρην.
Καὶ δέ κε σὺν πολέεσσιν ὀνείασιν οἴκαδ' ἵκοισθε
Ἤματι τῷ, εἴ μοι συναρέσετε τήνδε μενοινήν.
Ἄργος γάρ μ' ἐπέεσσι "παραιτρέπει, ὣς δὲ καὶ αὐτὴ
Χαλκιόπη. τάδε "σῖγα νόῳ ἔχετ' εἰσαΐουσαι
Ἐξ ἐμέθεν, μὴ πατρὸς ἐς οὔατα μῦθος ἵκηται.
Τὸν ξεῖνόν με κέλονται, ὅτις περὶ βουσὶν "ὑπέστη,
Δώρων ἀποδεξαμένην, ὀλοῶν ῥύσασθαι ἀέθλων.
Αὐτὰρ ἐγὼ τὸν μῦθον ἐπῄνεον· ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Κέκλομαι "εἰς ὠπὴν ἑτάρων ἄπο μουνὸν ἱκέσθαι.
Ὄφρα τὰ μὲν δασόμεσθα κατὰ σφίσιν, εἴ κεν ὀπάσσῃ
Δῶρα φέρων, τῷ δ' αὖτε κακώτερον ἄλλο πόρωμεν
Φάρμακον. ἀλλ' ἀπονόσφι πέλεσθέ μοι εὖτ' ἂν ἵκηται.
Ὣς ηὔδα· πάσῃσι δ' ἐπίκλοπος ἥνδανε μῆτις.
Αὐτίκα δ' αἰσονίδην ἑτάρων ἄπο μοῦνον ἐρύσσας
Ἄργος, ὅτ' ἤδη τήνδε "κασιγνήτων ἐσάκουσεν
Ἠερίην ἑκάτης ἱερὸν μετὰ νηὸν ἰοῦσαν,
Ἦγε δι' ἐκ πεδίου. μετὰ δὲ σφίσιν εἵπετο μόψος
Ἀμπυκίδης, ἐσθλὸς μὲν ἐπιπροφανέντας ἐνισπεῖν
Οἰωνούς, "ἐσθλὸς δὲ σὺν εὖ φράσσασθαι ἰοῦσιν.
Ἔνθ' οὔ πω τις τοῖος ἐπὶ προτέρων γένετ' ἀνδρῶν,
Οὔθ' ὅσοι ἐξ αὐτοῖο διὸς γένος, οὔθ' ὅσοι ἄλλων
Ἀθανάτων ἥρωες ἀφ' αἵματος ἐβλάστησαν,
Οἷον ἰήσονα θῆκε διὸς δάμαρ ἤματι κείνῳ,
Ἠμὲν ἐς ἄντα ἰδεῖν, ἠδὲ προτιμυθήσασθαι.
Τὸν καὶ παπταίνοντες ἐθάμβεον αὐτοὶ ἑταῖροι
Λαμπόμενον χαρίτεσσιν. ἐγήθησεν δὲ κελεύθῳ
Ἀμπυκίδης, ἤδη που ὀισσάμενος τὰ ἕκαστα.
Ἔστι δέ τις πεδίοιο κατὰ στίβον ἐγγύθι νηοῦ

Λεξάμεναι] ἀντὶ τοῦ συλλεξάμεναι. ἢ ἀνακλιθεῖσαι. ὡς καὶ Ὅ-
» μηρος, Λέξεται ἐν
» μέσσῃσι νομοῖς.

Παραιτρέπει, παρατρέπει. Σῖγα ἔχετε, σιωπῇ κατέχετε, μαθοῦσαι ἐξ ἐμοῦ.

Ὑπέστη] κατεδέξατο ἐπὶ τοῖς βουσὶν ἀγωνίσασθαι. Ἢ περὶ, ἀντὶ τοῦ ὑπό.

Εἰς ὠπὴν] εἰς ὄψιν μου. ἐναντίον ἐμοῦ.

Κασιγνήτων] λείπει ἡ παρά. ἵν' ᾖ, παρὰ τῶν κασιγνήτων εἰσήκουσε τὴν Μήδειαν κατὰ τὸν ὄρθρον ἀφίξεσθαι εἰς τὸν τῆς Ἑκάτης ναόν.

Ἐσθλὸς μὲν] ὁ νοῦς, ἀγαθὸς μὲν καὶ ἐπιφανέντας καὶ ἀπιόντας εὖ σημειώσασθαι.

Αἴγειρος φύλλοισιν ἀπειρεσίοις κομόωσα,
Τῇ θαμὰ δὴ λακέρυζαι ἐπηυλίζοντο κορῶναι.
Τάων τὶς μεσσηγὺς ἀνὰ πτερὰ κινήσασα
Ὑψοῦ ἐπ' ἀκρεμόνων Ἥρης ἠνίπαπε βουλάς.
Ἀκλειὴς ὅδε μάντις, ὃς οὐδ' ὅσα παῖδες ἴσασιν,
Οἶδε νόῳ φράσσασθαι· ὅθ' οὕνεκεν οὔτε τι λαρὸν
Οὔτ' ἐρατὸν κούρη κεν ἔπος προτιμυθήσαιτο
Ἠϊθέῳ, εὖτ' ἄν σφιν ἐπήλυδες ἄλλοι ἕπωνται.
Ἔρροις ὦ κακόμαντι, κακοφραδές. οὐδέ σε κύπρις,
Οὔτ' ἀγανοὶ φιλέοντες ἐπιπνείουσιν ἔρωτες.
Ἴσκεν ἀτεμβομένη. μείδησε δὲ Μόψος ἀκούσας
Ὀμφὴν οἰωνοῖο θεήλατον· ὧδέ τ' ἔειπε,
Τύνη μὲν νηόνδε θεᾶς ἴθι, τῷ ἔνι κούρην
Δήεις Αἰσονίδη. μάλα δ' ἠπίῃ ἀντιβολήσεις,
Κύπριδος ἐννεσίῃς, ἥ τοι συνέριθος ἀέθλων
Ἔσσεται· ὡς δὴ καὶ πρὶν ἀγηνορίδης φάτο Φινεύς.
Νῶϊ δ', ἐγὼν Ἄργος τε, δεδεγμένοι εὖτ' ἂν ἵκηαι,
Τῷδ' αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ ἀπεσσόμεθ'. οἰόθι δ' αὐτὸς
Λίσσεό μιν πυκινοῖσι παραστρεπέων ἐπέεσσιν.
Ἦ ῥα περιφραδέως· ἐπὶ δὲ σχεδὸν ἤνεον ἄμφω.
Οὐδ' ἄρα Μηδείης θυμὸς τράπετ' ἄλλα νοῆσαι,
Μελπομένης περ ὅμως· πᾶσαι δέ οἱ, ἥντιν' ἀθύροι,
Μολπὴν οὐκ ἐπιδηρὸν ἐφήνδανεν ἑψιάασθαι.
Ἀλλὰ μεταλλήγεσκεν ἀμήχανος· οὐδέ ποτ' ὄσσε
Ἀμφιπόλων μεθ' ὅμιλον ἔχ' ἀτρέμας, ἐς δὲ κελεύθους
Τηλόσε παπταίνεσκε, παρακλίνουσα παρειάς.
Ἦ θαμὰ δὴ στηθέων ἐάγη κέαρ, ὁππότε δοῦπον
Ἢ ποδὸς ἢ ἀνέμοιο παραθρέξαντα δοάσσαι.
Αὐτὰρ ὅγ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐελδομένῃ ἐφαάνθη,
Ὑψόσ' ἀναθρώσκων, ἅτε σείριος ὠκεανοῖο,
Ὃς δή τοι καλὸς μὲν ἀρίζηλός τ' ἐσιδέσθαι
Ἀντέλλει, μήλοισι δ' ἐν ἄσπετον ἧκεν ὀϊζύν.

Λακέρυζαι] αἱ φλύαροι διέτειβον καὶ ἔμενον.

Ἀκλειὴς] ἄδοξος.

Ἐπήλυδες] οἱ ξένοι, καὶ οἱ ἀκόλουθοι.

Ἴσκεν ἀτεμβομένη] ἔλεγε μεμφομένη τῷ Μόψῳ. Ὀμφὴν] φήμην. Θεήλατον] τὴν ὑπὸ τῆς θεᾶς Ἥρας ἐλαθεῖσαν καὶ λεχθεῖσαν. Ἥ τοι συνέριθος] ἥτις Κύπρις συνεργὸς καὶ συμπράκτρια τῶν σῶν κινδύνων γενήσεται. Λίσσεό μιν] εἶπε γὰρ Φινεὺς, ἐν γὰρ τῇ κλυτὰ πείρατα κεῖται ἀέθλου. Γαραστρεπέων] παρατρέπων. παραπείθων. Ἀθύροι] παίζοι.

Δοάσσαι] ἔδοξεν ἀκούειν παραδραμόντα. τοῦ δὲ δοάσσαι τὸ θέμα δοάζω. σημαίνει δὲ τὸ νομίσαι.

Ὣς ἄρα τῇ καλὸς μὲν ἐπήλυθεν εἰσορέασθαι
Αἰσονίδης, κάματον δὲ δυσίμερον ὦρσε φαανθείς.
Ἐκ δ' ἄρα οἱ κραδίη στηθέων πέσεν, ὄμματα δ' αὔ-
Ἤχλυσεν· θερμὸν δὲ παρηΐδας εἷλεν ἔρευθος· (τως
Γούνατα δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπάροιθεν ἀεῖραι
Ἔσθενεν, ἀλλ' ὑπένερθε πάγη πόδας. αἱ δ' ἄρα τείως
Ἀμφίπολοι μάλα πᾶσαι ἀπὸ σφείων ἐλίασθεν.
Τὼ δ' ἄνεω καὶ ἄναυδοι ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν,
Ἢ δρυσὶν ἢ μακρῇσιν ἐειδόμενοι ἐλάτῃσιν·
Αἵτε παράσσον ἕκηλοι ἐν οὔρεσιν ἐῤῥίζωνται
Νηνεμίῃ, μετὰ δ' αὖτις ὑπαὶ ῥιπῆς ἀνέμοιο
Κινύμεναι ὁμάδησαν ἀπείριτον. ὣς ἄρα τώγε
Μέλλον ἅλις φθέγξασθαι ὑπὸ πνοιῇσιν ἔρωτος.
Γνῶ δέ μιν αἰσονίδης ἄτῃ ἐνὶ πεπτηυῖαν
Θυμοείῃ, καὶ τοῖον ὑποσσαίνων φάτο μῦθον,
Τίπτε με παρθενικὴ τόσον ἅζεαι οἶον ἐόντα;
Οὔτοι ἐγὼν, οἷοί τε δυσαυχέες ἄλλοι ἔασιν
Ἀνέρες, οὐδ' ὅτε περ πάτρῃ ἔνι ναιετάεσκον,
Ἦα πάρος. τῷ μή με λίην ὑπεραίδεο κούρη,
Ἤ τι παρεξερέεσθαι ὅ τοι φίλον, ἠέ τι φάσθαι·
Ἀλλ' ἐπεὶ ἀλλήλοισιν ἱκάνομεν εὐμενέοντες
Χώρῳ ἐν ἠγαθέῳ, ἵνα τ' οὐ θέμις ἔστ' ἀλιτέσθαι,
Ἀμφαδίην ἀγόρευε καὶ εἴρεο. μηδέ με τερπνοῖς
Φηλώσῃς ἐπέεσσιν· ἐπεὶ τὸ πρῶτον ὑπέστης
Αὐτοκασιγνήτῃ μενοεικέα φάρμακα δώσειν.
Πρὸς αὐτῆς ἑκάτης μειλίσσομαι, ἠδὲ τοκήων;
Καὶ διός, ὃς ξείνοις ἱκέτῃσί τε χεῖρ' ὑπερίσχει·
Ἀμφότερον δ', ἱκέτης ξεῖνός τ' ἔπι ἐνθάδ' ἱκάνω,
Χρειοῖ ἀναγκαίῃ γουνούμενος. οὐ γὰρ ἄνευθεν
Ὑμείων, στονόεντος ὑπέρτερος ἔσσομ' ἀέθλου.
Σοὶ δ' ἂν ἐγὼ τίσαιμι χάριν μετόπισθεν ἀρωγῆς,
Ἣ θέμις, ὡς ἐπέοικε διάνδιχα ναιετάοντας,

Θερμὸν δὲ] καὶ τὸ ἐρύθημα δὲ τὸ θερμὸν τὰς παρειὰς κατέλαβεν. οἷον, ἐρυθρὰ ἐγένετο.

Ὁμάδησαν] καναχήσατο· ὅμαδος γὰρ κυρίως ἐπὶ ἀνδρῶν, ὁμόαυδός τις ὤν.

Θυμοείῃ] τῇ ἐκ θεῶν μεμοιραμένῃ αὐτῇ ἄτῃ.

Οἷοί τε δυσαυχέες] οἱ καυχώμενοι ἀλαζονικῶς ἐν ἑτέρων διαβολαῖς.

Τερπνοῖς] παραλογιστικοῖς. Φηλώσῃς] ἀπατήσῃς. ἀπὸ τοῦ φήληκος, τοῦ ἀώρου σύκου.

Οὔνομα καὶ καλὸν τεύχων κλέος. ὡς δὲ καὶ ἄλλοι
Ἥρωες κλήσουσιν ἐς Ἑλλάδα νοστήσαντες,
Ἡρώων τ' ἄλοχοι καὶ μητέρες, αἵ νύ ποτ' ἤδη
Ἡμέας ἠιόνεσσιν ἐφεζόμεναι γοάουσιν·
Τάων ἀργαλέας κεν ἀποσκεδάσειας ἀνίας·
Δή ποτε καὶ Θησῆα κακῶν ὑπελύσατ' ἀέθλων
Παρθενικὴ Μινωῒς ἐϋφρονέουσ' Ἀριάδνη,
Ἥν ῥά τε Πασιφάη κούρη τέκεν Ἠελίοιο.
Ἀλλ' ἡ μὲν, καὶ νηὸς ἐπεὶ χόλον εὔνασε Μίνως,
Σὺν τῷ ἐφεζομένη πάτρην λίπε· τὴν δὲ καὶ αὐτοὶ
Ἀθάνατοι φίλαντο, μέσῳ δέ οἱ αἰθέρι τέκμαρ
Ἀστερόεις στέφανος, τόν τε κλείουσ' Ἀριάδνης,
Πάννυχος οὐρανίοισιν ἑλίσσεται εἰδώλοισιν.
Ὣς καί σοι θεόθεν χάρις ἔσσεται, εἴ κε σαώσεις
Τόσσον ἀριστήων ἀνδρῶν στόλον. ἦ γὰρ ἔοικας
Ἐκ μορφῆς ἀγανῇσιν ἐπητείῃσι κεκάσθαι.
Ὣς φάτο κυδαίνων. ἡ δ' ἐγκλιδὸν ὄσσε βαλοῦσα,
Νεκτάρεον μείδησ', ἐχύθη δέ οἱ ἔνδοθι θυμὸς,
Αἴνῳ ἀειρομένης, καὶ ἀνέδρακεν ὄμμασιν ἄντην.
Οὐδ' ἔχεν ὅ,ττι πάροιθεν ἔπος ποτιμυθήσαιτο,
Ἀλλ' ἀμυδὶς μενέαινεν ἀολλέα πάντ' ἀγορεῦσαι.
Προπρὸ δ' ἀφειδήσασα θυώδεος ἔξελε μίτρης
Φάρμακον· αὐτὰρ ὅγ' αἶψα χεροῖν ὑπέδεκτο γεγηθώς.
Καί νύ κέ οἱ καὶ πᾶσαν ἀπὸ στηθέων ἀρύσασα

Ἐς Ἑλλάδα] Ἑλλάδα νῦν τὴν Φθιωτικὴν ὅλην χώραν, ὁμωνύμως τῇ πόλει· ὃν τρόπον Ἄργος, καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα. Δή ποτε καὶ Θησῆα] διὰ τούτων ἠθικῶς παρακαλεῖται τὴν Μήδειαν εἰς τὸ ἀποπλεῦσαι σὺν αὐτῷ· παράδειγμα φέρων τὴν Ἀριάδνην τὴν Θησέως σώτειραν· στέφανον αὐτῆς κατηστερίσθαι λέγων· οὐ πάντα ἀληθεύων. καταλελεῖφθαι γὰρ ὑπὸ Θησέως ἐν Νάξῳ, πεπαρθενεῦσθαι δὲ ὑπὸ Διονύσου κατά τινας. ἐξ ἧς παιδοποιεῖ Οἰνωπίονα, Θόαντα, Στάφυλον, Λάτραμιν, Εὐάνθη, Ταυρόπολιν. ὅτι δὲ οὐδὲ ἤγαγεν αὐτὴν εἰς Ἀθήνας, τελευτῆσαί τε καταλειφθεῖσαν ὑπὸ Θησέως, Ὅμηρος μαρτυρεῖ, δι' ὧν ὁ Ὀδυσσεύς φησι, « Φαίδρην τε Πρόκριν τε ἴδον, καλήν τ' Ἀριάδνην, Κούρην « Μίνωος ὀλοόφρονος, ἥν ποτε Θησεὺς Γῆμαι οὐδ' ἀπόνητο. ὅτι δὲ ὁ στέφανος ὑπὸ Διονύσου κα- « τηστέρισται, Ἄρατός φησιν, Αὐτοῦ κἀκεῖνος στέφανος, τὸν ἀγαυὸν ἔθηκεν Σῆμ' ἔμεναι Διόνυσος « ἀποιχομένης Ἀριάδνης. Ἀλλ' ἡ μὲν] διὰ τούτων προτρέπεται τὴν Μήδειαν πλεῖν σὺν αὐτῷ· παράδειγμα φέρων τὸν Ἀριάδνης ἔρωτα, ὅτι συναπῆρε τῷ Θησεῖ εἰς Ἀθήνας. Ἐπητείῃσιν] ἐπιστήμαις, φρονήσεσιν. καὶ Ὅμηρος, — ἐπητῇ δ' ἀνδρὶ ἔοικας. Νεκτάρεον] ἀντὶ τοῦ προσηνές. ἐγὼ δέ « φημι λαρὸν, παρὰ τὸ νέκταρ. Προπρὸ δ' ἀφειδήσασα] γράφεται, προπρὸ δὲ μειδήσασα. ἐμφαντικὴ ἡ ἐπαναδίπλωσις τῆς προθέσεως· ἐμφαίνει γὰρ μᾶλλον τὸ μετὰ σπουδῆς καὶ προχείρως γεγενῆσθαι τὴν δόσιν. Ἀφειδήσασα] ἀφροντιστήσασα πρὸς τοῦτον εἰπεῖν. ἀντὶ τοῦ, μηκέτι ἀκριβωσαμένη, ἢ πολυπραγμονήσασα, ἀφεῖλεν ἐκ τῆς στηθοδεσμίδος τὸ φάρμακον. διὰ δὲ τούτου φαίνεται ἡ ἐπίτασις τοῦ ἔρωτος. Ἀρύσασα] ἀντὶ τοῦ ἀφελομένη, ἀπαντλήσασα. ἢ ἐκκενώσασα.

Ψυχὴν ἐγγυάλιξεν ἀγαιομένη χατέοντι.
Τοῖος ἀπὸ ξανθοῖο καρήατος Αἰσονίδαο
Στράπτεν ἔρως ἡδεῖαν ἀπὸ φλόγα· τῆς δ' ἀμαρυγὰς
Ὀφθαλμῶν ἥρπαζεν. ἰαίνετο δὲ φρένας εἴσω
Τηκομένη, οἷόν τε περὶ ῥοδέοισιν ἐέρση
Τήκεται, ἠῴοισιν ἰαινομένη φαέεσσιν.
Ἄμφω δ' ἄλλοτε μέν τε κατ' οὔδεος ὄμματ' ἔρειδον
Αἰδόμενοι, ὁτὲ δ' αὖτις ἐπὶ σφίσι βάλλον ὀπωπάς,
Ἱμερόεν, φαιδρῇσιν ὑπ' ὀφρύσι μειδιόωντες.
Ὀψὲ δὲ δὴ τοίοισι μόλις προσπτύξατο κούρη,
Φράζεο νῦν ὥς κέν τοι ἐγὼ μητίσομ' ἀρωγήν.
Εὖτ' ἂν δὴ μετιόντι πατὴρ ἐμὸς ἐγγυαλίξῃ
Ἐξ ὄφιος γενύων ὀλοοὺς σπείρασθαι ὀδόντας,
Δὴ τότε μέσσην νύκτα διαμμοιρηδὰ φυλάξας,
Ἀκαμάτοιο ῥοῇσι λοεσσάμενος ποταμοῖο,
Οἶος ἄνευθ' ἄλλων ἐνὶ φάρεσι κυανέοισι.
Βόθρον ὀρύξασθαι περιηγέα· τῷ δ' ἔνι θῆλυν
Ἀρνειὸν σφάζειν, καὶ ἀδαίετον ὠμοθετῆσαι,
Αὐτῷ πυρκαϊὴν εὖ νηήσας ἐπὶ βόθρῳ.
Μουνογενῆ δ' Ἑκάτην Περσηΐδα μειλίσσοιο,
Λείβων ἐκ δέπαος σιμβλήϊα ἔργα μελισσῶν.
Ἔνθα δ' ἔπειτα θεὰν μεμνημένος ἱλάσσασθαι.
Ἂψ δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἀναχάζεο. μηδέ σε δοῦπος
Ἠὲ ποδῶν ὄρσῃσι μεταστρεφθῆναι ὀπίσσω,

Ἀμαρυγὰς] τὰς ὀξείας συνεχεῖς κινήσεις. καὶ ἐπὶ τοῦ πυρὸς λέγεται ἀμαρύσσειν, ἀπὸ τοῦ τὴν φλόγα συνεχῶς ἀΐσσειν. Ὅμηρος, ›› Μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, τὴν κατεπάλληλον δηλῶν κίνησιν. Τηκομένη] τὸ Ὁμηρικὸν παρέφρασεν, ›› Ἰάνθη δ' ὡσεί τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρση ›› Ληΐου ἀλδήσκοντος. τὸ μὲν οὖν τηκόμενον, πάντως καταχεῖται. Ὅμηρος, ›› αἶψα δ' ἰαίνετο κηρός, ›› ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἲς ἠελίοιο. οὐ πάντως δὲ ἔτι ἰαίνεται, τοῦτο καὶ τήκεται. ὅθεν Ὅμηρος, εἰπὼν ἰάνθη, ἐπήνεγκεν, ὡσεί τε. μεταφορικῶς λέγων, ὅτε ὀρθὸν ἔχουσι τὸν στάχυν, ὀξὺ μετεωριζόμενον. ὥστε εἶναι τὸ νοούμενον ἐμφατικὸν τῆς τῶν σταχύων ἡδονῆς, καθάπερ ἐμψύχων, τῆς δρόσου ἀντεχομένης τῶν καρπῶν. οὕτω καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ Μενελάου εἰς τέρψιν μετῆχθαι τοῖς λόγοις τοῦ Ἀντιλόχου. τὸ δὲ τήξει παραβάλλειν τὴν τερπομένην ψυχὴν οὐ πιθανόν. δύναται μὲν οὖν ἀναγινώσκεσθαι καὶ τὸ τήκεται ἐπὶ τέρψεως. τὸ γὰρ τηκόμενον, πάντως λύεται καὶ μαλάσσεται. ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὅτι πᾶσα διελύθη ἐφηπλώθη ἡ Μήδεια.

Διαμμοιρηδὰ φυλάξας] ἵνα λέγῃ τῶν ζωδίων μεσουρανοῦντα παραφυλάττεσθαι κατὰ τὸ μεσονύκτιον, τῶν πρὸς τῷ ὁρίζοντι, ἃ μὲν δύνοντα, ἃ δὲ ἀνατέλλοντα, ἢ τοῦ τῆς ἄρκτου ὑψώματος. Ἄλλως. τὸ διαμμοιρηδά, ἀντὶ τοῦ, κατὰ ἴσας μοίρας εἰς ζώδια διαιρεῖσθαι τὸν οὐρανόν, ὡς εἶναι μεσουρανοῦντα τῶν ζωδίων τὰ κατὰ τὴν ἑσπέραν ἀνατέλλοντα. Περιηγέα] τὸν περιφερῆ, καὶ στρογγύλον. Ἀρνειὸν σφάζειν] ἀντὶ τοῦ σφάξον καὶ ἀδιαμέριστον θὲς ἐπὶ τὸ πῦρ. Ὠμοθετεῖν δέ ἐστι, τὸ τοῦ ἱερέως ›› ὠμοὺς ἀπάρχεσθαι τῶν μελῶν. Μουνογενῆ] Ἡσίοδος, Οὐδέ τι μουνογενὴς ἧσσον θεὰ ἔμμορε ›› τιμῆς. Μουσαῖος ἱστορεῖ Δία ἐρασθέντα Ἀστερίας, μιγῆναι καὶ μιγέντα δοῦναι τῷ Περσεῖ, ἐξ ἧς τεχθῆναι αὐτῷ τὴν Ἑκάτην.

Ἠὲ κυνῶν ὑλακή. μή πως τὰ ἕκαστα "κολούσας,
Οὐδ' αὐτὸς κατὰ κόσμον ἑοῖς ἑτάροισι πελάσσῃς.
Ἦει δὲ μυδήνας τόδε φάρμακον, ἠύτ' ἀλοιφῇ
Γυμνωθεὶς φαίδρυνε τεὸν δέμας· ἐν δέ οἱ ἀλκὴ
Ἔσσετ' ἀπειρεσίη, μέγα τε σθένος. οὐδέ κε φαίης
Ἀνδράσιν ἀλλὰ θεοῖσιν ἰσαζέμεν ἀθανάτοισιν.
Πρὸς δὲ καὶ αὐτῷ δουρὶ σάκος πεπαλαγμένον ἔστω
Καὶ ξίφος. ἔνθ' οὐκ ἄν σε διατμήξειαν ἀκωκαὶ
Γηγενέων ἀνδρῶν, οὐδ' ἄσχετος ἀίσσουσα
Φλὸξ ὀλοῶν ταύρων. τοῖός γε μὲν οὐκ ἐπὶ δηρὸν
Ἔσσεαι, ἀλλ' αὐτῆμαρ· ὅμως σύ γε μήποτ' ἀέθλου
Χάζεο. καὶ δέ τοι ἄλλο παρὲξ ὑποθήσομ' ὄνειαρ.
Αὐτίκ' ἐπὴν κρατεροὺς ζεύξῃς βόας, ὦκα δὲ πᾶσαν
Χερσὶ καὶ ἠνορέῃ στυφελὴν διὰ νειὸν ἀρόσσῃς,
Οἱ δ' ἤδη κατὰ ὦλκας ἀνασταχύωσι γίγαντες,
Σπειρομένων ὄφιος δνοφερὴν ἐπὶ βῶλον ὀδόντων·
Αἴ κεν ὀρινομένους πολέας νειοῖο δοκεύσῃς,
Λάθρῃ λᾶαν ἄφες "στιβαρώτερον. οἱ δ' ἂν ἐπ' αὐτῷ
Καρχαλέοι κύνες ὥστε περὶ βρώμης ὀλέκοιεν
Ἀλλήλους· καὶ δ' αὐτὸς ἐπείγεο δηιοτῆτος
Ἰθῦσαι. τὸ δὲ κῶας ἐς Ἑλλάδα τοῖό γ' ἕκητι
Οἴσεαι ἐξ Αἴης τηλοῦ ποθι. νίσσεο δ' ἔμπης
Ἧι φίλον, εἴ τοι ἕαδεν ἀφορμηθέντι νέεσθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ σῖγα ποδῶν πάρος ὄσσε βαλοῦσα,
Θεσπέσιον λιαροῖσι παρηίδα δάκρυσι δεῦε
Μυρομένη, ὅτ' ἔμελλεν ἀπόπροθι πολλὸν "ἑοῖο
Πόντον ἐπιπλάγξασθαι· ἀνιηρῷ δέ μιν ἄντην
Ἐξαῦτις μύθῳ προσεφώνεεν (εἷλέ τε χειρὸς
Δεξιτερῆς· ἤδη γὰρ ἀπ' ὀφθαλμοὺς λίπεν αἰδώς)
Μνώεο δ' ἢν ἄρα δή ποθ' ὑπότροπος οἴκαδ' ἵκηαι,
Οὔνομα Μηδείης· ὣς δ' αὖτ' ἐγὼ ἀμφὶς ἐόντος
Μνήσομαι. εἰπὲ δέ μοι πρόφρων τόδε, πῇ τοι ἔασι

Κολούσας] ἀπλῶς καὶ ἄπρακτα ποιήσας ἕκαστα τῶν ἐνεργουμένων. Σοφοκλῆς δὲ ἐν τοῖς Κολχίσιν εἰσάγει τὴν Μήδειαν ὑποτιθεμένην τῷ Ἰάσονι περὶ τοῦ ἄθλου δι' ἀμοιβαίων. Τὸ δὲ στιβαρώτερον, ἀντὶ τοῦ στιβαροῦ· τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ.

Ἑοῖο] τῆς κτητικῆς ἀντὶ τῆς πρωτοτύπου. ἐμοῖο γάρ, σοῖο. ἧς τὸ ἀκόλουθον οἷο, ἀντὶ τοῦ αὐτῆς.

Δώματα, πῇ νῦν ἔνθεν ὑπεὶρ ἅλα νηὶ περήσεις·
Ἤ νύ που ἀφνειοῦ σχεδὸν ἵξεαι Ὀρχομενοῖο,
Ἠὲ καὶ Αἰαίης νήσου πέλας. εἰπὲ δὲ κούρην,
Ἥντινα τήνδ' ὀνόμηνας ἀριγνώτην γεγαυῖαν
Πασιφάης, ἣ πατρὸς ὁμόγνιός ἐστιν ἐμεῖο.
Ὣς φάτο. τὸν δὲ καὶ αὐτὸν ὑπήϊε δάκρυσι κούρης
Οὖλος ἔρως· τοῖον δὲ παραβλήδην ἔπος ηὔδα,
Καὶ λίην οὐ νύκτας ὀΐομαι οὐδέ ποτ' ἦμαρ
Σεῦ ἐπιλήσεσθαι, προφυγὼν μόρον, εἰ ἐτεόν γε
Φεύξομαι ἀσκηθὴς ἐς Ἀχαιΐδα, μηδέ τιν' ἄλλον
Αἰήτης προβάλῃσι κακώτερον ἄμμιν ἄεθλον.
Εἰ δέ τι ἡμετέρην ἐξίδμεναι εὔαδε πάτρην,
Ἐξερέω. μάλα γάρ με καὶ αὐτὸν θυμὸς ἀνώγει.
Ἔστι τις αἰπεινοῖσι περίδρομος οὔρεσι γαῖα,
Πάμπαν εὔρρηνός τε καὶ εὔβοτος· ἔνθα Προμηθεὺς
Ἰαπετιονίδης ἀγαθὸν τέκε Δευκαλίωνα·
Ὃς πρῶτος ποίησε πόλεις καὶ ἐδείματο νηοὺς
Ἀθανάτοις, πρῶτος δὲ καὶ ἀνθρώπων βασίλευσεν.
Αἱμονίην δὴ τήνδε περικτίονες καλέουσιν·
Ἐν δ' αὐτῇ Ἰωλκὸς, ἐμὴ πόλις, ἐν δὲ καὶ ἄλλαι
Πολλαὶ ναιετάουσιν, ἵν' οὐδέ περ οὔνομ' ἀκοῦσαι
Αἰαίης νήσου. Μινύην γε μὲν ὁρμηθέντα

Ἠὲ καὶ Αἰαίης νήσου] ἐν τῷ Φάσιδι ἐστὶν ἡ Αἰαία, ἐν ᾗ τὸ δέρας ἔκειτο. αὕτη δὲ ἐστὶ Κόλχων μητρόπολις. Ἔστι τις αἰπεινοῖσιν] ὅτι ἡ Θεσσαλία περιέχεται ὄρεσι κυκλόθεν, Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. ὅτι δὲ Προμηθέως υἱὸς Δευκαλίων ἐβασίλευσε Θεσσαλίας, Ἑλλάνικος φησί· καὶ ὅτι δώδεκα θεῶν βωμὸν ἱδρύσατο. εἰς αὐτὴν δὲ καὶ ἄλλων ποταμῶν εἰσβαλλόντων, τεσσάρων δὲ μάλιστα τῶν δοκίμων, Πηνειοῦ, καὶ Ἀπιδανοῦ, καὶ Πανισοῦ, καὶ Ἐνιπέως, τούτων συμμιγνυμένων, ὁ Πηνειὸς τῷ ὀνόματι κατακρατῶν, ἀνωνύμους τοὺς ἄλλους ποιεῖ. Καὶ εὔβοτος] πρὸς τὸ βόσκειν ἐπιτηδεία· ἢ καλὰ θρέμματα ἔχουσα. Ἔνθα Προμηθεὺς] ὅτι Προμηθέως καὶ Πανδώρας υἱὸς Δευκαλίων, Ἡσίοδος ἐν πρώτῳ καταλόγων φησί· καὶ ὅτι Προμηθέως καὶ Πύρρας Ἕλλην. ὅτι δὲ καὶ ὁ Δευκαλίων ἐβασίλευσε Θεσσαλίας, Ἑλλάνικος ἐν πρώτῳ τῆς Δευκαλιωνίας φησίν. καὶ ὅτι δώδεκα θεῶν βωμοὺς ὁ Δευκαλίων ἱδρύσατο, Ἑλλάνικος ἐν τῷ αὐτῷ φησὶ συγγράμματι. Ἰαπετιονίδης] ἐκ τίνος γυναικὸς ὁ Δευκαλίων ἐγένετο Προμηθεῖ, σεσιώπηται. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Δευκαλίων, περὶ οὗ Ἑλλάνικος ἱστορεῖ· καὶ ἄλλος, ὁ Μίνωος, περὶ οὗ Φερεκύδης· καὶ τέταρτος, ὁ Ἄβαντος· οὗ μνημονεύει Κλείσιππος ἐν Ἀρκαδικοῖς. Αἱμονίην δὴ] Αἱμονία πρότερον ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο. καὶ ἄλλας δὲ εἶχεν ὀνομασίας. ἐλέγετο δὲ καὶ Πυρρόδια ἀπὸ Πύρρας τῆς Δευκαλίωνος.

» Ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο τὸ παλαιὸν Πύρρα· ὡς Ῥιανός, Πύρραν δή ποτε τήν γε παλαιότεροι κα-
» λέεσκον, Πύρρης Δευκαλίωνος ἀπ' ἀρχαίης ἀλόχοιο· Αἱμονίην δ' ἐξαῦτις, ἀφ' Αἵμονος,
» ὅν ῥα Πελασγὸς Γείνατο, φέρτατον υἱόν. ὁ δ' αὖ τέκε Θεσσαλὸν Αἵμων. Τοῦ δ' ἄπο Θεσσαλίην
» λαοὶ μετεφημίξαντο. οἱ δὲ ἀπὸ Θεσσαλοῦ τοῦ Φειδίππου πατρὸς, τοῦ Ἡρακλείδου, μετὰ τὰ Τρωϊκὰ κληθῆναι φασί. Διαιρεῖται δὲ εἰς μέρη τέσσαρα, Πελασγιῶτιν, Θεσσαλιῶτιν, Ἰωλκῖτιν, Φθιῶτιν. ταῦτα παρατίθεται Ἀπολλόδωρος ἐν νεῶν καταλόγῳ.

Αἰολίδην Μινύην ἔνθεν φάτις Ὀρχομενοῖο
Δή ποτε Καδμείοισιν ὁμούριον ἄστυ πολίσσαι.
Ἀλλὰ τίη τάδε τοι μεταμώνια πάντ' ἀγορεύω;
Ἡμετέρους τε δόμους, τηλεκλειτήν τ' Ἀριάδνην,
Κούρην Μίνωος· τόπερ ἀγλαὸν οὔνομα κείνην
Παρθενικὴν καλέεσκον ἐπήρατον, ἥν μ' ἐρεείνεις·
Αἴθε γὰρ ὡς Θησῆι τότε ξυναρέσσατο Μίνως
Ἀμφ' αὐτῆς, ὡς ἄμμι πατὴρ τεὸς ἄρθμιος εἴη.
Ὣς φάτο, μειλιχίοισι καταψύχων ὀάροισι.
Τῆς δ' ἀλεγεινόταται κραδίην ἐρέθεσκον ἀνῖαι·
Καί μιν ἀκηχεμένη ἀδινῷ προσπτύξατο μύθῳ,
Ἑλλάδι που τάδε καλὰ, συνημοσύνας ἀλεγύνειν·
Αἰήτης δ' οὐ τοῖος ἐν ἀνδράσιν, οἷον ἔειπας
Μίνω Πασιφάης πόσιν ἔμμεναι· οὐδ' Ἀριάδνῃ
Ἰσοῦμαι· τῷ μή τι φιλοξενίην ἀγόρευε.
Ἀλλ' οἶον τύνη μὲν ἐμεῦ, ὅτ' Ἰωλκὸν ἵκηαι
Μνώεο, σεῖο δ' ἐγὼ, καὶ ἐμῶν ἀέκητι τοκήων,
Μνήσομαι. ἔλθοι δ' ἧμιν ἀπόπροθεν ἠέ τις ὄσσα,
Ἠέ τις ἄγγελος ὄρνις, ὅτ' ἐκλελάθοιο ἐμεῖο.
Ἢ αὐτήν με ταχεῖαι ὑπὲρ πόντοιο φέροιεν
Ἐνθένδ' εἰς Ἰωλκὸν ἀναρπάξασαι ἄελλαι,
Ὄφρα σ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐλεγχείας προφέρουσα,
Μνήσω ἐμῇ ἰότητι πεφυγμένον. αἴθε γὰρ εἴην
Ἀπροφάτως τότε σοῖσιν ἐφέστιος ἐν μεγάροισιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη, ἐλεεινὰ καταπροχέουσα παρειῶν
Δάκρυα. τὴν δ' ὅγε δῆθεν ὑποβλήδην προσέειπε;
Δαιμονίη, κενεὰς μὲν ἔα πλάζεσθαι ἀέλλας,
Ὡς δὲ καὶ ἄγγελον ὄρνιν· ἐπεὶ μεταμώνια βάζεις.
Εἰ δέ κεν ἤθεα κεῖνα καὶ Ἑλλάδα γαῖαν ἵκηαι,
Τιμήεσσα γυναιξὶ καὶ ἀνδράσιν αἰδοίη τε
Ἔσσεαι. οἱ δέ σε πάγχυ θεὸν ὡς πορσανέουσιν,
Οὕνεκα τῶν μὲν παῖδες ὑπότροποι οἴκαδ' ἵκοντο

Αἰολίδην] οὐκ ἀπὸ Αἰόλου, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Αἰόλου. Σισύφου γὰρ παῖδες ἐγένοντο, Ἅλμος καὶ Πορφυρίων· Χρυσογόνης δὲ τῆς Ἅλμου καὶ Ποσειδῶνος, Μινύας, ὁ τὸν Ὀρχομενὸν κτίσας. καὶ κατὰ τοῦτο εἴρηται Αἰολίδης, ὅτι Σίσυφος Αἰόλου ἐγένετο. Μινύας δὲ κατὰ μητέρα Αἰολίδης, πατρὸς δὲ Ποσειδῶνος. τοῦτον οὖν Ἀπολλώνιός φησιν εἰς τὴν Βοιωτίαν εἰσβαλόντα, ὅμορον Θηβαίοις Ὀρχομενὸν κτίσαι. Αἴθε γὰρ ὡς Θησῆι] πιθανῶς ἄγαν προτρέπεται αὐτὴν εἰς τὸ ὁμολογήσασθαι τῷ Ἰάσονι τὴν προαίρεσιν αὐτῆς, κατεστοχασμένος τὸν ἔρωτα. Καταψύχων] καταμαλάττων. Ἀδινῷ] ἀδινὸν ἐνταῦθα μὲν τὸ οἰκτρὸν καὶ λυπηρόν. Πορσανέουσι] νῦν ἀντὶ τοῦ τιμήσουσι, καὶ ὡς θεὸν νομίσουσι σεπτήν· ὅταν δὲ λέγῃ ὁ Ἰάσων, Ἡμέτερον δὲ λέχος θαλάμοις ἔνι κουριδίοισι Πορσανέεις, δηλοῖ ὅτι προσκτήσῃ &c.

Σῇ βουλῇ, τὴν δ' αὖτε κασίγνητοί τε ἔται τε
Καὶ θαλεροὶ κακότητος ἄδην ἐσάωθεν ἀκοῖται.
Ἡμέτερον δὲ λέχος θαλάμοις ἔνι κουριδίοισι
Πορσανέεις· οὐδ' ἄμμε διακρινέει φιλότητος
Ἄλλο, πάρος θάνατόν γε μεμορμένον ἀμφικαλύψαι.
Ὣς φάτο. τῇ δ' ἔντοσθε κατείβετο θυμὸς ἀκουῇ.
Ἔμπης δ' ἔργ' ἀΐδηλα κατερρίγησεν ἰδέσθαι
Σχετλίη. οὐ μὲν δηρὸν ἀπαρνήσασθαι ἔμελλεν
Ἑλλάδα ναιετάειν. ὣς γὰρ τόδε μήδετο Ἥρη,
Ὄφρα κακὸν Πελίῃ ἱερὴν ἐς Ἰωλκὸν ἵκηται
Αἰαίη Μήδεια λιποῦσά γε πατρίδα γαῖαν.
Ἤδη δ' ἀμφίπολοι μὲν ὀπιπεύουσαι ἄπωθεν
Σιγῇ ἀνιάζεσκον· ἐδεύετο δ' ἤματος ὥρη
Ἂψ οἶκόνδε νέεσθαι ἑὴν μετὰ μητέρα κούρην.
Ἡ δ' οὔπω κομιδῆς μιμνήσκετο (τέρπετο γάρ οἱ
Θυμὸς ὁμῶς μορφῇ τε καὶ αἱμυλίοισι λόγοισιν)
Εἰ μὴ ἄρ' Αἰσονίδης πεφυλαγμένος ὀψέ περ ηὔδα,
Ὥρη ἀποβλώσκειν μὴ πρὶν φάος ἠελίοιο
Δύῃ ὑποφθάμενον, καί τις τὰ ἕκαστα νοήσῃ
Ὀθνείων· αὖτις δ' ἀβολήσομεν ἐνθάδ' ἰόντες.
Ὣς τώγ' ἀλλήλων ἀγανοῖς ἐπὶ τόσσον ἔπεσσιν
Πείρηθεν, μετὰ δ' αὖτε διέτμαγον. ἤτοι Ἰήσων
Εἰς ἑτάρους καὶ νῆα κεχαρμένος ὦρτο νέεσθαι,
Ἡ δὲ μετ' ἀμφιπόλους. αἱ δὲ σχεδὸν ἀντεβόλησαν
Πᾶσαι ὁμοῦ. τὰς δ' οὔτι περιπλομένας ἐνόησε.
Ψυχὴ γὰρ νεφέεσσι μεταχθονίη πεπότητο.
Αὐτομάτοις δὲ πόδεσσι θοῆς ἐπεβήσατ' ἀπήνης
Καί ῥ' ἑτέρῃ μὲν χειρὶ λάβ' ἡνία, τῇ δ' ἄρ' ἱμάσθλην
Δαιδαλέην, οὐρῆας ἐλαυνέμεν. οἱ δὲ πόλινδε
Θῦνον ἐπειγόμενοι ποτὶ δώματα. τὴν δ' ἄρ' ἰοῦσαν
Χαλκιόπη περὶ παισὶν ἀκηχεμένη ἐρέεινεν.
Ἡ δὲ παλιντροπίῃσιν ἀμήχανος, οὔτε τι μύθων

Πορσανέεις] δηλοῖ ὅτι προσκτήσῃ καὶ αὐξήσεις· δι' οὗ τὴν συμβίωσιν σημαίνει.

Κατείβετο] κατετήκετο, τῶν Ἰάσονος ἀκούουσα ῥημάτων.

Ἐδεύετο] ἐδέετο. ἔχρηζεν. ἀπῄτει. ἢ ὅτι ἐνελείπετο ὁ τῆς ἡμέρας καιρός.

Ἀβολήσομεν] συντευξόμεθα.

Περιπλομένας, παρούσας. ἐπεὶ καὶ πλόος λέγεται ἡ ὁδός. Καλλίμαχος,
„ Ἔχει καί τιν' ἔχοντα περίπλοον.

Μεταχθονίη] οὐχ ἡνιοχοῦντος τοῦ νοῦ.

Παλιντροπίῃσιν] ἤτοι ταῖς παρεπιστροφαῖς· ἢ διὰ τὸ ἔμπαλιν τετράφθαι αὐτῆς τὴν ψυχήν. ἢ δὲ τῇ ὑποστροφῇ ἐν ἀπόρῳ καταστᾶσα.

Ἔκλυεν, οὔτ' αὐδῆσαι ἀμειβομένη λελίητο·
Ἷζε δ' ἐπὶ χθαμαλῷ σφέλαϊ κλιντῆρος ἔνερθεν,
Λέχρις ἐρεισαμένη λαιῇ ἐπὶ χειρὶ παρειήν.
Ὑγρὰ δ' ἐνὶ βλεφάροις ἔχεν ὄμματα, πορφύρουσα
Οἷον ἑῇ κακὸν ἔργον ἐπιξυνώσατο βουλῇ.
Αἰσονίδης δ' ὅτε δὴ ἑτάροις ἐξαῦτις ἔμικτο
Ἐν χώρῃ ὅθι τούς γε καταπρολιπὼν ἐλιάσθη,
Ὦρτ' ἰέναι σὺν τοῖσι πιφαυσκόμενος τὰ ἕκαστα
Ἡρώων ἐς ὅμιλον. ὁμοῦ δ' ἐπὶ νῆα πέλασσαν.
Οἱ δέ μιν ἀμφαγάπαζον, ὅπως ἴδον, ἔκ τ' ἐρέοντο.
Αὐτὰρ ὁ τοῖς πάντεσσι μετέννεπε δήνεα κούρης,
Δεῖξέ τε φάρμακον αἰνόν. ὁ δ' οἰόθεν οἶος ἑταίρων
Ἴδας ἧστ' ἀπάνευθε δακὼν χόλον. οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Γηθόσυνοι, τῆμος μὲν, ἐπεὶ κνέφας ἔργαθε νυκτὸς,
Εὔκηλοι μελέοντο περὶ σφίσιν· αὐτὰρ ἅμ' ἠοῖ
Πέμπον ἐς αἰήτην ἰέναι σπόρον αἰτήσοντας
Ἄνδρε δύω. πρὸ μὲν αὐτὸν ἀρηΐφιλον Τελαμῶνα,
Σὺν δὲ καὶ Αἰθαλίδην, υἷα κλυτὸν Ἑρμείαο.
Βὰν δ' ἴμεν. οὐδ' ἁλίωσαν ὁδόν· πόρε δέ σφιν ἰοῦσιν
Κρείων αἰήτης χαλεποὺς ἐς ἄεθλον ὀδόντας
Ἀονίοιο δράκοντος· ὃν ὠγυγίῃ ἐνὶ θήβῃ
Κάδμος, ὅτ' εὐρώπην διζήμενος εἰσαφίκανε,
Πέφνεν, ἀρητιάδῃ κρήνῃ ἐπίουρον ἐόντα.
Ἔνθα καὶ ἐνναέθη, πομπῇ βοὸς, ἥν οἱ ἀπόλλων
Ὤπασε μαντοσύνῃσι προηγήτειραν ὁδοῖο.
Τοὺς δὲ θεὰ τριτωνὶς ὑπὲκ γενύων ἐλάσασα,
Αἰήτῃ πόρε δῶρον ὁμῶς αὐτῷ τε φονῆϊ.
Καί ῥ' ὁ μὲν ἀονίοισιν ἐνισπείρας πεδίοισι

Οἰόθεν οἶος ἑταίρων] οὐχ ἁρμόζει νῦν τὸ οἰόθεν οἶος. μόνος γὰρ ἀπὸ πολλῶν. ἦν δὲ εἰπεῖν, οἷος ἀπ' ἄλλων.

Εὔκηλοι μέλλοντο] σολοικισμός. ὁ γὰρ λόγος, ἥσυχοι ἐμέλλοντο αὐτοῖς, ὡς ἀλλήλων τινῶν μελλόντων αὐτοῖς. ἔδει δὲ εἰπεῖν, ἐμέλλοντο σφέων, ὅ ἐστιν ἑαυτῶν.

Ἀονίοιο δράκοντος] ἀντὶ τοῦ, Βοιωτικοῦ. Ἀονία γὰρ πρότερον ἡ Βοιωτία. Ὠγυγίας δὲ τὰς Θήβας ἀπὸ Ὠγύγου τοῦ βασιλεύσαντος αὐτῶν. Κορίννα δὲ τὸν Ὤγυγον Βοιωτοῦ υἱὸν εἶπεν. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ Ὠγύγιαι τῶν Θηβῶν πύλαι. περὶ δὲ Εὐρώπης καὶ τῆς Κάδμου εἰς Θήβας παρουσίας Λυσίμαχος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Θηβαϊκῶν παραδόξων συνείλεχε πολλὴν τὴν ὕλην διαφωνοῦσαν.

Κάδμος ὅτ' Εὐρώπην] περὶ τῆς Κάδμου εἰς Θήβας παρουσίας Λυσίμαχος ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Θηβαϊκῶν παραδόξων ἱστορεῖ· καὶ Ἑλλάνικος ἐν α΄ Φορωνίδος· ἱστορῶν ὅτι καὶ τοὺς ὀδόντας ἔσπειρε τοῦ δράκοντος κατὰ Ἄρεος βούλησιν· καὶ ἐγένοντο πέντε ἄνδρες ἔνοπλοι, Οὐδαῖος, Χθόνιος, Πέλωρ, Ὑπερήνωρ, Ἐχίων. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος πολλοὺς οἴεται καὶ ἄλλους πολλοῖς πεπολεμηκέναι. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ τῆς Μουσαίου Τιτανογραφίας λέγεται ὡς Κάδμος ἐκ τοῦ Δελφικοῦ ἐπορεύετο προκαθηγουμένης αὐτῷ τῆς βοός. Ἱππίας δὲ ὁ Δήλιος ἐν ἐθνῶν ὀνομασίαις, φησὶν ἔθνος τι καλεῖσθαι Σπαρτούς. καὶ ὁμοίως Ἀ[illegible]μνης. Φερεκύδης δὲ ἐν τῇ πέμπτῃ οὕτω φησὶν, Ἐπειδὴ

Κάδμος κατῳκίσθη ἐν Θήβῃσιν, Ἄρης δίδοι αὐτῷ καὶ Ἀθηναίη τοῦ ὄφιος τοὺς ἡμίσεις ὀδόντας, τοὺς δὲ ἡμίσεις Αἰήτῃ. καὶ ὁ Κάδμος αὐτίκα σπείρει αὐτοὺς εἰς τὴν ἄρουραν, Ἄρεος κελεύσαντος· καὶ αὐτῷ ἀναφύονται ἄνδρες ὡπλισμένοι. ὁ δὲ Κάδμος δείσας βάλλει αὐτοὺς λίθοισιν. οἱ δὲ δοκέοντες ὑφ' ἑαυτῶν βάλλεσθαι, κτείνουσί τε ἀλλήλους, καὶ θνήσκουσι πλὴν πέντε ἀνδρῶν, Οὐδαίου, Χθονίου, Ἐχίονος, Πέλωρος καὶ Ὑπερήνορος. καὶ αὐτοὺς ὁ Κάδμος ποιεῖται πολίτας, κατοικίσας αὐτοὺς ἐν Θήβαις.

Κάδμος Ἀγηνορίδης γαιηγενῆ εἵσατο λαόν
Ἄρεος ἀμώοντος ὅσοι ὑπὸ δουρὶ λίποντο.
Τοὺς δὲ τότ' Αἰήτης ἔπορεν μετὰ νῆα φέρεσθαι
Προφρονέως. ἐπεὶ οὔ μιν ὀΐσατο πείρατ' ἀέθλου
Ἐξανύσειν, εἰ καί περ ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ βάλοιτο.
Ἠέλιος μὲν ἄπωθεν ἐρεμνὴν δύετο γαῖαν
Ἑσπέριος, νεάτας ὑπὲρ ἄκριας Αἰθιοπήων,
Νὺξ δ' ἵπποισιν ἔβαλλεν ἐπὶ ζυγά· τοὶ δὲ χαμεύνας
Ἔντυον ἥρωες παρὰ πείσμασιν. αὐτὰρ Ἰήσων,
Αὐτίκ' ἐπεί ῥ' Ἑλίκης εὐφεγγέος ἀστέρες Ἄρκτου
Ἔκλιθεν, οὐρανόθεν δὲ πανεύκηλος γένετ' αἰθήρ,
Βῆ ῥ' ἐς ἐρημαίην κλωπήιος, ἠύτε τὶς φώρ
Σὺν πᾶσι χρήεσσι. πρὸ γάρ τ' ἀλέγυνεν ἕκαστα
Ἠμάτιος. θῆλυν μὲν ὄϊν γάλα τ' ἔκτοθι ποίμνης
Ἄργος ἰὼν ἤνεικε, τὰ δ' ἐξ αὐτῆς ἕλε νηός.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἴδε χῶρον ὅτις πάτου ἔκτοθεν ἦεν
Ἀνθρώπων, καθαρῇσιν ὑπεύδιος εἱαμενῇσιν,
Ἔνθ' ἤτοι πάμπρωτα λοέσσατο μὲν ποταμοῖο
Εὐαγέως θείοιο τέρεν δέμας, ἀμφὶ δὲ φᾶρος
Ἕσσατο κυάνεον· τό μέν οἱ πάρος ἐγγυάλιξε

Κάδμος Ἀγηνορίδης] τοὺς περιλειφθέντας ἐν τῇ μάχῃ σὺν Κάδμῳ κατοικῆσαι ἐν Θήβαις φησί. λέγει δὲ καὶ Ἑλλάνικος ὅτι Κάδμος ἐξελὼν τοῦ ὄφεως τοὺς ὀδόντας ἔσπειρεν. ἐκ δὲ αὐτῶν πέντε ἄνδρες ἔφυσαν, Οὐδαῖος, Χθόνιος, Πέλωρ, Ἐχίων, Ὑπερήνωρ. καὶ ὁ μὲν Ἑλλάνικος μόνους φησὶ τούτους βεβλαστηκέναι, ὁ δὲ Ἀπολλώνιος πολλοὺς καὶ ἄλλους. (Ἵδρυσεν ὄχλον γηγενῆ Ἄρεος ἀμώοντος ὅσοι ὑπὸ δουρὶ λίποντο) καὶ ἀλλήλους πεφονευκέναι. Ἄλλως. Οἱ μὲν Ἀγήνορος λέγουσι τὸν Κάδμον, οἱ δὲ Φοίνικος. Φερεκύδης δὲ ἐν δ΄ οὕτω φησίν, Ἀγήνωρ δὲ ὁ Ποσειδῶνος γαμεῖ Δαμνὼ τὴν Βήλου. τῶν δὲ γίνονται Φοῖνιξ καὶ Ἰσαίη, ἣν ἴσχει Αἴγυπτος· καὶ Μελία, ἣν ἴσχει Δαναός. ἔπειτα ἴσχει Ἀγήνωρ Ἀργιόπην τὴν Νείλου τοῦ ποταμοῦ, τοῦ δὲ γίνεται Κάδμος.

Ἠέλιος μὲν ἄπωθεν] ἐρεμνὴν γαῖαν λέγει τὴν ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα. δύσιν γὰρ εἴρηκε τὸν ὑπὸ τῶν ἀρχαίων παραδεδομένον ὁρίζοντα. Αἰθίοπας δὲ λέγει τοὺς πρὸς τῇ δύσει. ἐρεμνὴν δὲ γῆν, τὸ ἀφανὲς ἡμισφαίριον τὸ περὶ τὸ ἔρεβος. τοῦτον δὲ ἀκουστέον τὸν ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα τόπον παρ' Ἀπολλωνίῳ. Ἑσπέριον δὲ τὸν ἥλιον εἴρηκε, τὴν ὥραν σημαίνων καθ' ἣν ὥραν παρέπεται αὐτῷ τὸ δύειν. νεάτας δὲ ἄκριας τῶν Αἰθιόπων, τὰς ἐσχάτας, ὡς ὑπερκειμένας τὴν οἰκουμένην. οὐκ ὀρθῶς δὲ εἴρηκεν ὑπὲρ ἄκριας Αἰθιόπων τὸν ἥλιον δύειν. ὁ γὰρ ὁρίζων κύκλος οὐκ ὢν τῇ φύσει, τῇ ὄψει ἐπισημαίνεται. Νὺξ δ' ἵπποισιν] νεώτερος τῶν Ὁμήρου χρόνων ἡ τοῦ ἅρματος ὑπόζευξις. Αὐτίκ' ἐπεὶ] πρὸς τὸ κλίμα τῆς Ἑλίκης φησὶν ἀναβλέψαντα τὸν Ἰάσονα, σημειώσασθαι τὸν καιρὸν τὸν εἰρημένον ὑπὸ τῆς Μηδείας αὐτῷ. Ὑπεύδιος] ὑπ' ἀνθρώπων εὔδιος. ἀντὶ τοῦ, ἐν εὐδίᾳ καὶ ἡσυχίᾳ τυγχάνων ἀνθρώπων ὑψηλὸς τόπος.

Λημνιὰς Ὑψιπύλη, ἀδινῆς μνημήιον εὐνῆς.
Πηχύιον δ' ἄρ' ἔπειτα πέδῳ ἔνι βόθρον ὀρύξας,
Νῆσε σχίζας· ἐπὶ δ' ἀρνειοῦ τάμε λαιμόν.
Αὐτόν τ' εὖ καθύπερθε τανύσσατο· δαῖε δὲ φιτροὺς
Πῦρ ὑπένερθεν ἱείς. ἐπὶ δὲ μιγάδας χέε λοιβάς,
Βριμὼ κικλήσκων Ἑκάτην, ἐπαρωγὸν ἀέθλων.
Καί ῥ' ὁ μὲν ἀγκαλέσας πάλιν ἔστιχεν· ἡ δ' ἀίουσα
Κευθμῶν ἐξ ὑπάτων δεινὴ θεὸς ἀντεβόλησεν
Ἱεροῖς Αἰσονίδαο. πέριξ δέ μιν ἐστεφανῶντο
Σμερδαλέοι δρυΐνοισι μετὰ πτόρθοισι δράκοντες.
Στράπτε δ' ἀπειρέσιον δαΐδων σέλας· ἀμφὶ δὲ τήν γε
Ὀξείῃ ὑλακῇ χθόνιοι κύνες ἐφθέγγοντο.
Πείσεα δ' ἔτρεμε πάντα κατὰ στίβον. αἱ δ' ὀλόλυξαν
Νύμφαι ἑλειονόμοι ποταμηίδες, αἳ περὶ κείνην
Φάσιδος εἱαμενὴν Ἀμαραντίου εἱλίσσονται.
Αἰσονίδην δ' ἤτοι μὲν ἕλεν δέος, ἀλλά μιν οὐδ' ὧς
Ἐντροπαλιζόμενον πόδες ἔκφερον, ὄφρ' ἑτάροισι
Μίκτο κιών. ἤδη δὲ φόως νιφόεντος ὕπερθεν
Καυκάσου ἠριγενὴς Ἠὼς βάλεν ἀντέλλουσα.
Καὶ τότ' ἄρ' Αἰήτης περὶ μὲν στήθεσσιν ἕεστο
Θώρηκα στάδιον, τόν οἱ πόρεν ἐξεναρίξας
Σφωιτέρης Φλεγραῖον Ἄρης ὑπὸ χερσὶ Μίμαντα·
Χρυσείην δ' ἐπὶ κρατὶ κόρυν θέτο τετραφάληρον,
Λαμπομένην οἷόν τε περίτροχον ἔπλετο φέγγος
Ἠελίου, ὅτε πρῶτον ἀνέρχεται Ὠκεανοῖο.
Ἂν δὲ πολύρρινον νώμα σάκος, ἂν δὲ καὶ ἔγχος
Δεινόν, ἀμαιμάκετον· τὸ μὲν οὔ κέ τις ἄλλος ὑπέστη
Ἀνδρῶν ἡρώων, ὅτε κάλλιπον Ἡρακλῆα
Τῆλε παρέξ, ὅ κεν οἶος ἐναντίβιον πολέμιζε.
Τῷ δὲ καὶ ὠκυπόδων ἵππων εὐπηγέα δίφρον

Ἀδινῆς εὐνῆς] νῦν οἰκτρᾶς, λυπηρᾶς, διὰ τὴν ἀπόλειψιν. Ἐπὶ δὲ μιγάδας] τὰς μεμιγμένας· ἢ τὰς συμμιγεῖς ἔκ τινων. Κευθμὸς δὲ, ὁ κρύφιος τόπος. Ὕπατος, ὁ ὑψηλός· ἢ ὁ ἐνδότατος. Πέριξ δέ μιν ἐστεφανῶντο] ὅτι δράκουσι καὶ δρυΐνῳ κλάδῳ στέφεται ἡ Ἑκάτη, καὶ Σοφοκλῆς ἐν ῥιζοτόμοις τὸν χορὸν πεποίηκε λέγοντα, "Ἥλιε δέσποτα καὶ "πῦρ ἱερὸν τῆς εἰνοδί-"ας Ἑκάτης, ἔγχος τὸ "δι' Ὀλύμπου πολλὸν "φέρει καὶ γῆς ναίουσ' "ἱερὰς τριόδους, στεφα-"νωσαμένη δρυὶ καὶ "πλεκτοῖς ὤμῳ σπει-"ρήμασι δρακόντων. Ἑλειονόμοι νύμφαι, αἱ ἐν τοῖς ἕλεσιν ἀναστρεφόμεναι. Εἱαμενή, ὁ κάθυγρος τόπος. Ἀμαραντίου] Ἀμαράντιοι, ἔθνος βάρβαρον ὑπὲρ Κόλχων ἐν τῇ ἠπείρῳ· ὅθεν αἱ τοῦ Φάσιδος πηγαὶ ἐξερεύγονται. ἢ ὄρος Κολχικὸν καλούμενον Ἀμαράντιον, ὅθεν ὁ Φᾶσις καταφέρεται. Θώρηκα στάδιον] ὅτι οὐκ ἦν ἁλυσιδωτός, ἀλλὰ σταδιαῖος. ἀπὸ τῆς στάσεως ἐσχημάτισται. τινὲς δὲ στάδιον, τὸν ἀπαγῆ· ὃν καὶ ὁ Καλλίμαχος λέγει, —στάδιον δ' ὑφίεστο χιτῶνα. Σφωιτέραις χερσὶ] ταῖς ἑαυτοῦ, ἰδίαις. Φλεγραῖον] τὸ ἀπὸ Φλέγρας. Φλέγρα δὲ πεδίον Θρᾴκης περὶ Παλλήνην. Μίμας δὲ, τὸ κύριον τοῦ Γίγαντος. Πολύρρινον σάκος, τὸ πολύβυρσον. Φαέθων] ὅτι ὁ Ἄψυρτος καὶ Φαέθων ἐκαλεῖτο, ὥς φησι Τιμώναξ ἐν δευτέρῳ Σκυθικῶν.

Ἔγχι πέλας Φαέθων ἐπιβήμεναι. ἂν δὲ καὶ αὐτὸς
Βήσατο, ῥυτῆρας δὲ χεροῖν ἔχεν. ἐκ δὲ πόληος
Ἤλασεν εὐρεῖαν κατ' ἀμαξιτὸν, ὥς κεν ἀέθλῳ
Παρσταίη. σὺν δέ σφιν ἀπείριτος ἔσσυτο λαός.
Οἷος δ' Ἴσθμιον εἶσι Ποσειδάων ἐς ἀγῶνα
Ἅρμασιν ἐμβεβαὼς, ἢ Ταίναρον, ἢ ὅγε Λέρνης
Ὕδωρ, ἠὲ κατ' ἄλσος Ὑαντίου Ὀγχηστοῖο·
Καί τε Καλαύρειαν μετὰ δὴ θ' ἅμα νείσεται ἵπποις,
Πέτρην θ' Αἱμονίην, ἢ δενδρήεντα Γεραιστόν·
Τοῖος ἄρ' Αἰήτης Κόλχων ἀγὸς ἦεν ἰδέσθαι.
Τόφρα δὲ Μηδείης ὑποθημοσύνῃσιν Ἰήσων
Φάρμακα μυδήνας, ἠμὲν σάκος ἀμφεπάλυνεν,
Ἠδὲ δόρυ βριαρὸν, περὶ δὲ ξίφος. ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Πείρησαν τευχέων βεβιημένοι, οὐδ' ἐδύναντο
Κεῖνο δόρυ γνάμψαι τυτθόν γε περ· ἀλλὰ μάλ' αὔ-
Ἀαγὲς κρατερῇσιν ἐνεσκλήκει παλάμῃσιν. [τως
Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄμοτον κοτέων Ἀφαρήϊος Ἴδας,
Κόψε παρ' οὐρίαχον μεγάλῳ ξίφει· ἆλτο δ' ἀκωκὴ
Ῥαιστὴρ ἄκμονος ὥστε παλιντυπές. οἱ δ' ὁμάδησαν
Γηθόσυνοι ἥρωες ἐπ' ἐλπωρῇσιν ἀέθλου.
Καὶ δ' αὐτὸς μετέπειτα παλύνετο. δῦ δέ μιν ἀλκὴ
Σμερδαλέη, ἄφατός τε καὶ ἄτρομος. αἱ δ' ἑκάτερθε
Χεῖρες ἐπερρώσαντο περὶ σθένεϊ σφριγόωσαι.
Ὡς δ' ὅτ' ἀρήϊος ἵππος, ἐελδόμενος πολέμοιο,

Οἷος δ' Ἴσθμιον] Ἴσθμια τὰ ἐν Ἰσθμῷ τελούμενα τῆς Κορίνθου, πρότερον μὲν τῷ Ποσειδῶνι, ὕστερον δὲ Μελικέρτῃ, κελεύσαντος τοῦ τότε τῆς Κορίνθου βασιλεύοντος Σισύφου τοῦ Αἰόλου· ὅτι προσεκβρασθὲν τὸ τοῦ Μελικέρτου σῶμα ἰδὼν τῇ Κορίνθῳ, ἐπέγνω ἀδελφιδοῦν ὄντα, καὶ Ἀθάμαντος τοῦ Αἰόλου υἱὸν ἐτίμησεν, ὡς ἔοικε, τῷ ἀγῶνι τῷ Ἰσθμικῷ, ἐν ᾧ οἱ νικῶντες πίτυϊ ἐστέφοντο πάλαι· ὕστερον δὲ ξηρῷ σελίνῳ. Μνασέας δὲ ἐν τῷ περὶ Ἰσθμίων, δύο φησὶ γίνεσθαι ἀγῶνας ἐν τῷ Ἰσθμῷ· καὶ τὸν μὲν, Ποσειδῶνος εἶναι· τὸν δὲ, Μελικέρτου. Ἢ Ταίναρον] Ταίναρον, ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς. Λέρνη δὲ, κρήνη τοῦ Ἄργους, ἱερὴ Ποσειδῶνος, Λερναίων ἀδύτων περιώσιος ὀργιοφάντης. Ὑαντίου Ὀγχηστοῖο] τοῦ Εὐβοϊκοῦ. Ὕαντες γὰρ τὸ πρὶν ᾤκουν τὴν
» Βοιωτίαν. Ὀγχηστὸς δὲ, πόλις τῆς Βοιωτίας, ἱερὰ Ποσειδῶνος. Ὅμηρος, Ὀγχηστόν θ' ἱερὸν Ποσι-
» δήϊον ἀγλαὸν ἄλσος. Ὑάντιον δὲ, ἀντὶ τοῦ Βοιώτιον. Ὕαντες γὰρ Βοιωτίας ἔθνος βάρβαρον. ὅθεν καὶ παροιμία, Βοιωτία ὗς. καὶ ἡ Καλαύρεια δὲ ἱερά ἐστι Ποσειδῶνος, ὥς φησι Φιλοστέφανος. ταύτην δὲ πρότερον μὲν Ἀπόλλωνος, ἡ δὲ Πυθὼ, Ποσειδῶνος· καὶ ἀντημείψαντες, ἤγουν κατήλλαξαν. Πέτρην θ' Αἱμονίην] τὴν Θεσσαλίαν πέτραν. χωρίον δέ ἐστιν ἐν ᾧ Ποσειδῶνος ἄγεται ἀγὼν, ὡς ἀπὸ τοῦ τόπου Πετραῖον καλεῖσθαι. Πίνδαρος, παῖ Ποσειδῶνος Πετραίου. Γεραιστὸς, ἀκρωτήριον Εὐβοίας. Ἀαγὲς] τὸ ἀκαμπές. Περὶ σθένεϊ σφριγόωσαι] ἀκμάζουσαι. ῥωμαλεώτεραι τῇ δυνάμει ἐγένοντο. σφύζουσαι ἐρρωμένως ἐκινοῦντο. τεταμέναι τῇ δυνάμει, σφριγῶσαι. σφριγανὸν γάρ ἐστι τὸ ἰσχυρὸν καὶ στερεόν.

Σκαρθμῷ ἐπιχρεμέθων κρούει πέδον, αὐτὰρ ὕπερθε
Κυδιόων ὀρθοῖσιν ἐπ' οὔασιν αὐχέν' ἀείρει·
Τοῖος ἄρ' Αἰσονίδης ἐπαγαίετο κάρτεϊ γυίων·
Πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθα μετάρσιον ἴχνος ἔπαλλεν,
Ἀσπίδα χαλκείην μελίην τ' ἐν χερσὶ τινάσσων.
Φαίης κεν ζοφεροῖο κατ' αἰθέρος ἀΐσσουσαν
Χειμερίην στεροπὴν θαμινὸν μεταπαιφάσσεσθαι
Ἐκ νεφέων, ὅτ' ἔπειτα μελάντατον ὄμβρον ἄγωνται.
Καὶ τότ' ἔπειτ' οὐ δηρὸν ἔτι σχήσεσθαι ἀέθλων
Μέλλον· ἀτὰρ κληῖσιν ἐπισχερὼ ἱδρυθέντες
Ῥίμφα μάλ' ἐς πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἠπείγοντο.
Τόσσον δὲ προτέρω πέλεν ἄστεος ἀντιπέρηθεν,
Ὅσσον τ' ἐκ βαλβῖδος ἐπήβολος ἅρματι νύσσα
Γίγνεται, ὁππότ' ἄεθλα καταφθιμένοιο ἄνακτος
Κηδεμόνες πεζοῖσι καὶ ἱππήεσσι τίθενται.
Τέτμον δ' Αἰήτην τε καὶ ἄλλων ἔθνεα Κόλχων,
Τοὺς μὲν Καυκασίοισιν ἐφεσταότας σκοπέλοισι,
Τὸν δ' αὐτοῦ παρὰ χεῖλος ἑλισσομένου ποταμοῖο.
Αἰσονίδης δ', ὅτε δὴ πρυμνήσια δῆσαν ἑταῖροι,
Δή ῥα τότε ξὺν δουρὶ καὶ ἀσπίδι βαῖν' ἐς ἄεθλον
Νηὸς ἀποπροθορών. ἅμυδις δ' ἕλε παμφανόωσαν
Χαλκείην πήληκα, θοῶν ἔμπλειον ὀδόντων, ἶσον
Καὶ ξίφος ἀμφ' ὤμοις γυμνὸς δέμας, ἄλλα μὲν Ἄρει
Εἴκελος, ἄλλα δέ που χρυσαόρῳ Ἀπόλλωνι.
Παπτήνας δ' ἀνὰ νειὸν, ἴδε ζυγὰ χάλκεα ταύρων,
Αὐτόγυόν τ' ἐπὶ τοῖς στιβαροῦ ἀδάμαντος ἄροτρον.
Χρίμψε δ' ἔπειτα κιών. παρὰ δ' ὄβριμον ἔγχος ἔπηξεν
Ὀρθὸν ἐπ' οὐριάχῳ, κυνέην δ' ἀποκάτθετ' ἐρείσας.
Βῆ δ' αὐτῇ προτέρωσε σὺν ἀσπίδι νήριτα ταύρων
Ἴχνια μαστεύων. οἱ δ' ἔκποθεν ἀφράστοιο
Κευθμῶνος χθονίου, ἵνα τε σφίσιν ἔσκε βόαυλα
Καρτερὰ λιγνυόεντι πέριξ εἰλυμένα καπνῷ,

Σκαρθμῷ] τῷ ποδί.

Ἐπαγαίετο] ἔχαιρε, ἐγαυρία.

Μεταπαιφάσσεσθαι] γράφεται μεταπαιφάσσουσαι. ἑκατέρως τὸ διαλάμπον σημαίνει. Καὶ τότε] οὐκ ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἀφέξεσθαι ἔμελλον τῶν ἄθλων. Σχήσεσθαι, ἀφέξεσθαι. Κληῖδες, τὰ ζυγὰ ἐφ' ὧν οἱ ἐρέται κάθηνται. Ἀρήϊον, τὸ πλησίον τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἄρεος, ὅπου καὶ τὸ κῶας. Ἐκ βαλβῖδος] Βαλβίς ἐστιν ἣ ἐπιβάλλουσιν οἱ δρομεῖς γραμμή. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐκκοπὴν τοῦ φρέατος. ὁ δὲ νοῦς, τοσοῦτον δὲ τῆς πόλεως ἀφέστηκεν, ὅσον ἡ νύσσα ἀπὸ τῆς βαλβῖδος, ἤτοι τῆς ἀφετηρίας.

Χρίμψαι, τὸ πλησίον γενέσθαι.

Νήριτον, τὸ πολὺ καὶ ἀνάριθμον. Κευθμών, τὸ κοίλωμα. Βόαυλα, ἡ βούστασις. Καπνῷ] κεκαπνίσθαι φησὶ τὴν βούστασιν ἐκ τῆς τοῦ πυρὸς ἀποφορᾶς τοῦ στόματος τῶν ταύρων.

Ἄμφω ὁμοῦ προγένοντο πυρὸς σέλας ἀμπνείοντες.
Ἔδδεισαν δ' ἥρωες, ὅπως ἴδον. αὐτὰρ ὁ τούσγε
Εὖ διαβὰς ἐπιόντας, ἅτε σπιλὰς εἰν ἁλὶ πέτρη
Μίμνει ἀπειρεσίῃσι δονεύμενα κύματ' ἀέλλαις.
Πρόσθε δέ οἱ σάκος ἔσχεν ἐναντίον. οἱ δέ μιν ἄμφω
Μυκηθμῷ κρατεροῖσιν ἐνέπληξαν κεράεσσιν,
Οὐδ' ἄρα μιν τυτθόν περ ἀνώχλισαν ἀντιόωντες.
Ὡς δ' ὅτ' ἐνὶ τρητοῖσιν "εὐῤῥίνοις χοάνοισι
Φῦσαι χαλκήων, ὁτὲ μέν τ' "ἀναμαρμαίρουσι
Πῦρ ὀλοὸν πιμπρᾶσαι, ὅτ' αὖ λήγουσιν ἀϋτμῆς·
Δεινὸς δ' ἐξ αὐτοῦ πέλεται βρόμος, ὁππότ' ἀΐξει
Νειόθεν· ὣς ἄρα τώγε θοὴν φλόγα φυσιόωντε
Ἐκ στομάτων ὁμάδευν. τὸν δ' ἀμφί τε δήιον "αἶθος
Βάλλεν ἅτε στεροπή· κούρης δέ ἑ φάρμακ' ἔρυτο.
Καί ῥ' ὅγε δεξιτεροῖο βοὸς κέρας ἄκρον ἐρύσας
Εἷλκεν ἐπικρατέως παντὶ σθένει, ὄφρα πελάσσῃ
Ζεύγλῃ χαλκείῃ. τὸν δ' ἐν χθονὶ κάββαλεν "ὀκλάξ
Ῥίμφα ποδὶ κρούσας πόδα χάλκεον· ὣς δὲ καὶ ἄλλον
"Σφῆλε "γνὺξ ἐπιόντα μιῇ "βεβολημένον ὁρμῇ.
Εὐρὺ δ' ἀποπροβαλὼν χαμάδις σάκος ἔνθα καὶ ἔν-[θα,
Τῇ καὶ τῇ βεβαὼς ἄμφω ἔχε πεπτηῶτας,
Γούνασιν ἐν προτέροισι διὰ φλογὸς εἶθαρ "ἐλυσθείς.
Θαύμασε δ' Αἰήτης σθένος ἀνέρος. οἱ δ' ἄρα τείως
Τυνδαρίδαι (δὴ γάρ σφι πάλαι προπεφραδμένον ἦεν)
Ἀγχίμολον ζυγά οἱ πεδόθεν δόσαν ἀμφιβαλέσθαι.
Αὐτὰρ ὁ εὖ ἐνέδησε "λόφοις. μεσσηγὺ δ' ἀείρας
Χάλκεον ἱστοβοῆα, "θοῇ συνάρασσε "κορώνῃ
Ζεύγληθεν. καὶ τὼ μὲν ὑπὲρ πυρὸς ἂψ ἐπὶ νῆα
"Χαζέσθην· ὁ δ' ἄρ' αὖτις ἑλὼν σάκος αἴθετο νώτῳ
Ἐξόπιθεν· καὶ γυῖα "θοῶν ἔμπλειον ὀδόντων
Πήληκα βριαρὴν, δόρυ τ' ἄσχετον, ᾧ ῥ' ὑπὸ μέσσας
"Ἐργατίνης ὥς τίς τε Πελασγίδι νύσσεν "ἀκαίνῃ

Εὐῤῥίνοις] τοῖς εὐτρήτοις καὶ καλῶς ἐῤῥινημένοις. ἢ εὐπνόοις. διὰ γὰρ τῆς ῥινὸς τὸ πνεῦμα πέμπεται. Μαρμαίρουσι] κυρίως καίουσι· μετενήνοχε δὲ τὴν φωνὴν ἀπὸ τῆς σφοδροτάτης φυσήσεως ἐνεργούσης ἔσωθεν. Αἶθος λέγεται τὸ πῦρ καὶ ἡ φλόξ.
Ὀκλάξ] ἐπὶ τὰ γόνατα. καὶ ὀκλάζειν ῥῆμα.
Σφῆλε γνύξ] σφαλῆναι ἐποίησε, καὶ ἤνεγκεν ἐπὶ τὰ γόνατα. Βεβολημένον, πληγέντα.
Ἐλυσθείς, ἐκταθείς. Θοῇ, τῇ εἰς ὀξὺ ληγούσῃ κορώνῃ.
Ἄρασε, συνήρμοσε. Λόφους, τοὺς ἱμάντας. Κορώνῃ, τῷ τοῦ ζυγοῦ κρίκῳ συνήρμοσεν. Οἱ Τυνδαρεῖδαι (φησὶν) ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐχωρίσθησαν εἰς τὴν ναῦν.
Χαζέσθην] εἰς τοὺς Τυνδαρείδας ἀνενεγκτέον· οὓς ἀναχωρῆσαι φησὶν εἰς τὴν ναῦν ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς ῥύμης.
Θοοὺς ὀδόντας, τοὺς ὀξεῖς. Ἐργατίνης, ὁ ἐργάτης, ἢ ὁ γεωργός. Ἀκαίνῃ] αὐτὴ τοῦ κέντρου. ἄκαινα δὲ ἐστὶ μέτρον δεκάπουν, Θεσσαλῶν εὕρεμα· ἢ ῥάβδος ποιμενική, παρὰ Πελασγοῖς

Οὐτάζων λαγόνας. μάλα δ' ἔμπεδον εὖ ἀραρυῖαν
Τυκτὴν ἐξ ἀδάμαντος ἐπιθύνεσκεν ἐχέτλην.
Οἳ δὴ τείως μὲν δὴ περιώσια θυμαίνεσκον
Λάβρον ἐπιπνείοντε πυρὸς σέλας· ὦρτο δ' ἀϋτμή,
Ἠΰτε βυκτάων ἀνέμων βρόμος, οὕς τε μάλιστα
Δειδιότες μέγα λαῖφος ἁλίπλοοι ἐστείλαντο.
Δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα κελευόμενοι ὑπὸ δουρὶ,
Ἤισαν. ὀκρυόεσσα δ' ἐρείκετο νειὸς ὀπίσσω
Σχιζομένη ταύρων τε βίῃ κρατερῷ τ' ἀροτῆρι.
Δεινὸν δ' ἐσμαράγευν ἄμυδις κατὰ ὦλκας ἀρότρου
Βώλακες ἀγνύμεναι ἀνδραχθέες. εἵπετο δ' αὐτὸς
Βαθμὸν ἐπὶ στιβαρῷ πιέσας ποδί. τῆλε δ' ἑοῖο
Βάλλεν ἀρηρεμένην αἰεὶ κατὰ βῶλον ὀδόντας,
Ἐντροπαλιζόμενος, μή οἱ πάρος ἀντιάσειεν
Γηγενέων ἀνδρῶν ὀλοὸς στάχυς. οἳ δ' ἄρ' ἐπιπρὸ
Χαλκείῃς χηλῇσιν ἐρειδόμενοι πονέοντο.
Ἦμος δὲ τρίτατον λάχος ἤματος ἀνομένοιο
Λείπεται ἐξ ἠοῦς, καλέουσι δὲ κεκμηῶτες
Ἐργατίναι γλυκερόν σφιν ἄφαρ βουλυτὸν ἱκέσθαι,
Τῆμος ἀρήροτο νειὸς ὑπ' ἀκαμάτῳ ἀροτῆρι,
Τετράγυός περ ἐοῦσα· βοῶν τ' ἀπελύετ' ἄροτρα.
Καὶ τοὺς μὲν πεδίονδε διεπτοίησε φέβεσθαι,
Αὐτὰρ ὁ ἂψ ἐπὶ νῆα πάλιν κίεν. ὄφρ' ἔτι κεινὰς
Γηγενέων ἀνδρῶν ἴδεν αὔλακας. ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Θάρσυνον μύθοισιν. ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο ῥοάων
Αὐτῇ ἀφυσσάμενος κυνέῃ σβέσεν ὕδατι δίψαν.
Γνάμψε δὲ γούνατ' ἐλαφρά, μέγαν δ' ἐμπλήσατο [θυμόν
Ἀλκῆς μαιμώων· συῒ εἴκελος, ὅς ῥά τ' ὀδόντας
Θήγει θηρευτῆσιν ἐπ' ἀνδράσιν. ἀμφὶ δὲ πολλὸς
Ἀφρὸς ἀπὸ στόματος χαμάδις ῥέε χωομένοιο.
Οἱ δ' ἤδη κατὰ πᾶσαν ἀνασταχύεσκον ἄρουραν
Γηγενέες, φρῖξαν δὲ περὶ στιβαροῖς σακέεσσι,

εὐρημένην. περὶ ἧς Καλλίμαχος φησίν, Ἀμφότερον, κέντρον " τε βοῶν καὶ μέτρον " ἀρούρης.

Ὀκρυόεσσα δ' ἐρείκετο] νειὸς αὐτή τε, τραχεῖα διεσχίζετο γῆ.

Διεπτοίησε φέβεσθαι] ἐθορύβησεν ὥστε φεύγειν.

Φρῖξαν] ἐξωρθοῦντο. φοβεροὶ ἐφαίνοντο.

Δούρασί τ' ἀμφιγύοις, κορύθεσσί τε λαμπομένοισιν,
Ἄρηος τέμενος φθισιμβρότου. ἵκετο δ' αἴγλη
Νειόθεν Οὔλυμπόνδε δι' ἠέρος ἀστράπτουσα.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐς γαῖαν πολέος νιφετοῖο πεσόντος,
Ἂψ ἀπὸ χειμερίας νεφέλας ἐκέδασσαν ἄελλαι
Λυγαίῃ ὑπὸ νυκτί, τὰ δ' ἀθρόα πάντα φαάνθη
Τείρεα λαμπετόωντα διὰ κνέφας· ὣς ἄρα τοίγε
Λάμπον ἀναλδήσκοντες ὑπὲρ χθονός. αὐτὰρ ἰήσων
Μνήσατο μηδείης πολυκερδέος ἐννεσιάων·
Λάζετο δ' ἐκ πεδίοιο μέγαν περιηγέα πέτρον,
Δεινὸν ἐνυαλίου σόλον ἄρεος. οὔ κέ μιν ἄνδρες
Αἰζηοὶ πίσυρες γαίης ἄπο τυτθὸν ἄειραν.
Τόν ῥ' ἀνὰ χεῖρα λαβὼν μάλα τηλόθεν ἔμβαλε μέσσοις
Ἀΐξας· αὐτὸς δ' ὑφ' ἑὸν σάκος ἕζετο λάθρη
Θαρσαλέως. κόλχοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὡς ὅτε πόντος
Ἴαχεν ὀξείῃσιν ἐπιβρομέων σπιλάδεσσι.
Τὸν δ' ἕλεν ἀμφασίη ῥιπῇ στιβαροῖο σόλοιο
Αἰήτην. οἱ δ' ὥστε θοοὶ κύνες ἀμφιθορόντες
Ἀλλήλους βρυχηδὸν ἐδῄιον· οἱ δ' ἐπὶ γαῖαν
Μητέρα πῖπτον ἑοῖς ὑπὸ δούρασιν, ἠΰτε πεῦκαι,
Ἢ δρύες, ἅς τ' ἀνέμοιο καταΐγες δονέουσιν.
Οἷος δ' οὐρανόθεν πυρόεις ἀναπάλλεται ἀστὴρ
Ὁλκὸν ὑπαυγάζων, τέρας ἀνδράσιν οἵ μιν ἴδωνται
Μαρμαρυγῇ σκοτίοιο δι' ἠέρος ἀΐξαντα·

Οὔλυμπόνδε] οὐρανὸν λέγει, κατὰ τοὺς νεωτέρους. Ἀναλδήσκοντες] ἀναδιδόμενοι, αὐξανόμενοι.

Περιηγέα] περιφερῆ. Σόλος] ὁ δίσκος. Τὸν δ' ἕλεν ἀμφασίη] οὗτος καὶ οἱ ἑξῆς στίχοι εἰλημμένοι εἰσὶ παρ' Εὐμήλου, παρ' ᾧ Μήδεια πρὸς Ἴδμονα διαλέγεται. καὶ Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κολχίσι πεποίηκε τὸν ἄγγελον τοῦ Αἰήτου πυθόμενον περὶ τῶν προειρημένων, οὕτως, Ἡ βλαστὸς οὐκ ἔβλαστεν οὑπιχώριος, Καὶ κάρτα φείξας ἐν λόφῳ σφηνώματι, Χαλκηλάτοις ὅπλοισι μὴ προσδέξεδυ. ταῦτα δὲ Ἀπολλώνιος παρέγραψε.

Οἷος δ' οὐρανόθεν πυρόεις ἀναπάλλεται] γράφεται καὶ ἀπολάμπεται. περὶ τῶν διατρεχόντων ἀστέρων καὶ ῥᾳδίως ἀφανιζομένων τὸν λόγον ποιεῖται, οἳ τῇ τῆς ὀξύτητος φορᾷ παραπλήσιόν τι ἔχουσιν ὑποβούλημα.

ὁλκὸν δὲ λέγει τὸ ὑπὸ τὴν ὀξύτητα παρασυρόμενον αὐτοῦ φέγγος. τὰς δὲ τοιαύτας φαντασίας ὁ Μουσαῖος ἀναφερομένας φησὶν ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ κατὰ τὸν αἰθέρα ἀποσβέννυσθαι. τοὺς δὲ ὑπὸ Μουσαίου ἀστέρας εἰρημένους Ἀπολλώνιος πιθανῶς μαρμαρυγὰς εἴρηκε. τὰς γὰρ γινομένας ἀκαταλήπτους διὰ τὴν ὀξύτητα ἀποστίλψεις, μαρμαρυγὰς καλοῦσιν. ἀπίθανον δὲ τῷ τοιούτῳ ἀστέρι παραβαλεῖν τὸν Ἰάσονα πρὸς ἐπικίνδυνον ἆθλον πορευόμενον, τῷ ἅμα τῷ φανῆναι εὐθέως σβεννυμένῳ. εἰ δέ τις λέγει τῷ πυρόεντι αὐτὸν ὡμοιωκέναι, περὶ οὗ Περιγένης ἐν τῷ περὶ τῆς Χαλκιδικῆς τῶν μαθηματικῶν, προειπὼν περὶ τῶν πλανήτων, λέγων ὑφ' ἓν εἶναι τὸν πυρόεντα· προσαγορευόμενον δὲ ὑπὸ Ἑλλήνων Ἄρεος, ὑπὸ δὲ Χαλκιδέων Ἡρακλέους· ἐπισυρομένου γε μὴν αὐτοῦ, μαρμαρυγαὶ καὶ σπινθῆρας γίνεσθαι. ὁ δὲ πυρόεις δυσκίνητός ἐστιν. Ὁλκὸν λέγει τὴν αὔλακα.

Τοῖος ἄρ' αἴσονος υἱὸς ἐπέσσυτο γηγενέεσσι.
Γυμνὸν δ' ἐκ κολεοῖο φέρε ξίφος· οὖτα δὲ μίγδην
Ἀμώων, πολέας μὲν ἔτ' ἐς νηδὺν λαγόνας τε,
Ἡμίσεας δ' ἀνέχοντας ἐς ἠέρα· τοὺς δέ, καὶ ἄχρις
Ὤμων στελλομένους, τοὺς δέ, νέον ἑστηῶτας·
Τοὺς δ' ἤδη καὶ ποσσὶν ἐπειγομένους ἐς ἄρηα.
Ὡς δ' ὁπότ' ἀμφ' οὔροισιν ἐγειρομένου πολέμοιο,
Δείσας γειομόρος μή οἱ προτάμωνται ἀρούρας,
Ἅρπην εὐκαμπῆ νεοθηγέα χερσὶ μεμαρπὼς,
Ὠμὸν ἐπισπεύδων κείρῃ στάχυν, οὐδὲ βολῇσι
Μίμνῃ ἐς ὡραίην τερσήμεναι ἠελίοιο·
Ὣς τότε γηγενέων κεῖρε στάχυν· αἵματι δ' ὁλκοὶ
Ἠΰτε κρηναῖαι ἀμάραι πλήθοντο ῥοῇσι.
Πῖπτον δ', οἱ μὲν ὀδὰξ τετρηχότα βῶλον ὀδοῦσι
Λαζόμενοι πρηνεῖς· οἱ δ' ἔμπαλιν, οἱ δ' ἐπ' ἀγοστῷ
Καὶ πλευροῖς, κήτεσσι δομὴν ἀτάλαντοι ἰδέσθαι.
Πολλοὶ δ' οὐτάμενοι, πρὶν ὑπὸ χθονὸς ἴχνος ἀεῖραι,
Ὅσσον ἄνω προὔτυψαν ἐς ἠέρα, τόσσον ἔραζε
Βεβριθόμενοι πλαδαροῖσι καρήασιν ἠρήρειντο.
Ἔρνεά που τοίως, Διὸς ἄσπετον ὀμβρήσαντος,
Φυταλιῇ νεόθρεπτα κατημύουσιν ἔραζε
Κλασθέντα ῥίζηθεν, ἀλωήων πόνος ἀνδρῶν·
Τὸν δὲ κατηφείη τε καὶ οὐλοὸν ἄλγος ἱκάνει
Κλήρου σημαντῆρα φυτοσκόφον. ὣς τότ' ἄνακτος
Αἰήταο βαρεῖαι ὑπὸ φρένας ἦλθον ἀνῖαι.
Ἤϊε δ' ἐς πτολίεθρον ὑπότροπος ἄμμιγα Κόλχοις,
Πορφύρων ἧ κέ σφι θοώτερον ἀντιόῳτο.
Ἦμαρ ἔδυ, καὶ τῷ τετελεσμένος ἦεν ἄεθλος.

Ὡραίην] παραγωγῶς εἶπεν ἀντὶ τοῦ εἰς ὥραν καὶ τὸν δέοντα καιρόν. Ὅμηρος, ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει. τὸ δὲ ἑξῆς, οὐδὲ μίμνει ὥστε εἰς ὥραν τερσήμεναι βολαῖς ἠελίοιο.

Δομὴν] τὴν τοῦ σώματος σύστασιν, καὶ χροιάν. Προὔτυψαν] προῆλθον. ὅσον οὖν προῆλθον ἢ προέχον ὑπὲρ τῆς γῆς, τόσον καὶ ὑπὸ γῆν. Πλαδαρόν, τὸ δίυγρον.

Σημαντῆρα] τὸν δεσπότην.

ἈΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ῬΟΔΙΟΥ Ἀργοναυτικῶν τέταρτον.

ΣΧΟΛΙΑ εἰς τὸ τέταρτον τοῦ Ἀπολλωνίου Ἀργοναυτικῶν.

Τοῦ τετάρτου τῶν Ἀργοναυτικῶν τὰ κεφάλαια ἐστὶ ταῦτα. Οἱ Ἀργοναῦται διαπεράσαντες τὸν Πόντον ἀφίκοντο ἐς τὸν Ἴστρον, καὶ δι' αὐτοῦ κατηνέχθησαν εἰς τὴν Ἀδρίαν, καὶ ἐπεραιώθησαν εἰς τὸ πάλαι καλούμενον Κρόνιον. ἔνθα καὶ ἀναιροῦσι τὸν Ἄψυρτον δόλῳ. ἀγανακτοῦντος δὲ τοῦ Διὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ δυσπνοίᾳ θέλοντος παρατρέψαι τοὺς Ἀργοναύτας, Ἥρα ἐπιπέμπει ἀνέμους· καὶ διὰ τοῦ Ἠριδανοῦ εἰς τὴν περὶ Σαρδὼ καταφέρονται θάλασσαν. καθαίρονται δὲ ὑπὸ Κίρκης, καὶ διαπλέουσι τὰς πλαγκτὰς πέτρας, Θέτιδος μετὰ τῶν ἄλλων Νηρεΐδων παραπεμπούσης αὐτούς. τὰς δὲ Σειρῆνας ἀποπλέουσι. διασωθέντες δὲ εἰς τὴν πάλαι μὲν Δρεπάνην, αὖθις δὲ κληθεῖσαν Κέρκυραν, τοὺς διὰ τῶν συμπληγάδων διώκοντας αὐτοὺς Κόλχεις καταλαμβάνουσιν, οἵτινες τὸν Ἀλκίνουν ἐξῃτοῦντο τὴν Μήδειαν. ὁ δὲ ὑπερθέμενος τὴν κρίσιν εἰς τὴν αὔριον, ἔφη, παρθένον μὲν οὖσαν, τῷ πατρὶ ἀποστέλλεσθαι δεῖν· εἰ δὲ γυνὴ εἴη, παραδίδοσθαι τῷ ἀνδρί. γίγνεται οὖν ὁ γάμος ἐκείνῃ τῇ νυκτί. καὶ οὕτως ἄπρακτοι γενόμενοι οἱ Κόλχοι, μένουσι μὲν ἐν τῇ Σχερίᾳ, δεδοικότες ἐπανελθεῖν πρὸς Αἰήτην· ἀποπλεύσαντες δὲ οἱ Ἀργοναῦται, κατασύρονται τῆς Λιβύης εἰς σύρτιν. καὶ τελευτῶσιν ἐκεῖ Κάνθος καὶ Μόψος. ἀποροῦσι δὲ περὶ σωτηρίας τοῖς Ἀργοναύταις ἐπιφαίνεται Τρίτων, καὶ ὡς διασωθήσονται δηλοῖ. βαστάσαντες οὖν τὴν ναῦν, ἐκόμισαν εἰς τὴν Τριτωνίδα λίμνην. εἶτα γίνονται ἐν Κρήτῃ, ᾗ εἴργοντο προσχεῖν ὑπὸ Τάλω· ὃν ἐπῳδαῖς ἠφάνισε Μήδεια. μετὰ δὲ ταῦτα παραγίνονται εἰς Αἴγιναν. κἀκεῖθεν διασώζονται εἰς Θεσσαλίαν. Αὐτὴ νῦν κάματόν γε] ἐλλείπει τὸ ὦ μόριον. ἵνα ᾖ, ὦ θεά. ὁ δὲ νοῦς, αὐτὴ νῦν ἐμοὶ εἰπὲ ὦ Μοῦσα τὸν γε μόχθον καὶ τὰς βουλὰς Μηδείας, ἀποροῦντός μου πότερον ἐρωτικῷ πάθει, ἢ κακώσεως φυγὴν ποιουμένη, κατέλιπε τὴν πατρίδα. Ἦ γὰρ ἔμοιγε ἀμφασίῃ] ἀντὶ τοῦ ἀπορίᾳ, ἀμφασίᾳ. ὥστε μὴ δύνασθαι εἰπεῖν πότερον ἐρωτικῷ πάθει, ἢ κακώσεως φυγὴν ποιουμένη (ἤγουν, φοβηθεῖσα μήπως κακωθῇ ὑπὸ τοῦ πατρὸς) ἀπέλιπε τὴν πατρίδα. ἐν μὲν οὖν τῷ ἀμφασίῃ τοῦ α στέρησιν σημαίνοντος, ἐπεντέθη τὸ μ. Τὸ δὲ ἀεικελίην, ἐπιθετικῶς μὲν λέγεται κατὰ τὸ φύζαν, καὶ διὰ τοῦτο ὁμοιοπτώτως μεταλαμβάνειν γε μὴν εἰς προσηγορικὴν γενικὴν αὐτὸ δεῖ, ἵν' ᾖ, φύζαν ἀεικελίης. οὕτω γὰρ ὁ νοῦς σώζεται

Αὐτὴ νῦν κάματόν γε θεὰ καὶ δήνεα κούρης
Κολχίδος ἔννεπε Μοῦσα, Διὸς τέκος. ἦ γὰρ ἔμοιγε
Ἀμφασίῃ νόος ἔνδον ἑλίσσεται, ὁρμαίνοντι
Ἠέ μιν ἄτης πῆμα δυσίμερον, ἢ τόγ' ἐνίσπω
Φύζαν ἀεικελίην, ᾗ κάλλιπεν ἔθνεα Κόλχων.
Ἤτοι ὁ μὲν δήμοιο μετ' ἀνδράσιν ὅσσοι ἄριστοι

Παννύχιος δόλον αἰπὺν ἐπὶ σφίσι μητιάασκεν
Οἷσιν ἐνὶ μεγάροις, στυγερῷ ἐπὶ θυμὸν ἀέθλῳ
Αἰήτης ἄμοτον κεχολωμένος· οὐδ' ὅγε πάμπαν
Θυγατέρων τάδε νόσφιν ἑῶν τελέεσθαι ἐώλπει.
Τῇ δ' ἀλεγεινότατον κραδίῃ φόβον ἔμβαλεν ἥρη.
Τρέσσεν δ' ἠΰτε τις κούφη κεμὰς, ἥν τε βαθείης
Τάρφεσιν ἐν ξυλόχοιο κυνῶν ἐφόβησεν ὁμοκλή.
Αὐτίκα γὰρ νημερτὲς ὀΐσατο, μή μιν ἀρωγὴν
Λήθεμεν, αἶψα δὲ πᾶσαν ἀναπλήσειν κακότητα.
Τάρβει δ' ἀμφιπόλους ἐπιίστορας. ἐν δέ οἱ ὄσσε
Πλῆτο πυρὸς, δεινὸν δὲ περιβρομέεσκον ἀκουαί.
Πυκνὰ δὲ λαυκανίης ἐπεμάσσατο, πυκνὰ δὲ κουρὶξ
Ἑλκομένη πλοκάμους γοερῇ βρυχήσατ' ἀνίῃ.
Καί νύ κεν αὐτοῦ τῆμος ὑπὲρ μόρον ὤλετο κούρη
Φάρμακα πασσαμένη, ἥρης δ' ἁλίωσε μενοινάς,
Εἰ μή μιν φρίξοιο θεὰ σὺν παισὶ φέβεσθαι
Ὦρσεν ἀτυζομένην. πτερόεις δέ οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς
Ἰάνθη. μετὰ δ' ἥγε παλίσσυτος ἀθρόα κόλπον
Φάρμακα πάντ' ἄμυδις κατεχεύατο φωριαμοῖο.
Κῦσε δ' ἑόν τε λέχος καὶ δικλίδας ἀμφοτέρωθεν
Σταθμοὺς, καὶ τοίχων ἐπαφήσατο· χερσί τε μακρὸν
Ῥηξαμένη πλόκαμον θαλάμῳ μνημήϊα μητρὶ
Κάλλιπε παρθενίης· ἀδινῇ δ' ὀλοφύρατο φωνῇ,
Τόνδε τοι ἀντ' ἐμέθεν ταναὸν πλόκον εἶμι λιποῦσα,
Μῆτερ ἐμή· χαίροις δὲ καὶ ἄνδιχα πολλὸν ἰούσῃ.
Χαίροις Χαλκιόπη, καὶ πᾶς δόμος. αἴθε σε πόντος
Ξεῖνε διέρραισεν, πρὶν Κολχίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη. βλεφάρων δὲ κατ' ἀθρόα δάκρυα
χεῦεν.

Στυγερῷ ἐπὶ θυμὸν ἀέθλῳ] στυγερὸν εἶπε τὸν ἆθλον, ἐφ' ᾧ αὐτὸς κατεσύγναζε δυσφορῶν. Ἀλεγεινότατον] ἤτοι κατὰ περίφρασιν τοῦ ε (ἔστι γὰρ ἀλγεινότατον, παρὰ τὸ ἀλγεῖν εἰρημένον) ἢ εἴρηται τὸ τὰς φροντίδας ἔχειν, ὥστε τὴν λέξιν εἶναι παρὰ τὸ ἀλέγειν. Κεμὰς] κεμάς ἐστιν ἡ νέα ἔλαφος. διαφορὰν δέ φασιν εἶναι κεμάδος καὶ νεβροῦ. κεμάδα γὰρ εἶναι τὴν ἔτι κοιμωμένην ἐν τῷ σπηλαίῳ, οἷον κοιμάδα τινὰ οὖσαν· νεβρὸν δὲ, τὸν ἤδη μείζονα, καὶ ἐπὶ βορὰν ἐξιόντα, καὶ νεμόμενον. Τάρφεσι, πυκνώμασιν. Ὀΐσατο] ἀπὸ τοῦ οἴω γέγονε ῥήματος κατὰ διαίρεσιν οΐω. μήποτε καὶ τὸ δοάσσατο. ἅμα τῇ ῥοπῇ τοῦ διχρόνου, καὶ περισπῶ κέχρηται τῷ δ. ὡς καὶ τὸ δνοφερὸν ὕδωρ παρὰ τὸ νέφος πεποίηται· καὶ παρὰ τὸ ἶψαι Σοφοκλῆς ἐν Ἰξίονι δίψιον φησὶ τὸ βεβλαμμένον. καὶ Ὅμηρος, πολυδίψιον Ἄργος ἱκοίμην, πολλάκις βεβλαμμένον. Ἐπιίστορας] συνίστορας, συνειδυίας. Περιβρομέεσκον ἀκουαὶ] ἐνήχουν αἱ ἀκουαὶ, ὥσπερ ἐρχομένων τινῶν ἀξόντων αὐτὴν πρὸς τὸν πατέρα. Πυκνὰ δὲ λαυκανίης] λαυκανίας, τῆς ἀρτηρίας δι' ἧς τὸ πνεῦμα ἑλκόμενον φέρεται. Κουρὶξ δὲ, κατὰ κόρρης. Πτερόεις δέ οἱ] ὁ κοῦφος. ἐκουφίσθη. τοῦ προτέρου λογισμοῦ ταχέως μετέπεσεν αὐτῆς ἡ ψυχή. εἰς ἱλαρότητα μετετράπη.

Οἵη δ' ἀφνειοῖο διειλυσθεῖσα δόμοιο
Ληϊάς, ἥν τε νέον πάτρης ἀπενόσφισεν αἶσα,
Οὐδέ νύ πω μογεροῖο πεπείρηται καμάτοιο,
Ἀλλ' ἔτ' ἀηθέσσουσα δύης, καὶ δούλια ἔργα
Εἶσιν ἀτυζομένη χαλεπὰς ὑπὸ χεῖρας ἀνάσσης·
Τοίη ἄρ' ἱμερόεσσα δόμων ἐξέσσυτο κούρη.
Τῇ δὲ καὶ αὐτόματοι θυρέων ὑπόειξαν ὀχῆες,
Ὠκείαις ἄψορροι ἀναθρώσκοντες ἀοιδαῖς.
Γυμνοῖσιν δὲ πόδεσσιν ἀνὰ στεινὰς θέεν οἴμους·
Λαιῇ μὲν χερὶ πέπλον ἐπ' ὀφρύσιν ἀμφὶ μέτωπα
Στειλαμένη, καὶ καλὰ παρήϊα· δεξιτερῇ δὲ
Ἄκρην ὑψόθι πέζαν ἀερτάζουσα χιτῶνος·
Καρπαλίμως δ' ἀΐδηλον ἀνὰ στίβον ἔκτοθι πύργων
Ἄστεος εὐρυχόροιο φόβῳ ἵκετ'· οὐδέ τις ἔγνω
Τήνδε φυλακτήρων, λάθε δὲ σφέας ὁρμηθεῖσα.
Ἔνθ' ἐνὶ μὲν νηόνδε μάλ' ἐφράσατ'· οὐ γὰρ ἄϊδρις
Ἦεν ὁδῶν, θαμὰ καὶ πρὶν ἀλωμένη ἀμφί τε νεκρούς,
Ἀμφί τε δυσπαλέας ῥίζας χθονός, οἷα γυναῖκες
Φαρμακίδες. τρομερῷ δ' ὑπὸ δείματι πάλλετο θυμός.
Τὴν δὲ νέον Τιτηνὶς ἀνερχομένη περάτηθεν
Φοιταλέην ἐσιδοῦσα θεὰ ἐπεχήρατο Μήνη
Ἁρπαλέως· καὶ τοῖα μετὰ φρεσὶν ᾗσιν ἔειπεν,
Οὐκ ἄρ' ἐγὼ μούνη μετὰ λάτμιον ἄντρον ἀλύσκω,

Διειλυσθεῖσα] λάθρα διεξελθοῦσα τοῦ δόμου· ἀποδρᾶσα, φυγοῦσα. Ληϊάς] αἰχμάλωτος· δοριάλωτος. Ἀηθέσσουσα] ἀήθης οὖσα. Δύης δέ, κακοπαθείας. Ἀοιδαῖς, ταῖς διὰ φαρμάκων ἐπῳδαῖς. Πέζαν] τὸ ἀπόληγον τοῦ χιτῶνος· ὃ ἡμεῖς ᾤαν λέγομεν. τὸ γὰρ πρότερον, ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι, δέρμα προσέρραπτο. Ἀμφί τε δυσπαλέας] χαλεπὰς καὶ κακάς· ἢ τὰς ἐπὶ κακῷ ἀναδιδομένας ἐκ τῆς γῆς. πλείονα γὰρ τῶν σωτηρίων τὰ φθοροποιὰ φάρμακα. ἢ τὰς δυσχερῶς ἀνασπωμένας. Τιτηνὶς] Ἥλιος καὶ Σελήνη Ὑπερίονος τοῦ Τιτᾶνος καὶ Θείας εἰσὶ παῖδες, ὡς Ἡσίοδος φησί,
» Θεία δ' Ἠέλιον τέκε λαμπράν τε Σελήνην.
Φοιταλέην] ἐμμανῆ. μανιωδῶς περβυομένην. φοῖτος γὰρ ἡ μανία λέγεται. καὶ Εὐφορίων, Φοιταλέος διὰ πᾶσαν ἄλην ἐπαπτοιοθορνῳ. μήποτε διὰ τοῦτο καὶ τὰς ἑταίρας φοιτάδας λέγουσιν. Οὐκ ἄρ' ἐγὼ μούνη μετὰ λάτμιον] Λάτμον, ὄρος Καρίας, ἔνθα ἐστὶν ἄντρον ἐν ᾧ διέτριβεν Ἐνδυμίων. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἡ λεχθεῖσα Ἡράκλεια. τὸν δὲ Ἐνδυμίωνα Ἡσίοδος μὲν Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλίκης παῖδα λέγει, παρὰ Διὸς εἰληφότα δῶρον, αὐτὸν ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θέλοι ὀλέσθαι. καὶ Γείσανδρος δὲ τὰ αὐτά φησι, καὶ Ἀκουσίλαος, καὶ Φερεκύδης, καὶ Νίκανδρος ἐν δευτέρῳ Αἰτωλικῶν, καὶ Θεόπεμπτος ἐν ἐποποιοῖς. ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις ἠοίαις λέγεται τὸν Ἐνδυμίωνα ἀνενεχθῆναι ὑπὸ Διὸς εἰς οὐρανόν· ἐρασθέντα δὲ Ἥρας, εἰδώλῳ παραλογισθῆναι τὸν ἔρωτα Νεφέλης, καὶ ἐκβληθέντα κατελθεῖν εἰς ᾅδου. περὶ δὲ τοῦ τῆς Σελήνης ἔρωτος ἱστορεῖ Σαπφὼ καὶ Νίκανδρος ἐν δευτέρῳ Εὐρώπης. λέγεται δὲ κατέρχεσθαι εἰς τοῦτο τὸ ἄντρον τὴν Σελήνην πρὸς Ἐνδυμίωνα. Ἐπιμενίδης δὲ αὐτὸν παρὰ θεοῖς διατρίβοντα ἐρασθῆναι φησὶ τῆς Ἥρας, διὸ ὑπὸ Διὸς χαλεπήναντος αἰτήσασθαι διαπαντὸς καθεύδειν. Ἴβυκος δὲ ἐν πρώτῳ, Ἤλιδος αὐτὸν βασιλεῦσαι φησί. τινὲς δὲ διὰ πολλὴν δικαιοσύνην ἀποθεωθῆναι

ἀποθεωθῆναι φασὶν αὐτὸν, καὶ αἰτήσασθαι παρὰ Διὸς ἀεὶ καθεύδειν. φασὶ δὲ αὐτὸν οἱ μὲν, Σπαρ-
τιάτην, οἱ δὲ, Ἠλεῖον. ἔνιοι δὲ ἀναιροῦσι τὸν ἐπὶ τῷ Ἐνδυμίονος ὕπνῳ μῦθον. φιλοκύνηγον γὰρ αὐ-
τὸν γενόμενον, νύκτωρ πρὸς τὴν σελήνην κυνηγεῖν, διὰ τὸ ἐξιέναι τὰ θηρία κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν
ἐπὶ τὰς νομάς· τὰς δὲ ἡμέρας ἐν σπηλαίῳ αὐτὸν ἀναπαύεσθαι, ὥς τινα οἴεσθαι πάντως αὐτὸν κοι-
μᾶσθαι. οἱ δὲ ἀλληγοροῦσι τὸν μῦθον, λέγοντες ὡς ἄρα Ἐνδυμίων πρῶτος ἐπεχείρησε τῇ περὶ τὰ
μετέωρα φιλοσοφίᾳ. παραδιδάσχειν δὲ αὐτὸν τὰς ἀφορμὰς τὴν σελήνην ἔν τε φωτισμοῖς καὶ κινήσε-
σι. δι᾽ ὃ καὶ νύκτωρ σχολάζοντα τούτοις, ὕπνῳ μὴ χρῆσθαι, κοιμᾶσθαι δὲ μεθ᾽ ἡμέραν. τινὲς δὲ τῷ
ὄντι φίλυπνον τινὰ γεγονέναι τὸν Ἐνδυμίωνα. ἀφ᾽ οὗ καὶ παροιμία, Ἐνδυμίωνος ὕπνος, ἐπὶ τῶν πο-
λὺ κοιμωμένων, ἢ ἀμελῶς τι πραττόντων, ὡς δοκεῖν κοιμᾶσθαι. καὶ Θεόκριτος μέμνηται, Ζα-
λωτὸς μὲν ἐμὶν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων Ἐνδυμίων.

Οὐδ᾽ οἴη καλῷ περιδαίομαι ἐνδυμίωνι.
Ἦ θαμὰ δὴ καὶ σεῖο κίον δολίῃσιν ἀοιδαῖς
Μνησαμένη φιλότητος, ἵνα σκοτίῃ ἐνὶ νυκτὶ
Φαρμάσσῃς εὔκηλος· ἅ τοι φίλα ἔργα τέτυκται.
Νῦν δὲ καὶ αὐτὴ δῆθεν ὁμοίης ἔμμορες ἄτης.
Δῶκε δ᾽ ἀνιηρόν τοι Ἰήσονα πῆμα γενέσθαι
Δαίμων ἀλγινόεις. ἀλλ᾽ ἔρχεο, τέτλαθι δ᾽ ἔμπης
Καὶ πινυτή περ ἐοῦσα πολύστονον ἄλγος ἀείρειν.
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη· τὴν δ᾽ αἶψα πόδες φέρον ἐγκονέουσαν.
Ἀσπασίως δ᾽ ὄχθῃσιν ἐπηέρθη ποταμοῖο,
Ἀντιπέρην λεύσσουσα πυρὸς σέλας, ὅρρα τ᾽ ἀέθλου
Παννύχιοι ἥρωες ἐϋφροσύνῃσιν ἔδαιον·
Ὀξείῃ δ᾽ ἤπειτα διὰ κνέφας ὄρθια φωνῇ
Ὁπλότατον Φρίξοιο περαιόθεν ἤπυε παίδων

Ἦ θαμὰ] μεμύθευται ὡς ἄρα αἱ φαρμακίδες τὴν σελήνην ταῖς ἐπῳδαῖς κατασπῶσι. τοῦτο δὲ ποιεῖν δοκοῦσιν αἱ Θεσσαλαί, σφαλεῖσαι τῆς ὑπολήψεως. καθὸ Ἀγλαονίκη Ἡγεμόνος θυγάτηρ, ἔμπειρος οὖσα τῆς ἀστρολογίας, καὶ εἰδυῖα τὰς ἐκλείψεις τῆς σελήνης, ὁπότε μέλλοιεν γενήσεσθαι, ἔφασκε τὴν θεὸν κατασπᾶν. καὶ παραχρῆμα περιέπιπτε συμφοραῖς, τῶν οἰκείων τινὰ ἀποβάλλουσα, καὶ δίκην δι-
δοῦσα τοῦ ἁμαρτήματος. ὅθεν καὶ κατὰ τὸν βίον λέγεται παροιμία, ἐπὶ τῶν συμφοραῖς κεχρημένων, ὅτι
τὴν σελήνην καταπᾷ. παρὰ δὲ τῷ τὰ ναυπακτικὰ πεποιηκότι, οὐκ ἔστι κατὰ τὴν ἰδίαν προαίρεσιν
ἐξιοῦσα ἡ Μήδεια, ἀλλ᾽ ἐφ᾽ ἑστίαν καλουμένη. οἱ γὰρ Ἀργοναῦται, κατ᾽ ἐπιβουλὴν ἐνστάντος τοῦ τῆς
ἀναιρέσεως αὐτῶν καιροῦ, περισπωμένου δὲ τοῦ Αἰήτου ἐπὶ τὴν Εὐρυλύτης τῆς γυναικὸς συνου-
σίαν, Ἴδμονος ὑποθεμένου αὐτοῖς, ἀποδιδράσκοισιν, καὶ Μήδεια συνεκπλεῖ. Μνησαμένη φι-
λότητος] τῆς τοῦ Ἐνδυμίωνος, διὰ τῶν σῶν ἐπῳδῶν. Σκοτίῃ δὲ, ἐν ἀσελήνῳ, διὰ τὴν ἐμὴν περὶ τὸν
ἐρώμενον ἀσχολίαν. διαλαμβάνουσι δὲ ἔνιοι τὴν τῆς σελήνης ἔκλειψιν ὑπὸ φαρμακίδων γίνεσθαι
καθαιρουμένης. διὸ καὶ οἱ παλαιοὶ καθαιρέσεις ἐκάλουν τὰς ἐκλείψεις. Ἄλλως. Ἦ θαμὰ δὴ,
καὶ τὰ ἑξῆς, οὕτω συντακτέον, ὄντως θαμὰ ἐγὼ φοιτῶ εἰς τὸ ἄντρον, μνησαμένη τῆς τοῦ Ἐνδυμίω-
νος φιλότητος, καὶ σεῖο ὦ κύον μνησαμένη, ἵνα εὔκηλος φαρμάσσῃς ἐν σκοτίῃ νυκτὶ δολίῃσιν ἀοι-
δαῖς, ἅ τοι φίλα ἔργα τέτυκται. Ἀνιηρὸν δὲ λέγει τὸν ἀθεράπευτον. Ἔδαιον] ἀντὶ τοῦ ἔκαιον, καὶ
ἀνῆπτον. Ὄρθια] ἐπιτεταμένως, μεγάλως. Περαιόθεν] γέγονε μὲν ἀπὸ τοῦ περαία καὶ πέρας καὶ
τὸ περαιόθεν. ὅθεν καὶ ἤπειρος λέγεται πᾶσα γῆ καταχρηστικῶς· κυρίως δὲ ἡ εἰς ἄπειρον ἐκβάλ-
λουσα. ὡς φανερὸν Εὐριπίδης πεποίηκεν, Ἤπειρον ὡς ἄπειρον ἐκβάλλων χθόνα.

Φρόντιν. ὁ δὲ ξὺν ἑοῖσι κασιγνήτοις ὄπα κούρης
Αὐτῷ τ' αἰσονίδῃ τεκμαίρετο· σῖγα δ' ἑταῖροι
Θάμβεον, εὖτ' ἐνόησαν ὃ δὴ καὶ ἐτήτυμον ἦε.
Τρὶς μὲν ἀνήϋσε, τρὶς δ' ὀτρύνοντος ὁμίλου
Φρόντις ἀμοιβηδὶς ἀντίαχεν. οἱ δ' ἄρα τείως
Ἥρωες μετὰ τήν γε θοοῖς ἐλάασκον ἐρετμοῖς.
Οὔπω πείσματα νηὸς ἐπ' ἠπείροιο περαίης
Βάλλον, ὁ δὲ κραιπνοὺς χέρσῳ πόδας ἧκεν ἰήσων
Ὑψοῦ ἐπ' ἰκριόφιν· μετὰ δὲ Φρόντις τε καὶ ἄργος,
Υἷε δύω Φρίξου, χαμάδις θόρον. ἡ δ' ἄρα τούς γε
Γούνων ἀμφοτέρῃσι περισχομένη προσέειπεν,
Ἔκ με φίλοι ῥύσασθε δυσάμμορον, ὣς δὲ καὶ αὐτοὺς
Ὑμέας, αἰήταο· πρὸ γάρ τ' ἀναφανδὰ τέτυκται
Πάντα μάλ', οὐδέ τι μῆχος ἱκάνεται. ἀλλ' ἐπὶ νηὶ
″Φεύγωμεν, πρὶν τόνδε θοῶν ἐπιβήμεναι ἵππων·
″Δώσω δὲ χρύσειον ἐγὼ δέρος, εὐνήσασα
Φρουρὸν ὄφιν. τύνη δὲ θεοὺς ἐπὶ σοῖσιν ἑταίροις
Ξεῖνε τεῶν μύθων ″ἐπιίστορας, οὕς μοι ὑπέστης,
Ποίησαι. μηδ' ἔνθεν ἑκαστέρω ὁρμηθεῖσαν
Χήτει κηδεμόνων ″ὀνοτὴν καὶ ἀεικέα θείης.
Ἴσκεν ἀκηχεμένη· μέγα δὲ φρένες αἰσονίδαο
Γήθεον. αἶψα δέ μιν περὶ γούνασι πεπτηυῖαν
Ἦκ' ἀναειράμενος ″προσπτύξατο, θάρσυνέν τε,
Δαιμονίη, ζεὺς αὐτὸς ὀλύμπιος ὅρκιος ἔστω,
Ἥρη τε ζυγίη, διὸς εὐνέτις, ἦ μὲν ἐμοῖσιν
Κουριδίην σε δόμοισιν ἐνιστήσασθαι ἄκοιτιν,
Εὖτ' ἂν ἐς ἑλλάδα γαῖαν ἱκώμεθα νοστήσαντες.
Ὣς ηὔδα, καὶ χεῖρα παρασχεδὸν ἤραρε χειρὶ

Φεύγωμεν πρὶν τόνδε θοῶν] ὁ μὲν Ἀπολλώνιος νυκτός φησι πεφευγέναι τὴν Μήδειαν ἐπὶ τὴν ναῦν, Αἰήτου συνέδριον ἔχοντος Κόλχων περὶ διαφθορᾶς τῶν ἡρώων· ὁ δὲ τὰ Ναυπακτικὰ πεποιηκώς, ὑπὸ Ἀφροδίτης φησὶ τὸν Αἰήτην κατακοιμηθῆναι, ἐπιθυμήσαντα τῇ αὐτοῦ γυναικὶ συγγενέσθαι, δεδειπνηκότων παρ' αὐτῷ τῶν Κόλχων καὶ κοιμωμένων· διὰ τὸ βούλεσθαι αὐτὸν τὴν ναῦν ἐμπρῆσαι. » Δὴ τότ' ἄρ' Αἰήτῃ πόθον ἔμβαλε δῖ' Ἀφροδίτη, » Εὐρυλύτης φιλότητι μιγήμεναι, ἧς ἀλόχοιο· » Κηδομένη φρεσὶν ᾗσιν ὅπως » μετ' ἄεθλον Ἰήσων » Νοστήσῃ οἶκόνδε σὺν » ἀγχεμάχοις ἑτάροισιν. ὁ δὲ Ἴδμων συνῆκε τὸ γεγονός, » καὶ φησί, Φευγέμεναι » μεγάροιο θοῶς διὰ » νύκτα μέλαιναν. τὴν δὲ Μήδειαν τὴν ποδοψοφίαν ἀκούσασαν, ἀναστᾶσαν ἐξορμῆσαι. λέγει δὲ καὶ Ἡρόδωρος ταῦτα.

Δώσω δὲ χρύσειον] ὁ μὲν Ἀπολλώνιος μετὰ τὸ φυγεῖν τὴν Μήδειαν ἐκ τοῦ Αἰήτου οἴκου πεποίηται ὑπισχνουμένην τὸ κῶας τῷ Ἰάσονι· ὁ δὲ τὰ Ναυπακτικὰ γράψας συνεκφέρουσαν αὐτὴν ποιεῖ τὸ κῶας κατὰ τὴν φυγήν, ἐν τῷ οἴκῳ κείμενον τοῦ Αἰήτου. ὁ δὲ Ἡρόδωρος, μετὰ τὴν ἀνάζευξιν τῶν Ἀργοναυτῶν ἀποστεῖλαι τὸν Ἰάσονα ὑπὸ τοῦ Αἰήτου ἐπὶ τὸ κῶας. τὸν δέ, πορευθέντα φονεῦσαί τε τὸν δράκοντα, καὶ τὸ κῶας ἀπενεγκεῖν πρὸς Αἰήτην. τὸν δὲ δόλῳ καλέσαι αὐτοὺς ἐπὶ δεῖπνον. Ἐπιίστορας, μάρτυρας. Ὀνοτήν, μεμπτήν. Προσπτύξατο, περιέλαβε.

Δεξιτερήν. ἡ δέ σφιν ἐς ἱερὸν ἄλσος ἀγωγὴ
Νῆα θοὴν ἐλάαν αὐτοσχεδὸν, ὄφρ' ἔτι νύκτωρ
Κῶας ἑλόντες ἄγοιντο παρὲκ νόον Αἰήταο.
Ἔνθ' ἔπος ἠδὲ καὶ ἔργον ὁμοῦ πέλεν ἐσσυμένοισιν.
Εἰς γάρ μιν βήσαντες ἀπὸ χθονὸς αὐτίκ' ἔωσαν
Νῆα· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπειγομένων ἐλάτῃσιν
Ἦεν ἀριστήων. ἡ δ' ἔμπαλιν ἀΐσσουσα,
Γαίῃ χεῖρας ἔτεινεν ἀμήχανος. αὐτὰρ Ἰήσων
Θάρσυνέν τ' ἐπέεσσι καὶ ἴσχανεν ἀσχαλόωσαν.
Ἦμος δ' ἀνέρες ὕπνον ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐβάλοντο
Ἀγρόται, οἵ τε κύνεσσι πεποιθότες οὔποτε νύκτα
Ἄγχαυρον κνώσσουσιν, ἀλευάμενοι φάος ἠοῦς,
Μὴ πρὶν ἀμαλδύνῃ θηρῶν στίβον ἠδὲ καὶ ὀδμὴν
Θηρείην, λευκῇσιν ἐνισκίμψασα βολῇσι·
Τῆμος ἄρ' Αἰσονίδης κούρη τ' ἀπὸ νηὸς ἔβησαν
Ποιήεντ' ἀνὰ χῶρον, ἵνα Κριοῦ καλέονται
Εὐναί· ὅθι πρῶτον κεκμηότα γούνατ' ἔκαμψε
Νώτοισιν φορέων Μινυήιον υἷ' Ἀθάμαντος.
Ἐγγύθι δ' αἰθαλόεντα πέλεν βωμοῖο θέμεθλα,
Ὅν ῥά ποτ' Αἰολίδης Διὶ Φυξίῳ εἵσατο Φρίξος,
Ῥέζων κεῖνο τέρας παγχρύσεον, ὥς οἱ ἔειπεν
Ἑρμείας πρόφρων ξυμβλήμενος. ἔνθ' ἄρα τούς γε
Ἄργου φραδμοσύνῃσιν ἀριστῆες μεθέηκαν.
Τὼ δὲ δι' ἀτραπιτοῖο μεθ' ἱερὸν ἄλσος ἵκοντο,
Φηγὸν ἀπειρεσίην διζημένω, ᾗ ἔπι κῶας
Βέβλητο, νεφέλῃ ἐναλίγκιον, ἥ τ' ἀνιόντος
Ἠελίου φλογερῇσιν ἐρεύθεται ἀκτίνεσσιν.
Αὐτὰρ ὁ ἀντικρὺ περιμήκεα τείνετο δειρὴν
Ὀξὺς ἀΰπνοισι προϊδὼν ὄφις ὀφθαλμοῖσι
Νισσομένους, ῥοίζει δὲ πελώριον· ἀμφὶ δὲ μακραὶ
Ἠιόνες ποταμοῖο καὶ ἄσπετον ἴαχεν ἄλσος.
Ἔκλυον οἳ καὶ πολλὸν ἑκὰς Τιτηνίδος αἴης

Παρὲκ νόον, παρὰ τὴν βουλήν. Ἔμπαλιν ἀΐσσουσα, εἰς τοὐπίσω ὁρμῶσα. Ἄγχαυρον] τὸν καιρὸν τὸν πλησίον ἐγγὺς τῆς ἡμέρας, ὥσπερ τὸ καλούμενον λυκόφως. περὶ γὰρ τὸν τοιοῦτον καιρὸν αἱ αὖραι πνέουσι. καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ ποιητοῦ, Αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό. Κνώσσειν, τὸ ὑπνώττειν. Εὐναὶ δέ φησι κριοῦ, ὅπου πρῶτον τὸν Φρίξον κομίσας ὁ κριὸς ἀνεπαύσατο. Ἵνα κεῖνται] ἐν Κόλχοις, ὅπου πρῶτον τὸν Φρίξον κομίσας ὁ κριὸς ἀνεπαύσατο. Ὅν ῥά ποτ' Αἰολίδης] Διονύσιος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς λέγει Κριὸν γενέσθαι Φρίξῳ παιδαγωγόν· ὃν πρῶτον αἰσθόμενον τὴν ἐκ τῆς μητρυιᾶς ἐπιβουλὴν, ὑποθέσθαι φυγεῖν. ὑφ' οὗ καὶ πεισθέντος τοῦ νεανίου διαδεδόσθαι σαφῶς ἄρα ἐπὶ κριοῦ μέχρι Κόλχων διασωθείη ὁ Φρίξος. Ἔκλυον οἱ καὶ πολλὸν] ὑπερβολῇ κέχρηται περὶ ποσότητα. ἤγε φησὶ τοῦ δράκοντος φωνὴν οἷς μὴ μακρὰν ὄντι τῶν Κόλχων ἀκούεσθαι, αὐτοῖς δὲ μή. Τιτηνίδος αἴης] τοῦ Τιτῆνος ποταμοῦ, ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα

Τιτηνὶς κέκληται, μνημονεύει Ἐρατοσθένης ἐν γεωγραφίᾳ. ὁ δὲ Λύκος ποταμὸς ἀπὸ Ἀράξου φερόμενος συγκιρνᾶται Φάσιδι· καὶ οὕτως ἀπολέσας τὸ ἴδιον ὄνομα, ἐκδίδωσιν εἰς θάλασσαν. τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο γίνεται ἐπί τε Ὀνοχώνου τοῦ κατὰ Θεσσαλίαν καὶ Παρμισσοῦ καὶ Σπερχειοῦ. ὅταν γὰρ εἰς ταὐτὸ συρρεύσωσι πάντες, Σπερχειὸς καλοῦνται. ὁ δὲ Ἀράξης, ποταμὸς Σκυθίας. Μητρόδωρος δὲ ἐν προτέρῳ τῶν περὶ Τιγράνην, τὸν Θερμώδοντα Ἀράξην φησὶ λέγεσθαι. Καυκασίαν δὲ θάλασσαν τὴν Κασπίαν φησί, διὰ τὸ συνάπτειν τῷ Καυκάσῳ. Ἄλλως. Βέλτιον Καυκασίαν θάλασσαν νῦν τὸν Εὔξεινον νοεῖν, τὸν πλησιάζοντα τῷ Καυκάσῳ. οὐ γὰρ ἐς τὴν Καυκασίαν, ἀλλ᾽ εἰς τὸν Εὔξεινον ἐκδίδωσιν ὁ Φᾶσις.

Κολχίδα γῆν ἐνέμοντο, παρὰ προχοῇσι Λύκοιο,
Ὅστ᾽ ἀποκιδνάμενος ποταμοῦ κελάδοντος Ἀράξεω
Φάσιδι συμφέρεται ἱερὸν ῥόον· οἱ δὲ σὺν ἄμφω
Καυκασίην ἅλαδ᾽ εἰς ἓν ἐλαυνόμενοι προχέουσι.
Δείματι δ᾽ ἐξέγροντο λεχωΐδες· ἀμφὶ δὲ παισὶ
Νηπιάχοις, οἵτε σφιν ὑπ᾽ ἀγκαλίδεσσιν ἴαυον,
Ῥοίζῳ παλλομένοις, χεῖρας βάλον ἀσχαλόωσαι.
Ὡς δ᾽ ὅτε τυφομένης ὕλης ὕπερ αἰθαλόεσσαι
Καπνοῖο στροφάλιγγες ἀπείριτοι εἱλίσσονται,
Ἄλλη δ᾽ αἶψ᾽ ἑτέρη ἐπιτέλλεται αἰὲν ἐπιπρὸ
Νειόθεν εἰλίγγοισιν ἐπήορος ἐξανιοῦσα·
Ὣς τότ᾽ ἐκεῖνο πέλωρον ἀπειρεσίας ἐλέλιζε
Ῥυμβόνας ἀζαλέῃσιν ἐπηρεφέας φολίδεσσι.
Τοῖο δ᾽ ἑλισσομένοιο κατόμματον εἴσατο κούρη,
Ὕπνον ἀοσσητῆρα θεῶν ὕπατον καλέουσα
Ἡδείῃ ἐνοπῇ, θέλξαι τέρας· αὖε δ᾽ ἄνασσαν
Νυκτιπόλον χθονίην, εὐαντέα δοῦναι ἐφορμήν.
Εἵπετο δ᾽ Αἰσονίδης πεφοβημένος. αὐτὰρ ὅγ᾽ ἤδη
Οἴμῃ θελγόμενος δολιχὴν ἀνέλυεν ἄκανθαν
Γηγενέος σπείρης, μήκυνε δὲ μυρία κύκλα·
Οἷον ὅτε βληχροῖσι κυλινδόμενον πελάγεσσι
Κῦμα μέλαν κωφόν τε καὶ ἄβρομον. ἀλλὰ καὶ ἔμπης
Ὑψοῦ σμερδαλέην κεφαλὴν μενέαινεν ἀείρας
Ἀμφοτέρους ὀλοῇσι περιπτύξαι γενύεσσιν.

Καπνοῖο στροφάλιγγες] αἱ τοῦ σφοδροῦ καπνοῦ εἱλήσεις, κατὰ ἀναφοράν. διὰ δὲ τοῦ, ἄλλη δ᾽ αἶψ᾽ ἑτέρη ἐπιτέλλεται, δηλοῖ τὸ συνεχὲς τῆς ἐπαναφορᾶς. Εἰλίγγοις] ταῖς εἱλήσεσι καὶ συστροφαῖς τοῦ σφοδροῦ καπνοῦ. Ἐπήορος, μετέωρος. Ἀπειρεσίας ἐλέλιζε] πολλάς. ὑπερβολικῶς καὶ τοῦτο εἴρηκε, διαγράφων τὸ τερατῶδες μέγεθος τοῦ δράκοντος. Ῥυμβόνας δὲ, τὰς εἱλήσεις τῆς σπείρας, τὰς περιδινήσεις. καὶ Εὐριπίδης ἐν Πειρίθῳ, » Σὲ τὸν αὐτοφυῆ πάντων » θεῶν αἰθέρα ῥύμ» βῳ. τοῦτ᾽ ἔστι κινήσει. ὅθεν καὶ τὸ κινούμενον τροχίσκιον ὑπὸ τῶν φαρμακίδων, ῥύμβιον καλεῖται. οὕτω δὲ λέγουσι τὰς περιφερεῖς κινήσεις. καὶ παρ᾽ Εὐπόλιδι, » ὦ ῥύμβοις μαστίξας » ἐμέ. Ἀζαλέαις] ξηραῖς. Ἐπηρεφέας, ἐσκεπασμένας. Εἴσατο, ὥρμησε. Θέλξαι, κοιμῆσαι. Νυκτιπόλον, ὡς καὶ ὑπὸ γῆν διατρίβουσαν. Εὐαντέα δὲ, τὴν ἀναίτητον καὶ ἀεξίλασον, ἢ ἀναπαίτητον. Οἴμῃ θελγόμενος, τῇ ἐπῳδῇ ταπεινούμενος. Ἄκανθαν] τὰ τῶν ὄφεων ὀστᾶ ἄκανθαι λέγεται· κατὰ κοινοῦ δὲ, τὸ γηγενέος, ὡς καὶ ἄλλων ἑρπετῶν. Περιπτύξαι, περιλαβεῖν.

Ἡ δέ μιν ἀρκεύθοιο νέον τετμηότι θαλλῷ | δαῖς
Βάπτουσ', ἐκ κυκεῶνος ἀκήρατα φάρμακ' ἀοι-
Ῥαῖνε κατ' ὀφθαλμῶν· περί τ' ἀμφί τε νήριτος ὀδμὴ
Φαρμάκου ὕπνον ἔβαλλε· γένυν δ' αὐτῇ ἐνὶ χώρῃ
Θῆκεν ἐρεισάμενος. τὰ δ' ἀπείρονα πολλὸν ὀπίσσω
Κύκλα πολυπρέμνοιο δι' ἐξ ὕλης τετάνυστο.
Ἔνθα δ' ὁ μὲν χρύσειον ἀπὸ δρυὸς αἴνυτο κῶας,
Κούρης κεκλομένης· ἡ δ' ἔμπεδον ἑστηκυῖα
Φαρμάκῳ ἔψηχεν θηρὸς κάρη, εἰσόκε δή μιν
Αὐτὸς ἑὴν ἐπὶ νῆα παλιντροπάασθαι Ἰήσων
Ἤνωγεν, λεῖπεν δὲ πολύσκιον ἄλσος Ἄρηος.
Ὡς δὲ σεληναίην διχομηνίδα παρθένος αἴγλην
Ὑψόθεν ἐξανέχουσαν ὑπωρόφιον θαλάμοιο
Λεπταλέῳ ἑανῷ ὑποΐσχεται· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Χαίρει δερκομένῃ καλὸν σέλας· ὣς τότ' Ἰήσων
Γηθόσυνος μέγα κῶας ἑαῖς ἐναείρατο χερσί.
Καί οἱ ἐπὶ ξανθῇσι παρηίσιν ἠδὲ μετώπῳ
Μαρμαρυγῇ ληνέων φλογὶ εἴκελον ἷζεν ἔρευθος.
Ὅσσος δὲ ῥινὸς βοὸς ἤνιος ἢ ἐλάφοιο
Γίγνεται, ἥν τ' ἀγρῶσται ἀχαιινέην καλέουσιν·
Τόσσον ἔην πάντῃ χρύσεον ἐφύπερθεν ἄωτον.
Βεβρίθει λήνεσσιν ἐπηρεφές· ἤλιθα δὲ χθὼν
Αἰὲν ὑπὸ πρὸ ποδῶν ἀμαρύσσετο νισσομένοιο.
Ἤιε δ' ἄλλοτε μὲν λαιῷ ἐπιειμένος ὤμῳ,
Αὐχένος ἐξ ὑπάτοιο ποδηνεκὲς, ἄλλοτε δ' αὖτε
Εἴλει ἀφασσόμενος. περὶ γὰρ δίεν ὄφρα ἑ μή τις
Ἀνδρῶν ἠὲ θεῶν νοσφίσσεται ἀντιβολήσας.
Ἠὼς μὲν ῥ' ἐπὶ γαῖαν ἐκίδνατο, τοὶ δ' ἐς ὅμιλον
Ἷξον. θάμβησαν δὲ νέοι μέγα κῶας ἰδόντες
Λαμπόμενον, στεροπῇ ἴκελον Διός. ὦρτο δ' ἕκαστος

Ἡ δέ μιν] ἐν τούτοις καὶ τοῖς ἐφεξῆς φησὶ τὴν Μήδειαν ἐπιρραίνουσαν ἀρκεύθῳ τὸ φάρμακον κοιμίσαι τὸν δράκοντα, ἐπᾴδουσαν, καὶ οὕτω τὸ κῶας ἀνελέσθαι· « καὶ χωρῆσαι ἀμφοτέρους ἐπὶ τὴν ναῦν, « κοιμωμένου τοῦ θηρείου· συμφώνως Ἀντιμάχῳ. Φερεκύδης δέ φησιν ἐν ἑβδόμῳ, φονευθῆναι τὸν δράκοντα ὑπὸ Ἰάσονος. ἡ δὲ ἄρκευθος, δένδρον τι ἀκανθῶδες, Ἀπόλλωνος ἴδιον, ὡς ἱστορεῖται ἐν τρίτῳ τῶν εἰς Μουσαῖον ἀναφερομένων. Νήριτος, ἡ πολλή. Πολύπρεμνος, ὁ πολυστέλεχος. Ἀγρῶσται, οἱ κυνηγοί. ἀπὸ τοῦ ἀγρώσσω ῥήματος πέπτωκεν. Ὅμηρος, Ἰχθῦς ἀγρώσσων πυκινὰ « πτερὰ δύεται ἅλμη. « Ἀχαιινέην] Ἀχαΐα ἐστὶ τῆς Κρήτης πόλις, ἐν ᾗ γίνονται ἀχαιίνεαι λεγόμεναι ἔλαφοι. αἳ καὶ σπαθιναῖαι καλοῦνται. οἱ δὲ κέρατα μεγάλα ἔχοντες ἔλαφοι, κεράσται. Βεβρίθει λήνεσσιν] τοῖς ἐρίοις. ὅθεν καὶ λανάριοι καλοῦνται οἱ κτενισταί. πολλοὶ δὲ χρυσοῦν τὸ δέρας εἰρήκασιν (οἷς Ἀπολλώνιος ἠκολούθησεν) ὁ δὲ Σιμωνίδης ποτὲ μὲν λευκόν, ποτὲ δὲ πορφυροῦν. Διονύσιος δὲ ὁ Μιτυληναῖος ἄνθρωπόν φησι γενέσθαι παιδαγωγὸν τοῦ Φρίξου ὀνόματι Κριόν. Ἀφασσόμενος, ψηλαφῶν. Νοσφίσεται, ἀφαιρήσεται.

Ψαῦσαι ἐελδόμενος, δέξασθαί τ' ἐνὶ χερσὶν ἑῇσιν.
Αἰσονίδης δ' ἄλλους μὲν ἐρήτυε, τῷ δ' ἐπὶ φᾶρος
Κάββαλε νηγάτεον· πρύμνῃ δ' ἀνεείσατο κούρην
Ἀνθέμενος, καὶ τοῖον ἔπος μετὰ πᾶσιν ἔειπε,
Μηκέτι νῦν χάζεσθε φίλοι πάτρηνδε νέεσθαι.
Ἤδη γὰρ χρειώ, τῆς εἵνεκα τήνδ' ἀλεγεινὴν
Ναυτιλίην ἔτλημεν ὀϊζυΐ μοχθίζοντες,
Εὐπαλέως κούρης ὑπὸ δήνεσι κεκράανται.
Τὴν μὲν ἐγὼν ἐθέλουσαν ἀνάξομαι οἴκαδ' ἄκοιτιν
Κουριδίην· ἀτὰρ ὔμμες, ἀχαιΐδος οἷά τε πάσης
Αὐτῶν θ' ὑμείων ἐσθλὴν ἐπαρωγὸν ἐοῦσαν,
Σώετε. δὴ γάρ που μάλ' οἴομαι εἶσιν ἐρύξων
Αἰήτης ὁμάδῳ πόντονδ' ἴμεν ἐκ ποταμοῖο.
Ἄλλοι μὲν διὰ νηὸς ἀμοιβαδὶς ἀνέρος ἀνὴρ
Ἑζόμενος πηδοῖσιν ἐρέσσετε· τοὶ δὲ βοείας
Ἀσπίδας ἡμίσεες δηΐων θοὸν ἔχμα βολάων
Προσχόμενοι, νόστῳ ἐπαμύνετε. νῦν δ' ἐνὶ χερσὶ
Παῖδας ἑοὺς πάτρην τε φίλην γεραρούς τε τοκῆας
Ἴσχομεν. ἡμετέρῃ δ' ἐπερείδεται Ἑλλὰς ἐφορμῇ,
Ἠὲ κατηφείην ἢ καὶ μέγα κῦδος ἀρέσθαι.
Ὣς φάτο. δῦνε δὲ τεύχε' ἀρήϊα. τοὶ δ' ἰάχησαν
Θεσπέσιον μεμαῶτες. ὁ δὲ ξίφος ἐκ κολεοῖο
Σπασσάμενος, πρυμναῖα νεὼς ἀπὸ πείσματ' ἔκοψεν.
Ἄγχι δὲ παρθενικῆς κεκορυθμένος ἰθυντῆρι
Ἀγκαίῳ παρέβασκεν. ἐπείγετο δ' εἰρεσίῃ νηῦς
Σπερχομένων ἄμοτον ποταμοῦ ἄφαρ ἐκτὸς ἐλάσσαι.
Ἤδη δ' αἰήτῃ ὑπερήνορι πᾶσί τε κόλχοις
Μηδείης περίπυστος ἔρως καὶ ἔργ' ἐτέτυκτο.
Ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντ' ἐνὶ τεύχεσιν. ὅσσα τε πόντου
Κύματα χειμερίοιο κορύσσεται ἐξ ἀνέμοιο,
Ἢ ὅσα φύλλα χαμᾶζε περικλαδέος πέσεν ὕλης
Φυλλοχόῳ ἐνὶ μηνί, τίς ἂν τάδε τεκμήραιτο;

Μηκέτι νῦν χάζεσθε] ἀναχωρεῖτε καὶ μεριμνᾶτε περὶ τῆς εἰς τὴν πατρίδα ἀνακομιδῆς. Τινὲς δὲ γράφουσι φράζεσθε.

Ἤδη γὰρ χρειὼ] ἡ γὰρ χρεία (φησὶν) ἧς χάριν τοῦτον τὸν πλοῦν ὑπέστημεν τὸν χαλεπὸν, εὐκόλως ταῖς βουλαῖς τῆς κόρης τετέλεσται.

Πηδοῖσι] τοῖς πλάτεσι τῶν κωπῶν. δι' οὗ δηλοῖ τὰς κώπας ἀπὸ μέρους. πηδὸν γὰρ καλεῖται τὸ πλατὺ τῆς κώπης. Θεόφραστος δὲ, εἶδος ξύλου, τὸ πηδόν. Τοὶ δὲ βοείας ἀσπίδας ἡμίσεες] οἱ δὲ ἡμίσεις ὁπλισθέντες, ἀμύνεσθε τοὺς ἐπιόντας. Θοὸν] ἀντὶ τοῦ θοῶς. ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος. Ἔχμα δὲ βολάων εἴρηκε τὰς ἀσπίδας. ἔχμα γὰρ τὸ κώλυμα. Περίπυστος, περιβόητος.

Ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο] συνηθροίζοντο πρὸς μάχην. καί φησιν, οὐκ ἔστι χειμῶνος τὰ κύματα τῆς θαλάσσης τεκμήρασθαι, οὕτως οὐδὲ τὸ πλῆθος τῶν ὁπλισθέντων Κόλχων.

Ὡς οἱ ἀπειρέσιοι ποταμοῦ παρεμέτρεον ὄχθας,
Κλαγγῇ μαιμώωντες. ὁ δ' εὐτύκτῳ ἐνὶ δίφρῳ
Αἰήτης ἵπποισι μετέπρεπεν, οὕς οἱ ὄπασσεν
Ἠέλιος, πνοιῇσιν ἐειδομένους ἀνέμοιο·
Σκαιῇ μὲν ῥ' ἐνὶ χειρὶ σάκος δινωτὸν ἀείρων,
Τῇ δ' ἑτέρῃ πεύκην περιμήκεα· πὰρ δέ οἱ ἔγχος
Ἀντικρὺ τετάνυστο πελώριον. ἡνία δ' ἵππων
Γέντο χεροῖν Ἄψυρτος. ὑπεκπρὸ δὲ πόντον ἔταμνε
Νηῦς, ἤδη κρατεροῖσιν ἐπειγομένη ἐρέτῃσιν,
Καὶ μεγάλου ποταμοῖο καταβλώσκοντι ῥεέθρῳ.
Αὐτὰρ ἄναξ ἄτῃ πολυπήμονι χεῖρας ἀείρας
Ἠέλιον καὶ Ζῆνα κακῶν ἐπιμάρτυρας ἔργων
Κέκλετο. δεινὰ δὲ παντὶ παρασχεδὸν ἤπυε λαῷ,
Εἰ μή οἱ κούρην αὐτάγρετον, ἢ ἀνὰ γαῖαν
Ἢ πλωτῆς εὑρόντες ἔτ' εἰν ἁλὸς οἴδματι νῆα
Ἄξουσιν, καὶ θυμὸν ἐπιπλήσει μενεαίνων
Τίσασθαι τάδε πάντα, δαήσονται κεφαλῇσι
Πάντα χόλον καὶ πᾶσαν ἑὴν ὑποδέγμενοι ἄτην.
Ὣς ἔφατ' Αἰήτης. αὐτῷ δ' ἐνὶ ἤματι Κόλχοι
Νῆάς τ' εἰρύσσαντο καὶ ἄρμενα νηυσὶ βάλοντο,
Αὐτῷ δ' ἤματι πόντον ἀνήιον. οὐδέ κε φαίης
Τόσσον νηίτην στόλον ἔμμεναι, ἀλλ' οἰωνῶν
Ἰλαδὸν ἄσπετον ἔθνος ἐπιβρεμέειν πελάγεσσιν.

Παρεμέτρεον, παρέπλεον. Πεύκην περιμήκεα] τὴν λαμπάδα. ὡς ἐμπρήσων τὴν ναῦν. ὁ μὲν Ἀπολλώνιος ἄπρακτον ἀναχωρῆσαι φησὶ τὸν Αἰήτην σὺν ὀχήματι, ἡνιοχοῦντος Ἀψύρτου. Διονύσιος δὲ ὁ Μιλήσιος φησὶν ὅτι καταλαβὼν τὴν ναῦν ὁ Αἰήτης παραταξαμένων τῶν ἀριστέων, Ἶφιν ἀνεῖλεν Εὐρυσθέως ἀδελφὸν, καὶ αὐτὸς πολλοὺς ἀπέβαλε. Φερεκύδης δὲ ἐν ἑβδόμῳ, τὴν Μήδειαν φησὶν ἆραι τὸν Ἄψυρτον ἐκ τῆς κοίτης, Ἰάσονος εἰπόντος αὐτῇ καὶ ἐνεγκεῖν πρὸς τοὺς Ἀργοναύτας. ἐπεὶ δὲ ἐδιώχθησαν, σφάξαι, καὶ μελίσαντας ἐκβαλεῖν εἰς τὸν ποταμόν. ἐν δὲ τοῖς Σκύθαις ὁ Σοφοκλῆς ἑτερομήτορα τῆς Μηδείας τὸν Ἄψυρτον λέγει. οὐ γὰρ ἐκ μιᾶς κοίτης ἔβλαστον· ἀλλ' ὁ μὲν Νηρηΐδος τέκνον ἄρτι βλαστάνεσκε, τὴν δ' Εἴδυια πρίν ποτ' Ὠκεανοῦ κόρη τίκτεν. Νηῦς ἤδη κρατεροῖσιν] ἡ ναῦς (φησὶν) βιαίᾳ ὁρμῇ τὸν πλοῦν ἤνυεν, τῇ τε τῶν ἐρετῶν δυνάμει βιαζομένη καὶ τῷ τοῦ ποταμοῦ καθέλκοντι καὶ καταφόρῳ ῥεύματι. Αὐτὰρ ἄναξ] ὁ δὲ Αἰήτης (φησὶν) ἐν πολλοῖς κακοῖς γεγενημένος τὸν Ἥλιον καὶ τὸν Δία μάρτυρας τῶν πεπραγμένων ἐπεκαλεῖτο. φησὶ δὲ ὁ Ἀπολλώνιος διὰ τούτων, τὸν Αἰήτην ἄπρακτον ὑποστρέψαι. διὰ δὲ τῶν ἑξῆς φησὶ τὸν Ἄψυρτον νέον ὄντα ἡνιοχεύειν, παραβεβηκότα τῷ πατρί. Διονύσιος δὲ ὁ Μιλήσιος φησὶν ὅτι Αἰήτης ἐδίωξεν αὐτούς· οἱ δὲ ἀριστεῖς ἠγωνίζοντο ἀκοντίζοντες, οἱ δὲ περὶ τὸν Αἰήτην ἵππευον. ἔνθα καὶ Ἶφιν τελευτῆσαι, τὸν Σθενέλου μὲν υἱόν, Εὐρυσθέως δὲ ἀδελφόν. καταβαλόντα γὰρ δύο τῶν περὶ Αἰήτην ἱππέων, περικατάληπτον γενέσθαι ὑπὸ τοῦ Αἰήτου, περισαντος αὐτὸν βρόχῳ. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς φησὶν ὡς οἱ Κόλχοι εἰς φυγὴν ἐτράπησαν. Φερεκύδης δὲ ἐν ἑβδόμῳ, διωκομένους ἀναβιβάσαι ἐπὶ τὴν ναῦν τὸν Ἄψυρτον, καὶ μελίσαντας ῥίψαι εἰς τὸν ποταμόν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Κόλχισι φησὶ κατὰ τὸν οἶκον τοῦ Αἰήτου τὸν παῖδα σφαγιάσαι. ἑξῆς δὲ Ἀπολλώνιος τὴν ἀπειλὴν τάσσει τὴν πρὸς τοὺς Κόλχους.

Οἱ δ' ἀνέμου λαιψηρὰ θεῆς βουλῇσιν ἀέντος
Ἥρης, ὄφρ' ὤκιστα κακὸν Πελίαο δόμοισιν
Αἰαίη Μήδεια Πελασγίδα γαῖαν ἵκηται,
Ἠοῖ ἐν τριτάτῃ πρυμνήσια νηὸς ἔδησαν
Παφλαγόνων ἀκταῖσι, πάροιθ' Ἅλυος ποταμοῖο.
Ἡ γάρ σφ' ἐξαποβάντας ἀρέσσασθαι θυέεσσιν
Ἠνώγει ἑκάτην. καὶ δὴ τὰ μὲν ὅσσα θυηλῇ
Κούρη πορσανέουσα τιτύσκετο, μήτε τις ἴστωρ
Εἴη, μήτ' ἐμὲ θυμὸς ἐποτρύνειεν ἀείδειν.
Ἅζομαι αὐδῆσαι. τό γε μὴν ἕδος ἐξέτι κείνου
Ὅρρα θεᾷ ἥρωες ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἔδειμαν,
Ἀνδράσιν ὀψιγόνοισι μένει καὶ τῆμος ἰδέσθαι.
Αὐτίκα δ' αἰσονίδης ἐμνήσατο, σὺν δὲ καὶ ἄλλοι
Ἥρωες, Φινῆος, ὃ δὴ πλόον ἄλλον ἔειπεν
Ἐξ αἴης ἔσσεσθαι. ἀνώϊστος δὲ τέτυκτο
Πᾶσιν ὁμῶς· ἄργος δὲ λιλαιομένοις ἀγόρευσε.
Νεισόμεθ' ὀρχομενὸν, τὴν ἔχραεν ὔμμι περῆσαι
Νημερτὴς ὅδε μάντις, ὅτῳ ξυνέβητε πάροιθεν.
Ἔστι γὰρ πλόος ἄλλος, ὃν ἀθανάτων ἱερῆες
Πέφραδον, οἳ θήβης τριτωνίδος ἐκγεγάασιν.
Οὔπω τείρεα πάντα τά τ' οὐρανῷ εἱλίσσονται,
Οὐδέ τι πω δαναῶν ἱερὸν γένος ἦεν ἀκοῦσαι

Καὶ δὴ τὰ μὲν ὅσσα θυηλῇ] ἐκ τούτου βούλεται δηλῶσαι ὅτι τὴν αὐτὴν θυσίαν ἐβούλετο τελέσαι ὁποίαν αἱ φαρμακίδες εἰώθασι. Νύμφις δὲ ἐν τῷ ἕκτῳ περὶ Ἡρακλείας, Ἑκάτης φησὶν ἱερὸν εἶναι ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ, Μηδείας ἱδρυσαμένης. κατὰ δὲ τὴν ἀποσιώπησιν ἐμφάσει κέχρηται, τὴν ταῖς φαρμακίσι τελουμένην θυσίαν μὴ ἐπεξεργάζεσθαι.

Νεισόμεθ' Ὀρχομενὸν] διὰ τούτων φησὶν ὁ Ἄργος ἀληθῆ αὐτοῖς εἰρῆσθαι ὑπὸ Φινέως. εἶναι γὰρ πλοῦν ἕτερον ἔξω φέροντα, ὃν Αἰγύπτιοι ἱερεῖς ἐσημήναντο. ἐγίνωσκε γὰρ τὰ μέρη ἐκεῖνα ὁ Ἄργος. διό φησιν, ὄντως δὴ τῇ ἔσω πάτῃ ὁδῷ κεχρημένοι, ᾗ καὶ ἡμεῖς εἰς Ὀρχομενὸν ἐπορευόμεθα, πορεύεσθε.

Ἔστι γὰρ πλόος ἄλλος] Ἡρόδωρος ἐν τοῖς Ἀργοναύταις φησὶ διὰ τῆς αὐτῆς θαλάσσης ἐπανελθεῖν δι' ἧς καὶ ἐπορεύθησαν εἰς Κόλχους. Ἑκαταῖος δὲ ὁ Μιλήσιος ἐκ τοῦ Φάσιδος διελθεῖν εἰς τὸν ὠκεανὸν, εἶτα ἐκεῖθεν εἰς τὸν Νεῖλον. ὅθεν εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν. τοῦτο δὲ ὁ Ἐφέσιος Ἀρτεμίδωρος ψεῦδος φησὶν εἶναι. τὸν γὰρ Φᾶσιν μὴ συμβάλλειν τῷ ὠκεανῷ, ἀλλ' ἐξ ὀρέων καταφέρεσθαι. τὸ αὐτὸ καὶ Ἐρατοσθένης ἐν γ γεωγραφικῶν φησί. Τιμάγητος δὲ ἐν α περὶ λιμένων, τὸν Ἴστρον φησὶ καταφέρεσθαι ἐκ τῶν Κελτικῶν ὀρῶν, εἶτα ἐκδιδόναι εἰς Κελτικὴν λίμνην· μετὰ δὲ ταῦτα εἰς δύο σχίζεσθαι τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ μὲν εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον εἰσβάλλειν, τὸ δὲ εἰς τὴν Κελτικὴν θάλασσαν. διὰ δὲ τούτου τοῦ στόματος πλεῦσαι τοὺς Ἀργοναύτας, καὶ ἐλθεῖν εἰς Τυρρηνίαν. κατακολουθεῖ δὲ αὐτῷ καὶ Ἀπολλώνιος. Ἡσίοδος δὲ, καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις, καὶ Ἀντίμαχος ἐν Λυδῇ, διὰ τοῦ ὠκεανοῦ φησὶν ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς Λιβύην, καὶ βαστάσαντας τὴν Ἀργὼ εἰς τὸ ἡμέτερον πέλαγος γενέσθαι. Οὐδέ τι πω δαναῶν] τοὺς Αἰγυπτίους παλαιοτάτους εἶναι φησὶν, Ἡρόδοτος δὲ Φρύγας. Κόσμης δὲ ἐν πρώτῳ Αἰγυπτιακῶν, καὶ Λέων ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς τὴν μητέρα, καὶ Κνωσὸς ἐν α γεωγραφικῶν τῆς Ἀσίας, πάντων ἀρχαιοτάτους

Αἰγυπτίους φασί· καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πρώτην κτισθῆναι πόλιν Θήβας. καὶ Νικάνωρ δὲ τούτοις συμφωνεῖ, καὶ Ἀρχέμαχος ἐν ταῖς μετωνυμίαις, καὶ Ξεναγόρας ἐν πρώτῳ χρόνων. καὶ Ἵππυς δὲ τοὺς Αἰγυπτίους ἀρχαιοτάτους γεγονέναι λέγει, καὶ πρώτους στοχάσασθαι τῆς τοῦ ἀέρος κράσεως· καὶ γονιμώτατον εἶναι τὸ τοῦ Νείλου ὕδωρ. γεγονέναι δὲ αὐτούς φησιν ὁ Ἀπολλώνιος πρὸ τοῦ πάντα τὰ ἄστρα φανῆναι· καθὸ τήν τε φύσιν κατανοῆσαι αὐτῶν δοκοῦσι καὶ τὰ ὀνόματα θεῖναι. καὶ τὰ μὲν δώδεκα ζώδια, θεοὺς βουλαίους προσηγόρευσαν· τοὺς δὲ πλανήτας, ῥαβδοφόρους. Ἡρόδοτος δέ φησι Φρύγας πρώτους γεγενῆσθαι. Ψαμμίτιχον γὰρ τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα, βουλόμενον διαγνῶναι τίνες τῶν ἀνθρώπων προγενέστεροι, παραδοῦναι ποιμέσι δύο βρέφη· κελεύσαντα μηδένα μηδὲν αὐτοῖς φθέγγεσθαι, μόνον δὲ αὐτοῖς αἰγὸς θηλὴν δίδοσθαι. οἱ δὲ, δύο ἐτῶν διελθόντων, πρώτην φωνὴν ἀφῆκαν τὸ βέκ. οὕτω δὲ λέγεται παρὰ Φρυξὶν ὁ ἄρτος. ἐγνώσθησαν οὖν ἀπὸ τούτου οἱ Φρύγες γηγενεῖς. οἱ δέ φασιν ὅτι εὐηθές ἐστιν ὑπολαμβάνειν τοῦτο. ἀκούοντες γὰρ οἱ παῖδες βληχωμένων τῶν προβάτων, ὡς ἂν ὑπὸ τῆς φύσεως ἐνεργούμενοι, πρὸς τὸ ἔναρθρον τὴν φωνὴν ἀπέτρεψαν.

Πευθομένοις· οἷοι δ' ἔσαν Ἀρκάδες Ἀπιδανῆες,
Ἀρκάδες, οἳ καὶ πρόσθε σεληναίης ὑδέονται
Ζώειν φηγὸν ἔδοντες ἐν οὔρεσιν. οὐδὲ Πελασγὶς
Χθὼν τότε κυδαλίμοισιν ἀνάσσετο Δευκαλίδῃσιν·
Ἦμος ἔτ' Ἠερίη πολυλήϊος ἐκλήϊστο
Μήτηρ Αἴγυπτος προτερηγενέων αἰζηῶν·
Καὶ ποταμὸς Τρίτων καλλίρροος, ᾧ ὕπο πᾶσα
Ἄρδεται Ἠερίη· Διόθεν δέ μιν οὔποτε δεύει

Οἷοι δ' ἔσαν Ἀρκάδες] μόνοι δὲ ἦσαν Ἀρκάδες (φησὶν) τῶν Ἑλλήνων ἀρχαιότεροι. Ἀπιδανήων δὲ, τῶν Πελοποννησίων, ἀπὸ Ἄπιδος τοῦ Φορωνέως. Ἀρκάδες, οἳ καὶ πρόσθε] οἱ Ἀρκάδες δοκοῦσι πρὸ τῆς σελήνης γεγονέναι, ὡς καὶ Εὔδοξος ἐν τῇ περιόδῳ. Θεόδωρος δὲ ἐν εἰκοστῷ ἐνάτῳ, ὀλίγῳ πρότερον φησὶ τοῦ πρὸς τοὺς γίγαντας πολέμου Ἡρακλέους, τὴν σελήνην φανῆναι. καὶ Ἀρίστων ὁ Χῖος ἐν ταῖς θέσεσι, καὶ Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς ἐν πρώτῳ κτίσεως τὰ αὐτά φασι· καὶ ἔθνος δὲ Ἀρκαδίας Σεληνίτας εἶναι. Μνασέας δέ φησι πρὸ σελήνης Ἀρκάδας βασιλεῦσαι. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ Τεγεατῶν πολιτείᾳ φησὶν ὅτι βάρβαροι τὴν Ἀρκαδίαν ᾤκησαν, οἵτινες ἐξεβλήθησαν ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων ἐπιθεμένων αὐτοῖς, πρὸ τοῦ ἐπιτεῖλαι τὴν σελήνην. διὸ κατωνομάσθησαν προσέληνοι. Δοῦρις δὲ ἐν πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ τῶν Μακεδονικῶν Ἀρκάδα φησὶν, ἀφ' οὗ ἡ Ἀρκαδία καλεῖται, Ὀρχομενοῦ υἱόν. διὸ καὶ πόλιν τῆς Ἀρκαδίας Ὀρχομενόν. τινὲς δέ φασιν Ἐνδυμίωνα εὑρηκέναι τὰς περιόδους καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῆς σελήνης. ὅθεν καὶ προσελήνους τοὺς Ἀρκάδας κληθῆναι. Ἀρκὰς γὰρ ὁ Ἐνδυμίων. ἔνιοι δὲ ὑπὸ τοῦ Τυφῶνος. ὑπὸ δὲ ἄτλαντος Ξεναγόρας εἴρηκεν. Ἀνάσσετο Δευκαλίδῃσιν] οἱ ἀπὸ Δευκαλίωνος τὸ γένος ἔχοντες ἐβασίλευον Θεσσαλίας, ὥς φησιν Ἑκαταῖος καὶ Ἡσίοδος. ἡ Θεσσαλία δὲ Πελασγία ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ βασιλεύσαντος. Καὶ ποταμὸς Τρίτων] περὶ τῆς τοῦ Νείλου ἀναδόσεως διάφοροι αἰτίαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐλέγοντο. Ἀναξαγόρας μὲν γάρ φησι διὰ τὴν τῆξιν τῆς χιόνος πληθύειν αὐτόν. ᾧ ἕπεται καὶ Εὐριπίδης, λέγων, Εἰλουμένη δὲ καλλιπάρθενος ῥοὴ Λευκῆς τακείσης χιόνος „ ὑγραίνει γύην. καὶ Αἰσχύλος δὲ καὶ Σοφοκλῆς ὑπέλαβον τοὺς κατ' Αἴγυπτον χιονίζεσθαι τόπους, „ καὶ τηκομένης τῆς χιόνος τὴν χύσιν εἰς τὸν Νεῖλον ἐνδίδοσθαι. Νικαγόρας δέ φησιν ἀπὸ τῶν ἀντοίκων αὐτὸν ῥεῖν. Δημόκριτος δὲ ὁ φυσικὸς, ἀπὸ τοῦ κατὰ μεσημβρίαν ὑποκειμένου πελάγους λαμβάνειν τὸν Νεῖλον τὴν ἐπίχυσιν. ἀπογλυκαίνεσθαι δὲ τὸ ὕδωρ, διὰ τὸ διάστημα καὶ τὸ μῆκος τοῦ πόρου, καὶ ὑπὸ τοῦ καύματος ἀφεψόμενον. δι' ὃ καὶ ἐναντίαν (φησὶν) ἔχει τὴν γεῦσιν. Ἀρίστων δὲ ὁ Χῖος, ὅτι χειμῶνος ὢν ὑπὸ γῆν ὁ ἥλιος εἰσπέμπει τὸ ὕδωρ· τοῦ δὲ θέρους γινόμενος ὑπὲρ γῆν, οὐκ

ἔτι, διὰ τὸ μᾶλλον θερμαίνεσθαι αὐτήν. διὸ καὶ χαλωμένη ἡ γῆ πλέον ὕδωρ ἀναδίδωσιν. Ἔφορος δὲ ποταμόχωστον εἶναι φησὶ τὴν Αἴγυπτον. ῥηγνυμένης δὲ τῆς γῆς ὑπὸ τοῦ ἡλίου τῷ ἔαρι ἀναπηδᾶν τὸ ὕδωρ, καὶ ἐπαύξεσθαι τὸ ῥεῦμα. Θαλῆς δὲ ὁ Μιλήσιος φησὶν ὑπὸ τῶν ἐτησιῶν συνελαυνόμενα τὰ νέφη κατὰ τὰ ὄρη τῆς Αἰθιοπίας, αὐτόθι ῥήγνυσθαι. ὅταν γὰρ τοῦ ποταμοῦ ἐξεναντίας συστῶσιν αἱ πνοαὶ περιπίπτουσαι τῇ θαλάσσῃ ἐκ τῆς ἀποπεμπομένης πλήμμυς, τὰς ὑπερχύσεις ἀναδέχεσθαι τὸν Νεῖλον. Διογένης δὲ ὁ Ἀπολλωνιάτης, ὑπὸ ἡλίου ἁρπάζεσθαι τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, ὃ τότε εἰς τὸν Νεῖλον καταφέρεσθαι. οἴεται γὰρ πληροῦσθαι τὸν Νεῖλον ἐν τῷ θέρει διὰ τὸ τὸν ἥλιον εἰς τοῦτον τὰς ὑπὸ γῆς ἰκμάδας τρέπειν. ὁ δὲ Νεῖλος οὕτω πρότερον ἐκαλεῖτο, Τρίτων· μετωνομάσθη δὲ ἀπὸ Νείλου τοῦ Κύκλωπος, τοῦ Ταντάλου, βασιλεύσαντος τῆς χώρας, ὡς Ἕρμιππος φησίν.

Ὄμβρος ἅλις, προχοῇσι δ' ἀνασταχύοισιν ἄρουραι.
Ἔνθεν δή τινά φασι πέριξ διὰ πᾶσαν ὁδεῦσαι
Εὐρώπην Ἀσίην τε, βίῃ καὶ κάρτεϊ λαῶν
Σφωϊτέρων θάρσει τε πεποιθότα. μυρία δ' ἄστη
Νάσσατ' ἐποιχόμενος, τὰ μὲν ἤ ποθι ναιετάοισιν
Ἠὲ καὶ οὔ. πουλὺς γὰρ ἄδην ἐπενήνοθεν αἰών.
Αἶα γε μὴν ἔτι νῦν μένει ἔμπεδον, υἱωνοί τε
Τῶνδ' ἀνδρῶν οὓς ὅγε καθίσσατο ναιέμεν αἶαν.
Οἳ δή τοι γραπτῦς πατέρων ἕθεν εἰρύονται,
Κύρβιας οἷς ἔνι πᾶσαι ὁδοὶ καὶ πείρατ' ἔασιν

Ὄμβρος ἅλις] ἀμφιβολία περὶ τὴν σύνταξιν. σημαίνει γὰρ ἤτοι, ἅλις ἀνασταχύοισιν, ἢ ὅτι οὐ δεύει ὄμβρος ἅλις. ἐπεὶ οὐ βρέχει συνεχῶς κατ' Αἴγυπτον. Ἔνθεν δή τινα] Σεσόγχωσις Αἰγύπτου πάσης βασιλεύς, μετὰ Ὧρον τὸν Ἴσιδος καὶ Ὀσίριδος παῖδα, τὴν μὲν Ἀσίαν ὁρμήσας πᾶσαν κατεστρέψατο, ὁμοίως καὶ τὰ πλεῖστα τῆς Εὐρώπης. ἀκριβέστερον δέ ἐστι τὰ περὶ αὐτοῦ παρὰ Ἡροδότῳ. Θεόπομπος δὲ ἐν τρίτῳ Σέσωστριν αὐτὸν καλεῖ. Ἡρόδοτος δὲ προστίθησιν ὅτι, εἰ μέν τινας πολέμῳ κατέστρεψεν, στήλας ἐτίθει πῶς ἐνίκησεν. εἰ δὲ παρεχώρουν, γυναικεῖον ταῖς στήλαις αἰδοῖον προσετίθει, σύμβολον τῆς μαλακίας. περὶ δὲ τῶν χρόνων καθ' οὓς ἐγένετο Σεσόγχωσις, ὁ μὲν Ἀπολλώνιος τοῦτο μόνον φησί, πουλὺς γὰρ ἄδην ἐπενήνοθεν αἰών· φησὶ δὲ Δικαίαρχος ἐν δευτέρῳ, καὶ Ἑλληνικοῦ βίου Σεσογχώσιδι μεμεληκέναι· καὶ νόμους αὐτὸν θέσθαι λέγει, ὥστε μηδένα καταλιπεῖν τὴν πατρῴαν τέχνην. τοῦτο γὰρ ᾤετο ἀρχὴν εἶναι πλεονεξίας. καὶ πρῶτον φασὶν αὐτὸν εὑρηκέναι ἵππων ἄνθρωπον ἐπιβαίνειν. οἱ δὲ ταῦτα εἰς Ὧρον ἀναφέρουσιν. Ἠὲ καὶ οὔ] ἢ γὰρ ἐκλελοίπασι τινὲς τῶν πόλεων, ἢ μετονομασθεῖσαι ἀγνοοῦνται ὑφ' οὗ τυγχάνουσιν ἐκτισμέναι. τούτου δὲ τὸν χρόνον ἄπειρον γεγενῆσθαι. Δικαίαρχος ἐν πρώτῳ μετὰ τὸν Ἴσιδος καὶ Ὀσίριδος Ὧρον, βασιλέα γεγονέναι Σεσόγχωσιν λέγει. ὥστε γίγνεσθαι ἀπὸ τῆς Σεσογχώσιδος βασιλείας μέχρι τῆς Νείλου ἔτη δισχίλια φ̄, ἀπὸ δὲ τῆς Νείλου βασιλείας μέχρι τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος, ἔτη ῡλϛ̄. ὡς εἶναι τὰ πάντα ὁμοῦ ἔτη δισχίλια ἐννακόσια, λϛ̄. Αἶα γε μὴν] τὴν Αἶαν φησὶν ἀπὸ τῶν Σεσογχώσιδος χρόνων μέχρις αὐτοῦ μένειν ἄθραυστον, καὶ τοὺς ἐκείνων ἀπογόνους τοὺς ἀπὸ Σεσογχώσιδος κατοικισθέντας. τούτους γὰρ υἱωνοὺς εἴρηκε καταχρηστικῶς· ὡς Ἡρακλεῖδαι λέγονται οὐ μόνον οἱ Ἡρακλέους παῖδες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκείνων ἀπόγονοι. ὅτι δὲ Κόλχοι Αἰγυπτίων ἄποικοι, ὥς φησιν Ἀπολλώνιος, καὶ Σκύμνος ἐν τοῖς περὶ Ἀσίας λέγει· καὶ Ἡρόδοτος βεβαιοῖ, ὅς γε καὶ αὐτῶν τῶν αἰδοίων τῆς περιτομῆς μέμνηται, καὶ τῆς τῶν λίνων ὑφῆς, καὶ νόμοις αὐτοὺς χρῆσθαι τοῖς Αἰγυπτίων λέγει. Οἳ δή τοι γραπτῦς] γραπτῦς τοὺς νόμους λέγει. εἰσὶ δὲ (φησὶ) καὶ νόμοι παρ' αὐτοῖς τῶν προγόνων, καὶ στῆλαι, ἐν αἷς γῆς καὶ θαλάσσης ἀναγραφαί εἰσι. Κύρβιας] στήλας. λέγει δὲ τοὺς ἄξονας ἐν οἷς οἱ νόμοι γράφονται, ὡς Ἀριστοφάνης ὁ κωμικός. Ἀπολλόδωρος δέ φησι πᾶσαν δημοσίαν γραφὴν καὶ νόμους, κύρβιν καλεῖσθαι, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθους ἱστάντες εἰώθεσαν τὰ δόξαντα ἐν αὐ-

τοὺς ἀναγράφειν. κύρβεις, οἱονεὶ κορύφεις, κατὰ συγκοπὴν, καὶ μετάθεσιν καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β, κύρβεις. ὕστερον δὲ ξύλα λελευκωμένα γράφοντες, κύρβεις ὁμοίως ἐκάλεσαν καὶ αὐτά. κύρβεις μὲν οὖν, αἱ περιέχουσαι τὰς ἱερὰς ἀναγραφάς. κύρβεις λέγουσιν, ὡς Ἐρατοσθένης φησὶ, καὶ τοὺς ἄξονας καλουμένους Ἀθήνησιν, ἐν οἷς οἱ νόμοι περιέχονται. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι, ἄξονας μὲν, τετραγώνους λίθους· κύρβεις δὲ, τριγώνους. ἐν ἀμφοτέροις δὲ νόμοι ἦσαν γεγραμμένοι Ἀθήνησι. Κέρας] κέρατα γὰρ λέγουσι τοῦ ὠκεανοῦ πάντας τοὺς ποταμοὺς τοὺς ἀπ' αὐτοῦ καταφερομένους. ὁ δὲ Ἴστρος, ποταμὸς Σκυθίας. ὁ δὲ λόγος, μακρόθεν ὄντα διεπεκμήραντο τὸν ποταμὸν, καὶ ἔγνωσαν.

Ὑγρῆς τε τραφερῆς τε πέρι ξ' ἐπινισσομένοισιν.
Ἔστι δέ τις ποταμὸς, ὕπατον κέρας ὠκεανοῖο,
Εὐρύς τε προβαθύς τε καὶ ὁλκάδι νηὶ περῆσαι
Ἴστρον μιν καλέοντες ἑκὰς διετεκμήραντο·
Ὅς δή τοι τείως μὲν ἀπείρονα τέμνετ' ἄρουραν
Εἷς οἶος (πηγαὶ γὰρ ὑπὲρ πνοιῆς βορέαο
Ῥιπαίοις ἐν ὄρεσσιν ἀπόπροθι μορμύρουσιν)
Ἀλλ' ὁπότ' ἂν Θρηΐκων Σκυθέων τ' ἐνιβήσεται οὔρους,
Ἔνθα διχῆ τὸ μὲν ἔνθα μετ' ἰονίην ἅλα βάλλει
Τῇδ' ὕδωρ, τὸ δ' ὄπισθε βαθὺν διὰ κόλπον ἵησι
Σχιζόμενος πόντου τρινακρίου εἰσανέχοντα,
Γαίῃ ὃς ἡμετέρῃ παρακέκλιται· εἰ ἐτεὸν δή

Ἴστρον μιν καλέοντες] τὸν Ἴστρον φησὶν ἐκ τῶν ὑπερβορέων καταφέρεσθαι καὶ τῶν Ῥιπαίων ὀρῶν (οὕτω δὲ εἶπεν, ἀκολουθῶν Αἰσχύλῳ ἐν λυομένῳ Προμηθεῖ, λέγοντι τοῦτο) γινόμενον δὲ μεταξὺ Σκυθῶν καὶ Θρακῶν, σχίζεσθαι· καὶ τὸ μὲν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν ἐκβάλλειν ῥεῖθρον· τὸ δὲ, εἰς τὴν Ποντικὴν θάλασσαν ἐκπίπτειν· τὸ δὲ, εἰς τὸν Ἀδριατικὸν κόλπον. Σκύμνος δὲ ἐν τῇ ἑκκαιδεκάτῃ περὶ Εὐρώπης, αὐτὸν μόνον φησὶν ἀπὸ ἐρήμου φέρεσθαι τὸν Ἴστρον. Ῥίπαια δὲ ὄρη ἐν ταῖς ἀνατολαῖς, ὡς Καλλίμαχος, Ῥιπαίου πέμπουσιν ἀπ' οὔρεος, ἧχι μάλιστα. Ἐρατοσθένης " δὲ ἐν τρίτῳ γεωγραφικῶν ἐξ ἐρήμων τόπων ῥεῖν, περιβάλλειν δὲ νῆσον Πεύκην. οὐδεὶς δὲ ἱστορεῖ διὰ τούτου τοὺς Ἀργοναύτας εἰσπεπλευκέναι εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν, ἔξω Τιμαγήτου. ᾧ ἠκολούθησεν Ἀπολλώνιος. ὁ μὲν γὰρ Σκύμνος, αὐτοὺς διὰ Ταναΐδος πεπλευκέναι ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν ἐληλυθέναι. καὶ παρεκβολεύεται, ὡς ἄρα ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἤπειρον οἱ Ἀργοναῦται ἐπὶ σαυρωτήρων ἐκόμισαν τὴν Ἀργὼ, μέχρις οὗ ἐπὶ θάλασσαν παρεγένοντο. Ἡσίοδος δέ φησι διὰ Φάσιδος αὐτοὺς πεπλευκέναι. Ἑκαταῖος δὲ ἐλέγχων αὐτὸν, ἱστορεῖ μὴ ἐκδιδόναι εἰς τὴν θάλασσαν τὸν Φᾶσιν, οὐδ' ὡς διὰ Ταναΐδος ἔπλευσαν, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτὸν πλοῦν καθ' ὃν καὶ πρότερον· ὡς Σοφοκλῆς ἐν Σκύθαις ἱστορεῖ. καὶ Καλλίμαχος. ὅθεν καὶ τῶν Σκυθῶν τοὺς μὲν εἰς τὸν Ἀδρίαν πεπλευκότας, μὴ εὑρεῖν τοὺς Ἀργοναύτας· τοὺς δὲ διὰ τῶν Κυανέων, εὑρεῖν ἐπὶ τὴν Κέρκυραν καταπεπλευκότας. ὁ δὲ Ἴστρος, καταφερόμενος ἐξ ὑπερβορέων, ὅταν φθάσῃ ἐπὶ τὸν μεταξὺ Σκυθίας καὶ Θρᾴκης τόπον, σχίζεται εἰς δύο· καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον βάλλει, τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὴν Τυρρηνικὴν θάλασσαν. Τρινακρίου] τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος παράκειται τῇ Σικελίᾳ. ἐκαλεῖτο δὲ Τρινακρία τὸ πρότερον, διὰ τὸ τρεῖς ἄκρας ἔχειν, Πάχυνον, Λιλύβαιον, Πέλωρον. βουλόμενος δὲ ὁ Ἀπολλώνιος καινότερόν τι περὶ τοῦ Ἴστρου εἰπεῖν, τὸ εἰς τὸν Ἀδρίαν καταφερόμενον ῥεῦμα αὐτοῦ ὑποδιαιρεῖ αὖθις εἰς δύο· καὶ τὸ μὲν εἰς τὸν Ἀδρίαν φέρεσθαι, τὸ δὲ εἰς Τυρρηνικὸν πέλαγος, λέγει ὅπερ, καταχρώμενος, Τρινάκειον εἶπε. Γαίῃ ὃς ἡμετέρῃ] ἐὰν μὲν οὕτω γράφηται, γαίῃ ὃς ὑμετέρῃ, ἔσται τῆς Ἑλλάδος· ἐὰν δὲ ἡμετέρῃ, ἔσται τοῦ Ἴστρου. παράκειται γὰρ τοῖς Κόλχοις οὗτος.

Ὑμετέρης γαίης Ἀχελώιος ἐξανίησιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη. τοῖσιν δὲ θεὰ τέρας ἐγγυάλιξεν
Αἴσιον, ᾧ καὶ πάντες ἐπευφήμησαν ἰδόντες
Στέλλεσθαι τὴν δ' οἶμον. ἐπιπρὸ γὰρ ὁλκὸς ἐτύχθη
Οὐρανίης ἀκτῖνος, ὅπῃ καὶ πόρσιμον ἦεν.
Γηθόσυνοι δὲ Λύκοιο κατ' αὐτόθι παῖδα λιπόντες,
Λαίφεσι πεπταμένοισιν ὑπεὶρ ἅλα ναυτίλλοντο,
Οὔρεα Παφλαγόνων θηεύμενοι. οὐδὲ Κάραμβιν
Γνάμψαν, ἐπεὶ πνοιαί τε καὶ οὐρανίου πυρὸς αἴγλη
Μεῖνεν, ἕως Ἴστροιο μέγαν ῥόον εἰσαφίκοντο.
Κόλχοι δ' αὖτ' ἄλλοι μὲν ἐτώσια μαστεύοντες
Κυανέας πόντοιο διὲκ πέτρας ἐπέρησαν·
Ἄλλοι δ' αὖ ποταμὸν μετεκίαθον, οἷσιν ἄνασσεν
Ἄψυρτος· καλὸν δὲ διὰ στόμα πεῖρε λιασθείς.
Τῷ καὶ ὑπέφθη τούς γε βαλὼν ὑπὲρ αὐχένα γαίης
Κόλπον ἔσω πόντοιο πανέσχατον Ἰονίοιο.
Ἴστρῳ γάρ τις νῆσος ἐέργεται, οὔνομα πεύκη,
Τριγλώχιν, εὖρος μὲν ἐς αἰγιαλοὺς ἀνέχουσα,
Στεινὸν δ' αὖτ' ἀγκῶνα ποτὶ ῥόον. ἀμφὶ δὲ δοιαὶ
Σχίζονται προχοαί· τὴν μὲν καλέουσιν ἄρηκος,
Τὴν δ' ὑπὸ τῇ νεάτῃ, καλὸν στόμα. τῇ δὲ διαπρὸ
Ἄψυρτος Κόλχοι τε θοώτερον ὡρμήθησαν.
Οἱ δ' ὑψοῦ νήσοιο κατ' ἀκροτάτης ἐνέοντο

Ὑμετέρης γαίης] ὁ Ἀχελῷος τῶν τῆς Ἑλλάδος ποταμῶν τῶν ἄλλων διαπρεπέστερος. τὸ δὲ Τεινάκριον πέλαγος παράκειται τῇ τῶν Ἑλλήνων γῇ. εἰ οὖν ἐστιν ὁ Ἀχελῷος, παρ' ὑμῖν ἐστιν. τὸ γὰρ ὄνομα ἀκούομεν. ἀγνοεῖ γὰρ ὁ Ἄργος ὡς αὐτῆς ἐκ τῆς χώρας ἀναπηδύει. φησὶν οὖν τὸν Ἴστρον εἰς τὸν Ἀχελῷον εἰσβάλλειν, διὰ τὸ τὰς πηγὰς αὐτῷ παρέχεσθαι.
Αἴσιον] τὸ καθῆκον.
Ὁλκὸν, τὴν διαδρομὴν τοῦ ἀστέρος.
Ἐπεὶ πνοιαί τε] ἐπέμενον γὰρ αἱ αὐταὶ τῶν ἀνέμων πνοαί. καὶ ἡ φανεῖσα αὐτοῖς οὐρανία λαμπηδὼν ἡ τὸν ἐπὶ Ἴστρον διάπλουν σημαίνουσα. διαφωνοῦσι δὲ οἱ περὶ τοῦ ἔκπλου τῶν Ἀργοναυτῶν καὶ τῶν Κόλχων γεγραφότες. Κόλχοι δ' αὖτ' ἄλλοι] τῶν Κόλχων οἱ μὲν διὰ τῶν Κυανέων πετρῶν ἔπλευσαν, ὡς καὶ Καλλίμαχος (φησὶ δὲ Ἀπολλώνιος ὑποστρέψαι αὐτοὺς, ἐναντίως Καλλιμάχῳ) οἱ δὲ εἰς τὸν Ἴστρον μετὰ Ἀψύρτου ἦλθον. Καλὸν δὲ διὰ στόμα] τρία στόματα ἔχει ὁ Ἴστρος. ὧν ἓν λέγεται καλὸν στόμα, ὥς φησι Τιμάγητος ἐν τῷ περὶ λιμένων· εἰς ὅ φησι πλεῦσαι τὸν Ἄψυρτον. Πανέσχατον Ἰονίοιο] τὸ Ἰόνιον πέλαγος τῆς Ἰταλίας, εἰς ὃ ἐκδίδωσιν ὁ Ἀδρίας. διὸ καί τινες αὐτὸ Ἀδρίαν ὀνομάζουσι, κατὰ μετάδοσιν τοῦ ὀνόματος. ἐπεὶ γὰρ συνάπτει ὁ Ἀδρίας τῷ Ἰονίῳ, διὰ τοῦτο ποτὲ μὲν τὸν Ἀδρίαν, Ἰόνιον, ποτὲ δὲ τὸν Ἰόνιον, Ἀδρίαν καλοῦσιν. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Ἰονίου τὸ γένος Ἰλλυριοῦ, ὥς φησι Θεόπομπος ἐν εἰκοστῷ πρώτῳ. Ἰόνιον πέλαγος πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ οὕτω καλούμενον ἀπὸ Ἰονίου, ἀνδρὸς Ἰλλυριοῦ. τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς γενομένης πλάνης τῇ Ἰοῖ. Τριγλῶχιν] Ἐρατοσθένης ἐν γ' γεωγραφικῶν νῆσον εἶναι ἐν τῷ Ἴστρῳ φησὶ τρίγωνον, ἴσην τῇ Ῥόδῳ· ἣν πεύκην λέγει διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν πεύκας. καὶ τὴν μὲν κορυφὴν τοῦ τριγώνου αὐτῆς πρὸς τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ, ἀγκῶνα ἐκάλεσε· τὴν δὲ βάσιν τὴν πρὸς τὴν θάλασσαν, εὖρος. Ἀμφὶ δὲ δοιαὶ] περὶ τὴν περὶ τὴν Πεύκην ἀγκῶνα δύο εἶναι φησὶ στόματα τοῦ Ἴστρου· ὧν τὸ μὲν καλεῖται Ἄρηκος, τὸ δὲ, καλὸν στόμα· ἐν ᾧ ταχιον οἱ Κόλχοι σὺν Ἀψύρτῳ ἔπλευσαν. Οἱ δ' ὑψοῦ νήσοιο] οἱ περὶ τὸν Ἰάσονα ἄνωθεν τῆς νήσου διὰ τοῦ Ἄρηκος στόματος ἔπλευσαν· οἱ δὲ νομεῖς (πάντας ἀκουστέον) δόξαντες τὰς ναῦς θαλάσσια θηρία εἶναι,

Τηλόθεν, εἰαμένῃσι δ' ἐν ἄσπετα πώεα λεῖπον
Ποιμένες ἄγραυλοι, νηῶν φόβῳ, οἷά τε θῆρας
Ὀσσόμενοι πόντου μεγακήτεος ἐξανιόντας.
Οὐ γάρ πω ἁλίας γε πάρος ποθὶ νῆας ἴδοντο
Οὔτ' οὖν Θρήϊξι μιγάδες Σκύθαι, οὔτε σίγυννοι,
Οὔτ' οὖν γραυκένιοι, οὔθ' οἱ περὶ λαύρειον ἤδη
Σίνδοι ἐρημαῖον πεδίον μέγα ναιετάοντες.
Αὐτὰρ ἐπεί τ' ἄγγουρον ὄρος καὶ ἄπωθεν ἐόντα
Ἀγγούρου ὄρεος σκόπελον παρὰ καυκασίοιο,
(Ὧι πέρι δὴ σχίζων ἴστρος ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα
Βάλλει ἁλὸς) πεδίον τε τὸ λαύρειον ἠμείψαντο·
Δή ῥα τότε κρονίην κόλχοι ἅλαδ' ἐκπρομολόντες,
Πάντῃ, μή σφε λάθοιεν, ὑπετμήξαντο κελεύθους.
Οἱ δ' ὄπιθεν ποταμοῖο κατήλυθον. ἐκ δ' ἐπέρησαν
Δοιὰς ἀρτέμιδος βρυγηΐδας ἀγχόθι νήσους.
Τῶν δ' ἤτοι ἑτέρῃ μὲν ἐν ἱερὸν ἔσκεν ἔδεθλον,
Ἐν δ' ἑτέρῃ πληθὺν πεφυλαγμένοι ἀψύρτοιο
Βαῖνον· ἐπεὶ κείνας πολλὸν λίπον ἔνδοθι νήσους,
Αὔτως ἁζόμενοι κούρην διός. αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
Στεινόμεναι κόλχοισι πόρους εἴρυντο θαλάσσης.
Ὧς δὲ καὶ εἰς ἄλλας πληθὺν λίπεν ἀγχόθι νήσους
Μέσφα σαλαγγῶνος ποταμοῦ καὶ νεστίδος αἴης·
Ἔνθά κε λευγαλέῃ μινύαι τότε δηϊοτῆτι
Παυρότεροι πλεόνεσσιν ὑπείκαθον, ἀλλὰ πάροιθε
Συνθεσίην μέγα νεῖκος ἀλευάμενοι ἐτάμοντο.
Κῶας μὲν χρύσειον ἐπεί σφισιν αὐτὸς ὑπέστη

Εἰαμεναὶ, οἱ κάθυγροι τόποι καὶ στεγανώδεις. δεῖ δὲ ἀκούειν ἑκατέρωθεν τοὺς νομεῖς προφυγόντας. Θρήϊξι μιγ.] τοῖς ἐπὶ τῆς Εὐρώπης Θραξὶν ὅμοροι εἰσὶν οἱ Σκύθαι. Οὔθ' οἱ περὶ Λαύρειον] Λαύρειον πεδίον τῆς Σκυθίας. τῆς δὲ Σκυθίας ἔθνη πεντήκοντα Τιμώναξ ἀναγράφει ἐν πρώτῳ περὶ Σκυθῶν. κατὰ δὲ τὸ τῶν Σίνδων πεδίον σχίζεται ὁ ποταμὸς Ἴστρος· καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ ῥεῦμα εἰς τὸν Ἀδρίαν, τὸ δὲ εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον εἰσβάλλει. τὸ δὲ Σίνδοι Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ἕκτῳ τῆς καθόλου, βαρυτονεῖν φησὶ δεῖν· τινὲς δὲ ὀξύνουσιν, ἐκ τοῦ. καὶ Ἱππῶναξ δὲ μνημονεύει, πρὸς τὸ Σινδικὸν διάσφαγμα. Ἑλλάνικος δ' ἐν τῷ περὶ ἐθνῶν φησί, Βόσπορον δὲ πλεύσαντι Σίνδοι· ἄνω δὲ τούτων Μαιῶται Σκύθαι. ἔστι δὲ καὶ σίγυννος εἶδος δόρατος, παρώνυμον τῷ ἔθνει.

Ἀγγούρου ὄρεος] πλησίον Ἴστρου ποταμοῦ. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ Τιμάγητος ἐν λιμέσιν. ὁ δὲ Καυλιακὸς σκόπελος τῆς Σκυθίας, πλησίον τοῦ Ἴστρου, οὗ μνημονεύει Πολέμων ἐν κτίσει Ἰταλικῶν καὶ Σικελικῶν. πολλοὶ γράφουσιν Ἄγγουρον ὄρος, καὶ Ἄγγυρον ὄρος, καὶ Ἀγγύρου ὄρεος· αὐτὴ δὲ τοῦ Καυκασίοιο, Καυλιακοῖο. φησὶ δὲ κατὰ τοῦτο τὸ ὄρος τὸν Ἴστρον διαχιζόμενον, τῇ μὲν εἰς τὸν Ἀδρίαν, τῇ δὲ εἰς τὸν Εὔξεινον εἰσβάλλειν. Κρονίην ἅλα] τὸν Ἀδρίαν φησίν. ἐνταῦθα γὰρ τὸν Κρόνον κατῳκηκέναι. ἔνθα καὶ κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον φησὶ τοὺς Ἀργοναύτας τὸ πλῆθος τῶν Κόλχων φοβηθέντας, εἰπεῖν αὐτοῖς. καὶ βούλεσθαι μὲν τὸ κῶας ἔχειν καὶ μὴ παρασχεῖν· τὴν δὲ Μήδειαν (ἣν γὰρ τὸ κατ' αὐτὴν δίκαιον ἀμφήριστον) παραθέσθαι τῇ Ἀρτέμιδι ἐν τῷ αὐτῆς ἱερῷ, ἕως τις δικάσῃ πότερον αὐτὴν ἀποδοτέον τῷ πατρὶ ἢ τοῖς Ἀργοναύταις.

Αἰήτης, εἰ κεῖνοι ἀναπλήσειαν ἀέθλους,
Ἔμπεδον εὐδικίῃ σφέας ἕξεμεν, εἴτε δόλοισιν,
Εἴτε καὶ ἀμφαδίην αὔτως ἀέκοντος ἀπηύρων.
Αὐτὰρ μήδειαν (τότε γὰρ πέλεν ἀμφήριστον)
Παρθέσθαι κούρῃ λητωΐδι νόσφιν ὁμίλου,
Εἰσόκε τις δικάσῃσι θεμιστούχων βασιλήων,
Εἴτε μιν εἰς πατρὸς χρειὼ δόμον αὖτις ἱκάνειν,
Εἴτε μετ' ἀφνειοῦ θείου πόλιν ὀρχομενοῖο,
Εἴτε μεθ' ἑλλάδα γαῖαν ἀριστήεσσιν ἕπεσθαι.
Ἔνθα δ' ἐπεὶ τὰ ἕκαστα νόῳ πεμπάσσατο κούρη,
Δή ῥά μιν ὀξεῖαι κραδίην ἐλέλιξαν ἀνῖαι
Νωλεμές. αἶψα δὲ νόσφιν ἰήσονα μοῦνον ἑταίρων
Ἐκπροκαλεσσαμένη ἄγεν ἄλλυδις, ὄφρ' ἐλίασθεν
Πολλὸν ἑκάς· στονόεντα δ' ἐνωπαδὶς ἔκφατο μῦθον,
Αἰσονίδη τίνα τήνδε συναρτύνασθε μενοινὴν
Ἀμφ' ἐμοί; ἦέ σε πάγχυ λαθιφροσύναις ἐνέηκαν
Ἀγλαΐαι; τῶν δ' οὔτι μετατρέπῃ ὅσσ' ἀγόρευες,
Χρειοῖ ἐνισχόμενος; ποῦ τοι διὸς ἱκεσίοιο
Ὅρκια, ποῦ δὲ μελιχραὶ ὑποσχεσίαι βεβάασιν;
Αἷς ἐγὼ οὐ κατὰ κόσμον ἀναιδήτῳ ἰότητι
Πάτρην τε κλέα τε μεγάρων, αὐτούς τε τοκῆας
Νοσφισάμην, τά μοι ἦεν ὑπέρτατα. τηλόθι δ' οἴη.
Λυγρῇσιν κατὰ πόντον ἅμ' ἀλκυόνεσσι φορεῦμαι,
Σῶν ἕνεκεν καμάτων, ἵνα μοι σόος ἀμφί τε βουσὶν
Ἀμφί τε γηγενέεσσιν ἀναπλήσειας ἀέθλους.
Ὕστατον αὖ καὶ κῶας, ἐφ' ᾧ πλόος ὔμμιν ἐτύχθη,
Εἷλες ἐμῇ ματίῃ. κατὰ δ' οὐλοὸν αἶσχος ἔχευα
Θηλυτέραις. τῷ φημὶ τεὴ κούρη τε δάμαρ τε
Αὐτοκασιγνήτη τε μεθ' ἑλλάδα γαῖαν ἕπεσθαι.
Πάντῃ νῦν προφέρων ὑπερίστασο, μηδέ με μούνην
Σεῖο λίπῃς ἀπονόσφιν ἐποιχόμενος βασιλῆος.
Ἀλλ' αὔτως εἴρυσο. δίκη δέ τοι ἔμπεδος ἔστω,

Καὶ θέμις ἣν ἄμφω συναρέσαμεν. ἦ σύ γ' ἔπειτα
Φασγάνῳ αὐτίκα τόνδε μέσον διὰ λαιμὸν ἄμησαι,
Ὄφρ' ἐπίηρα φέρωμαι ἐοικότα μαργοσύνῃσι.
Σχέτλιε, εἴ κεν δή με κασιγνήτοιο δικάσῃ
Ἔμμεναι οὗτος ἄναξ, ᾧ ἐπίσχετε τάσδ' ἀλεγεινὰς
Ἄμφω συνθεσίας, πῶς ἵξομαι ὄμματα πατρός;
Ἦ ἐ μάλ' εὐκλειής. τίνα δ' οὐ τίσιν ἠὲ βαρεῖαν
Ἄτην οὐ σμυγερῶς, δεινῶν ὕπερ οἷά τ' ἔοργα,
Ὀτλήσω; οὔ κεν θυμηδέα νόστον ἕλοιο.
Μὴ τόγε παμβασίλεια Διὸς τελέσειεν ἄκοιτις,
Ἧι ἔπι κυδιάεις. μνήσαιο δὲ καί ποτ' ἐμεῖο,
Στρευγόμενος καμάτοισι. δέρος δέ τοι ἶσον ὀνείροις
Οἴχοιτ' εἰς ἔρεβος μεταμώνιον. ἐκ δέ σε πάτρης
Αὐτίκ' ἐμαί σ' ἐλάσειαν ἐριννύες· οἷα καὶ αὐτὴ
Σῇ πάθον ἀτροπίῃ. τὰ μὲν οὐ θέμις ἀκράαντα
Ἐν γαίῃ πεσέειν· μάλα γὰρ μέγαν ἤλιτες ὅρκον
Νηλεές. ἀλλ' οὔ θήν μοι ἐπιλλίζοντες ὀπίσσω
Δὴν ἔσσεσθ' εὔκηλοι ἕκητί γε συνθεσιάων.
Ὣς φάτ', ἀνιάζουσα βαρὺν χόλον. ἵετο δ' ἥγε
Νῆα καταφλέξαι, διά τ' ἔμπεδα πάντα κεάσαι·
Ἐν δὲ πεσεῖν αὐτὴ μαλερῷ πυρί. τοῖα δ' Ἰήσων
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ὑποδδείσας προσέειπεν,
Ἴσχεο δαιμονίη. τὰ μὲν ἀνδάνει οὐδ' ἐμοὶ αὐτῷ,
Ἀλλά τιν' ἀμβολίην διζήμεθα δηϊοτῆτος.
Ὅσον δυσμενέων ἀνδρῶν νέφος ἀμφιδέδηεν
Εἵνεκα σεῦ. πάντες γὰρ ὅσοι χθόνα τήνδε νέμονται,
Ἀψύρτῳ μεμάασιν ἀμυνέμεν, ὄφρα σε πατρὶ,
Οἷά τε ληϊσθεῖσαν, ὑπότροπον οἴκαδ' ἄγοιντο·
Αὐτοὶ δὲ στυγερῷ κεν ὀλοίμεθα πάντες ὀλέθρῳ,
Μίξαντες δαῒ χεῖρας. ὅ, τι καὶ ῥίγιον ἄλγος
Ἔσεται, εἴ σε θανόντες ἕλωρ κείνοισι λίποιμεν.
Ἥδε δὲ συνθεσίη κρανέει δόλον, ᾧ μιν ἐς ἄτην

Φασγάνῳ αὐτίκα] Ὀνειδίζουσα τῷ Ἰάσονι φησὶ ξίφει αὐτὴν αὐτὴν διαχειρίσασθαι, ἵνα ἀξίαν ἀπολάβῃ χάριν τοῦ πρὸς αὐτὸν ἔρωτος. ἐν ἤθει δὲ τοῦτο εἶπεν.

Στρευγόμενος] αὐτὶ τοῦ καταπονούμενος καὶ στρεβλούμενος.

Ἀτροπίῃ] τῇ σῇ κακοτροπίᾳ καὶ ἀβουλίᾳ, ὅτι ἐπιώρκησας.

Βησόμεθ'. οὐδ' ἂν ὁμῶς περιναιέται ἀντιόωσι
Κόλχοις ἦρα φέροντες ὑπὲρ σέο νόσφιν ἄνακτος,
Ὅς τοι ἀοσσητήρ τε κασίγνητός τε τέτυκται·
Οὐδ' ἂν ἐγὼ κόλχοισιν ὑπείξομαι πολεμίζειν
Ἀντιβίην, ὅτε μή με διεξείργουσι νέεσθαι.
Ἴσκεν ὑποσσαίνων. ἡ δ' οὐλοὸν ἔκφατο μῦθον,
Φράζεο νῦν. χρειὼ γὰρ ἀεικελίοισιν ἐπ' ἔργοις
Καὶ τόδε μητίσασθαι· ἐπεὶ τὸ πρῶτον ἀάσθην
Ἀμπλακίῃ, θεόθεν δὲ κακὰς ἤνυσσα μενοινάς.
Τύνη μὲν κατὰ μῶλον ἀλέξεο δούρατα κόλχων·
Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖνόν γε τεὰς ἐς χεῖρας ἱκέσθαι
Μειλίξω· σὺ δέ μιν φαιδροῖς ἀγαπάζεο δώροις,
Εἴ κέν πως κήρυκας ἀπερχομένους πεπίθοιμι
Οἰόθεν οἶον ἐμοῖσι συναρθμῆσαι ἐπέεσσιν.
Ἔνθ' εἴ τοι τόδε ἔργον ἐφανδάνει, οὔτι μεγαίρω·
Κτεῖνέ τε καὶ κόλχοισιν ἀείρεο δηϊοτῆτα.
Ὥς τώγε ξυμβάντε μέγαν δόλον ἠρτύνοντο
Ἀψύρτῳ, καὶ πολλὰ πόρον ξεινήϊα δῶρα.
Οἷς μέτα καὶ πέπλον δόσαν ἱερὸν ὑψιπυλείης
Πορφύρεον· τὸν μέν ῥα διωνύσῳ κάμον αὐταὶ
Δίῃ ἐν ἀμφιάλῳ χάριτες θεαί· αὐτὰρ ὁ παιδὶ
Δῶκε θόαντι μεταῦτις· ὁ δ' αὖ λίπεν ὑψιπυλείῃ.
Ἡ δ' ἔπορ' αἰσονίδῃ πολέσιν μέτα καὶ τὸ φέρεσθαι
Γλήνεσιν εὐεργὲς ξεινήϊον. οὔ μιν ἀφάσσων,
Οὔτε κεν εἰσορόων, γλυκὺν ἵμερον ἐμπλήσειας.
Τοῦ δὲ καὶ ἀμβροσίη ὀδμὴ πέλεν ἐξ ἔτι κείνου,
Ἐξ οὗ ἄναξ αὐτὸς νυσήϊος ἐγκατέλεκτο
Ἀκροχάλιξ οἴνῳ καὶ νέκταρι, καλὰ μεμαρπὼς
Στήθεα παρθενικῆς μινωΐδος, ἥν ποτε θησεὺς
Κνωσσόθεν ἑσπομένην δίῃ ἔνι κάλλιπε νήσῳ.
Ἡ δ' ὅτε κηρύκεσσιν ἐπεξυνώσατο μύθοις,
Θελγέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα θεᾶς περὶ νηὸν ἵκηται,

Ἀεικελίοισιν] ἐπὶ γὰρ τοῖς κακοῖς (φησὶ) κακὰ δεῖ βουλεύεσθαι. περιειρῆσθαι οὖν καὶ τὸν Ἄψυρτον ἀνελεῖν ἐπὶ τοῖς προγεγενημένοις ἁμαρτήμασιν ὑπ' αὐτῆς. Εἴ κέν πως] εἴπως (φησὶ) πείσαιμι τὸν Ἄψυρτον μόνον πρὸς μόνην ἥκειν, φιλίαν πρὸς αὐτὸν συνθεμένη.

Δίῃ] ἐν τῇ Νάξῳ. Καλλίμαχος, Ἐν Δίῃ. τὸ γὰρ ἔσκε παλαίτερον οὔνομα Νάξῳ. Γλήνεσιν] ποικίλμασιν. Οὔ μιν ἀφάσσων] οὐδαμῶς ἂν τὸν πέπλον ἐκεῖνον ψηλαφῶν, ἢ καθορῶν, τὴν ἐπιθυμίαν πληρώσειας. Ἀκροχάλιξ] ἄκρως μεθύων ἀκράτῳ ἢ νέκταρι. Μινωΐδος, τῆς Ἀριάδνης.

Συνθεσίῃ, νυκτός τε μέλαν κνέφας ἀμφιβάλῃσιν,
Ἐλθέμεν· ὄφρα δόλον συμφράσσεται, ὥς κεν ἑλοῦσα
Χρύσειον μέγα κῶας, ὑπότροπος αὖτις ὀπίσσω
Βαίη ἐς αἰήταο δόμους. περὶ γάρ μιν ἀνάγκῃ
Υἷῆες φρίξοιο δόσαν ξείνοισιν ἄγεσθαι.
Τοῖα παραιφαμένη, θελκτήρια φάρμακ' ἔπασσεν
Αἰθέρι καὶ πνοιῇσι, τά κεν καὶ ἄπωθεν ἐόντα
Ἄγριον ἠλιβάτοιο κατ' οὔρεος ἤγαγε θῆρα.
Σχέτλι' ἔρως, μέγα πῆμα, "μέγα στύγος ἀνθρώποισιν·
Ἐκ σέθεν οὐλόμεναί τ' ἔριδες στοναχαί τε γόοι τε,
Ἄλγεά τ' ἄλλ' ἐπὶ τοῖσιν ἀπείρονα τετρήχασι.
Δυσμενέων ἐπὶ παισὶ κορύσσεο δαῖμον ἀερθεὶς,
Οἷος μηδείῃ στυγερὴν φρεσὶν ἔμβαλες ἄτην.
Πῶς γὰρ δὴ μετιόντα κακῷ ἐδάμασσεν ὀλέθρῳ
Ἄψυρτον; τὸ γὰρ ἧμιν ἐπισχερὼ ἦεν ἀοιδῆς.
Ἦμος ὅτ' ἀρτέμιδος νήσῳ ἔνι τήνγ' ἐλίποντο
Συνθεσίῃ, τοὶ μὲν ῥα διάνδιχα νηυσὶν ἔκελσαν
Σφωϊτέραις κρινθέντες· ὁ δ' ἐς λόχον ἦεν ἰήσων,
Δέγμενος ἄψυρτόν τε καὶ οὓς ἐξαῦτις ἑταίρους.
Αὐτὰρ ὅγ' αἰνοτάτῃσιν ὑποσχεσίῃσι δολωθεὶς,
Καρπαλίμως ᾗ νηὶ διὲξ ἁλὸς οἶδμα περήσας,
Νύχθ' ὑπὸ λυγαίην ἱερῆς ἐπεβήσετο νήσου.
Οἰόθι δ' ἀντικρὺ μετιὼν πειρήσατο μύθοις
Εἷο κασιγνήτης ἀταλὸς πάϊς, (οἷα χαράδρης
Χειμερίης, ἣν οὐδὲ δι' αἰζηοὶ περόωσιν)
Εἴ κε δόλον ξείνοισιν ἐπ' ἀνδράσι τεχνήσαιτο.
Καὶ τὼ μὲν τὰ ἕκαστα συνῄνεον ἀλλήλοισιν·
Αὐτίκα δ' αἰσονίδης πυκινοῖο ἔπαλτο λόχοιο,
Γυμνὸν ἀνασχόμενος παλάμῃ ξίφος· αἶψα δὲ κούρη
Ἔμπαλιν ὄμματ' ἔνεικε, καλυψαμένη ὀθόνῃσι,
Μὴ φόνον ἀθρήσειε κασιγνήτοιο τυπέντος.
Τὸν δ' ὅγε, βουτύπος ὥστε μέγαν κερεαλκέα ταῦρον,

Μέγα στύγος] τὸν ἔρωτα ἐστὶ μέγα στύγημα τοῖς ἀνθρώποις λέγει.

Οἰόθι δ' ἀντικρὺ] μόνος δὲ πρὸς τὴν Μήδειαν μετιὼν ὁ Ἄψυρτος, πεῖραν ἐλάμβανεν, ὡς ἔτι ὢν ἀταλὸς καὶ δόλων ἄπειρος, εἰ βουληθείη προδοῦναι τοὺς Ἀργοναύτας, τὸν καθ' αὐτοῦ δόλον οὐκ ἐπιστάμενος. Ἔμπαλιν ὄμματ' ἔνεικεν] ἡ Μήδεια ἀπεστράφη τοῦ Ἀψύρτου ἀναιρουμένου, ἵνα μὴ τὸν φόνον αὐτοῦ ἴδῃ. Τὸν δ' ὅγε, βουτύπος] τὸν δὲ Ἄψυρτον ὁ Ἰάσων ἔπληξεν, ὥς τις βοῦς καταβάλλων.

Πλῆξεν ἐπικλιθόωσα, νηοῦ σχεδὸν, ὅν ποτ' ἔδειμαν
Ἀρτέμιδι Βρυγοὶ περιναιέται ἀντιπέρηθε.
Τοῦ ὅγ' ἐνὶ προδόμῳ γνὺξ ἤριπε. λοίσθια δ' ἥρως
Θυμὸν ἀναπνείων, χερσὶν μέλαν ἀμφοτέρῃσιν
Αἷμα κατ' ὠτειλὴν ὑποΐσχετο· τῆς δὲ καλύπτρην
Ἀργυφέην καὶ πέπλον ἀλευομένης ἐρύθηνεν.
Ὀξὺ δὲ πανδαμάτωρ λοξῷ ἴδεν οἷον ἔρεξαν
Ὄμματι νηλειὴς ὀλοφώιον ἔργον Ἐριννύς.
Ἥρως δ' Αἰσονίδης ἐξάργματα τάμνε θανόντος·
Τρὶς δ' ἀπέλειξε φόνου, τρὶς δ' ἐξ ἄγος ἔπτυσ' ὀ-
Ἣ θέμις αὐθέντῃσι δολοκτασίας ἱλάεσθαι. (δόντων,
Ὑγρὸν δ' ἐν γαίῃ κρύψεν νέκυν, ἔνθ' ἔτι νῦν περ
Κείαται ὀστέα κεῖνα μετ' ἀνδράσιν Ἀψυρτεῦσιν.
Οἱ δ' ἄμυδις πυρσοῖο σέλας προπάροιθεν ἰδόντες
Τό σφιν παρθενικὴ τέκμαρ μετιοῦσιν ἄειρε,
Κολχίδος ἀγχόθι νηὸς, ἑὴν παρὰ νῆα βάλοντο
Ἥρωες· Κόλχων δ' ὄλεκον στόλον, ἠύτε κίρκοι
Φῦλα πελειάων, ἠὲ μέγα πῶυ λέοντες
Ἀγρότεροι κλονέουσιν ἐνὶ σταθμοῖσι θορόντες.
Οὐδ' ἄρα τις κείνων θάνατον φύγε, πάντα δ' ὅμιλον
Πῦρ ἅτε δηιόωντες ἐπέδραμον. ὀψὲ δ' Ἰήσων
Ἤντησεν, μεμαὼς ἐπαμυνέμεν, οὐ μάλ' ἀρωγῆς
Δευομένοις· ἤδη δὲ καὶ ἀμφ' αὐτοῖο μέλοντο.
Ἔνθα δὲ ναυτιλίης πυκινὴν πέρι μητιάασκον
Ἑζόμενοι βουλήν· ἐπὶ δέ σφισιν ἤλυθε κούρη
Φραζομένοις. Πηλεὺς δὲ παροίτατος ἔκφατο μῦθον,
Ἤδη νῦν κέλομαι νυκτὸς ἔτι νῆ' ἐπιβάντας
Εἰρεσίῃ περάαν πλόον ἀντίον ᾧ ἐπέχουσι
Δήιοι· ἠῶθεν γὰρ ἐπαθρήσαντας ἕκαστα
Ἔλπομαι οὐχ ἕνα μῦθον, ὅτις σφέας ὀτρύνειε διώκειν
Ἡμέας ὀτρυνέειν, τοὺς πεισέμεν· ἄνδιχα δ' ἄνακτος
Εὔνιδες, ἀργαλέῃσι διχοστασίῃς κεδόωντες.

[illegible] ... ἐρύθηνε τῷ [illegible] αἵματι.
ἐξάργματα τάμνε] [illegible] ἀκρωτηριάσαντα τινὰ ἐποίουν τοῦ ἀναιρουμένου· καὶ ταῦτα λαβόντες ἐξῆπτον τοῦ τραχήλου αὐτῶν. τὰ δὲ καλυμμάτων ἀκρωτηριασμάτων ἄπειρα καὶ πολλὰ ἐξάργματα. ἔπειτα τοῦ αἵματος αὐτοῦ λαβόντες, τρὶς εἰς τὸ στόμα ἔπτυον. τοῦτο δὲ ἐποίουν πρὸς τὸ ἐξιλάσασθαι τῆς δολοφονίας.
Ἀψυρτεῦσιν] ἔθνος ἀπὸ Ἀψύρτου εἰρημένον.
Ἤδη νῦν] ὁ Πηλεὺς συμβουλεύει μετὰ τὸν Ἀψύρτου θάνατον ἀποπλεῖν. οὐδεὶς γὰρ λόγος (φησὶ) πείσει τοὺς Κόλχους διῶξαι ἡμᾶς, ἰδόντας τὸ [illegible].

Ῥηΐδιη δέ κεν ἄμμι κεδασθέντων δίχα λαῶν
Ἤ δ' εἴη μετέπειτα κατερχομένοισι κέλευθος.
Ὣς ἔφατ'. ᾔνησαν δὲ νέοι ἔπος αἰακίδαο·
Ῥίμφα δ' ἐνὶ νηῒ ἐπιβάντες ἐπερρώοντ' ἐλάτῃσι
Νωλεμές· ὄφρ' ἱερὴν ἠλεκτρΐδα νῆσον ἵκοντο,
Ἀλλάων ὑπάτην, ποταμοῦ σχεδὸν ἠριδανοῖο.
Κόλχοι δ' ὁππότ' ὄλεθρον ἐπεφράσθησαν ἄνακτος,
Ἤτοι μὲν δίζεσθαι ἐπέχραον ἔνδοθι πάσης
Ἀργὼ καὶ μινύας κρονίης ἁλός· ἀλλ' ἀπέρυκεν
Ἥρη σμερδαλέῃσι κατ' αἰθέρος ἀστεροπῇσιν
Ὕστατον. αὐτοὶ δ' αὖτε κυταιΐδος ἤθεα γαίης
Στύξαν, ἀτυζόμενοι χόλον ἄγριον αἰήταο·
Ἔμπεδα δ' ἄλλυδις ἄλλοι ἐφορμηθέντες ἔνασθεν,
Οἱ μὲν ἐπ' αὐτάων νήσων ἔβαν, ᾗσιν ἐπέσχον
Ἥρωες, ναίουσι δ' ἐπώνυμοι ἀψύρτοιο·
Οἱ δ' ἄρ' ἐπ' ἰλλυρικοῖο μελαμβαθέος ποταμοῖο,
Τύμβος ἵν' ἁρμονίης κάδμοιό τε, πύργον ἔδειμαν,
Ἀνδράσιν ἐγχελέεσσιν ἐφέστιοι· οἱ δ' ἐν ὄρεσσιν
Ἐνναίουσιν ἅπερ τε κεραύνια κικλήσκονται,
Ἐκ τόθεν ἐξότε τούς γε διὸς κρονίδαο κεραυνοὶ
Νῆσον ἐς ἀντιπέραιαν ἀπέτραπον ὁρμηθῆναι.
Ἥρωες δ', ὅτε δή σφιν ἐείσατο νόστος ἀπήμων,
Δή ῥα τότε προμολόντες ἐπὶ χθονὶ πείσματ' ἔδησαν
Ὑλλήων. νῆσοι γὰρ ἐπιπρούχοντο θαμειαὶ
Ἀργαλέην πλώουσιν ὁδὸν μεσσηγὺς ἔχουσαι.
Οὐδέ σφιν ὡς καὶ πρὶν ἀνάρσια μητιάασκον
Ὑλλῆες· πρὸς δ' αὐτοὶ ἐμηχανόωντο κέλευθον,
Μισθὸν ἀειρόμενοι τρίποδα μέγαν ἀπόλλωνος·
Δοιοὺς γὰρ τρίποδας τηλοῦ πόρε φοῖβος ἄγεσθαι
Αἰσονίδῃ περόωντι κατὰ χρέος, ὁππότε πυθὼ
Ἱρὴν πευσόμενος μετεκίαθε τῆσδ' ὑπὲρ αὐτῆς
Ναυτιλίης· πέπρωτο δ', ὅπῃ χθονὸς ἱδρυθεῖεν,

Ἠλεκτρΐδα] αὕτη ἡ Ἠλεκτρὶς ἐγγύς ἐστι τοῦ Ἠριδανοῦ ποταμοῦ. οἱ Κόλχοι ἀφορμηθέντες τῆς Ἀργοῦς οὐκ ἐπανῆλθον, φοβούμενοι τὸν Αἰήτην· ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν ᾤκησαν ὅπου ὁ Ἄψυρτος ἐδολοφονήθη, μετὰ τῶν κληθέντων ἀπ' αὐτοῦ Ἀψυρτίων· οἱ δέ, ἐν Ἰλλυρίᾳ, ὅπου οἱ Ἐγχέλυες, περὶ τὰ Κεραύνια ὄρη.

Ὑλλήων] ἔθνος περὶ τὴν Ἰλλυρίαν, ἀπὸ Ὕλλου, τοῦ Ἡρακλέους καὶ Μελίτης, ὠνομασμένον.

Πευσόμενος] πεύσων, χρησμὸν αἰτησόμενος παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος.

Ὅπῃ χθονὸς] οἱ Ὑλλῆες λαβόντες μισθὸν παρὰ Ἰάσονος τρίποδα τῆς μηνύσεως τῆς ὁδοῦ, ἔκρυψαν ὑπὸ γῆν. ἐπεὶ ὁ χρησμὸς ἐκέλευσεν, ἔνθα ἂν ὁ τρίπους ᾖ, ἀπόρθητον εἶναι τὴν πόλιν. τὸ οὖν, ὁ δὲ κεύθεται, πρὸς τὸν τρίποδα.

Μή ποτε τὴν δηίοισιν ἀναστήσεσθαι ἰοῦσι.
Τοὔνεκεν εἰσέτι νῦν κείνη ὅδε κεύθεται αἴῃ
Ἀμφὶ πόλιν ἀγανὴν Ὑλληίδα, πολλὸν ἔνερθεν
Οὔδεος, ὥς κεν ἄφαντος ἀεὶ μερόπεσσι πέλοιτο.
Οὐ μὲν ἔτι ζώοντα καταῦθι τέτμον ἄνακτα
Ὕλλον, ὃν εὐειδὴς Μελίτη τέκεν Ἡρακλῆι
Δήμῳ Φαιήκων. ὁ γὰρ οἰκία ναυσιθόοιο
Τυτθὸς ἐὼν ποτ' ἔναιεν· ἀτὰρ λίπε νῆσον ἔπειτα,
"Μάκριν τ' εἰσαφίκανε, διωνύσοιο τιθήνην,
Νιψόμενος παίδων ὀλοὸν φόνον. ἔνθ' ὅγε κούρην
Αἰγαίου ἐδάμασσεν ἐρασσάμενος ποταμοῖο
Νηιάδα μελίτην· ἡ δὲ σθεναρὸν τέκεν ὕλλον.
Οὐδ' ἄρ ὅγ' ἡβήσας αὐτῇ ἐνὶ ἔλδετο νήσῳ
Ναίειν, κοιρανέοντος ἐπ' ὀφρύσι ναυσιθόοιο·
Βῆ δ' ἅλαδε κρονίην, αὐτόχθονα λαὸν ἀγείρας
Φαιήκων. σὺν γάρ οἱ ἄναξ πόρσυνε κέλευθον
Ἥρως ναυσίθοος. τόθι δ' εἵσατο· καί μιν ἔπεφνον
Μέντορες ἀγραύλοισιν ἀλεξόμενον περὶ βουσίν.
"Ἀλλὰ θεαὶ πῶς τῆσδε παρὲξ ἁλὸς, ἀμφί τε γαῖαν
Αὐσονίην, "νήσους τε λιγυστίδας, αἳ καλέονται
Στοιχάδες, ἀργώης περιώσια σήματα νηὸς
Νημερτὲς πέφαται; τίς ἀπόπροθι τόσσον ἀνάγκη
Καὶ χρειὼ σφ' ἐκόμισσε; τίνες σφέας ἤγαγον αὖραι;
"Αὐτόν που μεγαλωστὶ δεδουπότος ἀψύρτοιο
Ζῆνα θεῶν βασιλῆα χόλος λάβεν, οἷον ἔρεξαν.
Αἰαίης δ' ὀλοὸν τεκμήρατο δήνεσι κίρκης
Αἷμ' ἀπονιψαμένους, πρό τε μυρία πημανθέντας
Νοστήσειν. τὸ μὲν οὔτις ἀριστήων ἐνόησεν·
Ἀλλ' ἔθεον γαίης ὑλληίδος ἐξανιόντες.
Τηλόθι, τὰς δ' ἀπέλειπον ὅσαι κόλχοισι πάρεσθεν

Μάκριν τ' εἰσαφίκανε] Μάκρις τὸ παλαιὸν ἐλέγετο ἡ Σχερία, ὠνομασμένη ἀπὸ τῆς Διονύσου τροφοῦ. ἔνθα φησὶ τὸν Ἡρακλέα παραγενόμενον τὸν τῶν παίδων αὐτοῦ φόνον καθαρθησόμενον, Μελίτην τὴν Αἰγαίου τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα γεγαμηκέναι· ἐξ ἧς ἔσχε τὸν Ὕλλον. ὃς ἀκμάσας οὐκ ἠθέλησε τῷ Ναυσιθόῳ ὑποταγῆναι· ἀλλά τινας τῶν Φαιάκων συναγαγὼν, εἰς τὴν Κρονίαν θάλασσαν κατῴκησεν.

Ἀλλὰ θεαὶ πῶς] πυνθάνεται τῆς Μούσης ὁ ποιητὴς πῶς τὸν πλοῦν ἐποίησαν οἱ Ἀργοναῦται μετὰ τὸν Ἀψύρτου θάνατον, καὶ πῶς εἰς θάλασσαν ἦλθον. μέμφονται δέ τινες τὸν Ἀπολλώνιον, ὡς περὶ τούτοις τοῖς χρόνοις εἰρηκότα τὴν Ἰταλίαν, Αὐσονίαν. ὑστέροις γὰρ χρόνοις τῶν Ἀργοναυτῶν οὕτω κέκληται, ἀπὸ Αὔσονος τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Καλυψοῦς. ἐροῦμεν δὲ ὅτι εἰ καὶ μὴ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους Αὔσονες ὠνομάζοντο, ἀλλὰ τοῖς τοῦ ποιητοῦ χρόνοις ἐκαλοῦντο οὕτως.

Νήσους τε Λιγυστίδας] περὶ τὴν Ἰταλίαν εἰσί τε τῆς Λιγυστίδες, καλούμεναι Στοιχάδες, διὰ τὸ στοίχῳ τετάχθαι· αἵτινες οἰκοῦνται ὑπὸ τῶν Λιγύων. Αὐτόν που] μετὰ τὴν πεῦσιν ἐμπνευσθεὶς, ἐντεῦθεν ἄρχεται τοῦ διηγήματος.

Ἑξείης πλήθοντο λιβυρνίδες εἰν ἁλὶ νῆσοι,
Ἴσσα τε δυσκέλαδός τε καὶ ἱμερτὴ πιτύεια.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπὶ τῇσι παραὶ κέρκυραν ἵκοντο,
Ἔνθα ποσειδάων ἀσωπίδα νάσσατο κούρην,
Ἠύκομον κέρκυραν, ἑκὰς φλιουντίδος αἴης
Ἁρπάξας ὑπ' ἔρωτι, μελαινομένην δέ μιν ἄνδρες
Ναυτίλοι ἐκ πόντοιο κελαινῇ πάντοθεν ὕλῃ
Δερκόμενοι, κέρκυραν ἐπικλείουσι μέλαιναν.
Τῇ δ' ἔπι καὶ μελίτην, λιαρῷ περιγηθέες οὔρῳ,
Αἰπεινήν τε κερωσσόν, ὕπερθε δὲ πολλὸν ἐοῦσαν
Νυμφαίην παράμειβον ἵνα κρείουσα καλυψὼ
Ἀτλαντὶς ναίεσκε· τὰ δ' ἠεροειδέα λεύσσειν
Οὔρεα δοιάζοντο κεραύνια. καὶ τότε βουλὰς
Ἀμφ' αὐτοῖς ζηνός τε μέγαν χόλον ἐφράσαθ' ἥρη.
Μηδομένη δ' ἄνυσιν τοῖο πλόου, ὦρσεν ἀέλλας
Ἀντικρύ. ταὶ δ' αὖτις ἀναρπάγδην φορέοντο
Νήσου ἐπὶ κραναῆς ἠλεκτρίδος. αὐτίκα δ' ἄφνω
Ἴαχεν ἀνδρομέῃ ἐνοπῇ μεσσηγὺ θεόντων
Αὐδῆεν γλαφυρῆς νηὸς δόρυ, τόρρ' ἀνὰ μέσσην
Στεῖραν ἀθηναίη δωδωνίδος ἥρμοσε φηγοῦ.
Τοὺς δ' ὀλοὸν μεσσηγὺ δέος λάβεν εἰσαΐοντας
Φθογγήν τε ζηνός τε βαρὺν χόλον. οὐ γὰρ ἀλύξειν
Ἔννεπεν οὔτε πόρους δολιχῆς ἁλός, οὔτε θυέλλας
Ἀργαλέας, ὅτε μὴ κίρκη φόνον ἀψύρτοιο
Νηλέα νίψειε· πολυδεύκεα δ' εὐχετάασθαι
Κάστορά τ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἤνωγε κελεύθους
Αὐσονίης ἔμπροσθε πορεῖν ἁλός, ᾗ ἔνι κίρκην
Δήοισιν πέρσης τε καὶ ἠελίοιο θύγατρα.
Ὣς ἀργὼ ἰάχησεν ὑπὸ κνέφας. οἱ δ' ἀνόρουσαν
Τυνδαρίδαι, καὶ χεῖρας ἀνέσχεθον ἀθανάτοισιν,
Εὐχόμενοι τὰ ἕκαστα· κατηφείη δ' ἔχεν ἄλλους
Ἥρωας μινύας. ἡ δ' ἔσσυτο πολλὸν ἐπὶ πρό.

Ἑξείης πλήθοντο] Λίβυρνοι, ἔθνος οἰκοῦντες ταύτας τὰς νήσους, Ἴσσαν τε δυσκέλαδον καὶ Πιτύειαν. μεθ' ἃς εἰς Κόρκυραν ἦλθον. τὴν δὲ Πιτυοῦσσαν καλουμένην, Πιτύειαν εἶπεν, Ὁμήρῳ ἑπόμενος.

Δοιάζοντο] ἐσχάζοντο.

Χόλον ἐφράσαθ' Ἥρη] ἡ Ἥρα (φησὶ) τὴν Διὸς ὀργὴν ἐπισταμένη πρὸς τοὺς Ἀργοναύτας, σφοδροὺς ἀνέμους ἐποίησε κατ' ἐκείνους τοὺς τόπους· ὅπως ἀποστήσειεν μὲν αὐτῶν, φέροιντο δὲ εἰς τὴν Ἠλεκτρίδα νῆσον.

Οὐ γὰρ ἀλύξειν] Ἡ στεῖρα τῆς Ἀργοῦς (φησὶ) φωνῆεν ἔχουσα ξύλον, μεταδέδωκεν αὐτοῖς τὸν Διὸς χόλον φεύγειν, καὶ πρὸς Κίρκην ἀφικέσθαι, τὸν Ἀψύρτου θάνατον καθαρθησομένους. ἐς δὲ τὸν Ἠριδανὸν ἐσέβαλλον, ὃς ἐπὶ τῆς Κελτικῆς ποταμός· εἰς ὃν λέγουσι πεπτωκέναι τὸν Φαέθοντα.

Δήοισιν] εὑρήσοισιν. ἀεὶ γὰρ ἐπὶ μέλλοντος κεῖται.

Λέγεται, τῶν Ἡλιάδων θρηνουσῶν τὸν Φαέθοντα, καὶ εἰς αἰγείρους μεταβεβλημένων, τὸ ἀποστάζον δάκρυον εἶναι ἤλεκτρον.

Λαίφεσιν. ἐς δ' ἔβαλον μύχατον ῥόον ἠριδανοῖο·
Ἔνθα ποτ' αἰθαλόεντι τυπεὶς πρὸς στέρνα κεραυνῷ
Ἡμιδαὴς φαέθων πέσεν ἅρματος ἠελίοιο
Λίμνης ἐς προχοὰς πολυβενθέος. ἡ δ' ἔτι νῦν περ
Τραύματος αἰθομένοιο βαρὺν ἀνεκήκιεν ἀτμόν.
Οὐδέ τις ὕδωρ κεῖνο διὰ πτερὰ κοῦφα τανύσσας
Οἰωνὸς δύναται βαλέειν ὕπερ· ἀλλὰ μεσηγὺς
Φλογμῷ ἐπιθρώσκει πεποτημένος. ἀμφὶ δὲ κοῦραι
Ἡλιάδες ταναῇσιν ἐφήμεναι αἰγείροισιν
Μύρονται κινυρὸν μέλεαι γόον· ἐκ δὲ φαεινὰς
Ἠλέκτρου λιβάδας βλεφάρων προχέουσιν ἔραζε.
Αἱ μέν τ' ἠελίῳ ψαμάθοις ἐπιτερσαίνονται·
Εὖτ' ἂν δὲ κλύζωσι κελαινῆς ὕδατα λίμνης
Ἠϊόνας πνοιῇ πολυηχέος ἐξ ἀνέμοιο,
Δὴ τότ' ἐς ἠριδανὸν προκυλίνδεται ἀθρόα πάντα
Κυμαίνοντι ῥόῳ. κελτοὶ δ' ἐπὶ βάξιν ἔθεντο,
Ὡς ἄρ' ἀπόλλωνος τάδε δάκρυα λητοΐδαο
Ἐμφέρεται δίναις, ἅτε μυρία χεῦε πάροιθεν,
Ἦμος ὑπερβορέων ἱερὸν γένος εἰσαφίκανεν,
Οὐρανὸν αἰγλήεντα λιπὼν, ἐκ πατρὸς ἐνιπῆς·
Χωόμενος περὶ παιδὶ, τὸν ἐν λιπαρῇ λακερείῃ
Δῖα κορωνὶς ἔτικτεν ἐπὶ προχοῆς ἀμύροιο.
Καὶ τὰ μὲν ὣς κείνοισι μετ' ἀνδράσι κεκλήϊσται.
Τοὺς δ' οὔτε βρώμης ᾕρει πόθος, οὐδὲ ποτοῖο,
Οὔτ' ἐπὶ γηθοσύνας τράπετο νόος· ἀλλ' ἄρα τοίγε
Ἤματα μὲν στρεύγοντο περιβληχρὸν βαρύθοντες
Ὀδμῇ λευγαλέῃ, τήν ῥ' ἄσχετον ἐξανίεσκον
Τυφομένου φαέθοντος ἐπιρροαὶ ἠριδανοῖο·
Νυκτὸς δ' αὖ γόον ὀξὺν ὀδυρομένων ἐσάκουον
Ἡλιάδων λιγέως. τὰ δὲ δάκρυα μυρομένῃσιν
Οἷον ἐλαιηραὶ στάγες ὕδασιν ἐμφορέοντο.
Ἐκ δὲ τόθεν ῥοδανοῖο βαθὺν ῥόον εἰσεπέρησαν,

Κελτοὶ δ' ἐπὶ] οἱ Κελτοὶ ἐφήμισαν τὸ ἤλεκτρον εἶναι μὴ τῶν Ἡλιάδων, ἀλλὰ δάκρυον εἶναι Ἀπόλλωνος, ἡνίκα διὰ τὸν Ἀσκληπιοῦ θάνατον ἀνιαθεὶς εἰς τοὺς Ὑπερβορέους ἀφίκετο, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐπιτίμησιν· ἢ ὅτε ἐκελεύσθη θητεύειν ἐπὶ τῷ φόνῳ τῶν Κυκλώπων.

Τὰ δὲ δάκρυα] Θρηνουσῶν δὲ τῶν Ἡλιάδων τὸ δάκρυον ἀναμίσγεται τοῖς ὕδασιν, ὡσεὶ σταγόνες ἐλαίου. Στάγες, ὡς ἀπὸ τῆς στὰξ σταγός.

Ῥοδανοῖο βαθὺν ῥόον] Ῥοδανὸς, ποταμὸς τῆς Κελτικῆς, τῷ Ἠριδανῷ συμμιγνύμενος, καὶ σχιζόμενος, τῇ μὲν εἰς Ὠκεανὸν φέρεται· τῇ δὲ, εἰς τὸν Ἰόνιον κόλπον· τῇ δὲ, εἰς τὸ Σαρδόνιον πέλαγος.

Ὅς τ' εἰς ἠριδανὸν μετανείσεται· ἄμμιγα δ' ὕδωρ
Ἐν ξυνοχῇ βέβρυχε κυκώμενον. αὐτὰρ ὁ γαίης
Ἐκ μυχάτης, ἵνα τ' εἰσὶ πύλαι καὶ ἐδέθλια νυκτός,
Ἔνθεν ἀπορνύμενος, τῇ μέν τ' ἐπερεύγεται ἀκτὰς
Ὠκεανοῦ, τῇ δ' αὖτε μετ' ἰονίην ἅλα βάλλει,
Τῇ δ' ἐπὶ σαρδόνιον πέλαγος καὶ ἀπείρονα κόλπον
Ἑπτὰ διὰ στομάτων ἱεὶς ῥόον. ἐκ δ' ἄρα τοῖο
Λίμνας εἰσέλασαν δυσχείμονας, αἵ τ' ἀνὰ κελτῶν
Ἤπειρον πέπτανται ἀθέσφατον· ἔνθά κεν οἵγε
Ἄτῃ ἀεικελίῃ πέλασαν. φέρε γάρ τις ἀπορρὼξ
Κόλπον ἐς ὠκεανοῖο, τὸν οὐ προδαέντες ἔμελλον
Εἰσβαλέειν. τόθεν οὔ κεν ὑπότροποι ἐξεσάωθεν·
Ἀλλ' ἥρη σκοπέλοιο καθ' "ἑρκυνίου ἰάχησεν,
Οὐρανόθεν προθοροῦσα. φόβῳ δ' ἐτίναχθεν ἀϋτῆς
Πάντες ὁμῶς· δεινὸν γὰρ ἐπὶ μέγας ἔβραχεν αἰθήρ.
Ἂψ δὲ παλιντροπόωντο θεᾶς ὕπο· καί ῥ' ἐνόησαν
Τήνδ' οἶμον τῇπέρ τε καὶ ἔπλετο νόστος ἰοῦσι.
Δηναιοὶ δ' ἀκτὰς ἁλιμυρέας εἰσαφίκοντο,
Ἥρης αἰνεσίῃσι, δι' ἔθνεα μυρία κελτῶν
Καὶ λιγύων περόωντες "ἀδήιοι. ἀμφὶ γὰρ αἰνὴν
Ἠέρα χεῦε θεὰ πάντ' ἤματα νεισομένοισι.
Μεσσότατον δ' ἄρα τοίγε διὰ στόμα νηὶ βαλόντες
Στοιχάδας εἰσαπέβαν νήσους σόοι, "εἵνεκα κούρων
Ζηνός· ὃ δὴ βωμοί τε καὶ ἱερὰ τοῖσι τέτυκται
Ἔμπεδον. οὐδ' οἶον κείνης ἐπίκουροι ἕποντο
Ναυτιλίης, Ζεὺς δέ σφι καὶ ὀψιγόνων "πόρε νῆας.
Στοιχάδας αὖτε λιπόντες ἐς αἰθαλίην ἐπέρησαν
Νῆσον, ἵνα ψηφῖσιν ἀπωμόρξαντο καμόντες
Ἱδρῶ ἅλις· χροιῇ δὲ κατ' αἰγιαλοῖο κέχυνται
Εἴκελοι. ἐν δὲ σόλοι καὶ τεύχεα θέσκελα κείνων·
Ἐν δὲ λιμὴν ἀργῷος ἐπωνυμίῃ πεφάτισται.
Καρπαλίμως δ' ἔνθένδε δι' ἐξ ἁλὸς οἶδμα νέοντο

Ἑρκυνίου] Ἑρκύνιον ὄρος Κελτῶν, ἢ δρυμός.

Ἀδήιοι] ἄγνωστοι. ἀζήτητοι. ἀνενόχλητοι.

Εἵνεκα κούρων Ζηνὸς] Τῶν Διοσκούρων, οἵτινες ηὔξαντο ὑπὲρ αὐτῶν.

Πόρε νῆας] σώζειν δηλονότι. ὁ τρόπος ἔλλειψις.

Αἰαίης λιμένα] ἔοικεν Ἀπολλώνιος ἐκδεδέχθαι τὴν Ὀδυσσέως πλάνην περὶ Τυρρηνίαν καὶ Ἰταλίαν. ἐκεῖ γὰρ ὑποτίθεται τὴν Κίρκην οἰκεῖν.

Ἔνθα δὲ Κίρκην] Ἡ Κίρκη (φησί) κατελήφθη ἐπὶ θαλάσσης ἡμέρας γινομένης, ἀποτρεπομένη φοβερὸν ὄναρ, ὃ νυκτὸς εἶδεν, αἵματι τὸν οἶκον αὐτῆς μεμολυσμένον.

Αὐσονίης ἀκτὰς τυρσηνίδας εἰσορόωντες.
Ἷξον δ' αἰαίης λιμένα κλυτόν· ἐκ δ' ἄρα νηὸς
Πείσματ' ἐπ' ἠϊόνων σχεδόθεν βάλον. ἔνθα δὲ κίρκην
Εὗρον ἁλὸς νοτίδεσσι κάρη ἐπιφαιδρύνουσαν.
Τοῖον γὰρ νυχίοισιν ὀνείρασιν ἐπτοίητο.
Αἵματί οἱ θάλαμοί τε καὶ ἕρκεα πάντα δόμοιο
Μύρεσθαι δόκεον· φλὸξ δ' ἀθρόα φάρμακ' ἔδαπτεν,
Οἷσι πάρος ξείνους θέλγ' ἀνέρας, ὅστις ἵκοιτο.
Τὴν δ' αὐτὴ φονίῳ σβέσεν αἵματι πορφύρουσαν,
Χερσὶν ἀφυσσαμένη· λῆξεν δ' ὀλοοῖο φόβοιο.
Τῷ καὶ ἐπιπλομένης ἠοῦς νοτίδεσσι θαλάσσης
Ἐγρομένη πλοκάμους τε καὶ εἵματα φαιδρύνεσκε.
Θῆρες δ' οὐ θήρεσσιν ἐοικότες ὠμηστῇσιν, (ἄλλων
Οὔτε μὲν οὐδ' ἄνδρεσσιν ὁμὸν δέμας, ἄλλο δ' ἀπ'
Συμμιγέες μελέων κίον ἀθρόοι· ἠΰτε μῆλα
Ἐκ σταθμῶν ἅλις εἶσιν ὀπηδεύοντα νομῆϊ.
Τοίους καὶ προτέρους ἐξ ἰλύος ἐβλάστησε
Χθὼν αὐτὴ μικτοῖσιν ἀρηρεμένους μελέεσσιν.
Οὔπω διψαλέῳ μάλ' ὑπ' ἠέρι πιληθεῖσα,
Οὐδέ πω ἀζαλέοιο βολαῖς τόσον ἠελίοιο
Ἰκμάδας αἰνυμένη· τὰ δ' ἐπὶ στίχας ἤγαγεν αἰὼν
Συγκρίνας, τὼς οἵγε φυὴν ἀΐδηλοι ἕποντο.
Ἥρωας δ' ἕλε θάμβος ἀπείριτον· αἶψα δ' ἕκαστος
Κίρκης εἴς τε φυὴν εἴς τ' ὄμματα παπταίνοντες,
Ῥεῖα κασιγνήτην φάσαν ἔμμεναι αἰήταο.
Ἡ δ' ὅτε δὴ νυχίων ἀπὸ δείματα πέμψεν ὀνείρων,
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄψορρον ἀπέστιχε· τοὺς δ' ἅμ' ἕπεσθαι
Χειρὶ καταρρέξασα δολοφροσύνῃσιν ἄνωγεν.
Ἔνθ' ἤτοι πληθὺς μὲν ἐφετμαῖς αἰσονίδαο
Μίμνεν ἀπηλεγέως, ὁ δ' ἐρύσσατο κολχίδα κούρην.
Ἀμφὼ δ' ἑσπέσθην αὐτὴν ὁδὸν, ἔστ' ἀφίκοντο
Κίρκης ἐς μέγαρον. τοὺς δ' ἐν λιπαροῖσι κέλευεν

Ἥ γε θρόνοις ἕζεσθαι, ἀμηχανέουσα κιόντων.
Τὼ δ' ἄνεω καὶ ἄναυδοι ἐφ' ἑστίῃ ἀίξαντες
Ἵζανον· (ἥτε δίκη λυγροῖς ἱκέτῃσι τέτυκται)
Ἡ μὲν ἐπ' ἀμφοτέραις θεμένη χείρεσσι μέτωπα,
Αὐτὰρ ὁ κωπῆεν μέγα φάσγανον ἐν χθονὶ πήξας,
Ὧι πέρ τ' Αἰήταο πάιν κτάνεν· οὐδέ ποτ' ὄσσε
Ἰθὺς ἐνὶ βλεφάροισιν ἀνέσχεθον. αὐτίκα δ' ἔγνω
Κίρκη φύξιον οἶτον, ἀλιτροσύνας τε φόνοιο.
Τῷ καὶ ὀπιζομένη Ζηνὸς θέμιν ἱκεσίοιο,
Ὃς μέγα μὲν κοτέει, μέγα δ' ἀνδροφόνοισιν ἀρήγει,
Ῥέζε θυηπολίην, οἵῃ τ' ἀπολυμαίνονται
Νηλειεῖς ἱκέται, ὅτ' ἐφέστιοι ἀντιόωσιν.
Πρῶτα μὲν ἀτρέπτοιο λυτήριον ἥ γε φόνοιο
Τειναμένη καθύπερθε, συὸς τέκος, ἧς ἔτι μαζοὶ
Πλήμμυρον λοχίης ἐκ νηδύος, αἵματι χεῖρας
Τέγγεν, ἐπιτμήγουσα δέρην· αὖτις δὲ καὶ ἄλλοις
Μείλισσεν χύτλοισι, καθάρσιον ἀγκαλέουσα
Ζῆνα παλαμναίων τιμήορον ἱκεσιάων.
Καὶ τὰ μὲν ἀθρόα πάντα δόμων ἐκ λύματ' ἔνεικαν
Νηϊάδες πρόπολοι, ταί οἱ πόρσυνον ἕκαστα·
Ἡ δ' εἴσω πελανοὺς μείλικτρά τε νηφαλίῃσι
Δαῖεν ἐπ' εὐχωλῇσι παρέστιος, ὄφρα χόλοιο
Σμερδαλέας παύσειεν ἐριννύας, ἠδὲ καὶ αὐτὸς
Εὐμειδής τε πέλοιτο καὶ ἤπιος ἀμφοτέροισιν,
Εἴτ' οὖν ὀθνείῳ μεμιασμένοι αἵματι χεῖρας,
Εἴτε καὶ ἐμφυλίῳ προσκηδέες ἀντιόωσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ μάλα πάντα πονήσατο, δὴ τότ' ἔπειτα
Εἷσεν ἐπὶ ξεστοῖσιν ἀναστήσασα θρόνοισι.
Καὶ δ' αὐτὴ πέλας ἷζεν ἐνωπαδίς· αἶψα δὲ μύ- (θοις
Χρειὼ ναυτιλίην τε διακριδὸν ἐξερέεινεν.
Ἠδ' ὁπόθεν μετὰ γαῖαν ἑὴν καὶ δώματ' ἰόντες
Αὕτως ἱδρυνθησαν ἐφέστιοι. ἦ γὰρ ὀνείρων

Ἥτε δίκη λυγροῖς] ὡς νόμος ἐστὶ τοῖς ἱκέταις, ὥστε αὐτοὺς ἐπὶ τῆς ἑστίας καθημένους μὴ φθέγγεσθαι. Φύξιον οἶτον] Φύξιος μὲν Ζεύς, ὁ βοηθῶν τοῖς φυγάσι, καὶ πρὸς ὃν καταφεύγουσι· φύξιος δὲ οἶτος ἐνταῦθα, ὁ θάνατος, δι' ὃν καταφεύγουσιν. ἔγνω δὲ (φησὶν) ἡ Κίρκη τὸν Ἰάσονα φόνον δεδρακότα. Ἀτρέπτοιο λυτήριον ἥγε φόνοιο] Λυτήριον, τὸ καθάρσιον λέγει. ὅ ἐστι χοιρίδιον μικρόν, ὅπερ οἱ ἁγνίζοντες θύσαντες, τὰς χεῖρας τοῦ ἁγνιζομένου τῷ αἵματι αὐτοῦ βρέχουσιν. Ἀγκαλέουσα] ἐπικαλουμένη. Παλαμναίων τιμήορον ἱκεσιάων] Παλαμναῖος λέγεται ὁ φόνον εἰργασμένος· ἐνταῦθα δὲ παλαμναίας ἱκεσίας λέγει τὰς ὑπὸ φονέων γινομένας. ὧν τὸν Δία τιμήορον, ἤγουν τιμητήν, φησίν. Ἡ δ' εἴσω] Ἡ δὲ Κίρκη πέμματα τινὰ ἐπέκαιεν, ὕδωρ ἐπιχέουσα κατὰ τὸν νόμον. Ἐνωπαδίς] κατ' ὄψιν, ἐξ ἐναντίας. Ὅτι ἁγνίσασα αὐτοὺς ἐκάθισεν ἐπὶ θρόνων, καὶ αὐτὴ ἐναντίον αὐτῶν ἐκαθέσθη.

Μῆτις ἀεικελίη δῦνεν φρένας ὁρμαίνουσα.
Ἵετο δ᾽ αὖ κούρης ἐμφύλιον ἴδμεναι ὀμφήν,
Αὐτίχ᾽ ὅπως ἐνόησεν ἀπ᾽ οὔδεος ὦσε βαλοῦσαν.
Πᾶσα γὰρ ἠελίου γενεὴ ἀρίδηλος ἰδέσθαι
Ἦεν· ἐπεὶ βλεφάρων ἀποτηλόθι μαρμαρυγῇσιν
Οἷόν τε χρυσέην ἀντώπιον ἵεσαν αἴγλην.
Ἡ δ᾽ ἄρα τῇ τὰ ἕκαστα διειρομένῃ κατέλεξε,
Κολχίδα γῆρυν ἱεῖσα, βαρύφρονος αἰήταο
Κούρη, μειλιχίως, ἠμὲν στόλον ἠδὲ κελεύθους
Ἡρώων, ὅσα τ᾽ ἀμφὶ θοοῖς ἐμόγησαν ἀέθλοις·
Ὥς τε κασιγνήτης πολυκηδέος ἤλιτε βουλαῖς,
Ὥς τ᾽ ἀπονόσφιν ἄλυξεν ὑπέρβια δείματα πατρὸς
Σὺν παισὶν Φρίξοιο. φόνον δ᾽ ἀλέεινεν ἐνισπεῖν
Ἀψύρτου. τὴν δ᾽ οὔτι νόῳ λάθεν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
Μυρομένην ἐλέαιρεν, ἔπος δ᾽ ἐπὶ τοῖσιν ἔειπε,
Σχετλίη, ἦ ῥα κακὸν καὶ ἀεικέα μήσαο νόστον.
Ἔλπομαι οὐκ ἐπὶ δήν σε βαρὺν χόλον αἰήταο
Ἐκφυγέειν. τάχα δ᾽ εἶσι καὶ Ἑλλάδος ἤθεα γαίης,
Τισόμενος φόνον υἷος, ὅτ᾽ ἄσχετα ἔργα τέλεσσας.
Ἀλλ᾽ ἐπεὶ οὖν ἱκέτις καὶ ὁμόγνιος ἔπλευ ἐμεῖο,
Ἄλλο μὲν οὔτι κακὸν μητίσομαι ἐνθάδ᾽ ἰούσῃ·
Ἔρχεο δ᾽ ἐκ μεγάρων ξείνῳ συνοπηδὸς ἐοῦσα,
Ὅντινα τοῦτον ἄϊστον ἀνείρεο πατρὸς ἄνευθε.
Μηδέ με γουνάσσαιο ἐφέστιος. οὐ γὰρ ἔγωγε
Αἰνήσω βουλάς τε σέθεν καὶ ἀεικέα φύξιν.
Ὣς φάτο. τὴν δ᾽ ἀμέγαρτον ἄχος λάβεν· ἀμφὶ δὲ πέπλον
Ὀφθαλμοῖσι βαλοῦσα, γόον χέεν· ὄφρα μιν ἥρως
Χειρὸς ἐπισχόμενος μεγάρων ἐξῆγε θύραζε,
Δείματι παλλομένην. λεῖπον δ᾽ ἀπὸ δώματα κίρκης.
Οὐδ᾽ ἀλόχον κρονίδαο Διὸς λάθον· ἀλλά οἱ ἶρις
Πέφραδεν, εὖτ᾽ ἐνόησεν ἀπὸ μεγάροιο κιόντας.
Αὐτὴ γάρ μιν ἄνωγε δοκευέμεν ὁππότε νῆα

Ἵετο δ᾽ αὖ κούρης] προεθυμεῖτο φωνὴν ἀκοῦσαι, συμβάλλουσα ὅτι ἀπὸ Ἡλίου ἐστὶν, ἀπὸ τῆς τῶν ὀφθαλμῶν διαυγείας.

Ἐπεὶ βλεφάρων] ἐπεὶ πάνυ πόρρω ἀπὸ τῶν ὀμμάτων ἔλαμπον ταῖς λαμπηδόσιν. Ἐπλάσατο ἡ Μήδεια, λέγουσα διὰ τοῦτο πεφευγέναι, διὰ τὸ φοβεῖσθαι τὸν πατέρα· ὅτι ἐβοήθησε τῷ Ἰάσονι κατ᾽ ἔλεον τῆς ἀδελφῆς Χαλκιόπης.

Ἄϊστον] ἀφανῆ. ἄγνωστον.

Ἐφέστιον] ἐπὶ τῇ ἑστίᾳ ὄντα.

Σπείρειεν. τὸ καὶ αὖτις ἐποτρύνουσ' ἀγόρευεν,
Ἶρι φίλη, νῦν, εἴ ποτ' ἐμὰς ἐτέλεσσας ἐφετμάς,
Εἰ δ' ἄγε λαιψηρῇσι μετοιχομένη πτερύγεσσι,
Δεῦρο Θέτιν μοι ἄνωχθι μολεῖν ἁλὸς ἐξανιοῦσαν.
Κείνης γὰρ χρειώ με κιχάνεται. αὐτὰρ ἔπειτα
Ἐλθεῖν εἰς ἀκτάς, ὅθι τ' ἄκμονες Ἡφαίστοιο
Χάλκειοι στιβαρῇσιν ἀράσσονται τυπίδεσσιν.
Εἰπὲ δὲ κοιμῆσαι φύσας πυρός, εἰσόκεν Ἀργὼ
Τάσγε παρεξελάσῃσιν. ἀτὰρ καὶ ἐς Αἴολον ἐλθεῖν,
Αἴολον ὅστ' ἀνέμοις αἰθρηγενέεσσιν ἀνάσσει.
Καὶ δὲ τῷ εἰπέμεναι τὸν ἐμὸν νόον, ὥς κεν ἀήτας
Πάντας ἀπολλήξειεν ὑπ' ἠέρι, μηδέ τις αὔρη
Τρηχύνοι πέλαγος· ζεφύρου γε μὲν οὖρος ἀήτω,
Ὄφρ' οἵγ' Ἀλκινόου Φαιηκίδα νῆσον ἵκωνται.
Ὣς ἔφατ'. αὐτίκα δ' Ἶρις ἀπ' Οὐλύμποιο θοροῦσα,
Τέμνε τανυσσαμένη κοῦφα πτερά· δῦ δ' ἐνὶ πόντῳ
Αἰγαίῳ, τόθι πέρ τε δόμοι Νηρῆος ἔασιν.
Πρώτην δ' εἰσαφίκανε Θέτιν, καὶ ἐπέφραδε μῦθον
Ἥρης ἐννεσίῃς· ὦρσέν τέ μιν εἰς ἓ νέεσθαι.
Δεύτερα δ' εἰς Ἥφαιστον ἐβήσατο· παῦσε δὲ τόνγε
Ῥίμφα σιδηρείων τυπίδων. ἔσχοντο δ' ἀϋτμῆς
Αἰθαλέοι πρηστῆρες. ἀτὰρ τρίτον εἰσαφίκανεν
Αἴολον Ἱππότεω παῖδα κλυτόν. ὄφρα δὲ καὶ τῷ
Ἀγγελίην φαμένη θοὰ γούνατα παῦσεν ὁδοῖο,
Τόφρα Θέτις Νηρῆα κασιγνήτας τε λιποῦσα
Ἐξ ἁλὸς Οὔλυμπόνδε θεὰν μετεκίαθεν Ἥρην.
Ἡ δέ μιν ἆσσον ἑοῖο παρεῖσέ τε, φαῖνέ τε μῦθον,
Κέκλυθι νῦν Θέτι δῖα τά τοι ἐπιέλδομ' ἐνισπεῖν.
Οἶσθα μὲν ὅσσον ἐμῇσιν ἐνὶ φρεσὶ τίεται ἥρως
Αἰσονίδης, ἠδ' ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἀέθλου·

Ἐλθεῖν εἰς ἀκτάς] Ἀγαθοκλῆς ἐν τοῖς ὑπομνήμασι περὶ τῶν χαλκείων τοῦ Ἡφαίστου ἱστορῶν, φησὶ κατὰ Σικελίαν δύο εἶναι νήσους· ὧν ἡ μὲν καλεῖται Ἱερά· ἡ δὲ, Στρογγύλη. αἵτινες ἡμέρας καὶ νυκτὸς πῦρ ἀφιᾶσιν. ὁ δὲ αὐτὸς φησὶν ἐν ἑβδόμῳ, ἐν Σικελίᾳ νῆσοι ὑπάρχουσι. τούτων δύο πῦρ ἀφιᾶσι. καλεῖται δὲ ἡ μὲν, Αἰόλου· ἡ δὲ, Ἡφαίστου, ἐν ᾗ πυρὸς ποταμούς φασιν ἀνιέναι. Ὅθι τ' ἄκμονες Ἡφαίστοιο] ἐν τῇ Λιπάρᾳ καὶ Στρογγύλῃ (τῶν Αἰόλου δὲ νήσων αὗται) δοκεῖ ὁ Ἥφαιστος διατρίβειν. διὸ καὶ πυρὸς βρόμον ἀκούεσθαι καὶ ἦχον σφοδρόν. τὸ δὲ παλαιὸν ἐλέγετο, τὸν βουλόμενον ἀργὸν σίδηρον ἀποφέρειν, καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐλθόντα λαμβάνειν ἢ ξίφος, ἢ ἐπὶ ἄλλο ἤθελε κατασκευάσαι, καταβαλόντα μισθόν. ταῦτα φησὶ Πυθέας ἐν γῆς περιόδῳ, λέγων καὶ τὴν θάλασσαν ἐκεῖ ζεῖν. Αἰθρηγενέεσσιν ἀνάσσει] τοῖς αἴθραν καὶ ψῦχος ποιοῦσι. ὅτι δὲ Αἴολος ἐξουσίαν εἶχεν ἀνέμων, καὶ Ὅμηρος φησί, Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων. ὅτι δὲ αἴθραν τὸ ψῦχος λέγουσιν, ὁ αὐτὸς φησι ποιητής, Αἴθρῃ καὶ καμάτῳ δεδμημένον. καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ φαμὲν ὕπαιθρα, τὰ ὑπὸ ἀνέμου καταπνεόμενα.

Οἵως τέ σφ' ἐσάωσα διὰ πλαγκτὰς περόωντας
Πέτρας, ἔνθα πυρὸς δειναὶ βρομέουσι θύελλαι,
Κύματά τε σκληρῇσι περιβλύει σπιλάδεσσι.
Νῦν δὲ παρὰ σκύλλης σκόπελον μέγαν, ἠδὲ χάρυβδιν
Δεινὸν ἐρευγομένην, δέχεται ὁδός. ἀλλά σε γὰρ δὴ
Ἐξέτι νηπυτίης αὐτὴ τρέφον, ἠδ' ἀγάπησα,
Ἔξοχον ἀλλάων αἵτ' εἰν ἁλὶ ναιετάουσιν·
Οὕνεκεν οὐκ ἔτλης εὐνῇ διὸς ἱεμένοιο
Λέξασθαι (κείνῳ γὰρ ἀεὶ τάδε ἔργα μέμηλεν,
Ἠὲ σὺν ἀθανάταις ἠὲ θνητῇσιν ἰαύειν)
Ἀλλ' ἐμέ τ' αἰδομένη καὶ ἐνὶ φρεσὶ δειμαίνουσα
Ἠλεύω. ὁ δ' ἔπειτα πελώριον ὅρκον ὄμοσσε,
Μήποτέ σ' ἀθανάτοιο θεοῦ καλέεσθαι ἄκοιτιν.
Ἔμπης δ' οὐ μεθίεσκεν ὀπιπεύων ἀέκουσαν,
Εἰσότε οἱ πρέσβειρα θέμις κατέλεξεν ἅπαντα·
Ὥς δή τοι πέπρωτο, ἀμείνονα πατρὸς ἑοῖο
Παῖδα τεκεῖν. τῷ καί σε λιλαιόμενος μεθέηκε,
Δείματι μή τις ἑοῦ ἀντάξιος ἄλλος ἀνάσσοι
Ἀθανάτων, ἀλλ' αἰὲν ἑὸν κράτος εἰρύοιτο.
Αὐτὰρ ἐγὼ τὸν ἄριστον ἐπιχθονίων πόσιν εἶναι
Δῶκά τοι, ὄφρα γάμου θυμηδέος ἀντιάσειας,
Τέκνα τε φυτήσαιο. θεοὺς δ' εἰς δαῖτα κάλεσσα
Πάντας ὁμῶς· αὐτὴ δὲ σέλας χείρεσσιν ἀνέσχον
Νυμφίδιον, κείνης ἀγανόφρονος εἵνεκα τιμῆς.
Ἀλλ' ἄγε καί τινά τοι νημερτέα μῦθον ἐνίψω.
Εὖτ' ἂν ἐς ἠλύσιον πεδίον τεὸς υἱὸς ἵκηται,
Ὃν δὴ νῦν χείρωνος ἐν ἤθεσι κενταύροιο
Νηϊάδες κομέουσι, τεοῦ λίπτοντα γάλακτος,
Χρειώ μιν κούρης πόσιν ἔμμεναι αἰήταο
Μηδείης. σὺ δ' ἄρηγε νυῷ ἑκυρή περ ἐοῦσα,

Διὰ πλαγκτὰς περόωντας] Πλαγκταὶ πέτραι ἐν τῷ πορθμῷ εἰσίν, ὡς Τίμαιος καὶ Πεισίστρατος ὁ Λιπαραῖος. νῦν δὲ τὰς Κυανέας λέγει. ἐν ὑπερβατῷ δὲ ἀναγνωστέον. ἔστι γὰρ διαπερῶντας. Περιβλύει] περικλύζει, κατὰ μίμησιν ἤχου. Σπιλάδες δὲ αἱ πέτραι, ἀπὸ τοῦ συμπεπλῆχθαι. Φυτήσαιο] φυτῆσαι, φυτεῦσαι, βλαστῆσαι. Αὐτὴ δὲ σέλας] ὅτι τὸ παλαιὸν τὰς μητέρας τῶν γαμούντων ἐν τοῖς γάμοις δᾳδουχεῖν ἔθος ἦν. καὶ Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις φησίν, » Ἐγὼ δ' οὔτε σοι » πυρὸς ἀνῆψα φῶς » νόμιμον ἐν γάμοις, » ὡς πρέπει μητρὶ » μακαρίᾳ. Ἥρα οὖν φησὶ δᾳδουχῆσαι τῇ Θέτιδι, διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν εὔνοιαν μητρὸς ἔργον ἐπιτελοῦσα. Νηϊάδες κομέουσι] τὴν Χαρικλὼ λέγει καὶ τὴν Φιλύραν, ὑφ' ὧν ἐτράφη ὁ Ἀχιλλεύς. ὧν ἡ μὲν Χαρικλὼ, γυνὴ Χείρωνος· Φιλύρα δέ, μήτηρ. Λίπτοντα, ἐπιθυμοῦντα. Ἄρηγε] Ἀρήγειν, βοηθεῖν. Χρειώ μιν] Ἀναξαγόρας φησὶν ὅτι ταῖς ἀληθείαις Ἀχιλλέα τιμῶσι τοῖς περὶ Λακωνικὴν ταῦτα πέπλασται. οἱ δέ φασιν ὅτι συμπαθήσαντες οἱ θεοὶ τῇ Θέτιδι ἀπεθανάτισαν αὐτόν. ὅτι δὲ Ἀχιλλεὺς εἰς τὸ Ἠλύσιον πεδίον παραγενόμενος ἔγημε Μήδειαν, πρῶτος Ἴβυκος εἴρηκε, μεθ' ὃν Σιμωνίδης.

Ἠδ' αὐτῷ πηλῆϊ. τί τοι χόλος ἐστήρικται;
Ἀάσθη· καὶ γάρ τε θεοὺς ἐπινείσεται ἄτη.
Ναὶ μὴν ἐφημοσύνῃσιν ἐμαῖς ἥφαιστον ὀΐω
Λωφήσειν πρήσσοντα πυρὸς μένος, ἱπποτάδην δὲ
Αἰόλον ὠκείας ἀνέμων ἄϊκας ἐρύξειν
Νόσφιν ἐϋσταθέος ζεφύρου, τείως κεν ἵκωνται
Φαιήκων λιμένας. σὺ δ' ἀκηδέα μήδεο νόστον·
Δεῖμα δέ τοι πέτραι καὶ ὑπέρβια κύματ' ἔασι
Μοῦνον, ἅ κεν τρέψαιο κασιγνήτῃσι σὺν ἄλλαις.
Μηδὲ σύ γ' ἠὲ χάρυβδιν ἀμηχανέοντας ἐάσῃς
Ἐσβαλέειν, μὴ πάντας ἀναβρώξασα φέρῃσιν·
Ἠὲ παρὰ σκύλλης στυγερὸν κευθμῶνα νέεσθαι,
Σκύλλης αὐσονίης ὀλοόφρονος, ἣν τέκε φόρκυν,
Νυκτιπόλος θ' ἑκάτη, τήν τε κλείουσι κράταιϊν·
Μή πως σμερδαλέῃσιν ἐπαΐξασα γένυσσι,

Ἠδ' αὐτῷ Πηλῆϊ] ὁ τὸν Αἰγίμιον ποιήσας, ἐν δευτέρῳ φησὶν ὅτι ἡ Θέτις εἰς λέβητα ὕδατος ζέοντα ἐνέβαλε τοὺς ἐκ Πηλέως γενομένους αὐτῇ παῖδας, βουλομένη εἰδέναι εἰ θνητοί εἰσιν· ἑτέρους δὲ εἰς πῦρ, ὡς Ἀπολλώνιος φησί. καὶ δὴ πολλῶν διαφθαρέντων, ἀγανακτῆσαι τὸν Πηλέα, καὶ κωλῦσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς φησὶν ὑπὸ Πηλέως λοιδορηθεῖσαν τὴν Θέτιν καταλιπεῖν αὐτόν. Στάφυλος δὲ ἐν τρίτῳ τῶν περὶ Θεσσαλίαν ἱστορεῖ Χείρωνα, σοφὸν ὄντα καὶ ἀστρονομίας ἔμπειρον, βουλόμενον τὸν Πηλέα ἔνδοξον ποιῆσαι, μεταπέμψασθαι τὴν Ἄκτορος θυγατέρα τοῦ Μυρμιδόνος, καὶ λόγους διασπεῖραι ὅτι μέλλει γαμεῖν τὴν Θέτιν ὁ Πηλεὺς, Διὸς διδόντος αὐτῷ· οἱ δὲ θεοὶ μετ' ὄμβρου καὶ χειμῶνος ἥξοιεν εἰς τὸν γάμον. ταῦτα φημίσας, παρετήρει τὸν χρόνον ἐν ᾧ ὑδάτων ἔμελλεν ἔσεσθαι ἐπομβρία, καὶ πνεύματα ἐξαίσια. καὶ δίδωσι Πηλεῖ Φιλομήλαν· καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν ἡ φήμη ὅτι τὴν Θέτιν ἔγημεν. Ἄϊκας] ἄϊκες, αἱ ἐν τῷ πολέμῳ ἐφ' ἑκάτερα κινήσεις καὶ ὁρμαί· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος τὰς ἀντιπνοὰς τῶν ἀνέμων εἴρηκεν. Μηδὲ σύ γ' ἠὲ Χάρυβδιν] ἡ Σικελία ἀντικρὺ κεῖται τῆς Ἰταλίας· ἔστι δὲ τούτων μέσον πορθμὸς, διέχων σταδίους ἑπτὰ ἀπὸ Σικελίας εἰς Ἰταλίαν. τῶν δὲ τριῶν αὐτῆς ἀκρωτηρίων, ἀφορᾷ πρὸς Ἰταλίαν ἡ Πελωρίς· ὑπόκειται δὲ αὐτῇ Χάρυβδις· ἡ δὲ Σκύλλα ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἀντικρὺ ταύτης. ἀκρωτήριον δέ ἐστιν ἡ Σκύλλα, ἐξέχον εἰς θάλασσαν, ὁμοίωμα καὶ πρόσωπον ἔχον γυναικός. κάτω δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου εἰσὶ πέτραι πολλαὶ καὶ μεγάλαι, ἔχουσαι κοίλους τόπους, καὶ σπήλαια, ἐν οἷς θαλάσσια θηρία μένουσιν. ὅσα μὲν οὖν τῶν πλοίων τὰς πέτρας ἐκκλίνοντα ὑπὸ τοῦ κλύδωνος εἰς τὴν Χάρυβδιν ἀπωθῶσιν, ἀναρροφοῦνται ὑπ' αὐτῆς, συγκαταφερόμενα τῇ θαλάσσῃ· ὅσα δὴ αὖ ὑπὸ τῆς ἐν Χαρύβδει θαλάσσης εἰς τὰς πέτρας τῆς Σκύλλης ὑφάλους καὶ τραχείας οὔσας ἀπωθῶσι, συγκατακλᾶται καὶ διαφθείρεται· εἶτα ἐξιόντες θαλάσσιοι κύνες καὶ ἕτερα διάφορα θηρία ἐσθίουσι τοὺς ἐκ τῶν νεῶν ἄνδρας. δοκεῖ δὲ ἡ Σκύλλα καὶ λέγεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἔχειν κύνας ἐξέχοντας ἀπὸ τῶν πλευρῶν καὶ τοῦ στήθους, καὶ ἀναιρεῖν τοὺς δι' αὐτῆς πλέοντας· ἐπεὶ κάτωθεν ἐκ τῶν κοίλων μερῶν τῶν πετρῶν, ἐφ' ὧν μένουσιν, ἄνω ἀνιόντες ὑπονοοῦνται καὶ ὁρῶνται, ὡς ἐξιόντες ἐκ τοῦ στήθους αὐτῆς ἔσωθεν καὶ τῶν πλευρῶν. καὶ τὴν ἐν τῷ Μινωταύρῳ δὲ κατάβασιν, Χάρυβδιν ἤδη τινὲς τῶν ποιητῶν ὠνομάκασι. Σκύλλης Αὐσονίης] τὸ σπήλαιον τῆς Σκύλλης ἐλέγετο εἶναι περὶ τὴν Ἰταλίαν, ὅ ἐστιν ἐν τῷ πορθμῷ. Ἣν τέκε Φόρκυν] Ἀκουσίλαος Φόρκυνος καὶ Ἑκάτης τὴν Σκύλλαν λέγει. Ὅμηρος δὲ τὴν Σκύλλης μητέρα Κράταιϊν καλεῖ. ἀμφοτέροις οὖν Ἀπολλώνιος κατηκολούθησεν. ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις Ἠοίαις Φόρβαντος καὶ Ἑκάτης ἡ Σκύλλα. Στησίχορος δὲ ἐν τῇ Σκύλλῃ, Λαμίας τὴν Σκύλλαν φησὶ θυγατέρα εἶναι.

Λεκτοὺς ἡρώων δηλήσεται. ἀλλ' ἔχε νῆα
Κεῖσ' ὅθι περ τυτθή γε παραίβασις ἔσσετ' ὀλέθρου.
Ὣς φάτο. τὴν δὲ Θέτις τοίῳ προσελέξατο μύθῳ,
Εἰ μὲν δὴ μαλεροῖο πυρὸς μένος ἠδὲ θύελλαι
Ζαχρηεῖς λήξουσιν ἐτήτυμον, ἦ τ' ἂν ἔγωγε
Θαρσαλέη φαίην, καὶ κύματος ἀντιόωντος
Νῆα σαωσέμεναι, ζεφύρου λίγα κινυμένοιο.
Ἀλλ' ὥρη δολιχήν τε καὶ ἄσπετον οἶμον ὁδεύειν,
Ὄφρα κασιγνήτας μετελεύσομαι, αἵ μοι ἀρωγοὶ
Ἔσσονται, καὶ νηὸς ὅθι πρυμνήσι' ἀνῆπται·
Ὥς κεν ὑπηῷοι μνησαίατο νόστον ἑλέσθαι.
Ἦ, καὶ ἀναΐξασα κατ' αἰθέρος ἔμπεσε δίναις
Κυανέου πόντοιο. κάλει δ' ἐπαμυνέμεν ἄλλας
Αὐτοκασιγνήτας νηρηΐδας. αἱ δ' ἀΐουσαι
Ἤντεον ἀλλήλῃσι. Θέτις δ' ἀγόρευεν ἐφετμὰς
Ἥρης· αἶψα δ' ἴαλλε μετ' αὐσονίην ἅλα πάσας.
Αὐτὴ δ' ὠκυτέρη ἀμαρύγματος, ἠὲ βολάων
Ἠελίου, ὅτ' ἄνεισι περαίης ὑψόθι γαίης,
Σεύατ' ἴμεν λαιψηρὰ δι' ὕδατος· ἔστ' ἀφίκανεν
Ἀκτὴν αἰαίην τυρσηνίδος ἠπείροιο.
Τοὺς δ' εὗρεν παρὰ νηῒ σόλῳ ῥιπῇσί τ' ὀϊστῶν
Τερπομένους. ἡ δ' ἆσσον ὀρεξαμένη χερὸς ἄκρης
Αἰακίδεω Πηλῆος· ὁ γάρ ῥά οἱ ἦεν ἀκοίτης,
Οὐδέ τις εἰσιδέειν δύνατ' ἔμπεδον· ἀλλ' ἄρα τῷγε
Οἴῳ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐείσατο, φώνησέν τε,
Μηκέτι νῦν ἀκταῖς τυρσηνίσιν ἧσθε μένοντες·
Ἠῶθεν δὲ θοῆς πρυμνήσια λύετε νηός,
Ἥρῃ πειθόμενοι ἐπαρηγόνι. τῆς γὰρ ἐφετμαῖς
Πανσυδίη κοῦραι νηρηΐδες ἀντιόωσι

Εἰ μὲν δὴ μαλεροῖο] περὶ τὸν πορθμὸν ἐν τῇ θαλάσσῃ πυρὸς ἀναφυσήματα γίνεται· ὥστε καὶ τὴν θάλασσαν θερμαίνεσθαι, ὥς φησι καὶ Μητρόδωρος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ἱστορίας. καὶ Θεόφραστος ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασι φησὶ τὸν βρόμον τοῦ πυρὸς τὸν ἀπὸ τῶν τοῦ Αἰόλου νήσων ἀκούεσθαι ἕως χίλια στάδια. περὶ Ταυρομένιον οὖν ἀκούεσθαι βροντῇ παραπλήσιον ψόφον. Ἀλλ' ὥρη δολιχὴν] ἀπέρχομαι ὅπου τὰ ἀπόγεια σχοινία τῆς Ἀργοῦς δέδεται, ὅπως ἑωθινοὶ τῆς ἐπανόδου μνήμην ποιήσωνται· ὅπως αὐτοὺς ἕωθεν ποιήσω ἀποπλεῦσαι ἐκ τῆς γῆς τῶν Τυρσηνῶν. Ὑπηῷοι δὲ, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἠοῦς. ἤγουν ἕωθεν. ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος. Αὐτὴ δ' ὠκυτέρη] ὑπερβολικῶς. οὐδεὶς γὰρ ἀκτίνων βολὴν ὑπερβάλλεσθαι δύναται· ὑπὲρ τὴν λεγομένην μαρμαρυγὴν, ἥτις ἐστὶ λαμπηδόνος συνεχοῦς ὅρμησις, καὶ ἀμάρυγμα λεγομένη. Τυρσηνίαν δ' εἴρηκε τὴν τῆς Κίρκης νῆσον διὰ τὸ πρόσχωρον αὐτῇ εἶναι. Ὀρεξαμένη χερὸς] ἐπιβαλομένη. Ἐείσατο] ἐφάνη. Μηκέτι νῦν ἀκταῖς] μηκέτι καθέζεσθε ἐν ταῖς ἀκταῖς τῆς Αἰαίης νήσου ταῖς οὔσαις πλησίον τῶν Τυρσηνῶν, παραμένοντες καὶ ὑπερτιθέμενοι τὸν πλοῦν ὑμῶν. Πανσυδίη κοῦραι] πᾶσαι ὁμοῦ ἀπαντῶσι τὴν ναῦν φυλάξουσαι ἐκ τῶν πετρῶν αἵτινες καλοῦνται πλαγκταί.

Νῆα δι' ἐκ πέτρας αἵτε πλαγκταὶ καλέονται,
Ῥυσόμεναι. κείνη γὰρ ἐναίσιμος ὔμμι κέλευθος.
Ἀλλὰ σὺ μή τῳ ἐμὸν δείξῃς δέμας, εὖτ' ἂν ἴδηαι
Ἀντομένην σὺν τῇσι· νόῳ δ' ἔχε, μή με χολώσῃς
Πλεῖον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν ἀπηλεγέως ἐχόλωσας.
Ἦ, καὶ ἔπειτ' ἀΐδηλος ἐδύσατο βένθεα πόντου.
Τὸν δ' ἄχος αἰνὸν ἔτυψεν· ἐπεὶ πάρος οὐκ ἔτ' ἰοῦσαν
Ἔδρακεν, ἐξότε πρῶτα λίπεν θάλαμόν τε καὶ εὐνὴν,
Χωσαμένη Ἀχιλῆος ἀγαυοῦ νηπιάχοντος.
Ἡ μὲν γὰρ βροτέας αἰεὶ περὶ σάρκας ἔδαιεν
Νύκτα διὰ μέσσην φλογμῷ πυρός· ἤματα δ' αὖτε
Ἀμβροσίῃ χρίεσκε τέρεν δέμας, ὄφρα πέλοιτο
Ἀθάνατος, καί οἱ στυγερὸν χροῒ γῆρας ἀλάλκοι.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐξ εὐνῆς ἀναπάλμενος εἰσενόησε
Παῖδα φίλον σπαίροντα διὰ φλογός· ἧκε δ' ἀϋτὴν
Σμερδαλέην ἐσιδὼν, μέγα νήπιος. ἡ δ' ἀΐουσα,
Τὸν μὲν ἄρ' ἁρπάγδην χαμάδις βάλε κεκληγῶτα·
Αὐτὴ δὲ πνοιῇ ἰκέλη δέμας, ἠΰτ' ὄνειρος,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ μεγάροιο θοῶς, καὶ ἐσήλατο πόντον
Χωσαμένη· μετὰ δ' οὔτι παλίσσυτος ἵκετ' ὀπίσσω.
Τῷ μιν ἀμηχανίη δῆσεν φρένας· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
Πᾶσαν ἐφημοσύνην Θέτιδος μετέειπεν ἑταίροις.
Οἱ δ' ἄρα μεσσηγὺς λῆξαν, καὶ ἔπαυσαν ἀέθλους
Ἐσσυμένως, δόρπον τε χαμεύνας τ' ἀμφεπένοντο.
Τῇς ἔνι δαισάμενοι, νύκτ' ἄεσαν ὡς τὸ πάροιθεν.
Ἦμος δ' ἄκρον ἔβαλλε φαεσφόρος οὐρανὸν ἠὼς,
Δὴ τότε λαιψηροῖο κατηλυσίῃ ζεφύροιο
Βαῖνον ἐπὶ κληῗδας ἀπὸ χθονός· ἐκ δὲ βυθοῖο

Κείνη γὰρ ἐναίσιμος] ἐκεῖνος γὰρ ὑμῖν ὁ πλοῦς αἴσιμος καὶ καθήκων ἐστὶν ὁ διὰ τῶν πλαγκτῶν πετρῶν. Ἀλλὰ σὺ μή τῳ] μή τινι τῶν Ἀργοναυτῶν ἀποδείξῃς με, ἡνίκα με ἴδῃς σὺν ταῖς Νηρεΐσιν ὑπαντήσασάν σοι. Ἀπηλεγέως] ἀναμφιλέκτως. Ἀΐδηλος] ἀφανὴς γενομένη κατέδυ εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης. τὸν δὲ Πηλέα δεινῶς ἡ λύπη ἔπληξεν. Νηπιάχοντος] Νηπιάχειν, τὸ νηπιάζειν. Ἀμβροσίῃ χρίεσκεν] θειοτάτῳ ἐλαίῳ περιέχριε τὸ ἁπαλὸν αὐτοῦ σῶμα. Καί οἱ στυγερὸν] καὶ αὐτοῦ τὸ μισητὸν γῆρας ἀπὸ τοῦ σώματος ἀποσοβήσῃ. Ἀλάλκειν, ἐκβάλλειν. Σπαίροντα διὰ φλογός] ἁλλόμενον καὶ σαλεύοντα ἐπὶ τοῦ πυρός. Τὸν μὲν ἄρ' ἁρπάγδην] ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἀναρπάξας ἔρριψεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κράζοντα. Ἀμηχανία] ἀπορία, λύπη. Παλίσσυτος] μετὰ δὲ ταῦτα οὐκέτι ἐξ ὑποστροφῆς παρεγένετο.

πρὸς τὸν Πηλέα. ὅθεν τὰς φρένας αὐτοῦ κατέδησεν ἡ ἀλιγρεία. Ἄεσαν; ἐκοιμήθησαν Τῇς ἔνι δαισάμενοι] ἐν ταύταις δὲ εὐωχηθέντες καὶ δειπνήσαντες, ἐκοιμήθησαν τὴν νύκτα ὡς καὶ πρότερον· οἷον ὡς τὴν ἑτέραν νύκτα. Κατηλυσίῃ, καθόδῳ. Βαῖνον ἐπὶ κληῗδας] ἀνέβαινον ἐπὶ τὰ σανιδώματα τῆς νηὸς καὶ τὰς ἑαυτῶν καθέδρας. Ἐκ δὲ βυθοῖο ἀ-

Εὐναίας εἷλκον παρεγγηθέες· ἀλλά τε πάντα
Ἅρμενα μηρύοντο κατὰ χρέος. ὕψι δὲ λαῖφος
Εἴρυσαν τανύσαντες ἐν ἱμάντεσσι κεραίης.
Νῆα δ' ἐϋκραὴς ἄνεμος φέρεν· αἶψα δὲ νῆσον
Καλὴν, ἀνθεμόεσσαν ἐσέδρακον, ἔνθα λίγειαι
Σειρῆνες σίνοντ' ἀχελωΐδες, ἡδείῃσι
Θέλγουσαι μολπῇσιν ὅτις παρὰ πεῖσμα βάλοιτο.
Τὰς μὲν ἄρ' εὐειδὴς ἀχελωΐῳ εὐνηθεῖσα
Γείνατο τερψιχόρη, μουσέων μία· καί ποτε δηοῦς
Θυγατέρ' ἰφθίμην ἀδμῆτ' ἔτι πορσαίνεσκον
Ἄμμιγα μελπόμεναι· τότε δ' ἄλλο μὲν οἰωνοῖσιν,
Ἄλλο δὲ παρθενικῇς ἐναλίγκιαι ἔσκον ἰδέσθαι.
Αἰεὶ δ' εὐόρμου δεδοκημέναι ἐκ περιωπῆς,
Ἦ θαμὰ δὴ πολέων μελιηδέα νόστον ἕλοντο,
Τηκεδόνι φθινύθουσαι. ἀπηλεγέως δ' ἄρα καὶ τοῖς
Ἵεσαν ἐκ στομάτων ὄπα λείριον. οἱ δ' ἀπὸ νηὸς
Ἤδη πείσματ' ἔμελλον ἐπ' ἠϊόνεσσι βαλέσθαι,
Εἰ μὴ ἄρ' οἰάγροιο πάϊς θρηΐκιος ὀρφεὺς
Βιστονίην ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς φόρμιγγα τανύσσας,
Κραιπνὸν ἐϋτροχάλοιο μέλος κανάχησεν ἀοιδῆς,
Ὄφρ' ἄμυδις κλονέοντος ἐπιβρομέωνται ἀκουαὶ
Κρεγμῷ: παρθενικὴν δ' ἐνοπὴν ἐβιήσατο φόρμιγξ.
Νῆα δ' ὁμοῦ ζέφυρός τε καὶ ἠχῆεν φέρε κῦμα
Πρυμνόθεν ὀρνύμενον· ταὶ δ' ἄκριτον ἵεσαν αὐδήν.
Ἀλλὰ καὶ ὡς τελέοντος ἐῢς πάϊς, οἶος ἑταίρων
Προφθάμενος ξεστοῖο κατὰ ζυγοῦ, ἔνθορε πόντῳ,
Βούτης, σειρήνων λιγυρῇ ὀπὶ θυμὸν ἰανθείς.
Νῆχε δὲ πορφυρέοιο δι' οἴδματος, ὄφρ' ἐπιβαίη,
Σχέτλιος. ἦ τέ οἱ αἶψα καταυτόθι νόστον ἀπηύρων·
Ἀλλά μιν οἰκτείρασα θεὰ ἔρυκος μεδέουσα
Κύπρις, ἔτ' ἐν δίναις ἀνερέψατο, καί ῥ' ἐσάωσε

ναίας] ἐκ δὲ τοῦ βυθοῦ ἀνέφερον ἢ ἀνεῖλκον τὰ σίδηρα, χαίροντες τῇ ἐλεύσει τοῦ ζεφύρου· καὶ τὰ ἄρμενα δὲ ὡς ἔδει ἐστόρνυον καὶ ηὐτρέπιζον. Τανύσαντες ἐν ἱμάντεσσι] ἁπλώσαντες τοῖς ἱμᾶσι τὸ κέρας καὶ ἀναγαγόντες αὐτὸ σὺν τῷ ἀρμένῳ. Καλὴν, ἀνθεμόεσσαν] ἠκολούθησεν Ἡσιόδῳ, οὕτως ὀνομάζοντι τὴν νῆσον τῶν Σειρήνων, » Νῆσον ἐς » Ἀνθεμόεσσαν, ἵνα » σφίσι δῶκε Κρονίων. Ὀνόματα δὲ αὐτῶν, Θελξιόπη, ἢ Θελξινόη, Μολπὴ, Ἀγλαόφωνος. Πορσαίνεσκον] ἔτερπον. ἐπιμελείας ἠξίουν καὶ ηὔξανον, παρθένον ἔτι οὖσαν καὶ ἄζευκτον. Αἰεὶ δ' εὐόρμου] ἀεὶ δὲ περιβλεπόμεναι καὶ θεωροῦσαι ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ καὶ εὐορμήτου τόπου πολλῶν παρελθόντων τὴν ἡδεῖαν ἐπάνοδον ἥρπαζον, τῇ τηκεδόνι φθίνειν ποιοῦσαι. Εὐτροχάλοιο] τῆς τροχαλῆς ᾠδῆς τὸ μέλος ἐκίνησεν. Κανάχησε] ἦσεν. ἐκίνησε. Κρεγμῷ] τῇ κρούσει. ἀπὸ τοῦ κρούματος. κρέκειν γὰρ τὸ κρούειν. Ἔρυκος μεδέουσα] Ἔρυξ ὄνομα πόλεως ἔνθα τιμᾶται ἡ Ἀφροδίτη. οἱ δὲ τὴν Σικελίαν.

Πρόφρων

Πρόφρων ἀντομένη λιλυβηίδα ναιέμεν ἄκρην.
Οἱ δ' ἄχεϊ σχόμενοι, τὰς μὲν λίπον, ἄλλα δ' ὄπαζον
Κύντερα μιξοδίῃσιν ἁλὸς ῥαισήεια νηῶν.
Τῇ μὲν γὰρ σκύλλης λισσὴ προὐφαίνετο πέτρη,
Τῇ δ' ἄμοτον βοάασκεν ἀναβλύζουσα χάρυβδις·
Ἄλλοθι δὲ πλαγκταὶ μεγάλῳ ὑπὸ κύματι πέτραι
Ῥόχθεον, ἧχι πάροιθεν ἀπέπτυεν αἰθομένη φλὸξ
Ἄκρων ἐκ σκοπέλων, πυριθαλπέος ὑψόθι πέτρης.
Καπνῷ δ' ἀχλυόεις αἰθὴρ πέλεν· οὐδέ κεν αὐγὰς
Ἔδρακες ἠελίοιο. τότ' αὖ λήξαντος ἀπ' ἔργων
Ἡφαίστου θερμὴν ἔτι κήκιε πόντος ἀϋτμήν.
Ἔνθά σφιν κοῦραι νηρηΐδες ἄλλοθεν ἄλλαι
Ἤντεον· ἡ δ' ὄπιθεν πτέρυγος θίγε πηδαλίοιο
Δῖα θέτις πλαγκτῇσιν ἐνὶ σπιλάδεσσιν ἐρύσσαι.
Ὡς δ' ὁπότ' ἂν δελφῖνες ὑπὲξ ἁλὸς εὐδιόωντες
Σπερχομένην ἀγεληδὸν ἑλίσσωνται περὶ νῆα,
Ἄλλοτε μὲν προπάροιθεν ὁρώμενοι, ἄλλοτ' ὄπισθεν,
Ἄλλοτε παρβολάδην· ναύτῃσι δὲ χάρμα τέτυκται·
Ὣς αἱ ὑπεκπροθέουσαι ἐπήτριμοι εἱλίσσοντο
Ἀργῴῃ περὶ νηΐ, θέτις δ' ἴθυνε κέλευθον.
Καί ῥ' ὅτε δὴ πλαγκτῇσιν ἐνιχρίμψεσθαι ἔμελλον,
Αὐτίκ' ἀνασχόμεναι λευκοῖς ἐπὶ γούνασι πέζας,
Ὑψοῦ ἐπ' αὐτάων σπιλάδων καὶ κύματος ἀγῆς
Ῥώοντ' ἔνθα καὶ ἔνθα διασταδὸν ἀλλήλῃσι.
Τὴν δὲ παρηορίην κόπτεν ῥόος· ἀμφὶ δὲ κῦμα
Λάβρον ἀειρόμενον πέτραις ἐπικαχλάζεσκεν.
Αἱ δ' ὅτε μὲν κρημνοῖς ἐναλίγκιαι ἤερι κῦρον,
Ἄλλοτε δὲ βρύχιαι, νεάτῳ ὑπὸ πυθμένι πόντου
Ἠρήρειντο, τὸ πολλὸν ὑπείρεχεν ἄγριον οἶδμα.
Αἱ δ', ὥστ' ἠμαθόεντος ἐπισχεδὸν αἰγιαλοῖο
Παρθενικαὶ, δίχα κόλπον ἐπ' ἰξύας εἱλίξασαι,
Σφαίρῃ ἀθύρουσιν περιηγέϊ· τὴν μὲν ἔπειτα

Μιξοδίῃσιν ἁλὸς] μιξοδίαν καλεῖ τὸν τόπον καθ' ὃν ἡ Σκύλλα καὶ ἡ Χάρυβδις, διὰ τὸ ἀντικρὺ εἶναι ἀλλήλων.

Ἄμοτον, ἀκατάπαυστον.

Πυριθαλπῆ πέτραν λέγει τὴν ὑπὸ πυρὸς καιομένην.

Παρβολάδην] παραβεβλημένως. οἱονεὶ παραπλέοντες.

Ἐπήτριμοι] ἐκ πλαγίων, ἢ ὁμοῦ πρὸς ἀλλήλας κατανηχόμεναι ἑκατέρωθεν.

Αὐτίκ' ἀνασχόμεναι] ἀθρόως ἀνελκύσασαι ἐπὶ τῶν λευκῶν γονάτων τὰ ἱμάτια ἄνωθεν τοῦ ζωναρίου, καὶ ἀνασύρασαι αὐτὰ ἐρρωμένως, ἄνωθεν τῶν πετρῶν καὶ τῆς τοῦ κύματος ἀνακλάσεως ἐκινοῦντο.

Τὴν δὲ παρηερίην] μετέωρον. ἐβάσταζον γὰρ αὐτὴν αἱ Νηρηΐδες ἄνωθεν τῶν πετρῶν, ἀλλήλαις ὡς σφαῖραν ἀκοντίζουσαι. Ἠρήρειντο, ἐπλησίαζον καὶ ἐδράζοντο.

Ἄλλη ὑπ' ἐξ ἄλλης δέχεται, καὶ ἐς ἠέρα πέμπει
Ὕψι μεταχρονίην· ἡ δ' οὔποτε πίλναται οὔδει·
Ὣς καὶ νῆα θέουσαν ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλη
Πέμπε διηερίην ἐπὶ κύμασιν, αἰὲν ἄπωθε
Πετράων· περὶ δέ σφιν ἐρευγόμενον θέεν ὕδωρ.
Τὰς δὲ καὶ αὐτὸς ἄναξ κορυφῆς ἐπὶ λισσάδος ἄκρης
Ὀρθὸς ἐπὶ "στελεῇ" τυπίδος βαρὺν ὦμον ἐρείσας
Ἥφαιστος θηεῖτο, καὶ αἰγλήεντος ὕπερθεν
Οὐρανοῦ ἑστηυῖα Διὸς δάμαρ. ἀμφὶ δ' Ἀθήνῃ
Βάλλε χέρας· τοῖόν μιν ἔχεν δέος εἰσορόωσαν.
"Ὅσση δ' εἰαρινοῦ μηκύνεται ἤματος αἶσα,
Τοσσάτιον μογέεσκον ἐπὶ χρόνον ὀχλίζουσαι
Νῆα δι' ἐκ πέτρας πολυηχέας. οἱ δ' ἀνέμοιο
Αὖτις ἐπαυρόμενοι προτέρω θέον· ὦκα δ' ἄμειβον
"Θρινακίης λειμῶνα, βοῶν τροφὸν ἠελίοιο.
Ἔνθ' αἱ μὲν κατὰ βένθος ἁλίγκιαι αἰθυίῃσι
Δῦνον, ἐπεί ῥ' ἀλόχοιο Διὸς πόρσυνον ἐφετμάς.
Τοὺς δ' ἄμυδις βληχή τε δι' ἠέρος ἵκετο μήλων,
Μυκηθμός τε βοῶν αὐτοσχεδὸν οὔατ' ἔβαλλε.
Καὶ τὰ μὲν ἑρσήεντα κατὰ δρία ποιμαίνεσκεν
Ὁπλοτέρη Φαέθουσα θυγατρῶν ἠελίοιο,
"Ἀργύρεον χαῖον παλάμῃ ἔνι "πηχύνουσα·
Λαμπετίη δ' ἐπὶ βουσὶν "ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ
Πάλλεν ὀπηδεύουσα" καλαύροπα. τὰς δὲ καὶ αὐτοὶ
Βοσκομένας ποταμοῖο παρ' ὕδασιν εἰσορόωντο
Ἀμπεδίον καὶ ἕλος λειμώνιον. οὐδέ τις ἦεν

Στελεῇ] τῇ λαβῇ. Τυπίδος δὲ, τῆς σφύρας. ἐπὶ τῆς τοῦ ξύλου ἐπερεισθεὶς σφύρας. Ὅσση δ' εἰαρινοῦ] ὅσον ἐστὶ διάστημα ἡμέρας ἐαρινῆς, ἤγουν δώδεκα ὡρῶν διαστήματος μοῖρα. ἐαρινὴν δὲ εἴρηκεν ἡμέραν τὴν τῆς ἰσημερίας. Θρινακίης λειμῶνα] Τίμαιος Θρινακίαν φησὶ καλεῖσθαι τὴν Σικελίαν, ὅτι τρεῖς ἄκρας ἔχει. οἱ δὲ ἱστορικοὶ Θρίνακον φασὶν ἄρξαι τῆς Σικελίας. Μύλας δὲ, χερρόνησον Σικελίας, ἐν ᾗ αἱ τοῦ Ἡλίου βόες ἐνέμοντο. Ἀργύρεον χαῖον] χαῖον ἐστὶ καμπύλη βακτηρία, ᾗ οἱ ποιμένες χρῶνται. Ἀμερίας δὲ ψιλὴν ἀπέδωκε ῥάβδον. Καλλίμαχος, » Ἔπρεπέ τοι προέχουσα κάρης ἀραιὰ καλύπτρη, » Ποιμενικὸν πίλημα, καὶ ἐν χερὶ » χαῖον ἔχουσα. καὶ τὸ παρ' Ἀλκμᾶνι δὲ λεγόμενον ἐρισίχαιον, τοιοῦτόν ἐστι. σημαίνει γὰρ τῷ χαίῳ ἐρύοντας, ἤγουν ποιμαίνοντας. Πηχύνουσα δὲ, ἀντὶ τοῦ τῷ πήχει τῆς χειρὸς περιεστηρικυῖα. Ὀρειχάλκοιο] ὀρείχαλκος, εἶδος χαλκοῦ, ἀπὸ Ὀρείου τινὸς γενομένου εὑρετοῦ ὠνομασμένος. Ἀρισοτέλης δὲ ἐν τελεταῖς φησὶ μηδὲ ὑπάρχειν τὸ ὄνομα, μηδὲ τὸ τούτου εἶδος. τὸ γὰρ ὀρείχαλκον ἔνιοι ὑπολαμβάνουσι λέγεσθαι μὲν, μὴ εἶναι δέ. τῶν δὲ εἰκῆ διαδεδομένων καὶ τοῦτο. οἱ γὰρ πολυπραγμονέστεροι φασὶν αὐτὸν ὑπάρχειν. μνημονεύει καὶ Στησίχορος καὶ Βακχυλίδης· καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς σεσημείωται τοῦτο. ἄλλοι δὲ ἀνδριαντοποιοῦ λέγουσιν ὄνομα, ὡς Σωκράτης, καὶ Θεόπομπος ἐν εἰκοστῷ πέμπτῳ. οὕτως ἦν ἐν τῇ κωμικῇ λέξει τῇ συμμίκτῳ. Καλάβροπα δὲ, οἱονεὶ καλὴν ῥάβδον. ἔστι γὰρ καλάβροψ ἡ βουκολικὴ ῥάβδος. Ὅμηρος, καλάβροπα βουκόλος.

Κυανέη μετὰ τῇσι δέμας, πᾶσαι δὲ γάλακτι
Εἰδόμεναι, χρυσέοισι κεράεσσι κυδιάασκον.
Καὶ μὲν τὰς παράμειβον ἐπ' ἤματι· νυκτὶ δ' ἰούσῃ
Πεῖρον ἁλὸς μέγα λαῖτμα κεχαρμένοι. ὄφρα καὶ
Ἠὼς ἠριγενὴς φέγγος βάλε νεισομένοισιν. [αὖτις
Ἔστι δέ τις πορθμοῖο παροιτέρη Ἰονίοιο
Ἀμφιλαφὴς πίειρα Κεραυνίῃ εἰν ἁλὶ νῆσος,
Ἧι ὕπο δὴ κεῖσθαι δρέπανον φάτις (ἵλατε Μοῦσαι·
Οὐκ ἐθέλων ἐνέπω προτέρων ἔπος) ᾧ ἀπὸ πατρὸς
Μήδεα νηλειῶς ἔταμε Κρόνος. οἱ δέ ἑ Δηοῦς
Κλείουσι χθονίης καλαμητόμον ἔμμεναι ἅρπην.
Δηὼ γὰρ κείνῃ ἐνὶ δή ποτε νάσσατο γαίῃ·
Τιτῆνας δ' ἔδαεν στάχυν ὄμπνιον ἀμήσασθαι,
Μάκριδα φιλαμένη. Δρεπάνη τόθεν ἐκλήϊσται
Οὔνομα Φαιήκων ἱερὴ τροφός· ὣς δὲ καὶ αὐτοὶ
Αἵματος Οὐρανίοιο γένος Φαίηκες ἔασι.
Τοὺς Ἀργὼ πολέεσσιν ἐνισχομένη καμάτοισι,
Θρινακίης αὔρῃς ἵκετ' ἐξ ἁλός. οἱ δ' ἀγανοῖσιν

Ἔστι δέ τις πορθμοῖο] τούτων ὁ νοῦς οὗτός ἐστιν, Εἰς τὸν Ἰόνιον κόλπον εἰσπλέουσι νῆσος ἀλίμενος καὶ λιπαρά, ὑφ' ἣν κεῖσθαι τὸ δρέπανον τοῦ Κρόνου φασίν, ᾧ τὰ τοῦ πατρὸς αἰδοῖα ἀπέτεμεν. οἱ δέ φασι Δήμητρος εἶναι τοῦτο, ᾧ τοὺς Τιτᾶνας ἐδίδαξε σταχυοτομεῖν. κατῴκησε γὰρ ἡ θεὸς ποτὲ τὴν νῆσον ἐκείνην, ἀγαπήσασα Μάκριν τὴν τοῦ Διονύσου τροφόν. ταύτην Φαίακες κατῴκουν, ἀπὸ θεῶν ὄντες τὸ γένος. Ἀμφιλαφὴς] ἀμφοτέρωθεν ἐπιτηδείας πρὸς ὅρμον ἔχουσα. Καλλίμαχος δὲ ἀμφίδυμον εἶπε τὸν ἀμφιλαφῆ λιμένα. ἱστορικῶς δὲ Ἀπολλώνιος ἀμφιλαφῆ τὸν λιμένα φησίν. ἱστορεῖ δὲ περὶ τοῦ λιμένος τῶν Φαιάκων Ἀπολλωνίδης ἐν τῷ περίπλῳ τῆς Εὐρώπης. τινὲς δὲ τὸ ἀμφιλαφὴς αὐτὶ τοῦ ξυλώδης ἀπέδωκαν. ᾧ οἰκείως ἐπισυνάπτει τὸ πίειρα, δηλονότι λιπαρὰ καὶ εὔδιος. Ἡ δὲ Κερκύρα πρότερον μὲν Δρεπάνη ἐκαλεῖτο, εἶτα Σχερία. ἀποδίδωσι δὲ τὴν αἰτίαν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κερκυραίων πολιτείᾳ. φησὶ γὰρ τὴν Δήμητρα φοβουμένην μὴ οἱ ἐκ τῆς ἠπείρου ἐρχόμενοι ποταμοὶ ἤπειρον αὐτὴν ποιήσωσι, δεηθῆναι Ποσειδῶνος, ἀποστρέψαι τὰ τῶν ποταμῶν ῥεύματα. ἐπισχεθέντων οὖν τούτων, αὐτὴ Δρεπάνης Σχερίαν ὀνομασθῆναι. Δρεπάνη δὲ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ τὴν Δήμητρα, αἰτησαμένην δρέπανον παρ' Ἡφαίστου, τοὺς Τιτᾶνας διδάξαι θερίζειν. εἶτα αὐτὸ κρύψαι εἰς τὸ παραθαλάσσιον μέρος τῆς νήσου· προσκλυζούσης δὲ τῆς θαλάσσης, ἐξομοιωθῆναι τὴν θέσιν τῆς γῆς δρεπάνῃ. Τίμαιος δὲ ἐκ τοῦ δρεπάνου, ᾧ ἐξέτεμεν τοῦ Οὐρανοῦ τὰ αἰδοῖα ὁ Κρόνος, ἢ ὁ Ζεὺς τὰ τοῦ Κρόνου. τοῦτο γὰρ αὐτοῦ κεκρύφθαι φησί. Μάκρις δὲ ὠνομάσθη ἀπὸ Μάκριδος τῆς Διονύσου τροφοῦ. Κερκύρα, ἀπὸ Κερκύρας τῆς Ἀσωποῦ θυγατρός. Στάχυν ὄμπνιον] πολὺν, δαψιλῆ. Φιλητᾶς ἐν ἀτάκτοις γλώσσαις ἀπέδωκε ὄμπνιον στάχυν, τὸν εὔχυλον καὶ τρόφιμον. Κυρηναίων δέ τινες τὸν πλούσιον καὶ εὐδαίμονα, ὄμπνιον καλοῦσιν. ἄμεινον δὲ τὸν φερέσβιον εἰπεῖν, οἱονεὶ ἔμπονόν τινα ὄντα καὶ ὄμπνιον. Ἐκλήϊσται] πεφήμισται, νενόμισται. Αἵματος Οὐρανίοιο] Ἀκουσίλαος ἐν τῇ τρίτῃ φησὶν ὅτι ἐκ τῆς ἐκτομῆς τοῦ Οὐρανοῦ ῥανίδας ἐνεχθῆναι συνέπεσεν, τουτέστι σταγόνας, κατὰ τῆς γῆς· ἐξ ὧν γεννηθῆναι τοὺς Φαίακας. οἱ δέ, τοὺς γίγαντας. καὶ Ἀλκαῖος δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ Ἀκουσιλάῳ λέγει τοὺς Φαίακας ἔχειν τὸ γένος ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ Οὐρανοῦ. Ὅμηρος δὲ οἰκείους τοὺς Φαίακας τοῖς θεοῖς φησι, διὰ τὴν ἀπὸ Ποσειδῶνος γένεσιν. Τοὺς Ἀργὼ πολέεσσιν] ἡ Ἀργὼ (φησὶ) πολλὰ κακοπαθήσασα κατηνέχθη ἐκ τοῦ Σικελικοῦ πελάγους.

Ἀλκίνοος λαοί τε θυηπολίῃσιν ἰόντας
Δειδέχατ' ἀσπασίως· ἐπὶ δὲ σφίσι καγχαλάασκε
Πᾶσα πόλις· φαίης κεν ἑοῖς ἐπὶ παισὶ γάνυσθαι.
Καὶ δ' αὐτοὶ ἥρωες ἀνὰ πληθὺν κεχάροντο,
Τῷ ἴκελοι οἷόν τε μεσαιτάτῃ ἐμβεβαῶτες]
Αἱμονίῃ· μέλλον δὲ βοῇ ἔνι θωρήξεσθαι.
Ὧδε μάλ' ἀγχίμολον στρατὸς ἄσπετος ἐξεφαάνθη
"Κόλχων, οἳ πόντοιο κατὰ στόμα καὶ διὰ πέτρας
Κυανέας" μαστῆρες ἀριστήων ἐπέρησαν.
Μήδειαν δ' "ἔξαιτον ἑοῦ ἐς πατρὸς ἄγεσθαι
Ἵεντ' ἀπρεφάτως· ἠὲ στονόεσσαν ἀϋτὴν
Νωμήσειν χαλεπῇσιν ὁμόκλεον ἀτροπίῃσιν
Αὖθί τε καὶ μετέπειτα, σὺν Αἰήταο κελεύθῳ.
Ἀλλὰ σφέας κατέρυκεν ἐπειγομένους πολέμοιο
Κρείων Ἀλκίνοος. λελίητο γὰρ ἀμφοτέροισι
Δηιοτῆτος ἄνευθεν ὑπέρβια νείκεα λῦσαι.
Κούρη δ' οὐλομένῳ ὑπὸ δείματι πολλὰ μὲν αὐτοὺς
Αἰσονίδεω ἑτάρους μειλίσσετο, πολλὰ δὲ χερσὶν
Ἀρήτης γούνων ἀλόχου θίγεν Ἀλκινόοιο·
Γουνοῦμαι βασίλεια· σὺ δ' ἵλαθι, μηδέ με Κόλχοις
Ἐκδώῃς ᾧ πατρὶ κομιζέμεν." εἴ νυ καὶ αὐτὴ
Ἀνθρώπων γενεῆς μία φέρβεαι, οἷσιν ἐς ἄτην
Ὠκύτατος κούφῃσι θέει νόος ἀμπλακίῃσιν.
Ὡς ἐμοὶ ἐκ πυκιναὶ ἔπεσον φρένες, οὐ μὲν ἕκητι
Μαργοσύνης. ἴστω δ' ἱερὸν φάος ἠελίοιο,
"Ἴστω νυκτιπόλου Περσηΐδος ὄργια κούρης,
Μὴ μὲν ἐγὼν ἐθέλουσα σὺν ἀνδράσιν ἀλλοδαποῖσι
Κεῖθεν ἀφωρμήθην· στυγερὸν δέ με τάρβος ἔπεισε
Τῆσδε φυγῆς μνήσασθαι, ὅτ' ἤλιτον. οὐδέ τις ἄλλη
Μῆτις ἔην· ἔτι μοι μίτρη μένει, ὡς ἐνὶ πατρὸς

Κόλχων, οἳ πόντοιο] τῶν Κόλχων οἱ μετὰ Ἀψύρτου ὄντες κατῴκησαν ἐν ταῖς Βρυγηΐσιν, αἵτινές εἰσι τῆς Ἰλλυρίδος. οἱ δὲ διὰ τῶν Κυανέων πετρῶν ἐξελθόντες, ᾤκησαν Κερκύραν. τῶν γὰρ διωκόντων τοὺς ἀριστεῖς Κόλχων, οὐ κατὰ ταὐτὸν τὸν πλοῦν στειλαμένων, οἱ μὲν διὰ τοῦ Ἴστρου (καθάπερ προείρηται) τὸν πλοῦν ἐποιήσαντο, ὧν ἦρχεν Ἄψυρτος, διὰ τῶν κάτωθεν ἐμβαλόντες εἰς τὸν δεδηλωμένον ποταμόν· καὶ κατέλαβον τοὺς ἥρωας περὶ τὰς καλουμένας Βρυγηΐδας νήσους· οἱ δὲ διὰ τῶν Κυανέων νήσων τὸν ἔκπλουν ποιησάμενοι Κόλχοι, κατηνέχθησαν εἰς τὴν Κερκύραν νῆσον, ἐν ᾗ καὶ οἱ Ἀργοναῦται ἔτυχον ὄντες. Μαστῆρες, ζητηταί. Ἔξαιτον, ἐξαίρετον, κατὰ συγκοπήν. Ἀπρεφάτως, χωρὶς προφάσεως, ἀπορρήσεως. Εἴ νυ καὶ αὐτὴ] πρὸς Ἀρήτης ἡ Μήδεια· καὶ σὺ ἄνθρωπος εἶ, οἷς τὸ ἁμαρτάνειν γίνεται ῥᾳδίως. Τούτοις δὲ σφόδρα πρὸς συμπάθειαν ἕλκει τὴν Ἀρήτην ἡ Μήδεια. καὶ γὰρ διὰ τὸ τῆς αὐτῆς ἡμᾶς εἶναι φύσεως, ἀλλήλους ἐλεεῖν χρή, καὶ διὰ τοῦτο ὀξυρρεπεῖς εἶναι πρὸς τὰ πάθη. Ἴστω νύκτ.] Ὅρκος παρὰ Κόλχοις ἡ Ἑκάτη ταῖς φαρμακίσι. εὑρετὶς γὰρ τῶν φαρμακειῶν ἡ θεός.

Δώμασιν, ἄχραντος καὶ ἀκήρατος. ἀλλ' ἐλέαιρε
Πότνα, τεὸν δὲ πόσιν μειλίσσεο. σοὶ δ' ὀπάσειαν
Ἀθάνατοι βίοτόν τε τελεσφόρον, ἀγλαΐην τε,
Καὶ παῖδας, καὶ κῦδος ἀπορθήτοιο πόληος.
Τοῖα μὲν Ἀρήτην γουνάζετο δακρυχέουσα·
Τοῖα δ' ἀριστήων ἐπαμοιβαδὶς ἄνδρα ἕκαστον,
Ὑμέων, ὦ πέρι δὴ μέγα φέρτατοι, ἀμφί τ' ἀέθλοις
Οὕνεκεν ὑμετέροισιν ἀτύζομαι. ἧς ἰότητι
Ταύρους τ' ἐζεύξασθε, καὶ ἐκ θέρος οὐλοὸν ἀνδρῶν
Κείρετε γηγενέων· ἧς εἵνεκεν αἱμονίηνδε
Χρύσεον αὐτίκα κῶας ἀνάξετε νοστήσαντες.
Ἥδ' ἐγὼ ἢ πάτρην τε καὶ οὓς ὤλεσα τοκῆας,
Ἣ δόμον, ἣ σύμπασαν ἐϋφροσύνην βιότοιο·
Υ̓́μμι δὲ καὶ πάτρην καὶ δώματα ναιέμεν αὖθις
Ἤνυσα· καὶ γλυκεροῖσιν ἔτ' εἰσόψεσθε τοκῆας
Ὄμμασιν. αὐτὰρ ἐμοὶ ἀπὸ δὴ βαρὺς εἵλετο δαίμων
Ἀγλαΐας· στυγερὴ δὲ σὺν ὀθνείοις ἀλάλημαι.
Δείσατε συνθεσίας τε καὶ ὅρκια, δείσατ' Ἐριννὺν
Ἱκεσίην, νέμεσίν τε θεῶν, ἐς χεῖρας ἰοῦσαν
Αἰήτεω, λώβῃ πολυπήμονι δῃωθῆναι.
Οὐ νηοὺς, οὐ πύργον ἐπίρροθον, οὐκ ἀλεωρὴν
Ἄλλην, οἰόθι δὲ προτιβάλλομαι ὑμέας αὐτούς.
Σχέτλιοι ἀτροπίης καὶ ἀνηλέες· οὐδ' ἐνὶ θυμῷ
Αἰδεῖσθε ξείνης μ' ἐπὶ γούνασι χεῖρας ἀνάσσης
Δερκόμενοι τείνουσαν ἀμήχανον. ἀλλά κε πᾶσι,
Κῶας ἑλεῖν μεμαῶτες, ἐμίξατε δούρατα Κόλχοις,
Αὐτῷ τ' Αἰήτῃ ὑπερήνορι· νῦν δ' ἐλάθεσθε
Ἠνορέης, ὅτε μοῦνοι ἀποτμηγέντες ἔασιν.
Ὣς φάτο λισσομένη. τῶν δ' ὅντινα γουνάζοιτο,
Ὅς μιν θαρσύνεσκεν ἐρητύων ἀχέουσαν.
Σεῖον δ' ἐγχείας εὐήκεας ἐν παλάμῃσι,
Φάσγανά τ' ἐκ κολεῶν· οὐδὲ σχήσεσθαι ἀρωγῆς

Ὑμέων] Ἕνεκα τῶν ὑμῶν ἄθλων ἐγὼ, ὦ φέρτατοι, ἐν μεγάλῃ ταραχῇ εἰμί. τῇ γὰρ ἐμῇ γνώμῃ, τούς τε ταύρους ἐζεύξατε, καὶ τοὺς γηγενεῖς ἐξεθερίσατε· καὶ νῦν τὸ δέρος εἰς Θετταλίαν ἀποίσετε. Ἡ δὲ περὶ καὶ ἀμφὶ, ἐκ παραλλήλου. Νέμεσίν τε θεῶν] τὴν ἰοῦσαν ἐς χεῖρας τῶν θεῶν νέμεσιν. τοῦτ' ἔστι τὸ νεμεσητόν. τοῦτο δὲ λέγει ἐπειδὴ ἐνώπιον τῶν θεῶν ἱστάμενοι ἱκετεύομεν· διὸ καὶ αἰδούμεθα τοὺς ἱκετεύοντας. Οὐ νηοὺς] οὐ γὰρ ναός μοι ἐστὶ βοηθὸς, οὔτε πύργος, οὔτε ἄλλη τις βοήθεια, ἀλλ' ὑμεῖς μοι ἀσφάλεια πᾶσα. Οἰόθι προτιβάλλομαι] μόνη οὖσα προβάλλομαι ὑμᾶς βοηθούς. Σχέτλιοι] χαλεποὶ καὶ ἀνηλεεῖς οὐ μετατρέπεσθε ὁρῶντές με γονυπετοῦσαν τῇ βασιλείᾳ. Ἀλλά κε πᾶσι] Ὁ λόγος, ὅτε τὸ κῶδιον λαβεῖν ἠθέλετε, καὶ πᾶσι τοῖς Κόλχοις ἕτοιμοι ἦτε μάχεσθαι· νῦν δὲ ὀλίγους παραγενομένους ἐπὶ τὴν ἀπαίτησιν τὴν ἐμὴν φοβεῖσθε.

Στρευγομένοις] φθειρομένοις καὶ καταπονουμένοις. ἢ καὶ προσδιαβίβοισι. ὅθεν καὶ στράγξ ἡ κατὰ βραχὺ πρόσθεσις τοῦ ὕδατος. οὕτω Δίδυμος. Ἐντεῦθεν καὶ ἡ στραγγουρία, ἀπὸ τοῦ κατὰ στράγγα οὐρεῖν. Κατευκήλησε] κατέπαυσε, εἰς ἡσυχίαν ἤγαγε. Κλωστῆρα] τὸν ἄτρακτον. Σταλάει] στάζει. ὅθεν καὶ σταλαγμός. Ἰκμαίνοντο] ὑγραίνοντο. ἐμφαίνει δὲ τὸ πολὺ δάκρυον καταλείβειν. Προσπτύσσετο] ἐλιπάρει, παρεκάλει. Ῥέζομεν ἀμπλακίῃσιν] ἀντὶ τοῦ ἁμαρτίαις. ἐὰν δὲ γράφεται ἀτροπίῃσιν, ἀμετατροπίαις. ἢ κακοβουλίαις. ὁ δὲ νοῦς, ἁμαρτάνουσα δὲ τὸ πρῶτον ἡ Μήδεια, προέδωκε τοὺς ἰδίους, καὶ ἐξημάρτησε φεύγουσα. ἃ πολλάκις ποιοῦμεν δι' ἄνοιαν.

Ἀκειομένη] ῥωννυμένη, ἢ θεραπεύουσα καὶ ἰωμένη.

Ἔννεπον, εἴ κε δίκης ἀλιτήμονος ἀντιάσειαν.
Στρευγομένοις δ' ἂν ὅμιλον ἐπήλυθεν εὐνήτειρα
Νὺξ ἔργων ἄνδρεσι, κατευκήλησε δὲ πᾶσαν
Γαῖαν ὁμῶς· τὴν δ' οὔτι μίνυνθά περ εὔνασεν ὕπνος·
Ἀλλά οἱ ἐν στέρνοις ἀχέων εἰλίσσετο θυμός.
Οἷον, ὅτε κλωστῆρα γυνὴ ταλαεργὸς ἑλίσσει
Ἐννυχίη· τῇ δ' ἀμφὶ κινύρεται ὀρφανὰ τέκνα
Χηροσύνῃ πόσιος· σταλάει δ' ὑπὸ δάκρυ παρειάς,
Μυρομένης οἵη μιν ἐπὶ στυγερὴ λάβεν αἶσα·
Ὣς τῆς ἰκμαίνοντο παρηίδες· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Ὀξείης εἰλεῖτο πεπαρμένον ἀμφ' ὀδύνῃσι.
Τὼ δ' ἔντοσθε δόμοιο κατὰ πτόλιν, ὡς τὸ πάροιθε
Κρείων Ἀλκίνοος, πολυπότνιά τ' Ἀλκινόοιο
Ἀρήτη ἄλοχος κούρης πέρι μητιάασκον
Οἷσιν ἐνὶ λεχέεσσι διὰ κνέφας. οἷα δ' ἀκοίτην
Κουρίδιον θαλεροῖσι δάμαρ προσπτύσσετο μύθοις,
Ναὶ φίλος, εἰ δ' ἄγε μοι πολυκηδέα ῥύεο Κόλχων
Παρθενικήν, Μινύαισι φέρων χάριν. ἐγγύθι δ' Ἄργος
Ἡμετέρης νήσοιο καὶ ἀνέρες Αἱμονιῆες·
Αἰήτης δ' οὔτ' ἂρ ναίει σχεδόν, οὐδέ τι ἴδμεν
Αἰήτην, ἀλλ' οἶον ἀκούομεν. ἥδε δὲ κούρη
Αἰνοπαθὴς κατά μοι νόον ἔκλασεν ἀντιόωσα.
Μή μιν ἄναξ Κόλχοισι πόροις ἐς πατρὸς ἄγεσθαι.
Ἀάσθη, ὅτε πρῶτα βοῶν θελκτήρια δῶκε
Φάρμακά οἱ. σχεδόθεν δὲ κακῷ κακὸν (οἷά τε πολλὰ
Ῥέζομεν ἀμπλακίῃσιν) ἀκειομένη, ὑπάλυξε
Πατρὸς ὑπερφιάλοιο βαρὺν χόλον. αὐτὰρ Ἰήσων,
Ὡς ἀίω, μεγάλοισιν ἐνίσχεται ἐξ ἕθεν ὅρκοις,
Κουριδίην θήσεσθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἄκοιτιν.
Τῷ φίλε μήτ' οὖν αὐτὸν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσαι
Θείης Αἰσονίδην, μήτ' ἄσχετα σεῖο ἕκητι
Παῖδα πατὴρ θυμῷ κεκοτηότι δηλήσαιτο.

Λίην γὰρ δειζήλοι ἑαῖς ἐπὶ παισὶ τοκῆες.
Οἷα μὲν ἀντιόπην εὐώπιδα μήσατο νυκτεύς·
Οἷα δὲ καὶ Δανάη πόντῳ ἔνι πήματ' ἀνέτλη,
Πατρὸς ἀτασθαλίῃσι. νέον γε μὲν οὐδ' ἀποτηλοῦ
Ὑβριστὴς ἔχετος γλήναις ἔνι χάλκεα κέντρα

Οἷα μὲν Ἀντιόπην] Ἀντιόπη, Νυκτέως ἦν θυγάτηρ. ἣν ὁ Ζεὺς σατύρῳ ὁμοιωθεὶς φθείρει. καὶ φεύγουσα τὰς τοῦ Νυκτέως ἀπειλὰς, καταφεύγει εἰς Σικυῶνα πρὸς Ἐπωπέα. τεκοῦσα δὲ Ἀμφίονα καὶ Ζῆθον, ἐξέθηκεν ἐν τῷ Κιθαιρῶνι παρά βουκόλῳ τινί. ὁ δὲ Νυκτεὺς διὰ τὴν τόλμαν τῆς παιδὸς λυπηθεὶς, τελευτᾷ, τοῦ ἀδελφοῦ Λύκου δεηθεὶς μὴ περιιδεῖν τὴν παῖδα, ἀλλ' ἑλεῖν ἀπελθόντα εἰς Σικυῶνα. στρατεύει δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν Λύκος, καὶ κτείνει τὸν Ἐπωπέα· καὶ λαβὼν τὴν Ἀντιόπην αἰχμάλωτον, παραδίδωσι φυλάττειν Δίρκῃ τῇ ἑαυτοῦ γαμετῇ. ἡ δὲ φεύγει, καὶ ληφθεῖσα πάλιν, τοῖς ἑαυτῆς παισὶν ἐκδίδοται, Ἀμφίονι καὶ Ζήθῳ. ἐνταῦθα δὲ ἐκκαλύπτει ὁ τροφεὺς βουκόλος τὸ γεγονός. οἱ δὲ τὴν μὲν Ἀντιόπην σώζουσιν, τὴν δὲ Δίρκην ἐξ ἀγρίου ταύρου προσδήσαντες διαφθείρουσι. μεταπεμψάμενοι δὲ τὸν Λύκον, ὡς ἐκδώσοντες τὴν Ἀντιόπην, σφάττειν ἔμελλον· Ἑρμῆς δὲ ἐκώλυσε, τῷ Λύκῳ δὲ προσέταξεν παραχωρῆσαι τῆς βασιλείας αὐτοῖς. Οἷα δὲ καὶ Δανάη] Φερεκύδης ἐν δωδεκάτῳ ἱστορεῖ, ὡς Ἀκρίσιος γαμεῖ Εὐρυδίκην τὴν Λακεδαίμονος· τῶν δὲ γίνεται Δανάη. χρωμένῳ δὲ αὐτῷ περὶ ἄρσενος παιδὸς, ἔχρησεν ὁ θεὸς ἐν Πυθοῖ, ὅτι αὐτῷ μὲν οὐκ ἔσται παῖς ἄρσην· ἐκ δὲ τῆς θυγατρὸς, πρὸς οὗ αὐτὸν δεῖ ἀπολέσθαι. ὁ δὲ, ἐπανελθὼν εἰς Ἄργος, θάλαμον ποιεῖ χαλκοῦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας κατὰ γῆς, ἔνθα τὴν Δανάην εἰσάγει μετὰ τῆς τροφοῦ· ἐν ᾧ αὐτὴν ἐφύλασσεν, ὅπως ἐξ αὐτῆς παῖς μὴ γένηται. ἐρασθεὶς δὲ Ζεὺς τῆς παιδὸς, ἐκ τοῦ ὀρόφου χρυσῷ παραπλήσιος ῥεῖ· ἡ δὲ ὑποδέχεται τῷ κόλπῳ. καὶ ἐκφήνας αὐτὸν ὁ Ζεὺς τῇ παιδὶ μίγνυται. τῶν δὲ γίνεται Περσεύς· καὶ ἐκτρέφει αὐτὸν ἡ Δανάη καὶ ἡ τροφὸς, κρύπτουσαι Ἀκρίσιον. ὅτε δὲ Περσεὺς τριέτης ἢ τετραέτης ἐγένετο, ἤκουσεν αὐτοῦ τῆς φωνῆς παίζοντος· καὶ διὰ τῶν θεραπόντων μετακαλεσάμενος τὴν Δανάην σὺν τῇ τροφῷ, τὴν μὲν ἀναιρεῖ, Δανάην δὲ κατάγει σὺν τῷ παιδὶ ἐπὶ τὸν ὑπὸ τοῦ ἑρκίου Διὸς βωμόν. μόνος δὲ αὐτὴν ἐρωτᾷ πόθεν εἴη αὐτῇ γεγονὼς ὁ παῖς. ἡ δὲ ἔφη, ἐκ Διός. ὁ δὲ οὐ πείθεται, ἀλλ' εἰς λάρνακα ἐμβιβάζει αὐτὴν μετὰ τοῦ παιδὸς, καὶ κλείσας καταποντοῖ. καὶ φερόμενοι ἀφικνοῦνται εἰς Σέριφον τὴν νῆσον· καὶ αὐτοὺς ἐξέλκει Δίκτυς ὁ Περισθένους, δικτύῳ ἁλιεύων. εἶτα ἡ Δανάη ἀνοῖξαι ἱκετεύει τὴν λάρνακα. ὁ δὲ, ἀνοίξας, καὶ μαθὼν οἵτινές εἰσιν, ἄγει εἰς τὸν οἶκον, καὶ τρέφει ὡς ἂν συγγενεῖς αὐτοῦ ὄντας. ἦσαν γὰρ ὁ Δίκτυς καὶ ὁ Πολυδέκτης, Ἀνδροθόης τῆς Κάστορος, καὶ Περισθένους, τοῦ Δαμάστορος, τοῦ Ναυπλίου, τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀμυμώνης, ὡς Φερεκύδης ἐν πέμπτῳ. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς καὶ περὶ τοῦ θανάτου προσιστῆσι Φερεκύδης τοῦ Ἀκρισίου, ὅτι μετὰ τὴν ἀπολίθωσιν Πολυδέκτου τῶν σὺν αὐτῷ ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆς Γοργόνος ἐν Σερίφῳ, Δίκτυν μὲν Περσεὺς ἀπολείπει ἐν τῇ Σερίφῳ βασιλεύειν τῶν λελειμμένων Σεριφίων· αὐτὸς δὲ ἔβη πλέων εἰς Ἄργος σὺν τοῖς Κύκλωψι, καὶ τῇ Δανάῃ, καὶ τῇ Ἀνδρομέδᾳ. καὶ ἐλθὼν, Ἀκρίσιον οὐχ εὑρίσκει ἐν Ἄργει. (ὑπεχώρει γὰρ αὐτὸν δείσας εἰς τοὺς Πελασγοὺς εἰς Λάρισσαν) μὴ καταλαβὼν δὲ αὐτὸν, τὴν μὲν Δανάην καταλείπει παρὰ τῇ μητρὶ Εὐρυδίκῃ, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν, καὶ τοὺς Κύκλωπας· αὐτὸς δὲ ἔβη εἰς Λάρισσαν. καὶ ἀφικόμενος, Ἀκρίσιον ἀναγνωρίζει, καὶ σὺν αὐτῷ ἕπεσθαι εἰς Ἄργος πείθει. καὶ ὅτε δὴ ἔμελλον ἰέναι, συντυγχάνει ἀγῶνι νέων ἐν τῇ Λαρίσσῃ. καὶ ὁ Περσεὺς ἀποδύεται εἰς τὸν ἀγῶνα, καὶ λαβὼν τὸν δίσκον δισκεύει. τὸ δὲ πένταθλον οὔπω ἦν, ἀλλ' ἰδίᾳ ἕνα ἕκαστον τῶν ἄθλων ἤθλουν. ὁ δὲ δίσκος, ἐποχαλισθεὶς ἐπὶ τὸν πόδα τοῦ Ἀκρισίου, τιτρώσκει αὐτόν. καμὼν δὲ ἐκ τούτου Ἀκρίσιος, ἀποθνήσκει αὐτοῦ ἐν Λαρίσσῃ. καὶ αὐτὸν καταπίθεται Περσεὺς καὶ οἱ Λαρισσαῖοι πρόσθεν τῆς πόλεως, καὶ αὐτοῦ ποιοῦσιν ἡρῷον οἱ ἐπιχώριοι. Περσεὺς δὲ ἀναχωρεῖ τοῦ Ἄργους. Ὑβριστὴς Ἔχετος] τοῦ Ἐχέτου Ὅμηρος ὡς ὠμοτάτου μέμνηται· ἡ δὲ Ἀρήτη ὡς κατ' αὐτὴν τοῦ πράγματος γεγενημένου λέγει. εὕρομεν δὲ τὸν μῦθον ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Λυσίππου ἠπειρώτου ἀσεβῶν καταλόγῳ.

Πῆξε θυγατρὸς ἑῆς. στονόεντι δὲ κάρφεται οἴτῳ,
Ὀρφναίῃ ἐνὶ χαλκὸν ἀλετρεύουσα καλιῇ.

Ὀρφναίῃ ἐνὶ χαλκὸν] τὸ ἑξῆς, ἐν ὀρφναίῃ καλιῇ.
Χαλκὸν ἀλετρεύοντα] κάρφεται καὶ χαλκὸν ἀλιτρεύοντα.

Ὣς φάτο αἰτομένη· τοῦ δὲ φρένες ἰαίνοντο
Ἧς ἀλόχου μύθοισιν. ἔπος δ' ἐπὶ τοῖον ἔειπεν,
Ἀρήτη, καί κεν σὺν τεύχεσιν ἐξελάσαιμι
Κόλχους, ἡρώεσσι φέρων χάριν, εἵνεκα κούρης.
Ἀλλὰ Διὸς δείδοικα δίκην ἰθεῖαν ἀτίσαι.

Ἀτίσαι] ἀτιμάσαι, παραβῆναι.

Οὐδὲ μὲν Αἰήτην ἀθεριζέμεν, ὡς ἀγορεύεις,
Λώϊον. οὐ γάρ τις βασιλεύτερος Αἰήταο·
Καί κ' ἐθέλων ἕκαθέν περ ἐφ' Ἑλλάδι νεῖκος ἄγοιτο.
Τῷ μ' ἐπέοικε δίκην, ἥτις μετὰ πᾶσιν ἀρίστη
Ἔσσεται ἀνθρώποισι, δικαζέμεν. οὐδέ σε κεύσω.
Παρθενικὴν μὲν ἐοῦσαν, ἑῷ ἀπὸ πατρὶ κομίσσαι
Ἰθύνω· λέκτρον δὲ σὺν ἀνέρι πορσαίνουσαν,
Οὔ μιν ἑοῦ πόσιος νοσφίσσομαι· οὐδὲ γενέθλην,
Εἴ που ὑπὸ σπλάγχνοισι φέρει, δηΐοισιν ὀπάσσω.
Ὣς ἄρ' ἔφη. καὶ τὸν μὲν ἐπισχεδὸν εὔνασεν ὕπνος·
Ἡ δ' ἔπος ἐν θυμῷ πυκινὸν βάλετ'. αὐτίκα δ' ὦρτο
Ἐκ λεχέων ἀνὰ δῶμα. συνήϊξαν δὲ γυναῖκες
Ἀμφίπολοι δέσποιναν ἑὴν μεταποιπνύουσαι.
Σῖγα δ' ἑὸν κήρυκα καλεσσαμένη προσέειπεν,
Ἧισιν ἐπιφροσύνῃσιν ἐποτρυνέουσα μιγῆναι
Αἰσονίδην κούρῃ, μηδ' Ἀλκίνοον βασιλῆα
Λίσσεσθαι. τὸ γὰρ αὐτὸς ἰὼν Κόλχοισι δικάσσει,
Παρθενικὴν μὲν ἐοῦσαν, ἑοῦ ποτὶ δώματα πατρὸς
Ἐκδώσειν· λέκτρον δὲ σὺν ἀνέρι πορσαίνουσαν,
Οὐκ ἔτι κουριδίης μιν ἀποτμήξειν φιλότητος.
Ὣς ἄρ' ἔφη. τὸν δ' αἶψα πόδες φέρον ἐκ μεγάροιο,
Ὥς κεν Ἰήσονι μῦθον ἐναίσιμον ἀγγείλειεν
Ἀρήτης, βουλάς τε θεουδέος Ἀλκινόοιο.
Τοὺς δ' εὗρεν παρὰ νηῒ σὺν ἔντεσιν ἐγρήσσοντας
Ὑλλικῷ ἐν λιμένι, σχεδὸν ἄστεος· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαν

Ὑλλικῷ] Ὑλλικὸς λιμήν, ἀπὸ Ὕλλου τοῦ Μελίτης καὶ Ἡρακλέους.

Πέφραδεν

Πέφραδεν ἀγγελίην. γήθησε δὲ θυμὸς ἑκάστου
Ἡρώων. μάλα γάρ σφιν ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.
Αὐτίκα δὲ κρητῆρα κερασσάμενοι μακάρεσσιν
Ἣ θέμις, εὐαγέως ἐπιβώμια μῆλ' ἐρύσαντες,
Αὐτονυχὶ κούρῃ θαλαμήιον ἔντυον εὐνὴν
Ἄντρῳ ἐν ἠγαθέῳ. τόθι δή ποτε Μάκρις ἔναιεν,
Κούρη Ἀρισταίοιο μελίφρονος, ὅς ῥα μελισσέων
Ἔργα πολυκμήτοιό τ' ἀνεύρατο πῖαρ ἐλαίης.
Κείνη δὴ πάμπρωτα Διὸς Νυσήιον υἷα
Εὐβοίης ἔντοσθεν Ἀβαντίδος, ᾧ ἐνὶ κόλπῳ
Δέξατο, καὶ μέλιτι ξηρὸν περὶ χεῖλος ἔδευσεν·
Εὖτέ μιν Ἑρμείης φέρεν ἐκ πυρός· ἔδρακε δ' Ἥρη,
Καί ἑ χολωσαμένη πάσης ἐξήλασε νήσου.
Ἡ δ' ἄρα Φαιήκων ἱερῷ ἐνὶ τηλόθεν ἄντρῳ
Νάσσατο, καὶ πόρεν ὄλβον ἀθέσφατον ἐνναέτῃσιν.
Ἔνθα τότ' ἐστόρεσαν λέκτρον μέγα· τοῖο δ' ὕπερθε
Χρύσεον αἰγλῆεν κῶας βάλον, ὄφρα πέλοιτο
Τιμήεις τε γάμος καὶ ἀοίδιμος. ἄνθεα δέ σφι
Νύμφαι ἀμεργόμεναι λευκοῖς ἐνὶ ποικίλα κόλποις
Ἐσφόρεον. πάσας δὲ πυρὸς ὣς ἄμφεπεν αἴγλη·
Τοῖον ἀπὸ χρυσέων θυσάνων ἀμαρύσσετο φέγγος·
Δαῖε δ' ἐν ὀφθαλμοῖς γλυκερὸν πόθον· ἴσχε δ' ἑκάστην
Αἰδὼς, ἱεμένην περ ὅμως ἐπὶ χεῖρα βαλέσθαι.
Αἱ μέν τ' Αἰγαίου ποταμοῦ καλέοντο θύγατρες·
Αἱ δ' ὄρεος κορυφὰς Μελιτηίου ἀμφενέμοντο·
Αἱ δ' ἔσαν ἐκ πεδίων ἀλσηίδες. ὦρσε γὰρ αὐτὴ
Ἥρη Ζηνὸς ἄκοιτις, Ἰήσονα κυδαίνουσα.
Κεῖνο καὶ εἰσέτι νῦν ἱερὸν κλῄζεται ἄντρον

Ἄντρῳ ἐν ἠγαθέῳ] ἐν τῷ μεγάλῳ καὶ θείῳ, ἐν ᾧ Μάκρις κατῴκει, ἐν τούτῳ τῷ ἄντρῳ τὸν Διόνυσον ἔθρεψεν· ὃ καλεῖται Διθυρείτης. διὰ τοῦτο Διθύραμβος ὁ Διόνυσος ἐκλήθη, διὰ τὸ δύο θύρας ἔχειν τὸ ἄντρον. Καί ἑ χολωσαμένη] ἡ Ἥρα τὴν Μάκριν τῆς Εὐβοίας ἐξέβαλε, διὰ τὸ δέξασθαι παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ τὸν Διόνυσον, καὶ θρέψαι. ἡ δὲ Εὔβοια ἱερά ἐστι τῇ Ἥρᾳ. Ἔνθα τότ' ἐστόρεσαν] ἐν τῷ ἄντρῳ Μάκριδος φησὶ τὸν γάμον γεγενῆσθαι Μηδείας καὶ Ἰάσονος· Φιλητᾶς δὲ ἐν Τηλέφῳ, ἐν τῇ Ἀλκινόου οἰκίᾳ. Ἴσχε δ' ἑκάστην αἰδὼς] διὰ τούτων τὰς νύμφας φησὶν ἐπιθυμούσας ἅψασθαι τοῦ μαλλοῦ, διὰ τὸ κάλλος, ὅμως αἰδουμένας ἀπέχεσθαι· διὰ τὸ ἐπ' αὐτοῦ μέλλειν γίνεσθαι τὴν μίξιν. περὶ δὲ τοῦ δέρους, ὅτι ἦν χρυσοῦν, οἱ πλεῖστοι ἱστοροῦσιν. Ἀκουσίλαος δὲ ἐν τῷ περὶ γενεαλογιῶν, πορφυρευθῆναι φησὶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Αἱ μέν τ' Αἰγαίου] Αἰγαῖος, ποταμὸς περὶ Κερκύραν. τούτου θυγάτηρ Μελίτη· ἧς καὶ Ἡρακλέους Ὕλλος. ἀφ' οὗ ἔθνος Ὑλλεῖς καὶ Ὑλλικὸς λιμὴν, παρὰ Φαίαξι. Γανύασις δέ φησιν ἐν Λυδίᾳ, νοσήσαντα Ἡρακλέα τυχεῖν ἰάσεως ὑπὸ Ὕλλου τοῦ ποταμοῦ· ὅς ἐστι τῆς Λυδίας. διὸ καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, Ὕλλους ὀνομασθῆναι. Μελιτηίου] ὄρος Κερκύρας τὸ Μελίτειον. Κεῖνο καὶ εἰσέτι] τὸ Μάκριδος, ὃ νῦν ἱερὸν Μηδείας καλεῖται. ἰστέον ὅτι Τιμαίου λεγόν-

τος ἐν Κερκύρᾳ τοὺς γάμους ἀχθῆναι, Διονύσιος ὁ Μιλήσιος ἐν δευτέρῳ τῶν Ἀργοναυτικῶν, ἐν Βυζαντίῳ φησίν· Ἀντίμαχος ἐν Λυδῇ, πλησίον τοῦ ποταμοῦ μιγῆναι αὐτῇ φησὶ τὸν Ἰάσονα.

Μηδείης, ὅτε τούς γε σὺν ἀλλήλοισιν ἔμιξαν,
Τειναμένη ἑανοὺς εὐώδεας. οἱ δ' ἐνὶ χερσὶ
Δούρατα νωμήσαντες ἀρήϊα, μὴ πρὶν ἐς ἀλκὴν
Δυσμενέων ἀΐδηλος ἐπιβρίσειεν ὅμιλος·
Κράατα δ' εὐφύλλοις ἐστεμμένοι ἀκρεμόνεσσιν,
Ἐμμελέως, Ὀρφῆος ὑπαὶ λίγα φορμίζοντος,
Νυμφιδίαις ὑμέναιον ἐπὶ προμολῇσιν ἄειδον.
Οὐ μὲν ἐν Ἀλκινόοιο γάμον μενέαινε τελέσσαι
Ἥρως Αἰσονίδης, μεγάροις δ' ἐνὶ πατρὸς ἑοῖο,
Νοστήσας ἐς Ἰωλκὸν ὑπότροπος. ὣς δὲ καὶ αὐτὴ
Μήδεια φρονέεσκε· τότ' αὖ χρεὼ ἦγε μιγῆναι.
Ἀλλὰ γὰρ οὔποτε φῦλα δυηπαθέων ἀνθρώπων
Τερπωλῆς ἐπέβημεν ὅλῳ ποδί· σὺν δέ τις αἰεὶ
Πικρὴ παρμέμβλωκεν ἐυφροσύνῃσιν ἀνίη.
Τῷ καὶ τοὺς γλυκερῇ περ ἰαινομένους φιλότητι
Δεῖμ' ἔχεν, εἰ τελέοιτο διάκρισις Ἀλκινόοιο.
Ἠὼς δ' ἀμβροσίῃσιν ἀνερχομένη φαέεσσι
Λῦε κελαινὴν νύκτα δι' ἠέρος· αἱ δ' ἐγέλασσαν
Ἠϊόνες νήσοιο καὶ ἑρσήεσσαι ἄπωθεν
Ἀτραπιτοὶ πεδίων· ἐν δὲ θρόος ἔσκεν ἀγυιαῖς.
Κίνυντ' ἐνναέται μὲν ἀνὰ πτόλιν, οἱ δ' ἀπὸ τηλοῦ
Κόλχοι Μακριδίης ἐπὶ πείρασι χερνήσοιο.
Αὐτίκα δ' Ἀλκίνοος μετεβήσετο συνθεσίῃσιν,
Ὃν νόον ἐξερέων κούρης ὕπερ· ἔνθ' ὅγε χειρὶ
Σκῆπτρον ἔχεν χρυσοῖο δικασπόλον, ᾧ ὕπο πολλοὶ
Ἰθείας ἀνὰ ἄστυ διεκρίνοντο θέμιστας.
Τῷ δὲ καὶ ἑξείης πολεμήϊα τεύχεα δύντες
Φαιήκων οἱ ἄριστοι ὁμιλαδὸν ἐστιχόωντο.
Ἥρωας δὲ γυναῖκες ἀολλέες ἔκτοθι πύργων
Βαῖνον ἐποψόμεναι. σὺν δ' ἀνέρες ἀγροιῶται

Προμολῇσι] προμολὰς εἴρηκε τοὺς ἐκτὸς τοῦ ἄντρου τόπους.

Παρμέμβλωκε] πάρεστι. Φαέεσσι] ἀντὶ τοῦ φωτισμοῖς. φύσει γὰρ ὄντα σκοτεινὸν τὸν ἀέρα, τοῖς φωτισμοῖς ἐλάμπρυνε. γράφεται φαρέεσσιν. Ἀνὰ πτόλιν] ἡ τῶν Κερκυραίων ἐπὶ τῆς χερσονήσου κεῖται. φησὶν οὖν ὁ ἱστορικὸς ὅτι μακρὰν τῆς πόλεως ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ τῆς χερρονήσου ἦσαν· ἐν ᾗ ἐστὶν ἡ πόλις, ὡς Ἀπολλωνίδης ἐν τῷ περίπλῳ τῆς Εὐρώπης.

Χερνήσοιο] τὴν χερρόνησον χέρνησον εἴρηκε, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ. τὴν δὲ ἀντικρὺ τῆς Κερκύρας χώραν, εἴρηκε Μακριδίαν· ἴσως διὰ τὸ ᾠκηκέναι ἐκεῖ τοὺς Εὐβοεῖς. ἡ δὲ Εὔβοια, Μάκρις ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον. ταύτην οὖν οἱ κατοικήσαντες μετὰ Ἰλίου ἅλωσιν Ἄβαντες Μάκριν ὠνόμασαν.

Ἤντεον εἰσαΐοντες· ἐπεὶ νημερτέα βάξιν
Ἥρη ἐπιπροέηκεν. ἄγεν δ' ὁ μὲν ἔκκριτον ἄλλων
Ἀρνειὸν μήλων, ὁ δ' ἀεργηλὴν ἔτι πόρτιν.
Ἄλλοι δ' ἀμφιφορῆας ἐπισχεδὸν ἵστασαν οἴνου
Κίρνασθαι. θυέων τ' ἀποτηλόθι κήκιε λιγνύς.
Αἱ δὲ πολυκμήτους ἑανοὺς φέρον, οἷα γυναῖκες,
Μείλιά τε χρυσοῖο, καὶ ἀλλοίην ἐπὶ τοῖσιν
Ἀγλαΐην, οἵην τε νεόζυγες ἐντύνονται.
Θάμβευν δ' εἰσορόωσαι ἀριπρεπέων ἡρώων
Εἴδεα καὶ μορφάς· ἐν δὲ σφίσιν, Οἰάγροιο
Υἱὸν ὑπαὶ φόρμιγγος ἐϋκρέκτου καὶ ἀοιδῆς
Ταρφέα σιγαλόεντι πέδον κροτέοντα πεδίλῳ.
Νύμφαι δ' ἄμμιγα πᾶσαι, ὅτε μνήσαιντο γάμοιο,
Ἱμερόενθ' ὑμέναιον ἀνήπυον· ἄλλοτε δ' αὖτε
Οἰόθεν οἶαι ἄειδον ἑλισσόμεναι περὶ κύκλον,
Ἥρη σεῖο ἕκητι. σὺ γὰρ καὶ ἐπὶ φρεσὶ θῆκας
Ἀρήτης, πυκινὸν φάσθαι ἔπος Ἀλκινόοιο.
Αὐτὰρ ὅγ', ὡς τὰ πρῶτα δίκης ἀνὰ πείρατ' ἔειπεν
Ἰθείης, ἤδη δὲ γάμου τέλος ἐκλήιστο
Ἔμπεδον, ὣς ἀλέγυνε διαμπερές· οὐδέ ἑ τάρβος
Οὐλοόν, οὐδὲ βαρεῖαι ἐπήλυθον Αἰήταο
Μήνιες· ἀρρήκτοισι δ' ἐνὶ ζεύξας ἔχεν ὅρκοις.
Τῷ καὶ ὅτ' ἠλεμάτως Κόλχοι μάθον ἀντιόωντες,
Καί σφεας ἠὲ θέμιστας ἑὰς εἴρυσθαι ἄνωγεν,
Ἢ λιμένων γαίης τ' ἀποτηλόθι νῆας ἐέργειν·
Δὴ τότε μιν βασιλῆος ἑοῦ τρομέοντες ἐνιπάς,
Δέχθαι μειλίξαντο συνήμονας. αὖθι δὲ νήσῳ
Δὴν μάλα Φαιήκεσσι μετ' ἀνδράσι ναιετάασκον,
Εἰσότε Βακχιάδαι, γενεὴν Ἐφύρηθεν ἐόντες,

Ἄλλοι δ' ἀμφιφορῆας] Θεόπομπος ἀμφιφορῆς λέγεσθαί φησι τοὺς ὑπ' ἐνίων μετρητάς. Παυσανίας δέ φησι τὸν ἀμφιφορέα ὑπὸ Ἀθηναίων ἀμφορέα καλεῖσθαι. Λιγνὺς] ἡ καπνώδης ἀναφορά· ἢ τὸ τοῦ φωτὸς ἄκρον. ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον. Ἀγλαΐην, κόσμια. Εἴδεα καὶ μορφάς] τὸ μὲν εἶδος κυρίως ἐπὶ προσώπου τέτακεν ὁ Ἀπολλώνιος· μορφὴ δὲ τὸ σχῆμα. Εὐκρέκτου] εὔκρεκτος, εὔηχος κιθάρα. Συνήμονας] τοὺς συνήθεις καὶ ἑταίρους, ἀπὸ τοῦ συνεῖναι. Εἰσότε Βακχιάδαι] Βάκχιος ἐγένετο υἱὸς Διονύσου. ἐν Κορίνθῳ δὲ διετέλεσεν. ἦσαν δὲ ἀγενέστατοι οἱ ἀπ' αὐτοῦ τὸ γένος ἔχοντες· οἵτινες ἐξεβλήθησαν ἐκ Κορίνθου διὰ τὸν Ἀκταίωνος θάνατον. ἡ δὲ ἱστορία ἐστὶν ἥδε. Μέλισσος εὐεργετήσας τοὺς Κορινθίους (μέλλοντας γὰρ ὑπὸ Φείδωνος τοῦ τῶν Ἀργείων βασιλέως διαφθαρῆναι ἐρρύσατο) τιμῆς ἠξιώθη παρ' αὐτοῖς. καί ποτε οἱ Βακχιάδαι νυκτὸς ἐπελθόντες τῇ οἰκίᾳ τούτου, ἐβούλοντο ἀποσπᾶν τὸν παῖδα Ἀκταίωνα. τῶν δὲ γονέων ἀντεχόντων, συνέβη διασπασθῆναι αὐτόν. μελλόντων δὲ τῶν Ἰσθμίων ἄγεσθαι, στὰς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ὁ Μέλισσος, πολλὰ τοῖς Κορινθίοις κατηράσατο, ἵνα μὴ τὸν τοῦ παιδὸς ἐκδικήσωσι θάνατον. ταῦτα εἰπὼν, εἰς τὸν ὑποκείμενον κρημνὸν ἑαυτὸν ἔβαλεν. οἱ δὲ

Κορίνθιοι, οὐ βουλόμενοι ἀνεκδίκητον λιπεῖν τὸν τοῦ Ἀκταίωνος θάνατον, ἅμα μὲν καὶ τοῦ θείου κελεύοντος, ἐξέβαλον τοὺς Βακχιάδας. Χερσικράτης δέ, εἷς τῶν Βακχιαδῶν, ἔκτισε Κέρκυραν, ἐκβαλὼν τοὺς ἐνοικοῦντας Κόλχους. οἱ δέ, ἐκβληθέντες, εἰς τὴν ἤπειρον παρεγένοντο. Ἐφύρηθεν] Ἐφύρα ἡ Κόρινθος, ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ἐπιμηθέος θυγατρός. Εὔμηλος δέ, ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος, γυναικὸς δὲ γενομένης Ἐπιμηθέως.

Ἀνέρες ἐνναάσαντο μετὰ χρόνον· οἱ δὲ περαίην
Νῆσον ἔβαν· κεῖθεν δὲ Κεραύνια μέλλον Ἀβάντων
Οὔρεα, Νεσταίοις τε καὶ Ὤρικον εἰσαφικέσθαι.
Ἀλλὰ τὰ μὲν στείχοντος ἄδην αἰῶνος ἐτύχθη.
Μοιράων δ' ἔτι κεῖσε θύη ἐπέτεια δέχονται,
Καὶ νυμφέων, Νομίοιο καθ' ἱερὸν Ἀπόλλωνος,
Βωμοί, τοὺς Μήδεια καθίσατο· πολλὰ δ' ἰοῦσιν
Ἀλκίνοος μινύαις ξεινήϊα, πολλὰ δ' ὄπασσεν
Ἀρήτη. μετὰ δ' αὖτε δυώδεκα δῶκεν ἕπεσθαι
Μηδείῃ δμωὰς Φαιηκίδας ἐκ μεγάροιο.
Ἤματι δ' ἑβδομάτῳ δρεπάνην λίπον. ἤλυθε δ' οὖρος
Ἀκραὴς ἠῶθεν ὑπ' ἐκ διός. οἱ δ' ἀνέμοιο
Πνοιῇ ἐπειγόμενοι προτέρω θέον· ἀλλὰ γὰρ οὔπω
Αἴσιμον ἦν ἐπιβῆναι ἀχαιΐδος ἡρώεσσιν,
Ὄφρ' ἔτι καὶ λιβύης ἐπὶ πείρασιν ὀτλήσειαν.
Ἤδη μὲν ποτὶ κόλπον ἐπώνυμον ἀμβρακιήων
Ἤδη κουρῆτιν ἔλιπον χθόνα πεπταμένοισι
Λαίφεσι, καὶ στεινὰς αὐταῖς σὺν ἐχινάσι νήσοις
Ἑξείης· πέλοπος δὲ νέον κατεφαίνετο γαῖα.

Νεσταίους τε] τοὺς Νεσταίους Σκύλαξ φησὶν ἔθνος Ἰλλυρικόν. ἀπὸ τούτων περίπλους ἐστὶν εἰς τὸν κόλπον. καὶ Ἐρατοσθένης ἐν γ΄ γεωγραφουμένων, φησί, Μετὰ Ἰλλυριοὺς Νεσταῖοι. καθ' οὓς νῆσος Φάρος, Φαρίων ἄποικος. Ἀλλὰ τὰ μὲν στείχοντος] ἀντὶ τοῦ μετὰ πολὺν χρόνον. Τίμαιος δέ φησι μετὰ ἔτη ἑξακόσια τῶν Τρωϊκῶν, Χερσικράτη, ἀπόγονον τῶν Βακχιαδῶν, εἴτε ἐκπεσόντα τῆς Κορίνθου, εἴτε καὶ ἑκόντα, ἀπελθεῖν διὰ ἀτιμίαν, καὶ κατῳκηκέναι τὴν νῆσον. Κόλχοι δέ, διαβάντες εἰς τὴν πλησίον νῆσον, μετὰ ταῦτα εἰς τὰ Κεραύνια ὄρη ὁρμήσαντες, εἴς τε τοὺς Ἄβαντας καὶ Νεσταίους καὶ Ὤρικον ἀπῳκίσθησαν. Μοιράων δ' ἔτι κεῖσε] Τιμώναξ ἐν πρώτῳ τῶν Σικελικῶν, ἐν Κόλχοις φησὶν Ἰάσονα Μήδειαν γῆμαι, Αἰήτου αὐτῷ ἐγγυήσαντος. ὁ δὲ αὐτός φησι, Δείκνυνται παρὰ τὸν παράπλουν ἔνδον τοῦ Πόντου κῆποί τινες Ἰασόνιοι καλούμενοι, καθ' ὧν τὴν ἀπόβασιν ἐποιήσατο· καὶ κατὰ τὴν Αἶαν γυμνάσια καὶ δίσκοι, καὶ τῆς Μηδείας θάλαμος, καθ' ὃν τότε ἐνυμφεύθη. καὶ πρὸς τῇ πόλει ἱερὸν ἱδρυμένον Ἰάσονος, καὶ πρὸς τούτοις ἱερὰ πολλά. Τίμαιος δέ, ἐν Κερκύρᾳ λέγων γενέσθαι τοὺς γάμους, καὶ περὶ τῆς θυσίας ἱστορεῖ, ἔτι καὶ νῦν λέγων ἄγεσθαι αὐτὴν κατ' ἐνιαυτόν, Μηδείας πρῶτον θυσάσης ἐν τῷ Ἀπόλλωνος ἱερῷ. καὶ βωμούς δέ φησι μνημεῖα τῶν γάμων ἱδρύσασθαι, σύνεγγυς μὲν τῆς θαλάσσης, οὐ μακρὰν δὲ τῆς πόλεως. ὀνομάζουσι δὲ τὸν μὲν, νυμφῶν· τὸν δὲ, νηρηΐδων. ὅ γε μὴν Ἀπολλώνιος τὸν μέν φησι νυμφῶν εἶναι, τὸν βωμόν· τὸν δέ, τῶν μοιρῶν. Θύη δὲ ἐπέτεια λέγει τὰς ἐνιαυσιαίους θυσίας. Νομίοιο καθ' ἱερὸν] διὰ τὸ κατὰ νόμον γενέσθαι τὴν κρίσιν τοῦ Ἀλκινόου, διὰ τοῦτο νομίου Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἱδρύσασθαι τὴν Μήδειαν.

Καὶ τότ' ἀναρπάγδην ὀλοὴ βορέαο θύελλα
Μεσσηγὺς πέλαγός τε λιβυστικὸν ἐννέα πάσας
Νύκτας ὁμῶς καὶ τόσσα φέρ' ἤματα· μέχρις ἵκοντο
Προπρὸ μάλ' ἔνδοθι σύρτιν. ἵν' οὐκ ἔτι νόστος ὀπίσσω
Νηυσὶ πέλει, ὅτε τόν γε βιώμενοι κόλπον ἱκέσθαι.
Πάντη γὰρ τέναγος, πάντη μνιόεντα βυθοῖο
Τάρφεα· κωφὴ δέ σφιν ἐπιβλύει ὕδατος ἄχνη.
Ἠερίη δ' ἄμαθος παρακέκλιται· οὐδέ τι κεῖσε
Ἑρπετὸν οὐδὲ ποτητὸν ἀείρεται. ἔνθ' ἄρα τούς γε
Πλημμυρὶς (καὶ γάρ τ' ἀναχάζεται ἠπείροιο
Ἦ θαμὰ δὴ τόδε χεῦμα, καὶ ἂψ ἐπερεύγεται) ἀκτὰς
Λάβρον ἐποιχόμενον) μυχάτῃ ἐνέωσε τάχιστα
Ἠιόνι, τρόπιος δὲ μάλ' ὕδασι παῦρον ἔλειπτο.
Οἱ δ' ἀπὸ νηὸς ὄρουσαν. ἄχος δ' ἕλεν εἰσορόωντας
Ἠέρα, καὶ μεγάλης νῶτα χθονὸς, ἠέρι ἶσα,
Τηλοῦ ὑπερτείνοντα διηνεκές· οὐδέ τιν' ἀρδμὸν,
Οὐ πάτον, οὐκ ἀπάνευθε κατηυγάσαντο βοτήρων
Αὔλιον, εὐκήλῳ δὲ κατείχετο πάντα γαλήνῃ.
Ἄλλος δ' αὖτ' ἄλλον τετιημένος ἐξερέεινεν,
Τίς χθὼν εὔχεται ἥδε; πόθι ξυνέωσαν ἄελλαι
Ἡμέας; αἴθ' ἔτλημεν ἀφειδέες οὐλομένοιο
Δείματος αὐτὰ κέλευθα διαμπερὲς ὁρμηθῆναι
Πετράων. ἦ τ' ἂν καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν ἰοῦσιν
Βέλτερον ἦν, μέγα δή τι μενοινώωντας ὀλέσθαι.
Νῦν δὲ τί κεν ῥέξαιμεν ἐρυκόμενοι ἀνέμοισιν
Αὖθι μένειν τυτθόν περ ἐπὶ χρόνον, οἷον ἐρήμη
Πέζα διωλυγίης ἀναπέπταται ἠπείροιο.
Ὣς ἄρ' ἔφη. μετὰ δ' αὐτὸς ἀμηχανίῃ κακότητος
Ἰθυντὴρ ἀγκαῖος ἀκηχεμένοις ἀγόρευσεν,
Ὠλόμεθ' αἰνότατον δῆθεν μόρον. οὐδ' ὑπάλυξις
Ἔστ' ἄτης. πάρα δ' ἄμμι τὰ κύντατα πημανθῆναι,
Τῇδ' ὑπ' ἐρημαίῃ πεπτηότας, εἴ κεν ἀῆται

Σύρτιν] δύο εἰσὶν ἐν τῇ λιβύῃ Σύρτεις. εἰσὶ δὲ πηλώδεις. γίνονται δὲ ἀμπώτεις εἰς αὐτάς. καὶ ἐν τῷ ὠκεανῷ εἰσὶ τόποι ὅπου κατασύρονται οἱ πλέοντες, καὶ ἀπόλλυνται.
Τέναγος] ὁ πηλώδης τόπος. Μνιόεντα] σύμφυτα.
Ἠερίη] παρὰ τὸ πολὺ καὶ δαψιλὲς ἠερόεν λέγεται.
Ἐνέωσε. ὤθησε.
Τάχιστα] χάφεται ἄγεσθαι.
Ἀρδμὸν, ποτισμόν.
Πάτον, περίπατον.
Διωλυγίης, ἀντὶ τοῦ σκοτεινῆς· ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ δεικνούσης.
Ἰθυντὴρ, κυβερνήτης.

Τεναγώδεα] πηλώδη. τέναγος δὲ ἐπι κυρίως γῆ ἐπιπόλαιον ὕδωρ ἔχουσα, ἢ πηλῶδες ὕδωρ.

Χερσόθεν ἀμπνεύσειαν. ἐπεὶ τεναγώδεα λεύσσω
Τῆλε περισκοπέων ἅλα πάντοθεν· ἤλιθα δ' ὕδωρ
Ξαινόμενον πολιοῖσιν ἐπιτροχάει ψαμάθοισι.
Καί κεν ἐπισμυγερῶς διὰ δὴ πάλαι ἥδε κεάσθη
Νηῦς ἱερὴ χέρσου πολλὸν πρόσω· ἀλλά μιν αὐτὴ
Πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο μεταχθονίην ἐκόμισσε.
Νῦν δ' ἡ μὲν πελαγόσδε μετέσσυται, οἰόθι δ' ἅλμη
Ἄπλοος εἰλεῖται γαίης ὕπερ ὅσσον ἔχουσα.
Τοὔνεκ' ἐγὼ πᾶσαν μὲν ἀπ' ἐλπίδα φημὶ κεκόφθαι
Ναυτιλίης νόστου τε· δαημοσύνην δέ τις ἄλλος
Φήνειεν· πάρεστι γάρ οἱ ἐπ' οἰήκεσσι θαάσσειν
Μαιομένῳ κομιδῆς. ἀλλ' οὐ μάλα νόστιμον ἦμαρ
Ζεὺς ἐθέλει καμάτοισιν ἐφ' ἡμετέροισι τελέσσαι.
Ὣς φάτο δακρυόεις. σὺν δ' ἔννεπον ἀσχαλόωντι
Ὅσσοι ἔσαν νηῶν δεδαημένοι. ἐν δ' ἄρα πᾶσι

Παχνώθη, ἀντὶ τοῦ ἐπάγη. ἐλυπήθη. ὁ τρόπος εἴληπται ἀπὸ τῆς πάχνης.

Παχνώθη κραδίη, χύτο δὲ χλόος ἀμφὶ παρειάς.
Οἷον δ' ἀψύχοισιν ἐοικότες εἰδώλοισιν
Ἀνέρες εἰλίσσονται ἀνὰ πτόλιν, ἢ πολέμοιο
Ἢ λοιμοῖο τέλος ποτιδέγμενοι, ἠέ τιν' ὄμβρον
Ἄσπετον, ὅστε βοῶν κατὰ μυρία ἔκλυσεν ἔργα·

Ἢ ὅταν αὐτόματα ξόανα] ὅταν μέλλῃ τι συμβαίνειν χαλεπὸν, εἴωθε τὰ ἀγάλματα ἱδροῦν. ὥσπερ καὶ ἐν Θήβαις συνέβη, ὅτε συνίστατο ὁ περὶ Χαιρώνειαν πόλεμος Φιλίππῳ πρὸς Ἀθηναίους. Καὶ μυκαὶ σηκοῖς] καὶ ἦχοι ἐν τοῖς ναοῖς φαντασίαν ποιήσωσιν. ἢ ὅταν μυκήσεις δοκῶσι γίνεσθαι περὶ τὰ ἀγάλματα.

Ἢ ὅταν αὐτόματα ξόανα ῥέῃ ἱδρώοντα
Αἵματι, καὶ μυκαὶ σηκοῖς ἔνι φαντάζωνται·
Ἠὲ καὶ ἠέλιος μέσῳ ἤματι νύκτ' ἐπάγῃσιν
Οὐρανόθεν, τὰ δὲ λαμπρὰ δι' ἠέρος ἄστρα φαείνῃ·
Ὣς τότ' ἀριστῆες δολιχοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο
Ἤλυθον ἑρπύζοντες. ἐπήλυθε δ' αὐτίκ' ἐρεμνὴ
Ἕσπερος· οἱ δ' ἐλεεινὰ χεροῖν σφέας ἀμφιβαλόντες,
Δακρυόειν ἀγάπαζον, ἵν' ἄνδιχα δῆθεν ἕκαστος
Θυμὸν ἀποφθίσειαν ἐνὶ ψαμάθοισι πεσόντες.
Βὰν δ' ἴμεν ἄλλυδις ἄλλος ἑκαστέρω αὖλιν ἑλέσθαι,
Ἐν δὲ κάρη πέπλοισι καλυψάμενοι σφετέροισιν,
Ἄκμηνοι καὶ ἄπαστοι ἐκείατο νύχθ' ὑπὸ πᾶσαν,

Καὶ φάος οἰκτίστῳ θανάτῳ ἔπι. νόσφι δὲ κοῦραι
Ἀθρόαι Αἰήταο παρεστενάχοντο θυγατρί.
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἐρημαῖοι πεπτηότες ἔκτοθι πέτρης
Χηραμοῦ ἀπτῆνες λιγέως κλάζουσι νεοσσοί·
Ἢ ὅτε καλὰ νάοντος ἐπ᾽ ὀφρύσι Πακτωλοῖο
Κύκνοι κινήσωσιν ἑὸν μέλος, ἀμφὶ δὲ λειμὼν
Ἑρσήεις βρέμεται, ποταμοῖό τε καλὰ ῥέεθρα·
Ὣς αἱ ἐπὶ ξανθὰς θέμεναι κονίῃσιν ἐθείρας,
Παννύχιαι ἐλεεινὸν ἰήλεμον ὠδύροντο.
Καί νύ κεν αὐτοῦ πάντες ἀπὸ ζωῆς ἐλίασθεν
Νώνυμνοι καὶ ἄφαντοι ἐπιχθονίοισι δαῆναι
Ἡρώων οἱ ἄριστοι, ἀνηνύστῳ ἐπ᾽ ἀέθλῳ·
Ἀλλά σφεας ἐλέηραν ἀμηχανίῃ μινύθοντας
Ἡρῷσσαι Λιβύης τιμήοροι. αἵ ποτ᾽ Ἀθήνην,
Ἦμος ὅτ᾽ ἐκ πατρὸς κεφαλῆς θόρε παμφαίνουσα,
Ἀντόμεναι Τρίτωνος ἐφ᾽ ὕδασι χυτλώσαντο.
Ἔνδιον ἦμαρ ἔην, περὶ δ᾽ ὀξύταται θέρον αὐγαὶ
Ἠελίου Λιβύην. αἱ δὲ σχεδὸν Αἰσονίδαο
Ἔσταν, ἕλον δ᾽ ἀπὸ χερσὶ καρήατος ἠρέμα πέπλον.
Αὐτὰρ ὅγ᾽ εἰς ἑτέρωσε παλιμπετὲς ὄμματ᾽ ἔνεικε,
Δαίμονας αἰδεσθείς. αὐτὸν δέ μιν ἀμφαδὸν οἶον
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀτυζόμενον προσέειπον,
Κάμμορε, τίπτ᾽ ἐπὶ τόσσον ἀμηχανίῃ βεβόλησαι;
Ἴδμεν ἐποιχομένους χρύσεον δέρας· ἴδμεν ἕκαστα
Ὑμετέρων καμάτων, ὅσ᾽ ἐπὶ χθονός, ὅσσα τ᾽ ἐφ᾽ ὑγρὴν
Πλαζόμενοι κατὰ πόντον ὑπέρβια ἔργα κάμεσθε.
Οἰοπόλοι δ᾽ εἰμὲν χθόνιαι θεαὶ αὐδήεσσαι,

Θυγατρὶ] Τῷ θυγατρὶ τὸ Αἰήταο σύναπτε. Χηραμοῦ] Χηραμός, κατάδυσις. Ἀπτῆνες] οἱ μὴ ἵπτασθαι δυνάμενοι. Πακτωλοῖο] Πακτωλός, ποταμὸς Λυδίας, ὁ νῦν Χρυσορρόας λεγόμενος. Ἰήλεμον] αὐτὴ ἡ θρῆνον. εἴρηται ἀπὸ Ἰαλέμου, τοῦ Μούσης παιδός. Ἐλίασθεν] αὐτὴ ἡ ἀπέθανον, ἐκζῶσθαι. Ἡρῷσσαι] περιφραστικῶς Ἡρωδιανὸς ἐν δεκάτῳ φησὶν, ἐκ συναλοιφῆς τοῦ ἡρωΐσσαι. τοῦ ἥρως δὲ τὸ θηλυκὸν γίνεται ἡρῷσσα. ἢ αὐτὴ τοῦ ἡρωΐναι. Τιμήοροι δὲ, ἔκδικοι καὶ ἔφοροι τῆς Λιβύης. ἢ ἐν Λιβύῃ τιμώμεναι ἡρωΐναι. Ἦμος ὅτ᾽ ἐκ πατρὸς] περὶ τούτου Στησίχορος ἔφη σὺν ὅπλοις ἐκ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς ἀναπηδῆσαι τὴν Ἀθηνᾶν. Τρίτωνος] Τρίτων, πόλις Λιβύης. ἔστι δὲ καὶ Βοιωτίας. δοκεῖ δὲ ἡ Ἀθηνᾶ παρὰ θατέρᾳ αὐτῶν γεγενῆσθαι. ἀφ᾽ οὗ καὶ Τριτογένεια λέγεται.

οὕτω τινές. οἱ δέ, ἡ τὸ τρεῖν (ἤγουν τὸ φοβεῖσθαι) τοῖς ἐναντίοις ποιοῦσα. Θέρον] ἔθερον, ἐθέρμαινον, καὶ ἔκαιον. Πέπλον] πέπλος κυρίως ἐπὶ γυναικῶν. Παλιμπετὲς, παλιγκινές. εἰς τοὐπίσω παλινκαμπές. Ἀτυζόμενον] ἀτύζω. παρὰ τὸ ἄτω γίνεται ῥῆμα ἀτῶ, ὃ παράγωγον ἀτύω, ὡς ὀλῶ, ὀλύω καὶ ὀλλύω. περιττεύσαντος τοῦ ζ, ἀτύζω· ὡς καὶ παρὰ τὸ ἀΐω, ἀΐζω. Ἀμηχανίᾳ] ἀπορία. Οἰοπόλοι] περὶ τὰς οἶς πολοῦσαι. χθονίας δὲ αὐτὰς εἶπε, διὰ τὸ θυγατέρας εἶναι τῆς Λιβύης. εἰσὶ δὲ αἱ ἐπιμηλίδες. ἢ χθόνιοι, γηγενεῖς. Αὐδήεσσαι δέ, αἱ εἰς λόγον ἀνθρώποις ἐρχόμεναι.

» περὶ δὲ τῶν νυμφῶν μέμνηται Καλλίμαχος, οὕτω λέγων, Δέσποιναι Λιβύης ἡρωΐδες, αἳ Νασα-
» μώνων αὖλιν καὶ δολιχὰς θῖνας ἐπιβλέπετε, Μητέρα μοι ζώουσαν ὀφέλλετε.

Ἡρῶσσαι Λιβύης τιμήοροι, ἠδὲ θύγατρες.
Ἀλλ' ἄνα· μηδ' ἔτι τοῖον ὀϊζύων ἀκάχησο.
Ἄνστησον δ' ἑτάρους, εὖτ' ἂν δέ τοι ἀμφιτρείτη
Ἅρμα ποσειδάωνος ἐΰτροχον αὐτίκα λύσῃ,
Δή ῥα τότε σφετέρῃ ἀπὸ μητέρι τίνετ' ἀμοιβὴν,
Ὧν ἔκαμεν δηρὸν κατὰ νηδύος ὔμμε φέρουσα.
Καί κεν ἔτ' ἠγαθέην ἐς ἀχαιΐδα νοστήσαιτε.
Ὣς ἄρ' ἔφαν. καὶ ἄφαντοι ἵν' ἔσταθεν, ἔνθ' ἄρα ταί γε
Φθογγῇ ὁμοῦ ἐγένοντο παρασχεδόν. αὐτὰρ ἰήσων
Παπτήνας, ἀν' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ χθονὸς, ὧδέ τ' ἔειπεν,
Ἵλατ' ἐρημονόμοι κυδραὶ θεαί· ἀμφὶ δὲ νόστῳ
Οὔτι μάλ' ἀντικρὺ νοέω φάτιν. ἦ μὲν ἑταίρους
Εἰς ἓν ἀγειράμενος μυθήσομαι, εἴ νύ τι τέκμωρ
Δήωμεν κομιδῆς. πολέων δέ τε μῆτις ἀρείων.
Ἦ, καὶ ἀναΐξας ἑτάρους ἐπὶ μακρὸν ἀΰτει
Αὐσταλέος κονίῃσι· λέων ὥς, ὅς ῥά τ' ἀν' ὕλην
Σύννομον ἣν μεθέπων ὠρύεται. αἱ δὲ βαρείᾳ
Φθογγῇ ὑποτρομέουσιν ἀν' οὔρεα τηλόθι βῆσσαι.
Δείματι δ' ἄγραυλοί τε βόες μέγα πεφρίκασι,
Βουπελάται τε βοῶν· τοῖς δ' οὔ νύ τι γῆρυς ἐτύχθη
Ῥιγεδανὴ ἑτάροιο φίλοις ἐπικεκλομένοιο.
Ἀγχοῦ δ' ἠγερέθοντο κατηφέες. αὐτὰρ ὁ τούς γε
Ἀχνυμένους ὅρμοιο πέλας μίγα θηλυτέρῃσιν
Ἱδρύσας, μυθεῖτο, πιφαυσκόμενος τὰ ἕκαστα.
Κλῦτε φίλοι. τρεῖς γάρ μοι ἀνιάζοντι θεάων,
Στέρφεσιν αἰγείοις ἐζωσμέναι, ἐξ ὑπάτοιο
Αὐχένος, ἀμφί τε νῶτα καὶ ἰξύος, ἠΰτε κοῦραι,
Ἔσταν ὑπὲρ κεφαλῆς μάλ' ἐπισχεδόν· αἱ δ' ἐκάλυψαν
Πέπλον ἐρυσσάμεναι κούφῃ χερί. καί μ' ἐκέλοντο

Σφετέρῃ ἀπὸ μητέρι] ἔδει εἰπεῖν ὑμετέρᾳ. λέγει δὲ, τῇ νηΐ. φέρει γὰρ αὐτοὺς ἐν τῷ κύτει, ὡς ἐν γαστρὶ μήτηρ. Ἀχαιΐδα] Ἀχαιΐδα λέγει ἢ τὴν Θεσσαλίαν, ἢ τὴν Ἑλλάδα. βέλτιον δὲ, τὴν Θεσσαλίαν. οἱ δὲ οἰκοῦντες, Ἀχαιοὶ λέγονται. Ὅμηρος,
» Νῦν δ' αὖ τοὺς ὅσσοι
» τὸ Πελασγικὸν Ἄρ-
» γος ἔναιον. εἶτα, Μυρμιδόνες δὲ καλοῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί.
Ἵλατ' ἐρημονόμοι] ἱλάσθητε αἱ νεμόμεναι ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ὠρύεται] ἀντὶ τοῦ βοᾷ. ἔστι δὲ τῆς τῶν λεόντων φωνῆς. Βουπελάται] οἱ βουκόλοι. εἴρηται ἤτοι τοῦ παρελαύνοντος (βοηλάται γάρ εἰσιν) ἢ παρὰ τὸ πέλας τῶν βοῶν εἶναι. ὃ καὶ βέλτιον. Στέρφεσιν αἰγείοις] τοῖς δέρμασιν. ἔνθεν καὶ στερφῶσαι. Ἴβυκος δὲ στερφωτῆρα στρατὸν εἴρηκε τὸν ἔχοντα δέρματα. ὅθεν καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἀξιοῦσι γράφειν μελανοστέρφων γένος, οὐχ ὥς τινες, μελανοστέρνων. οὐ γὰρ μόνα τὰ στέρνα μέλανα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα. ὅθεν καὶ τὸ κεράμιον στέρφος λέγεται.

Αὐτόν τ' ἔγρεσθαι, ἀνά θ' ὑμέας ὄρσαι ἰόντα.
Μητέρι δὲ σφετέρῃ μενοεικέα τῖσαι ἀμοιβὴν
Ὧν ἔκαμεν, δηρὸν κατὰ νηδύος ἄμμε φέρουσα,
Ὁππότε κεν λύσῃσιν ἐΰτροχον ἀμφιτρίτη
Ἅρμα ποσειδάωνος. ἐγὼ δ' οὐ πάγχυ νοῆσαι
Τήνγε θεοπροπίης ἴσχω πέρι. φαί γε μὲν εἶναι
Ἡρῶσσαι λιβύης τιμήοροι ἠδὲ θύγατρες.
Καὶ δ' ὁπόσ' αὐτοὶ πρόσθεν ἐπὶ χθονὸς ἠδ' ὅσ' ἐφ' ὑγρῆς
Ἔτλημεν, τὰ ἕκαστα διίδμεναι εὐχετόωντο.
Οὐδέ τι τάσδ' ἀνὰ χῶρον ἐσέδρακον, ἀλλά τις ἀχλὺς
Ἠὲ νέφος μεσσηγὺ φαεινομένας ἐκάλυψεν.
Ὣς ἔφαθ'. οἱ δ' ἄρα πάντες ἐθάμβεον εἰσαΐοντες.
Ἔνθα τὸ μήκιστον τεράων μινύῃσιν ἐτύχθη·
Ἐξ ἁλὸς ἠπειρόνδε πελώριος αἴθορεν ἵππος,
Ἀμφιλαφὴς, χρυσέῃσι μετήορος αὐχένα χαίταις·
Ῥίμφα δὲ σεισάμενος γυίων ἄπο νήχυτον ἅλμην,
Ὦρτο θέειν, πνοιῇ ἴκελος πόδας. αἶψα δὲ πηλεὺς
Γηθήσας ἑτάροισιν ὁμηγερέεσσι μετηύδα,
Ἅρματα μὲν δὴ φημὶ ποσειδάωνος ἔγωγε
Ἤδη νῦν ἀλόχοιο φίλης ὑπὸ χερσὶ λελύσθαι·
Μητέρα δ' οὐκ ἄλλην προτιόσσομ' ἤ περ αὐτὴν
Νῆα πέλειν. ἦ γὰρ κατὰ νηδύος ἄμμε φέρουσα
Νωλεμὲς ἀργαλέοισιν ὀϊζύει καμάτοισιν.
Ἀλλά μιν ἀστεμφεῖ τε βίῃ καὶ ἀτειρέσιν ὤμοις
Ὑψόθεν ἀνθέμενοι, ψαμαθώδεος ἔνδοθι γαίης
Οἴσομεν, ᾗ προτέρωσε ταχὺς πόδας ἤλασεν ἵππος.
Οὐ γὰρ ὅγε ξηρὴν ὑποδύσεται. ἴχνια δ' ἧμιν
Σημανέειν τιν' ἔολπα μυχὸν καθύπερθε θαλάσσης.
Ὣς ηὔδα. πάντεσσι δ' ἐπήβολος ἥνδανε μῆτις.
Μουσάων ὅδε μῦθος· ἐγὼ δ' ὑπακουὸς ἀείδω
Πιερίδων, καὶ τήνδε πανατρεκὲς ἔκλυον ὀμφήν.
Ὑμέας, ὦ πέρι δὴ μέγα φέρτατοι υἷες ἀνάκτων,

Ἀμφιλαφὴς] αὐτὴ ἢ ποικίλος, ἢ μέγας. ἢ ἀμφοτέρωθεν θριξὶ στεγαζόμενος.

Νήχυτον, πολύχυτον.

Ἐπήβολος] ἐπιβάλλουσα, ἐπιτυχής.

Μουσάων ὅδε μῦθος] καθὰ πέπλασαι, φησίν, Μουσάων ὅδε μῦθος· ἐγὼ δ' ὑπηρέτης τῶν Μουσῶν. ἐμπέπνευμαι γὰρ πρὸς αὐτῶν, ὥστε διηγήσασθαι.

Ἠ βίῃ, ἢ ἀρετῇ, λιβύης ἀνὰ θῖνας ἐρήμοις
Νῆα μεταχθονίην, ὅσα τ' ἔνδοθι νηὸς ἄγεσθε,
Ἀνθέμενοι ὤμοισι, φέρειν δυοκαίδεκα πάντα
Ἤμαθ' ὁμοῦ νύκτας τε. δύην γε μὲν ἢ καὶ ὀϊζὺν
Τίς κ' ἐνέποι, τὴν κεῖνοι ἀνέτλησαν μογέοντες;
Ἔμπεδον ἀθανάτων ἔσαν αἵματος, οἷον ὑπέσταν
Ἔργον ἀναγκαίῃ βεβιημένοι. αὐτὰρ ἐπὶ πρὸ
Τῆλε μάλ' ἀσπασίως τριτωνίδος ὕδασι λίμνης
Ὡς φέρον, ὡς εἰσβάντες ἀπὸ στιβαρῶν θέσαν ὤμων.
Λυσσαλέοις δ' ἤπειτ' ἴκελοι κυσὶν ἀΐσσοντες,
Πίδακα μαστεύεσκον. ἐπὶ ξηρῇ γὰρ ἔκειτο
Δίψα, δυηπαθίῃ τε καὶ ἄλγεσιν. οὐδ' ἐμάτησαν
Πλαζόμενοι. ἷξον δ' ἱερὸν πέδον, ᾧ ἔνι λάδων
Εἰσέτι που χθιζὸν παγχρύσεα ῥύετο μῆλα
Χώρῳ ἐν ἄτλαντος, χθόνιος ὄφις. ἀμφὶ δὲ νύμφαι

Θῖνας] τοὺς τῆς ψάμμου σωρούς. ᾯ ἔνι Λάδων] τὸν δράκοντα Λάδωνα ἐκάλουν. τοῦτον δὲ Πείσανδρος ὑπείληφεν ἀπὸ τῆς γῆς γεγενῆσθαι. Ἡσίοδος δὲ ἐκ Τυφῶνος φησίν. Ἀγροίτας δὲ ἐν γ΄ Λιβυκῶν, φησὶ μὴ μῆλα εἶναι, ἀλλὰ πρόβατα κάλλιστα, ἃ χρυσᾶ ὠνομάσθη. ἔχειν δὲ ταῦτα ποιμένα ἄγριον, ὃν διὰ τὸ ἀνήμερον δράκοντα ὠνομάσθαι. Φερεκύδης ἐν δεκάτῳ, τῆς Ἥρας γαμουμένης φησὶ τὴν γῆν ἀναδοῦναι ἐν τῷ Ὠκεανῷ μῆλα χρυσᾶ, ἢ μηλέας χρυσοῦν καρπὸν φερούσας· φυλάττειν δὲ αὐτὰ δράκοντα τὸν Τυφῶνος καὶ Ἐχίδνης, ἔχοντα κεφαλὰς ἑκατὸν καὶ φωνὰς παντοίας. καὶ ὅτι αἱ νύμφαι αἱ Διὸς καὶ Θέμιδος οἰκοῦσαι ἐν σπηλαίῳ περὶ τὸν Ἠριδανὸν, ὑπέθεντο Ἡρακλεῖ ἀπορουμένῳ, μαθεῖν παρὰ Νηρέως ποῦ ἂν εἴη τὰ χρύσεα μῆλα. λαβεῖν δὲ αὐτὸν βίᾳ, πρῶτον μὲν μεταμορφούμενον εἰς ὕδωρ καὶ πῦρ· εἶτα εἰς τὴν παλαιὰν ὄψιν καταστάντα, δηλῶσαι τὸν τόπον. ὁ δὲ ἔρχεται οὕτως ἐπὶ τὰ χρυσᾶ μῆλα. ἀφικόμενος δὲ εἰς Ταρτησσὸν, πορεύεται εἰς Λιβύην, ἔνθα ἀναιρεῖ Ἀνταῖον τὸν Ποσειδῶνος, ὑβριστὴν ὄντα. εἶτα ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸν Νεῖλον εἰς Μέμφιν, παρὰ Βούσιριν τὸν Ποσειδῶνος· ὃν κτείνει, καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰφιδάμαντα, καὶ τὸν κήρυκα Χάλβην, καὶ τοὺς ὀπάονας, πρὸς τῷ βωμῷ τοῦ Διὸς, ἔνθα ἐξενοκτόνουν. ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβας, καὶ διὰ τῶν ὀρῶν εἰς τὴν ἔξω Λιβύην, ἣν ἐν τοῖς ἐρήμοις πολλὰ τῶν θηρίων τοξεύων ἀναιρεῖ. καθήρας δὲ τὴν Λιβύην, κατέβη ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ἔξω κειμένην· καὶ λαβὼν χρυσοῦν δέπας παρὰ Ἡλίου, διαβαίνει ἐν αὐτῷ εἰς Πέργην διά τε τῆς ἔξω τῆς γῆς θαλάσσης, καὶ διὰ τοῦ Ὠκεανοῦ πλέων. ἐπελθὼν δὲ παρὰ Προμηθέα, καὶ ὀφθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, οἰκτείρει αὐτὸν ἱκετεύοντα· καὶ κτείνει τὸν ἀετὸν ὃς αὐτοῦ τὸ ἧπαρ ἤσθιε, τοξεύσας προσαπετώμενον. ἀντὶ δὲ τούτου Προμηθεὺς μὴ ἀπιέναι ἐπὶ τὰ μῆλα ὑποτίθεται· ἐλθόντα δὲ πρὸς Ἄτλαντα, κελεύειν ἐνέγκαι αὐτῷ· καὶ ἀντὶ τοῦ Ἄτλαντος αὐτὸν ἀνέχειν τὸν οὐρανὸν, ἕως ἂν ἐνέγκῃ τὰ μῆλα παρὰ τῶν Ἑσπερίδων. Ἡρακλῆς δὲ ἀκούσας ἔρχεται πρὸς Ἄτλαντα, καὶ κελεύει αὐτὸν ἐνεγκεῖν τὰ μῆλα παρὰ τῶν Ἑσπερίδων, τρία λαβόντα· διηγησάμενος τὸν ἆθλον. δοὺς δὲ Ἄτλας ἐπὶ τῶν ὤμων Ἡρακλεῖ τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐλθὼν πρὸς τὰς Ἑσπερίδας, δεξάμενος παρ' αὐτῶν τὰ μῆλα, ἐλθών τε πρὸς τὸν Ἡρακλέα, τὰ μὲν μῆλα αὐτός φησιν ἀποίσειν Εὐρυσθεῖ, τὸν δ' οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκεῖνον ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὑποσχόμενος, δόλῳ ἀντεπέθηκεν αὐτὸν τῷ Ἄτλαντι. ἦν γὰρ εἰπὼν αὐτῷ ὁ Προμηθεὺς ὑποθέμενος, κελεύειν δέξασθαι τὸν οὐρανὸν, ἕως οὗ σπεῖραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ποιήσεται· ὁ δὲ, καταθεὶς τὰ μῆλα εἰς τὴν γῆν, ὑποδέχεται τὸν οὐρανόν. Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν τὰ μῆλα, χαίρειν εἰπὼν τῷ Ἄτλαντι, ἀπέρχεται εἰς Μυκήνας παρ' Εὐρυσθέα, καὶ δεικνύει αὐτῷ ταῦτα.

Ἑσπερίδες ποίπνυον ἐφίμερον ἀείδουσαι.
Δὴ τότε γ' ἤδη κεῖνος ὑφ' ἡρακλῆι δαϊχθεὶς,
Μήλων βέβλητο ποτὶ στύπος. οἰόθι δ' ἄκρη
Οὐρῇ ἔτι σκαίρεσκεν· ἀπὸ κρατὸς δὲ κελαινὴν
Ἄχρις ἐπ' ἄκνηστιν κεῖτ' ἄπνοος. ἐκ δὲ λιπόντων
Ὕδρης λερναίης χόλον αἵματι πικρὸν ὀϊστῶν
Μυῖαι πυθομένοισιν ἐφ' ἕλκεσι τερσαίνοντο.
Ἀγχοῦ δ' ἑσπερίδες, κεφαλαῖς ἐπὶ χεῖρας ἔχουσαι
Ἀργυφέας ξανθῇσι, λίγ' ἔστενον· οἱ δὲ πέλασθεν
Ἄφνω ὁμοῦ· ταὶ δ' αἶψα κόνις καὶ γαῖα κιόντων
Ἐσσυμένως ἐγένοντο καταυτόθι. νώσατο δ' ὀρφεὺς
Θεῖα τέρα. τὰς δέ σφι παρηγορέεσκε λιτῇσι,
Δαίμονες ὦ καλαὶ καὶ εὔφρονες ἵλατ' ἄνασσαι·
Εἴτ' οὖν οὐρανίαις ἐναρίθμιοι ἐστὲ θεῇσιν,
Εἴτε καταχθονίαις· εἴτ' οἰοπόλοι καλέεσθε
Νύμφαι. ἴτ' ὦ νύμφαι, ἱερὸν γένος ὠκεανοῖο,
Δείξαθ' ἐελδομένοισιν ἐνωπαδὶς ἄμμι φανεῖσαι,
Ἤ τινα πετραίην χύσιν ὕδατος, ἤ τινα γαίης
Ἱερὸν ἐκβλύοντα θεαὶ ῥόον, ᾧ ἀπὸ δίψαν
Αἰθομένην ἄμοτον λωφήσομεν. εἰ δέ κεν αὖθις
Δή ποτ' ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκώμεθα ναυτιλίῃσι,
Δὴ τότε μυρία δῶρα μετὰ πρώτῃσι θεάων,
Λοιβάς τ' εἰλαπίνας τε παρέξομεν εὐμενέοντες.
Ὣς φάτο λισσόμενος ἀδινῇ ὀπί. ταὶ δ' ἐλέαιρον
Ἐγγύθεν ἀχνυμένους· καὶ δὴ χθονὸς ἐξανέτειλαν
Ποίην πάμπρωτον· ποίης γε μὲν ὑψόθι μακροὶ
Βλάστεον ὄρπηκες· μετὰ δ' ἔρνεα τηλεθάοντα
Πολλὸν ὑπὲρ γαίης ὀρθοσταδὸν ἠέξοντο.
Ἑσπέρη, αἴγειρος, πτελέη δ' ἐρυθηὶς ἔγεντο,

Ἑσπερίδες ποίπνυον] ἀπὸ τοῦ ἑσπέρας ἐπιφαίνεσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ κατοικεῖν. ἦσαν δὲ Φόρκου καὶ Κητοῦς αἱ Ἑσπερίδες. ἀπὸ μιᾶς δὲ αὐτῶν εἴρηται ἡ νῆσος, ἣν καὶ ᾤκει Γηρυονεύς, ἔχων κύνα Ὄρθον, ἀδελφὸν Κερβέρου, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν. οἱ δὲ Ἄτλαντος λέγουσιν εἶναι τὸν κύνα. Στύπος] τὸ στέλεχος. Χόλον] ἀντὶ τοῦ τὴν χολήν. Ὅμηρος, χόλον ἄρα σ' ἔτρεφε. Πυθομένοις] ἀντὶ τοῦ σηπομένοις. καὶ τὸ πύον ἐντεῦθεν φησὶ λέγεσθαι Μύκλος ὁ Νεαπολίτης. ἔστι γὰρ τοῦτο σηπτὸς αἷμα. καὶ ἡ Πυθὼ δέ, κατά τινας. ἢ ἀπὸ τοῦ πυθωνικοὺς ἔχοντας ἐπὶ τοὺς χρησμοὺς ἔρχεσθαι. ἢ καὶ ἀπὸ παιδὸς τινος Πυθικῆς, ἢ ὄνομα Πυθὶς, θυγατρὸς Δελφοῦ. Ἐσσυμένως ἐγένοντο] διὰ τύπου σημαίνει ὅπως ἀφανεῖς ἐγένοντο. Εἴτ' οὖν οὐρανίαις] τοῦτο φησίν, ἐπεὶ τῶν νυμφῶν αἱ μέν εἰσιν οὐρανίαι· αἱ δὲ, ἐπίγειοι· αἱ δὲ, ποτάμιοι· αἱ δὲ, λιμναῖαι· αἱ δὲ, θαλάσσιαι. καὶ καθόλου δὲ τῶν νυμφῶν γένος εἰς πολλὰ διῄρηται, ὥς φησι Μνησίμαχος ὁ Φασηλίτης ἐν διακόσμοις. Ἐνωπαδὶς] κατ' ὄψιν. φανερῶς. Λωφήσομεν] ἀντὶ τοῦ παύσομεν. κυρίως δὲ λέγεται λωφῆσαι, τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποβαλέσθαι. λόφος γὰρ ὁ τράχηλος. Εἰλαπίνας] τὰς θυσίας λέγει. Ἀδινῇ ὀπί] ἀδινὴν ὄπα τὴν ἀσθενῆ, διὰ τὴν δίψαν. Κώπαπος, ὁ χείριστος καὶ ἔσχατος.

Αἴγλη δ' ἰτείης ἱερὸν στύπος. ἐκ δ' ἔνυ κείνων
Δενδρέων, οἷαι ἔσαν, τοῖαι πάλιν ἔμπεδον αὔτως
Ἐξέφανεν, θάμβος περιώσιον. ἔκφατο δ' αἴγλη,
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀμειβομένη χατέοντας,
Ἦ ἄρα δὴ μέγα πάμπαν ἐφ' ὑμετέροισιν ὄνειαρ
Δεῦρ' ἔμολεν καμάτοισιν ὁ κύντατος· ὅστις ἀπούρας
Φρουρὸν ὄφιν ζωῆς, παγχρύσεα μῆλα θεάων
Οἴχετ' ἀειράμενος. στυγερὸν δ' ἄχος ἄμμι λέλειπται.
Ἤλυθε γὰρ χθιζός τις ἀνὴρ ὀλοώτατος ὕβριν
Καὶ δέμας· ὄσσε δέ οἱ βλοσυρῷ ὑπέλαμπε μετώπῳ
Νηλής· ἀμφὶ δὲ δέρμα πελωρίου ἕστο λέοντος
Ὠμόν, ἀδέψητον· στιβαρὸν δ' ἔχεν ὄζον ἐλαίης,
Τόξα τε, τοῖσι πέλωρ τόδ' ἀπέφθισεν ἰοβολήσας.
Ἤλυθε δ' οὖν κἀκεῖνος, ἅτε χθόνα πεζὸς ὁδεύων,
Δίψῃ καρχαλέος. παίφασσε δὲ τόνδ' ἀνὰ χῶρον
Ὕδωρ ἐξερέων, τὸ μὲν οὔποθι μέλλεν ἰδέσθαι.
Ἦν δ' ἄρα τις πέτρη Τριτωνίδος ἐγγύθι λίμνης·
Τὴν ὅγ' ἐπιφρασθεὶς, ἢ καὶ θεοῦ αἰνεσίῃσι,
Λὰξ ποδὶ τύψεν ἔνερθε· τὸ δ' ἀθρόον ἔβλυσεν ὕδωρ.
Αὐτὰρ ὅγ' ἄμφω χεῖρε πέδῳ καὶ στέρνον ἐρείσας,
Ῥωγάδος ἐκ πέτρης πίεν ἄσπετον, ὄφρα βαθεῖαν
Νηδὺν φορβάδι ἶσος ἐπιπροπεσὼν ἐκορέσθη.
Ὣς φάτο. τοὶ δ' ἀσπαστὸν, ἵνα σφίσι πέφραδεν Αἴγλη
Πίδακα, τῇ θέον αἶψα κεχαρμένοι· ὄφρ' ἐπέκυρσαν.
Ὡς δ' ὁπότε στεινὴν περὶ χηραμὸν εἰλίσσονται
Γειομόροι μύρμηκες ὁμιλαδὸν, ἢ ὅτε μυῖαι
Ἀμφ' ὀλίγην μέλιτος γλυκεροῦ λίβα πεπτηυῖαι
Ἄπληκτον μεμάασιν ἐπήτριμοι· ὣς τότ' ἀολλεῖς
Πετραίῃ Μινύαι περὶ πίδακι δινεύεσκον.
Καί πού τις διεροῖς ἐπὶ χείλεσιν εἶπεν ἰανθεὶς,
Ὢ πόποι, ἦ καὶ νόσφιν ἐὼν ἐσάωσεν ἑταίρους
Ἡρακλέης δίψῃ κεκμηκότας. ἀλλά μιν εἴπως

Παίφασσε] ἐψηλάφα. ἢ, ἀντὶ τοῦ ἐνθουσιωδῶς ἐφέρετο.

Χηραμὸν] Χηραμὸς, ἡ τῶν μυρμήκων κατάδυσις.

Γειομόροι, οἱ περὶ τὴν γῆν κακοπαθοῦντες.

Λίβα] λέγει τὴν σταγόνα. ἡ δὲ θεῖα λὶψ, ἀρσενικῶς.

Δήοιμεν στείχοντα δι' ἠπείροιο κιόντες.
Ἦ. καὶ ἀμειβομένων, οἵ γ' ἄρμενοι ἐς τόδε ἔργον
Ἔκεῖθεν, ἄλλυδις ἄλλος ἐπαΐξας ἐρέεινον.
Ἴχνια γὰρ νυχίοισιν ἐπηλίνδετ' ἀνέμοισι
Κινυμένης ἀμάθου. βορέαο μὲν ὡρμήθησαν
Υἷε δύω, πτερύγεσσι πεποιθότε· ποσσί τε κούφοις
Εὔφημος πίσυνος, λυγκεύς γε μὲν ὀξέα τηλοῦ
Ὄσσε βαλεῖν. πέμπτος δὲ μετὰ σφίσιν ἔσσυτο κάνθος.
Τὸν μὲν ἄρ' αἶσα θεῶν κείνην ὁδὸν ἠνορέη τε
Ὦρσεν, ἵν' ἡρακλῆος ἀπηλεγέως πεπύθοιτο,
Εἰλατίδην πολύφημον ὅπη λίπε. μέμβλετο γάρ οἱ
Οὗ ἕθεν ἀμφ' ἑτάροιο μεταλλῆσαι τὰ ἕκαστα.
Ἀλλ' ὁ μὲν οὖν μυσοῖσιν ἐπικλεὲς ἄστυ πολίσσας,
Νόστου κηδοσύνῃσιν ἔβη διζήμενος ἀργὼ
Τῆλε δι' ἠπείροιο. τέως δ' ἐξίκετο γαῖαν
Ἀγχιάλων χαλύβων. τόθι μιν καὶ μοῖρ' ἐδάμασσε·
Καί οἱ ὑπὸ βλωθρὴν ἀχερωίδα σῆμα τέτυκται,
Τυτθὸν ἁλὸς προπάροιθεν. ἀτὰρ τότε γ' ἡρακλῆα
Μοῦνον ἀπειρεσίης τηλοῦ χθονὸς εἴσατο λυγκεὺς
Τὼς ἰδέειν, ὥς τίς τε νέῳ ἐνὶ ἤματι μήνην
Ἢ ἴδεν ἢ ἐδόκησεν ἐπαχλύουσαν ἰδέσθαι.
Ἐς δ' ἑτάρους ἀνιὼν μυθήσατο, μή μιν ἔτ' ἄλλον
Μαστῆρα στείχοντα κιχησέμεν. οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
Ἤλυθον, εὔφημός τε πόδας ταχύς, υἷέ τε δοιὼ
Θρηϊκίου βορέω, μεταμώνια μοχθίζοντες.
Κάνθε, σὲ δ' οὐλόμεναι λιβύῃ ἔνι κῆρες ἕλοντο.
Πώεσι φερβομένοισι συνήντεες. εἵπετο δ' ἀνὴρ
Αὐλείτης, ὃς ἑῶν μήλων πέρι, τόφρ' ἑτάροισι
Δευομένοις κομίσειας, ἀλεξόμενος κατέπεφνε,
Λᾶϊ βαλών. ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότερός γ' ἐτέτυκτο
Υἱωνὸς φοίβοιο λυκωρείοιο κάφαυρος,
Κούρης τ' αἰδοίης ἀκακαλλίδος. ἣν ποτε μίνως

Δήοιμεν, εὕροιμεν.

Ἐπηλίνδετο, ἐκεκάλυπτο.

Εἰλατίδην Πολύφημον] Πολύφημος ἐν Μυσίᾳ καταλειφθεὶς ἔκτισε πόλιν Κίον, τὴν οὕτως ὀνομασθεῖσαν ἀπὸ τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ. μαχόμενος πρὸς Χάλυβας οὗτος ἐτελεύτησεν, ὥς φησι Νυμφόδωρος. ὅτι δὲ τὴν Κίον ἔκτισεν, εἴρηκεν αὐτὸ Χάρης ἐν πρώτῳ χρόνων. Οὗ ἕθεν] ἑαυτοῦ.

Αὐλείτης] ὁ ἀπὸ τῆς ἐπαύλεως. ὁ ἄγροικος. ἔστι δὲ παρὰ τὴν αὖλιν τὸ ὄνομα. Λυκωρείοιο] ἀντὶ τοῦ Δελφικοῦ. οἱ γὰρ Δελφοὶ τὸ πρότερον Λυκωρεῖς ἐκαλοῦντο, ἀπό τινος κώμης Λυκωρείας.

Ἐς λιβύην ἀπένασσε, θεοῦ βαρὺ κῦμα φέρουσαν,
Θυγατέρα σφετέρην. ἡ δ' ἀγλαὸν υἱέα φοίβῳ
Τίκτεν, ὃν ἀμφίθεμιν γαράμαντά τε κικλήσκουσιν.
Ἀμφίθεμις δ' ἄρ ἔπειτα μίγη τριτωνίδι νύμφῃ.
Ἡ δ' ἄρα οἱ νασάμωνα τέκε, κρατερόν τε κάφαυρον,
Ὃς τότε κάνθον ἔπεφνεν ἐπὶ ῥήνεσιν ἑοῖσιν.
Οὐδ' ὅγ' ἀριστήων χαλεπὰς ἠλεύατο χεῖρας,
Ὡς μάθον οἷον ἔρεξε. νέκυν δ' ἀνάειραν ὀπίσσω
Πευθόμενοι μινύαι, γαίῃ δ' ἐνιταρχύσαντο.
Μυρόμενοι δὲ τὰ μῆλα μετὰ σφέας οἵγ' ἐκόμισσαν.
Ἔνθα καὶ ἀμπυκίδην αὐτῷ ἐνὶ ἤματι μόψον
Νηλειὴς ἕλε πότμος. ἀδευκέα δ' οὐ φύγεν αἶσαν
Μαντοσύναις. οὐ γάρ τις ἀποτροπίη θανάτοιο.
Κεῖτο δ' ἐπὶ ψαμάθοισι, μεσημβρινὸν ἦμαρ ἀλύσκων,
Δεινὸς ὄφις, νωθὴς μὲν ἑκὼν ἀέκοντα χαλέψαι.
Οὐδ' ἂν ὑποτρέσσαντος ἐνωπαδὶς ἀΐξειεν.
Ἀλλά κεν ᾧ τὰ πρῶτα μελάγχιμον ἰὸν ἐνείη
Ζωόντων, ὅσα γαῖα φερέσβιος ἔμπνοα βόσκει,
Οὐδ' ὁπόσον πηχυῖον ἐς ἄϊδα γίνεται οἶμος.
Οὐδ' ἢν παιήων (εἴ μοι θέμις ἀμφαδὸν εἰπεῖν)
Φαρμάσσῃ, ὅτε μοῦνον ἐνιχρίμψῃσιν ὀδοῦσιν.
Εὖτε γὰρ ἰσόθεος λιβύην ὑπερέπτατο περσεὺς
Εὐρυμέδων (καὶ γὰρ τὸ κάλεσκέ μιν οὔνομα μήτηρ)
Γοργόνος ἀρτίτομον κεφαλὴν βασιλῆϊ κομίζων,

Κῦμα] ἀντὶ τοῦ κύημα, κατὰ συγκοπήν. Ἀλέξανδρος δὲ ἐν πρώτῳ Κρητικῶν τῇ Ἀκακαλλίδι συνελθεῖν φησὶ τὸν Ἑρμῆν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα· καὶ ἐκ μὲν Ἀπόλλωνος γενέσθαι Νάξον, ἐκ δὲ Ἑρμοῦ Κύδωνα. ἀφ' οὗ ἡ πόλις Κυδωνία καλεῖται ἐν Κρήτῃ. τὸν δὲ Ἀκακαλλίδος υἱὸν, Ἀμφίθεμιν καὶ Γαράμαντα κληθῆναι φησίν. ἄδηλον δὲ πότερον ἀπὸ τοῦ Γαράμαντος τούτου οἱ ἐν τῇ Λιβύῃ Γαράμαντες ὠνομάσθησαν, ἢ οὗτος ἀπὸ τοῦ ἔθνους. ἔστι δὲ καὶ ναὸς παρ' αὐτοῖς, καὶ Γαράμας. * μνημονεύει τοῦ ἔθνους.

Γοργόνος ἀρτίτομον] Περσέως ἐν Σερίφῳ μετὰ τῆς μητρὸς διάγοντος παρὰ Δίκτυϊ, καὶ ἡβήσαντος, Πολυδέκτης ὁ Δίκτυος ὁμομήτριος ἀδελφὸς, βασιλεὺς Σερίφου τυγχάνων, ἰδὼν τὴν Δανάην, ἠράσθη αὐτῆς, ἠπόρει δὲ συγκοιμηθῆναι· καὶ παρασκευάσας ἄριστον, ἐκάλει ἄλλους τε πολλοὺς καὶ αὐτὸν Περσέα. Περσέως δὲ πυθομένου ἐπὶ τίνι ὁ ἔρανος εὐωχεῖται· τοῦ δὲ φήσαντος, ἐπὶ ἵππῳ, Περσεὺς εἶπεν, ἐπὶ τῇ τῆς Γοργόνος κεφαλῇ. μετὰ δὲ τὸν ἔρανον τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ ὅτε οἱ ἄλλοι ἐρανισταὶ τὸν ἵππον ἀπεκόμιζον, καὶ Περσεύς. ὁ δὲ οὐκ ἐδέχετο· ἀπῄτει δὲ τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλὴν κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν. ἐὰν δὲ μὴ κομίσῃ, τὴν μητέρα αὐτοῦ λήψεσθαι ἔφη. ὁ δὲ, ἀνιαθεὶς ἀπέρχεται, ὀλοφυρόμενος τὴν συμφορὰν, εἰς τὸ ἔσχατον τῆς νήσου. Ἑρμῆς δὲ αὐτῷ ὀφθεὶς, καὶ πεῦσιν αὐτῷ προσαγαγὼν, μανθάνει τὴν αἰτίαν τοῦ θρήνου. ὁ δὲ ἡγεῖται, θαῤῥεῖν εἰπών. καὶ πρῶτον μὲν ἡγεῖται αὐτῷ πρὸς τὰς τοῦ Φόρκου γραίας, Πεμφρηδὼ καὶ Ἐντὼ καὶ Ἰαινὼ, Ἀθηνᾶς φρασάσης. καὶ αὐτῶν μὲν ὑφαιρεῖται τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὸν ὀδόντα, ὀρεγουσῶν ἀλλήλαις· αἱ δὲ, αἰσθανόμεναι, βοῶσι, καὶ ἱκετεύουσι τὸν ὀφθαλμὸν καὶ τὸν ὀδόντα ἀποδοῦναι. ἑνὶ γὰρ αἱ τρεῖς ἐκ διαδοχῆς ἐκέχρηντο. ὁ δὲ Περσεὺς αὐτὸν ἔχειν ἔφη, καὶ ἀποδώσειν, ἐὰν αὐτῷ ὑποδείξωσι τὰς νύμφας αἳ ἔχουσι τὴν ἄϊδος κυνῆν, καὶ τὰ πέδιλα τὰ ὑπόπτερα, καὶ τὴν κίβησιν. αἱ δὲ αὐτῷ φράζουσι. καὶ ὁ Περσεὺς ἀπο-

δίδωσι. καὶ ἀπελθὼν πρὸς τὰς νύμφας σὺν Ἑρμῇ, αἰτήσας τε καὶ λαβὼν ὑποδεσμεῖται τὰ ὑπόπτερα πέδιλα· καὶ τὴν κίβησιν περιβάλλει κατὰ τῶν ὤμων, καὶ τὴν ἄϊδος κυνῆν τῇ κεφαλῇ περιτίθησιν. εἶτα ἔρχεται πετώμενος κατὰ τὸν Ὠκεανὸν καὶ τὰς Γοργόνας, συνεπομένων αὐτῷ Ἑρμοῦ τε καὶ Ἀθηνᾶς. ταύτας δὲ κοιμωμένας εὑρίσκει. ὑποτίθενται δὲ αὐτῷ οὗτοι οἱ θεοὶ ὅπως χρὴ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμεῖν ἀπεστραμμένον· καὶ δεικνύουσιν ἐν τῷ κατόπτρῳ τὴν Μέδουσαν, ἣ μόνη ἦν θνητὴ τῶν Γοργόνων. ὁ δὲ, πλησίον γενόμενος, ἀποτέμνει τῇ ἅρπῃ τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐνθεὶς εἰς τὴν κίβησιν φεύγει. αἱ δὲ αἰσθόμεναι διώκουσιν· οὐχ ὁρῶσι μέντοι αὐτὸν, διὰ τὴν ἄϊδος κυνῆν. Περσεὺς δὲ εἰς Σέριφον γενόμενος, ἔρχεται παρὰ Πολυδέκτην. καὶ κελεύει συναθροῖσαι τὸν λαὸν, ὅπως δείξῃ αὐτοῖς τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλήν· εἰδὼς ὅτι ἰδόντες ἀπολιθωθήσονται. ὁ δὲ Πολυδέκτης, ἀολλίσας τὸν ὄχλον, κελεύει αὐτὸν δεικνύειν· ὁ δὲ ἀποστρεφόμενος ἐξαίρει ἐκ τῆς κιβήσεως, καὶ δείκνυσιν. οἱ δὲ ἰδόντες, λίθοι ἐγένοντο. ἡ δὲ Ἀθηνᾶ παρὰ Περσέως λαβοῦσα τὴν κεφαλὴν ἐντίθησιν εἰς τὴν ἑαυτῆς αἰγίδα· τὴν δὲ κίβησιν Ἑρμῇ ἀποδίδωσι, καὶ τὰ πέδιλα, καὶ τὴν κυνῆν ταῖς νύμφαις. ἱστορεῖ Φερεκύδης ἐν τῇ δευτέρᾳ. ἄλλοι δέ φασι τὸν Περσέα, καρατομήσαντα τὴν Γοργόνα, ὑπὲρ τῆς Λιβύης πεπτασθῆναι. ἐκ δὲ τῶν κατενεχθέντων σταγόνων τοῦ αἵματος γενέσθαι θηρία. διὸ καὶ τὴν Λιβύην πολύθηρον εἶπε. τὸ αὐτό φησι καὶ Ἀλέξανδρος.

Ὅσσαι κυανέου στάγες αἵματος οὖδας ἵκοντο,
Αἱ πᾶσαι κείνων ὀφίων γένος ἐβλάστησαν.
Τῷ δ' ἄκρην ἐπ' ἄκανθαν ἐνεστηρίξατο μόψος,
Λαιὸν ἐπιπροφέρων ταρσὸν ποδός· αὐτὰρ ὁ μέσσην
Κερκίδα καὶ μυῶνα πέριξ ὀδύνῃσιν ἑλιχθεὶς,
Σάρκα δακὼν ἐχάραξεν. ἀτὰρ μήδεια καὶ ἄλλαι
Ἔτρεσαν ἀμφίπολοι. ὁ δὲ φοίνιον ἕλκος ἄφασσε
Θαρσαλέως· ἕνεκ' οὔ μιν ὑπέρβιον ἕλκος ἔτειρε·
Σχέτλιος. ἦ τέ οἱ ἤδη ὑπὸ χροῒ δύετο κῶμα
Λυσιμελὲς, πολλὴ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν χέετ' ἀχλύς.
Αὐτίκα δὲ κλίνας δαπέδῳ βεβαρηότα γυῖα
Ψύχετ' ἀμηχανίῃ. ἕταροι δέ μιν ἀμφαγέροντο,
Ἥρως τ' αἰσονίδης, ἀδινῇ περιθαμβέες ἄτῃ.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' ἐπὶ τυτθὸν ἀποφθίμενός περ ἔμελλε
Κεῖσθαι ὑπ' ἠελίῳ. πύθεσκε γὰρ ἔνδοθι σάρκας
Ἰὸς ἄφαρ, μυδόωσα δ' ἀπὸ χροὸς ἔρρεε λάχνη.
Αἶψα δὲ χαλκείῃσι βαθὺν τάφον ἐξελάχαινον
Ἐσσυμένως μακέλῃσιν. ἐμοιρήσαντο δὲ χαίτας
Αὐτοὶ ὁμῶς κοῦραί τε, νέκυν ἐλεεινὰ παθόντα
Μυρόμενοι. τρὶς δ' ἀμφὶ σὺν ἔντεσι δινηθέντες
Εὖ κτερέων ἴσχοντα, χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔθεντο.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐπὶ νηὸς ἔβαν πρήσσοντος ἀήτεω

Χαλκείῃσι μακέλῃσιν] τοῖς χαλκείοις σκαφίοις ἐλάχαινον. ὅθεν ἔσκαπτον. Μάκελλα, δίκελλα.
Εὖ κτερέων ἴσχοντα] ἀντὶ τοῦ λαβόντα.
Χυτὴν δὲ ὁμηρικῶς, τὴν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς χωννυμένην γῆν.
Πρήσσοντος, φυσῶντος.

Ἀμπελάγους νοτίοιο, πόρον τ' ἀπετεκμήραντο
Λίμνης ἐκπρομολεῖν Τριτωνίδος, οὔτινα μῆτιν
Δὴν ἔχον, ἀφραδέως δὲ πανημέριοι φορέοντο.
Ὡς δὲ δράκων σκολιὴν εἱλιγμένος ἔρχεται οἶμον,
Εὖτέ μιν ὀξύτατον θάλπει σέλας ἠελίοιο·
Ῥοίζῳ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κάρη στρέφει, ἐν δέ οἱ ὄσσε
Σπινθαρύγεσσι πυρὸς ἐναλίγκια μαιμώοντι
Λάμπεται, ὄφρα μυχόνδε διὰ ῥωχμοῖο δύηται·
Ὣς Ἀργὼ λίμνης στόμα ναύπορον ἐξερέουσα,
Ἀμφεπόλει δηναιὸν ἐπὶ χρόνον. αὐτίκα δ' ὀρφεὺς
Κέκλετ' ἀπόλλωνος τρίποδα μέγαν ἔκτοθι νηὸς
Δαίμοσιν ἐγγενέταις νόστῳ ἔπι μείλια θέσθαι.
Καὶ τοὶ μὲν φοίβου κτέρας ἵδρυον ἐν χθονὶ βάντες.
Τοῖσιν δ' αἰζηῷ ἐναλίγκιος ἀντεβόλησε
Τρίτων εὐρυβίης· γαίης δ' ἀνὰ βῶλον ἀείρας,
Ξείνι' ἀριστήεσσι προΐσχετο, φώνησέν τε,
Δέχθε φίλοι· ἐπεὶ οὐ περιώσιον ἐγγυαλίξαι
Ἐνθάδε νῦν πάρ' ἐμοὶ ξεινήϊον αὐτομένοισιν.
Εἰ δέ τι τῆσδε πόρους μαίεσθ' ἁλὸς (οἷά τε πολλὰ
Ἄνθρωποι χατέουσιν ἐπ' ἀλλοδαπῇ περόωντες)
Ἐξερέω. δὴ γάρ με πατὴρ ἐπιΐστορα πόντου
Θῆκε ποσειδάων τοῦδ' ἔμμεναι. αὐτὰρ ἀνάσσω
Παρραλίης. εἰ δή τιν' ἀκούετε νόσφιν ἐόντες
Εὐρύπυλον λιβύῃ θηροτρόφῳ ἐγγεγαῶτα.
Ὣς ηὔδα. πρόφρων δ' ὑπερέσχεθε βώλακι χεῖρας
Εὔφημος· καὶ τοῖα παραβλήδην προσέειπεν,
Ἀτθίδα καὶ πέλαγος μινώϊον, εἴ νύ που ἥρως

Ῥοίζῳ, ἀντὶ τοῦ μετὰ συριγμοῦ. Σπινθάρυγες, αἱ λαμπηδόνες. Ῥωχμοῖο] ῥωχμοί εἰσιν αἱ κατὰ τὴν γῆν ῥήξεις. Μείλια, τὰ ἐκμειλίξασθαι δυνάμενα δῶρα, τὰ ἱλαστήρια. Τρίτων δ' αἰζηῷ] καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις, ἐν τῇ εἰς Ἀρκεσίλαον ᾠδῇ, τὴν τοῦ Τρίτωνος ἐπιφάνειαν λέγει. ἔστι γὰρ παρὰ τοῖς γεγραφόσι τὰ περὶ Κύπρου καὶ Λιβύης. Ἐπιΐστορα] ἀντὶ τοῦ κριτήν, ἐπιμελητήν, ἐπίσκοπον. ὅταν δὲ Ὅμηρος περὶ Ἀγαμέμνονος λέγῃ, Ἴστορα δ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, ἀντὶ τοῦ μάρτυρα, συνθηκοφύλακα. Εὐρύπυλον Λιβύης] Εὐρύπυλος, Ποσειδῶνος υἱὸς καὶ Κελαινοῦς τῆς Ἄτλαντος, βασιλεὺς δὲ Κυρήνης. Φύλαρχος δὲ ἐν ἑβδόμῳ Εὔρυτον αὐτὸν καλεῖ. καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀναγράφει Λυκάονα. Ἀκέσανδρος δὲ ἐν τετάρτῳ περὶ Κυρήνης τῆς Ὑψέως, μετ' αὐτὸν βασιλεῦσαι φησὶ Λιβύης Κυρήνην τὴν Ὑψέως. μνημονεύει τοῦ Εὐρυπύλου καὶ Καλλίμαχος, λέγων, „-βοῶν στῖνιν Εὐρυπύλοιο, περὶ Κυρήνης ποιούμενος τὸν λόγον. Πρόφρων δ' ὑπερέσχεθε] τὸν Εὔφημον ἐποίησε δεχόμενον τὴν βῶλον διὰ οἰκειότητα. ἐπεὶ Ποσειδῶνος καὶ Εὐρώπης τῆς Τιτυοῦ. καὶ Εὐρύπυλος δὲ οὗτος, οὗ εἰς τὴν χώραν παρεγένοντο, Ποσειδῶνος ἐστὶν υἱός. λέγεται δὲ καὶ παρὰ Πινδάρῳ ὅτι ἐδέξατο τὴν βῶλον ὁ Εὔφημος. Παραβλήδην] Παλαμήδης, ἐξ ἀντιβολῆς· ἢ παραλογιστικῶς. νῦν δέ, ἐξ ἀποκρίσεως. Ἀτθίδα] γράφεται, Ἀπίδα, καὶ πέλαγος Μινώϊον. Ἆπις, νῆσος κειμένη περὶ τῆς Κρήτης. Μινώϊον δὲ πέλαγος, περὶ τῆς Κρήτης. αὕτη γὰρ Μίνωος ἦν βασιλεία.

ἣν βασιλέα. ἢ ἐπὶ θαλαττοκρατῶν, ὑφ' αὑτὸν τὰς νήσους ἐποίησε. μετὰ δὲ τὸ Κρητικὸν, τὸ Αἰγύπτιον.

Ἐξεδάης, νημερτὲς ἀνειρομένοισιν ἔνισπε.
Δεῦρο γὰρ οὐκ ἐθέλοντες ἱκάνομεν, ἀλλὰ βαρείαις
Χρίμψαντες γαίης ἐπὶ πείρασι τῆσδε θυέλλαις,
Νῆα μεταχθονίην ἐκομίσσαμεν εἰς τόδε λίμνης
Χεῦμα δι' ἠπείρου βεβαρημένοι. οὐδέ τι ἴδμεν
Πῆ πλόος ἐξανέχει Πελοπηίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη. ὁ δὲ χεῖρα τανύσσατο, δεῖξε δ' ἄπωθε
Φωνήσας πόντον τε καὶ ἀγχιβαθὲς στόμα λίμνης.
Κείνη μὲν πόντοιο διήλυσις, ἔνθα μάλιστα
Βένθος ἀκίνητον μελανεῖ. ἑκάτερθε δὲ λευκαὶ
Ῥηγμῖνες φρίσσουσι διαυγέες· ἡ δὲ μεσηγὺ
Ῥηγμίνων στεινὴ τελέθει ὁδὸς ἐκτὸς ἐλάσσαι.
Κεῖνο δ' ὑπηέριον θείην Πελοπηίδα γαῖαν
Εἰσανέχει πέλαγος Κρήτης ὕπερ. ἀλλ' ἐπὶ χειρὸς
Δεξιτερῆς λίμνηθεν ὅτ' εἰς ἁλὸς οἶδμα βάλητε,
Τόφρ' αὐτὴν παρὰ χέρσον ἐεργόμενοι ἰθύνεσθε,
Ἔστ' ἂν ἄνω τείνῃσι. περιρρήδην δ' ἑτέρωσε
Κλινομένης χέρσοιο, τότε πλόος ὔμμιν ἀπήμων
Ἀγκῶνος τετάνυσται ἰθὺς προύχοντος ἰοῦσιν.
Ἀλλ' ἴτε γηθόσυνοι. καμάτοιο δὲ μή τις ἀνίη
Γινέσθω νεότητι κεκασμένα γυῖα μογῆσαι.
Ἴσκεν ἐϋφρονέων. οἱ δ' αἶψ' ἐπὶ νηὸς ἔβησαν,
Λίμνης ἐκπρομολεῖν λελιημένοι εἰρεσίῃσιν.
Καὶ δὴ ἐπιπρονέοντο μεμαότες. αὐτὰρ ὁ τείως
Τρίτων ἀνθέμενος τρίποδα μέγαν, εἴσατο λίμνην
Εἰσβαίνειν. μετὰ δ' οὔτις ἐσέδρακεν, οἷον ἄφαντος
Αὐτῷ σὺν τρίποδι σχεδὸν ἔπλετο. τοῖσι δ' ἰάνθη
Θυμὸς, ὃ δὴ μακάρων τις ἐναίσιμος ἀντεβόλησεν.
Καί ῥά οἱ Αἰσονίδην μήλων ὅ, τι φέρτατον ἄλλων
Ἤνωγον ῥέξαι, καὶ ἐπευφημῆσαι ἑλόντα.
Αἶψα δ' ὅγ' ἐσσυμένως ἐκρίνατο, καί μιν ἀείρας

Χεῦμα δι' ἠπείρου βεβαρημένοι] ἄδηλον πότερον κατὰ τὸ κοινὸν ἤπειρον εἴρηκε τὴν γῆν· ἢ ὅτι πᾶσα ἡ οἰκουμένη εἰς ἠπείρους τρεῖς διήρηται, Ἀσίαν, Εὐρώπην, Λιβύην. ἡ δὲ Αἴγυπτος, κατὰ μέν τινας, τῆς Ἀσίας ἐστὶ, κατὰ δέ τινας, τῆς Λιβύης. Ἄπωθεν] ἀπὸ διαστήματος. Διήλυσις] ἡ διέξελευσις, καὶ ἔξοδος. Φρίσσουσι] ἀντὶ τοῦ, εἰς ὕψος αἴρονται. Περιρρήδην] τὸ κατὰ περιφέρειαν δηλοῖ.

Εἴσατο] ὥρμησεν.

Σφάξε κατὰ πρύμνης. ἐπὶ δ' ἔννεπεν εὐχωλῇσι,
Δαῖμον, ὅτις λίμνης ἐπὶ πείρασι τῆσδε φαάνθης,
Εἴτε σύ γε Τρίτων, ἅλιον τέρας, εἴτε σε Φόρκυν
Ἢ Νηρῆα θύγατρες ἐπικλείουσ' ἁλοσύδναι·
Ἵλαθι, καὶ νόστοιο τέλος θυμηδὲς ὄπαζε.
Ἦ ῥ'· ἅμα δ' εὐχωλῇσιν ἐς ὕδατα λαιμοτομήσας
Ἧκε κατὰ πρύμνης. ὁ δὲ βένθεος ἐξεφαάνθη,
Τοῖος ἐὼν οἷός περ ἐτήτυμος ἦεν ἰδέσθαι.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ θοὸν ἵππον ἐς εὐρέα κύκλον ἀγῶνος
Στέλλῃ, ὀρεξάμενος λασίης εὐπειθέα χαίτης,
Εἶθαρ ἐπιτροχάων· ὁ δ' ἐπ' αὐχένι γαῦρος ἀερθεὶς
Ἕσπεται, ἀργινόεντα δ' ἐνὶ στομάτεσσι χαλινὰ
Ἀμφὶς ὀδακτάζοντι παραβλήδην κροτέονται·
Ὣς ὅγ' ἐπισχόμενος γλαφυρῆς ὁλκήιον Ἀργοῦς
Ἦγ' ἅλαδε προτέρωσε. δέμας δέ οἱ ἐξ ὑπάτοιο
Κράατος, ἀμφί τε νῶτα καὶ ἰξύας, ἔστ' ἐπὶ νηδὺν,
Ἀντικρὺ μακάρεσσι φυὴν ἔκπαγλον ἔικτο.
Αὐτὰρ ὑπαὶ λαγόνων δίκραιρά οἱ ἔνθα καὶ ἔνθα
Κήτεος ἀλκαίη μηκύνετο. κόπτε δ' ἀκάνθαις
Ἄκρον ὕδωρ, αἵτε σκολιοῖς ἐπὶ νειόθι κέντροις
Μήνης ὡς κεράεσσιν ἐειδόμεναι διχόωντο.
Τόφρα δ' ἄγεν, τείως μιν ἐπιπροέηκε θαλάσσῃ
Νισσομένην. δῦ δ' αἶψα μέγαν βυθόν. οἱ δ' ὁμάδησαν
Ἥρωες, τέρας αἰνὸν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντες.
Ἔνθα μὲν Ἀργῷός τε λιμὴν καὶ σήματα νηός,
Ἠδὲ Ποσειδάωνος ἠδὲ Τρίτωνος ἔασι
Βωμοί· ἐπεὶ κεῖν' ἦμαρ ἐπέσχεθον, αὐτὰρ ἐς ἠῶ
Λαίφεσι πεπταμένοις αὐτὴν ἐπὶ δεξί' ἔχοντες

Ἁλοσύδναι] θαλάσσιαι. ἀπὸ τοῦ ἐν ἁλὶ δύειν, ὅ ἐστιν, ἐν τῇ θαλάσσῃ ὁρμᾶν. Ὀδακτάζοντι] δάκνοντι. Ὁλκήιον] τὸ κάτω τοῦ πλοίου ξύλον, τὸ πρὸς τῇ γῇ (δι' οὗ ἡ ναῦς ἕλκεται). ὃ πήγνυται πρότερον ἐπὶ γῆς, κατασκευαζομένου πλοίου. Δικραίρα οἱ] διπλῆ. τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ Τρίτωνος οὐρά, διῃρημένη εἰς δύο. ἔτεμνε δὲ τὸ ἄκρον τοῦ ὕδατος ταῖς ἀκάνθαις, αἵτινες κάτωθεν ἐπὶ τοῖς κέντροις τοῖς σκαμβοῖς ἐδιχάζοντο· ὅμοιαι οὖσαι τοῖς τῆς σελήνης κέρασιν· ἅτινα ἡμικύκλιά ἐστι. τοιούτῳ δὲ σχήματι καὶ τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς τῶν ἰχθύων ἐστὶν ἡμικυκλίῳ. Κήτεος ἀλκαίη] Ἀλκαίη λέγεται κυρίως ἡ τοῦ λέοντος οὐρά, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς εἰς ἀλκὴν τρέπεσθαι. καὶ ὁ ποιητής, Οὐρῇ μὲν πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν Μαστίεται. Καλλίμαχος δὲ κακῶς ἐπὶ τῶν μυῶν τέθεικεν, ἀλκαίας ἀφύσσα. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλκεῖν, ὅ ἐστι βοηθεῖν, ἢ εἰς ἀλκὴν παρορμῶντα. ὥσπερ καὶ οὐρὰ παρὰ τὸ οὐρεῖν, ὅ ἐστι φυλάττειν. ἢ διὰ τὸ ὀρίνειν ἑαυτὰ τὰ ζῷα τῇ οὐρᾷ· ὡς ὁ λέων, καὶ ὁ ταῦρος, καὶ ὁ κύων, καὶ τὰ λοιπά. κυρίως δὲ ἡ τοῦ λέοντος οὐρά, ἀλκαία λέγεται. ἐν δὲ τῷ κωμικῷ λεξικῷ οὐ μόνον ἡ τοῦ λέοντος οὐρά, ἀλκαία, ἀλλὰ καὶ ἵππου καὶ βοός, καὶ τῶν ἐμφερῶν, ὅσα ὥσπερ ἀλεξητηρίῳ τῇ οὐρᾷ χρῆται. Τέρας] τὸν Τρίτωνα λέγει τέρας. ἐπεὶ τὰ μὲν ἀνδρὸς ἔχει, τὰ δὲ κήτους. Ἀργῷός τε λιμὴν] παρὰ τῇ Τριτωνίδι λίμνῃ ἐστίν, Ἀργῷος καλούμενος.

Γαῖαν ἐρημαίην, πνοιῇ ζεφύροιο θέεσκον.
Ἤει δ' ἐπεὶ ἀγκῶνά θ' ὁμοῦ μυχάτην τε θάλασσαν
Κεκλιμένην ἀγκῶνος ὑπὲρ προὔχοντος ἴδοντο.
Αὐτίκα δὲ ζέφυρος μὲν ἐλώφεεν, ἤλυθε δ' αὔρη
Ἀργέσταο νότου· κεχάροντο δὲ θυμὸν ἰωῇ.
Ἦμος δ' ἠέλιος μὲν ἔδυ, ἀνὰ δ' ἤλυθεν ἀστὴρ
Αὔλιος, ὅς τ' ἀνέπαυσεν ὀιζυροὺς ἀροτῆρας·
Δὴ τότ' ἔπειτ' ἀνέμοιο κελαινῇ νυκτὶ λιπόντος,
Ἱστία λυσάμενοι, περιμήκεά τε κλίναντες
Ἱστὸν, ἐυξέστῃσιν ἐπερρώοντ' ἐλάτῃσι,
Παννύχιοι καὶ ἐπ' ἦμαρ, ἐπ' ἤματι δ' αὖτις ἰοῦσι
Νύχθ' ἑτέρην. ὑπέδεκτο δ' ἀπόπροθι παιπαλόεσσα
Κάρπαθος· ἔνθεν δ' οἵγε περαιώσεσθαι ἔμελλον
Κρήτην, ἥτ' ἄλλων ὑπερέπλετο εἰν ἁλὶ νήσων.
Τοὺς δὲ Τάλως χάλκειος, ἀπὸ στιβαροῦ σκοπέλοιο
Ῥηγνύμενος πέτρας, εἶργε χθονὶ πείσματ' ἀνάψαι,
Δικταίην ὅρμοιο κατερχομένους ἐπ' ἰωγήν.
Τὸν μὲν χαλκείης μελιηγενέων ἀνθρώπων
Ῥίζης λοιπὸν ἐόντα, μετ' ἀνδράσιν ἡμιθέοισιν
Εὐρώπῃ Κρονίδης νήσου πόρεν ἔμμεναι οὖρον,
Τρὶς περὶ χαλκείοις Κρήτην ποσὶ δινεύοντα.
Ἀλλ' ἤτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας καὶ γυῖα τέτυκτο
Χάλκεος ἠδ' ἄρρηκτος, ὑπαὶ δέ οἱ ἔσκε τένοντος
Σύριγξ αἱματόεσσα κατὰ σφυρόν. αὐτὰρ ὁ τήνγε
Λεπτὸς ὑμὴν ζωῆς ἔχε πείρατα καὶ θανάτοιο.
Οἱ δὲ, δύῃ μάλα περ δεδμημένοι, αἶψ' ἀπὸ χέρσου
Νῆα περιδδείσαντες, ἀνακρούεσκον ἐρετμοῖς.
Καί νύ κ' ἐπισμυγερῶς Κρήτης ἑκὰς ἠέρθησαν,
Ἀμφότερον, δίψῃ τε καὶ ἄλγεσι μοχθίζοντες,
Εἰ μή σφιν Μήδεια λιαζομένοις ἀγόρευσε,
Κέκλυτέ μευ. μούνη γὰρ ὀίομαι ὔμμι δαμάσειν
Ἄνδρα τὸν ὅστις ὅδ' ἐστὶ, καὶ εἰ παγχάλκεον ἴσχει
Ὃν δέμας· ὁππότε μή οἱ ὑπ' ἀκάματος πέλοι αἰών.

Ἀστὴρ αὔλιος] Αὔλιον ἀστέρα τὸν ἕσπερον λέγει. ἢ παρὰ τὸ αὐλίζεσθαι, ὅ ἐστι κοιμᾶσθαι· ἢ παρὰ τὸ ἐν αὐλαῖς διατρίβειν, καθ' ἣν ὥραν ὁ ἕσπερος ἀνατέλλει. Ἐπερρώοντο] ἐρρωμένως ἤλαυνον. Κάρπαθος] Κάρπαθος νῆσός ἐστι τῶν Σποράδων, πλησίον τῆς Κῶ. περὶ ἧς Ὅμηρος εἴρηκε, Κάρπαθόν τε Κάσον τε καὶ Κῶν. ἄλλοι πλησίον Κρήτης αὐτὴν εἶναι λέγουσιν. Ἐπιωγὴν] σκέπην, ὑφ' ἧς ὁ ἄνεμος ἄγνυται. Τάλως] ὁ Τάλως ἦν τοῦ γένους ἐκείνου τοῦ χαλκοῦ. ὅλος δὲ ὢν χαλκοῦς, ἐπὶ τοῦ σφυροῦ σύριγγα εἶχεν ὑμένι περιεχομένην. σύριγξ δὲ λέγεται ἡ περόνη. ὅτι δὲ εἵμαρτο αὐτῷ τελευτῆσαι ῥαγείσης τῆς σύριγγος, λέγει καὶ Σοφοκλῆς ἐν Τάλῳ.

Ἀλλ' ἔχετ' αὐτοῦ νῆα θελήμονες ἐκτὸς ἐρωῆς
Πετράων, εἵως κεν ἐμοὶ εἴξειε δαμῆναι.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ τοὶ μὲν ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντο
Νῆ' ἐπ' ἐρετμοῖσιν, δεδοκημένοι ἥντινα ῥέξοι
Μῆτιν ἀνωΐστως· ἡ δὲ, πτύχα πορφυρέοιο
Προσχομένη πέπλοιο παρειάων ἑκάτερθε,
Βήσατ' ἐπ' ἰκριόφιν. χειρὸς δὲ ἑ χειρὶ μεμαρπὼς
Αἰσονίδης ἐκόμιζε διὰ κληῗδος ἰοῦσαν.
Ἔνθα δ' ἀοιδῆσιν μειλίσσετο· θέλγε δὲ Κῆρας
Θυμοβόρους, Ἀΐδαο θοὰς κύνας, αἳ περὶ πᾶσαν
Ἠέρα δινεύουσαι ἐπὶ ζωοῖσιν ἄγονται.
Τὰς γουναζομένη, τρὶς μὲν παρεκέκλετ' ἀοιδαῖς,
Τρὶς δὲ λιταῖς. θεμένη δὲ κακὸν νόον, ἐχθοδοποῖσιν
Ὄμμασι χαλκείοιο Τάλω ἐμέγηρεν ὀπωπάς.
Λευγαλέον δ' ἐπὶ οἱ πρῖεν χόλον· ἐκ δ' ἀΐδηλα
Δείκηλα προΐαλλεν, ἐπιζάφελον κοτέουσα.
Ζεῦ πάτερ, ἦ μέγα δή μοι ἐνὶ φρεσὶ θάμβος ἄηται,
Εἰ δὴ μὴ νούσοισι τυπῇσί τε μοῦνον ὄλεθρος
Ἀντιάει, καὶ δή τις ἀπόπροθεν ἄμμε χαλέπτει.
Ὣς ὅγε χάλκειός περ ἐὼν ὑπόειξε δαμῆναι
Μηδείης βρίμῃ πολυφαρμάκου. ἂν δὲ βαρείας
Ὀχλίζων λάϊγγας ἐρυκέμεν ὅρμον ἱκέσθαι,
Πετραίῳ στόνυχι χρίμψε σφυρόν· ἐκ δέ οἱ ἰχὼρ
Τηκομένῳ ἴκελος μολύβῳ ῥέεν· οὐδέ τι δηρὸν
Εἱστήκει προβλῆτος ἐπεμβεβαὼς σκοπέλοιο.
Ἀλλ' ὥς τίς τ' ἐν ὄρεσσι πελωρίη ὑψόθι πεύκη,
Τήν τε θοοῖς πελέκεσσιν ἔθ' ἡμιπλῆγα λιπόντες
Ὑλοτόμοι δρυμοῖο κατήλυθον· ἡ δ' ὑπὸ νυκτὶ
Ῥιπῇσιν μὲν πρῶτα τινάσσεται, ὕστερον αὖτε
Πρυμνόθεν ἐξεαγεῖσα κατήριπεν· ὣς ὅγε ποσσὶν
Ἀκαμάτοις τείως μὲν ἐπισταδὸν ἠωρεῖτο,
Ὕστερον αὖτ' ἀμενηνὸς ἀπείρονι κάππεσε δούπῳ.
Κεῖνο μὲν οὖν Κρήτῃ ἔνι δὴ κνέφας ηὐλίζοντο

Ὑπ' ἐκ βελέων] ἤγουν τῶν πετρῶν. καὶ γὰρ Ὅμηρος βέλος εἴρηκε τὴν πέτραν τὴν ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος βληθεῖσαν. καὶ πᾶν τὸ πεμπόμενον φησίν. Ἀνωΐστως] ἀγνώστως, ἢ ἐξαίφνης. Ἐπὶ ζωοῖσιν] διὰ τῶν φαρμάκων τοῖς ζωοῖσιν ἐπάγονται. Δείκηλα] εἴδωλα, φαντάσματα.

Ἄηται] φέρεται. κεκίνηται.

Βρίμη] τῇ ἰσχύϊ. παρὰ δὲ τὸ βρι πέπλωκε ῥῆμα τὸ βρίθω· οὗ ὁ μέλλων βρίσω· καὶ ῥηματικὸν ὄνομα βρίμη. τὰ γὰρ εἰς μη λήγοντα ὀνόματα, ἐνὶ φωνήεντι παραληγόμενα, βαρύνεται. οἷον, κρήνη, φήμη, κνήμη. πλὴν τοῦ τιμή. τὰ δὲ ἔχοντα πρὸ τοῦ μ, ἕτερον σύμφωνον, ὀξύνεται, οἷον γραμμή. Πετραίῳ στόνυχι] στόνυξ ἐπὶ κυρίως τὸ ἄκρον τοῦ ὄρεος. καταχρηστικῶς δὲ, πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον.

Ἥρωες· μετὰ δ' οἵγε νέον φαέθουσαν ἐς ἠῶ
Ἱερὸν Ἀθηναίης Μινωΐδος ἱδρύσαντο.
Ὕδωρ τ' εἰσαφύσαντο καὶ εἴσβαν, ὥς κεν ἐρετμοῖς
Παμπρώτιστα βάλοιεν ὑπὲρ Σαλμωνίδος ἄκρης.
Αὐτίκα δὲ Κρηταῖον ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θέοντας
Νὺξ ἐφόβει, τήνπερ τε κατουλάδα κικλήσκουσι,
Νύκτ' ὀλοήν. οὐκ ἄστρα διίσχανεν, οὐδ' ἀμαρυγαὶ
Μήνης· οὐρανόθεν δὲ μέλαν χάος, ἠέ τις ἄλλη
Ὠρώρει σκοτίη μυχάτων ἀνιοῦσα βερέθρων.
Αὐτοὶ δ' εἴτ' αἴδῃ, εἴθ' ὕδασιν ἐμφορέοντο,
Ἠείδειν οὐδ' ὅσσον· ἐπέτρεψαν δὲ θαλάσσῃ
Νόστον, ἀμηχανέοντες ὅπῃ φέροι. αὐτὰρ Ἰήσων
Χεῖρας ἀνασχόμενος μεγάλῃ ὀπὶ Φοῖβον ἀΰτει,
Ῥύσασθαι καλέων. κατὰ δ' ἔρρεεν ἀσχαλόωντι
Δάκρυα. πολλὰ δὲ Πυθοῖ ὑπέσχετο, πολλὰ δ' Ἀμύκλαις
Πολλὰ δ' ἐς Ὀρτυγίην ἀπερείσια δῶρα κομίσσειν.
Λητοΐδη, τύνη δὲ κατ' οὐρανοῦ ἵκεο πέτρας
Ῥίμφα Μελαντίους ἀριήκοος, αἵ τ' ἐνὶ πόντῳ
Ἧνται. δοιάων δὲ μιῆς ἐφύπερθεν ὀρούσας,
Δεξιτερῇ χρύσειον ἀνέσχεθες ὑψόθι τόξον.
Μαρμαρέην δ' ἀπέλαμψε βιὸς περὶ πάντοθεν αἴγλην.
Τοῖσι δέ τις Σποράδων βαιὴ ἀπὸ τόφρ' ἐφαάνθη
Νῆσος ἰδεῖν, ὀλίγης Ἱππουρίδος ἀντία νήσου.
Ἔνθ' εὐνὰς ἐβάλοντο, καὶ ἔσχεθον· αὐτίκα δ' ἠὼς
Φέγγεν ἀνερχομένη. τοὶ δ' ἀγλαὸν Ἀπόλλωνι
Ἄλσει ἐνὶ σκιερῷ τέμενος σκιόεντά τε βωμὸν
Ποίεον, Αἰγλήτην μὲν ἐϋσκόπου εἵνεκεν αἴγλης
Φοῖβον κεκλόμενοι· Ἀνάφην δέ τε λισσάδα νῆσον
Ἴσκον, ὃ δὴ Φοῖβός μιν ἀτυζομένοις ἀνέφηνε.
Ῥέζον δ' ὅσσα περ ἄνδρες ἐρημαίῃ ἐνὶ ῥέζειν
Ἀκτῇ ἐφοπλίσσειαν. ὃ δὴ σφέας ὁππότε δαλοῖς
Ὕδωρ αἰθομένοισιν ἐπιλλείβοντας ἴδοντο
Μηδείης δμωαὶ Φαιηκίδες, οὐκέτ' ἔπειτα

Σαλμωνίδος ἄκρης] Σαλμωνὶς καὶ Σαλμώνιον, ἀκρωτήριον Κρήτης. Κατουλάδα] σκοτεινὴ νὺξ κατουλὰς καλεῖται, παρὰ τὸ ὁλοόν. Σοφοκλῆς ἐν Ναυπάκτῳ, νυκτὶ κατουλάδι. Μυχάτων] ἐσχάτων. Ἠείδειν, ἀντὶ τοῦ εἴδεσαν. Ἀριήκοος] λίαν ἐπήκοος. Μελάντιοι δὲ εἰσὶ δύο σκόπελοι πρὸς τῇ Θήρᾳ, οὕτως ὀνομαζόμενοι, ἀπὸ Μέλαντος, τοῦ καταχόντος τὴν χώραν, τὴν προσηγορίαν ἔχοντες. Σποράδων βαιὴ] νῆσος βαιή, ἡ Ἀνάφη κληθεῖσα, πλησίον Θήρας. Νῆσος ἰδεῖν] νῆσος ἡ Ἱππουρίς, πλησίον Θήρας. μνημονεύει δὲ αὐτῆς καὶ Τιμοσθένης, καὶ Πυθαίνετος ἐν πρώτῳ περὶ Αἰγίνης.

Ἴσχειν ἐν στήθεσσι γέλω σθένον, οἷα θαμειὰς
Αἰὲν ἐν Ἀλκινόοιο βοοκτασίας ὁρόωσαι.
Τὰς δ' αἰσχροῖς ἥρωες ἐπεστοβέεσκον ἔπεσσι,
Χλεύῃ γηθόσυνοι. γλυκερὴ δ' ἀνεδαίετο τοῖσι
Κερτομίη, καὶ νεῖκος ἐπεσβόλον. ἐκ δέ νυ κείνης
Μολπῆς ἡρώων, νήσῳ ἔνι τοῖα γυναῖκες
Ἀνδράσι δηριόωνται, ὅτ' Ἀπόλλωνα θυηλαῖς
Αἰγλήτην ἀνάφης τιμήορον ἱλάσκωνται.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κἀκεῖθεν ὑπεύδια πείσματ' ἔλυσαν,
Μνήσατ' ἔπειτ' Εὔφημος ὀνείρατος ἐννυχίοιο,
Ἁζόμενος Μαίης υἷα κλυτόν. εἴσατο γάρ οἱ
Δαιμονίη βῶλαξ ἐπιμάστιος ᾧ ἐν ἀγοστῷ
Ἄρδεσθαι λευκῇσιν ὑπαὶ λιβάδεσσι γάλακτος.
Ἐκ δὲ γυνὴ βώλοιο πέλεν ὀλίγης περ ἐούσης,
Παρθενικῇ ἰκέλη. μίχθη δέ οἱ ἐν φιλότητι,
Ἄσχετον ἱμερθείς· ὀλοφύρετο δ' ἠΰτε κούρην
Ζευξάμενος, τὴν δ' αὐτὸς ἑῷ ἀτίταλλε γάλακτι.
Ἡ δέ ἑ μειλιχίοισι παρηγορέεσκεν ἔπεσσι,
Τρίτωνος γένος εἰμί, τεῶν τροφὸς ὦ φίλε παίδων,
Οὐ κούρη. Τρίτων γὰρ ἐμοὶ Λιβύη τε τοκῆες.
Ἀλλά με Νηρῆος παρακάτθεο παρθενικῇσιν
Ἂμ πέλαγος ναίειν, ἀνάφης σχεδόν. εἶμι δ' ἐς αὐγὰς
Ἠελίου μετόπισθε τεοῖς νεπόδεσσιν ἑτοίμη.
Τῶν δ' ἄρ' ἐπὶ μνῆστιν κραδίῃ βάλεν, ἔκ τ' ὀνόμηνεν
Αἰσονίδῃ. ὁ δ' ἔπειτα θεοπροπίας ἑκάτοιο
Θυμῷ πεμπάζων, ἀνενείκατο, φώνησέν τε,
Ὢ πόποι, ἦ μέγα δή σε καὶ ἀγλαὸν ἔμμορε κῦδος.
Βώλακα γὰρ τεύξουσι θεοὶ πόντονδε βαλόντι
Νῆσον, ἵν' ὁπλότεροι παίδων σέθεν ἐννάσσονται
Παῖδες· ἐπεὶ Τρίτων ξεινήϊον ἐγγυάλιξε
Τήνδε τοι ἠπείροιο Λιβυστίδος· οὐδέ τις ἄλλος
Ἀθανάτων, ἢ κεῖνος, ὅ μιν πόρεν ἀντιβολήσας.

Ἐπεστοβέεσκον ἔπεσσιν] ἐλοιδοροῦντο, ὕβριζον. Ἁζόμενος Μαίης υἷα κλυτόν] Τὸν Ἑρμῆν φησιν ἐξιλάσασθαι τὸν Εὔφημον, διὰ τὸ θεάσασθαι ὄνειρον. οὗτος γὰρ ἐπὶ τῶν ὀνείρων ὁ θεός. τοὺς γὰρ ὀνείρους Ἑρμῇ ἀνατιθέασιν. Βῶλαξ ἐπιμάστιος] Ἡ τοῦ Τρίτωνος βῶλος ἐπὶ τῶν μαστῶν. δαίμονα γὰρ ταύτην εἶπεν. Βώλακα γὰρ τεύξουσι] Εὔφημος ᾤκει τὴν Λακωνικὴν παρὰ τὸν αἰγιαλόν. εἷς δέ τις αὐτοῦ τῶν ἀπογόνων Σήσαμος ἀπῴκισε Θήραν. οὗ ἀπόγονος γέγονεν Ἀριστοτέλης, ὃς τῆς περὶ Κυρήνην ἀποικίας ἡγήσατο. ἱστορεῖται ταῦτα παρὰ Πινδάρῳ ἐν Πυθιονίκαις· ἐπιμελέστερον δὲ παρὰ Θεοχρήστῳ ἐν πρώτῳ Λιβυκῶν, καὶ παρὰ Ἀκεσάνδρῳ ἐν πρώτῳ Κυρήνης. λέγει δὲ τὴν Θήραν, ὡς ἐκ τῆς τότε ῥιφθείσης βώλου, γεγενημένης ἐν αὐξήσει καὶ ἀναπεφυκυίας ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ Πίνδαρος μὲν τακῆναί φησι τὴν βῶλον, καὶ περὶ τὴν νῦν καλουμένην Θήραν, νῆσον διαρρυῆναι, ἐπιλαθομένων τῶν θεραπόντων· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἑκουσίως φησὶ τὸν Εὔφημον ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν βῶλον βαλεῖν, συμβουλίᾳ Ἰάσονος.

Ὣς ἔφατ'. οὐδ' ἁλίωσεν ὑπόκρισιν αἰσονίδαο
Εὔφημος. βῶλον δὲ, θεοπροπίῃσιν ἰανθεὶς,
Ἧκεν ὑποβρυχίην. τῆς δ' ἔκτοθι νῆσος ἀέρθη
Καλλίστη, παίδων ἱερὴ τροφὸς εὐφήμοιο·
Οἳ πρὶν μέν ποτε δὴ σιντιάδα λῆμνον ἔναιον·
Λήμνου τ' ἐξελαθέντες ὑπ' ἀνδράσι τυρσηνοῖσι,
Σπάρτην εἰσαφίκανον ἐφέστιοι· ἐκ δὲ λιπόντας
Σπάρτην αὐτεσίωνος ἐῢς παῖς ἤγαγε θήρας
Καλλίστην ἐπὶ νῆσον. ἀμείψατο δ' οὔνομα θήρης
Ἐξ ἕθεν. ἀλλὰ τὰ μὲν μετόπιν γένετ' εὐφήμοιο.
Κεῖθεν δ' ἀπτερέως, διὰ μυρίον οἶδμα λιπόντες,
Αἰγίνης ἀκτῇσιν ἐπέσχεθον. αἶψα δὲ τοίγε
Ὑδρείης πέρι δῆριν ἀμεμφέα δηρίσαντο,
Ὅς κεν ἀφυσσάμενος, φθαίη μετὰ νῆα δ' ἱκέσθαι.
Ἄμφω γὰρ, χρειώ τε καὶ ἄσπετος οὖρος ἔπειγεν.
Ἔνθ' ἔτι νῦν πλήθοντας ἐπωμαδὸν ἀμφιφορῆας
Ἐνθέμενοι κούφοισιν ἄφαρ κατ' ἀγῶνα πόδεσσι
Κοῦροι μυρμιδόνων νίκης πέρι δηριόωνται.
Ἵλατ' ἀριστήων μακάρων γένος. αἵδε δ' ἀοιδαὶ
Εἰς ἔτος ἐξ ἔτεος γλυκερώτεραι εἶεν ἀείδειν
Ἀνθρώποις. ἤδη γὰρ ἐπὶ κλυτὰ πείραθ' ἱκάνω
Ὑμετέρων καμάτων. ἐπεὶ οὔ νύ τις ὔμμιν ἄεθλος
Αὖτις ἀπ' αἰγίνηθεν ἀνερχομένοισιν ἐτύχθη·
Οὔτ' ἀνέμων ἐριωλαὶ ἀνέσταθεν. ἀλλὰ ἕκηλοι
Γαῖαν κεκροπίην παρά τ' αὐλίδα μετρήσαντες
Εὐβοίης ἔντοσθεν, ὀπούντιά τ' ἄστεα λοκρῶν,
Ἀσπασίως ἀκτὰς παγασηίδας εἰσαπέβητε.

Καλλίστην ἐπὶ νῆσον] ἤλλαξε δὲ τὸ ὄνομα ἡ Καλλίστη νῆσος, καὶ ὠνομάσθη Θήρα, ἀπὸ Θήρα, υἱοῦ Αὐτεσίωνος, ἐκεῖ ἀπὸ Σπάρτης ἀποικίαν ποιήσαντος, καὶ μείναντος. Ἐξελαθέντες] ἐκβληθέντες ὑπὸ Τυρσηνῶν ἀπῆλθον εἰς Σπάρτην ἔποικοι. Ἐξ ἕθεν] ἀπὸ Εὐφήμου γενόμενος καὶ αὐτὸς καὶ Ἀριστοτέλης, εἰς Λιβύην τὴν ἀποικίαν ἤγαγον. ἦν δὲ ὁ Θήρας ἀπὸ Οἰδίποδος ἔχων τὸ γένος. Αὐτεσίωνος γὰρ ἦν, τοῦ Τισαμενοῦ, τοῦ Θερσάνδρου, τοῦ Πολυνείκους, τοῦ Οἰδίποδος. συνῳκίσθησαν δὲ εἰς τὴν ἀποικίαν τῷ Θήρᾳ καὶ Λήμνιοι, ἐκβληθέντες ὑπὸ Τυρρηνῶν ἐκ τῆς Λήμνου. Ἀπτερέως] ταχέως. Ὑδρείης πέρι] ὑδρείαν, τὴν ὕδρευσιν. Φθαίη] προφθάσαι. δηλονότι πρῶτος λάβοι, ἢ ὑδρεύσοι. Ἐπεὶ οὔ νύ τις ὔμμιν ἄεθλος] ἐπεὶ οὐδεὶς ὑμῖν ἕτερος ἆθλος

καὶ ἀγὼν ἀναχωρήσασιν ἀπὸ τῆς Αἰγίνης γέγονεν, ἕως οὗ ἐπανήλθετε. ἀλλ' οὔτε σφοδροὶ ἄνεμοι ἐκινήθησαν καὶ ἐπικλυσμοὶ· ἀλλ' ἥσυχοι παραπλεύσαντες τήν τε Ἀττικὴν καὶ τὴν Αὐλίδα, τὴν Εὔβοιαν καὶ τὰς πόλεις τῶν Λοκρῶν, χαιρέντως καὶ ἀγαλλήνως εἰς τοὺς λιμένας τῶν Παγασῶν εἰσήλθετε. ὅθεν καὶ ἀπεπλεύσατε ἀπιόντες ἐπὶ Σκυθίαν διὰ τὸ χρυσοῦν δέρας. Ἐριωλαὶ] αἱ τῶν μεγάλων ἀνέμων καταιγίδες καὶ συστροφαί. Παρά τ' Αὐλίδα] ἡ Αὐλὶς, πόλις Βοιωτίας καταντικρὺ τῆς Εὐβοίας κειμένη. Ὀπούντιά τ' ἄστεα] τὰ ὑπὸ τοῦ Ὀπούντος ποτὲ ἐχόμενα, τοῦ Διὸς υἱοῦ καὶ Πρωτογενείας οὗ καὶ ἡ πόλις ἐπώνυμος. Ὀποῦς δὲ, καὶ ποταμὸς Λοκρίδος. Ἀκτὰς Παγασηίδας] εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς τῶν Παγασῶν εἰσήλθετε, ὅθεν καὶ τὴν ἀρχὴν ἀπεπλεύσατε.

POEMATIVM SEQVENS INTER HOMERICOS EXTAT HYMNOS: QVONIAM tamen Argonauticis Apollonii in editione Parisina subiunctum fuit, ex cuiusdam veteris exemplaris autoritate, placuit idem & in hac editione facere.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, Ἢ ΛΗΣΤΑΙ.

Ἀμφὶ Διώνυσον σεμέλης ἐρικυδέος υἱὸν
Μνήσομαι, ὡς ἐφάνη παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
Ἀκτῇ ἐπὶ προβλῆτι, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικὼς
Πρωθήβῃ. καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι
Κυάνεαι· φᾶρος δὲ περὶ στιβαροῖς ἔχεν ὤμοις
Πορφύρεον. τάχα δ' ἄνδρες ἐϋσσέλμου ἀπὸ νηὸς
Ληϊσταὶ προγένοντο θοῶς ἐπὶ οἴνοπα πόντον
Τυρσηνοί. τοὺς δ' ἦγε κακὸς μόρος. οἱ δὲ ἰδόντες
Νεῦσαν ἐς ἀλλήλους. τάχα δ' ἔκθορον, αἶψα δ' ἑλόντες
Εἷσαν ἐπὶ σφετέρης νηὸς κεχαρημένοι ἦτορ.
Υἱὸν γάρ μιν ἔφαντο διοτρεφέων βασιλήων
Εἶναι, καὶ δεσμοῖς ἔθελον δεῖν ἀργαλέοισι.
Τὸν δ' οὐκ ἴσχανε δεσμά· λύγοι δ' ἀπὸ τηλόσ' ἔπιπτον
Χειρῶν ἠδὲ ποδῶν. ὁ δὲ, μειδιάων ἐκάθητο
Ὄμμασι κυανέοισι. κυβερνήτης δὲ νοήσας,
Αὐτίκα οἷς ἑτάροισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε,
Δαιμόνιοι, τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύεθ' ἑλόντες,
Καρτερόν; οὐδὲ φέρειν δύναταί μιν νηῦς εὐεργής.
Ἢ γὰρ Ζεύς ὅδε γ' ἐστὶν, ἢ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Ἠὲ Ποσειδάων. ἐπεὶ οὐ θνητοῖσι βροτοῖσιν
Εἴκελος, ἀλλὰ θεοῖς, οἳ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
Ἀλλ' ἄγετ', αὐτὸν ἀφῶμεν ἐπ' ἠπείροιο μελαίνης
Αὐτίκα. μηδ' ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε· μή τι χολωθεὶς
Ὄρσῃ ἀργαλέους ἀνέμους, καὶ λαίλαπα πολλήν.
Ὣς φάτο. τὸν δ' ἀρχὸς στυγερῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
Δαιμόνι', οὖρον ὅρα· ἅμα δ' ἱστίον ἕλκεο νηὸς,
Σύμπανθ' ὅπλα λαβών. ὅδε δ' αὖτ' ἄνδρεσι μελήσει.
Ἔλπομαι, ἢ Αἴγυπτον ἀφίξεται, ἢ ὅγε Κύπρον,
Ἢ ἐς Ὑπερβορέους, ἢ ἑκαστέρω· ἐς δὲ τελευτὴν
Ἔκ ποτ' ἐρεῖ αὐτοῦ τε φίλους καὶ κτήματα πάντα,
Οὕς τε κασιγνήτους. ἐπεὶ ἡμῖν ἔμβαλε δαίμων.
Ὣς εἰπὼν, ἱστόν τε καὶ ἱστίον ἕλκετο νηός.
Ἔμπνευσεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον. ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅπλα
Καττάνυσ'. τάχα δέ σφιν ἐφαίνετο θαυματὰ ἔργα.
Οἶνος μὲν πρώτιστα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
Ἡδύποτος κελάρυζ' εὐώδης· ὤρνυτο δ' ὀδμὴ
Ἀμβροσίη. ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.
Αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἱστίον ἐξετανύσθη
Ἄμπελος ἔνθα καὶ ἔνθα· κατεκρημνῶντο δὲ πολλοὶ
Βότρυες. ἀμφ' ἱστὸν δὲ μέλας εἱλίσσετο κισσὸς,
Ἄνθεσι τηλεθάων. χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει.
Πάντες δὲ σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον. οἱ δὲ, ἰδόντες,
Μηδήδην πότ' ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον
Γῇ πελάαν. ὁ δ' ἄρα σφι λέων γένετ' ἔνδοθι νηὸς
Δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης· μέγα δ' ἔβραχεν. ἐν δ' ἄρα μέσσῃ
Ἄρκτον ἐποίησεν λασιαύχενα, σήματα φαίνων.
Ἂν δ' ἔστη μεμαυῖα· λέων δ' ἐπὶ σέλματος ἄκρου
Δεινὸν ὑπόδρα ἰδών. οἱ δ' εἰς πρύμναν ἐφόβηθεν.
Ἀμφὶ κυβερνήτην δὲ, σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα,
Ἔσαν ἄρ' ἐκπληγότες. ὁ δ' ἐξαπίνης ἐπορούσας,
Ἀρχὸν ἕλ'. οἱ δὲ θύραζε κακὸν μόρον ἐξαλύοντες,
Πάντες ὁμῶς πήδησαν, ἐπεὶ ἴδον, εἰς ἅλα δῖαν.
Δελφῖνες δ' ἐγένοντο. κυβερνήτην δ' ἐλεήσας,
Ἔσχε τε, καί μιν ἔθηκε πανόλβιον· εἶπέ τε μῦθον,
Θάρσει δῖε κάτωρ, τῷ μῷ κεχαρισμένε θυμῷ.
Εἰμὶ δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος· ὃν τέκε μήτηρ
Καδμηὶς σεμέλη, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα.
Χαῖρε τέκος σεμέλης εὐώπιδος. οὐδέ πη ἔστι,
Σεῖό γε ληθόμενον, γλυκερὴν κοσμῆσαι ἀοιδήν.

IN APOLLONII ARGONAUTICA

ANNOT. HENR. STEPHANI. *autoris Damnati*

Pag.1. Versu Πιρεσίας] Pro Πιρεσίας crediderim scribendum esse Πιρεσίαν, siue Πιρεσίω, in accusandi casu, qui iungatur cum partic. ναίων: ut κομήτης non sit epithetum, sed nomen proprium. Nam Asterion est Cometæ filius & Valerio Flacco, ita tamen ti, — celer Asterion, quem matre carentem Clenæus gemino fouit pater amne Cometes. Sed quid si potius illam ipsam uocem, mutato tantum accentu, retineamus? ut nimirum Πιρεσίας sit accus. pluralis, cuius nominatiuus est uersu 584; & quidē cum ει.

P.4. V. Ἤλυθε] Ita scribendum est, non περὶ, ut scribunt editiones superiores. Est autem πέρι pro περισσῶς: potestq; iungi uel cum πάντων, uel cum ἐδίδαξε: ut uel intelligamus, ὃν ἐδίδαξε περισσῶς θεοπροπίας οἰωνῶν πάντων. uel, πέρι πάντων, ἤτοι περὶ π. οἰωνῶν. quod malo. Quanuis enim dicat πέρι πάντας pro ὑπὲρ πάντας, uersu 100, — ὃς πέρι πάντας Ἐρεχθεΐδας ἐκέκαστο: inuenitur tamen & πέρι πάντων in eadem significatione lib. 2. At sine casu utitur cum alibi tum lib. 4. Ὑμέων ὦ πέρι δὴ μέγα φέρτατοι, ἀμφί τ' ἀέθλοις Οὕνεκεν ὑμετέροισιν ἀτύζομαι. ubi falsò scribit schol. περὶ & ἀμφὶ poni ἐκ παραλλήλου.

P 6. V. Τεῦξεν] In iisdē malè ὑπὸ θημοσύνῃσιν pro ὑποθημοσύνῃσιν: ut uersu 33, ἐφημοσύνῃσιν, & 300, συνημοσύνῃσιν. Sed & illud ipsum cōpositum ita scribūt illæ, uersu 19.

Pag. eadem, uersu Ὅσσαι] Apollonium ὑπ' ἐρεσίῃσιν scripsisse puto: qui error contrarius fuerit proximè præcedenti.

P.13. V. Γληθὺς] Post δὲ interpungendum est: ut intelligamus, οἱ δὲ μετέπρεπον ὡς φαεινοὶ ἀστέρες νεφέεσσι.

P.18. V. Ἐνδέμνιοι] Malim κληῖδας scribere. Vt autē hic πεπάλαχθε κατὰ κληῖδας ἐρετμά, sic uersu 395 legimus, κληῖδας πάλω διεμοιρήσαντο.

P. eadem, uersu proximè sequenti, repono ἐπακτίου ex uersibus 403 & 404.

P.23. V. Χρειώ] In Flor. & Ald. scriptum est ἥκεν, nec interpunctum post ἀλωής. At uera lectio est quam sequuti sumus, εἴ κεν, ut in uet. codice: & post ἀλωής rectè στιγμὴν τελείαν posuimus. Nam ἀλωής iungitur participio θεσπίζων, hoc modo, εἴ κεν ἀλωής θεσπίζων χεῖρας μεταμώνιον. Estque hic uersuum istorum sensus, Cogita autem quomodo incolumis manus meas effugere possis, si deprehensus fueris falsa uaticinans. Vel, Si uaticinatio tua mendacij conuicta fuerit. Procul igitur ab Apollonij sententia abfuerunt qui, quòd uiderent præcedere Ἀλωιάδας, putarūt ἀλωής mutandum in Ἀλωάδῃ.

P. eadem, uersu ult. Rectè legitur ὥς τε disiunctim, sicut & alibi, pro καὶ ὡς.

P.24. V. Οὐδ'] Suspicor particulam δὴ irrepsisse pro δή.

P.25. V. Ὧς ὑπ'] Quid si, ad fulciendum uersum, inter ὡς & ὑπ' particula καὶ uel γὰρ interiiciatur?

P.27. V. Τισαίην] Pro Τισαίην legi à scholiaste Τίσαιον, falsò quidam crediderunt: ex quibus fuit Varinus. Ideo enim Τίσαιον scribit scholiastes, quòd referat ad ἀκρωτήριον: ut Apollonius Τισαίην retulit ad ἄκρην.

P.32. V. Εὖτ' αὖ] Rectius scriberetur ἀποφθινύθωσι, quod conueniret cum ἵκηθε. Nā uix modos uerborum mutat, nisi cogente uersus lege.

P.33. V. Αὐτὰρ] Nemo miretur scholiastem hic legere ἰτωνίδος, ubi τριτωνίδος aliæ editiones habent. Nam suprà, nimirum uersu 551, utriusque lectionis mētionē fecit.

P.39. V. Ἀψ αὖ ἐπερχ.] Legendum puto ἐπανερχομένους, donec talem literæ α productionem inueniam. Quod autem attinet ad uocem Θρηΐκων, in ea fieri synizesin poetis usitatam manifestum est. Ideoque eam relinquendam censui, licet alio in loco Θρηκῶν inuenirem. Sic & in δηιωθῆναι ac δῃωθῆναι exemplaria sequutus sum, necnon in alis

quæ habent aliud διτ᾽γραφίας genus. Cuiusmodi sunt quæ modò σ simplici, modò duplici scribuntur: ut ἔασι & ἔασσι inuenitur, producta litera α utrobique.

P. 41. V. Ναυπλίης] Repono αὖ ἐλίννυον, siue ἐλίνυον unico ν. A quo uerbo deriuanti ἄλινα scholiastæ non assentior. Quod autem apud eum quoq; αὐελίνυον legitur cõiunctim, id esse temerarij alicuius παραδιόρθωσιν puto: qui scholiastæ lectionem deprauarit, dum eam è textu emendare se putauit. Quinetiam αἰήνυτα, non αἰήνυκτα, scriptum ab illo fuisse arbitror.

P. 44. V. Ἀῤῥήκτους] Fortassis & hîc scriptura textus in scholia reposita fuit: uidelicet ἀῤῥήκτους pro ἀῤῥήτους. Neque enim dubito quin ἀῤῥήτους scholiastes scripserit, quod ex ueteri etiam codice affertur. Vt taceam, aptum esse epithetum, & quod etiam sequentibus uerbis confirmetur.

P. 46. V. Βελθύν] Perperam in aliis editionibus legitur θεοπρεπίας.

P. 48. V. Πόντιον] An potius πόντιον cum θῆρα iungere oportet?

P. 55. V. Γολλά] Scio fuisse qui ἐργώλας interpretati sint labores & ærumnas: sed ueram lectionem ex fine libri quarti petendam esse puto, ἑελώλας, siue ἑελωλάς. Ibi enim legitur, Οὔτ᾽ ἀνέμων ἑελωλαὶ ἀνέσταθεν. Ac quod scribit scholiastes de diuersa uocis scriptura, quod attinet ad accentũ, facit ut eum de hac loqui existimẽ, nõ de ἐργώλας: cuius nullã usquã mẽtionẽ inuenio. At uerò ἑελώλην habẽt & Aristoph. Equites.

P. 56. V. Θῆκε] Pro ναῖεν scio reponi νᾶεν. Sed ipse scholiastes agnoscit illud ναῖεν: sic tamen ut reprehendat.

P. 66. V. Ναῦν] Magno & crasso errore scriptum est in omnibus superioribus editionibus νεῶ pro ναῦν. Quem tamen sequutus est & qui ita Latinè reddidit, Nunc autem per totum diem uentus ferebat. Paulo pòst autem, pro πελλοβρὴς malè in Flor. & Ald. legitur στελλοβρής.

P. 70. V. Τῶνδ᾽ ἔπι] Magis mihi placeret, Τῶνδέ τοι.

P. 71. V. Ῥῆξεν] Apollonium puto scripsisse ἀμφ᾽ ὀδύνῃ, pro Præ dolore.

P. 78. V. Λίσσομαι] In Flor. & Ald. editione, pro ἠδὲ θεῶν οἷσιν μέμβλεσθε, legitur, ἧς πέλει. ἀλλὰ θεῶν μέμβλεσθε. Quam scripturam nemo est qui non auersetur: idque meritó. Verùm minima mutatione mihi uideor eam non minus altera gratam posse reddere: nimirum si ita legatur, οἷς περίαλλα θεῶν μέμβλεσθε. Hoc autem aduerbio uti hunc (sicut & alios poetas) uidemus in hoc libri tertij loco, Τὴν Ἑκάτη περίαλλα θεὰ δάε τεχνήσασθαι Φάρμαχ᾽, ὅσ᾽ ἤπειρος &c.

Pag. eadem, uersu Αὐτὸς] Mirum est, enarratorem legisse hîc ἑόν: cuius pronominis usus uel potius abusus hoc in loco meritò reprehensione dignus uideri posset: ut & ipse reprehendit. Mirum, inquam, est, ueram lectionem, ἐμόν, ad nos potius quàm ad illum peruenisse. Nam quin Apollonius ἐμὸν scripserit, dubitandum non puto. ac potius mirum alicui fuerit, nec satis credibile, eum, nulla necessitate uersus (si ita loquendum est) coactum, ἑὸν pro ἐμὸν scripsisse. Quod certè de aliis quibusdam locis dici non potest, ubi paulo liberior est illi huiusmodi pronominum usus. Atque adeo in alio huius libri loco ita usus esse cõperitur hoc ipso pronomine, sed coactus. Nisi fortè possit etiã dici pro ἑο legendum μεῖο: sicut μοῦ & μοὶ, pro ἐμοῦ & ἐμοὶ dici solent. In præcedẽte autem uersu aptius legi ῥᾶον, in comparatione, quàm ῥεῖα (ut habent edit. Flor. & Ald.) manifestum est.

P. 79. V. Μὴ μὰρ] Quidam grammatici putarunt ἄπο θυμοῦ scribendum, sicut ἄπο γνώμης, & ἄπο τρόπου, & ἄπο σκοποῦ, & ἄπο καιροῦ, & ἄπο πράγματος.

P. 82. V. Ῥίγιστη] Mirum est, in lectione illa ὀπιδοτάτη, tam apertè mendosa, tantam fuisse superiorum editionum constantiam. Huius autem erroris admonui in meo Thesauro. Et quod apud scholiastem quoque legebatur ὀπιδοτάτη pro ὀπιδνοτάτη, id fece-

rat παραδιόρθωσις illis quarum antea mentionem feci similis.

Pag.eadem,uersu Οὔλυμπ.] Vox ista μεταχονίη in aliquot huius poetæ locis occupauerat locum uocis μεταχθονίη,quam,ut alibi,ita & hîc reponere debueram.

P.83.V. Ἀτρεκέως] Stabit uersus si pro ὅσσα reponatur ἅ. Alioqui retinendo ὅσσα, dixerim mutandum ἀτρεκέως in ἀτρεκές:quod aduerbialiter ponatur.

P. 84.V. Ἀθαν.] Pro ἐξαλέασθαι fortasse reponendum est ἐξαλέησθε:cui aptè iungetur κε.Contrà autem durè subaudiri uidetur quod cum τὸ ἐξαλέασθαι conueniat.In sequente autem uersu πέλοι legere malim.

P.87.V.Φέρβ.] Puto scripsisse Apollonium δ' ἐφύπερθεν.atque id coniicio ex Flor. & Ald.editionis lectione.

P.90.V.Ἀντὶ δὲ] Non assentior iis qui ἐγγυάλιξε reponunt pro ἐγγυαλίξαι. Neque enim dicit se mortuum esse,sed se mortem optare.

P.98.V.Νηλειῶς] Particulam κε iungo cum δαιόμενος,ut sit κεδαιόμενος.quod & apud Nicãdrum inuenitur.At κε quorsum hîc participio præfigeretur?Nec uerò dubito quin,ut alibi,ita etiam hîc apud scholiastem lectio fuerit παραδεδιορθωμένη.

Pag.eadem,V.Εἷο] Vide quæ de hoc pronomine dixi annot. in pag.78.

P.100.V.Ὣς ἄρ] Nihil aptius ad explendum hunc uersum excogitare potui, quàm particulam μέν.ut ita legatur,Ὣς ἄρ ἔφη.καὶ τοὶ μὲν ἄφαρ βωμὸν τετύκοντο.Sequitur enim, οἱ δ' ἀνὰ νῆσον ἔβησαν.

P.110.V.Ἐνθάδε] Malim Ἐνθάδε δ' αὖτε.In Fl.& Ald.Ἔνθα δ' αὖτε, uersu nõ stãte.

P.114.V. Αὐτὰρ] Frustra reponitur θοάσσων pro θαάσσων : quum utrunque in usu sit,uel potius hoc illo sit usitatius.

P.115.V. Πλωΐδας] Nisi uiderem & apud scholiastem lectionem quam habemus, Apollonium Στυμφαλίδος scripsisse crederem.

P.119.V.Ἀνθομ.] Pro οὐδὲ probo ἠδέ.

P. 122. V. Ὠκεανὶς] Quidam antea reponebant εἰσ' pro εἰς: sed hac emendatione nunc opus non est, quum ἦλθ' ἵνα legatur initio uersus proximè sequentis,non ἔνθ' ἵνα:ut in Ald.& Flor.

P.131.V.Ἠέλιος] Mihi probari non potest ἐρβύγεται: nec puto in ullũ uerbum posse aptius mutari quàm in ἐρβύθεται.

P.133. V. Ἐξείης] Non dubito quin Apollonius scripserit περίμαλά τε.

P.135.V.Χαλκιόπη] Hîc quoque uersus claudicat:quem sanare conabor,ponendo ἄφαρ ante περιπάροιθε.

P.136. V.Βάλλεν] Malim ἐπ' Αἰσονίδῃ. Quod autem in hoc uersu habemus ἄλωτο, uidetur diuersum ab eo quod legitur in hoc ipso libro,uersu 688 , Χαλκιόπη περί μοι παίδων σέο θυμὸς ἄηται. (In cuius uersus expositione malè apud schol. legitur ὑπὸ τῶν υἱῶν,pro ὑπέρ) Cui contrà simile est hoc libri quarti, Ζεῦ πάτερ, ἦ μέγα δή μοι ἐνὶ φρεσὶ θάμβος ἄηται.Sed cum his uerbis,-καί οἱ ἄλωτο Στηθέων ἐκ πυκιναὶ καμάτῳ φρένες,conuenire uidentur illa, Ἐκ δ' ἄρα οἱ κραδίη στηθέων πέσεν: itidémque κάματον dixerat in præcedente uersu.

Pag.eadem,uersu Μνῆστιν] Lubentius legerim γλυκερῇ & αἰὲν,in dandi casu.

P.137.V.Νηὸς] Videndum num legi debeat ἐνί.

P.138.V.Χερσὶ] Pro βινησάμενος in omnibus aliis editionibus perperam legitur βινησάμενος.Cui similis omnino est error suprà,lib.2,Πανσυδίη δ' ἤπειτα κίον μετὰ νηὸν Ἄρηος,Μῆλ ἱερευσάμενοι,pro ἱερευσόμενοι.

P.139.V. Αὐτίχ'] Schol. τὸ ἐπὶ κῶας legendum esse contendit.

P.143.V.Εἰ δ' ἔτι] Hic uersus in dimensione syllabarum negotium exhibet : nec

est una eius lectio. Florentina & Aldina editiones eum ita scribunt, Εἰ δ' οὔτοι μάλα
πάγχυ θυμὸς ἐῇ ἐπιπέποιθεν. Inuenitur & ita scriptus, Εἰ δ' οὔτοι μάλα πάγχυ ἐῇ θυμὸς
ἐπέποιθεν. Tertia scriptura est ea quam sequutus sum, quæ unius duntaxat uoculæ
traiectione ab illa secũda differt. Sed quoniam in aduerbio πάγχυ suspecta esse po-
test productio literæ υ, quam passim in eo corripi uidemus, uideat lector an recipiẽ-
da sit potius ista, Εἰ δ' οὔ τοι μάλα πάγχυ ἐῇ θυμός γε πέποιθεν.

P. eadem, uersu Μηδὸς | Maluissem Μηδὸς ἐμῆς ἔσσεσθαι ἐναίσιμον ὔμμιν ἀρωγῆς.

P. 147. V. Ἥτοι | Nisi mea coniectura hunc locum sanauerit, uix ulla nisi à uet. cod.
expectãda medicina fuerit. Ea certè cõiectura & è propinquo petita est, & pro sensu
qui parum cum præcedentibus cohærere uidetur, sensum cum illis maximè conuenien-
tem exhibet. Eam non longè petitam esse dico, quòd leui mutatione, ex ὅτι θύσειεν, faciã
ὅ, τ' ἰθύσειεν. Pudor (inquit) eã intus reuocabat ab ea re cuius desiderio accensa erat,
uel, Ad quam animata erat. Potest uerò & alijs loquendi generibus, sed eodem perti-
nentibus, exponi. Siquidem pro eo quod à Græcis poetis dicitur ἰθύω ποιεῖν siue ἔρδειν
τόδε, Latini poetæ dicunt, Impetus me capit hoc faciẽdi (interdum uerò, conuerso hoc
loquendi genere, dicitur, Impetum capio hoc faciẽdi) Vel, Toto animi impetu feror ad
hoc faciẽdum. Aut simplicius, Impetus est hoc facere. Aut etiam, Tota mente feror ad
hoc. Quibus præterea modis exponi possit hoc uerbum, ille meus Thesaurus te doce-
bit, si doceri necesse habeas. Hoc addo, ad meæ coniecturæ confirmationem, non solùm
poetas in genere hoc uerbo ἰθύειν delectari, sed & isti nominatim placere. Legitur enim
libro 2 huius operis, -νδῦσε δ' ὅγ' αὐτῇ Δωσέμεναι ὅ κεν ᾗσι μετὰ φρεσὶν ἰθύσειεν. Vtitur &
alibi. Verùm & ex eo compositũ ἐπιθύειν usurpat, Εἰ δ' ἢ καὶ οὔνομα δῆθεν ἐπιθύεις ἀγγελιώ-
τε ἴδμεναι οἵτινες εἰσίν. Sed uereor ne, dum tam multa ad meæ coniecturæ confirmationẽ
congero, eam magis suspectam alicui reddam. Equidem breuior fuissem nisi, uiderem
interpretem alioqui non indoctum, alteri lectioni, tanquã quæ recipi posset, acquie-
scentem (nullam certè usquam loci huius, ut qui mendosus uideretur, mentionem faciẽ-
tem) ita esse interpretatum, Imbecilles autem pedes ferebãt huc illúcque. Nempe quod
sacrificasset, ipsam intus uerecundia coercuit. Imò quorsum hîc sacrificij mentio?
quum tantummodo describere uelit poeta, (& quidem describat tam eleganter, ut ni-
hil in toto hoc poemate censeam esse elegantius) amoris cum pudore, siue pudoris cum
amore pugnam, eámque acerrimam. quippe in ea puella quæ impotente amore capta
esset, siue quæ impotens animi præ amore, aut etiã amoris (ut quidam loquuti sunt)
impotens esset. Sed nec illud placet (si obiter hoc attingere mihi licet) in ista inter-
pretatione, quòd τηΰσιοι πόδες uelit esse Imbecilles pedes. Existimo enim potius ad pe-
des transferri quod dicitur de itinere: atque ut Homerus appellat τηΰσίην ὁδὸν, iter
quod frustra conficitur, sic τηυσίους πόδας appellari pedes qui frustra iter conficiant,
eundo toties & redeundo. Adeo ut τηυσίους πόδας liceat fortasse interpretari, Pedes
frustra laborantes. Neque tamen hic interpretationis istius locus eo animo à me exa-
minatur ut laudi interpretis detraham: quin potius quamuis plurima in ea deside-
rem, uix alium poetam scire me profiteor cui tam elaborata contigerit, & quæ cum
hac conferri possit. Ac ne ipsum quidem Homerum excipio, quem tamen multo minus
Apollonio obscurum esse constat. Verùm aliquid mihi nunc in mentem uenit quo ne-
cesse est hanc annotationẽ, licet plus satis longam, longiorẽ reddam. Recordatus enim
sum istius uersus quem in hoc ipso libro aliquanto pòst habemus, Γυνκὰ δέ οἱ κραδίη
στηθέων ἔντοσθεν ἔθυεν. Vbi quũ scholiastes ἔθυεν exponat ὥρμα & ἐκινεῖτο, uideri queat
& huic loco posse conuenire θύσειεν, in ea significatione. Verùm siquis fortè dubita-
tionem illam mihi moueret, hoc responderem, præterquam quòd tam aptam significa-

tionem non haberet illud θύσειεν, neque uerbo æquè usitato esset usus Apollonius, aliquam etiam syllabicæ mensuræ in ὄ, π factum iri iniuriam.

P.148.V.Παρθενίη] Non placet παρθενίῃ, in dandi casu: nec uideo cur à nominatiuo παρθενίη discedendum sit: ut dicatur uirgineus pudor linguam præpediisse: quo composito in rebus huiusmodi Latini poetæ lubenter utuntur, & præsertim Naso.

P.150.V.Φοινίχθη] Non dubito quin uera lectio sit, κὰδ δέ μιν ἀχλύς.

Pag.eadem, uersu Μητέρα] Hîc τεθνεώτων nemini suspectum esse debet. Talis enim in eo fit synizesis qualis passim in μουσέων & πασέων ac similibus genitiuis occurrit.

P.154.V.Τοὶ δ' ἤτοι] Malim τείχεον legere.

P.156.V.Ὄφρα] Scribendum puto μετὰ σφίσιν.

P.158.V.Πρὸς αὐτῆς] Huic etiam uersui opem ferre conatus, non aliter opitulari posse me uidi quàm si scriberem πρός σ' αὐτῆς. ut sit μειλίσσομαί σε πρὸς αὐτῆς Ἑκάτης. Plerique autem loci, iis qui in poetarum lectione sunt exercitati, minimè nouam uideri huius particulæ collocationem sinent. Imò nouum potius esse possit μειλίσσομαι hac in significatione, uidelicet pro Precor: sed ea poetam hunc alibi quoque uti comperiet. Neque uerò est simpliciter Precor, sed propriè, Blandis uerbis & ad demulcendum aptis precor. At uerò in hoc uersu, Μουνογενῆ δ' Ἑκάτην Περσηΐδα μειλίσσοιο, placare significat. quod postea dicit ἱλάσκεσθαι.

P.160.V.Αὐτῷ] Reponendum puto αὐτῇ.

P.161.V.Οἱ δ' ἤδη] Magis aptum fuerit ἀνασταχύωσι, meo iudicio.

P.162.V.Πασιφάης] In Flor. & Ald. editione perperam legitur Πασιφάλω. Quam lectionem mendosam dicamus necesse est: unde miror interpretem eam sequutum esse. Neque enim antea Pasiphaes sed Ariadnes factum celebrauit Iason: cuius matrem esse dixit Pasiphaen, unde & hîc κούρην iungendum cum Πασιφάης, interpungendo post γεγαυῖαν. Pater autem fuit Minos. unde infrà dixit, τηλεκλειτήν τ' Ἀριάδνην, Κούρην Μίνωος. Et paulo pòst, —οἷον ἔειπας Μίνω Πασιφάης πόσιν ἔμμεναι.

P.165.V.Εὔκηλοι] Malui μελέοντο scribere, ut legitur in editione Parisina, quàm μέλλοντο, ut habent Florentina & Aldina. Ac certè miror apud scholiastem quoque eam scripturã inueniri: nec mihi de ea persuadere aliud possum, quàm quod de aliis nonnullis mendosis quæ apud eum inueniuntur, dixi. Quis enim unquam audiuit μέλλειν pro μέλειν, aut μέλλεσθαι pro μέλεσθαι poni? Equidem ubicunque mihi ostendetur, aut locum suspectũ erroris habebo, aut, si is suspectus esse nõ possit, talẽ esse licentiã dicã quæ Græcæ linguæ iniuriã faciat. Sed uideamus annõ iniuriã ipsi Apollonio faciat hîc scholiastes, quum solœcismum ab eo committi dicit in hoc loquendi genere, εὔκηλοι μελέοντο περὶ σφίσι. uel μέλλοντο, ut ipse legit: siue potius, ut quispiam apud eum reposuit. Est, inquit, σολοικισμός. Nam λόγος ἐστὶ (uocat autem λόγον, quod grammaticorum Latinorum uulgus appellare solet sensum: quum dicunt Sensus est) ἥσυχοι ἐμέλλοντο αὐτοῖς. Et addit, ὡς ἀλλήλων ἤγουν μελλόντων αὐτοῖς. Quibus uerbis ostendit se ita intellexisse quasi hoc loquendi genus prima fronte uideretur significare, Illi inter se mutuam sui curam gerebant. Atque ut illa eius uerba hoc sibi uelle putem, facit quod ab eo subiungitur, ἔδει δὲ εἰπεῖν ἐμέλλοντο σφέων, ὅ ἐστι ἑαυτῶν. At ego pro Apollonio respondeo, non adeo insolens uideri debere hoc loquendi genus, ut solœcismi accusetur: & lectori magis obuium esse hunc sensum, ἐμέλλοντο (uel potius ἐμελέοντο) περὶ σφίσιν, pro ἐμέλλοντο σφέων, quàm alterum quem ipse affert. Quinetiam talem præpositionis usum exemplo posse confirmari dico. Scio alioqui scholiastẽ hunc, omnium quorum ad nos commentarij peruenerunt, haberi doctissimum. Neque hoc & ipse negauerim: sed his commentariis idem contigisse putandum

est quod cæteris: ut multa illis infercirētur, ex iis etiam quæ aliquis ex cogitatione extemporanea in margine exemplaris sui annotasset. Quum autem illa quæ ex tempore & subitò in mentem ueniūt uiris etiam doctissimis quosdam scriptorum locos legentibus, plerunque parum tuta sint: quid de illis dicendum est quæ aliquis sciolus αὐτοσχεδιάζει, & quidem αὐτοσχεδιάζει sibi, non aliis?

Pag. eadem, uersu Πέφνεν] Fortassis ἀρπάδι scribendum fuerit.

P.167. V. Πηχύιον] Idem de hac uoce nō dicam quod antea: nimirū eā mutandā mihi uideri in πήχυιον, quod non solùm apud alios, sed etiā apud hunc inuenitur. Hoc enim ibi dicebā, quòd nimis dura uideretur fore quæ facienda erat synizesis: at hîc nullam facere necesse fuerit. Liberum igitur hîc fuerit uel πήχυον scribere trisyllabum, uel πηχύιον relinquere quadrisyllabum. Quod contrà uersus ille admittere non poterat, Τοῦ δ' ἤτοι αὐτὸς μὲν ὅσον πηχύιον ὕπερθε.

Pag. eadem, uersu Πῦρ] Neque hic uersus, neque alij plerique eiusmodi, in quibus uidelicet syllaba natura breuis, sequente μ, producitur, suspecti cuiquam esse debent. Nam & Homerum & alios poetas hoc sibi permisisse constat: sed hunc frequentius quàm ullum alium hac licentia (si tamen licentiam uocare oportet) uti obseruaui.

P.170. V. Ἐκ στομ.] Pro ὁμάδῳ, quod habent editiones Italicæ, Florentina & Veneta, habet Parisina ὁμάδων. Ego ex duabus malis unam feci bonā, ὁμάδοιν: ut alibi legimus ὁμάδησαν.

Pag. eadem, uersu Χαζέσθω] Legitur in Paris. ἔνθετο: sed lubenter retinui ἄνθετο pro ἀνέθετο, ut magis proprium.

P.171. V. Βαθμὸν] In Flor. & Ald. legitur λαιὸν, non βαθμόν.

P.173. V. Ὤμων] Pro στελλομένους legendū puto πελλομένους. Sic in fine libri primi ἠοῦς στελλομένης scriptum est in editionibus Venetiarum & Florentiæ, pro ἠοῦς πελλομένης.

P.175. V. Τρέσσεν] Illi emendationi qua pro βαθείης reponitur βαθείοις, nunquam adduci possim ut subscribam: donec βαθεῖος scriptoris alicuius fide digni haud dubio testimonio cōfirmatū mihi fuerit. Scio Lat. interpretē βαθείοις uelle reponi: qui addit βαθεῖος esse profundus: & ad Stephanum remittit, in uoce Τάρφη. Sed Stephanus in Τάρφη, nomine urbis Locrorum, mentionem facit non huius adiectiui βαθεῖος, sed substantiui Ταρφέα. Nam urbem illam Τάρφην uocatam tradit, διὰ τὴν τῆς ὕλης πυκνότητα. Et in exemplum affert hunc locum, βαθείης ταρφεσιν ὕλης. Est autem sumptus ex Iliados libro ε, Οἵω τώγε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῇσιν Ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης ταρφεσιν ὕλης. Vbi quid est quod pro illa emendatione faciat? At omnia ferè lexica quæ meum Thesaurum præcesserunt, habent Βάθειος, Profundus, Altus. Sed qui legerit quæ in illo dixi de aliis plerisq; uocabulis quæ illa lexica ineptissimè Græcæ linguæ affinxerūt, nequaquam adeò temerarius fuerit ut eorū autoritate fretus hunc locum emendet. Contrà enim illud βάθειος (ita enim in illis lexicis scriptū est, non βαθεῖος) non aliunde quàm ex hoc ipso Apollonij loco, id est ex falsa emendatione huius loci, manasse credibile est. Illum tamē interpretem, quū scripsit βαθεῖος à Græcis dici pro eo quod Latini uocant profundum, non alio quàm lexicorum testimonio fretum dixisse non miror: quum uideam multos quotidie in rebus quæ multo maioris sunt momenti, fidem illis habere. Quidam uerò huic loco aliud remedium uidentur adhibere uoluisse, qui nimirum scripserunt βαθείης cum η habente iota subscriptum, & ταρφέσιν non ταρφεσιν. Qui enim scripturæ huius fuerunt autores, uidentur existimasse substantiuo ξυλόχοισι dari duo epitheta, βαθείῃς & ταρφέσιν. Quod non animaduertentes ij qui præfuerūt Italicis editionibus, Venetæ & Florentinæ, quanuis scripserint βαθείῃς, reliquerunt ταρφεσιν. Equidem si alterutram lectionem sequi oporteret, ego, tanquam è duobus malis minus eligens, hanc potius quàm illam sequerer: hac in-

quam quæ habet βαθείης & ταρφέσιν, potius quàm quæ βαθείοις nos iubet legere. Siquidem adiectiuè quoque dici posse ταρφέσι, constat: quum apud Hesiodum extet ταρφέες, ἀταρφής. Verùm hoc loco non placent hæc duo epitheta contigua: quum alioqui Græcos poetas bina epitheta interdum uni substantiuo tribuere non ignorẽ. Sed quæ igitur medicina hac quoque aptior adhiberi huic loco poterit? Aliam ego ex cõiectura non possum adhibere, quàm si pro ξυλόχοισι legam ξυλόχοιο. Hic certè dura fuerit (quantum quidem aures meæ iudicare possunt) sola præpositionis metathesis, seu anastrophe. Et nihil aliud eam efficere duram uidetur (scimus enim alioqui satis usitatam esse) quàm quòd non sequatur alius datiuus. ueluti si diceretur τάρφεσιν ἐν πυκνοῖς. Sed illum quoque usum exemplo non carere scio. Ac, ne lõgè abeam, in hoc ipso libro legimus aliquanto post, –εἰαμενῇσι δ' ἐν ἄσκεπτα πώεα λεῖπον Ποιμένες ἄγραυλοι. Neque enim, ut opinor, quisquam malit hîc præpositionem ἐν uerbo λεῖπον iungere, tanquam Apollonio nouũ uerbo ἐνέλειπον usum dãte: quàm præpositionis anastrophen admittere. Sed alia tibi occurrẽt exempla, in quibus ne moueri quidem talis dubitatio possit. Ita sunt examinandi scriptorum loci, potius quàm fidendum illis lexicis, à quibus quotidie multos in errorem impelli uidemus.

P. 176. V. Ἔνθ' ἐνὶ μὲν] Optimè reposuit Lat. interpres (uel potius reponendum admonuit) ἔνθεν ἴμεν.

P. 178. V. Κουριδ.] Malim scribere ἐνιστήσεσθαι.

P. 188. V. Κόλπον] Non prudẽter hîc Parisina editio à lectione Italicarum discessit: scribens παρέσχατον, pro πανέσχατον, quod illæ habent.

P. 189. V. Οὐ γάρ πω] Interpunctio & quidem στιγμῆς τελείας, quam editiones aliæ habẽt post ἴδοντο in magnum errorẽ impulit Lat. interpretẽ, adiuuãte etiam particula οὖν post οὔτε. Nec dubium est quin hæc uocula in causa fuerit cur post ἴδοντο perinde interpungeretur in Paris. quoque, acsi finita omnino esset sententia. quasi uidelicet ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς hæc dicerentur, Οὔτ' οὖν Θρήϊξι &c. Ille certè interpres quum hæc ita esse crederet, sic totum istum locum uertit, Neq; enim unquam antea marinas alicubi naues conspexerant. Neque enim Thracibus familiares Scythæ, neque Sigunni, neque etiam Grauceníj. Atqui sciendum est particulam illam omnino hîc uacare post οὔτε, (sicut & in alijs plerisq; locis eius pleonasmum cerni, docui in meo Græcæ linguæ Thesauro) & tantum abesse ut illa interpunctio post ἴδοντο tolerari possit, ut contrà uerbi ἴδοντο nominatiui sint, Scythæ, Sigynni, Grauceníj, & qui deinceps recensentur. Reddit enim rationem cur pastores ad conspectum nauium fugissent, beluas marinas esse putantes quæ mari emergerent. Quoniam (inquit) omnes hi populi, nunquam naues uiderant: neque Scythæ, qui Thracibus sunt permixti, neque Sigunni, &c. Vbi ille interpres μιγάδας uertit familiares. at quorsum hîc familiaritatis mentionem faceret? Cæterùm hîc scribitur etiam Θρήϊξιν: sed nihil opus est addere ν, uel propter illam quam antea declaraui uim literæ μ, producendi syllabam præcedentem, alioqui breuem.

P. eadem, uersu Δοιάς] Pro Βρυτηΐδας quidam reponunt Βρυγηΐδας: quod nomen habes apud scholiastem pag. 212.

P. eadem, uersu Κῶας] Non uideo quomodo structura huius orationis stare possit, nisi legatur ἐπί. Quinetiam interpungi fortasse possit post χρύσειον, sequendo in expositione hanc collocationem, κῶας μὲν ἐξέμεν, ἐπεὶ αὐτὸς Αἰήτης ὑπέστη (sub. αὐτῷ, uel δώσειν αὐτῷ) εἰ κεῖνοι &c.

P. 190. V. Ὕστατον] Pro his uerbis, ἐφ' ᾧ πλόος ὔμμιν ἐτύχθη, habet editio Florentina, ἐπί τ' ἐπαΐστος ἐτύχθη. At illam lectionem habent Aldina & Parisina: sed in Ald. perperam est ἐτύχθην pro ἐτύχθη.

Pag. eadem, uersu Παίη] *Pro* περιφέρων *legit Lat. interpres* περίφρων, *& uersu proximè sequenti* ἀποιχόμενος.

P.195. V. Αἰσονίδη] *Pro* Πυθοῖ *uideri possit scholiastes legisse* πῦσιν: *&* πυθόμενος πῦσιν *afferre tanquam Apollonij uerba, quæ exponat* χρησμὸν αἰτησόμενος.

P.196. V. Τυτθός] *Suo loco motus est hic uersus in aliis editionibus. Sequitur enim eum quem præcedere debet, ut hic præcedere uides.*

P.198. V. Οὔτ' ἐπὶ] *Eadem potestas quam literæ* μ *tribui dixi, producendi præcedentem syllabam, hic & literæ* ν *tribuitur: necnon alibi. Hinc fit ut uersu 481, legatur in quibusdã editionibus* κρύψε νέκυν, *nõ* κρύψεν, *producta tamẽ posteriore syllaba.*

Pag. eadem, uersu Ἤματα] *Vide annon potius legendum sit* περὶ βληχρόν.

P.199. V. Ἔμπεδον] *Non est cur altera lectio displiceat,* ἐπίουροι.

P.201. V. Νηλειῆς] *Voci* ἐφέσιοι *non fuit superposita lineola, quòd non sit nomen* ἐθνικόν: *(ut putauit Lat. interpres, qui uertit, Quando Ephestij aduenerunt. itidémque uersu 723,* ἱδρυώθησαν ἐφέσιοι, *Desedissent Ephestij) sed illud ipsum significatur quod antea dixit his uerbis,* ἐφ' ἑστίῃ ἀΐξαντες.

P.205. V. Ἀάσθη] *Conueniret fortasse nota interrogationis post* ἀάσθη. *hoc sensu, An illam* ἀασθῆναι *dices? At hoc illi cum ipsis diis commune est. Vtitur autem eodem uerbo de illa, & uersu 1080,* Ἀάσθη ὅτε πρῶτα βοῶν θελκτήρια δῶκε φάρμακά οἱ. *Et Medea ipsa in ἄτην cæteros quoque mortales esse procliues dicit, uersu 1016. & 1017.*

P.208. V. Κύπρις] *Legendum uidetur* ἀνεθρέψατο.

P. 210. V. Ὕψι] *Hic est alter locus ubi malè aliarum editionum lectionem retinuimus, quam illæ in aliis plerisque habent: uidelicet* μεταχρονίην *pro* μεταχθονίην.

P.212. V. Αὖθί τε] *Melius fortasse* μετέπειτα *sequentibus iungetur, ut intelligamus* κέλευθον *futuram* μετέπειτα. *Vocat autem* κέλευθον, *nõ impetum (ut Lat. interpres uertit) sed expeditionem. qua in significatione utimur itidem uoce nostra Voyage.*

P.213. V. Ὑμέων] *Versum hunc ut mendo carere existimem facit alius ei similis, qui est 1383,* Ὑμέας ὦ πέλει δὴ μέγα φέρτατοι υἷες ἀνάκτων. *Sed miram & quidem ualde meis auribus duram uerborũ implicationẽ esse fateor, si* οὕνεκεν, *quod est initio uersus sequentis, cum* ὑμέων *iungere oporteat, & amborum uersuum uerba in hunc ordinẽ resoluere,* ὦ πέλει δὴ μέγα φέρτατοι, ἀτύζομαι ὑμέων οὕνεκεν, ἀμφί τ' ἀέθλοις ὑμετέροισιν: *quoniam tamen aliam nullam cerno uiam, qua elabi ex hoc loco possimus, tolerabilem esse illam implicationem mihi fingo. Scholiastes autem longè fallitur, qui* περὶ *&* ἀμφὶ *hic tradit poni ἐκ παραλλήλου.*

P.216. V. Ἀμφίπολοι] *Videndum annon potius legendum sit* μέτα ποιπνύουσαι.

P.225. V. Σημαινέειν] *Fortasse* μυχῶν *uera est lectio.*

P.226. V. Πίδακα] *In Flor. legitur,* ἐπὶ ξηρῇ γὰρ ἔκειντο, δίψῃ δυνπαθίη τε *&c. Eadem lectio in Ald. nisi quòd* ἔκειτο *ibi scriptum est. At in Parisina legitur,* ἐπὶ ξηρῇ γὰρ ἔκειτο δίψα *&c. Equidem lectione Florentina melior hic est Aldina, utraque melior Parisina. Sed & Parisina meliorem haberemus, ut opinor, si sciberemus,* ἐπὶ ξηρὴ γὰρ ἔκειτο δίψα. *ut* ξηρὴ *esset nominatiuus qui iungeretur cum* δίψα: *ut Latini poetæ sitim aridam dicunt.. Præpositionem autem* ἐπὶ *iungo cum* ἔκειτο.

P.229. V. Ἴχνια] *Staret uersus si legeretur* ἐπικλίνδοντ' ἀνέμοισι.

P.232. V. Ἐνθάδε] *Fortasse rectius scribetur* πάρ', *ut sit pro* πάρεστι.

P.235. V. Δικταίην] *Scholiastem* ἐπ' ἰωγὴν *scripsisse puto.*

P. eadem, uersu Καί νύ κ'] *Omnes superioris temporis editiones in mendo ridiculo hic consentiunt, uidelicet in* καὶ νύκτ' *pro* καί νύ κ'. *Certè quisquis autor fuerat huius* παραδιορθώσεως, *illã* νύκτα *hic scribẽdo, simul etiã noctẽ huic loco, non lucẽ attulerat.*

P.237. V. Ἴσκον] *Pro* μὲν *repono* μιν.

FINIS.